2 1a
11147

ramatica Griega

VNiVERSiDAD
DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Sala 1 Est. 28 Tab. 4 Núm. 31

VNiVERSiDAD
DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Modos i tiempos 25.

~~Papin 15 cada una vne ...~~

Diez o[illegible], q son 20 columnas cada una.

~~Num. 28. cax. 8. num.~~ 13.

1ª
11147

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

B. 15789639

ερωτήματα χρυσολωρᾶ: i. Erotemata chrysolorae.

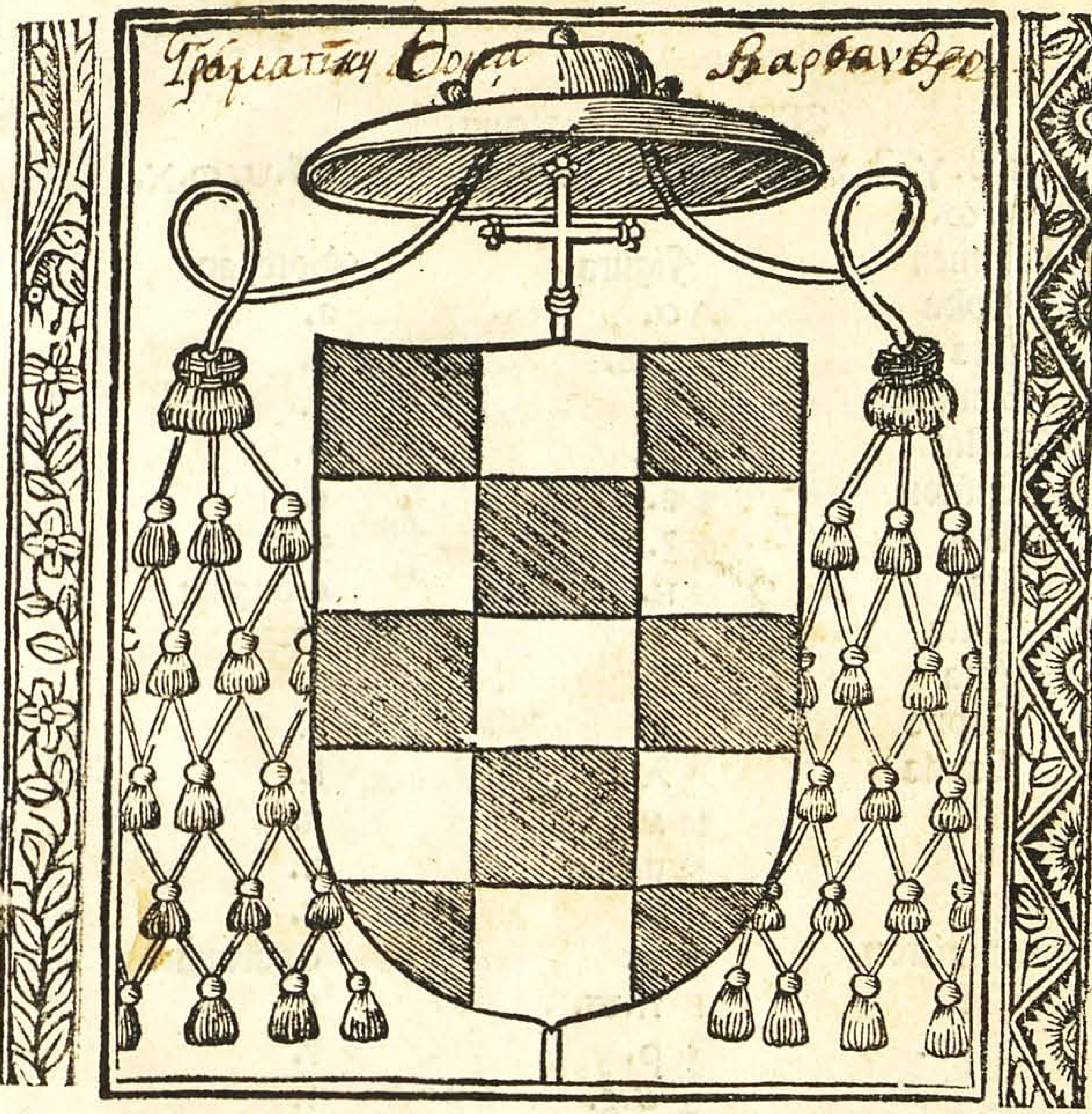

Erotemata chryso
Ερωτήματα τοῦ χρυσο
lorae.
λωρᾶ.
De formatione
Περὶ σχηματισμοῦ τῶν
temporum ex libro chalcondylae.
χρόνων ἐκ τῶν χαλκον-
δύλου.
Quartus gazae
Τὸ τέταρτον τοῦ γαζῆ

de constructione.
περὶ συντάξεως,
De anomalis verbis.
περὶ ἀνωμάλων ῥημά-
των.
De encliticis.
περὶ ἐγκλιτικῶν.
Sententiae monostichi ex
γνῶμαι μονόστιχοι ἐ[κ]
variis poetis.
διαφόρων ποιητῶν.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Alphabetum graecum.

α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω.

Nomen	Figura		Potestas.
Alpha	Α α.	ἄλφα,	a.
Vita	β. β.	βῆτα,	b.
Gamma	Γ. γ.	γάμμα,	g.
Delta	Δ. δ.	δέλτα,	d.
Epsilon	Ε ε.	ἐψιλόν,	e.
Zita	Ζ ζ.	ζῆτα,	z.
Ita.	Η η.	ἦτα,	e longum.
Thita	θ.	θῆτα,	th.
Iota	ι.	ἰῶτα,	i.
Cappa	κ.	κάππα,	c.
Labda	Λ λ.	λάμβδα	l.
Mi.	Μ μ.	μῦ,	m.
Ni.	Ν ν.	νῦ,	n.
Xi.	Ξ ξ.	ξῖ,	x.
Omicron.	ο.	ὀμικρόν	o paruum.
Pi	Π π. ϖ.	πῖ,	p.
Rho.	Ρ ρ.	ῥῶ,	r.
Sigma	Σ σ. ς.	σίγμα	s.
Taf.	τ. τ.	ταῦ,	t.
Ypsilon.	Υ υ.	ὑψιλόν	y.
Phi.	φ.	φῖ,	ph.
Chi.	χ.	χῖ,	ch.
Psi	Ψ ψ.	ψῖ,	ps.
Omega	Ω ω.	ὠμέγα	o magnus.

Diphthongi graecae.

αι. αυ. ει. ευ. οι. ου.

ae. au. i. eu. oe. u.

Jesus nazarenus rex
Ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν
iudeorum.
ἰουδαίων.

Per signum sanctae crucis de
Διὰ σημείου τοῦ ἁγίου σταυροῦ ἀπὸ τῶν
inimicis nostris libera nos domine deus noster.
ἐχθρῶν ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν.
In nomine patris et filii et
Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ
sancti spiritus amen.
τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀμήν.
Gloria patri et filio et sancto spiritui. sicut erat
Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι. ὡς ἦν
in principio et nunc et semp et in secula
ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
seculorum amen.
τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Sanctus deus: sanctus fortis: sanctus imorta
Ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνα=
lis: miserere nobis.
τος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Oratio dominica.
Εὐχὴ κυριακή.

Pater noster qui es in coelis: sanctificetur
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω
nomen tuum: Adveniat regnum tuum: Fiat
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθή
voluntas tua sicut in coelo et in
τω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς
terra: Panem nostrum quotidianum da nobis
γῆς, τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
hodie: Et dimitte nobis debita no
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡ=

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

ſtra ſicut et nos dimittimus debitoribus no
μῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡ=
ſtris. Et ne inducas nos in tentationem. Sed
μῶν, καὶ μὴ ἐισενέγκης ἡμᾶς εἰς ϖειρασμόν, ἀλ
libera nos a malo. Amen.
λὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ϖονηροῦ, ἀμήν.

Salutatio angeli ad ſanctiſſi
Ἀσπασμὸς τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν ἁγιω
mam virginem.
τάτην ϖαρθένον.

Aue gratia plena maria dominus te
Χαῖρε κεχαριτωμένη μαρία ὁ κύριος μετὰ
cum benedicta tu in mulieribus et benedictus
σοῦ, ἐυλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ ἐυλογημέ
fructus ventris tui. qm̃ ſaluatorem pepe
νος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σοῦ, ὅτι σωτῆρα ἔτε
riſti animarũ noſtrarũ. Amen.
κες τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἀμήν.

Salue regina mater miſericordiae vita dulcedo
Χαῖρε δέσποινα μῆτερ ἐλέους, ζωὴ, γλυκύ
et ſpes noſtra ſalue. ad te clamamus
της, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν χαῖρε, ϖρός σε βοῶμεν ὁι
euae exules filij. ad te ſuſpira
τῆς ἔυας ἐξόριστοι ϖαῖδες, ϖρός σε ἀτενίζο=
mus gementes et flentes in hac
μεν στενάζοντες καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ
lachrymarũ valle. eia ergo aduocata noſtra
κλαυθμῶνος κοιλάδι, ἄγε δὴ συνήγορε ἡμῶν
miſericordes tuos oculos ad
τοὺς ἐυσπλάγχνους σοῦ ὀφθαλμοὺς ἐφ᾽ ἡ=
nos conuerte. et ieſum benedictum
μᾶς ἐπίστρεψον, καὶ ἰησοῦν τὸν ἐυλογημένον
fructum ventris tui poſt exilium
καρπὸν τῆς κοιλίας σοῦ μετὰ τὴν ὑπερορίαν

hoc nobis oſtende. o clemens o pia
ταύτην ἡμῖν ἀνάδειξον, ὦ ἐπιεικὴς, ὦ ἔυσπλαγ
o dulcis virgo maria.
χνε, ὦ γλυκασμὲ ϖαρθένε μαρία.

Symbolum apoſtolorum.
Σύμβολον τῶν ἀποστόλων.

Credo in vnum deũ patrem omnipotentem
Πιστέυω εἰς ἕνα θεὸν ϖατέρα ϖαντοκράτο=
factorem coeli et terrae viſibilium omni
ρα ϖοιητὴν ὀυρανοῦ καὶ γῆς ὁρατῶν τε πάν=
um et inuiſibilium. et in vnum dñm ieſum chri
των καὶ ἀοράτων, καὶ εἰς ἕνα κύριον ἰησοῦν χρι
ſtum filium dei vnigenitum et
στὸν τὸν ὑιὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, καὶ τὸν
ex patre natum ante omnia
ἐκ τοῦ ϖατρὸς γεννηθέντα ϖρὸ ϖάντων τῶν
ſecula. deum de deo: lumen de lumine: deum ve
ἀιώνων, θεὸν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτὸς, θεὸν ἀλη
rum de deo vero: genitum non factum
θινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα ὀυ ϖοιηθέν
conſubſtantialem patri per quem omnia facta
τα ὁμοούσιον τῷ ϖατρὶ, δι᾽ ὁῦ τὰ ϖάντα ἐγένε
ſunt: Propter nos homines et ꝓpter no
το, τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡ
ſtram ſalutem qui deſcendit de coelis
μετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν ὀυρα=
et incarnatum de ſpiritu ſancto et
νῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ ϖνεύματος ἁγίου καὶ
maria virgine et hominem factum
μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα,
crucifixum ꝙ pro nobis ſub pontio pila=
σταυρωθέντα τὲ ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ ϖοντίου πιλά
to et paſſum et ſepultum: et qui reſurrexit
του, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

tertia die secundū scripturas: et ascen=
τῆ τρίτη ἡμέρα κατὰ τὰς γραφὰς, καὶ ἀνελθόν
dit in coelos: et sedet ad dexte=
τα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξι=
ram patris. et iterum venturus cum glo=
ῶν τοῦ πατρὸς, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δό
ria iudicare viuos et mortuos: cuius regni
ξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, οὗ τῆς βασιλεί=
non erit finis: et in spiritum sanctum
ας οὐκ ἔσται τέλος, καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
dominum viuificantem qui ex patre
τὸ κύριον τὸ ζωοποιὸν τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ
filioq̧ procedit: qui cum patre et filio
τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ
simul adoratur: et conglorificatur:
συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξολογούμε=
qui locutus est per prophetas: et vnam
νον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν, καὶ μίαν
sanctam catholicam et apostolicam ecclesiam.
ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν,
confiteor vnū baptisma in remissionem peccatorum:
ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
et expecto resurrectionem mortuorum: et vitam
καὶ προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ
futuri seculi: Amen.
μέλλοντος αἰῶνος, ἀμήν.

Initium sancti euangelij secundū ioannem.
ἀρχὴ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου κατὰ ἰωάννην.

In principio erat verbum et verbum erat apud
Ἐν ἀρχῆ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς
deum et deus erat verbum. hoc erat in princi
τὸν θεὸν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρ=
pio apud deum omnia per ipsum facta sunt: et
χῆ πρὸς τὸν θεὸν, πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ

sine ipso factum est nihil: qđ factum est in ip=
χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲν, ὃ γέγονεν ἐν αὐ=
so vita erat: et vita erat lux hominum:
τῶ ζωὴ ἦν, καὶ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ανθρώπων,
et lux in tenebris lucet: et tenebrae eam
καὶ τὸ φῶς ἐν τῆ σκοτία φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐ
non conprehenderunt: fuit homo mis
τὸ οὐ κατέλαβεν, ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλ
sus a deo nomen ei ioannes. Hic
μένος παρὰ θεοῦ ὄνομα αὐτῶ ἰωάννης, οὗτος
venit in testimonium vt testimonium perhiberet de
ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήση περὶ τοῦ
lumine: vt omnes crederent per illum: Non
φωτὸς, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ, οὐκ
erat ille lux sed vt testimonium phiberet de
ἦν ἐκεῖνος το φῶς, ἀλλὰ ἵνα μαρτυρήση περὶ
lumine: erat lux vera q̄ illuminat
τοῦ φωτὸς, ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ φωτίζει
omnem hominem venientem in mundum. In
πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν
mundo erat et mundus per ipsum factus est:
τῶ κόσμω ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο,
et mundus eum non cognouit. in ppria ve=
καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ ἴδια ἦλ=
nit et sui eum non receperunt. quotquot aūt
θε καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. ὅσοι δὲ
receperunt eum: dedit eis potestatem filios
ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα
dei fieri credentibus in nomine
θεοῦ γενέσθαι τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα
eius: qui non ex sanguinibus neq̧ ex voluntate
αὐτοῦ, οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος
carnis neq̧ ex voluntate viro sed ex
σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ ἐκ

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

deo nati sunt. Et verbum caro factum est.
θεοῦ ἐγεννήθησαν, καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο,
et habitauit in nobis et vidimus glo-
καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δό-
riam eius gloriam q̄si vnigeniti a pa
ξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πα-
tre plenum gratiae et veritatis.
τρὸς πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

Deo gloria et honor in secula
τῷ θεῷ δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
seculorum amen.
αἰώνων, ἀμήν.

Erotemata chrysolorae.
Ἐρωτήματα τοῦ Χρυσολωρᾶ.

In quot diuiduntur vigintiquattuor
Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ εἰκοσιτέσσαρα
litterae quae et elementa dicuntur? in duo.
γράμματα, ἃ καὶ στοιχεῖα λέγεται; εἰς δύο.
in vocales: et in consonantes.
εἰς φωνήεντα, καὶ εἰς σύμφωνα.
Quot vocales? septem. tenue. par-
Πόσα φωνήεντα; ἑπτά. α. ε. η. ι. υ ψιλὸν. ο μι-
uum. et magnum.
κρὸν, καὶ ω μέγα.
In quot diuiduntur septem vocales? in
Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ ἑπτὰ φωνήεντα; εἰς
tria: in longas: in breues: et in ancipites.
τρία, εἰς μακρά, εἰς βραχέα, καὶ εἰς δίχρονα.
Quot longae? duae et magnum.
Πόσα μακρά; δύο. η. καὶ ω μέγα.
Quot breues? duae tenue et paruum
Πόσα βραχέα; δύο. ε ψιλὸν, καὶ ο μικρόν.
Quot ancipites? tres.
Πόσα δίχρονα; τρία. α. ι. υ.
Quot diphthongi proprie? sex.
Πόσαι δίφθογγοι κυρίως; ἕξ. αι. αυ. ει. ευ. οι. ου.
sunt et aliae diphthongi quinque abusiue
εἰσὶ καὶ ἄλλαι δίφθογγοι πέντε καταχρηστι
dictae.
κῶς λεγόμεναι. α. η. ηυ. υι. ω.
Quot consonantes? septemdecim.
Πόσα σύμφωνα; δεκαεπτά. β. γ. δ. ζ. θ. κ. λ. μ. ν.
ξ. π. ρ. σ. τ. φ. χ. ψ.
In quot diuiduntur septēdecim consonan-
Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ δεκαεπτὰ σύμφω-

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

tes: in duo: in semiuocales. et mutas.
μα; εἰς δύο. εἰς ἡμίφωνα. καὶ ἄφωνα.
Quot semiuocales? octo.
Πόσα ἡμίφωνα; ὀκτώ. ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ρ. σ.
In quot diuiduntur octo semiuocales? in
Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ ὀκτὼ ἡμίφωνα; εἰς
tria. in duplices. in imutabiles. et in
τρία. εἰς διπλᾶ. εἰς ἀμετάβολα. καὶ εἰς τὸ σ.
Quot duplices? tres.
Πόσα διπλᾶ; τρία. ζ. ξ. ψ.
Quot imutabiles? quattuor: quae et liquidae dici-
πόσα ἀμετάβολα; τέσσαρα, ἃ καὶ ὑγρὰ λέγε
tur.
ται. λ. μ. ν. ρ.
Quot mutae? nouem.
πόσα ἄφωνα; ἐννέα. β. γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ.
In quot diuiduntur nouem mutae? in
Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ ἐννέα ἄφωνα; εἰς
tria. in tenues. in aspiratas. et in medias
τρία. εἰς ψιλά. εἰς δασέα. καὶ εἰς μέσα.
Quot tenues? tres.
πόσα ψιλά; τρία. κ. π. τ.
Quot aspiratae? tres.
πόσα δασέα; τρία. θ. φ. χ.
Quot mediae? tres.
πόσα μέσα; τρία. β. γ. δ.
Opponuntur aūt aspiratae tenuibus. quidem
Ἀντιστοιχεῖ δὲ τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς. τὸ μὲν
vero. vero et est
φ, τῷ π. τὸ δὲ χ, τῷ κ. τὸ δὲ θ, τῷ τ. καὶ ἔστι
quidem medium et vero medium
τὸ μὲν β, μέσον τοῦ π, καὶ φ. τὸ δὲ γ, μέσον
et vero medium et
τοῦ κ, καὶ χ. τὸ δὲ δ, μέσον τοῦ θ, καὶ τ.

De syllaba.
περὶ συλλαβῆς.
Quid est syllaba? congressus adminimum
Τί ἐστι συλλαβή; σύνελευσις τοὐλάχιστον
duarum litterarum. abusiue vero et so
δύο γραμμάτων. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ αἱ μο
lae litterae: syllabae dicuntur: vt
νογράμματοι συλλαβαὶ λέγονται. οἷον. α. ε.
In quot diuiditur syllaba? in tria. in
Εἰς πόσα διαιρεῖται ἡ συλλαβή; εἰς τρία. εἰς
longam. in breuem. et in cōmunem.
μακράν. εἰς βραχεῖαν. καὶ εἰς κοινήν.
Quotupliciter dicitur longa syllaba? dupliciter.
ποσαχῶς λέγεται ἡ μακρὰ συλλαβή; διχῶς.
vel enim natura: vel positione. natura quidem: quando vnum
ἢ γὰρ φύσει, ἢ θέσει. φύσει μὲν, ὁπόταν ἓν τῶν
longarum vocalium: vel diphthongum: vel vnum an
μακρῶν φωνηέντων, ἢ δίφθογγον, ἢ ἓν τῶν δι
cipitum productarum. habeat. positione vero: q̄n post
χρόνων ἐκτεταμένων ἔχῃ. θέσει δὲ, ὅταν μετὰ
quae in ipsa natura breuem vocalem: duae consonan
τὸ ἐν αὐτῇ φύσει βραχὺ φωνῆεν, δύο σύμφω
tes quomodocūq; inferantur. praeter mutam ante
να ὁποσοῦν ἐπιφέρηται. πλὴν ἀφώνου πρὸ
liquidam tunc enim cōmunis fit: potens
ἀμεταβόλου. τότε γὰρ κοινὴ γίνεται, δυναμέ
longa esse eadem et breuis.
νη μακρὰ εἶναι ἡ αὐτὴ καὶ βραχεῖα.

De dictione.
περὶ λέξεως.
Quid est dictio? pars significatiua minima
Τί ἐστι λέξις; μέρος σημαντικὸν ἐλάχιστον
secundum constructionem orationis.
τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

De accentubus.

περὶ προσῳδιῶν·

Quot accentus? decem. acutus. grauis. cir-
πόσαι προσῳδίαι; δέκα. ὀξεῖα. βαρεῖα. περι-
cunflexus. longa. breuis. aspiratio. te-
σπωμένη. μακρά. βραχεῖα. δασεῖα. ψι-
nuis. auersio. subunio. et subdiuisio.
λή. ἀπόστροφος. ὑφέν. καὶ ὑποδιαστολή.
In quot diuiduntur decem accentus?
Εἰς πόσα διαιροῦνται αἱ δέκα προσῳδίαι;
in quattuor. in tonos. in tempora. in spiri-
εἰς τέσσαρα. εἰς τόνους. εἰς χρόνους. εἰς πνεύ-
tus. et in passiones.
ματα. καὶ εἰς πάθη.
Quot toni? tres. acutus grauis. et cir
πόσοι τόνοι; τρεῖς. ἡ ὀξεῖα. ἡ βαρεῖα. καὶ ἡ περι-
cunflexus.
σπωμένη.
Nota φ loci quidem acuti: tres
σημείωσαι ὅτι, οἱ μὲν τόποι τῆς ὀξείας, τρεῖς
sunt. vltima penultima. et ante-
εἰσίν. ἡ λήγουσα. ἡ παραλήγουσα. καὶ ἡ προ
penultima.
παραλήγουσα.
Grauis vero locus: vltima.
τῆς δὲ βαρείας τόπος, ἡ λήγουσα.
Circunflexi vero vltima: et pe
τῆς δὲ περισπωμένης, ἡ λήγουσα, καὶ ἡ πα-
nultima.
ραλήγουσα.
Adhuc nota: φ quod in vltima habet
Ἔτι σημείωσαι, ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχον
acutum: et grauem: oxytonon voca
τὴν ὀξεῖαν, καὶ τὴν βαρεῖαν, ὀξύτονον καλεῖ-

tur. quod vero in penultima habet a-
ται. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς παραληγούσης ἔχον τὴν ὀ-
cutum paroxytonon: et barytonon. Quod vero in
ξεῖαν, παροξύτονον, καὶ βαρύτονον. τὸ δὲ ἐπὶ
antepenultima: proparoxytonon:
τῆς προπαραληγούσης, προπαροξύτονον,
et barytonon Adhuc: qd circunflexum ha
καὶ βαρύτονον. Ἔτι, τὸ τὴν περισπωμένην ἔ-
bet: in vltima quidem: perispomenon.
χον, ἐπὶ μὲν τῆς ληγούσης, περισπώμενον. ἐ-
in penultima vero: barytonon: et pro
πὶ δὲ τῆς παραληγούσης, βαρύτονον, καὶ προ
perispomenon. Nota: φ longa
περισπώμενον. σημείωσαι, ὅτι μακρᾶς
existente in vltima: non potest accentum habere in ante
οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυν-
penultima dictio. Ante duas syllabas: si est
θῆναι λέξις. Πρὸ δύο συλλαβῶν, εἰ ἔστι
tonus: circunflexus non ponitur: acutus vero semper.
τόνος, περισπωμένη οὐ τίθεται, ὀξεῖα δὲ ἀεί.
Super positione longa circunflexus non ponitur:
Ἐπάνω θέσει μακρᾶς περισπωμένη οὐ τίθεται,
acutus vero semper. Longa ante longam non cir
ὀξεῖα δὲ ἀεί. μακρὰ πρὸ μακρᾶς οὐ πε-
cunflectitur. acutum vero habet semper.
ρισπᾶται. ὀξεῖαν δὲ ἔχει ἀεί.
Omnis natura longa ante breuem finalem
Πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς
in vna parte orationis existens: et in ipsa habens
ἐν ἑνὶ μέρει λόγου οὖσα, καὶ ἐφ᾽ ἑαυτῆς ἔχου-
tonu3: circunflectitur.
σα τὸν τόνον, περισπᾶται.
Quot tempora? duo longa et breuis.
πόσοι χρόνοι; δύο. ἡ μακρά. καὶ ἡ βραχεῖα.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Quot spiritus? duo. aspirat[us] et tenuis.
πόσα πνεύματα; δύο. ἡ δασεῖα καὶ ἡ ψιλή.
Quis est spirituum locus? omnes
ποῖός ἐστι τῶν πνευμάτων τόπος; πάντα
inchoatiuae solae dictionum vocales: et
τὰ ἀρκτικὰ μόνα τῶν λέξεων φωνήεντα, καὶ
consonantium aũt solum in principiis dictio
τῶν συμφώνων δὲ μόνον τὸ ρ, ἐν ἀρχαῖς λέξε
num inuentum:
ων εὑρισκόμενον.
Quot passiones? tres. auersio. subunio. et
πόσα πάθη; τρία. ἡ ἀπόστροφος. ἡ ὑφέν. καὶ ἡ
subdiuisio.
ὑποδιαστολή.

De oratione.
περὶ λόγου.

Quid est oratio? dictionum compositio sententiam perfe-
Τί ἐστι λόγος; λέξεων σύνθεσις διάνοιαν αὐ-
ctam declarans. Quot partes orationis?
τοτελῆ δηλοῦσα. Πόσα μέρη τοῦ λόγου;
octo. nomen. verbum. participium. articulus. prono
ὀκτώ. ὄνομα. ῥῆμα. μετοχή. ἄρθρον. ἀντωνυ
men. praepositio. aduerbium. et coniunctio.
μία. πρόθεσις. ἐπίρρημα. καὶ σύνδεσμος.

De nomine.
περὶ ὀνόματος.

Quot assecuntur nomen? quinq;. genera. spe
πόσα παρέπεται τῷ ὀνόματι; πέντε. γένη. εἴ
cies. figurae numeri. et casus.
δη. σχήματα. ἀριθμοί. καὶ πτώσεις.
Quot genera? tria. masculinum. femeninum. et neu-
πόσα γένη; τρία. ἀρσενικόν. θηλυκόν. καὶ οὐδέ
trum. Quid est masculinum genus? cui preponi-
τερον. Τί ἐστιν ἀρσενικὸν γένος; ᾧ προτάσ

tur per rectum et singularem casum articulum
σεται κατ' εὐθεῖαν καὶ ἑνικὴν πτῶσιν ἄρθρον τὸ
hic: vt hic aiax. Quid est femeninum genus? cui
ὁ, οἷον ὁ Αἴας. Τί ἐστι θηλυκὸν γένος; ᾧ
praeponitur per rectum: et singularem casum
προτάσσεται κατ' εὐθεῖαν καὶ ἑνικὴν πτῶσιν
articulus haec: vt haec musa.
ἄρθρον τὸ ἡ, οἷον ἡ μοῦσα.
Quid est neutrum genus? cui praeponitur
Τί ἐστιν οὐδέτερον γένος; ᾧ προτάσσεται
per rectum et singularẽ casum articulus hoc:
κατ' εὐθεῖαν καὶ ἑνικὴν πτῶσιν ἄρθρον τὸ τό.
vt hoc tribunal
οἷον τὸ βῆμα.
Quot species? duae. primitiua: et deriua-
Πόσα εἴδη; δύο. πρωτότυπον, καὶ παραγω-
tiua. Quot figurae? tres. simplex. com
γον. Πόσα σχήματα; τρία. ἁπλοῦν. σύν
posita. decomposita.
θετον. παρασύνθετον.
Quot numeri? tres singularis. dualis. et plu-
πόσοι ἀριθμοί; τρεῖς. ἑνικός. δυικός. καὶ πλη-
ralis.
θυντικός.
Quot casus? quinq;. rectus: qui et rectus dici
πόσαι πτώσεις; πέντε. ὀρθή, ἡ καὶ εὐθεῖα λέγε
tur. genitiuus. datiuus. accusatiuus. et vocatiuus.
ται. γενική. δοτική. αἰτιατική. καὶ κλητική.

De articulis.
περὶ ἄρθρων.

Articulorum: aliqui quidẽ praepositiui: aliqui vero post
Τῶν ἄρθρων, τὰ μὲν προτακτικά, τὰ δὲ ὑπο-
positiui. Praepositiui quidem masculini: sunt
τακτικά. Προτακτικὰ μὲν ἀρσενικά, εἰσὶ

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

hi singularia. rectus: hic. genitiuus:huius. datiuus:
ταῦτα. ἑνικά. ἡ εὐθεῖα, ὁ. ἡ γενική, τοῦ. ἡ δοτική,
huic. accusatiuus: hunc. dualia. rectus et accusa
τῷ. ἡ αἰτιατική, τόν. δυικά. ἡ εὐθεῖα καί αἰτια=
tiuus: hi duo hos duos. genitiuus et datiuus: hoꝝ duoꝝ his duobꝰ.
τική, τώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτική, τοῖν.
pluralia. rectus: hi. genitiuus: horum. datiuus:
πληθυντικά. ἡ εὐθεῖα, οἱ. ἡ γενική, τῶν. ἡ δοτική,
his. accusatiuus: hos. Postpositiui at ma=
τοῖς. ἡ αἰτιατική, τούς. ὑποτακτικὰ δὲ ἀρ=
sculini singulares hi. qui. cuiꝰ. cui quē. d. qui duo quos duos.
σενικὰ ἑνικὰ ταῦτα. ὅς. οὗ. ᾧ. ὅν. δ. ὥ.
quorum duorum quibus duobus. p. qui. quorum. quibus. quos.
οἷν. π. οἵ. ὧν. οἷς. οὕς.
Articuli feminini praepositiui. singularia. haec. huiꝰ. huic. hāc.
ἄρθρα θηλυκὰ προτακτικά. ἑνικά. ἡ. τῆς. τῇ. τήν.
d. hae duae has duas. haꝝ duaꝝ his duabus. p. hae. haꝝ. his. has.
δ. τά. ταῖν. π. αἱ. τῶν. ταῖς. τάς.
Postpositiui. quae. cuius. cui. quam. d. quae duae q̄s duas. q̄rū duaꝝ
ὑποτακτικά. ἥ. ἧς. ᾗ. ἥν. δ. ἅ. αἷν.
quibus duabus. p. quae. quarum. quibus. quas.
π. αἵ. ὧν. αἷς. ἅς.
Articuli neutri praepositi. singularia. hoc. huius.
Ἄρθρα οὐδέτερα προτακτικά. ἑνικά. τό. τοῦ.
huic. hoc. d. haec duo. hoꝝ duoꝝ his duobꝰ. p. haec. hoꝝ. his. haec.
τῷ. τό. δ. τώ. τοῖν. π. τά. τῶν. τοῖς. τά.
Postpositiui. singularia. qđ. cuius. cui. qđ. d. quae duo. quoꝝ duoꝝ
ὑποτακτικά. ἑνικά. ὅ. οὗ. ᾧ. ὅ. δ. ὥ. οἷν.
q̄bus duobus. p. quae. quorum. quibus. quae.
π. ἅ. ὧν οἷς. ἅ.
Vocatiuum aūt aduerbium in omnibus generibus:
κλητικὸν δὲ ἐπίρρημα ἐν πᾶσι τοῖς γένεσιν,
et in omnibus numeris similiter o.
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀριθμοῖς ὁμοίως τὸ ὦ.

De declinatione nominum.
περὶ κλίσεως τῶν ὀνομάτων.
Nominum aliqua quidē declinātur aequisylla
τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν κλίνονται ἰσοσυλλά=
bice. vt aeneas. aeneae. aliq̄ vero plurisyl
βως. οἷον, αἰνείας. αἰνείου. τὰ δὲ περιττοσυλ=
labice. vt aiax. aiacis. quare vocetur haec
λάβως. οἷον, αἴας. αἴαντος. ὥστε καλεῖσθω ἡ
quidē: declinatio aequisyllabica. haec vero: plurisyl
μὲν, κλίσις ἰσοσύλλαβος. ἡ δέ, περιττοσύλ=
labica. Quot declinationes nominum?
λαβος. πόσαι κλίσεις τῶν ὀνομάτων;
decem. quinqꝫ quidē simplices: et incontractae. quarum quat
δέκα. πέντε μὲν ἁπλαί, καὶ ἀσυναίρετοι. ὧν τέσ
tuor quidē aequisyllabicae. vna vero plurisyl
σαρες μὲν ἰσοσύλλαβοι. μία δὲ περιττοσύλ=
labica. quinqꝫ vero contractae: a quin
λαβος. πέντε δὲ συνῃρημέναι, ἀπὸ τῆς πέμ=
ta et plurisyllabica factae.
πτης καὶ περιττοσυλλάβου γινόμεναι.

De prima declinatione.
περὶ πρώτης κλίσεως.
Prima declinatio nominis est in ma=
Πρώτη κλίσις τοῦ ὀνόματος ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρ
sculinis solis aequisyllabica. videlicet quo
σενικοῖς μόνοις ἰσοσύλλαβος. δηλονότι τι=
rundam in vel in per desinentium mascu
νῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης, διὰ τοῦ η ληγόντων ἀρσενι
linorum nominum quorum genitiuus in datiuus in
κῶν ὀνομάτων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς
recti finalem vocalem. et accusatiuus
τὸ τῆς εὐθείας τελικὸν φωνῆεν. καὶ ἡ αἰτιατικὴ
in cum vocali recti desinit.
εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

quod cõmunae est omnium aequisyllabarum decli=
ὁ κοινόν ἐστι πασῶν τῶν ἰσοσυλλάβων κλί=
nationum.
σεων.

huius autem canones.
Ταύτης δὲ κανόνες.

Rectus et rectus singularium: hic aeneas. geniti
ἡ ὀρθὴ καὶ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν, ὁ αἰνείασ. ἡ γενι=
uus huius aeneae. datiuus huic aenae. accusatiuus
κὴ τοῦ αἰνείου. ἡ δοτικὴ τῷ αἰνείᾳ. ἡ αἰτιατικὴ
hunc aeneam. vocatiuus o aenea: et o aeneas.
τὸν αἰνείαν. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία, καὶ ὦ αἰνείας. ἡ
rectus et accusatiuus dualium: hi duo aenae hos duos as.
εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυικῶν, τὼ αἰνεία.
genitiuus et datiuus hoꝝ duoꝝ aenearũ his duobus aeneis.
ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν αἰνείαιν. ἡ
vocatiuus o duo aeneae. rectus pluralium.
κλητικὴ ὦ αἰνεία. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν.
hi aeneae. genitiuus horum aenearum datiuus his
οἱ αἰνεῖαι. ἡ γενικὴ τῶν αἰνειῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς
aeneis. accusatiuus hos aeneas. vocatiuus o
αἰνείαις. ἡ αἰτιατικὴ τοὺς αἰνείας. ἡ κλητικὴ ὦ
aeneae.
αἰνεῖαι.

Hic chryses huius chrysae. huic chrysae. hunc chry=
Ὁ χρύσης. τοῦ χρύσου. τῷ χρύσῃ. τὸν χρύ=
sem. o chryse: et o chryses. d. hi duo chrysae hos du=
σην. ὦ χρύση, καὶ ὦ χρύσης. δ. τὼ χρύ=
os chrysas hoꝝ duorũ chrysarũ his duobus chrysis. o duo chrysae. p. hi
σα. τοῖν χρύσαιν. ὦ χρύσα. π. οἱ
chrysae. harum chrysarũ. his chrysis. hos
χρύσαι. τῶν χρυσῶν. τοῖς χρύσαις. τοὺς
chrysas. o chrysae.
χρύσας. ὦ χρύσαι.

Hic propheta. huius prophetae. huic prophetae:
Ὁ προφήτης. τοῦ προφήτου. τῷ προφήτῃ.
hunc prophetam. o propheta. d. hi duo ꝓphetae hos duos
τὸν προφήτην. ὦ προφῆτα. δ. τὼ προ
ꝓphetas. hoꝝ duorũ ꝓphetarũ his duobus tis. o duo ꝓphetae. p. hi
φήτα. τοῖν προφήταιν. ὦ προφήτα. π. οἱ
prophetae. horũ prophetarum. his prophetis.
προφῆται τῶν προφητῶν. τοῖς προφήταις.
hos prophetas. o prophetae.
τοὺς προφήτασ. ὦ προφῆται.

Nota et in hac declinatione et vni=
σημείωσαι καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς κλίσεως καὶ κα=
uersaliter: quod attici eosdez habent re
θόλου, ὅτι οἱ ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρ=
ctos et vocatiuos.
θὰς καὶ κλητικάσ.

Adhuc sciendũ: ꝙ genitiuus pluralium hu
Ἔτι ἰστέον, ὅτι ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ταύ
ius primae: similiter et secũdae decli
της τῆς πρώτης, ὁμοίως καὶ τῆς δευτέρας κλί
nationis circunflectitur in vltima.
σεως περισπᾶται ἐπὶ τῆς ληγούσης.

Nota: ꝙ in desinentia nomina hu=
σημείωσαι, ὅτι τὰ εἰς ης λήγοντα ὀνόματα ταύ
ius declinationis: si ad verbum sint: vel habeat: vł
της τῆς κλίσεως, εἰ παρὰ ῥῆμα εἴη, ἢ τὸ τ ἔχῃ, ἢ
gentilia sint: in faciunt vocatiuum. vt hic bi=
ἐθνικὰ εἴη, εἰς α ποιεῖ τὴν κλητικήν. οἷον ὁ βι=
bliopola: o bibliopola. hic propheta: o
βλιοπώλης, ὦ βιβλιοπῶλα. ὁ προφήτης, ὦ
propheta. hic ciuis. o ciuis. hic persa:
προφῆτα. ὁ πολίτης, ὦ πολῖτα. ὁ πέρσης,
o persa.
ὦ πέρσα.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

De secunda declinatione.

περὶ δευτέρας κλίσεως.

Secunda declinatio nominis est in se
Δευτέρα κλίσις τοῦ ὀνόματος ἐστὶν ἐν τοῖς θη
meninis: et ipsa aequi syllabica: videlicet omni
λυκοῖς, καὶ αὐτὴ ἰσοσύλλαβος, δηλονότι πάν
um in vel in desinentium femeninorum nomi
των τῶν εἰς α, ἢ εἰς η ληγόντων θηλυκῶν ὀνο=
num. quorũ genitiuus in vel in datiuus in
μάτων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ας, ἢ εἰς ης. ἡ δοτικὴ εἰς
vel in accusatiuus in cum vocali
α, ἢ εἰς η. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος
recti desinit:
τῆς εὐθείας λήγει.

Haec musa. huius musae. huic musae. hanc musam.
ἡ μοῦσα. τῆς μούσης. τῇ μούσῃ. τὴν μοῦσαν.
o musa. d. hae duae musae has duas musas. haꝝ duaꝝ saꝝ his duabus
ὦ μοῦσα. δ. τὰ μούσα. ταῖν μού=
musis. o duae musae. p. hae musae. harum musarum. his
σαιν. ὦ μούσα. π. αἱ μοῦσαι. τῶν μουσῶν. ταῖς
musis. has musas. o musae.
μούσαις. τὰς μούσας. ὦ μοῦσαι.

Hic honor. huius honoris. huic honori. hunc honorẽ. o honor. d.
ἡ τιμή. τῆς τιμῆς. τῇ τιμῇ. τὴν τιμήν. ὦ τιμή. δ.
hi duo res hos duos res. hoꝝ duoꝝ ruz his duobus ribus. o duo honores. p.
τὰ τιμά. ταῖν τιμαῖν. ὦ τιμά. π.
hi honores. horum honorum. his honoribus. hos honores. o
αἱ τιμαί. τῶν τιμῶν. ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμάς. ὦ
honores. Haec obstetrix. huius tricis huic trici. hanc
τιμαί. Η μαῖα. τῆς μαίας. τῇ μαίᾳ. τὴν
tricẽ. o trix. d. hae duae has duas trices. harum duarum tri=
μαῖαν. ὦ μαῖα. δ. τὰ μαία. ταῖν
cum his duabus tricibus. o duae trices. p. hae obstetrices.
μαίαιν. ὦ μαία. π. αἱ μαῖαι.

harũ tricum his tricibus. has trices o trices.
τῶν μαιῶν. ταῖς μαίαις. τὰς μαίας. ὦ μαῖαι.
Nota in hac secunda declinatione:
σημείωσαι ἐπὶ ταύτης τῆς δευτέρας κλίσεως,
q quaecunq quidẽ purum habẽt vel cum vel
ὅτι ὅσα μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ α, ἢ μετὰ τοῦ ρ, ἢ
cum vel cum seruat ipsum et in
μετὰ τοῦ δ, ἢ μετὰ τοῦ θ, τηρεῖ αὐτὸ τὸ α καὶ ἐπὶ
genitiuo: et datiuo. vt hec obstetrix. huius obste=
τῆς γενικῆς, καὶ δοτικῆς. οἷον, ἡ μαῖα. τῆς μαί=
tricis. huic trici. haec dies. huius diei. huic diei. haec
ας. τῇ μαίᾳ. ἡ ἡμέρα. τῆς ἡμέρας. τῇ ἡμέρᾳ. ἡ
leda huius ledae. huic ledae. haec cissaetha huius cis=
λήδα. τῆς λήδας. τῇ λήδᾳ. ἡ κισσαίθα. τῆς κισ
saethae. huic cissaethae quaecũq vero ante consonan
σαίθας. τῇ κισσαίθᾳ. ὅσα δὲ πρὸ τοῦ α σύμφω
tem aliam habet: in ipsum vertunt. vt mu
νον ἄλλο ἔχει, εἰς η αὐτὸ τὸ α τρέπει. οἷον, μοῦ
sa. musae. musae. sitis. sitis. siti.
σα, μούσης, μούσῃ. δίψα. δίψης. δίψῃ.

De. ~~iiij tertia~~ 3a. declinatione.

περὶ τρίτης κλίσεως.

~~Tertia~~ 3a declinatio nominis: est in mascu
~~Τρίτη~~ κλίσις τοῦ ὀνόματος, ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρ
linis: et femininis: et neutris: et ip
σενικοῖς, καὶ θηλικοῖς, καὶ οὐδετέροις, καὶ αὐ
sa aequi syllabica: videlicet aliquorũ in
τὴ ἰσοσύλλαβος, δηλονότι τινῶν τῶν εἰς ως
per ω magnum desinentium: masculinorũ
διὰ τοῦ ω μεγάλου ληγόντων, ἀρσενικῶν
et femininorum: et in desinentium per
καὶ θηλυκῶν, καὶ τῶν εἰς ων ληγόντων διὰ
ω magnum neutrorum. quorum genitiuus et
τοῦ ω μεγάλου οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ καὶ

datiuus in ω magnū. et accusatiuus in ν cum
δοτικὴ εἰς ω μέγα. καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ
vocali recti desinit:
τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

menelaus

Hic menelaus. huius menelai. huic menelao. hunc me-
Ὁ μενέλεως. τοῦ μενέλεω. τῷ μενέλεῳ. τὸν με-
nelaum. o menelae. d. hi duo menelai hos duos laos. horum
νέλεων. ὦ μενέλεως. Δ. τὼ μενέλεω. τοῖν
duorū laorū his duobus lais. o duo menelai. p. hi menelai
μενέλεων. ὦ μενέλεω. π. οἱ μενέλεῳ.
horum menelaorum. his menelais. hos menela
τῶν μενέλεων. τοῖς μενέλεως. τοὺς μενέλε-
os. o menelai.
ως. ὦ μενέλεῳ.

area

Hec area. huius areae. huic areae. hanc aream. o area.
ἡ ἅλως. τῆς ἅλω. τῇ ἅλῳ. τὴν ἅλων. ὦ ἅλως.
d. hae duae areae has duas eas. harū duaruz earū his duabus reis. o duae a
Δ. τὰ ἅλω. ταῖν ἅλων. ὦ ἅ-
reae. p. hae areae. harū arearum. his areis. has a
λω. π. αἱ ἅλῳ. τῶν ἅλων. ταῖς ἅλως. τὰς ἅ-
reas. o areae.
λως. ὦ ἅλῳ.

Hoc ferax. huius feracis. huic feraci. hoc ferax.
Τὸ εὔγεων. τοῦ εὔγεω. τῷ εὔγεῳ. τὸ εὔγεων.
o ferax. d. haec duo feracia. horū duorū ciū his duobus racibus.
ὦ εὔγεων. Δ. τὼ εὔγεω. τοῖν εὔγεων.
o duo feracia. p. haec feratia horum feratium. his ferati
ὦ εὔγεω. π. τὰ εὔγεω. τῶν εὔγεων. τοῖς εὔγε-
bus. haec feratia. o feratia.
ως. τὰ εὔγεω. ὦ εὔγεω.

De. iij ~~quarta~~ declinatione.
περὶ τετάρτης κλίσεως.

Τρίτη

~~Quarta~~ declinatio nominis est et ip-
Τετάρτη κλίσις τοῦ ὀνόματος ἐστὶ καὶ αὐ-

sa in tribus generibus: et equisyllabica. vi-
τὴ ἐν τοῖς τρισὶ γένεσι, καὶ ἰσοσύλλαβος. δη-
delicet omnium in ος per o parvum
λονότι πάντων τῶν εἰς ος διὰ τοῦ ο μικροῦ
desinentium masculinorū & et foemininorum: et
ληγόντων ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, καὶ τῶν
in ον desinentium neutrorum: praeter compara-
εἰς ον ληγόντων οὐδετέρων, πλὴν τῶν συγκρι-
tiua. quorum omnium genitiuus in ου datiuus in
τικῶν. ὧν πάντων ἡ γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς
ῳ et accusatiuus in ν cum vocali
ῳ, καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος
recti desinit.
τῆς εὐθείας λήγει.

Hic sermo. huius sermonis. huic moni. hunc monem
Ὁ λόγος. τοῦ λόγου. τῷ λόγῳ. τὸν λόγον. — sermo
o sermo. et o sermo. d. hi duo nes hos duos nes. horū duorū
ὦ λόγε. καὶ ὦ λόγος. Δ. τὼ λόγω. τοῖν λό-
nū his duobus nibus. o duo nes. p. hi nes. horum num.
γοιν. ὦ λόγω. π. οἱ λόγοι. τῶν λόγων.
his nibus. hos nes. o nes.
τοῖς λόγοις. τοὺς λόγους ὦ λόγοι.

Haec via. huius viae. huic viae. hanc viam. o via. et
ἡ ὁδός. τῆς ὁδοῦ. τῇ ὁδῷ. τὴν ὁδόν. ὦ ὁδέ. καὶ
o via. d. hae duae viae has duas vias. harū duarū viarū his duabus
ὦ ὁδός. Δ. τὰ ὁδώ. ταῖν — via.
viis. o duae viae p. hae viae. harum viarum. his vi
ὁδοῖν. ὦ ὁδώ. π. αἱ ὁδοί. τῶν ὁδῶν. ταῖς ὁ-
is. has vias. o viae.
δοῖς. τὰς ὁδούς. ὦ ὁδοί.

Hoc lignū. huius ligni. huic ligno. hoc lignum. o
Τὸ ξύλον. τοῦ ξύλου. τῷ ξύλῳ. τὸ ξύλον. ὦ — lignum.
lignū. d. haec duo ligna. horuz duorū lignorū his duobus lignis. o duo
ξύλον. Δ. τὼ ξύλω. τοῖν ξύλοιν. ὦ

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ligna. p. haec ligna. horũ lignorum. his lignis. haec
ξύλω. π. τὰ ξύλα. τῶν ξύλων. τοῖς ξύλοις. τὰ
ligna. o ligna.
ξύλα. ὦ ξύλα.

De quinta declinatione.
περὶ πέμπτης κλίσεως.

Quinta declinatio nominis est et ipsa
πέμπτη κλίσις τοῦ ὀνόματος ἐστὶ καὶ αὐτὴ
in tribus generibus. verũ tñ ipsa plurisylla
ἐν τοῖς τρισὶ γένεσι. πλὴν αὐτὴ περιττοσύλ
bica. videlicet omnium plurisylla
λαβος. δηλονότι πάντων τῶν περιττοσυλ=
bice quae declinantur nominum. quorũ omnium
λάβως κλινομένων ὀνομάτων. ὧν πάντων ἡ
genitiuus in et datiuus in et accusatiuus
γενικὴ εἰς ος. καὶ ἡ δοτικὴ εἰς ι. καὶ ἡ αἰτιατικὴ
in desinit
εἰς α λήγει.

hi aiax. huius aiacis. huic aiaci. hunc aiacem. o
ὁ αἴας. τοῦ αἴαντος. τῷ αἴαντι. τὸν αἴαντα. ὦ
aiax. et o aiax. d. hi duo aiaces hos duos aiaces. horũ duorũ
αἶαν. καὶ ὦ αἶας. δ. τὼ αἴαντε. τοῖν
aiacũ his duobus aiacibus. o duo aiaces. p. hi aiaces. horũ
αἰ άν τοῖν ὦ αἴαντε. π. οἱ αἴαντες. τῶν
aiacum. his aiacibus. hos aiaces. o aiaces.
αἰάντων. τοῖς αἴασι. τοὺς αἴαντας. ὦ αἴαντες.

Hic thoas huius thoantis. quae in purum nomi
ὁ θόας. τοῦ θόαντος. τὰ εἰς ας καθαρὸν ὀνό=
na masculina bisyllaba barytona longa
ματα ἀρσενικὰ δισύλλαβα βαρύτονα μακρο
desinentia: per declinantur. vt quae supra.
κατάληκτα, διὰ τοῦ ντ κλίνεται. οἷον, τὰ ἄνω.
Hic laches. huius lachetis hic cebes huius cebetis.
ὁ λάχης τοῦ λάχητος. ὁ κέβης τοῦ κέβητος.

---

quae in iambica non habentia ante
τὰ εἰς ης ἰαμβικὰ μὴ ἔχοντα τὸ τ πρὸ τοῦ ης,
in faciunt genitiuum.
εἰς τος ποιεῖ τὴν γενικήν.

Hic paris. huius paridis. huic paridi. hunc pari=
ὁ πάρις. τοῦ πάριδος. τῷ πάριδι. τὸν πάρι
dē: et parin. vocatiuus o pari. hic adonis: huius
δα, καὶ πάριν. ἡ κλητικὴ ὦ πάρι. ὁ ἄδωνις, τοῦ
adonidis. quae in propria: per declinan
ἀδώνιδος. τὰ εἰς ις κύρια, διὰ τοῦ δος κλίνε=
tur. vt: que supra ionice vero sine vt:
ται. οἷον, τὰ ἄνω. ἰωνικῶς δὲ χωρὶς τοῦ δ. οἷον,
parios. adonios. Hic racemus: huius racemi.
πάριος. ἀδώνιος. ὁ βότρυς, τοῦ βότρυ
hic suauis: huius suauis. que in si quidē trigenerica
ος. ὁ ἡδύς, τοῦ ἡδέος. τὰ εἰς υς, εἰ μὲν τριγενῆ
sunt: vt suauis suauis suaue per declinan=
ἐσι, οἷον, ἡδύς, ἡδεῖα, ἡδύ, διὰ τοῦ εος κλίνε=
tur si vero vnigenerica: per praeter
ται. εἰ δὲ μονογενῆ, διὰ τοῦ υος. πλὴν τοῦ
cubitus: cubiti. bipennis: bipennis. anguilla:
πῆχυς, πήχεως. πέλεκυς, πελέκεως. ἔγχελυς,
anguillae. que per magnũ attice decli
ἐγχέλεως. ἃ διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀττικῶς κλί
nantur. Hic sudor: huius sudoris. hic risus:
νεται. ὁ ἱδρώς, τοῦ ἱδρῶτος. ὁ γέλως,
huius risus. hic heros: huius herois. que in ma=
τοῦ γέλωτος. ὁ ἥρως, τοῦ ἥρωος. τὰ εἰς ως ἀρ
sculina barytona: si quidem breui penulti
σενικὰ βαρύτονα, εἰ μὲν βραχεία παραλήγε=
mant: per declinantur. si aũt longa penulti=
ται, διὰ τοῦ τος κλίνεται. εἰ δὲ μακρᾷ παρα=
mãt: per purum que vero oxytona
λήγεται, διὰ καθαροῦ τοῦ ος. τὰ δὲ ὀξύτονα

C

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

vltra vnam syllabam: per
ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, διὰ τοῦ ντος.
Hic gratiosus: huius gratiosi. vnus: vnius. quae
Ὁ χαρίεις, τοῦ χαρίεντος. ὁ εἷς, τοῦ ἑνός. τὰ
in vltra vnam syllabam per decli=
εἰς εις ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ντ κλί=
nātur que vero vnisyllaba: per vt vnus:
νεται. τὰ δὲ μονοσύλλαβα, διὰ τοῦ ν. οἷον, εἷς
vnius. et quae ex ipso. nullus: nullius.
ἑνός. καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. οὐδείς, οὐδενός.
Hic bos. huius bouis. huic boui. hunc bouem: et bouem.
ὁ βοῦς. τοῦ βοός. τῷ βοΐ. τὸν βόα, καὶ βοῦν.
o bos. hic pes: huius pedis. hic puer: huius pue=
ὦ βοῦ. ὁ πούς, τοῦ ποδός. ὁ παῖς, τοῦ παι=
ri. quae in nō passa: per purum
δός. τὰ εἰς ους ἀπαθῆ, διὰ καθαροῦ τοῦ ος
declinātur. praeter pes pedis. Hic vermis:
κλίνεται. πλὴν τοῦ πούς ποδός. ὁ ἕλμινς,
huius vermis. hic tirynς: huius tirynthis. omne no=
τοῦ ἕλμινθος. ὁ τίρυνς, τοῦ τίρυνθος. πᾶν ὄ
men in duas consonantes desinens: per duas con=
νομα εἰς δύο σύμφωνα λῆγον, διὰ δύο συμ=
sonantes declinatur. praeter sal: salis. Hic tho=
φώνων κλίνεται. πλὴν τοῦ ἅλς, ἁλός. ὁ θώ
rax: huius thoracis. hic rapax: hui⁹ rapacis. que
ραξ, τοῦ θώρακος. ὁ ἅρπαξ, τοῦ ἅρπαγος. τὰ
in per declinātur nisi a verbo in
εἰς αξ, διὰ τοῦ κ κλίνεται. εἰ μὴ ἀπὸ ῥήματος εἰς
desinente sint. tunc enim per declinātur.
ζω λήγοντος εἴη. τότε γὰρ διὰ τοῦ γ κλίνεται.
Hec formica: hui⁹ formice. hic bouisstimulus: huius bo=
ὁ μύρμηξ, τοῦ μύρμηκος. ὁ βουπλήξ, τοῦ βου
uisstimuli. que in barytona simplicia: per
πλῆγος. τὰ εἰς ηξ βαρύτονα ἁπλᾶ, διὰ τοῦ κ
declinantur. que aūt composita et oxytona: per
κλίνεται. τὰ δὲ σύνθετα καὶ ὀξύτονα, διὰ τοῦ γ.

Hic perdix: huius perdicis. hec cicada: huius cicade.
ὁ πέρδιξ, τοῦ πέρδικος. ὁ τέττιξ, τοῦ τέττιγος.
que in per declinantur. nisi verbū in
τὰ εἰς ιξ, διὰ τοῦ κ κλίνεται. εἰ μὴ τὸ ῥῆμα εἰς ζω
habeāt. tūc eniȝ per declinantur. Hoc cocleare:
ἔχη. τότε γὰρ διὰ τοῦ γ κλίνεται. ὁ δοίδυξ,
huius coclearis. hic vnguis: huius vnguis. que in
τοῦ δοίδυκος. ὁ ὄνυξ, τοῦ ὄνυχος. τὰ εἰς υξ
natura longa penultimātia: et que per duas
φύσει μακρᾷ παραλήγοντα, καὶ ἃ διὰ δύο
consonantes efferuntur: per declinantur.
συμφώνων ἐκφέρεται, διὰ τοῦ κ κλίνεται.
phyrx tamen per vt phrygis. Hic box:
φρὺξ ὅμως διὰ τοῦ γ. οἷον, φρυγός. ὁ βώξ,
huius bocis. que in simplicia: per preter
τοῦ βωκός. τὰ εἰς ωξ ἁπλᾶ, διὰ τοῦ κ. πλὴν
rupes: rupis. hic cyclops: huius cyclopis. hec
ῥώξ, ῥωγός. ὁ κύκλωψ, τοῦ κύκλωπος. ὁ
cicatrix: huius cicatricis. hic vultur: vulturis. que in
μώλωψ, τοῦ μώλωπος. ὁ γύψ, γυπός. τὰ εἰς
per declinātur. preter araps: ara=
ψ, διὰ τοῦ π κλίνονται. πλὴν τοῦ ἄραψ, ἄρα=
bis. chalyps: chalybis. aphric⁹: aphrici. cinyps: ci=
βος. χάλυψ, χάλυβος. λίψ, λιβός. κίνυψ, κί=
nyphos. ciuitas. hic alcman: huius alc=
νυφος. πόλις. ὁ ἀλκμάν. τοῦ ἀλκ=
manis. hic pean: huius peanis. que in oxy=
μᾶνος. ὁ παιάν, τοῦ παιᾶνος. τὰ εἰς αν ὀξύ=
tona additione declinantur.
νομενα προσθέσει τοῦ ος κλίνεται.
Hic grecus: huius greci. hic pastor: huius pastoris.
ὁ ἕλλην, τοῦ ἕλληνος. ὁ ποιμήν, τοῦ ποιμένος.
quae in si quidē oxytona sint: non habentia
τὰ εἰς ην, εἰ μὲν ὀξύτονα εἴη, μὴ ἔχοντα τὸ μ,

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

additione declinātur. canalis: cana-
προσθέσει τοῦ ος κλίνεται. οἷον, σωλήν, σωλῆ
lis. praeter ceruix: ceruicis. quęcūq; vero
νος. πλὴν τοῦ αὐχήν, αὐχένος. ὅσα δὲ τὸ η
habent: vertunt in vt pastor: pastoris.
ἔχει, τρέπει τὸ η εἰς ε. οἷον, ποιμήν, ποιμένος.
praeter mensis: mensis. si vero barytona sint: et
πλὴν τοῦ μήν, μηνός. εἰ δὲ βαρύτονα εἴη, καὶ
vnigenerica: habēt in genitiuo. graecus: grae-
μονογενῆ, τὸ η ἔχει ἐπὶ τῆς γενικῆς. ἕλλην, ἕλλη
ci. quęcūq; vero neutrum habēt: per
νος. ὅσα δὲ τὸ οὐδέτερον ἔχει, διὰ τοῦ ενος
declinātur. vt: tener: teneris. Hic delphin:
κλίνεται. οἷον, τέρην, τέρενος. Ὁ δελφίν,
huius delphinis. hic phorcyn: huius phorcynis. quę in
τοῦ δελφῖνος. ὁ φόρκυν, τοῦ φόρκυνος. τὰ εἰς
et additione faciūt genitiuum.
ιν, καὶ υν, προσθέσει τοῦ ος ποιεῖ τὴν γενικήν.
Hic leo: huius leonis. hic theon: huius theonis. hic
Ὁ λέων, τοῦ λέοντος. ὁ θέων, τοῦ θέωνος. ὁ
sarpedon: huius sarpedonis hic neptunus:
σαρπηδών, τοῦ σαρπηδόνος. ὁ ποσειδῶν,
huius neptuni. hic xenophon: huius xenophontis.
τοῦ ποσειδῶνος. ὁ ξενοφῶν, τοῦ ξενοφῶντος.
hoc cubiculum: huius cubiculi. hoc certamen: huius certami-
ὁ κοιτών, τοῦ κοιτῶνος. ὁ ἀγών, τοῦ ἀγῶ-
nis. hic hyems: huius hyemis. quę in bary-
νος. ὁ χειμών, τοῦ χειμῶνος. τὰ εἰς ων βαρύ-
tona: si quidē denominatiua sint: per decli-
τονα, εἰ μὲν παρώνυμα εἴη, διὰ τοῦ ωνος κλί
nantur: vt cicero: ciceronis. si aūt verbalia: vel
νεται. οἷον, κικέρων, κικέρωνος. εἰ δὲ ῥηματικά, ἢ
cōmunia genere: per vt: philemon:
κοινὰ τῷ γένει, διὰ τοῦ ονος. οἷον, φιλήμων,
philemonis. melior: melioris. castus: ca
φιλήμονος. βελτίων, βελτίονος. σώφρων, σώ

sti. habētia vero foeminina per
φρονος. τὰ δὲ ἔχοντα θηλυκὰ διὰ τοῦ αινα,
per declinantur. vt seruus: ser
διὰ τοῦ ντ κλίνονται. οἷον, θεράπων, θερά-
ui. quod serua. praeter lacon: la-
ποντος. ὅτι θεράπαινα. πλὴν τοῦ λάκων, λά-
conis. cujus tamen est lacęna. Quae in non
κωνος. οὗ ὅμως ἐστὶ λάκαινα. Τὰ εἰς ων μὴ
barytona: si quidē perispomena sint: per
βαρύτονα, εἰ μὲν περισπώμενα εἴη, διὰ τοῦ
declinantur. vt: xenophon: xenophontis.
ωντος κλίνεται. οἷον, ξενοφῶν, ξενοφῶντος.
praeter neptunus: neptuni. et pauo: pauo-
πλὴν ποσειδῶν, ποσειδῶνος. καὶ ταῶν, ταῶ-
nis. si vero oxytona: et in desinūt: per
νος. εἰ δὲ ὀξύτονα, καὶ εἰς δων λήγει, διὰ τοῦ
delinantur. vt: sarpedon: sarpedonis.
ονος κλίνεται. οἷον, σαρπηδών, σαρπηδόνος.
praeter sidon: sidonis. si aūt cōtentiua sint vel
πλὴν σιδών, σιδῶνος. εἰ δὲ περιεκτικὰ εἴη. ἢ
vt contentiua: per declinantur. vt
ὡς περιεκτικά, διὰ τοῦ ωνος κλίνεται. οἷον,
cubiculū: cubiculi. cartamen: certaminis. Hic iber:
κοιτών, κοιτῶνος. ἀγών, ἀγῶνος. Ὁ ἴβηρ,
iberis. hic peluis: peluis: hic aether: aethe-
ἴβηρος. ὁ λουτήρ, λουτῆρος. ὁ αἰθήρ, αἰθέ-
ris. hic aer: aeris. quę in si quidem habēt:
ρος. ὁ ἀήρ, ἀέρος. τὰ εἰς ηρ, εἰ μὲν τὸ τ ἔχει,
per declinantur. praeter stella: stellae.
διὰ τοῦ ηρος κλίνεται. πλὴν ἀστήρ, ἀστέρος.
pater: patris. quae aūt non habēt per
πατήρ, πατέρος. τὰ δὲ μὴ ἔχοντα τὸ τ, διὰ
vt vir: viri. qđ et viri di-
τοῦ ερος. οἷον, ἀνήρ, ἀνέρος. ὃ καὶ ἀνδρὸς λέ

citur. preter sintilla: sintille. iber: iberis.
γεται. πλὴν σπινθήρ, σπινθῆρος. ἴβηρ, ἴβηρος.
Hic nestor: nestoris. hic hector: hectoris. que in
Ο νέστωρ, νέστορος. ὁ ἕκτωρ, ἕκτορος. Τὰ εἰς
borytona: per declinantur. vt ne=
ωρ βαρύτονα, διὰ τοῦ ορος κλίνεται. οἷον, νέ
stor: nestoris. preter habentia vel
στωρ, νέστορος. πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ λ, ἢ τὸ
que per vt: vox: vocis. si=
ν. ἃ διὰ τοῦ ωρος. οἷον, κέλωρ, κέλωρος. Τέκ
gnum: signi. et romanas degnita=
νωρ, τέκνωρος. καὶ τῶν ῥωμαϊκῶν ἀξιωμά=
tes. vt: dictator: dictatoris. pretor:
των. οἷον, δικτάτωρ, δικτάτωρος. πραίτωρ,
pretoris.
πραίτωρος.

Foeminina nomina.
θηλυκὰ ὀνόματα.

Hec turtur. huius turturis. huic turturi. hanc tur=
Η τρυγών. τῆς τρυγόνος. τῇ τρυγόνι. τὴν τρυ
turem. o turtur. d. he due turtures has duas res. har duarum tur
γόνα. ὦ τρυγών. Δ. τὰ τρυγόνε. ταῖν
turū his duab⁹ rib⁹. o due turtures. p. he turtures. harū
τρυγόνοιν. ὦ τρυγόνε. π. αἱ τρυγόνες. τῶν
turturum. his turturibus. has turtures. o
τρυγόνων. ταῖς τρυγόσι. τὰς τρυγόνας. ὦ
turtures. Hec colūba: huius calūbe: hic pa=
τρυγόνες. Η τρήρων, τῆς τρήρωνος. ἡ μή
pauer: huius papaueris. in foemininorū: oxytona
κων, τῆς μήκωνος. Τῶν εἰς ων θηλυκῶν, τὰ μὲν
quidē: per paruum declinantur. baryto=
ὀξύτονα, διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνονται. τὰ δὲ βα
na vero: per magnum similiter que de
ρύτονα, διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὁμοίως τὰ ἐπὶ

ciuitatibus. vt sidon: sidonis. hic sulcus:
πόλεων. οἷον, σιδών, σιδῶνος. Η αὖλαξ,
huius sulci. haec capra. hui⁹ caprae. hic fons huius fon
τῆς αὔλακος. ἡ αἴξ, τῆς αἰγός. ἡ πίδαξ, τῆς πί
tis dos: dotis. quae in foeminina cuz
δακος. ἡ προίξ, τῆς προικός. Τὰ εἰς ξ θηλυκὰ με
vocali: per declinantur. praeter
τὰ τοῦ φωνήεντος, διὰ τοῦ κ κλίνονται. πλὴν
monosyllaba. vt: styx: stygis. dos
τὰ μονοσύλλαβα. οἷον, στύξ, στυγός. προίξ
tamen per dotis. sphinx:
ὅμως διὰ τοῦ κ, προικός. Η σφίγξ, τῆς
sphingis. tuba: tubae.
σφιγγός. ἡ σάλπιγξ, τῆς σάλπιγγος. ἡ
caro: carnis. quae in cū consonanti:
σάρξ, τῆς σαρκός. Τὰ εἰς ξ μετὰ συμφώνου,
si quidē habēt: per declinantur. si aūt ali=
εἰ μὲν τὸ γ ἔχει, διὰ τοῦ γ κλίνεται. εἰ δὲ ἄλ=
am consonantem: per Mater:
λο σύμφωνον, διὰ τοῦ κ. Η μήτηρ, τῆς
matris: o mater. filia: fili=
μητέρος, ὦ μῆτερ. ἡ θυγάτηρ, τῆς θυγατέ=
ae: o filia. quae in foeminina per
ρος, ὦ θύγατερ. Τὰ εἰς ηρ θηλυκὰ διὰ τοῦ ερος
declinantur. matris aūt et filiae secundū synco=
κλίνεται. μητρὸς δὲ καὶ θυγατρὸς κατὰ συγ=
pen dicuntur. Fax: fa=
κοπὴν λέγονται. Η λαμπάς, τῆς λαμ
cis. trinitas: trinitatis. quae in foemini=
πάδος. ἡ τριάς, τῆς τριάδος. Τὰ εἰς ας θηλυ=
na: per vt: vnitas: vnitatis.
κά, διὰ τοῦ αδος. οἷον, μονάς, μονάδος.
Amor: amoris. malignitas: ma=
ἡ φιλότης, τῆς φιλότητος. ἡ κακότης, τῆς κα=

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

lignitatis. quę in foeminina: per decli
κότητος. Τὰ εἰς της θηλυκά, διὰ τοῦ τητος κλί
nantur. Ira: irae. iuuencula:
νεται. ἡ μῆνις, τῆς μήνιδος. ἡ νεᾶνις, τῆς
iuuenculae. quae in longa penultimant: per
νεάνιδος. Τὰ εἰς ις μακρᾶ παραλήγοντα, διὰ
declinantur. Pinus: pinus.
τοῦ ιδος κλίνεται. ἡ πίτυς, τῆς πίτυος.
chlamys: chlamydis. quae in baryto=
ἡ χλαμύς, τῆς χλαμύδος. Τὰ εἰς υς βαρύτο=
na: per declinantur. quae aūt oxytona: per
να, διὰ τοῦ υος κλίνεται. Τὰ δὲ ὀξύτονα, διὰ
praeter limus: limi.
τοῦ υδος. πλὴν ἰλύς, ἰλύος.

De neutris nominibus.

Περὶ τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων.

corpus. corporis. corpori. cor=
Τὸ σῶμα. τοῦ σώματος. τῷ σώματι. Τὸ σῶ=
pus. o corpus. d. duo corpora. duoꝝ corpoꝝ duob⁹ rib⁹. o
μα. ὦ σῶμα. δ. τὼ σώματε. τοῖν σωμάτοιν. ὦ
duo corpora. p. corpora. corporum. cor=
σώματε. π. Τὰ σώματα. τῶν σωμάτων. τοῖς σώ
poribus. corpora. o corpora. tribunal:
μασι. Τὰ σώματα. ὦ σώματα. Τὸ βῆμα,
tribunalis. domus: domus. figu=
τοῦ βήματος. Τὸ δῶμα, τοῦ δώματος. Τὸ σχῆ
ra: figurae. domus: mus quae in
μα, τοῦ σχήματος. Τὸ δόμα, τοῦ τος. Τὰ εἰς α
desinunt neutra nōpassa: penulti=
λήγοντα οὐδέτερα ἀπαθῆ, τῷ μ παραλήγε=
mant: et per declinantur. Mel:
ται, καὶ διὰ τοῦ τος κλίνεται. Τὸ μέλι,
melis. desinentia neutra vnius
τοῦ μέλιτος. Τὰ εἰς ι λήγοντα οὐδέτερα μονο

generis grẹca: per declinantur.
γενῆ ἑλληνικά, διὰ τοῦ τος κλίνονται.
Ouile: ouilis. genu: genu. hasta:
Τὸ πῶυ, πώεος. Τὸ γόνυ, γόνυος. Τὸ δόρυ,
hastae. quae in si quidē longa penultimāt:
δόρυος. Τὰ εἰς υ, εἰ μὲν μακρᾶ παραλήγεται,
per si vero breui: per genu:
διὰ τοῦ εος. εἰ δὲ βραχεία, διὰ τοῦ υος. γόνυ,
genu. hasta: hastae. et genu: et ha=
γόνυος. δόρυ, δόρυος. καὶ γουνός, καὶ δου=
stae: secundum trāspositionem dicuntur. Illicebra:
ρός, κατὰ μετάθεσιν λέγεται. Τὸ δέλεαρ,
cebrae. ver: veris. laceratio: tionis. iecur:
ατος. Τὸ ἔαρ, ἔαρος. Τὸ ἕλωρ, ρος. Τὸ ἧπαρ,
coris. quae in neutra: in faciunt geniti=
τος. Τὰ εἰς ρ οὐδέτερα, εἰς ρος ποιεῖ τὴν γενι=
tiuum. praeter quaedā heteroclita. puteum: tei. illi=
κήν. πλὴν τινῶν ἑτεροκλίτων. φρέαρ, τος. δέ=
cebra: cebrae. aqua: aquae. iecur: iecoris.
λεαρ, τος. ὕδωρ, ὕδατος. ἧπαρ, ἥπατος.
Telum: teli. murus: muri.
Τὸ βέλος, βέλεος. Τὸ τεῖχος, τείχεος.
Lux. lucis luci. lux. o lux.
Τὸ φῶς. τοῦ φωτός. τῷ φωτί. Τὸ φῶς. ὦ φῶς.
d. duae luces duas ces. duaꝝ luciū duab⁹ lucib⁹. o duae luces. p. lu
δ. τὼ φῶτε. τοῖν φώτοιν. ὦ φῶτε. π. Τὰ φῶ=
ces. lucum. lucibus. luces. o luces.
τα. τῶν φώτων. τοῖς φωσί. Τὰ φῶτα. ὦ φῶτα.
Auris: auris. caro: carnis.
Τὸ οὖς, τοῦ ὠτός. Τὸ κρέας, τοῦ κρέατος. Τὸ
senecta: senectae.
γῆρας, τοῦ γήρατος.

De accusatiuo.

Περὶ τῆς αἰτιατικῆς.

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Nota in hac quinta et plu-
σημείωσαι ἐπὶ ταύτης τῆς πέμπτης καὶ περιτ-
risyllabica declinatione: quod in per
τοσυλλάβου κλίσεως, ὅτι τὰ εἰς ις διὰ τοῦ ι,
vel per desinentia nomina: si quidē per pu
ἢ διὰ τοῦ υ, λήγοντα ὀνόματα, εἰ μὲν διὰ κα-
rum declinentur: etsi plurisyl
θαροῦ τοῦ ος κλίνοιντο, καίτοι περιττοσυλ-
labice declinantur: tamen accusatiuum in
λάβως κλινόμενα, ὅμως τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν
aequisyllabicum recto habēt. vt serpens.
ἰσοσύλλαβον τῇ εὐθείᾳ ἔχει. οἷον, ὁ ὄφις. τοῦ
serpentis. serpentem. dictio. dictionis. dictionē.
ὄφιος. τὸν ὄφιν. ἡ λέξις. τῆς λέξιος. τὴν λέξιν.
racemus. racemi. recemum. pinus.
ὁ βότρυς. τοῦ βότρυος. τὸν βότρυν. ἡ πίτυς.
pinus. pinum. quoniā omnino defecit
τῆς πίτυος. τὴν πίτυν. ἐπεὶ καθόλου ἐξέλιπεν
vsus in accusatiuorum: in quib⁹ est ge-
ἡ χρῆσις τῶν εἰς α αἰτιατικῶν, ἐφ᾽ ὧν ἐστὶν ἡ γε-
nitiuus in purum: ancipiti penultimans.
νικὴ εἰς ος καθαρὸν, διχρόνῳ παραληγομένη.
et in oxytonis aūt similiter. vt:
καὶ ἐπὶ τῶν ὀξυτόνου μὲν ὧν δὲ ὡσαύτως. οἷον,
suauis. suauis. suauem. limus. li-
ὁ ἡδύς. τοῦ ἡδέος. τὸν ἡδύν. ἡ ἰλύς. τῆς ἰλύ-
mi. limum. si aūt nō per purum sed
ος. τὴν ἰλύν. εἰ δὲ μὴ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, ἀλ-
cum consonante declinentur: si quidē oxytona
λὰ μετὰ συμφώνου κλίνοιντο, εἰ μὲν ὀξύτονα
sint: secundū sequentiā plurisylla
εἴη, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς περιττοσυλλά-
bicae declinationis: plurisyllabicum in et ip-
βου κλίσεως, περιττοσύλλαβον εἰς α καὶ αὐ-

sa habēt accusatiuum. vt: crepida. crepide.
τὰ ἔχει τὴν αἰτιατικήν. οἷον, κρηπίς. κρηπῖδος.
credidam. chlamys. chlamydos. chlamyda. si
κρηπῖδα. χλαμύς. χλαμύδος. χλαμύδα. εἰ
aūt barytona sint: nō solum plurisylla
δὲ βαρύτονα εἶεν, οὐ μόνον περιττοσυλλα-
bicū in sed et equisyllabicū in habēt
βον εἰς α, ἀλλὰ καὶ ἰσοσύλλαβον εἰς ν ἔχει
accusatiuum. paris. paridis. pa-
τὴν αἰτιατικήν. ὁ πάρις. τοῦ πάριδος. τὸν πά-
rida: et paridē. similiter ira. irę.
ριδα, καὶ πάριν. ὁμοίως ἡ μῆνις. τῆς μήνιδος.
iram: et iram' aduena, in vtroq; ge-
τὴν μήνιδα, καὶ μῆνιν. ἔπηλυς ἐν ἑκατέρῳ γέ-
nere: aduenę. aduenam et aduenam.
νει, ἐπήλυδος. ἐπήλυδα, καὶ ἔπηλυν.

X De vocatiuo.
περὶ τῆς κλητικῆς.

Nota aūt et de vocatiuis: quod vniuersa
σημείωσαι δὲ καὶ περὶ τῶν κλητικῶν, ὅτι καθό-
liter quidē attici easdem habēt rectos
λου μὲν οἱ ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς
et vocatiuos. et in neutris vero vniuersa
καὶ κλητικάς. καὶ ἐπὶ τῶν οὐδετέρων δὲ καθό-
liter idem est retcus et accusatiuus et vocati-
λου ἡ αὐτή ἐστιν ὀρθὴ καὶ αἰτιατικὴ καὶ κλητι-
uus. sine aūt istis: que quidē equisyllabice decli-
κή. χωρὶς δὲ τούτων, τὰ μὲν ἰσοσυλλάβως κλι-
nantur: si quidē in desinunt: vt in prima
νόμενα, εἰ μὲν εἰς ας λήγει, ὡς ἐπὶ τῆς πρώτης
declinatione habēt: amissione facisit vocati
κλίσεως ἔχει, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν κλητι-
uum. similiter aūt et que in equisyllabice decli
κήν. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ης ἰσοσυλλάβως κλι-

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

nantur: vt in ipsa prima declinatione
νόμενα, ὡς ἐπὶ τῆς αὐτῆς πρώτης κλίσεως
habet. nisi ad verbum sint deducta: vel
ἔχει. εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη παρηγμένα, ἢ τὸ τ
habeāt: vel gentilia sint: per amissionem faciunt
ἔχῃ, ἢ ἐθνικὰ εἴη, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ ποιεῖ
vocatiuum. si enim aliqd dictorum sit in
τὴν κλητικήν. εἰ γάρ τι τῶν εἰρημένων εἴη, εἰς α
faciunt vocatiuum. que aūt in et in de
ποιεῖ τὴν κλητικήν. τὰ δὲ εἰς α καὶ εἰς η λη
sinunt foeminina: vt in secunda decli
γοντα θηλυκά, ὡς ἐπὶ τῆς δευτέρας κλί=
natione habēt: et que in masculina et foemini
σεως ἔχει, καὶ τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ καὶ θηλυ=
na per magnum: vt in tertia decli
κὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ως ἐπὶ τρίτης κλί=
natione: eundem habent rectum et vocatiuū.
σεως, τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν.
haec vero sunt attica. que quidē in
ταῦτα δέ ἐστι τὰ ἀττικά. τά γε μὴν εἰς ος
per paruum masculina et foeminina: vt in
διὰ τοῦ ο μικροῦ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά, ὡς ἐπὶ
quarta declinatione habēt: in faciunt voca
τῆς τετάρτης κλίσεως ἔχει, εἰς ε ποιεῖ τὴν κλη
tiuum. si aūt plurisyllabice declinentur: vt
τικήν. εἰ δὲ περιττοσυλλάβως κλίνοιντο, ὡς
in quinta declinatione habent: quinqz regulis
ἐπὶ τῆς πέμπτης κλίσεως ἔχει, πέντε κανόνων
quibusdā assignatis: reliqua eundem habēt
τινῶν σημειουμένων, τὰ λοιπὰ τὴν αὐτὴν ἔχει
rectum et vocatiuum. Quae quidē enim per
ὀρθὴν καὶ κλητικήν. τὰ μὲν γὰρ διὰ τοῦ ντ
declinantur: et non diphthongo penultimāt:
κλινόμενα, καὶ μὴ διφθόγγῳ παραληγόμενα.
a genitiuo amissione faciunt voca
ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀποβολῇ τοῦ τος ποιεῖ τὴν κλη
tiuum. vt: aiacis: o aiax. gratiosi: o gratio
τικήν. οἷον, αἴαντος, ὦ αἶαν. χαρίεντος, ὦ χαρί

se. in imutabilē desinentia barytona: abijci
εν. τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα ἀπο=
entia genitiui vltimā faciūt
βάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην τὸ ος, ποιεῖ τὴν
vocatiuum. vt: greci: o grece hectoris. o hector.
κλητικήν. οἷον, ἕλληνος, ὦ ἕλλην. ἕκτορος. ὦ ἕκτορ.
que in per in per contractionem ha=
τὰ εἰς ης διὰ τοῦ εος εἰς ους κατὰ συναίρεσιν ἔχον
bent genitiuum: in faciunt vocatiuum: et ascen
τα τὴν γενικήν, εἰς ες ποιεῖ τὴν κλητικήν, καὶ ἀναβι
dere faciunt accentum: si composita sunt et barytona. vt:
βάζει τὸν τόνον, εἰ σύνθετά ἐστι καὶ βαρύτονα. οἷ=
demosthenes: demostenis et demosthe=
ον, ὁ δημοσθένης, τοῦ δημοσθένεος καὶ δημοσθέ=
nis: o demosthenes. in desinentia cum diph=
νους, ὦ δημόσθενες. τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ διφ
thongo: vel cū vel cum amissione
θόγγου, ἢ μετὰ τοῦ ι, ἢ μετὰ τοῦ υ, ἀποβολῇ τοῦ
faciunt vocatiuum. vt: puer: o puer. bos: o bos.
σ, ποιεῖ τὴν κλητικήν. οἷον, παῖς, ὦ παῖ. βοῦς, ὦ βοῦ.
vates: o vates pes vero: o pes facit. Que in et
μάντις, ὦ μάντι. πούς δέ, ὦ πούς ποιεῖ. τὰ εἰς ω καὶ
in foeminina: quoqz genitiuus per per contrac
εἰς ως θηλυκά, ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ οος κατὰ συναί
tionem in finit: in faciunt vocatiuum.
ρεσιν εἰς ους περατοῦται, εἰς οι ποιεῖ τὴν κλητικήν.
vt: sappho: sapphoos et sapphus o sappho.
οἷον, σαπφώ, σαπφόος καὶ σαπφοῦς, ὦ σαπφοῖ.
Quae quidem praeter haec in per vel in
τά γε μὴν παρὰ ταῦτα εἰς ης διὰ τοῦ η, ἢ εἰς ως
per magnum: per vel per purum
διὰ τοῦ ω μεγάλου, διὰ τοῦ τος, ἢ διὰ καθαροῦ
declinantur et quae in duplicem vero vel in imu=
τοῦ ος κλινόμενα, καὶ τὰ εἰς διπλοῦν δέ, ἢ εἰς ἀμε=
tabilem: vel in duas consonantes desinunt: et ge
τάβολον, ἢ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα, καὶ ἁ
neraliter omnia preter dicta quinqz:
πλῶς πάντα τὰ παρὰ τὰ εἰρημένα πέντε, τὴν

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

eundem habet rectum et vocatiuum. vir tamen et
αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν. ἄνερ μέντοι καὶ
pater et saluator et leuir dicitur.
πάτερ καὶ σῶτερ καὶ δᾶερ λέγεται.

De pluratiuis datiuis.
περὶ τῶν πληθυντικῶν δοτικῶν.

Nota et de datiuis plura-
σημείωσαι καὶ περὶ τῶν δοτικῶν τῶν πλη-
lium quinte declinationis: ꝙ omnis dati
θυντικῶν τῆς πέμπτης κλίσεως, ὅτι πᾶσα δο-
uus singularium in prolatum desinens: ut
τικὴ ἑνικῶν εἰς ι ἐκφωνούμενον λήγουσα, ὡς
in plurisyllabica declinatione habet: ante
ἐπὶ τῆς περιττοσυλλάβου κλίσεως ἔχει, πρὸ
suscipiens facit datiuum
τοῦ ι δεχομένη τὸ σ, ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν
pluralium. ut: pinui: pinubus. sali: salibus.
πληθυντικῶν. οἷον, πίτυι, πίτυσι. ἁλί, ἁλσί.
abiiciens ꝙ que nō possūt cuz ipsa
παραιτησαμένη τε τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῇ
audiri elementa: videlicet et
ἀκουσθῆναι στοιχεῖα, δηλονότι τὸ δ καὶ τὸ ν
et ut: aiaci: aiacibus. trinitati: trinitatibus. ri-
καὶ τὸ τ. οἷον, αἴαντι, αἴασι. τριάδι, τριάσι. γέ-
sui: risibus. si aūt nō consonantem habet ante
λωτι, γέλωσι. εἰ δὲ οὐ σύμφωνον ἔχει πρὸ
et ante accipiens: si et
τοῦ ι, καὶ τὸ υ πρὸ τοῦ σ προσλαβοῦσα, εἰ καὶ
rectus hoc habet in diphthongo. ut: boui: bo-
ἡ εὐθεῖα τοῦτ᾽ ἔχει ἐν διφθόγγῳ. οἷον, βοΐ, βου
bus. pelei: peleis. et augens penulti-
σί. πηλέϊ, πηλεῦσι. καὶ αὐξήσασα τὴν παραλή
mam ꝓductione ancipitis: vel addicione voca
γουσαν ἐκτάσει διχρόνου, ἢ προσθήκῃ φωνήεν

lis proprie potentis addi si abiectis
τος οἰκείως ἔχοντος προστεθῆναι. εἰ περιῃρημέ
non potentibus cum ipsa audiri
νων τῶν μὴ δυναμένων σὺν αὐτῇ ἀκουσθῆναι
elementis: breuior penultima ipsius
στοιχείων, βραχυτέρα ἡ παραλήγουσα αὐτῆς
derelinquetur penultima aliorum
καταλίποιτο τῆς παραληγούσης τῶν ἄλλων
casuum: datiuum pluralium fa-
πτώσεων, τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποι
cit ut: dicenti: dicentibus. famulo: famulis.
εῖ. οἷον, λέγοντι, λέγουσι. θεράποντι, θεράπου
Que quidē in vel in desinunt nomina:
σι. τὰ μὲν εἰς ξ ἢ εἰς ψ λήγοντα ὀνόματα,
additione in recto: faciunt dati-
προσθέσει τοῦ ι ἐν τῇ εὐθείᾳ, ποιεῖ τὴν δοτι-
uum pluralium. ut: preco: preconibus. cy-
κὴν τῶν πληθυντικῶν. οἷον, κῆρυξ, κήρυξι. κύ-
clops: cyclopibus. Iste quidē igitur dicte
κλωψ, κύκλωψι. αὗται μὲν οὖν αἱ ῥηθεῖ-
declinationes quinq;: simplices sunt: et incontracte.
σαι κλίσεις πέντε, ἁπλαῖ εἰσι, καὶ ἀσυναίρετοι.
sunt aūt alie quinq;: a quinta et pluri-
εἰσὶ δὲ ἕτεραι πέντε, ἀπὸ τῆς πέμπτης καὶ περιτ
syllabica declinatione incontractorū per
τοσυλλάβου κλίσεως τῶν ἀσυναιρέτων κατὰ
contractionem et crasin facte. et quasdā aūt
συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν γινόμεναι. καί τινας δὲ
breues differentias a cōmuni hac
βραχείας διαφορὰς ἀπὸ τῆς κοινῆς ταύτης
declinatione secundum iones et atticos ostendentes.
κλίσεως κατ᾽ ἴωνας καὶ ἀττικοὺς ἐμφαίνουσαι.
que iam vocentur contracte. quare dica-
αἱ δὴ καλείσθωσαν συνῃρημέναι. ὥστε λεγέ-

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

tur: q declinationes nominum sunt decem:
σθω, ὅτι αἱ κλίσεις τῶν ὀνομάτων εἰσὶ δέκα,
vt dictum est supra. quinq quidez simplices et incontra-
ὡς εἴρηται ἄνω. πέντε μὲν ἁπλαῖ καὶ ἀσυναί-
ctę: quinq aũt contractę. Est igitur
ρετοι, πέντε δὲ συνῃρημέναι. Ἔστι τοίνυν
synereũs duarum vocalium coniunctio: et
συναίρεσις δύο φωνηέντων συναλοιφή, καὶ
ambarum conseruatarum. vt: demostheni:
ἀμφοτέρων φυλασσομένων. οἷον, δημοσθένεϊ,
demostheni. Crasis aũt duarũ vocalium con-
δημοσθένει. Κρᾶσις δὲ δύο φωνηέντων συ
iunctio: et ambarum permutatarum. vt:
ναλοιφή, καὶ ἀμφοτέρων ἀλλοιουμένων. οἷ-
demosthenẽ: demosthenem. vel vnius. vt
ον, δημοσθένεα, δημοσθένη. ἢ τοῦ ἑνός. οἷον,
demosthenis: demosthenis. tamen alterum
δημοσθένεος, δημοσθένους. ὅμως θάτερον
pro altero accipitur.
ἀντὶ θατέρου λαμβάνεται.

De prima declinatione contractorum.

περὶ πρώτης κλίσεως τῶν συνῃρημένων.

Prima declinatio contractorum est in
Πρώτη κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς
masculinis et foemininis et neutris: vide-
ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς καὶ οὐδετέροις, δη-
licet in per desinentiũ masculi-
λονότι τῶν εἰς ης διὰ τοῦ η ληγόντων ἀρσενι
norum et foemininorum nominum et in vel
κῶν καὶ θηλυκῶν ὀνομάτων. καὶ τῶν εἰς ες ἢ
in desinentium: neutrorum. quoꝝ genitiuus per
εἰς ος ληγόντων, οὐδετέρων. ὧν ἡ γενικὴ διὰ
plurisyllabice existens: in equi-
τοῦ εος περιττοσυλλάβως οὖσα, εἰς ους ἰσο
syllabice facit contractum. Hic demosthe-
συλλάβως ποιεῖ τὸ συνῃρημένον. ὁ δημοσθέ
nes. huius demosthenis: et sthenis. huic de
νης. τοῦ δημοσθένεος, καὶ δημοσθένους. τῷ δη
mostheni: et sthenì. hunc demosthenem. et
μοσθένεϊ, καὶ δημοσθένει. τὸν δημοσθένεα, καὶ
sthenem. o demosthenes: et o sthenes.
δημοσθένη. ὦ δημόσθενες, καὶ ὦ δημοσθένης.
d. hi duo nes hos duos nes: et hi duo nes hos duos nes. hoꝝ duoꝝ nũ. his
δ. τὼ δημοσθένεε, καὶ δημοσθένη, τοῖν δημο
duobus b⁹: ꝛ hoꝝ duoꝝ nũ his duob⁹ b⁹. o duo sthenes: et o
σθενέοιν, καὶ δημοσθενοῖν. ὦ δημοσθένεε, καὶ ὦ
duo sthenes. p. hi demosthenes: et nes.
δημοσθένη. π. οἱ δημοσθένεες, καὶ δημοσθένεις,
horũ demosthenuz: et num. his demo-
τῶν δημοσθενέων, καὶ δημοσθενῶν. τοῖς δημοσ
sthenibus. hos demosthenes: et nes. o
θένεσι. τοὺς δημοσθένεας, καὶ δημοσθένεις. ὦ
demosthenes: et o nes. Hec verax.
δημοσθένεες, καὶ ὦ δημοσθένεις. Ἡ ἀληθής.
huius veracis: et cis. huic veraci: et ci.
τῆς ἀληθέος, καὶ ἀληθοῦς. τῇ ἀληθέϊ, καὶ ἀλη-
hanc veracẽ: et cem. o verax: et o ve-
θεῖ. τὴν ἀληθέα, καὶ ἀληθῆ. ὦ ἀληθές, καὶ ὦ ἀ-
rax. d. hę duę ces has duas ces: et hę duę ces has duas ces. haꝝ duaꝝ
ληθής. δ. τὰ ἀληθέε, καὶ ἀληθῆ. ταῖν
ciũ his duab⁹ b⁹: et haꝝ ꝑ ciũ ꝛ his bus b⁹: o duę veraces: et o duę
ἀληθέοιν, καὶ ἀληθοῖν. ὦ ἀληθέε, καὶ ὦ ἀλη
ces. p. hę veraces: et ces. haruz veracium:
θῆ. π. αἱ ἀληθέες, καὶ ἀληθεῖς. τῶν ἀληθέων,
et cium. his veracibus. has veraces: et
καὶ ἀληθῶν. τοῖς ἀληθέσι. τὰς ἀληθέας, καὶ
veraces. o veraces: et o veraces.
ἀληθεῖς. ὦ ἀληθέες, καὶ ὦ ἀληθεῖς.

D

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Hic murus. huius muri: et ri. huic muro:
Τὸ τεῖχος, τοῦ τείχεος, καὶ τείχους. τῷ τείχεϊ,
et ro. hūc murum. o mure. d. hi duo ri hos duos ros: ⁊
καὶ τείχει. τὸ τεῖχος. ὦ τεῖχος. Δ. τὼ τείχεε, καὶ
duo ri duos ros. hoꝝ duoꝝ rū his duo⁹ ris: et rū ris. o duo muri:
τείχη. τοῖν τειχέοιν, καὶ τειχοῖν. ὦ τείχεε,
et o duo ri. p. hi muri: et ri. hoꝝ muro
καὶ ὦ τείχη. π. τὰ τείχεα, καὶ τείχη. τῶν τειχέ-
rum: et rum. his muris: hos muros: et ros.
ων, καὶ τειχῶν. τοῖς τείχεσι. τὰ τείχεα, καὶ τείχη.
o muri: et o ri. Hoc verax. huius vera
ὦ τείχεα, καὶ ὦ τείχη. Τὸ ἀληθές. τοῦ ἀλη-
cis: et cis. huic veraci: et ci. hoc ve
θέος, καὶ ἀληθοῦς. τῷ ἀληθέϊ, καὶ ἀληθεῖ. τὸ ἀ-
rax. o verax. d. hec duo cia: et duo cia. hoꝝ duo
ληθές. ὦ ἀληθές. Δ. τὼ ἀληθέε, καὶ ἀληθῆ. τοῖν
rū ciū his duob⁹ b⁹. et duoꝝ ciū duob⁹ b⁹. o duo cia: et o duo
ἀληθέοιν, καὶ ἀληθοῖν. ὦ ἀληθέε, καὶ ὦ ἀλη
cia. p. hec veracia: et cia. horū veracium: et
θῆ. π. τὰ ἀληθέα, καὶ ἀληθῆ. τῶν ἀληθέων, καὶ
cium. his veracibus. hec veracia: et cia. o
ἀληθῶν. τοῖς ἀληθέσι. τὰ ἀληθέα, καὶ ἀληθῆ. ὦ
veracia: et o cia. Nota: ꝙ et
ἀληθέα. καὶ ὦ ἀληθῆ. σημείωσαι, ὅτι τὸ ε καὶ
et econtrario et in diph
τὸ ο, καὶ ἀνάπαλιν τὸ ο καὶ τὸ ε εἰς τὴν ου δίφ
thongum contrahuntur. in diphthongum.
θογγον κιρνᾶται. τὸ ε καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον.
et in accusatiuo quidem singulariū: in
Τὸ ε καὶ α ἐπὶ μὲν τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν, εἰς
in accusatiuo vero pluralium: in
η, ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, εἰς
diphthongum. in neutris vero: in
τὴν ει δίφθογγον. ἐπὶ τῶν οὐδετέρων δὲ εἰς η.

in recto quidem et accusatiuo
τὰ δύο εε ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν
dualium: in in recto vero et vocatiuo
δυϊκῶν, εἰς η. ἐπὶ δὲ τῆς εὐθείας καὶ κλητικῆς τῶν
pluralium: in diphthongum. et
πληθυντικῶν, εἰς τὴν ει δίφθογγον. τὸ ε καὶ οι
diphthongus: in diphthongum. et
δίφθογγος, εἰς τὴν οι δίφθογγον. τὸ ε καὶ ω
magnum: in magnum.
μέγα, εἰς ω μέγα.

De secunda declinatione contractorum.

Περὶ δευτέρας κλίσεως τῶν συνῃρημένων.

Secunda declinatio contractorum est in
Δευτέρα κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς
masculinis et foemininis et neutris: videli-
ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς καὶ οὐδετέροις, δηλο
cet in per desinentium masculinorum
νότι τῶν εἰς ις διὰ τοῦ ι ληγόντων ἀρσενικῶν
et foemininorū. et in desinentium neutro-
καὶ θηλυκῶν. καὶ τῶν εἰς ι ληγόντων οὐδετέ-
rum: quorū cōmunis genitiuus per purum plu
ρων, ὧν ἡ κοινὴ γενικὴ διὰ καθαροῦ τοῦ ιος πε
risyllabice existens: ionica ꝙ facit: et atti-
ριττοσυλλάβως οὖσα, ἰωνικά τε ποιεῖ, καὶ ἀττι
ca et in quib⁹ potest casibus contrahitur.
κά. καὶ ἐφ' ὧν δύναται πτώσεων συναιρεῖται.
Hic serpens. hui⁹ serpentis cōmuniter: et tis ionice:
Ὁ ὄφις. τοῦ ὄφιος κοινῶς, καὶ ὄφεος ἰωνικῶς,
et tis attice. huic serpēti et ti: et ti et
καὶ ὄφεως ἀττικῶς. τῷ ὄφιϊ καὶ ὄφι, καὶ ὄφεϊ καὶ
ti. hunc tem solum. o serpēs: et o pēs. d. hi duo tes
ὄφει. τὸν ὄφιν μόνως. ὦ ὄφι, καὶ ὦ ὄφις. Δ. τὼ
hos duos tes. et tes. tū bus: et tuꝫ bus: et
ὄφιε. καὶ ὄφεε. τοῖν ὀφίοιν, καὶ ὀφέοιν, καὶ ὀ-

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

tiū b⁹. o duo tes: et p. hi tes et tes: et
φεων. ὦ ὄφιε, καὶ ὦ ὄφεε. π. οἱ ὄφιες καὶ ὄφις, καὶ
tes et tes. horu3 tum: et tum: et tu3
ὄφεες καὶ ὄφεις. Τῶν ὀφίων, καὶ ὀφέων, καὶ ὄφε
his bus: et bus. hos tes et tes:
ων. Τοῖς ὄφισι. καὶ ὄφεσι. Τοὺς ὄφιας καὶ ὄφις,
et tes et tes. o tes et o tes: et o
καὶ ὄφεας καὶ ὄφεις. ὦ ὄφιες καὶ ὦ ὄφις, καὶ ὦ
tes et o tes. Hec ciuitas. huius tis cōmu
ὄφεες καὶ ὦ ὄφεις. Ἡ πόλις. Τῆς πόλιος κοι=
niter: et tis ionice: et tis attice.
νῶς, καὶ πόλεος ἰωνικῶς, καὶ πόλεως ἀττικῶσ.
huic ti et ti: et ti et ti. hanc
Τῇ πόλιϊ καὶ πόλι, καὶ πόλεϊ καὶ πόλει. Τὴν πό
tem solum. o tas: et o tas. d. he due tes has duas tes:
λιν μόνως. ὦ πόλι, καὶ ὦ πόλις. Δ. Τὰ πόλιε,
et tes. hae duae tū his duab⁹ bus: et tum bus: et tum
καὶ πόλεε. Ταῖν πολίοιν, καὶ πολέοιν, καὶ πό
bus. o due ciuitate: et due tes. p. he ciuitates et tes:
λεων. ὦ πόλιε, καὶ πόλεε. π. αἱ πόλιες καὶ πόλις,
et tes et tes. harum ciuitatum: et tum:
καὶ πόλεες καὶ πόλεις. Τῶν πολίων, καὶ πολέων,
et tum. his ciuitatibus: et ciuitatib⁹ has ciuitates
καὶ πόλεων. Ταῖς πόλισι, καὶ πόλεσι. Τὰς πόλιας
et ciuitates: et tes et tes. o ciuitates et
καὶ πόλις, καὶ πόλεας, καὶ πόλεις. ὦ πόλιες καὶ
o tes: et o tes et o tes.
ὦ πόλισ, καὶ ὦ πόλεεσ καὶ ὦ πόλεισ.
Hoc sinapi. huius sinapis cōmuniter: et napis
Τὸ σίνηπι. Τοῦ σινήπιοσ κοινως, καὶ σινήπεος
ionice et pis attice huic sinapi
ἰωνικῶς, καὶ σινήπεως ἀττικῶσ. Τῷ σινήπιϊ
et pi: et sinapi et sinapi. hoc sinapi.
καὶ σινήπι, καὶ σινήπεϊ καὶ σινήπει. Τὸ σινήπι.

o pi. d. he duo sinapia: et sinapia. hor duor sina=
ὦ σίνηπι. Δ. Τὼ σινήπιε, καὶ σινήπεε. Τοῖν σινη=
piū duob⁹ b⁹: et pium bus: et pium bus. o duo sinapia:
πίοιν, καὶ σινηπέοιν, καὶ σινήπεων. ὦ σινήπιε,
et pia. p. hec sinapia et pia et pia
καὶ σινήπεε. π. Τὰ σινήπια καὶ σινήπι, καὶ σινή=
et pia. hor sinapiū: et pium:
πεα καὶ σινήπη. Τῶν σινηπίων, καὶ σινηπέων,
et pium. his sinapib⁹ et pibus. hec
καὶ σινήπεων. Τοῖς σινήπισι, καὶ σινήπεσι. Τὰ
sinapia et pia: et pia et pia. o
σινήπια καὶ σινήπι, καὶ σινήπεα καὶ σινήπη. ὦ
sinapia et pia: et o pia et pia.
σινήπια καὶ σινήπι, καὶ ὦ σινήπεα καὶ σινήπη.
Nota: q suscipientia attica: contra=
Σημείωσαι, ὅτι τὰ ἐπιδεχόμενα ἀττικά, συναί
ctione3 non suscipiunt: neq3 in genitiuis
ρεσιν οὐκ ἐπιδέχονται, οὔτε ἐν ταῖς γενικαῖς
singularium: neq3 in genitiuis plura
τῶν ἑνικῶν, οὔτε ἐν ταῖς γενικαῖς τῶν πληθυν
lium: neq3 in dualibus omnino. et econtra=
τικῶν, οὔτε ἐν τοῖς δυϊκοῖς ὅλως. καὶ ἀνάπα=
rio. suscipientia in istis casibus
λιν. τὰ ἐπιδεχόμενα ἐν ταύταις ταῖς πτώσεσι
contractionem: attica non suscipiunt. duo
συναίρεσιν, ἀττικὰ οὐκ ἐπιδέχεται. Τὰ δύο
in longum contrahitur. et in longum.
ιι εἰς ι μακρὸν κιρνᾶται. Τὸ ι καὶ ε εἰς ι μακρόν.
et in longum.
Τὸ ι καὶ α εἰς ι μακρόν.

De tertia declinatione contractorum.

Περὶ τρίτης κλίσεως τῶν συνῃρημένων.

Tertia declinatio est in masculinis videlicet
Τρίτη κλίσις ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς δηλονό

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

in desinentium masculinorum nominum.
τὶ τῶν εἰς ευς ληγόντων ἀρσενικῶν ὀνομάτων.
que cõmuniter per cũ declinantur: ionica ꝙ faci-
ἃ κοινῶς διὰ τοῦ εος κλινόμενα, ἰωνικά τε ποι
unt et attica. et inquib⁹ possũt casibus in
εῖ καὶ ἀττικά. καὶ ἐφ' ὧν δύναται πτώσεων εἰς
equisyllabicationem contrahuntur. Rex.
ἰσοσυλλαβίαν συναιρεῖται. Ὁ βασιλεύς.
regis cõmuniter: et regis ionice:
τοῦ βασιλέος κοινῶς, καὶ βασιλῆος ἰωνικῶς,
ea regis attice. regi et regi:
καὶ βασιλέως ἀττικῶς. τῷ βασιλέϊ καὶ βασιλεῖ,
et regi regem et regem o rex:
καὶ βασιλῆι. τὸν βασιλέα καὶ βασιλῆα. ὦ βασι-
et o rex. d. duo reges et duo reges.
λεῦ, καὶ ὦ βασιλεύς. δ. τὼ βασιλέε καὶ βασιλῆε.
duoꝝ regũ duob⁹ gibus: et duoꝝ gũ et duob⁹ bus. o duo reges et
τοῖν βασιλέοιν, καὶ βασιλήοιν. ὦ βασιλέε καὶ
duo ges. p. reges et ges: et re-
βασιλῆε. π. οἱ βασιλέες καὶ βασιλεῖς, καὶ βα-
ges. regum: et regum. re-
σιλῆες. τῶν βασιλέων, καὶ βασιλήων. τοῖς βα-
gibus. reges et reges: et re-
σιλεῦσι. τοὺς βασιλέας καὶ βασιλεῖς, καὶ βασι
ges. o reges et reges: et reges.
λῆας. ὦ βασιλέες καὶ βασιλεῖς, καὶ βασιλῆες.
Nota in hac tertia contra-
σημείωσαι ἐπὶ ταύτης τῆς τρίτης τῶν συνῃρη
ctorũ declinatione: ꝙ in desinentium ac-
μένων κλίσεως, ὅτι τῶν εἰς ευ ληγόντων ἡ αἰ-
cusatiuus singularis contractiones nõ suscipit.
τιατικὴ τῶν ἑνικῶν συναίρεσιν οὐκ ἐπιδέχεται.

De quarta declinatione cõtractorum.
περὶ τετάρτης κλίσεως τῶν συνῃρημένων.

Quarta declinatio contractorum est in
Τετάρτη κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἐν
foemininis videlicet in vel in per
τοῖς θηλυκοῖς δηλονότι τῶν εἰς ω ἢ εἰς ως διὰ
magnum desinentium foemininoꝝ oxytono-
τοῦ ω μεγάλου ληγόντων θηλυκῶν ὀξυτό-
rum quorũ genitiuus per plurisylla
νων. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ οος περιττοσυλλά-
bice existens: in equisyllabice facit contra
βως οὖσα, εἰς ους ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τὸ συν
ctum. Hec latona. huius latone et ne. huic la
ῃρημένον. Ἡ λητώ. τῆς λητόος καὶ λητοῦς. τῇ λη
tone et ne. hanc latonã et nam. o latona. d.
τόϊ καὶ λητοῖ. τὴν λητόα καὶ λητώ. ὦ λητοῖ. δ.
he due ne has duas nas. haꝝ duaꝝ rũ his nis. o due latone. p. he latone.
τὰ λητώ. ταῖν λητοῖν. ὦ λητώ. π. αἱ λητοί.
haruꝫ latonarũ. his latonis. has latonas. o latone.
τῶν λητῶν. ταῖς λητοῖς. τὰς λητούς. ὦ λητοί.
Hic pudor. huius pudoris et ris. huic ri et
Ἡ αἰδώς. τῆς αἰδόος καὶ αἰδοῦς. τῇ αἰδόϊ καὶ
ri. hũc pudorem et rem. o pudor: d. hi duo res hos
αἰδοῖ. τὴν αἰδόα καὶ αἰδῶ. ὦ αἰδοῖ. δ. τὰ αἰδώ.
duos res. hoꝝ duoꝝ rũ his duob⁹ b⁹. o duo res. p. hi pudores. horum
ταῖν αἰδοῖν. ὦ αἰδώ. π. αἱ αἰδοί. τῶν
pudorum. his pudorib⁹. hos pudores. o res.
αἰδῶν. ταῖς αἰδοῖς. τὰς αἰδούς. ὦ αἰδοί.
Nota: ꝙ quarta declinatio contracto-
σημείωσαι, ὅτι ἡ τετάρτη κλίσις τῶν συνῃρη-
rum in dualibus et pluralibus
μένων ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν
incontracta existens vniuersaliter in istis: similis
ἀσυναίρετος οὖσα καθόλου ἐν τούτοις, ὁμοί-
est quarte declinationi incontractorum.
α ἐστὶ τῇ τετάρτῃ κλίσει τῶν ἀσυναιρέτων.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Duo in diphthongum coallescunt.
Τὰ δύο οο εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται. Τὸ
et in diphthongum. et et
ο καὶ τὸ ϊ εἰς τὴν οι δίφθογγον. καὶ τὸ ο καὶ τὸ
in accusatiuo quidē singulariū in magnum.
α ἐπὶ μὲν τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν εἰς ω μέγα.
in accusatiuo vero pluralium vide
ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, δη=
licet aliorꝫ nominum: in diphthon
λονότι τῶν ἄλλων ὀνομάτων, εἰς ου δίφθογ
gū. vt: boues boues.
γον. οἷον, βόας βοῦς.

Quinta declinatio.

πέμπτη κλίσις.

Quinta declinatio contractorū est in
Πέμπτη κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἐν
neutris: videlicet in purum:
τοῖς οὐδετέροις, δηλονότι τῶν εἰς ας καθαρὸν,
vel in desinentium neutrorum. quorꝫ genitiuꝰ
ἢ εἰς ρας ληγόντων οὐδετέρων. ὧν ἡ γενικὴ
cōmuniter per et ionice per
κοινῶς διὰ τοῦ ατος. καὶ ἰωνικῶς διὰ τοῦ αος
plurisyllabicꝰ existens: in equisylla=
περιττοσύλλαβος οὖσα, εἰς ως ἰσοσυλλά=
bice facit contractum. Hec caro: huius
βως ποιεῖ τὸ συνῃρημένον. Τὸ κρέας, τοῦ
carnis cōmuniter: et nis ionice: et nis
κρέατος κοινῶς, καὶ κρέαος ἰωνικῶς, καὶ κρέως
attice. huic carni: et ni: et ni. hāc car=
ἀττικῶς. τῷ κρέατι, καὶ κρέαϊ, καὶ κρέα. Τὸ κρέ=
nem. o caro. d. he due nes has duas nes: et carnes: et nes.
ας. ὦ κρέας. δ. τὼ κρέατε, καὶ κρέαε, καὶ κρέα.
harꝫ duarꝫ nū duabꝰ bꝰ: et carnū carnibꝰ: et carnū bꝰ. o due carnes:
τοῖν κρεάτοιν, καὶ κρεάοιν, καὶ κρεῷν. ὦ κρέατε,

et nes: et nes. p. he nes: et nes: et
καὶ κρέαε, καὶ κρέα. π. Τὰ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ
nes. harum carnū: et num: et carnum. his
κρέα. Τῶν κρεάτων, καὶ κρεάων, καὶ κρεῶν. Τοῖς
carnibus. has carnes: et nes: et nes. o car
κρέασι. Τὰ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα. ὦ κρέα
nes: et nes: et nes. Hoc cornu. huius cornu:
τα, καὶ κρέαα, καὶ κρέα. Τὸ κέρας. Τοῦ κέρατος,
et nu: et nu. huic cornu: et cornu: et
καὶ κέραος, καὶ κέρως. Τῷ κέρατι, καὶ κέραϊ, καὶ
nu. hoc cornu. o cornu. et que sequuntur similiter.
κέρα. Τὸ κέρας. ὦ κέρας. καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως.
Nota aūt q in omnibꝰ neutris
σημείωσαι δὲ ὅτι ἐπὶ πάντων τῶν οὐδετέρων
idē est rectus et accusatiuus et vocatiuus.
ἡ αὐτή ἐστιν ὀρθὴ καὶ αἰτιατικὴ καὶ κλητική.
et in magnū coallescunt. et
Τὸ ο καὶ τὸ α εἰς ω μέγα κιρνᾶται. Τὸ α καὶ τὸ ι
in diphthongū abusiuam. et
εἰς τὴν α δίφθογγον καταχρηστικήν. Τὸ α καὶ
in longum. et diphthongus in
τὸ ε εἰς α μακρόν. Τὸ α καὶ ἡ οι δίφθογγος εἰς
et asscribitur. duo in lon
ω, καὶ τὸ ι προσγράφεται. Τὰ δύο αα εἰς α μα
gum. et in magnum. Nota
κρόν. Τὸ α καὶ τὸ ω εἰς ω μέγα. σημείωσαι
q et alia nomina in quibusdā casibus con
ὅτι καὶ ἄλλα ὀνόματα ἐπί τινων πτώσεων συν
trahuntur. q̄ppter sciendū: q et in con=
αιρεῖται. διὸ ἰστέον, ὅτι τὸ υ καὶ τὸ ε εἰς υ κιρ
trahitur. vt: racemi racemi. et in
νᾶται. οἷον, βότρυες βότρυς. Τὸ υ καὶ α εἰς υ.
vt: racemos mos. et in vt:
οἷον, βότρυας βότρυς. Τὸ ο καὶ ε εἰς ου. οἷον,

boues et boues. et in vt boues
βόες καὶ βοῦς. τὸ ο καὶ α εἰς ου. οἷον, βόας
boues. bouem uem. Sciendum q̄ in plurali
βοῦς. βόα βοῦν. ἰστέον ὅτι ἐπὶ τῶν πλη=
bus omnibus contractio fit si pu=
θυντικῶν πάντων ἡ συναίρεσις γίνεται, εἰ κα=
rę sunt finales vocales. pręter geni=
θαρεύουσι τὰ τελικὰ φωνήεντα. πλὴν τῆς γενι
tiuum. hic enim genitiuum singulariū sequi=
κῆς. αὕτη γὰρ τῇ γενικῇ τῶν ἑνικῶν ἀκολου=
tur. vt: vlnę: vlnarum. Et in quar=
θεῖ. οἷον, πήχεως, πηχέων. Καὶ ἐπὶ τῆς τε=
ta declinatione purum habentia in
τάρτης κλίσεως τὰ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ος, ἐν
omnibus casubus contrahuntur. vt: mens:
πάσαις ταῖς πτώσεσι συναιρεῖται. οἷον, ὁ νόος,
mens. mentis: tis. mēti: ti. mētem: tem. mēs: mens.
νοῦς. νόου, νοῦ. νόῳ, νῷ. νόον, νοῦν. νόε, νοῦ.
d. duo tes: tes. duoꝝ tū b⁹: tū bus. duo tes: tes. p. mētes: tes. men
δ. νόω, νῶ. νόοιν, νοῖν. νόω, νῶ. π. νόοι, νοῖ. νό
tum. tum. mētib⁹: bus. mentes: tes. mētes: tes. Pu=
ων, νῶν. νόοις, νοῖς. νόους, νοῦς. νόοι, νοῖ. Κα
rum aūt est: nō habēs retro consonantem.
θαρὸν δέ ἐστι, τὸ μὴ ἔχον ὄπισθεν σύμφωνον.
breues vocales et ante longam
τὰ βραχέα φωνήεντα τὸ ε καὶ τὸ ο πρὸ μακροῦ
litteram: vel diphthongum cū contrahuntur in
γράμματος, ἢ διφθόγγου συναιρούμενα, εἰς
ipsum longum quod inducitur contrahuntur.
αὐτὸ μακρὸν ἐπαγόμενον συναιρεῖται.
Adhuc oīs anceps ante longam quidē litte=
Ἔτι πᾶν δίχρονον πρὸ μακροῦ μὲν γράμμα=
ram vel diphthongum: in ipsum longum contrahi
τος ἢ διφθόγγου, εἰς αὐτὸ τὸ μακρὸν συναι=

tur. ante quācūq; aūt aliam: in semet.
ρεῖται. πρὸ ὁτινοσοῦν δὲ ἄλλου, εἰς ἑαυτό.
Longa vocali precedente: quodcūq; vtiq;
μακροῦ φωνήεντος προηγουμένου, ὁποῖον ἂν
sit quod infertur: nūquā contractio fit
εἴη τὸ ἐπιφερόμενον, οὐδέποτε συναίρεσις γί
fit aūt vel ex duab⁹ breuibus: vel ex bre
νεται. γίγνεται δὲ ἢ ἐκ δύο βραχέων, ἢ ἐκ βρα=
ui et longa. semꝑ aūt in longam. Fit aūt
χέος καὶ μακροῦ. ἀεὶ δὲ εἰς μακρόν. γίνεται δὲ
sic. et et
οὕτως. εο καὶ οε καὶ οο, ου. εε, ει. εω, ω. εοιν, οιν.

De verbo.

περὶ ῥήματος.

Quid est verbū? pars orationis sine casu actio
Τί ἐστι ῥῆμα; μέρος λόγου ἄπτωτον ἐνέργει=
nem vel passionē significans. Quot desinentię
αν ἢ πάθος σημαῖνον. Πόσαι καταλήξεις
verborū? tres: in barytonū. vt: ver=
τῶν ῥημάτων; τρεῖς. εἰς ω βαρύτονον. οἷον, τύ
bero in perispomenon. vt: rideo. in
πτω. εἰς ω περισπώμενον. οἷον, γελῶ. εἰς μι.
vt: pono. Quot sequitur verbum?
οἷον, τίθημι. Πόσα παρέπεται τῷ ῥήματι;
octo. species. figurę. numeri. modi. gene=
ὀκτώ. εἴδη. σχήματα. ἀριθμοί. ἐγκλίσεις. δια=
ra. personę. tempora. et coniugationes.
θέσεις. πρόσωπα. χρόνοι. καὶ συζυγίαι.
Quot modi? quinq;. indicatiuus. imperati
Πόσαι ἐγκλίσεις; πέντε. ὁριστική. προστακτι=
uus. optatiuus. subiunctiuus. et infinitiuus.
κή. εὐκτική. ὑποτακτική. καὶ ἀπαρέμφατος.
Quot genera? tria. actio. passio. medię
Πόσαι διαθέσεις; τρεῖς. ἐνέργεια. πάθος. μεσό

tas. Quot persone? tres. prima. secun
της. πόσα πρόσωπα; τρία. πρῶτον. δεύτε=
da. et tertia Quot tempora? sex. presens.
ρον. καὶ τρίτον. Πόσοι χρόνοι; ἕξ. ἐνεστώς.
preteritum iperfectum. preteritum pfectum. preteritū plusqpfectum.
παρατατικός. παρακείμενος. ὑπερσυντέλικος.
indefinitus. et futurum. Quot coniugationes?
ἀόριστος. καὶ μέλλων. Πόσαι συζυγίαι;
tredecim. sex barytonorum. tres peris
Δεκατρεῖς. ἓξ τῶν βαρυτόνων. τρεῖς τῶν περισ
pomenon. quattuor in prima coniu
πωμένων. τέσσαρες τῶν εἰς μι. Η πρώτη συζυ
gatio barytonorum per quod effertur? per
γία τῶν βαρυτόνων διὰ τίνος ἐκφέρεται; διὰ
vel vel vel et in futuro
τοῦ β. ἢ π. ἢ φ. ἢ πτ. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ ψ
habet. vt: libo: libabo. delecto: delectabo. scri
ἔχει. οἷον, λείβω, λείψω. τέρπω, τέρψω. γρά=
bo: scribam. incido: incidam. Secunda per
φω, γράψω. κόπτω, κόψω. Η δευτέρα διὰ
quod effertur? per vel vel vel et in
τίνος ἐκφέρεται; διὰ τοῦ γ. ἢ κ. ἢ χ. ἢ κτ. καὶ ἐπὶ
futuro habet. vt: dico: dicam.
τοῦ μέλλοντος τὸ ξ ἔχει. οἷον, λέγω, λέξω.
plico: plicabo. pluo: pluam. pario: pariam.
πλέκω, πλέξω. βρέχω, βρέξω. τίκτω, τέξω.
Tertia per vel vel et in futu
Τρίτη διὰ τοῦ δ. ἢ θ. ἢ τ. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλον=
ro habet vt: canto: cantabo. impleo: implebo.
τος τὸ σ ἔχει. οἷον, ᾄδω, ᾄσω. πλήθω, πλήσω.
perfitio: perfitiam: Quarta per vel duo
ἀνύτω, ἀνύσω. Η τετάρτη διὰ τοῦ ζ. ἢ δύο
vel et in futuro vel habet
σσ. ἢ ττ. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ σ ἢ τὸ ξ ἔχει.

vt: puto: putabo. fingo. fingam fo
οἷον, νομίζω, νομίσω. πλάσσω. πλάσω. ὀρύσ=
dio: fodiam. Quinta per quattuor i=
σω, ὀρύξω. Η πέμπτη διὰ τῶν τεσσάρων ἀ
mutabiles et in futuro ip=
μεταβόλων λ μ ν ρ. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος αὐ
sam imutabile habet. vt: canto: cantabo.
τὸ τὸ ἀμετάβολον ἔχει. οἷον, ψάλλω, ψαλῶ.
distribuo: buam. iudico: iudicabo. tolo: tolam. et in
νέμω, νεμῶ. κρίνω, κρινῶ. αἴρω, ἀρῶ. καὶ ἐπὶ
futuro penultimam semp bre
τοῦ μέλλοντος τὴν παραλήγουσαν ἀεὶ βρα=
uem habet: et vltima circunflectitur.
χεῖαν ἔχει, καὶ ἡ λήγουσα περισπᾶται.
Sexta per purum et in futu
Η ἕκτη διὰ καθαροῦ τοῦ ω, καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλον
ro habet. vt: equito: equitabo. nauigo:
τος τὸ σ ἔχει. οἷον, ἱππεύω, ἱππεύσω. πλέω.
nauigabo. audio: audiam: quare necesse
πλεύσω. ἀκούω, ἀκούσω. ὥστε ἀνάγκη τὸν
futurum semp vel vel vel vel imutabilem in
μέλλοντα ἀεὶ ἢ ψ, ἢ ξ, ἢ σ, ἢ ἀμετάβολον ἐπὶ
vltima habere. preteritum ipfectum
τῆς ληγούσης ἔχειν. Ο παρατατικὸς τὸ
presentis consonantem in vltima
τοῦ ἐνεστῶτος σύμφωνον ἐπὶ τῆς ληγούσης
habet Aoristus aūt consonantem fu
ἔχει. Ο δὲ ἀόριστος τὸ σύμφωνον τοῦ μέλ
turi. Preteritum pfectum aūt si quidē futurum
λοντος. Ο δὲ παρακείμενος, εἰ μὲν ὁ μέλλων
per ipse per si aūt futurum
διὰ τοῦ ψ, αὐτὸς διὰ τοῦ φ. εἰ δὲ ὁ μέλλων
per ipse per si aūt futurum per
διὰ τοῦ ξ, αὐτὸς διὰ τοῦ χ. εἰ δὲ ὁ μέλλων διὰ

futuri penultima semper breviatur: vltima circunflectitur

ὁ δὲ ἀόριστος δηλ ... μέλλοντος

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

vel immutabile3: ipsu per
Τοῦ σ, ἢ ἀμετάβολον, αὐτὸς διὰ τοῦ κ.
Preteritu3 plusqͣperfectu3 preteriti perfecti con=
Ὁ ὑπερσυντέλικος τὸ τοῦ παρακειμένου σύμ
sonantem habet. Secundus indefinitus: et secu
φωνον ἔχει. Ὁ δεύτερος ἀόριστος, καὶ δεύ
dum futurum: adhuc aut medium preteritu perfectum:
τερος μέλλων, ἔτι δὲ ὁ μέσος παρακείμενος,
et medium preteritu plusqͣperfectum presen=
καὶ ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος τὸ τοῦ ἐνεστῶ=
tis consonantem habent. si vero due sint pre
τος σύμφωνον ἔχουσι. ἐὰν δὲ δύο ἢ τὰ τοῦ ἐνε
sentis consonantes: primam habent. preter
στῶτος σύμφωνα, τὸ πρῶτον ἔχουσι. πλὴν
in quibus presens duo σσ vel duo ττ habet. tunc enim
ἐφ᾽ ὧν ὁ ἐνεστὼς δύο σσ ἢ δύο ττ ἔχει. τότε γὰρ
γ habent. Si quidem a breui consonan
τὸ γ ἔχουσι. Εἰ μὲν ἀπὸ βραχέος φωνήεν
te incipit thema α vel ε vel ο preteritu imperfectu3
τος ἄρχεται τὸ θέμα, α, ἢ ε, ἢ ο, ὁ παρατατικὸς
temporaliter augetur et quidem α in η vertitur.
χρονικῶς αὔξεται. καὶ τὸ μὲν α εἰς η τρέπεται.
vt: audio: audieba3. aut ο paruum in ω magnum.
οἷον, ἀκούω. ἤκουον. τὸ δὲ ο μικρὸν εἰς ω μέγα.
vt: iuro: iurabam. in quibusdam et ε assumi=
οἷον, ὀμνύω, ὤμνυον. ἐν τισὶ καὶ τὸ ε προσλαμ
tur. vt: video: videbam. aut in vt:
βάνεται. οἷον, ὁρῶ, ἑώρων. τὸ δὲ ε εἰς η. οἷον,
venio: veniebam. preter annotata.
ἔρχομαι. ἠρχόμην. πλὴν τῶν σεσημειωμένων.
in quib⁹ accipientia: diphthongum faci=
ἐν οἷς τὸ ι προσδεχόμενα, εἰ δίφθογγον ποι
unt. vt: habeo: habebam. dico: dicebam. capio. traho.
οῦσιν. οἷον, ἔχω, εἶχον. ἔπω, εἶπον. ἕλω. ἕλκω.

serpo. sino. serpo. sequor. operor. consuesco.
ἕρπω. ἐῶ. ἑρπύζω. ἕπομαι. ἐργάζομαι. ἐθίζω.
conuiuor. traho. traho. consuesco. sto. induo.
ἑστιῶ. ἑρύω. ἑλκύω. ἔθω. ἑστήκω. ἕω. τὸ δὲ
et et longa et et immuta=
ι καὶ τὸ υ, καὶ τὰ μακρὰ τότε η καὶ τὸ ω, ἀμετά
bilia manent. vt: aucupor: aucupabar. iniurior: iniuria
βλητα μένει. οἷον, ἰξεύω, ἴξευον. ὑβρίζω, ὕβρι
bar. resono: resonabam. iuuo: iuuabam. et
ζον. ἠχῶ, ἤχουν. ὠφελῶ, ὠφέλουν. ἡ ει, καὶ ου
diphthongus immutabiles sunt
δίφθογγος ἀμετάβληταί εἰσι. ἡ οι δίφθογγος,
quidem in magnum vertit: aut ascri
τὸ μὲν ο, εἰς ω μέγα τρέπει. τὸ δὲ ι προσγρά=
bit. diphthongus in vertit: aut
φεται. ἡ αι δίφθογγος τὸ α εἰς η τρέπει. τὸ δὲ
ascribit. Si aut a consonante in=
ι προσγράφεται. Εἰ δὲ ἀπὸ συμφώνου ἄρ
cipit thema: preteritu3 imperfectu syllabice
χεται τὸ θέμα, ὁ παρατατικὸς συλλαβικῶς
augetur: in principio accipiens. vt:
αὔξεται, τὸ ε κατάρχας προσλαμβάνων. οἷον,
verbero: verberabam. et si a incipiat: alte
τύπτω, ἔτυπτον, καὶ ἐὰν ἀπὸ ρ ἄρχηται, ἕτε=
rum assumit. vt: suo: suebam.
ρον ρ προσλαμβάνει. οἷον, ῥάπτω, ἔρραπτον.
Indefinitus idem principium preterito perfe=
Ὁ ἀόριστος τὴν αὐτὴν ἀρχοῦσαν τῷ παρατα
cto habet. Preteritum perfectu3: si quidem a lon=
τικῷ ἔχει. Ὁ παρακείμενος, εἰ μὲν ἀπὸ μα=
ga incipit preteritu3 imperfecti vel natura vel positione:
κρᾶς ἄρχεται ὁ παρατατικὸς ἢ φύσει ἢ θέσει,
ab ipsa incipit. si aut a breui
ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται. εἰ δὲ ἀπὸ βραχείας

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS USAL

vel cõmuni incipit preteritum impfectũ: redupli
ἡ κοινῆς ἄρχεται ὁ παρατατικός, ἀναδιπλασι
cat preteritũ pfectum. Que quidẽ a
άζεται ὁ παρακείμενος. Τὰ μέντοι ἀπὸ τοῦ
incipiũt themata: propriis preteritis ipfectis
ρ ἀρχόμενα θέματα, τοῖς ἰδίοις παρατατικοῖς
cõincipiunt. vt: suo: sui. percutio: per
συνάρχεται. οἷον, ῥάπτω, ἔῤῥαφα. ῥαπίζω: ἐρ
cussi. Preteritũ plusq̃pfectũ: si a consonan
ράπικα. Ὁ ὑπερσυντέλικος, εἰ ἀπὸ συμφώ=
te incipit preteritũ pfectum: accipit
νου ἄρχεται ὁ παρακείμενος, προσλαμβάνει
in principio si aũt a vocali inci=
κατὰ τὴν ἀρχὴν τὸ ε, εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρ=
pit preteritũ pfectum: ab eadẽ inci=
χεται ὁ παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρχε
pit et pteritũ plusq̃pfectũ. Futurum i=
ται καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος. ὁ μέλλων τὴν αὐ
dem principium: qd et presens: habet. preter
τὴν ἄρχουσαν, ἣν καὶ ὁ ἐνεστώς, ἔχει. πλὴν τῶν
verba quinte coniugationis: in quib' penul=
ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας, ἐν οἷς ἡ πα=
tima breuis vult esse. et habeo:
ραλήγουσα βραχεῖα θέλει εἶναι. καὶ τοῦ ἔχω,
habebo. curo: curam nutrio. nutriam. que aspira
ἕξω. τρέχω, θρέξω. τρέφω, θρέψω. ἃ τὰς δασεί
tas in futuris habẽt. Medium pre=
ας ἐν τοῖς μέλλουσιν ἔχουσιν. ὁ μέσος πα
teritum pfectũ idem principium semp preteri=
ρακείμενος τὴν αὐτὴν ἄρχουσαν ἀεὶ τῷ παρα
to pfecto habet. preter si in bisyllabo futuro
κειμένῳ ἔχει. πλὴν εἰ ἐν δισυλλάβῳ μέλλον=
solum vel cum inueniatur. tũc enim ip=
τι τὸ ε μόνον ἢ μετὰ τοῦ ι εὑρεθῇ. τότε γὰρ αὐ

sui in vertit medium preteritũ pfectũ. vt: lin=
τὸ εἰς ο τρέπει ὁ μέσος παρακείμενος. οἷον, λεί=
quã. linqui. Secundus indefinitus aũt i=
ψω. λέλοιπα. Ὁ δεύτερος ἀόριστος δὲ τὴν αὐ
dem principiũ primo indefinito habet. preter
τὴν ἄρχουσαν τῷ πρώτῳ ἀορίστῳ ἔχει. πλὴν
q semp penultimam breuem vult ha=
ὅτι ἀεὶ τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν θέλει ἔ=
bere. vt: linquo. linqui. Secundum futurum
χειν. οἷον. λείπω. ἔλιπον. Ὁ δεύτερος μέλλων
idem principium primo futuro habet.
τὴν αὐτὴν ἄρχουσαν τῷ πρώτῳ μέλλοντι ἔχει.
sepenumero aũt et secundo indefinito in
πολλάκις δὲ καὶ τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ ἐν ταῖς
aliis modis augumẽta preterito
ἄλλαις ἐγκλίσεσιν αἱ αὐξήσεις τῶν παρεληλυ=
rum abiiciuntur: preter preteriti pfecti.
θότων ἀποβάλλονται, πλὴν τοῦ παρακειμένου.
solus enim preterũperfectum nunq̃ abii
μόνος γὰρ ὁ παρακείμενος οὐδέποτε ἀποβάλ
cit augumẽtũ suum. Passiua et me=
λει τὴν αὔξησιν αὐτοῦ. Τὰ παθητικὰ καὶ μέ=
dia idem principiũ ppriis actiuis.
σα τὴν αὐτὴν ἄρχουσαν τοῖς ἰδίοις ἐνεργητι=
habet. videlicet indicatiuus passiuus inde
κοῖς ἔχει. δηλονότι ὁ ὁριστικὸς παθητικὸς ἀόρι
finitus indicatiuo actiuo indefinito. et
στος τῷ ὁριστικῷ ἐνεργητικῷ ἀορίστῳ. καὶ ὁ
imperatiuus imperatiuo. et in a
προστακτικὸς τῷ προστακτικῷ. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλ
liis tẽporibus: et modis similiter. in
λων χρόνων, καὶ ἐγκλίσεων ὁμοίως. Ἐν τοῖς
verbis aliq̃ quidẽ est declinatio tẽporalis. secundũ quã for
ῥήμασιν ἡ μὲν ἐστὶ κλίσις χρονική. καθ᾽ ἣν ὁ σχη
matio temporũ in indicatiuis ap
ματισμὸς τῶν χρόνων ἐν τοῖς ὁριστικοῖς φαί=
paret. aliqua aũt declinatio personalis: secũdũ quã for
νεται. ἡ δὲ κλίσις προσωπική, καθ᾽ ἣν ὁ σχη=
E

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA
VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

matio personarū et numerorum simpliciter
ματισμὸς τῶν προσώπων καὶ ἀριθμῶν ἁπλῶς
in omnib⁹ apparet. diceretur aūt vtiqꝫ et declinatio quedē
ἐν πᾶσι φαίνεται. λέγοιτο δὲ ἂν καὶ κλίσις τὶς
modalis: secūdūquā formatio vnius cuiusqꝫ tempo
ἐγκλιτική, καθ᾽ ἣν ὁ σχηματισμὸς ἑκάστου χρό
ris secundū diuersos modos appareret.
νου κατὰ τὰς διαφόρους ἐγκλίσεις φαίνοιτο.
et declinatio generum: secundū quā correspondentia
καὶ κλίσις διαθέσεων, καθ᾽ ἣν τὰ ἀνταποκρινό-
tia adinuicem actiua et passiua in om
μενα ἀλλήλοις ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ ἐν πά-
nibus modis in vnoquoqꝫ tēpore ostendun-
σαις ταῖς ἐγκλίσεσιν ἐφ᾽ ἑκάστου χρόνου δείκνυ
tur. Declinatio tēporalis in indicatiuis acti
ται. κλίσις χρονικὴ ἐν τοῖς ὁριστικοῖς ἐνεργητι
uis secundū omnes barytonorum coniugationes.
κοῖς κατὰ πάσας τῶν βαρυτόνων συζυγίας.

De prima coniugatione barytonorum.
περὶ πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων.

Presens. verbero. preteritū īpfectuꝫ. verberabā. futu-
ἐνεστώς. τύπτω. παρατατικός. ἔτυπτον. μέλ-
rum primū. verberabo. indefinitus primus. verbe-
λων πρῶτος. τύψω. ἀόριστος πρῶτος. ἔτυ-
raui. futurum secundum. verberabo. indefinitus secun-
ψα. μέλλων δεύτερος. τυπῶ. ἀόριστος δεύτε
dus. verberaui. preteritūpfectuꝫ. verberaui. preteritūplusꝙ
ρος. ἔτυπον. παρακείμενος. τέτυφα. ὑπερσυντέ
pfectum. verberaueram. medium preteritūpfectum. verberaui.
λικος. ἐτετύφειν. μέσος παρακείμενος. τέτυπα.
mediuꝫ pteritumplusꝙpfectuꝫ. verberaueram.
μέσος ὑπερσυντέλικος. ἐτετύπειν.

Coniugatio secunda.
συζυγία δευτέρα.

Presens. dico preteritum īpfectuꝫ. dicebam. futurum
ἐνεστώς. λέγω. παρατατικός. ἔλεγον. μέλλων

1 dicam. indefinitus 1. dixi. futuuum 2. dicā.
α. λέξω. ἀόριστος α. ἔλεξα. μέλλων β. λεγῶ.
indefinitus 2. dixi. preteritūpfectū. dixi. pre-
ἀόριστος β. ἔλεγον. παρακείμενος. λέλεχα. ὑ-
teritūplusꝙpfectū. dixeram. mediuꝫ preteritūpfe
περσυντέλικος. ἐλελέχειν. μέσος παρακείμε-
ctum. dixi. mediū preteritūplusꝙpfectum: dixerem.
νος. λέλεγα. μέσος ὑπερσυντέλικος. ἐλελέγειν.

Coniugatio tertia.
συζυγία τρίτη.

Presens. impleo. preteritū īpfectuꝫ. implebam. futu
ἐνεστώς. πλήθω. παρατατικός. ἔπληθον. μέλ-
rum 1. implebo. indefinitus 1. impleui. futurum 2.
λων α. πλήσω. ἀόριστος α. ἔπλησα. μέλλων β.
implebo: indefinitus 2. impleui. preteritū pfectū. im
πλαθῶ. ἀόριστος β. ἔπλαθον. παρακείμενος. πέ
pleui. preteritū plusꝙpfectuꝫ. impleueraꝫ. medium pre-
πληκα. ὑπερσυντέλικος. ἐπεπλήκειν. μέσος πα
teritūpfectum. ipleui. mediuꝫ preteritūplusꝙpfectum.
ρακείμενος. πέπληθα. μέσος ὑπερσυντέλικος.
impleueram Coniugatio quarta.
ἐπεπλήθειν. συζυγία τετάρτη.

Presens. dico. preteritū īpfectum. dicebam. futu-
ἐνεστώς. φράζω. παρατατικός. ἔφραζον. μέλ-
rum dicam. indefinitus dixi. futurum
λων α. φράσω. ἀόριστος α. ἔφρασα. μέλλων β.
dicam. indefinitus dixi. preteritūperfectuꝫ.
φραδῶ. ἀόριστος β. ἔφραδον. παρακείμενος.
dixi. preteritūplusꝙpfectū. dixeram. medium
πέφρακα. ὑπερσυντέλικος. ἐπεφράκειν. μέσος
preteritūpfectuꝫ. dixi. medium preteritūplusꝙperfe
παρακείμενος. πέφραδα. μέσος ὑπερσυντέλι-
ctum. dixeram. eiusdem.
κος. ἐπεφράδειν. τῆς αὐτῆς.

Presens. fodio. preteritū īpfectuꝫ. fodiebam. futu-
ἐνεστώς. ὀρύσσω. παρατατικός. ὤρυσσον. μέλ

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

rum fodiam. indefi. fodi. futu. fodiam.
λων ά. ὀρύξω. ἀόρι. ά. ὤρυξα. μέλ. β΄. ὀρυγῶ.
indefi. fodi. pręteritũ pfe. fodi. pręteritũpluſ. fode=
ἀόρι. β΄. ὤριγον. παρακεί. ὤρυχα. ὑπερσυν. ὠρύ
ram. medium pręteritũpfe. fodi. mediũ pręteritũpluſ. fo
χειν. μέσος ϖαρακεί. ὤρυγα. μέσος ὑϖερσυν. ὠ
deram. Coniugatio quinta.
ρύγειν. συζυγία ϖέμϖτη.

Presens. canto. pteritũ iper. cantabam. futu.
Ἐνεστώς. ψάλλω. ϖαρατα. ἔψαλλον. μέλ. ά.
cantabo. indefi. cantaui. futu. cantabo. indefi. can
ψαλῶ. ἀόρι. ά. ἔψηλα. μέλ. β΄. ψαλῶ. ἀόρι. β΄. ἔ=
taui. pręteritũpfe. cantaui. pteritũpluſ. cantaueram.
ψαλον. ϖαρακεί. ἔψαλκα. ὑπερσυν. ἐψάλκειν.
medium pręteritũ pfe. cantaui. mediũ pręteritũpluſ. cantaueraz.
μέσος ϖαρακεί. ἔψαλα. μέσος ὑϖερ. ἐψάλειν.
eiuſdem. Presens. ſemino. pręte
τῆς αὐτῆς. Ἐνεστώσ. σϖείρω. ϖα
ritũ ipfe. ſeminabam. futu. ſeminabo. indefi. ſemina
ρατατι. ἔσϖειρον. μέλ. ά. σϖερῶ. ἀόρι. ά. ἔσϖει=
ui. futu. ſeminabo. indefi. ſeminaui. pręteritũpfe. ſemi
ρα. μελ. β΄. σϖαρῶ. ἀόρι. β΄. ἔσϖαρον. ϖαρα. ἔσ=
naui. pręteritũpluſ. ſeminauerã. mediũ pteritũpfe. ſeminaui. me
παρκα. ὑπερ. ἐσπάρκειν. μέσος παρα. ἔσπορα. μέ
diũ pteritũpluſ. ſeminaueraz. Coniugatio ſexta.
σος ὑϖερ. ἐσϖόρειν. συζυγία ἕκτη.

Presens. equito pręteritũipfectum. equitabã futu
Ἐνεστώς. ἱϖϖεύω. ϖαρατατικός. ἵππευον. μελ
rum equitabo. indefinitus equitaui. futu
λων ά. ἱϖϖεύσω. ἀόριστος ά. ἵϖϖευσα. μελ=
rum equitabo indefinitus equitaui. pteri
λων. β΄. ἱϖϖευῶ. ἀόριστος. β΄. ἵϖϖευον. ϖα=
tũ iperfectũ. equitaui. pręteritũpluſ. equitauerã. medium
ρακείμενος. ἵππευκα. ὑϖερσυν. ἱππεύκειν. μέσος
pręteritũpfe. equitaui. mediũ pręteritũpluſ. equitauerã.
ϖαρακεί. ἵϖϖευα. μέσος ὑϖερσυν. ἱϖϖεύειν.

Quot tempora in indicatiuis actiuis ſim
ϖόσοι χρόνοι ἐν τοῖς ὁριστικοῖς ἐνεργητικοῖς ἁ
pliciter omnes? decẽ. pręſens. pręteritũipfectum.
ϖλῶς οἱ ϖάντες; δέκα. ἐνεστώς. ϖαρατατικός.
futurum. indefinitus. futurum. indefinitus.
μέλλων ά. ἀόριστος ά. μέλλων β΄. ἀόριστος β΄.
pręteritũpfectum. pterirũpluſq̃perfectum. medium pręteritũ
ϖαρακείμενος. ὑϖερσυντέλικος. μέσος ϖαρα=
perfectum. medium pręteritũpluſq̃perfectum. quę
κείμενος. μέσοσ ὑϖερσυντέλικος. οἵτινες τὸν
modum hunc: et non ſecũduz naturalez ordinez ſic
τρόπον τοῦτον, καὶ οὐ κατὰ φυσικὴν τάξιν ὧδε
ordinata ſunt ſcđm propriuz inductionis.
ἐτάχθησαν κατὰ τὸ οἰκεῖον τῆσ ϖαραγωγῆσ.
vt appareat vnũqđq; ipſoruz ex quo deducitur.
ὥςτε φαίνεςθαι ἕκαστον αὐτῶν ἐξ οὗ παράγεται.
videlicet: quo coordinatur. et ppter hoc opz hęc
δηλονότι, ᾧ συντέτακται. καὶ διὰ τοῦτο δεῖ τού
ſcđm cõiugationez legere. Nota:
τους κατὰ συζυγίαν ἀναγινώσκειν. σημείωσαι,
quod ſecunda futura: et ſecundi indefi=
ὅτι οἱ δεύτεροι μέλλοντες, καὶ δεύτεροι ἀόρισ
niti: eodemmodo aũt media pręteritapfecta et me=
τοι, ὡσαύτως δὲ οἱ μέσοι ϖαρακείμενοι, καὶ μέ
dia pręteritapluſq̃pfecta: in aliquib⁹ quidẽ ſunt in vſu:
σοι ὑπερσυντέλικοι, ἐπὶ τινων μὲν εἰσὶν ἐν χρήσει,
in quibuſdã aũt: abuſiua. licet aũt et cum i
ἐπί τινων δὲ, ἄχρηστοι. ἔξεστι δὲ καὶ μετὰ τού=
ſtis temporibus hoc dicere. hoc quidẽ igiẽ
των τῶν χρόνων τοῦτο λέγειν. τοῦτο μὲν οὖν
ab vſu eſt ſcire. formatio
ἀπὸ τῆς χρήσεως ἐστὶν εἰδέναι. σχηματισμὸσ
aũt ipſoruz: vt pleniſſime dicam: dictus
δὲ αὐτῶν, ὥστε ὁλοσχερῶς εἰπεῖν, ὁ εἰρημένος.
Dico pręteritũpfectuz ppter alternita
Ὁ τοῦ φράζω ϖαρακείμενος διὰ τὴν ἐπαλληλί

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

tem aspiratarum: dixi dicitur. tale est
αν τῶν δασέων, πέφρακα λέγεται. τοιοῦτον ἐσ
et visus sum: et positus sum: et quotquot ab
τι καὶ τὸ κέχρημαι, καὶ τὸ τέθειμαι, καὶ ὅσα ἀπὸ
aspirata in presenti incipiunt. fo=
δασέος ἐν τῷ ἐνεστῶτι ἄρχεται. ὁ τοῦ ὀρύσ
dio preteritũ·p·fectum et fodi dicitur. appo
σω παρακείμενος καὶ ὀρώρυχα λέγεται. προσ
sitis attice principalib⁹ duab⁹ litte
τιθεμένων ἀττικῶς τῶν ἀρκτικῶν δύο γραμμά
ris presentis. hoc aũt fit in
των τοῦ ἐνεστῶτος. τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ τῶν
ab vel vel in presenti incipien
ἀπὸ τοῦ α, ἢ ε, ἢ ο, ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἀρχομέ=
tibus. similiter et preteritũplus·q·p·fectuȝ foderam
νων. ὁμοίως καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ὠρωρύχειν
dicitur. in hoc aũt et magnum faciunt.
λέγεται. ἐπὶ τούτου δὲ καὶ τὸ ο μεγεθύνουσιν.
Canto indefinitus cantaui dicitur. ·q·
ὁ τοῦ ψάλλω ἀόριστος ἔψηλα λέγεται. ὅτι τὸ
futuri per īmutabilem desinen
α τοῦ μέλλοντος τῶν διὰ ἀμεταβόλου ληγόν=
tium verborum in vertitur in indifinito. vt:
των ῥημάτων εἰς η τρέπεται ἐν τῷ ἀορίστῳ. οἷ=
ostendo. ostendã. ostendi. aũt in diphthongum
ον, φαίνω. φανῶ. ἔφηνα. τὸ δὲ ε εἰς ει δίφθογγον
vertitur in indefinito. vt: distribuo. distribuã. distri
τρέπεται ἐν τῷ ἀορίστῳ. οἷον, νέμω. νεμῶ. ἔνει=
bui: semino. seminabo: seminaui. aũt futu
μα. σπείρω. σπερῶ. ἔσπειρα. τὸ δὲ ε τοῦ μέλλον
ri dictorum verborum in vertitur in
τος τῶν εἰρημένων ῥημάτων εἰς α τρέπεται ἐν τῷ
itoperfecto. vt: semino. seminabo. seminaui. corrum
παρακειμένῳ. οἷον, σπείρω. σπερῶ. ἔσπαρκα φθεί
po. corrumpã. corrumpi. orno. ornabo. ornaui.
ρω. φθερῶ. ἔφθαρκα. στέλλω. στελῶ. ἔσταλκα.

Declinatio ãt personalis in actiuis hec.
Κλίσις δὲ προσωπικὴ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς αὕτη.

Prima coniugatio barytonorum.
Πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων.

indicatiua actiua.
Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Presens. verbero. verberas. verberat. dualia. verbera
Ἐνεστώς. τύπτω. τύπτεις. τύπτει. δυϊκά. τύπτε
tis duo. verberant duo. pluralia. verberamus. verbe
τον. τύπτετον. πληθυντικά. τύπτομεν. τύπτε
tis. verberant. Preteritũ ĩprefectuȝ. verberabam. verbe
τε. τύπτουσι. Παρατατικός. ἔτυπτον. ἔτυ=
rabas. verberabat. d. verberabatis duo. verberabãt duo. p. verberaba
πτες. ἔτυπτε. δ. ἐτύπτετον. ἐτυπτέτην. π. ἐτύπτο
mus. batis. rabant. Preteritũ·p·fectum. verbe
μεν. ἐτύπτετε. ἔτυπτον. Παρακείμενος. τέτυ
raui. rasti. rauit. d. verberauistis duo. verberauert duo.
φα. τέτυφας. τέτυφε. δ. τετύφατον. τετύφατον.
p. verberauim⁹. rauistis. rauerunt. Mediũ pre
π. τετύφαμεν. τετύφατε. τετύφασιν. μέσος πα-
teritum·p·fectuȝ. verberaui. rasti. rauit. d. raui
ρακείμενος. τέτυπα. τέτυπας. τέτυπε. δ. τετύ
stis duo. raueruñt duo. p. rauimus. uistis.
πατον. τετύπατον. π. τετύπαμεν. τετύπατε. τε
rauerunt. Preteritũplus·q·p·fectum. raueram raue
τύπασιν. ὑπερσυντέλικος. ἐτετύφειν. ἐτετύ=
ras. uerat. d. ueratis duo. rauerant duo. p.
φεις. ἐτετύφει. δ. ἐτετύφειτον. ἐτετυφείτην. π.
ramus. ratis. rauerant. Mediuȝ
ἐτετύφειμεν. ἐτετύφειτε. ἐτετύφεισαν. μέσος
·p·teritumplus·q·p·fectuȝ. ueram. ueras. ue
ὑπερσυντέλικος. ἐτετύπειν. ἐτετύπεις. ἐτετύ=
rat. d. ueratis duo. rauerant duo. p. ramus.
πει. δ. ἐτετύπειτον. ἐτετυπείτην. π. ἐτετύπειμεν.
ratis. uerant. Indefinitus raui.
ἐτετύπειτε. ἐτετύπεισαν. Ἀόριστος ά. ἔτυψα.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

rasti. rauit. d. uistis duo. uerūt duo: p. ui
ἔτυψας.ἔτυψε.δ.ἐτύψατον.ἐτυψάτην.π.ἐτύ
mus. uistis. uerūt. Indefinitus. verberaui.
ψαμεν.ἐτύψατε.ἔτυψαν. Ἀόριστος β΄.ἔτυπον.
uisti. rauit. d. uistis duo. uerunt duo. p. ui
ἔτυπες.ἔτυπε.δ.ἐτύπετον.ἐτυπέτην.π.ἐτύπο
mus. uistis. uerunt. Futurum. verberabo. ra
μεν.ἐτύπετε.ἔτυπον. μέλλων α΄.τύψω.τύ
bis. rabit. d. verberabitis duo. uerabūt duo. p. rabimus.
ψεις.τύψει.δ.τύψετον.τύψετον.π.τύψομεν.
bitis. rabunt. Futurum. rabo. rabis.
τύψετε.τύψουσι. μέλλων β΄.τυπῶ.τυπεῖς.
rabit. d. bitis duo. rabunt duo. p. bimus. bi
τυπεῖ.δ.τυπεῖτον.τυπεῖτον.π.τυποῦμεν.τυ-
tis. rabunt. Imperatiua actiua.
πεῖτε.τυποῦσιν. Προστακτικὰ ἐνεργητικά.
Presens. verbera. verberet. d. verberate duo. verberēt
Ἐνεστώς.τύπτε.τυπτέτω.δ.τύπτετον.τυπτέ
duo. p. rate. berent. Preteritūperfectum. ver
των.π.τύπτετε.τυπτέτωσαν. Παρακείμενος.τέ
berato tu. verberato ille. d. verberatote duo. verberāto duo. p. ra
τυφε.τετυφέτω.δ.τετύφετον.τετυφέτων.π.τε
tote. verberanto. Medium preteritūpfectū. ver
τύφετε.τετυφέτωσαν. μέσος παρακείμενος.τέ
beratotu. verberato ille. d. verberatote duo. verberāto duo. p.
τυπε.τετυπέτω.δ.τετύπετον.τετυπέτων.π.
verberatote. verberanto. Indefinitus. verberatotu.
τετύπετε.τετυπέτωσαν. Ἀόριστος α΄.τύψον.
rato ille. d. ratote duo. ranto duo. p. ratote.
τυψάτω.δ.τύψατον.τυψάτων.π.τύψατε.τυ
ranto. Indefinitus. verberato tu. rato ille. d. ra
ψάτωσαν. Ἀόριστος β΄.τύπε.τυπέτω.δ.τύ
tote duo. ranto duo. p. ratote. ranto.
πετον.τυπέτων.π.τύπετε.τυπέτωσαν.

Optatiua actiua.
Εὐκτικὰ ἐνεργητικά.

Presens. verberarē. res. ret. d. raretis duo. ra-
Ἐνεστώς.τύπτοιμι.τοις.τοι.δ.τύπτοιτον.τυ-
rent duo. p. raremus. retis. rarent. Preteritūpfectum.
πτοίτην.π.τύπτοιμεν.τε.τοιεν. παρακείμενος.
verberauissē. uisses. uisset. d. rauissetis duo. rauissent duo.
τετύφοιμι.φοις.φοι.δ.τετύφοιτον.τετυφοίτην.
p. ssemus. ssetis. ssent. Medium preteriti
π.τετύφοιμεν.φοιτε.τετύφοιεν. μέσος παρα
perfectum. rauissem. uisses. uisset. d. uissetis duo. uis
κείμενος.τετύποιμι.ποις.ποι.δ.τετύποιτον.τε
sent duo. p. uissemus. uissetis. uissent.
τετυποίτην.π.τετύποιμεν.τετύποιτε.τετύποι
Indefinitus. uissem. uisses. uisset. d. ssetis duo.
εν. Ἀόριστος α΄.τύψαιμι.ψαις.ψαι.δ.τον.
ssēt duo.p. ssemus. ssetis. ssēt. Iste indefinitus et
την.π.τύψαιμεν.τε.εν. οὗτος ὁ ἀόριστος καὶ
aeolicus dicitur: et in vsu est. dicitur
αἰολικὸς λέγεται.καὶ εὔχρηστός ἐστι. λέγεται
aūt sic. uissem. uisses. uisset. d. uissetis
λεόντως. τύψεια.τύψειας.τύψειε.δ.τυψεία-
duo. ssēt duo. p. ssemus. ssetis. ui
τον.τυψειάτην.π.τυψείαμεν.τυψείατε.τύ-
ssēt. Indefinitus. uissem. uisses. ssēt. d. ssetis
ψειαν. Ἀόριστος β΄.τύποιμι.ποις.ποι.δ.ποι
duo. ssēt duo. p. ssemus. ssetis. ssent. Futurum
τον.ποίτην.π.ποιμεν.ποιτε.ποιεν. μέλλων
verberem. res. ret. d.retis duo.rēt duo.p. remus.
α΄.τύψοιμι.ψοις.ψοι.δ.τον.την.π.τύψοιμεν.
retis.rēt. Futurum. verberē. res. ret. d.
τε.εν. μέλλων β΄.τυποῖμι.τυποῖς.τυποῖ.δ.
retis duo. rent duo. p. remus. retis.
τυποῖτον.τυποίτην.π.τυποῖμεν.τυποῖτε.
rent. Subiunctiua actiua.
τυποῖεν. ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά.
Presens. si verberē. res. ret. d. si retis
Ἐνεστώς.ἐὰν τύπτω.τύπτης.τύπτη.δ.ἐὰν τύ

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

duo. rēt duo. p. ſi remus. tis. rent. Preterī
πτητον. τον. π. ἐὰν τωμεν. τητε. τωσιν. παρα
tūpfectū. ſi verberauerī. ris. rit. d. ſi ritis duo. rīt duo.
κείμενος. ἐὰν τετύφω. φῃς. φῃ. δ. ἐὰν φητον. τον.
p. ſi verberauerimus. ritis. rint. Mediuz preteritū
π. ἐὰν τετύφωμεν. φητε. φωσιν. μέσος παρα
pfectum. ſi verberaueriz. ris. rit. d. ſi ritis duo. rint
κείμενος. ἐὰν τετύπω. πῃς. πῃ. δ. ἐὰν πητον. πη=
duo p. ſi rimus. ritis. rint. Indefinitus
τον. π. ἐὰν πωμεν. πητε. πωσιν. Ἀόριστος ά.
ſi verberauero. ris. rit. d. ritis duo. rīt duo. p. rimus. ritis.
ἐὰν τύψω. ψῃς. ψῃ. δ. ητον. ητον. π. ωμεν. ητε. ω
rint. Indefinitus ſi verberauero. ris. rit. d. ſi ritis
σιν. Ἀόριστος β΄. ἐὰν τύπω. πῃς. πῃ. δ. ἐὰν πη
duo. rint duo. p. ſi rimus. ritis. rint. Futu
τον. πητον. π. ἐὰν πωμεν. πητε. πωσιν. μέλλον
ra in imperatiuis non ſunt. neq̨ in
τες ἐν τοῖς προστακτικοῖς οὐκ εἰσίν. οὔτε ἐν
ſubiūctiuis. preterita pfecta aūt et
τοῖς ὑποτακτικοῖς. οἱ παρακείμενοι δὲ καὶ οἱ
indefiniti ſecundum ſignificationem: futura ſunt.
ἀόριστοι κατὰ τὴν σημασίαν, μέλλοντές εἰσιν.
vocātur aūt a quib⁹ deducuntur.
καλοῦνται δὲ ἀφ᾽ ὧν παράγονται.

Infinitiua actiua.
ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά.

Preſens. verberare. preteritūpfectum. verberauiſſe.
Ἐνεστώς. τύπτειν. παρακείμενος. τετυφέναι.
medium. verberauiſſe. indefinitus verberauiſſe. indefinitus
μέσος. τετυπέναι. ἀόριστος ά. τύψαι. ἀόριστος
verberauiſſe. futurum. verberaturū ire. futurū verberaturū ire.
β΄. τυπεῖν. μέλλων ά. τύψειν. μέλλων β΄. τυπεῖν.
Infinitiua neq̨ perſonas neq̨ nu
Τὰ ἀπαρέμφατα οὔτε πρόσωπα οὔτε ἀριθ=
meros habēt. in omnibus generaliter verbis:
μοὺς ἔχει. Ἐν πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς ῥήμασιν,

qñ prima perſona pluralium
ὅτε τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν
in vltima ſyllaba habet: de
τὸ μ ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχει, ἀπολεί
ficit prima perſona dualium.
πει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν.
Quādo quidē in ι vel in ται deſinit tertia perſo
Ὅτε μὲν εἰς ι ἢ εἰς ται λήγει τὸ τρίτον πρόσω=
na pluralium: tunc ſimilia ſunt
πον τῶν πληθυντικῶν, τότε ὁμοφωνοῦσι τὰ
ſecunde et tertie perſone dualium. qñ
δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν δυϊκῶν. ὅτε
aūt nō ſit habet: diuerſe ſunt.
δὲ μὴ οὕτως ἔχει, διαλλάττουσιν.

Participia actiua.
μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Preſens. hic verberans: huius verberātis. hec verbe
Ἐνεστώς. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. ἡ τύπτου=
rās: huius verberantis. hoc verberans: hui⁹ verberantis.
σα, τῆς τυπτούσης. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.
Preteritūpfectuz. is qui verberauit: eius qui verberauit. ea q̄ ver
Παρακείμενος. ὁ τετυφώς, τοῦ τετυφότος. ἡ τε
berauit: ei⁹ que verberauit. id qđ verberauit: eius qđ verbe=
τυφυῖα, τῆς τετυφυίας. τὸ τετυφός, τοῦ τετυ
raui. Mediū preteritū pfectū. is qui verberauit: ei⁹ qui
φότος. μέσος παρακείμενος. ὁ τετυπώς, τοῦ
verberauit. ea que verberauit. eius que verberauit. id qđ ver
τετυπότος. ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας. τὸ τε
berauit: eius qđ verberauit. Indefinitus is qui
τυπός, τοῦ τετυπότος. Ἀόριστος ά. ὁ τύ
verberauit: ei⁹ qui verberauit. ea que verberauit: eius que verberauit.
ψας, τοῦ τύψαντος. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
id quod verberauit: eius qđ verberauit. Indefinitus ille qui
τὸ τύψαν τοῦ τύψαντος. Ἀόριστος β΄. ὁ τυ
verberauit: illi⁹ qui verberauit. illa q̄ verberauit: illi⁹ que verberauit.
πών, τοῦ τυπόντος. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

illiꝰ q̄d verberauit. illius q̄d verberauit. Futurum. hic ꝟbe=
τὸ τυπόν. τοῦ τυπόντος. μέλλων α΄. ὁ τύ
raturus: huius verberaturi. hęc verberatura: huius ratu
ψων, τοῦ τύψοντος. ἡ τύψουσα, τῆς τυψού=
rę. hoc raturum: huius raturi. Futurum. hic
σης. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος. μέλλων β΄. ὁ
verberaturꝰ: huius verberaturi. hęc verberatura: huius ratu=
τυπῶν, τοῦ τυποῦντος. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπού
rę. hoc ꝟberaturū: huius raturi. Nota:
σης. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος. σημείωσαι,
ꝙ in aliis modis: pręter indicati
ὅτι ἐν ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι, πλὴν τῶν ὁριστι
ua pręsens et pręteritū ip̄fectuꝫ coniuncta sūt. qua
κῶν, ὁ ἐνεστὼς καὶ ὁ παρατατικὸς συνίασιν. ὥσ
re q̄d scribitur pręsens: ipsū est et pre
τε ὃ γράφεται ἐνεστώς, ὁ αὐτός ἐστιν καὶ πα=
terituꝫ ip̄fectū. similiter et pręteritū p̄fectum et plꝫ
ρατατικός. ὁμοίως καὶ ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑ=
teritū plusq̄p̄fectum est idem.
περσυντέλικος ἐστὶν ὁ αὐτός.

Indicatiua passiua et media.

Ὁριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

Pręsens. verberor. verberaris. verberatur. d. ꝟberamur
Ἐνεστώς. τύπτομαι. τύπτῃ. τύπτεται. δ. τυπτό
duo. ramini. duo. rantur duo. p. verberamur. ver
μεθον. τύπτεσθον. τύπτεσθον. π. τυπτόμεθα. τύ
beramini. verberantur. Pręteritum īperfectuꝫ. verbera
πτεσθε. τύπτονται. Παρατατικός. ἐτυπτό=
bar. baris. batur. d. verberabamur duo. verbera=
μην. ἐτύπτου. ἐτύπτετο. δ. ἐτυπτόμεθον. ἐτύ=
bamini duo. rabantur duo. p. verberabamur. bami
πτεσθον. ἐτυπτέσθην. π. ἐτυπτόμεθα. ἐτύπτεσ
ni. bantur. Pręterituꝫ p̄fectū. verberatus sum.
θε. ἐτύπτοντο. Παρακείμενος. τέτυμμαι. τέ
tus es. tus est. d. rati sumus duo. rati estis duo. ra
τυψαι. τέτυπται. δ. τετύμμεθον. τέτυφθον. τέ=

ti sunt duo. p. rati sumus. rati estis. rati sunt.
τυφθον. π. τετύμμεθα. τέτυφθε. τετυμμένοι εἰσί.
et ionice rati sunt. Pręteritū plusq̄p̄fectum. verbe
καὶ ἰωνικῶς τετύφαται. ὑπερσυντέλικος. ἐτε
ratus erā: ratus eras. tus erat. d. rati eramus duo. ra=
τύμμην. ἐτέτυψο. ἐτέτυπτο. δ. ἐτετύμμεθον. ἐτέ
ti eratis duo. rati erant duo. p. rati eramus. rati eratis. ra
τυφθον. ἐτετύφθην. π. ἐτετύμμεθα. ἐτέτυφθε. τε
ti erant. et ionice erati erant. Quādo
τυμμένοι ἦσαν. καὶ ἰωνικῶς ἐτετύφατο. Ὅτε
pręteritū p̄fectum. passiuus altera consonante ante
ὁ παρακείμενος παθητικὸς ἑτέρῳ συμφώνῳ πρὸ
penultimat: tertiam personam
τοῦ μ παραλήγηται, τὸ τρίτον πρόσωπον
pluralium nō facit. similiter et in
τῶν πληθυντικῶν οὐ ποιεῖ. ὁμοίως καὶ ἐν τῷ
pręterito plusq̄p̄fecto. similiter et optatiuum: et
ὑπερσυντέλικῳ. ὁμοίως καὶ τὸ εὐκτικόν, καὶ τὸ
subiunctiuuꝫ nō facit. hec aūt vsus per
ὑποτακτικὸν οὐ ποιεῖ. ταῦτα δὲ ἡ χρῆσις διὰ
participiū et verbo substantiuo supplet.
μετοχῆς καὶ ῥήματος ὑπαρκτικοῦ ἀναπληροῖ.
vt dictū est: et cōsequēter apparebit. Indefinitus vapu=
ὡς εἴρηται, καὶ ἑξῆς φανεῖται. Ἀόριστος α΄. ἐτύφ
laui. lasti. lauit d. vapulastis duo. lauerūt duo.
θην. ἐτύφθης. ἐτύφθη. δ. ἐτύφθητον. ἐτυφθήτην.
p. vapulauimus. uistis. uerunt. Indefinitus
π. ἐτύφθημεν. ἐτύφθητε. ἐτύφθησαν. Ἀόριστος
vapulaui. sti. uit. d. stis duo. uerūt
β΄. ἐτύπην. ἐτύπης. ἐτύπη. δ. ἐτύπητον. ἐτυπή=
duo. vapulauimus. uistis. uerūt. Futu
την. π. ἐτύπημεν. ἐτύπητε. ἐτύπησαν. μέλ=
rum. verberabor. beris. bitur. d.
λων α΄. τυφθήσομαι. τυφθήσῃ. τυφθήσεται. δ.
verberabimur duo. bimini duo. buntur duo. p.
τυφθησόμεθον. τυφθήσεσθον. τυφθήσεσθον. π.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

verberabimur. bimini. buntur.
τυφθησόμεθα. τυφθήσεσθε. τυφθήσονται.
Futurum verberabor. beris. bitur. d. bi=
μέλλων β'. τυπήσομαι. τυπήσῃ. σεται. δ. τυπη
mur duo. bimini duo. buntur duo. p. bimur.
σόμεθον. τυπήσεσθον. σεσθον. π. τυπησόμεθα.
mini buntur. Post paulo futurum. verbera
σεσθε. σονται. μετ' ὀλίγον μέλλων. τετύψο
bor. beris. bitur. d. bimur duo. bimini duo.
μαι. τετύψῃ. ψεται. δ. τετυψόμεθον. ψεσθον.
buntur duo. p. bimur. bimini. buntur.
ψεσθον. π. τετυψόμεθα. ψεσθε. ψονται.
Medius indefinit⁹ verberaui. uisti. rauit.
μέσος ἀόριστος ά. ἐτυψάμην. ἐτύψω. ἐτύψα=
d. rauimus duo. uistis duo. uerunt duo. p.
το. δ. ἐτυψάμεθον. ἐτύψασθον. ἐτυψάσθην. π.
rauimus. rauistis. rauerunt. medius inde
ἐτυψάμεθα. ἐτύψασθε. ἐτύψαντο. μέσος ἀό
finitus verberaui. uisti. rauit. d. raui=
ριστος β'. ἐτυπόμην. ἐτύπου. ἐτύπετο. δ. ἐτυπό
uim⁹ duo. uistis duo. rauerũt duo. p. verberauimus. ui=
μεθον. ἐτύπεσθον. ἐτυπέσθην. π. ἐτυπόμεθα. ἐτύ
stis. rauerunt. Medium futurum verberabo.
πεσθε. ἐτύποντο. μέσος μέλλων ά. τύψομαι.
rabis. rabit. d. verberabim⁹ duo. bitis duo. rabũt
τύψῃ. ψεται. δ. τυψόμεθον. τύψεσθον. ψεσ=
duo. p. verberabimus. bitis. rabunt. Medium futu
θον. π. τυψόμεθα. ψεσθε. ψονται. μέσος μέλ
rum verberabo. rabis. rabit. d. rabimus
λων β'. τυποῦμαι. τυπῆ. τυπεῖται. δ. τυπούμε
duo. bitis duo. rabunt duo. p. rabimus. bitis.
θον. πεῖσθον. πεῖσθον. π. τυπούμεθα. πεῖσθε.
rabunt.
ποῦνται.
Imperatiua passiua et media.
προστακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

Presens. verberare. retur. d. verberamini duo. ren
Ἐνεστώς. τύπτου. τυπτέσθω. δ. τύπτεσθον. τυ
tur duo. p. remini. rentur. Preteri=
πτέσθων. π. τύπτεσθε. τυπτέσθωσαν. παρα
tũ ipfectum. verberatus sis. tus sit. d. rati sitis duo. ti sint
κείμενος. τέτυψο. τετύφθω. δ. τέτυφθον. τετύφ
duo. p. rati sitis. rati sint. Indefinitus.
θων. π. τέτυφθε. τετύφθωσαν. ἀόριστος ά.
verberatus sis. tus sit. d. rati sitis duo. rati sint duo. p.
τύφθητι. τυφθήτω. δ. τύφθητον. τυφθήτων. π.
rati sitis. rati sint. Indefinitus verberat⁹ sis.
τύφθητε. τυφθήτωσαν. ἀόριστος β'. τύπηθι.
tus sit. d. ti sitis duo. ti sint duo. p. rati sitis. rati
τυπήτω. δ. τύπητον. τυπήτων. π. τύπητε. τυπή
sint. Medius indefinitus verbera. beret.
τωσαν. μέσος ἀόριστος ά. τύψαι. τυψάσθω.
d. rate duo. rent duo. p. rate. e=
δ. τύψασθον. τυψάσθων. π. τύψασθε. τυψάσ
rent. Medius indefinitis verbera. ret.
θωσαν. μέσος ἀόριστος β'. τυποῦ. τυπέσθω.
st. rate duo. rent duo. p. rate. be
δ. τύπεσθον. τυπέσθων. π. τύπεσθε. τυπέσθω=
rent. Optatiua passiua et media.
σαν. εὐκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.
Presens. verberarer. reris. retur. d. re
Ἐνεστώς. τυπτοίμην. τύπτοιο. τύπτοιτο. δ. τυ
mur duo. remini duo. rentur duo. p. rare
πτοίμεθον. τύπτοισθον. τυπτοίσθην. π. τυπτοί
mur. remini. rentur. Preteritũ pfectum.
μεθα. τύπτοισθε. τύπτοιντο. παρακείμενος.
verberatus essem. esses. esset. d. verberati essetis duo.
τετυμμένος εἴην. εἴης. εἴη. δ. τετυμμένω εἴητον.
essent duo. p. verberati essemus. essetis. essent.
εἰήτην. π. τετυμμένοι εἴημεν. εἴητε. εἴησαν.
Indefinitus. verberer. reris. retur. d. remi
ἀόριστος ά. τυφθείην. τυφθείης. τυφθείη. δ. τυφ

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA

Τυφθείεν Τυπείεν

ni duo. rentur duo. p. raremur. remini.
θείητον. Τυφθειήτην. π. Τυφθείημεν. Τυφθείητε.
rentur. Indefinitus. verberarer. reris. re=
Τυφθείησαν. Ἀόριστος β΄. Τυπείην. Τυπείης. Τυ
tur. d. remini duo. rentur duo. p. raremur. remi=
πείη. Δ. Τυπείητον. Τυπειήτην. π. Τυπείημεν. Τυπεί
ni. rentur. Futurum verberer. reris.
ητε. Τυπείησαν. μέλλων ά. Τυφθησοίμην. σοιο.
retur d. remur duo. remini duo. rentur duo. p.
σοιτο. Δ. Τυφθησοίμεθον. σοισθον. σοίσθην. π.
verberemur. remini. rentur. Futurum ver
Τυφθησοίμεθα. σοισθε. σοιντο. μέλλων β΄. Τυ
berer. reris. retur. d. verberemur duo. mini duo.
πησοίμην. σοιο. σοιτο. Δ. Τυπησοίμεθον. σοισθον.
nentur duo. p. remur. remini. rentur. Post
σοίσθην. π. Τυπησοίμεθα. σοισθε. σοιντο. μετὸ
paulo futurum. verberer. reris. retur. d. re
λίγον μέλλων. Τετυψοίμην. ψοιο. ψοιτο. Δ. Τε
mur duo. remini duo. rentur duo. p. verbere
τυψοίμεθον. ψοισθον. ψοίσθην. π. Τετυψοίμε=
mur. remini. rentur. Medius indefi. verberauerim.
θα. ψοισθε. ψοιντο. μέσος ἀόρι. ά. Τυψαίμην.
ueris. uerit. d. rimus duo. ritis duo. rint duo. p. ri=
αιο. αιτο. Δ. ψαίμεθον. αισθον. αίσθην. π. Τυψαί
mus. ritis. rint. Medius indefinitus verberaue=
μεθα. αισθε. αιντο. μέσος ἀόριστος β΄. Τυποί
rim. ueris. uerit. d. rimus duo. ritis duo.
μην. Τύποιο. Τύποιτο. Δ. Τυποίμεθον. ποισθον
rint duo. p. rimus. ritis uerint.
ποίσθην. π. Τυποίμεθα. Τύποισθε. Τύποιντο.
Medium futu. verberem. beres. beret. d. remus duo.
μέσος μελ. ά. Τυψοίμην. ψοιο. ψοιτο. Δ. μεθον.
tis duo. rent duo. p. remus. tis. rent. Mediũ futu. ver=
σθον. σθην. π. μεθα. σθε. οιντο. μέσος μέλ. β΄. Τυ
berem. beres. beret. d. remus duo re
ποίμην. Τυποῖο. Τυποῖτο. Δ. Τυποίμεθον. Τυ=

tis duo. rent duo. p. remus. retis.
ποῖσθον. Τυποίσθην. π. Τυποίμεθα. Τυποῖσθε.
rent.
Τυποῖντο.

Subiunctiua passiua et media.
ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

Presens. si verberer. reris. retur. d. si
Ἐνεστώς. ἐὰν Τύπτωμαι. πτῃ. πτηται. Δ. ἐὰν
verberemur duo. remini duo. rentur duo. p. si re=
Τυπτώμεθον. πτησθον. πτησθον. π. ἐὰν με=
mur. remini. rentur. Preteritũ pfectum. ver
θα. πτησθε. πτωνται. Παρακείμενος. Τε=
beratus si fueri: ris: rit. d. verberati duo si fueritis: fue=
τυμμένος ἐὰν ὦ, ᾗς, ᾖ. Δ. Τετυμμένω ἐὰν ἦτον, ἦ
rint. p. verberati si fuerim᷒. fueritis. fuerint. Indefi
τον. π. Τετυμμένοι ἐὰν ὦμεν. ἦτε. ὦσι. Ἀόρι=
nitu₃. si vapulauero. ris. rit. d. si ueri
στος ά. ἐὰν Τυφθῶ. Τυφθῇς. Τυφθῇ. Δ. ἐὰν Τυφ=
tis duo. uerint duo. p. si rimus. ritis.
θῆτον. Τυφθῆτον. π. ἐὰν Τυφθῶμεν. Τυφθῆτε.
uerint. Indefinitum si vapulauero. ue
Τυφθῶσιν. Ἀόριστος β΄. ἐὰν Τυπῶ. Τυ=
ris. uerit. d. si ritis duo. rint duo: p. si ri=
πῇς. Τυπῇ. Δ. ἐὰν Τυπῆτον. Τυπῆτον. π. ἐὰν Τυ=
mus. ritis. uerint. Medium indefinitu₃
πῶμεν. Τυπῆτε. Τυπῶσιν. μέσος ἀόριστος ά.
si verberauero. ueris. uerit. d. si rimus duo. ritis duo. ue
ἐὰν Τύψωμαι. ψῃ. ηται. Δ. ἐὰν μεθον. ησθον. ησ
rit duo. p. si rimus. ritis. uerint. Mediu₃ indefinitu₃
θον. π. ἐὰν μεθα. ησθε. ωνται. μέσος ἀόριστος
si verberauero. ris. rit. d. si rimus duo. ri
β΄. ἐὰν Τύπωμαι. πῃ. πηται. Δ. ἐὰν Τυπώμεθον. Τυ
tis duo. rint duo. p si rimus. ritis. rint.
πησθον. πησθον. π. ἐὰν Τυπώμεθα. πησθε. πωνται.

Infinitiua. passiua et media.
Ἀπαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα.

f

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Presens. verberaui. Preteritūpfectum. vapu
Ἐνεστώς. τύπτεσθαι. παρακείμενος. τε=
lauisse. Indefinitū vapulauisse. Indefini
τύφθαι. ἀόριστος ά. τυφθῆναι. ἀόρισ=
tus vapulauisse. Futurum verberatū iri.
τος β'. τυπῆναι. μέλλων ά. τυφθήσεσθαι.
Futurum verberatum iri Postpaulo futu
μέλλων β'. τυπήσεσθαι. μετ' ὀλίγον μέλ=
rum. verberatum iri. Mediū indefinitum ver
λων. τετύψεσθαι. μέσος ἀόριστος ά. τύ=
berare. Mediū indefinitum verberare. Me
ψασθαι. μέσος ἀόριστος β'. τυπέσθαι. μέ
dium futurum verberatum ire. Mediū futurum
σος μέλλων ά. τύψεσθαι. μέσος μέλλων
verberatum ire.
β'. τυπεῖσθαι.

Participia passiua et media.
μετοχαὶ παθητικαὶ καὶ μέσαι.

Presens. qui verberatur. que verberatur. quod ver
Ἐνεστώς. ὁ τυπτόμενος. ἡ τυπτομένη. τὸ τυπ
beratur. Preteritūpfe' hic verberatus hec ra
τόμενον. παρακεί. ὁ τετυμμένος. ἡ τετυμ=
ta. hoc ratum. Indefi. hic verberatus. hec
μένη. τὸ τετυμμένον. ἀόρι. ά. ὁ τυφθείς. ἡ
verberata. hoc verberatum. Indefi. hic verberatus hec ra=
τυφθεῖσα. τὸ τυφθέν. ἀόρι. β'. ὁ τυπείς. ἡ τυ
ta. hoc ratum. Futu. hic verberandus.
πεῖσα. τὸ τυπέν. μέλ. ά. ὁ τυφθησόμενος.
hec verberanda. hoc verberandum. Futu.
ἡ τυφθησομένη. τὸ τυφθησόμενον. μέλ. β'.
hic verberandus. hec verberanda. hoc verberan
ὁ τυπησόμενος. ἡ τυπησομένη. τὸ τυπησόμε=
dum. Post paulo futu. hic verberandus. hec verbe
νον. μετ' ὀλίγον μέλ. ὁ τετυψόμενος. ἡ τετυ
randa. hoc verberandum. Medium indefi. qui
ψομένη. τὸ τετυψόμενον. μέσος ἀόρι. ά. ὁ

verberauit. que verberauit. quod verberauit.
τυψάμενος. ἡ τυψαμένη. τὸ τυψάμενον.
Medium indefi. qui verberauit. que verberauit. quod ver
μέσος ἀόρι. β'. ὁ τυπόμενος. ἡ τυπομένη. τὸ τυ
berauit. Medium futu. hic verberaturus. hec ver=
πόμενον. μέσος μέλ. α. ὁ τυψόμενος. ἡ τυ=
beratura. hoc verberaturum. Medium futu. hic ver
ψομένη. τὸ τυψόμενον. μέσος μέλ. β'. ὁ τυ
beraturus. hec verberatura. hoc verberaturum.
πούμενος. ἡ τυπουμένη. τὸ τυπούμενον.
Actiua verba sūt: que actionē signifi=
Ἐνεργητικὰ ῥήματα ἐστὶ, τὰ ἐνέργειαν σημαί=
cant in voce actiua. Passiua vero: que
νοντα ἐν φωνῇ ἐνεργητικῇ. παθητικὰ δέ, τὰ
passiones significant. Media aūt: quecūq; in voce
πάθος σημαίνοντα. μέσα δέ, ὅσα ἐν φωνῇ
passiua actionem significant. vt: verberabo. ver
παθητικῇ ἐνέργειαν σημαίνει. οἷον, τύψομαι. ἐ=
beraui. passiuum Preteritūpfectum ex
τυψάμην. Ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἐκ
actiuo fit: mutatione in
τοῦ ἐνεργητικοῦ γίνεται, τροπῇ τοῦ κα εἰς
vt: seminaui: seminatus sum. et si quidē in
μαι. οἷον, ἔσπαρκα, ἔσπαρμαι. καὶ εἰ μὲν εἰς
desinit: alterū assumit. vt:
φα λήγει, τὸ ἕτερον μ προσλαμβάνει. οἷον,
scripsi: scriptus sum. si aūt in desinit:
γέγραφα, γέγραμμαι. εἰ δὲ εἰς χα λήγει, τὸ
assumit. vt: dixi: dictus sum.
γ προσλαμβάνει. οἷον, λέλεχα. λέλεγμαι.
si aūt in et circunflexum fuerit: vel in
εἰ δὲ εἰς κα καὶ περισπώμενον εἴη, ε ἢ α ἐν τῇ
penultima habens: assumit. vt:
παραληγούσῃ ἔχον, τὸ σ προσλαμβάνει. οἷ
perfeci: perfectus sum. risi: risus
ον, τετέλεκα, τετέλεσμαι. γεγέλακα, γεγέ=

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA

sum. longa aũt existente penulti
λασμαι. μακρᾶς δὲ οὔσης τῆς παραληγού-
ma: nihil assumit. vt: feci:
σης, οὐδὲν προσλαμβάνει. οἷον, πεποίηκα,
factus sum. vero barytonorum assu-
πεποίημαι. τὸ δὲ κα τῶν βαρυτόνων τὸ σ προσ
mit. vt: suadeo. suasi: suasus sum.
λαμβάνει. οἷον, πείθω. πέπεικα, πέπεισμαι. χρί
preter quintam et
ζω, κέχρικα, κέχρισμαι. πλὴν τῆς πέμπτης καὶ
sextã coniugationẽ: que nihil assumit. vt:
ἕκτης συζυγίας, ἣ οὐδὲν προσλαμβάνει. οἷον,
orno: ornaui: ornatus sum. nauigo: nauigaui:
στέλλω, ἔσταλκα, ἔσταλμαι. πλέω, πέπλευκα,
nauigatus sum. tamen audio: audiui. et
πέπλευμαι. τὸ μέντοι ἀκούω, ἤκουσμαι. καὶ τὸ
traho: tractus sum facit
ἑλκύω, εἵλκυσμαι ποιεῖ.

De circunflexis verbis.
περὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων.

Circunflexa verba a sexta quinta coniuga
Τὰ περισπώμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυ
tione baritonorũ per cortractionẽ fi
γίας τῶν βαρυτόνων κατὰ συναίρεσιν γίνε-
unt. vnde et in futuro habent.
ται. ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ σ ἔχουσιν.
vt: facio: facio: faciam. rideo: rideo: ride
οἷον, ποιέω, ποιῶ, ποιήσω. γελάω, γελῶ, γελά
bo. deauro: deauro: deaurabo.
σω. χρυσόω, χρυσῶ, χρυσώσω.
prima coniugatio circunflexorũ est: cui⁹
πρώτη συζυγία τῶν περισπωμένων ἐστί, ἧς
finalis in barytono per pro-
τὸ ἐντελὲς ἐπὶ τοῦ βαρυτόνου διὰ τοῦ εω προ

fertur. vt: facio: facio. et in futu
φέρεται. οἷον, ποιέω, ποιῶ. καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλον
ro ante habet. vt: faciam. preter
τος τὸ η πρὸ τοῦ σ ἔχει. οἷον, ποιήσω. πλὴν τοῦ
voco: voco. laudo: laudo. induor: induor. sufficio:
καλέω, καλῶ. αἰνέω, αἰνῶ. φορέω, φορῶ. ἀρκέω,
sufficio. perficio: perficio. perdo: perdo: que per
ἀρκῶ. τελέω, τελῶ. ὀλέω, ὀλῶ. ἃ διὰ τοῦ εσω
futurum faciunt. et ab illis composi-
τὸν μέλλοντα ποιεῖ. καὶ τὰ ἀπ᾽ ἐκείνων συντιθέ
ta verba similiter. vt: laudabo. laudabo.
μενα ῥήματα ὁμοίως. οἷον, αἰνέσω. ἐπαινέσω.
admonebo. Circunflexa verba: vt
παραινέσω. Τὰ περισπώμενα ῥήματα, ὡς
dictũ est: contracta sunt: a quinta con
εἴρηται, συνῃρημένα εἰσίν, ἀπὸ τῆς ἕκτης συ-
iugatione barytonorũ. ꝓpter hoc in solo
ζυγίας τῶν βαρυτόνων. διὰ τοῦτο ἐπὶ μόνου
presenti et preteritoĩꝑfecto. mutan
τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ παραλλάσ-
tur. in quib⁹ finali vocali pura existẽ
σει. ἐν οἷς τοῦ τελικοῦ φωνήεντος καθαροῦ ὄν-
te: potest contractio fieri: secundũ
τος, δύναται συναίρεσις γίνεσθαι, κατὰ τοὺς
contractionum regulas. in aũt aliis
τῶν συναιρέσεων κανόνας. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων
temporibus eadẽ omnino baryto
χρόνων τὰ αὐτὰ παντάπασιν τοῖς βαρυτό-
nis sunt. custodita tamen in omni
νοις τυγχάνουσι. φυλασσομένης γε μὴν ἐν πᾶ
bus incontractis futuri pe
σι τοῖς ἀσυναιρέτοις τῆς τοῦ μέλλοντος πα-
nultima.
ραληγούσης.
In circunflexis verbis media pre-
Ἐπὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων οἱ μέσοι πα

teritaꝑfecta et preteritaplusq̄pfecta: secunda indefi=
ρακείμεμοι καὶ ὑπερσυντέλικοι, δεύτεροι ἀόρι
nita: et futura: raro inueniuntur. tā
στοι, καὶ μέλλοντες, σπανίως εὑρίσκονται. ὥσ
quā videlicet et in sexta coniugatione
περ δηλονότι καὶ ἐπὶ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν
barytonorū. a qua deducuntur.
βαρυτόνων. ἀφ᾽ ἧς παράγονται.

Indicatiua actiua.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Presens. facio: facio. facis: facis. facit:
Ἐνεστώς. ποιέω, ποιῶ. ποιέεις, ποιεῖς. ποιέει,
facit. d. facitis duo: citis duo. faciunt duo: ciunt duo.
ποιεῖ. Δ. ποιέετον, ποιεῖτον. ποιέετον, ποιεῖτον.
p. facimus: facimus. facitis: facitis. faci
π. ποιέομεν, ποιοῦμεν. ποιέετε, ποιεῖτε. ποιέου
unt: faciunt. Preteritū im. faciebam: faciebam. facie=
σι, ποιοῦσι. Παρατα. ἐποίεον, ἐποίουν. ἐποί
bas: faciebas. faciebat: faciebat. d. faciebatis duo: ebatis
εες, ἐποίεις. ἐποίεε, ἐποίει. Δ. ἐποιέετον, ἐποιεῖ=
duo. faciebant duo: faciebant duo. p. faciebamus: cieba
τον. ἐποιεέτην, ἐποιείτην. π. ἐποιέομεν, ἐποιοῦ=
mus. faciebatis: ciebatis. faciebant: ciebant.
μεν. ἐποιέετε, ἐποιεῖτε. ἐποίεον, ἐποίουν.
Preteritū pfe. feci. sti. cit. et reliqua: vt ver=
Παρακεί. πεποίηκα. κας. κε. καὶ τὰ λοιπά, ὡς τέ=
beraui. verberauisti. Preteritūplus. feceram. ras.
τυφα. τέτυφας. Ὑπερσυν. ἐπεποιήκειν. κεις.
rat. vt verberauerā. Indefi. feci. sti. vt
κει. ὡς ἐτετύφειν. Ἀόρι. ά. ἐποίησα. σας. ὡσ
verberaui. uisti. Futu. faciam. facies. vt
ἔτυψα. ἔτυψας. μέλ. ά. ποιήσω. ποιήσεις. ὡς
verberabo. rabis.
τύψω. τύψεις.

Imperatiua actiua.

προστακτικὰ ἐνεργητικά.

Presens. fac: fac. faciat: faciat. d. faci
Ἐνεστώς. ποίεε, ποίει. ποιεέτω, ποιείτω. Δ. ποιέ
te duo: facite duo. faciant duo: faciant duo. p. facite:
ετον, ποιεῖτον. ποιεέτων, ποιείτων. π. ποιέετε,
facite. faciant: faciant. Preteritūpfe.
ποιεῖτε. ποιεέτωσαν, ποιείτωσαν. Παρακεί.
facito tu. facito ille. vt verberato. Indefi.
πεποίηκε. πεποιηκέτω. ὡς τέτυφε. Ἀόρι. ά.
facito tu. facito ille. vt verberato tu. to ille.
ποίησον. ποιησάτω. ὡς τύψον. τυψάτω.

Optatiua actiua.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά.

Presens. facerem: facerem. faceres: faceres. fece=
Ἐνεστώς. ποιέοιμι, ποιοῖμι. ποιέοις, ποιοῖς. ποι
ret: faceret. d. faceretis duo: retis duo. facerent duo: rent
έοι, ποιοῖ. Δ. ποιέοιτον, ποιοῖτον. ποιεοίτην, ποι
duo. p. faceremus: remus. faceretis: retis.
οίτην. π. ποιέοιμεν, ποιοῖμεν. ποιέοιτε, ποιοῖτε.
facerent: cerent. Preteritū pfe. fecissem. fe=
ποιέοιεν, ποιοῖεν. Παρακεί. πεποιήκοιμι. πε
cisses. vt verberassem. Indefi. fecissem.
ποιήκοις. ὡς τετύφοιμι. Ἀόρι. ά. ποιήσαιμι.
sses vt verberauissez. Futu. faciam. cias. vt
σαις. ὡς τύψαιμι. μέλ. ά. ποιήσοιμι. σοις. ὡς
verberem.
τύψοιμι.

Subiunctiua actiua.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά.

Presens. si faciam: ciam. facias: cias. faciat:
Ἐνεστώς. ἐὰν ποιέω, ποιῶ. ποιέῃς, ποιῇς. ποιέῃ,
at. d. si faciatis duo: atis duo. faciant duo: ant duo. p. si fa=
ῇ. Δ. ἐὰν ποιέητον, ῆτον. ποιέητον, ῆτον. π. ἐὰν ποι
ciamus: amus. faciatis: atis. faciant. ant.
έωμεν, ῶμεν. ποιέητε, ῆτε. ποιέωσιν, ῶσιν.
Preteritūpfe. si fecerim. vt si verberauerim.
Παρακεί. ἐὰν πεποιήκω. ὡς ἐὰν τετύφω.

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Indefi. si fecero. ris. vt si verberauero. ris.
Ἀόρι. ά. ἐὰν ποιήσω. σῃς. ὡς ἐὰν τύψω. τύψῃς.
Infinitiua.
ἀπαρέμφατα.
Presens. facere: facere. Preteritũpfe. fecis=
Ἐνεστὼς. ποιέειν, ποιεῖν. Παρακεί. πεποιηκέ=
se. Indefi. facere. Futu. factu3 ire.
ναι. Ἀόρι. ά. ποιῆσαι. μέλ. ά. ποιήσειν.
Participia.
μετοχαί.
Presens. hic faciens: hic faciens. hec faciens: hec faci=
Ἐνεστὼς. ὁ ποιέων, ὁ ποιῶν. ἡ ποιέουσα, ἡ ποιοῦ
ens. hoc faciens: hoc faciens. Preteritũpfe. qui fe
σα. τὸ ποιέον, τὸ ποιοῦν. Παρακεί. ὁ πεποι
cit. que fecit. quod fecit. Indefi. qui
ηκώς. ἡ πεποιηκυῖα. τὸ πεποιηκός. ἀόρι. ά. ὁ
fecit. que fecit. quod fecit. Futu. hic
ποιήσας. ἡ ποιήσασα. τὸ ποιῆσαν. μέλ. ά. ὁ
facturus. hec factura. hoc facturum.
ποιήσων. ἡ ποιήσουσα. τὸ ποιῆσον.
Indicatiua passiua et media.
ὁριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.
presens. fio: fio. fis: fis. fit:
Ἐνεστὼς. ποιέομαι, ποιοῦμαι. ποιέῃ, ποιῇ. ποιέε
fit. d. fimus duo: fimus duo. fitis
ται, ποιεῖται. δ. ποιεόμεθον, ποιούμεθον. ποιέεσ
duo: fitis duo. fiunt duo: fiunt duo. p. fi
θον, ποιεῖσθον. ποιέεσθον, ποιεῖσθον. π. ποιεόμε
mus: fimus. fitis: fitis. fiunt: fi=
θα, ποιούμεθα. ποιέεσθε, ποιεῖσθε. ποιέονται, ποι
unt. Preteritũ ip. fiebam: fiebam. fie=
οῦνται. Παρατα. ἐποιεόμην, ἐποιούμην. ἐποιέ
bas: bas. fiebat: bat. d. fiebamus duo: mus duo.
ου, οῦ. ἐποιέετο, εῖτο. δ. ἐποιεόμεθον, ούμεθον.
fiebatis duo: tis duo. fiebant duo: bant duo. p. fieba
ἐποιέεσθον, εῖσθον. ἐποιεέσθην, είσθην. π. ἐποιεό

mus: bamus. fiebatis: batis. fiebant: bant.
μεθα, ούμεθα. ἐποιέεσθε, εῖσθε. ἐποιέοντο, οῦντο.
Preteritũpfe. factus sũ. factus es. vt verberatus su3.
Παρακεί. πεποίημαι. πεποίησαι. ὡς τέτυμμαι. τὸ
tertia pluraliũ facti sunt. q pu
τρίτον τῶν πληθυντικῶν πεποίηνται. ὅτι καθα=
ram habet vltimã. preteritũplus. factus fuerã.
ρὰν ἔχει τὴν ἐσχάτην. Ὑπερσυν. ἐπεποιήμην.
factus fueras. vt verberatus fuerã. tertia plu=
ἐπεποίησο. ὡς ἐτετύμμην. τὸ τρίτον τῶν πλη
ralium facti fuerant. Indefi. factus fui. factus
θυντικῶν ἐπεποίηντο. ἀόρι. ά. ἐποιήθην. ἐποι
fuisti. vt verberatus fui. Futu. fiam. fies.
ήθης. ὡς ἐτύφθην. μέλ. ά. ποιηθήσομαι. θήσῃ.
vt verberabor. post paulo futu. fi
ὡς τυφθήσομαι. μετ' ὀλίγον μέλ. πεποιήσο=
am. fies. vt verberabor. Medium indefi. fe
μαι. ήσῃ. ὡς τετύψομαι. μέσος ἀόρι. ἐποιησά
ci. fecisti. vt verberaui. Medium futu. faci
μην. ήσω. ὡς ἐτυψάμην. μέσος μέλ. ποιήσο
am. cies. vt verberabo.
μαι. σῃ. ὡς τύψομαι.
Imperatiua passiua et media.
προστακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.
presens. fi: fi. fiat: fiat. d. fite
ἐνεστὼς. ποιέου, ποιοῦ. ποιεέσθω, είσθω. δ. ποιέ
duo: fite duo. fiant duo: fiant duo. p. fite: fi=
εσθον, εῖσθον. ποιεέσθων, είσθων. π. ποιέεσθε, εῖσ
te. fiant: fiant. preteritũpfe. fito
θε. ποιεέσθωσαν, είσθωσαν. Παρακεί. πεποίη
tu. vt verberatus sis. Indefi. fito tu. vt verberatus
σο. ὡς τέτυψο. ἀόρι. ά. ποιήθητι. ὡς τύφθη=
sis. Medium indefi. fac. faciat. vt ver
τι. μέσος ἀόρι. ποίησαι. ποιησάσθω. ὡς τύ
bera. verberet.
ψαι. τυψάσθω.

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Optatiua passiua et media.
εὐκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.
Presens. fierem: fierem. fieres: res. fieret:
ἐνεστῶς. ποιεοίμην, οίμην. ποιέοιο, οῖο. ποιέοιτο,
ret. d. fieremus duo: mus duo. fieretis duo: retis duo.
οῖτο. δ. ποιεοίμεθον, οίμεθον. ποιέοισθον, οῖσθον.
fierent duo: rent duo. p. fieremus: remus. fiere
ποιεοίσθην, οίσθην. π. ποιεοίμεθα, οίμεθα. ποιέοισ
tis: retis. fierent: erent. Preteritūpfe. factus
θε, οῖσθε. ποιέοιντο, οῖντο. παρακεί. πεποιή-
essez. factus esses. ct⁹ esset. purā enim habet vlti
μην. πεποίηο. ητο. καθαρὰν γὰρ ἔχει τὴν ἐσχά-
mam passiuum preteritūpfectū. Indefi. fa
την ὁ παθητικὸς παρακείμενος. ἀόρι. ά. ποι
ctus essez. ct⁹ esses. vt verberarer. Futu. fiam.
ηθείην. θείης. ὡς τυφθείην. μέλ. ά. ποιηθησοί-
fias. vt verberer. Post paulo futu.
μην. σοιο. ὡς τυφθησοίμην. μετ' ὀλίγον μέλ.
fiam. fias. vt verberer. Mediuz
πεποιησοίμην. σοιο. ὡς τετυψοίμην. μέσος
indefi. facerem. faceres. vt verberauerim. Me
ἀόρι. ά. ποιησαίμην. ήσαιο. ὡς τυψαίμην. μέ
dium futu. faciam. facias. vt verberem.
σος μέλ. ά. ποιησοίμην. σοιο. ὡς τυψοίμην.

Subiunctiua passiua et media.
ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.
Presens si fierem: rem. si fieres: res. si
ἐνεστῶς. ἐὰν ποιέωμαι, ῶμαι. ἐὰν ποιέῃ, ποιῇ. ἐὰν
fieret: ret. d. si fieremus duo: mus duo. si
ποιέηται, ῆται. δ. ἐὰν ποιεώμεθον, ώμεθον. ἐὰν
fieritis duo: tis duo. si fieret duo. rent duo. p. si
ποιέησθον, ῆσθον. ἐὰν ποιέησθον, ῆσθον. π. ἐὰν
fieremus: mus. si fieritis: tis. si fie-
ποιεώμεθα, ώμεθα. ἐὰν ποιέησθε, ῆσθε. ἐὰν ποιέ-
rent: rent. Preteritūpfe. si factus fuerim. fa
ωνται, ῶνται. παρακεί. ἐὰν πεποιῶμαι. πε-

ct⁹ fueris. ct⁹ fuerit. purū enim habet vltimā passi
ποιῇ. ῆται. καθαρὰν γὰρ ἔχει τὴν ἐσχάτην ὁ πα
uum. Indefi. si fact⁹ fuero. ct⁹ fueris. vt si vapula
θητικός. ἀόρι. ά. ἐὰν ποιηθῶ. θῇς. ὡς ἐὰν τυφ
uero. Mediuz indefi. si fecero. vt si
θῶ. μέσος ἀόρι. ά. ἐὰν ποιήσωμαι. ὡς ἐὰν
verberabor.
τυφθήσομαι.

Infinita passiua et media.
ἀπαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα.
Presens. fieri: fieri. Preteritūpfe. factuz fuis-
ἐνεστῶς. ποιέεσθαι, εῖσθαι. παρακεί. πεποι-
se. indefi. factū esse. Futu. factū iri.
ῆσθαι. ἀόρι. ά. ποιηθῆναι. μέλ. ά. ποιηθήσεσθαι.
Postpaulo futu. factum iri. Mediuz indefi.
μετ' ὀλίγον μέλ. πεποιήσεσθαι. μέσος ἀόρι.
facere. Medium futu. factum ire.
ά. ποιήσασθαι. μέσος μέλ. ά. ποιήσεσθαι.

Participia passiua et media.
μετοχαὶ παθητικαὶ καὶ μέσαι.
Presens. qui fit: qui fit. que fit que
ἐνεστῶς. ὁ ποιεόμενος, ούμενος. ἡ ποιεομένη, ου
fit. quod fit: quod fit. Preteritūpfe. hic fa
μένη. τὸ ποιεόμενον, ούμενον. παρακεί. ὁ πε
ctus. hec facta. hoc factum.
ποιημένος. ἡ πεποιημένη. τὸ πεποιημένον.
Indefi. hic factus. hec facta. hoc factuz.
ἀόρι. ά. ὁ ποιηθείς. ἡ ποιηθεῖσα. τὸ ποιηθέν.
Futu. hic faciendus. hec facienda. hoc faci
μέλ. ά. ὁ ποιηθησόμενος. ἡ ποιηθησομένη. τὸ ποι
endum. Post paulo futu. hic faciendus.
ηθησόμενον. μετ' ὀλίγον μέλ. ὁ πεποιησόμε
hec facienda. hoc faciendum. Me-
νος. ἡ πεποιησομένη. τὸ πεποιησόμενον. μέ
diuz indefi. qui fecit. que fecit. quod fe
σος ἀόρι. ά. ὁ ποιησάμενος. ἡ ποιησαμένη. τὸ ποι

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

cit. Medium futu. hic facturus hec
ησάμενον. μέσος μέλ. ά. ὁ ποιησόμενος. ἡ
factura. hoc facturum.
ποιησομένη. τὸ ποιησόμενον.
Contractiones prime coniugationis iste
αἱ συναιρέσεις τῆς πρώτης συζυγίας αὗταί εἰ
sunt quidē et in magnuz contrahitur aūt
σιν. τὸ μὲν ε καὶ ο εἰς ω μέγα κιρνᾶται. τὸ δὲ ε
diphthongus in diphthongum. et
καὶ ει δίφθογγος εἰς τὴν ει δίφθογγον. καὶ τὰ
duo in diphthongum vero et in
δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον. τὸ δὲ ε καὶ ο εἰς τὴν
diphthongum aūt et in videlicet secū
ου δίφθογγον. τὸ δὲ ε καὶ η εἰς η. δηλονότι κα-
dum contractionum regulas.
τὰ τοὺς τῶν συναιρέσεων κανόνας.

De secunda coniugatione.
περὶ δευτέρας συζυγίας.

Secunda coniugatio circunflexorū est: cui⁹
δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων ἐστίν, ἧς
finalis in barytono per pro-
τὸ ἐντελὲς ἐπὶ τοῦ βαρυτόνου διὰ τοῦ αω προ
fertur. vt. rideo: rideo. clamo: clamo. et in
φέρεται. οἷον, γελάω, γελῶ. βοάω, βοῶ. καὶ ἐπὶ
futuro ante vel habet. vt:
τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ σ τὸ α ἢ τὸ η ἔχει. οἷον,
ridebo. clamabo.
γελάσω. βοήσω.

Indicatiua actiua.
ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

presens. clamo: mo. clamas: mas. clamat: mat.
ἐνεστώς. βοάω, βοῶ. βοάεις, βοᾷς. βοάει, βοᾷ.
d. clamatis duo: tis duo. clamāt duo: mant duo. p. clama-
δ. βοάετον, βοᾶτον. βοάετον, βοᾶτον. π. βοάο-
mus: mus. clamatis: tis. clamant: mant.
μεν, βοῶμεν. βοάετε, βοᾶτε. βοάουσι, βοῶσιν.

Preteritū ipse. clamabā: bam. clamabas: bas. clamabat:
παρατα. ἐβόαον, ἐβόων. ἐβόαες, ἐβόας. ἐβόαε,
bat. d. clamabatis duo: tis duo. clamabāt duo: bāt duo. p. clamaba
ἐβόα. δ. ἐβοάετον, ᾶτον. ἐβοαέτην, άτην. π. ἐβοάο
mus: mus. clamabatis: tis. clamabant: bant.
μεν, ῶμεν. ἐβοάετε, ᾶτε. ἐβόαον, ἐβόων.
reliqua tempora similiter prime coniugationi
οἱ λοιποὶ χρόνοι ὁμοίως τῇ πρώτῃ συζυγίᾳ
declinantur. custodita tamen propria pe-
κλίνονται. φυλασσομένης γε μὴν τῆς ἰδίας πα
nultima.
ραληγούσης.

Imperatiua actiua.
προστακτικὰ ἐνεργητικά.

presens. clama: ma. clamet: met. d. clamate
ἐνεστώς. βόαε, βόα. βοαέτω, βοάτω. δ. βοάε-
duo: te duo. clament duo: ment duo. p. clamate: te. cla
τον, βοᾶτον. βοαέτων, βοάτων. π. βοάετε, ᾶτε. βο
ment: clament.
αέτωσαν, άτωσαν.

Optatiua actiua.
εὐκτικὰ ἐνεργητικά.

presens. clamarē: rem. clamares: res. clamaret:
ἐνεστώς. βοάοιμι, βοῷμι. βοάοις, βοῷς. βοάοι,
ret. d. clamaretis duo: tis duo. clamarent duo: rent duo. p.
βοῷ. δ. βοάοιτον, βοῷτον. βοαοίτην. ῴτην. π.
clamaremus: mus. clamaretis: tis. clamarent: rent.
βοάοιμεν, ῷμεν. βοάοιτε, ῷτε. βοάοιεν, ῷεν.

Subiunctiua actiua.
ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά.

Presens. si clamarē: rem. clamares: res. clamaret: ret.
ἐνεστώς. ἐὰν βοάω, βοῶ. βοάῃς, ᾷς. βοάῃ. ᾷ.
d. si clamaretis duo: tis duo. clamarēt duo. rent duo. p. si
δ. ἐὰν βοάητον, ᾶτον. βοάητον. ᾶτον. π. ἐὰν

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

clamaremus: mus. clamaretis: tis. clamarent: rent.
βοάωμεν,ῶμεν. βοάητε,ᾶτε. βοάωσιν, ῶσιν.

Infinitiua actiua.

ἀϖαρέμφατα ἐνεργητικά.

Presens. clamare: re. et reliqua secunduz
Ενεστώς. βοάειν, βοᾶν. καὶ τὰ λοιϖὰ κατὰ τὴν
consequentiam prime coniugationis.
ἀκολουθίαν τῆς ϖρώτης συζυγίας.

Participia actiua.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Presens. hic clamans: mans. hec clamans: mans. hoc
Ενεστώς. ὁ βοάων, βοῶν. ἡ βοάουσα, βοῶσα. τὸ
clamans: mans.
βοάον, βοῶν.

Indicatiua passiua.

ὁριστικὰ ϖαθητικά.

Presens. clamor: mor. clamaris: ris. clamatur:
Ενεστώς. βοαόμαι, βοῶμαι. βοάη, βοᾶ. βοάεται,
tur. d. clamamur duo: mur duo. clamamini duo: ni
βοᾶται. Δ. βοαόμεθον, βοώμεθον. βοάεσθον, ᾶσ=
duo. clamantur duo: tur duo. p. clamamur: clamamur. cla=
θον. βοάεσθον, ᾶσθον. π. βοαόμεθα, βοώμεθα. βο
mamini: mini. clamantur: mantur. preteritũ ĩp. clama
άεσθε, ᾶσθε. βοάονται, ῶνται. Παρατα. ἐβοα
bar: bar. clamabaris: ris. clamabatur: tur. d. clama=
όμην, ώμην. ἐβοάου, ἐβοῶ. ἐβοάετο, ᾶτο. Δ. ἐβοα
bamur duo: mur duo. clamabamini duo: ni duo. clamabãtur duo:
όμεθον, ώμεθον. ἐβοάεσθον, ᾶσθον. ἐβοαέσθην,
tur duo. p. clamabamur: mur. clamabamini: mini. clama
άσθην. π. ἐβοαόμεθα, ώμεθα. ἐβοάεσθε, ᾶσθε. ἐβο
bantur: tur.
άοντο. ῶντο.

Imperatiua passiua.

ϖροστακτικὰ παθητικά.

Presens. clamare: re: clametur: tur. d. clamemi=
Ενεστώς. βοάου, βοῶ. βοαέσθω, άσθω. Δ. βοάεσ=

βοάεε

ἐβοάεο

ni duo: ni duo. clamẽtur duo: tur duo. p. clamemini: mini.
θον, ᾶσθον. βοαέσθων, άσθων. π. βοάεσθε, ᾶσθε.
clamentur: clamentur.
βοαέσθωσαν, βοάσθωσαν.

Optatiua passiua.

Ευκτικὰ ϖαθητικά.

Presens. clamarer: rer. clamareris: reris. clamaretur:
ἐνεστώς. βοαοίμην, ώμην. βοάοιο, ῷο. βοάοιτο,
tur. d. clamaremur duo: mur duo. clamaremini duo. ni duo.
ῷτο. Δ. βοαοίμεθον, ώμεθον. βοάοισθον, ῷσθον.
clamarẽtur duo: tur duo. p. clamaremur: mur. clamacemi=
βοαοίσθην, ώσθην. π. βοαοίμεθα, ώμεθα. βοάοισ
ni: ni. clamarentur: tur.
θε, ῷσθε. βοάοιντο, ῷντο.

Subiunctiua passiua.

Υϖοτακτικὰ ϖαθητικά.

Presens. si clamarer. rer. clamareris: ris. clamaretur.
ἐνεστώς. ἐὰν βοάωμαι, ῶμαι. βοάη, ᾶ. βοάηται,
tur. d. si clamaremur duo: mur duo. clamaremini duo: ni duo.
ᾶται. Δ. ἐὰν βοαώμεθον, ώθον. βοάησθον, ᾶσθον.
clamarentur duo: tur duo. p. si clamaremur: mur. clama
βοάησθον, ᾶσθον. π. ἐὰν βοαώμεθα, ώμεθα. βοά
remini. ni. clamarentur: tur.
ησθε, ᾶσθε. βοάωνται, ῶνται.

Infinitiua passiua.

ἀϖαρέμφατα ϖαθητικά.

Presens. clamari: mari. et reliqua vt su=
ἐνεστώς. βοάεσθαι, βοᾶσθαι. καὶ τὰ λοιϖὰ ὡς ἄ
pra dictũ est.
νω εἴρηται.

participia passiua.

μετοχαὶ ϖαθητικαί.

Presens. qui clamatur: qui clamatur. que clamatur. que
ἐνεστώς. ὁ βοαόμενος, βοώμενος. ἡ βοαομένη, ω
clamatur. qđ clamatur: qđ clamatur. Contractiones
μένη. τὸ βοαόμενον, ώμενον. αἱ συναιρέσεις

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

secunde coniugationis circunflexorum
Τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων εἰ-
sunt iste. notandū aūt in istis
σὶν αὗται. σημειωτέον δὲ ἐστὶ τούτων τῶν
contractionibus secunde coniugationis circun
συναιρέσεων τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περι
flexorum q̄ a quidē et ω magnū in ω magnum
σπωμένων, ὅτι τὸ μὲν α καὶ ω μέγα εἰς ω μέγα
contrahūtur. a vero et ε in α longum. inquib⁹ vero
κιρνᾶται. τὸ δὲ α καὶ ε, εἰς α μακρόν. ἐφ᾽ ὧν δὲ
post α diphthongus inducitur que per ε et ι
μετὰ τὸ α δίφθογγος ἐπάγεται ἡ διὰ τοῦ ε καὶ ι,
dissoluta diphthongo: a quidem et ε rur-
διαλυομένης τῆς διφθόγγου, τὸ μὲν α καὶ ε πά-
sus in α longum contrahūtur: aūt ι ascribitur
λιν εἰς α μακρὸν κιρνᾶται, τὸ δὲ ι προσγράφε-
vt: clamas: clamas. et α aūt et ο par
ται. οἷον, βοάεις, βοᾷς. καὶ τὸ α δὲ καὶ ο μι-
uum in ω magnū contrahūtur in quib⁹ aūt post α ου
κρὸν εἰς ω μέγα κιρνᾶται. ἐφ᾽ ὧν δὲ μετὰ τὸ α, ου
diphthongus inducitur: vel οι per ο et ι disso-
δίφθογγος ἐπάγεται, ἢ οι διὰ τοῦ ο καὶ ι, δια-
luta diphthongo: quidem α et ο rursus
λυομένης τῆς διφθόγγου, τὸ μὲν α καὶ ο αὖθις
in ω magnū contrahūtur. aūt υ abijcitur. vt:
εἰς ω μέγα κιρνᾶται. τὸ δὲ υ ἀποβάλλεται. οἷον,
clamant: clamant. aūt ι ascribitur vt: cla
βοάουσι, βοῶσι. τὸ δὲ ι προσγράφεται. οἷον, βο
marez: clamarez. aūt α et η in clamaris secun-
άοιμι, βοῷμι. τὸ δὲ α καὶ η ἐπὶ τοῦ βοάῃ δευτέ
de persone indicatiui passiui pre-
ρου προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ ἐνε-
sentis: debebat quidē in η contrahi secūdū
στῶτος, ὤφειλεν μὲν εἰς η κιρνᾶσθαι κατὰ τὸν
contractionis regulam: ellegit vero magis
τῆς συναιρέσεως κανόνα, εἵλετο δὲ μᾶλλον τὸ

designatiuum coniugationis prime.
Χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας πρώτης.
in aūt subiunctiuo: vt dictum est: si clama
ἐστὶ δὲ τοῦ ὑποτακτικοῦ, ὡς εἴρηται, ἐὰν βοά-
res: clamares. et nō clamares. et in passiuo simi
ῃς, βοᾷς. καὶ οὐ βοῇς. καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ ὁ-
liter: si clamareris: ris. et nō clamareris. q̄m in
μοίως, ἐὰν βοάῃ, βοᾷ. καὶ οὐ βοῇ. διότι ἐστὶ τῆς
secunda et tertia coniugatione circunflexo
δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμέ
rum: subiunctiua similiter indicatiuis decli
νων, τὰ ὑποτακτικὰ ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς κλί
nantur. et contingit speculantibus: q̄ vbi quidē in
νεται. καὶ συμβαίνει θεωροῦσιν, ὅτι ἔνθα μὲν ἐπὶ
prima coniugatione circunflexorum in
τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων εἰς
diphthongum fit contractio eius que ē per
ει δίφθογγον γίνεται ἡ συναίρεσις τῆς διὰ τοῦ
ε et ι in secunda coniugatione in α fit.
ε καὶ ι, ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας εἰς α γίνεται.
vbi aūt in prima coniugatione in aliud quid:
ἔνθα δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας εἰς ἄλλο τι,
in secunda coniugatione in ω magnū. preter
ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας εἰς ω μέγα. πλὴν
secundam personam indicatiui pas
τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ πα-
siui: clamaris. et preter subiunctiua. hec
θητικοῦ, βοᾷ. καὶ πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν. ταῦ
enim similiter indicatiuis declinantur. alia
τα γὰρ ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς κλίνονται. οἱ δὲ
aūt omnia secunde coniugationis circun-
ἄλλοι πάντες τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισ
flexorum tempora similiter temporib⁹ prime coniu-
πωμένων χρόνοι ὁμοίως τοῖς τῆς πρώτης συζυ
gationis circunflexorum. et barytonis
γίας τῶν περισπωμένων, καὶ τοῖς βαρυτόνοις

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

secundum predicta declinantur.
κατὰ τὰ προειρημένα κλίνονται.

De tertia coniugatione.
περὶ τρίτης συζυγίας.

Tertia coniugatio circumflexorum est: cuius
Τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων ἐστίν, ἧς τὸ
finalis in barytono per pro
ἐντελὲς ἐπὶ τοῦ βαρυτόνου διὰ τοῦ οω προ-
fertur. vt: deauro: deauro. et in futu
φέρεται. οἷον, χρυσόω, χρυσῶ. καὶ ἐπὶ τοῦ μελ
ro ante habet. vt: deaurabo.
λοντος πρὸ τοῦ σ τὸ ω ἔχει. οἷον, χρυσώσω.
coronabo. preter aro. iuro. vnio. nutrio:
στεφανώσω. πλὴν τοῦ ἀρόω. ὀμόω. ἑνόω. βόω,
trio. quod est nutrio. quero.
βῶ. τὸ τρέφω. ὀμόω.

Indicatiua actiua.
ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Presens. deauro: deauro. deauras: deauras.
Ἐνεστώς. χρυσόω, χρυσῶ. χρυσόεις, χρυσοῖς.
deaurat: deaurat. d. deauratis duo: ratis duo. deaurant
χρυσόει, χρυσοῖ. Δ. χρυσόετον, οῦτον. χρυσό
duo: rant duo. p. deauramus: ramus. deaura
ετον, οῦτον. Π. χρυσόομεν, χρυσοῦμεν. χρυσό
tis: ratis. deaurant: rant. Prete
ετε, χρυσοῦτε. χρυσόουσιν, σοῦσιν. παρα
ritū pfectū. deaurabam: deaurabam. deaurabas: bas.
τατικός. ἐχρύσοον, ἐχρύσουν. ἐχρύσοες, σους.
deaurabat: bat. d. deaurabatis duo: tis duo. deaurabāt
ἐχρύσοε, σου. Δ. ἐχρυσόετον, σοῦτον. ἐχρυσοέ
duo: bant duo. d. deaurabamus: bamus. deaurabatis:
την, σούτην. Π. ἐχρυσόομεν, σοῦμεν. ἐχρυσόετε,
batis. deaurabant: deaurabant.
σοῦτε. ἐχρύσοον, ἐχρύσουν.

Imperatiua.
προστακτικά.

verbis huius
forme contin
et hec con
ictio. f. quod
exit in ω
[illegible] et ει
it in οι ab
mpto ε oe
ro [illegible] bel
. bel ουν . i
. et ουν in

Presens deaura: ra. deauret: ret. d.
Ἐνεστώς. χρύσοε, σου. χρυσοέτω, σούτω. Δ.
deauretis duo: tis duo. deaurent duo: rent duo.
χρυσόετον, σοῦτον. χρυσοέτων, χρυσούτων.
p. deauretis: retis. deaurent: aurent.
Π. χρυσόετε, σοῦτε. χρυσοέτωσαν, σούτωσαν.

Optatiua.
Εὐκτικά.

Presens. deaurarem: rarem. deaurares: rares.
Ἐνεστώς. χρυσόοιμι, σοῖμι. χρυσόοις, σοῖς.
deauraret: ret. d. deauraretis duo: retis duo. deaurarent
χρυσόοι, σοῖ. Δ. χρυσόοιτον, σοῖτον. χρυσοοί
duo: rent duo. p. deauraremus: remus. deauraretis:
την, σοίτην. Π. χρυσόοιμεν, σοῖμεν. χρυσόοιτε,
retis. deaurarent: rarent.
σοῖτε. χρυσόοιεν, σοῖεν.

Subiunctiua.
Ὑποτακτικά.

Presens. si deaurem: rem. deaures: res. deau-
Ἐνεστώς. ἐὰν χρυσόω, σῶ. χρυσόης, σοῖς. χρυ-
ret: ret. d. deauretis duo: retis duo. deaurent duo: rent
σόη, σοῖ. Δ. χρυσόητον, σοῖτον. χρυσόητον, σοῖ
duo. p. deauremus: remus. deauretis: retis.
τον. Π. χρυσόωμεν, σῶμεν. χρυσόητε, σοῖτε.
deaurent: aurent. Infinitiua.
χρυσόωσι, σῶσι. Ἀπαρέμφατα.

Presens. deaurare: deaurare. et reliqua.
Ἐνεστώς. χρυσόειν, χρυσοῦν. καὶ τὰ λοιπά.

Participia.
μετοχαί.

Presens. hic deaurans: rans. hec deaurans: rans.
Ἐνεστώς. ὁ χρυσόων, σῶν. ἡ χρυσόουσα, σοῦ-
hoc deaurans: rans.
σα. τὸ χρυσόον, σοῦν.

Indicatiua passiua.
Ὁριστικὰ παθητικά.

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Prę. deauror: auror. deauraris: raris. deaura
Ενε. χρυσόομαι,σοῦμαι. χρυσόῃ,σοῖ. χρυσόε=
tur: ratur. d. deauramur duo: mur duo. deauramini
ται,σοῦται.Δ.χρυσοόμεθον,σούμεθον.χρυσό
duo: mini duo. deaurantur duo: rantur duo. p. deau=
εσθον,σοῦσθον.χρυσόεσθον,σοῦσθον.π.χρυ=
ramur: ramur. deauramini: mini. deauran
σοόμεθα,σούμεθα.χρυσόεσθε,σοῦσθε.χρυσό
tur: rantur. preteritū ĩpfc. deaurabar: ra=
ονται,σοῦνται. παρατα.ἐχρυσοόμην,σού=
bar. deaurabaris: baris. deaurabatur: batur. d. deaura
μην.ἐχρυσόου,σοῦ.ἐχρυσόετο,σοῦτο.Δ.ἐχρυ
bamur duo: bamur duo. deaurabamini duo: bamini duo.
σοόμεθον,σούμεθον.ἐχρυσόεσθον,σοῦσθον.
deaurabantur duo: bantur duo p. deaurabamur: bamur.
ἐχρυσοέσθην,σούσθην.π.ἐχρυσοόμεθα,σούμε
deaurabamini: mini. deaurabantur: bantur.
θα.ἐχρυσόεσθε,σοῦσθε.ἐχρυσόοντο,σοῦντο.

Imperatiua.
προστακτικά.

prę. deaurare: rare. deauretur: retur.
Ενε. χρυσόου,χρυσοῦ. χρυσοέσθω,σούσθω.
d. deauramini duo: mini duo. deaurentur duo: rentur
Δ. χρυσόεσθον,σοῦσθον. χρυσοέσθων,σού=
duo. p. deauramini: mini: deaurentur: ren
θων.π.χρυσόεσθε,σοῦσθε.χρυσοέσθωσαν,σού
tur. Optatiua.
σθωσαν. εὐκτικά.
presens. deaurarer: rarer. deaurareris: reris.
ἐνεστώς.χρυσοοίμην,σοίμην.χρυσόοιο,σοῖο.
deauraretur: retur. d. deauraremur duo: remur duo.
χρυσόοιτο,σοῖτο.Δ.χρυσοοίμεθον,σοίμεθον.
deauraremini duo: mini duo. deaurarentur duo: rentur duo.
χρυσόοισθον,σοῖσθον.χρυσοοίσθην,σοίσθην.
p. deauraremur. remur. deauremini: mini.
π.χρυσοοίμεθα,σοίμεθα.χρυσόοισθε,σοῖσθε.

deaurarentur: rentur.
χρυσόοιντο,σοῖντο.

Subiunctiua.
ὑποτακτικά.

Presens. si deaurer: urer. deaureris: ris.
Ενεστώς.ἐὰν χρυσόωμαι,σῶμαι.χρυσόῃ,σοῖ.
deauretur: retur. d. si deauremur duo: remur
χρυσόηται,σοῖται.Δ.ἐὰν χρυσοώμεθον,σώμε
duo. deauremini duo: mini duo. deaurentur duo: rentur
θον.χρυσόησθον,σοῖσθον. χρυσόοισθον,σοῖσ
duo. p. si deauremur: remur. deauremini:
θον.π.ἐὰν χρυσοώμεθα, σώμεθα. χρυσόησθε,
mini. deaurentur: rentur. Infini
σοῖσθε.χρυσόωνται, χρυσῶνται. Απαρέμ
tiua. presens. deaurari: aurari. Par=
φατα. ἐνεστώς. χρυσόεσθαι,σοῦσθαι. με=
ticipia. presens. qui deauratur: ratur. que
τοχαί. ἐνεστώς.ὁ χρυσοόμενος,σούμενος.ἡ
deauratur: ratur. quod deauratur: ra=
χρυσοομένη,σουμένη.τὸ χρυσοόμενον,σού
tur. Notandum aūt et hic in istis
μενον. σημειωτέον δὲ καὶ ἐν ταῦθα ἐν ταύ=
contractionibus tertię coniugationis
ταις ταῖς συναιρέσεσι τῆς τρίτης συζυγίας τῶν
circunflexorum: qꝛ et magnuꝫ in
περισπωμένων, ὅτι τὸ ο καὶ τὸ ω μεγα εἰς ω
magnuꝫ contrahūtur. aūt et in diph=
μεγα κιρνᾶται. τὸ δὲ ο καὶ ε εἰς τὴν ου δίφ=
thongum: in aūt secunda et tertia per
θογγον, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προ=
sona indicatiui actiui presentis:
σώπου τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος,
cū esset opꝰ deauras: et deaurat fieri secundū contra=
δέον χρυσοῦς,καὶ χρυσοῦ γίνεσθαι κατὰ συναί
ctionem deauras per et diphthongum et
ρεσιν, χρυσοῖς διὰ τῆς ο καὶ ι διφθόγγου καὶ

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

deaurat facit: e quidē abijciens: o vero et
χρυσοῖ ποιεῖ, τὸ μὲν ε ἀποβάλλον, τὸ δὲ ο καὶ
contrahēs in diphthogum: vt secunda
ι κιρνῶν εἰς τὴν οι δίφθογγον, ἵνα τὸ δεύτερον
et tertia persona presentis in
καὶ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος ἐπὶ τῆς
vltima: diphthongum q per et desi=
ληγούσης δίφθογγόν τε διὰ τοῦ ι, καὶ τὸ χα=
gnatiuam coniugationis vocalem habeat.
ρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας φωνῆεν ἔχῃ. τὰ
duo in diphthongum contrahuntur. et
δύο οο εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται. καὶ τὸ
et diphthongus in diphthongum si=
ο καὶ ἡ ου δίφθογγος εἰς τὴν ου δίφθογγον ὁ=
militer. contractum deauraris secun=
μοίως. τὸ συνῃρημένον τοῦ χρυσόῃ δευ=
dę persone passiui presentis
τέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος
deaureris. quidā quidē per scribunt: secundum
χρυσῇ. τινὲς μὲν διὰ τοῦ η γράφουσι, κατὰ τὴν
contractionis sequentiam. quidā aūt deaureris. quod
συναιρέσεως ἀκολουθίαν. τινὲς δὲ χρυσοῖ. ὃ
et melius: videlicet ea quę ē per et
καὶ βέλτιον, δηλονότι τῆς διὰ τοῦ ο καὶ ι. τὸ ο
et diphthongus quę ē per et in eandem
καὶ οι δίφθογγος ἡ διὰ τοῦ ο καὶ ι, εἰς τὴν αὐτὴν
diphthongum contrahuntur. subiunctiuum si
οι δίφθογγον κιρνᾶται. τὸ ὑποτακτικὸν ἐ=
deaurem: rem. secunda si deaures: res.
ὰν χρυσόω, σῶ. τὸ δεύτερον ἐὰν χρυσόῃς, σοῖς.
per diphthongum. similiter si deaureris:
διὰ τῆς οι διφθόγγου. ὁμοίως ἐὰν χρυσόῃ,
ris. in secunda enim et tertia coniugatione
σοῖ. ἐπὶ τῆς δευτέρας γὰρ καὶ τρίτης συζυγίας
circunflexorū: subiunctiua similiter
τῶν περισπωμένων, τὰ ὑποτακτικὰ ὁμοίως

indicatiuis declinantur. dualia similiter:
τοῖς ὁριστικοῖς κλίνονται. τὰ δυϊκὰ ὁμοίως,
si deauretis duo: tis duo. deaurent duo: rent duo.
ἐὰν χρυσόητον, σοῖτον. χρυσόητον, σοῖτον.
huius contractum si deauretis per
τούτου τὸ συνῃρημένον ἐὰν χρυσοῖτον διὰ
diphthongum: secundum sequentiam p̄priorū
διφθόγγου, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἰδίων
singulariū. pluralia si deauremus: re
ἑνικῶν. τὰ πληθυντικὰ ἐὰν χρυσόωμεν, σῶ
mus. secunda si deauretis: contra
μεν. τὸ δεύτερον ἐὰν χρυσόητε, τὸ συνῃρημέ=
ctum: deauretis per diphongum. tertia si
νον, χρυσοῖτε διὰ διφθόγγου. τὸ τρίτον ἐὰν
deaurent: rent. secundū consequētiam pro=
χρυσόωσι, σῶσι. κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἰδί
priorū singulariū. subiunctiuum passiuum si
ων ἑνικῶν. τὸ ὑποτακτικὸν παθητικὸν ἐὰν
deaurer: rer. secunda si deaureris:
χρυσόωμαι, σῶμαι. τὸ δεύτερον ἐὰν χρυσόῃ,
ris. per diphthongum: similiter p̄prio indicatiuo.
οῖ. διὰ διφθόγγου, ὁμοίως τῷ ἰδίῳ ὁριστικῷ.
tertia si deauretur. huius contra=
τὸ τρίτον ἐὰν χρυσόηται. τούτου τὸ συνῃρημέ
ctum apud quidē plurimos si deauretur: vt
νον παρὰ μὲν τοῖς πλείστοις ἐὰν χρυσῶται. ὡς
in prima persona: mutatione in
ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου, τροπῇ τῆς μαι εἰς
apud nō nullos aūt: si deauretur per
ται. παρ᾽ ἐνίοις δέ, ἐὰν χρυσῆται διὰ τοῦ η. τὰ
dualia si deauremur: remur. secunda
δυϊκὰ ἐὰν χρυσοώμεθον, ώμεθον. τὸ δεύτερον
et tertia: si deauremini duo: rentur duo. conetra=
καὶ τρίτον, ἐὰν χρυσόησθον, όησθον. τὰ συνῃ=
cta si deaureminī duo. tur duo. per diphthongum.
ρημένα ἐὰν χρυσοῖσθον. διὰ διφθόγγου. τὰ

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

pluralia: si deauremur: remur: si deau
πληθυντικά, ἐὰν χρυσοώμεθα, ώμεθα. ἐὰν χρυ
remini: mini. si deaurentur: rentur.
σόησθε, οῖσθε. ἐὰν χρυσόωνται, ῶνται. Τὸ
Infinitiuum deaurare. contractũ deau-
ἀπαρέμφατον χρυσόειν. τὸ συνῃρημένον χρυ
rare. et in diphthongum contra
σοῦν. τοῦ ο καὶ ε εἰς τὴν ου δίφθογγον συναι-
ctis. necesse enim infinitiua
ρουμένων. ἀνάγκη γὰρ τὰ ἀπαρέμφατα τοῦ
presentis designatiuam coniugationis
ἐνεστῶτος τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας
vocalẽ habere. actiuum quidẽ infiniti
φωνῆεν ἔχειν. τὸ μὲν ἐνεργητικὸν ἀπαρέμφα-
uum in vltima: passiuum vero in penulti
τον ἐν τῇ ληγούσῃ, τὸ δὲ παθητικὸν ἐν τῇ παρα
ma. vt: facere: fieri. clamare: clamari.
ληγούσῃ. οἷον, ποιεῖν. ποιεῖσθαι. βοᾶν, βοᾶσθαι.
deaurare: deaurari. similiter et secundas et
χρυσοῦν, οῦσθαι. ὁμοίως καὶ τὰ δεύτερα καὶ
tertias personas actiuorũ presentium.
τρίτα πρόσωπα τῶν ἐνεργητικῶν ἐνεστώτων.
vt: facis: facit. clamas: clamat. deauras: deaurat.
οἷον, ποιεῖς, ποιεῖ. βοᾷς, βοᾷ. χρυσοῖς. χρυσοῖ.
et accidit aũt et in istis speculantibus. quod vbi
καὶ συμβαίνει δὲ κἀν τούτοις θεωροῦσιν. ὅτι ἐν
quidẽ in prima coniugatione circunflexo
θα μὲν ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπω
rum in magnũ fit contractio: et in
μένων, εἰς ω μέγα γίνεται ἡ συναίρεσις, καὶ ἐπὶ
ista semper in magnũ fit: in vero a
ταύτης ἀεὶ εἰς ω μέγα γίνεται, ἐπὶ δὲ τῶν ἀλ-
lijs in preter secundam et tertiam per-
λων εἰς ου. πλὴν τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προ
sonam indicatiui actiui presentis:
σώπου τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος,

et secundam personam passiui:
καὶ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ,
et preter optatiua: et quę nõ in magnũ
καὶ πλὴν τῶν εὐκτικῶν, καὶ τῶν μὴ εἰς ω μέγα
contrahuntur subiunctiua. hęc enim om-
συναιρουμένων ὑποτακτικῶν. ταῦτα γὰρ πάν
in diphthongum quę est per et con-
τα εἰς τὴν οι δίφθογγον τῆς διὰ τοῦ ο καὶ ι συ-
trahuntur alia vero omnia tertię con
ναιρεῖται. οἱ δὲ ἄλλοι πάντες τῆς τρίτης συ
iugationis circunflexorum tempora similiter
ζυγίας τῶν περισπωμένων χρόνοι ὁμοίως τοῖς
barytonis et circũflexis pri
βαρυτόνοις καὶ τοῖς περισπωμένοις τῆς πρώ
mę et secundę coniugationis declinantur: custodi
της καὶ δευτέρας συζυγίας κλίνονται, φυλασ-
ta tamẽ in omni coniugatione circun-
σομένης γε μὴν ἐπὶ πάσης συζυγίας τῶν περισ
flexorum in incontractis temporibus vt dictũ
πωμένων ἐν τοῖς ἀσυναιρέτοις χρόνοις ὡς εἴρη
est: propria ipsi proprij futuri pe
ται, τῆς οἰκείας αὐτῇ τοῦ ἰδίου μέλλοντος πα
nultima. vt: faciam: feci. ridebo: ri
ραληγούσης. οἷον, ποιήσω. ἐποίησα. γελάσω, ἐ
si. coronabo: coronaui. et in
γέλασα. στεφανώσω, ἐστεφάνωσα. καὶ ἐπὶ τῶν
reliquis temporibus similiter.
λοιπῶν χρόνων ὁμοίως.

De in verbis.
περὶ τῶν εἰς μι ῥημάτων.

In verba a circunflexis ver
τὰ εἰς μι ῥήματα ἀπὸ τῶν περισπωμένων ῥημά
bis et sexta coniugatione barytonorum fi-
των καὶ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων γί
unt. vnde et ipsa in futuro
νονται. ὅθεν καὶ αὐτὰ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ σ

habent. et ante illam vocalem in
ἔχουσι. καὶ πρὸ τοῦ σ, ἐκεῖνο τὸ φωνῆεν ἐπὶ
penultima: quam coniugatio: aqua vnũ-
τῆς παραληγούσης, ὅπερ ἡ συζυγία, ἀφ᾽ ἧς ἕκα
quotq; deducitur: in futuro ante
στον παράγεται, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ
in penultima habẽt. Prima con
σ ἐπὶ τῆς παραληγούσης ἔχει. Πρώτη συ-
iugatio vborũ in quę fit a prima
ζυγία τῶν εἰς μι. ἡ γενομένη ἀπὸ τῆς πρώτης
circunflexorum: et in passiuo
τῶν περισπωμένων, καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τὸ ε
tenue in penultima habens: si
ψιλὸν ἐπὶ τῆς παραληγούσης ἔχουσα. δεῖγ-
gnũ cuius est coniugationis et vnde facta est. vt:
μα ποίας ἐστὶ συζυγίας καὶ ὅθεν ἐγένετο. οἷ-
a pono: pono: pono. passiuum
ον, ἀπὸ τοῦ τιθέω, τιθῶ, τίθημι. τὸ παθητικὸν
ponor. futurum ponam. Secunda quę fit
τίθεμαι. ὁ μέλλων θήσω. Ἡ δευτέρα ἡ γινο
a secunda circunflexorum: et
μένη ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων, καὶ
in passiuo breue habens in
ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τὸ βραχὺ α ἔχουσα ἐπὶ τῆς
penultima vt: statuo: statuo: statuo.
παραληγούσης. οἷον, ἱστάω, ἱστῶ, ἵστημι. τὸ
passiuum statuor. futurum statuam. Ter
παθητικὸν ἵσταμαι. ὁ μέλλων στήσω. Τρί
tia quę fit a tertia circunflexo
τη ἡ γινομένη ἀπὸ τῆς τρίτης τῶν περισπωμέ-
rum: et in passiuo paruum habens.
νων, καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ τὸ ο μικρὸν ἔχουσα.
vt: do: do. do. passiuum dor.
οἷον, διδόω, διδῶ. δίδωμι. τὸ παθητικὸν δίδο
futurum. dabo. Quarta quę fit
μαι. ὁ μέλλων. δώσω. Τετάρτη ἡ γινομένη

a sexta barytonorum: et in passi
ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων, καὶ ἐπὶ τοῦ παθητι
uo tenue breue habens. vt: perdo.
κοῦ τὸ υ ψιλὸν βραχὺ ἔχουσα. οἷον, ὀλλύω.
perdo. passiuum perdor. futurum per
ὄλλυμι. τὸ παθητικὸν ὄλλυμαι. ὁ μέλλων ὀλ
dam. in verba mutatione sylla
λύσω. Τὰ εἰς μι ῥήματα τροπῇ τῆς μι συλλα
bę in et auctione principij ꝓpriũ pre
βῆς εἰς ν, καὶ αὐξήσει τῆς ἀρχούσης τὸν ἴδιον πα
teritũ ĩpfectum faciũt. pono: ponebam. statuo: statuebã. do:
ρατατικὸν ποιεῖ. τίθημι, ἐτίθην. ἵστημι, ἵστην. δί
dabam. iungo: iungebam in ver
δωμι, ἐδίδων. ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν. Τὰ εἰς μι ῥή
ba mutatione syllabę in et ge
ματα τροπῇ τῆς μι συλλαβῆς εἰς σω, καὶ τὸν ἀ
minationem abijcientia: futurum
ναδιπλασιασμὸν ἀποβάλλοντα, μέλλοντα
faciunt. Est aũt in prima coniugatione verborũ
ποιεῖ. Ἔστι δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν
in et secunda et tertia prima sylla
εἰς μι, καὶ δευτέρας καὶ τρίτης ἡ πρώτη συλλα
ba presentis per geminationem quã
βὴ τοῦ ἐνεστῶτος κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἣν
in futuro abijcit vt: pono. po
ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἀποβάλλει. οἷον, τίθημι. θή
nam statuo. statuaz. do. dabo. In
σω. ἵστημι. στήσω. δίδωμι. δώσω. Ἐπὶ τῶν
in verbis secundus aoristus a
εἰς μι ῥημάτων ὁ δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ
futuro fit mutatione vltimę syl
μέλλοντος γίνεται, τροπῇ τῆς τελευταίας συλ
labę in et auctione principij. quẽadmodũ
λαβῆς εἰς ν καὶ αὐξήσει τῆς ἀρχούσης. ὥσπερ
videlicet preteritũ ĩpfectũ: vt diximus a
δηλονότι ὁ παρατατικός, ὡς εἴπομεν ἀπὸ τοῦ

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

presente. vt: pono: posui. statuã. statui. do
ἐνεστῶτος. οἷον, θήσω, ἔθην. στήσω, ἔστην. δώ=
bo: dedi. ista quidẽ igitur tempora videlicet
σω, ἔδων. οὗτοι μὲν οὖν οἱ χρόνοι δηλονότι ὁ
preteritũĩpfectũ et futurum et secundus aori
παρατατικὸς καὶ μέλλων καὶ δεύτερος ἀορι=
stus ꝓpriã sortita sũt declinationẽ ĩ v̄bis in alia vero tempo
στος ἰδιόκλιτοι ἐν τοῖς εἰς μι. οἱ δὲ ἄλλοι χρό
ra deinceps a futuro quẽadmodũ in
νοι λοιπὸν ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, ὥσπερ ἐπὶ τῶν
aliis verbis regulãtur. Nota φ
ἄλλων ῥημάτων κανονίζονται. σημείωσαι ὅτι
quarta coniugatio verbo℞ in vsq; solum prete
ἡ τετάρτη συζυγία τῶν εἰς μι ἄχρι μόνον τοῦ πα
ritũ ĩpfectũ mouetur in actiuis: et
ρατατικοῦ κινεῖται ἔν τε τοῖς ἐνεργητικοῖς, καὶ
in passiuis. in optatiuis aũt et subiũ
ἐν τοῖς παθητικοῖς. ἐν τοῖς εὐκτικοῖς δὲ καὶ ὑπο
ctiuis omnino deficit. hec vero licet
τακτικοῖς παντελῶς ἐξέλιπε. ταῦτα δὲ ἔξεστιν
a barytonis formare. in
ἀπὸ τῶν βαρυτόνων σχηματίζειν. τῶν εἰς
verborũ prima quidẽ et secunda coniu=
μι ῥημάτων ἡ πρώτη μὲν καὶ ἡ δευτέρα συζυ=
gatio penultimat tertia vero ma
γία τῷ η παραλήγεται. ἡ δὲ τρίτη τῷ ω μεγά=
gno. quarta oncipiti producto
λῳ. ἡ τετάρτη τῷ δικρόνῳ ἐκτεταμένῳ. τὰ
in verba in pluralibus: et passi
εἰς μι ῥήματα ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν, καὶ παθητι
uis corrtpiuntur in penultima:
κῶν συστέλλονται ἐπὶ τῆς παραληγούσης, τὸ
ꝓpriam coniugationi vocalem accipientia vt:
οἰκεῖον τῇ συζυγίᾳ φωνῆεν λαμβάνοντα. οἷον,
pono: ponor. statuo: statuor. do: dor.
τίθημι, τίθεμαι. ἵστημι, ἵσταμαι. δίδωμι, δίδο=

iungo: iungor.
μαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

Declinatio in verborum.
Κλίσις τῶν εἰς μι ῥημάτων.
Indicatiua actiua.
Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Presens. pono. ponis. ponit. d. ponitis duo. ponitis
Ἐνεστώς. τίθημι. τίθης. τίθησι. δ. τίθετον. τίθε=
duo. p. ponimus. ponitis. ponunt. et ionice po
τον. π. τίθεμεν. τίθετε. τιθεῖσι. καὶ ἰωνικῶς τιθέα=
nunt. Preteritũĩpfe. ponebam. ponebas. ponebat. d. poneba=
σιν. Παρατατι. ἐτίθην. ἐτίθης. ἐτίθη. δ. ἐτίθε=
tis duo. ponebãt duo. p. ponebamus. ponebatis. ponebant.
τον. ἐτιθέτην. π. ἐτίθεμεν. ἐτίθετε. ἐτίθεσαν.
Preteritũ pfe. posui. posuisti. posuit. d. posuistis
Παρακεί. τέθεικα. τέθεικας. τέθεικε. δ. τεθείκα=
duo. posuerunt duo. p. posuimus. posuistis. posue=
τον. τεθείκατον. π. τεθείκαμεν. τεθείκατε. τεθείκα
rũt. preteritũ plusq̃. posueram. posueras. posuerat. vt verbera=
σι. Ὑπερσυν. ἐτεθείκειν. είκεις. είκει. ὡς ἐτετύ
ueram. verberaueras. Indefi. posui. posuisti. vt verberaui.
φειν. ἐτετύφεις. ἀόρι. α. ἔθηκα. κας. ὡς ἔτυψα.
verberauisti. Indefi. posui. posuisti. posuit. d. posuistis duo. po=
ἔτυψας. ἀόρι. β. ἔθην. ἔθης. ἔθη. δ. ἔθετον. ἐθέ
suerũt duo. p. posuim⁹. posuistis. posuerunt. Futu. ponam. pones.
την. π. ἔθεμεν. ἔθετε. ἔθεσαν. Μέλ. θήσω. σεις.
vt verberabo. verberabis.
ὡς τύψω. τύψεις.

Imperatiua actiua.
Προστακτικὰ ἐνεργητικά.

presens. pone. ponat. d. ponite duo. ponẽt duo. p.
Ἐνεστώς. τίθετι. τιθέτω. δ. τίθετον. τιθέτων. π.
ponite. ponent. Preteritũ pfe. ponitotu. ponito
τίθετε. τιθέτωσαν. Παρακεί. τέθεικε. τεθεικέ=
ille. d. ponitote duo. ponunto duo. p. ponitote. ponun=
τω. δ. τεθείκετον. τεθεικέτων. π. τεθείκετε. τεθεικέ

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

to. Indefi. ponito tu. ponito ille. vt verberato tu. rato ille:
τωσαν. Ἀόρι. ά. θῆκον. κάτω. ὡς τύψον. άτω.
abusiuus. Indefi. ponito tu. et per syncopen
ἄχρηστος. Ἀόρι. β'. θέτι. καὶ κατὰ συγκοπὴν
ponito tu. ponito ille. d. ponitote duo. ponito duo. p. ponitote. ponunto.
θές. θέτω. Δ. θέτον. θέτων. π. θέτε. θέτωσαν.

Optatiua actiua.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά.

Pre. ponerem. poneres. poneret. d. poneretis duo. nerēt duo. p. po=
Ἐνε. τιθείην. τιθείης. τιθείη. Δ. είητον. ειήτην. π. ειη
nerem⁹. retis. rent. et ponerent: Preteritūpfe. posuis=
μεν. είητε. είησαν. καὶ τιθεῖεν. Παρακεί. τεθείκοι
sem. sses. sset. vt verberauissem. Indefi. posuissem.
μι. κοις. κοι. ὡς τετύφοιμι. Ἀόρι. ά. θήκαιμι.
sses. vt verberauissem. sses. in hoc abusi
καις. ὡς τύψαιμι. τύψαις. ἐπὶ τούτου ἄχρη=
uus. Indefi. posuissem. sses. sset. d. posuissetis duo. posuis
στος. Ἀόρι. β'. θείην. θείης. θείη. Δ. θείητον. θειή
sēt duo. p. posuissemus. ssetis. posuissent. et posuissent. Futu.
την. π. θείημεν. θείητε. θείησαν. καὶ θεῖεν. μέλ.
ponam. ponas. vt verberem. verberes.
ά. θήσοιμι. θήσοις. ὡς τύψοιμι. τύψοις.

Subiunctiua actiua.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά.

Pre. si ponam. ponas. ponat. d. si ponatis duo. ponant duo.
Ἐνε. ἐὰν τιθῶ. τιθῆς. τιθῆ. Δ. ἐὰν τιθῆτον. τιθῆτον.
p. si ponamus. ponatis. ponant. Preteritūpfe. si
π. ἐὰν τιθῶμεν. τιθῆτε. τιθῶσιν. Παρακεί. ἐὰν
posuerim. posueris. vt si verberauerim. ris. Indefi.
τεθείκω. θείκης. ὡς ἐὰν τετύφω. φης. Ἀόρι. ά.
si ponero. neris. vt si verberauero. raueris. Indefi.
ἐὰν θήκω. θήκης. ὡς ἐὰν τύψω. τύψης. Ἀόρι. β'.
si ponero. neris. nerit. d. si poneritis duo. ponerīt duo. p. si pone
ἐὰν θῶ. θῆς. θῆ. Δ. ἐὰν θῆτον. θῆτον. π. ἐὰν θῶ
rimus. ritis. rint.
μεν. θῆτε. θῶσιν.

Infinitiua actiua.

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά.

Pre. ponere. Preteritūpfe. posuisse. Indefi. po=
Ἐνε. τιθέναι. Παρακεί. τεθεικέναι. Ἀόρι. ά. θῆ=
suisse. abusiuus. Indefi. posuisse. Futu. positurū esse:
ναι. ἄχρηστος. ἀόρι. β'. θεῖναι. μέλ. ά. θήσειν.

Participia actiua.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Pre. hic ponens: huius ponentis. hec ponens: huius ponentis.
Ἐνε. ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος. ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.
hoc ponens: huiꝰ ponentis. Preteritū pfe. qui posuit:
τὸ τιθὲν, τοῦ τιθέντος. Παρακεί. ὁ τεθεικώς,
eius qui posuit. vt qui verberauit: eius qui verberauit. et
τοῦ κότος. ὡς ὁ τετυφώς, τοῦ τετυφότος. καὶ
reliqua. Indefi. qui posuit: eius qui posuit. vt
τὰ λοιπά. Ἀόρι. ά. ὁ θήκας, τοῦ καντος. ὡς
qui verberauit: eius qui verberauit. abusiuus: vt dictū est.
ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. ἄχρηστος, ὡς εἴρηται.
Indefi. qui posuit: eius qui posuit. que posuit: ciꝰ que posuit. quod
ἀόρι. β'. ὁ θείς, τοῦ θέντος. ἡ θεῖσα, τῆς θείσης. τὸ
posuit: ciꝰ quod posuit. Futu. hic positurus: huiꝰ positu
θὲν, τοῦ θέντος. Μέλ. ά. ὁ θήσων, τοῦ θήσον
ri. vt verberaturus: verberaturi. Nota in
τος. ὡς τύψων, τύψοντος. σημείωσαι ἐπὶ τῆς
prima et secunda et tertia coniugatione verborū
πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν
in ω singulares et tertię personę indica
εἰς μι, ὅτι τὰ ἑνικὰ καὶ τρίτα πρόσωπα τοῦ ὁρι=
tiui actiui pręteriti ipfecti mãgis sunt
στικοῦ ἐνεργητικοῦ παρατατικοῦ μᾶλλον εἰ=
in vsu: quę a circunflexis re=
σιν ἐν χρήσει, ἅπερ ἀπὸ τῶν περισπωμένων κα
gulantur videlicet a pono: pono. pone=
νονίζονται. δηλονότι ἀπὸ τοῦ τιθέω, τιθῶ. ἐτί=
bam: ponebam. ponebas: ponebas. ponebat: ponebat. et
θεον, ἐτίθουν. ἐτίθεες, ἐτίθεις. ἐτίθεε, ἐτίθει. καὶ

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

a statuo: statuo. statuebā: statuebam. statuebas: sta
ἀπὸ τοῦ ἱστάω, ἱστῶ. ἵσταον, ἵστων. ἵσταες, ἵσ
tuebas. statuebat: statuebat. et a do: do.
τας. ἵσταε, ἵστα. καὶ ἀπὸ τοῦ διδόω, διδῶ.
dabam: dabam. dabas: dabas. dabat:
ἐδίδοον, ἐδίδουν. ἐδίδοες, ἐδίδους. ἐδίδοε,
dabat. similiter et in tertia persona
ἐδίδου. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου
pluralium. ponebant. et statuebant. et da
τῶν πληθυντικῶν. ἐτίθουν. καὶ ἵστων. καὶ ἐδί=
bant. preteritū pfectū posui debebat es
δουν. Ὁ παρακείμενος θέθεικα ὤφειλεν εἶ=
se. pp aūt alternitatem aspiratarū posui
ναι. διὰ δὲ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δασέων τέθει=
dicitur: debebat aūt et per esse. penulti
κα λέγεται. ὤφειλε δὲ καὶ διὰ τοῦ η εἶναι. παρα=
mam enim eandē habet preteritū pfectū
λήγουσαν γὰρ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ παρακείμενος
futuro sed mos boeoticorum inualuit.
τῷ μέλλοντι. ἀλλ᾽ ἔθος βοιωτῶν ἐπεκράτησεν.
Indefinitum secundum consequentiam debebat es
Ὁ ἀόριστος κατὰ τὴν ἀκολουθίαν ὤφειλεν εἶ=
se posui. nam indefinitum consonantem
ναι ἔθησα. ὁ γὰρ ἀόριστος τὸ σύμφωνον τοῦ
futuri vult habere. Notandum aūt in bary
μέλλοντος θέλει ἔχειν. σημειωτέον δὲ, ἐν μὲν
tonis quidem dixi: et tuli: in ver
τοῖς βαρυτόνοις τὸ εἶπα, καὶ τὸ ἤνεγκα, ἐν δὲ
bis aūt in posui: dedi misi pro misi
τοῖς εἰς μι τὸ ἔθηκα, ἔδωκα, ἧκα ἀντὶ τοῦ ἔπεμ=
hec aūt et in aliis modis:
ψα. ταῦτα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων,
preter indicatiuum: abusiua. preter ipor
πλὴν τοῦ ὁριστικοῦ, ἄχρηστα. πλὴν τοῦ ἔνεγ=
ta imperatiuum: et negaui. In om
καὶ προστακτικοῦ, καὶ ἀπειπάμην. Ἐπὶ πάν

nibus in prime persone
των τῶν εἰς μι τὰ πρῶτα πρόσωπα τοῦ
imperatiui presentis apud cōmunes
προστακτικοῦ ἐνεστῶτος παρὰ τοῖς κοινοῖς
a circunflexis regulantur. a
ἀπὸ τῶν περισπωμένων κανονίζονται. ἀπὸ
ponebat. pone. et a statuebat. statue. et
τοῦ ἐτίθει. τίθει. καὶ ἀπὸ τοῦ ἵστα. ἵστα. καὶ ἀ
a dabat. da. similiter et a
πὸ τοῦ ἐδίδου. δίδου. ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοῦ
iungebat. iunge.
ἐζεύγνυ. ζεύγνυ.

Indicatiua passiua et media.
Ὁριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

Presens. ponor. poneris. et ionice. poneris. poni
Ἐνεστώς. τίθεμαι. τίθεσαι. καὶ ἰωνικῶς. τίθη. τίθε
tur. p. ponimur duo. ponimini duo. ponuntur duo. p. poni
ται. π. τιθέμεθον. τίθεσθον. τίθεσθον. π. τιθέμε=
mur. ponimini. ponuntur. preteritū ipfectū. pone=
θα. τίθεσθε. τίθενται. Παρατατικός. ἐτιθέ
bar. ponebaris. et ponebaris. ponebatur: d. ponebamur duo.
μην. θεσο. καὶ ἐτίθου. ἐτίθετο. δ. ἐτιθέμεθον.
mini duo. tur duo. p. ponebamur. ponebamini. ponebantur.
σθον. θέσθην. π. ἐτιθέμεθα. ἐτίθεσθε. ἐτίθεντο.
Preteritū pfe. positus sū. positus es. positus est. vt verbe
Παρακείμενος. τέθειμαι. τέθεισαι. ειται. ὡς τέ=
ratus sū. verberatus es. tertia pluralium
τυμμαι. τέτυψαι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν
positi sunt. puram enim habet vltimā passi
τέθεινται. καθαρὰν γὰρ ἔχει τὴν ἐσχάτην ὁ παθη
uum preteritū pfectum. Preteritū plus. positus fueras. tus fue
τικὸς παρακείμενος. Ὑπερσυν. ἐτεθείμην. θει
ras. vt verberatus fuerā. tus fueras. tertia. plura=
σο. ὡς ἐτετύμμην. ἐτέτυψο. τὸ τρίτον. τῶν πλη
lium positi fuerant. Indefi. positus fui. tus fuisti. vt
θυντικῶν ἐτέθειντο. Ἀόρι. α. ἐτέθην. ἐτέθης. ὡς

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

verberatus fui. ratus fuisti. Indefi. in passiuis

ἐτύφθην. ἐτύφθης. Ἀόρι. β΄. ἐν τοῖς παθητικοῖς

verborũ in non est. Futu. ponar. vt

τῶν εἰς μι οὐκ ἔστι. μέλ. ά. τεθήσομαι. ὡς

verberabor. postpaulo futu. ponar.

τυφθήσομαι. μετὸ λίγον μέλ. τεθείσομαι.

poneris. vt verberabor beris. medium indefi. po

είσῃ. ὡς τετύψομαι. ψῃ. μέσος ἀόρι. ά. ἐθη

sui posuisti. vt verberaui. uisti. abusiuus. vt

κάμην. ἐθήκω. ὡς ἐτυψάμην. ψω. ἄχρηστος. ὡς

dictũ est. Mediuz indefi. posui. posuisti. et po

εἴρηται. μέσος ἀόρι. β΄. ἐθέμην. ἔθεσο. καὶ ἔ

suisti. posuit. d. posuim⁹ duo. posuistis duo. posuerũt duo. p. posui

θου. ἔθετο. Δ. ἐθέμεθον. ἔθεσθον. ἐθέσθην. π. ἐθέμε

mus. posuistis. posuerũt. Medium futu. ponam. po

θα. ἔθεσθε. ἔθεντο. μέσος μέλ. ά. θήσομαι. θή

nes. vt verberabo. rabis.

σῃ. ὡς τύψομαι. τύψῃ.

Imperatiua passiua et media.

προστακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

Presens. ponere. et ponere. ponatur. d. ponimi

Ἐνεστώς. τίθεσο. καὶ τίθου. τιθέσθω. Δ. τίθεσ

ni duo. ponãtur duo. p. ponimini. ponãtur. prete

θον. τιθέσθων. π. τίθεσθε. τιθέσθωσαν. πα

ritũpfe. ponitor tu. ponitor ille. d. poniminor duo. ponũtor duo.

ρακεί. τέθεισο. τεθείσθω. Δ. τέθεισθον. τεθείσθων

p. poniminor. ponuntor. Indefi. ponitor tu.

.π. τέθεισθε. τεθείσθωσαν. Ἀόρι. ά. τέθητι.

ponitor ille. vt verberator tu. verberator ille. Medium indefi.

τεθήτω. ὡς τύφθητι. τυφθήτω. μέσος ἀόρι.

pone. ponat. vt verbera. verberet. abusi

ά. θῆκαι. θηκάσθω. ὡς τύψαι. τυψάσθω. ἄχρη

uus. Mediuz indefi. pone. et pone. ponat. d.

στος. μέσος ἀόρι. β΄. θέσο. καὶ θοῦ. θέσθω. Δ.

ponite duo. ponant duo. p. ponite. ponant.

θέσθον. θέσθων. π. θέσθε. θέστωσαν.

Optatiua passiua et media.

Εὐκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

Presens. ponerer. ponereris. poneretur. d. poneremur duo.

Ἐνεστώς. τιθείμην. τιθεῖο. τιθεῖτο. Δ. τιθείμεθον.

remini duo. rentur duo. p. poneremur. remini. rentur. Preteritũ

εἶσθον. είσθην. π. θείμεθα. εἶσθε. εἶντο. Παρα

pfe. positus essez. t⁹ esses. t⁹ esset. d. ti essem⁹ duo. ti eẽt duo. ti eẽnt duo. p.

κεί. τεθείμην. εῖο. εῖτο. Δ. μεθον. εἶσθον. είσθην. π.

ti essem⁹. ti essetis. ti essent. Indefi. positus esse. tus esses. vt

μεθα. εἶσθε. εἶντο. Ἀόρι. ά. τεθείην. τεθείης. ὡς

verberatus esse. Futu. ponar. ponaris. vt verbe

τυφθείην. μέλ. ά. τεθησοίμην. ήσοιο. ὡς τυφθη

rer. verbereris. post paulo futu. po

σοίμην. τυφθήσοιο. μετὸ λίγον μέλ. τεθεισοί

nar. ponaris. vt verberer. reris. Mediũ inde

μην. είσοιο. ὡς τετυψοίμην. ψοιο. Μέσος ἀό

fi. posuissez. posuisses. abusiuus. vt verberauissez.

ρι. ά. θηκαίμην. θήκαιο. ἄχρηστος. ὡς τυψαίμην.

uisses Mediuz indefi. posuissez. posuisses. posuisset. d. posu

ψαιο. μέσος ἀόρι. β΄. θείμην. θεῖο. θεῖτο. Δ. θεί

issem⁹ duo. ssetis duo. sset duo. p. issemus. ssetis. ssent. medium

μεθον. σθον. σθην. π. μεθα. εἶσθε. θεῖντο. μέσος

futu. ponaz. ponas. vt verberem. beres.

μέλ. ά. θησοίμην. σοιο. ὡς τυψοίμην. ψοιο.

subiunctiua passiua et media.

Ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

Presens. si ponar. naris. natur. d. si mur duo.

Ἐνεστώς. ἐὰν τιθῶμαι. θῇ. ῆται. Δ. ἐὰν μεθον.

nimini duo. nãtur duo. p. si namur. mini. nantur. Prete

ῆσθον. ῆσθον. π. ἐὰν μεθα. ῆσθε. ῶνται. πα

ritũpfe. si positus fuerĩ. t⁹ fueris. tus fuerit. d. si ti fuerim⁹ duo.

ρακεί. ἐὰν. τεθῶμαι. τεθῇ. τεθῆται. Δ. ἐὰν μεθον.

ti fuerit duo. ti fuerĩt duo. p. si positi fuerim⁹. ti fueritis. ti fuerĩt. Indefi

ῆσθον. ῆσθον. π. ἐὰν μεθα. ῆσθε. ῶνται. Ἀόρι

nituz. si posit⁹ fuero. t⁹ fueris. vt si verberat⁹ fuero. t⁹ fueris.

στος. ά. ἐὰν τεθῶ. θῇς. ὡς ἐὰν τυφθῶ. φθῇς.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Mediuz indefi. si posuero. eris. vt si verberauero.
μέσος ἀόρι. ά. ἐὰν θήκωμαι. κη. ὡς ἐὰν τύψωμαι.
ueris. abusiuus. Mediuz indefi. si posuero. eris.
τύψῃ. ἄχρηστος. μέσος ἀόρι. β΄. ἐὰν θῶμαι. θῇ.
rit. d. si posuerimus duo. eritis duo. erit duo. p. si erimus.
θῆται. δ. ἐὰν μέθον. ἧσθον. ἧσθον. π. ἐὰν μεθα.
eritis. erint.
ἧσθε. ὦνται.

Infinitiua passiua et media.

Ἀπαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα.

Pre. poni. Preteritūpfe. positū esse. Indefi. posi
Ενε. τίθεσθαι. παρακεί. τεθεῖσθαι. ἀόρι. ά. τε
tū esse. Post paulo futu. positū iri. Futu.
θῆναι. μετὸ ὀλίγον μέλ. τεθείσεσθαι. μέλ. ά.
positum iri. mediuz indefi. posuisse. abusiuus.
τεθήσεσθαι. μέσος ἀόρι. ά. θήκασθαι. ἄχρηστος.
Medium indefi. posuisse. Mediū futu. positurū esse.
μέσος ἀόρι. β΄. θέσθαι. μέσος μέλ. ά. θήσεσθαι.

Participia passiua et media.

μετοχαὶ παθητικαὶ καὶ μέσαι.

Pre. qui ponitur. vt qui verberatur. Preteritūpfe.
Ενε. ὁ τιθέμενος. ὡς ὁ τυπτόμενος. Παρακεί.
hic positus. vt hic verberatus. Indefi. hic po
ὁ τεθειμένος. ὡς ὁ τετυμμένος. Ἀόρι. ά. ὁ τε
situs. vt hic verberatus. Futu. hic ponendus.
θείς. ὡς ὁ τυφθείς. μέλ. ά. ὁ τεθησόμενος.
vt hic verberandus. Post paulo futu. hic po
ὡς ὁ τυφθησόμενος. μετὸ ὀλίγον μέλ. ὁ τε
nendus. vt hic verberandus. mediū indefi.
θεισόμενος. ὡς ὁ τετυψόμενος. μέσος ἀόρι. ά
qui posuit. vt qui verberauit. abusiuus. me
ὁ θηκάμενος. ὡς ὁ τυψάμενος. ἄχρηστος. μέ
dium indefi. qui posuit. medium futu. hic positu
σος ἀόρι. β΄. ὁ θέμενος. μέσος μέλ. ά. ὁ θησόμε
rus. vt hic verberaturus. Ponoꝛ secunda po
νος. ὡς ὁ τυψόμενος. Τίθεμαι. τὸ δεύτερον τί

neris. regula. quecūq; passiuoꝛum habent
θεσαι. ὁ κανών. ὅσα τῶν παθητικῶν ἔχει τὴν ἐ
actiuum participium in oxytonon: mutatione
νεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, τροπῇ τοῦ
secundū tertiam in secundam faciūt. et po
κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ τὸ δεύτερον ποιεῖ. καὶ τί
neris aūt ionice dicitur. Passiuum preteri
θῃ δὲ ἰωνικῶς λέγεται. Ὁ παθητικὸς παρα
tūpfectuz positus sum: nō corripit penulti
κείμενος τέθειμαι, οὐ συστέλλει τὴν παραλή
mam: secundū proprietatez verboꝛuz in custodi
γουσαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν εἰς μι. φυλάτ
ens ipsam. vt iam secundū boeotios in acti
των αὐτήν. ὡς ἤδη κατὰ βοιωτοὺς ἐπὶ τοῦ ἐνερ
uo mutata est. huius pono: vt acti
γητικοῦ ἐνήλλακται, τοῦ τίθημι. ὡς οἱ ἐνερ
ua indefinita preter indicatiuum: sic
γητικοὶ ἀόριστοι πλὴν τοῦ ὁριστικοῦ, οὕτω
et media omnia abusiua similiter. et
καὶ οἱ μέσοι πάντες ἄχρηστοι ὁμοίως. καὶ τῶν
alioꝛuz aūt quecūq; designatiuā futu.
ἄλλων δὲ ὅσα τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ μέλ
ri mutauerunt consonantem. hic aūt gra
λοντος ἐνήλλαξαν σύμφωνον. ἐνταῦθα δὲ χά
tia exempli formationis po
ριν τοῦ παραδείγματος τοῦ σχηματισμοῦ τί
nuntur. passiuum preteritūpfectū. si po
θενται. Ὁ παθητικὸς παρακείμενος. ἐὰν τε
situs fuerim. puram enim habet vltimam passi
θῶμαι. καθαρὰν γὰρ ἔχει τὴν ἐσχάτην ὁ παθητι
uuz preteritūpfectū. de hoc vero predictū est.
κὸς παρακείμενος. περὶ τούτου δὲ προείρηται.

Coniugatio secunda verboꝛum in

συζυγία δευτέρα τῶν εἰς μι.

Indicatiua actiua.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Presens. statuo. statuis. statuit. d. statuitis duo. statuũt
Ενεστώς. ἵστημι. ἵστης. ἵστησι. Δ. ἵστατον. ἵστα
duo. p. statuimus. statuitis. statuunt. et statuunt. vt
τον. π. ἵσταμεν. ἵστατε. ἱστᾶσι. καὶ ἱστάασιν. ὡς
pono. Preteritũipse. statuebã. tuebas. bat. vt pone
τίθημι. παρατα. ἵστην. ἵστης. ἵστη. ὡς ἐτί=
bam. ponebas. Preteritũpfe. statui. statuisti. vt ver
θην. ἐτίθης. παρακεί. ἕστακα. ἕστακας. ὡς τέ
beraui. verberauisti. et medium. statui. Preteritũplus.
τυφα. τέτυφας. καὶ μέσος. ἕσταα. ὑπερσυν.
statueram. statueras. vt verberaueram. verberaueras.
ἑστάκειν. ἑστάκεις. ὡς ἐτετύφειν. ἐτετύφεις.
Indefi. statui. statuisti. vt verberaui. Indefi.
Αόρι. α. ἔστησα. ἔστησας. ὡς ἔτυψα. Αόρι.
statui. statuisti. tuit d. statuistis duo. statuerunt duo. p. statui=
β. ἔστην. ἔστης. ἔστη. Δ. ἔστητον. ἐστήτην. π. ἔστη
mus. statuistis. statuerunt. Futu. statuam. statues.
μεν. ἔστητε. ἔστησαν. μέλ. α. στήσω. στήσεις.
vt verberabo. rabis.
ὡς τύψω. τύψεις.

Imperatiua actiua.

προστακτικὰ ἐνεργητικά.

Presens. statue. statuat. d. statuite duo. statuant duo. p.
Ενεστώς. ἵσταθι. ἱστάτω. Δ. ἵστατον. ἱστάτων. π.
statuite. statuant. Preteritũipse. statuito. statui
ἵστατε. ἱστάτωσαν. Παρακεί. ἕστακε. ἑστακέ
to. vt verberato. Indefi. statuito. statuito.
τω. ὡς τέτυφε. Αόρι. α. στῆσον. στησάτω.
vt verberato. Indefi. statuito. statuito. nõnulli vero
ὡς τύψον. Αόρι. β. στάθι. στάτω. ἔνιοι δὲ
et statuito. statuito. dicũt. vt ponito. ponito.
καὶ στῆθι. στήτω. λέγουσιν. ὡς θέτι. θέτω.

Optatiua actiua.

Ευκτικὰ ἐνεργητικά.

Pre. statuerem. statueres. statueret: vt ponerem. Pre
Ενε. ἱσταίην. ἱσταίης. ἱσταίη. ὡς τιθείην. πα

teritũpfe. statuissem. statuisses. vt verberauissem. Inde
ρακεί. ἑστάκοιμι. ἑστάκοις. ὡς τετύφοιμι. Αό
fi. statuissem. sses. et aeolice: statuissez. sses.
ρι. α. στήσαιμι. αις. καὶ αἰολικῶς. στήσεια. σειας.
Indefi. statuissem. statuisses. statuisset. Futu. statuam.
Αόρι. β. σταίην. σταίης. σταίη. μέλ. στήσοιμι.
statuas. statuat.
στήσοις. στήσοι.

Subiunctina actiua.

Υποτακτικὰ ἐνεργητικά.

Pre si statuam. statuas. statuat. d. si statuatis duo. tuãt duo. p.
Ενε. ἐὰν ἱστῶ. ἱστᾶς. ἱστᾶ. Δ. ἐὰν ἱστᾶτον. τον. π.
si statuamus. statuatis. statuant. Propriũ autẽ
ἐὰν ἱστῶμεν. ἱστᾶτε. ἱστῶσιν. Οἰκεῖον δὲ ὅ
tamen habet a circunflexo: eo q
μως τὸ α ἔχει ἀπὸ τοῦ περισπωμένου, διὰ τὸ
secunda et tertia coniugatio circunfle=
τὴν δευτέραν καὶ τρίτην συζυγίαν τῶν περισ=
xorum similiter indicatiuis declinat sub
πωμένων ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς κλίνειν τὰ ὑ=
iunctiua. Preteritũpfe. si statuissem. statuisses.
ποτακτικά. παρακεί. ἐὰν ἑστάκω. ἑστάκης.
vt si verberauissez. verberauisses. Indefi. si statue=
ὡς ἐὰν τετύφω. τετύφης. Αόρι. α. ἐὰν στή=
ro ris. vt si verberauero. raueris. Indefi. si
σω. σης. ὡς ἐὰν τύψω. τύψης. ἀόρι. β. ἐὰν
statuero. eris. vt si ponero. ris.
στῶ. στῇς. ὡς ἐὰν θῶ. θῇς.

Infinitiua actiua.

Απαρέμφατα ἐνεργητικά.

Pre. statuere. Preteritũpfe. statuisse. Indefi.
Ενε. ἱστάναι. παρακεί. ἑστακέναι. Αόρι. α.
statuisse. Indefi. statuisse. Futu. statutũ ire.
στῆσαι. ἀόρι. β. στῆναι. μέλ. στήσειν.

Participia actiua.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Pręs. hic statuens. huius statuentis. hęc statuens hui⁹ statuen=
Ἐνε. ὁ ἱστάς. τοῦ ἱστάντος. ἡ ἱστᾶσα. τῆς ἱστά=
tis. hoc statuens. huius statuentis. vt hic ponens. // Pręteritū
σης. τὸ ἱστάν. τοῦ ἱστάντος. ὡς ὁ τιθείς. παρα
pfe. qui statuit: quę statuit. quod statuit. vt qui ver
κεί. ὁ ἑστακώς. ἡ ἑστακυῖα. τὸ ἑστακός. ὡς ὁ τε
berauit. Indefi. qui statuit. quę statuit. quod statu
τυφώς. ἀόρι. α. ὁ στήσας. ἡ στήσασα. τὸ στῆ
it. vt qui verberauit. Indefi. qui statuit. quę statuit. quod
σαν. ὡς ὁ τύψας. ἀόρι. β. ὁ στάς. ἡ στᾶσα. τὸ
statuit. vt qui posuit. Futu. hic statuturus. hęc statutura. hoc
στάν. ὡς ὁ θείς. Μέλ. ὁ στήσων. ἡ στήσασα. τὸ
statuturum. vt hic verberaturus. Nota in pre
στῆσον. ὡς ὁ τύψων. σημείωσαι ἐπὶ τοῦ πα
teritoīpfecto statuebā et statuebas et statuebat abusiua.
ρατατικοῦ τὸ ἵστην καὶ ἵστης καὶ ἵστη ἄχρηστα.
quēadmodū et in ponebam. in vsu aūt magis
ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐτίθην· ἐν χρήσει δὲ μᾶλλον
a circunflexo verbo. statuebā. statuebas.
ἀπὸ τοῦ περισπωμένου ῥήματος. ἵστων. ἵστας.
ebat. dualia et pluralia vsitata. sta
ἵστα. τὰ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ εὔχρηστα. τὸ δὲ
tuebāt aūt: tertia persona plurali
ἵστασαν, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντι=
um et statuebāt: a circunflexo dicitur.
κῶν καὶ ἵστων, ἀπὸ τοῦ περισπωμένου λέγεται.
Preteritūpfectuʒ. statui. et non statui. vt ne
Ὁ παρακείμενος. ἕστακα. καὶ οὐχ ἕστηκα. ἵνα μὴ
coincidat ab existo themate preteri=
συνεμπέσῃ τῷ ἀπὸ τοῦ ἐστήκω θέματος παρα
topfecto. dicitur aūt et attice statui statuisti.
κειμένῳ. λέγεται δὲ καὶ ἀττικῶς ἕσταα. ἕστααϛ
tertia pluraliū statuerūt et statue
τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἑστάασι καὶ ἑστᾶ
rūt. secundi indefiniti pluralia
σι. Τοῦ δευτέρου ἀορίστου τὰ πληθυντικὰ
statuimus: et nō statuimus. statuistis. erūt. similiter
ἕστημεν καὶ οὐχ ἕσταμεν. ἕστητε. σαν. ὁμοίως

et in dualibus. sēper enim secundum indefini
καὶ ἐπὶ τῶν δυϊκῶν. ἀεὶ γὰρ ὁ δεύτερος ἀόρισ=
tum custodit penultimā suam in
τος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν αὐτοῦ ἐν τοῖς
pluralibus. quale est et deliberauim⁹. in aūt
πληθυντικοῖς. οἷόν ἐστι καὶ τὸ ἔγνωμεν. ἐπὶ δὲ
posuimus et dedimus. qm̄ singularia ipsoruʒ non
τοῦ ἔθεμεν καὶ ἔδομεν. ἐπεὶ τὰ ἑνικὰ αὐτῶν οὐκ
fuerāt in vsu. quoꝝ vltimam debebat in
ἦν ἐν χρήσει. ὧν τὴν λήγουσαν ὤφειλεν ἐπὶ τῆς
penultima habere: ppter hoc correpta sūt se
παραληγούσης ἔχειν, διὰ τοῦτο συνεστάλη κα
cundū pprietatē preteritiīpfecti declinata. secū=
τ᾽ ἀναλογίαν τοῦ παρατατικοῦ κλινόμενα. κα=
dū hanc rationem et misi misim⁹ pro
τὰ τοῦτον τὸν λόγον καὶ τὸ ἧν ἕμεν ἀντὶ τοῦ
misimus. In imperatiuo pręsen
ἐπέμψαμεν. ἐπὶ τοῦ προστακτικοῦ ἐνεστῶ=
te statue abusiuum. in vsu aūt statue.
τος τὸ ἵσταθι ἄχρηστον. ἐν χρήσει δὲ τὸ ἵστα.
a circunflexo. quēadmodū in pone.
ἀπὸ τοῦ περισπωμένου. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ τίθει.
reliquę vero personę in vsu: et similes personis
τὰ λοιπὰ δὲ πρόσωπα ἐν χρήσει, καὶ ὅμοια τοῖς
circunflexorum. quēadmodū a statui
τῶν περισπωμένων. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἕστακα
preteritopfe. imperatiuum statuito fit:
παρακειμένου τὸ προστακτικὸν ἕστακε γίνεται,
sic et in statui: statuito imperatiuum.
οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ἕσταα, ἕσταε προστακτικόν.
tertia statuito: statuito. similiter et in
τὸ τρίτον! ἑσταέτω, ἑστάτω. ὁμοίως καὶ ἐπὶ
infinitiuo nō solū statuisse: sed
τοῦ ἀπαρεμφάτου οὐ μόνον ἑστακέναι, ἀλ=
et statuisse: statuisse et in participio
λὰ καὶ ἑσταέναι, ἑστάναι. καὶ ἐπὶ τῆς μετοχῆς

aũt qui statuit: qui statuit: statuito. statuito.
δὲ ὁ ἑσταώς, ὁ ἑστώς. Τὸ στάθι· στάτω.
in imperatiuo secundi indifiniti. a
ἐπὶ τοῦ προστακτικοῦ δευτέρου ἀορίστου ἔ=
liqui statuito: statuito. dicunt. Optatiuuз inde
μιοι στῆθι. στήτω. λέγουσιν. Ὁ εὐκτικὸς ἀό
finituз cõmuniter quidẽ statuissem. statuisses. aeolice
ριστος κοινῶς μὲν στήσαιμι. στήσαις. αἰολικῶς
aũt: statuissem. statuisses. hoc aũt et in ba
δέ, στήσεια. στήσειας. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βα=
rytonis et circunflexis. verberauisseз. nisses.
ρυτόνων καὶ περισπωμένων. τύψεια. τύψειας.
e fecissem: fecisses. subiunctiui
καὶ ποιήσεια. ποιήσειας. Τοῦ ὑποτακτικοῦ
pręsentis secunda persona: si statuas.
ἐνεστῶτος τὸ δεύτερον πρόσωπον, ἐὰν ἱστᾷς,
tertia si statuat et enim in verbis in se=
τὸ τρίτον ἐὰν ἱστᾷ. καὶ γὰρ ἐν τοῖς εἰς μι τὰ δεύ
cundę et tertię psonę subiunctiuę pri=
τερα καὶ τρίτα πρόσωπα ὑποτακτικὰ τῆς μὲν
mę quidem coniugationis per efferuntur. se=
πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ η ἐκφέρεται. τῆς δὲ
cundę vero per tertię aũt per ma=
δευτέρας διὰ τοῦ α. τῆς δὲ τρίτης διὰ τοῦ ω με
gnum.
γάλου.

Indicatiua passiua et media.

Ὁριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

Prę. statuor. statueris. et ionice statueris. statui=
Ἐνε. ἵσταμαι. ἵστασαι. καὶ ἰωνικῶς ἵστη. ἵστα=
tur. vt ponor. poneris. et poneris. ponitur.
ται. ὡς τίθεμαι. τίθεσαι. καὶ τίθη. τίθεται.
Pręteritũipfe. statuebar. statuebaris. et statuebaris. ebatur. vt
Παρατα. ἱστάμην. ἵστασο. καὶ ἵστω. ἵστατο, ὡς
ponebar. ponebaris. et ponebaris. ponebatur. Pręteritũ
ἐτιθέμην. ἐτίθεσο. καὶ ἐτίθου. ἐτίθετο. παρα

pfe. statutus sum. tus es: vt verberatus sũ. verberatus es.
κεί. ἕσταμαι. ἕστασαι. ὡς τέτυμμαι. τέτυψαι.
Pręteritũpluſ. statu⁹ fuerã. tus fueras. vt verberatus fuerã. tus
Ὑπερσυν. ἑστάμην. ἕστασο. ὡς ἐτετύμμην. ἐτέ=
fueras. Indefi. statu tus fui. tus fuisti: vt verbera
τυψο. Ἀόρι. ά. ἐστάθην. ἐστάθης. ὡς ἐτύφ=
t⁹ fui. tus fuisti. Futu. stutuar. statueris.
θην. ἐτύφθης. Μέλ. ά. σταθήσομαι. σταθήσῃ.
vt verberabor. raberis. Post paulo futu. statu
ὡς τυφθήσομαι. θήσῃ. Μετ' ὀλίγον μέλ. ἑστά
ar. statueris. vt verberabor. beris. Me
σομαι. ἑστάσῃ. ὡς τετύψομαι. τετύψῃ. Μέ
diuз indefi. statui. statuisti. vt verberaui.
σος ἀόρι. ά. ἐστησάμην. ἐστήσω. ὡς ἐτυψάμην.
verberauisti. Mediuз secunduз indefi. in sta
ἐτύψω. Ὁ μέσος δεύτερος ἀόρι. ἐπὶ τοῦ ἵστη
tuo. defecit. Medium futu. statuam. statues.
μι ἐξέλιπεν. Μέσος μέλ. ά. στήσομαι. στήσῃ.
vt verberabo. verberabis.
ὡς τύψομαι. τύψῃ.

Imperatiua passiua et media.

προστακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

Prę. statuere. et statuere. statuatur. vt ponere. et po
Ἐνε. ἵστασο. καὶ ἵστω. ἱστάσθω. ὡς τίθεσο. καὶ τί
nere. ponatur. Pręteritũpfe. statuitor tu. statuitor ille. vt
θου. τιθέσθω. παρακεί. ἕστασο. ἑστάσθω. ὡς
verberator tu. verberator ille. Indefi. statuitor tu. statuitor
τέτυψο. τετύφθω. ἀόρι. ά. στάθητι. σταθή=
ille. vt verberator tu. verberator ille. Mediuз indefi.
τω. ὡς. τύφθητι. τυφθήτω. μέσος ἀόρι. ά.
statuito tu. statuito ille. vt verberato tu. verberato ille.
στῆσαι. στησάσθω. ὡς τύψαι. τυψάσθω.

Optatiua passiua et media.

Εὐκτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

Prę. statuerer. reris. retur. Pręteritũpfe. sta
Ἐνε. ἱσταίμην. ἵσταιο. ἵσταιτο. παρακεί. ἑ=

tutus fuissez. statut⁹ fuisses. vt positus esse. tus esses. Indefi.
σταίμην. ἐσταῖο. ὡς τεθείμην. τεθεῖο. ἀόρι. ά.
statutus essem. tus esses. vt verberarer. rareris.
σταθείην. σταθείης. ὡς τυφθείην. τυφθείης.
Futu. statuar. statuaris. vt verbe
μέλ. ά. σταθησοίμην. σταθήσοιο. ὡς τυφθησοί=
rer. verbereris. Post paulo futu. statu
μην. τυφθήσοιο. μετ᾽ ὀλίγον μέλ. ἐστασοί=
ar. statuaris. vt verberer. verbereris.
μην. ἐστάσοιο. ὡς τετυψοίμην. τετύψοιο.
Mediu3 indefi. statuissem. statuisses. vt verberauis=
μέσος ἀόρι. ά. στησαίμην. στήσαιο. ὡς τυψαί=
sem. uisses. Mediu3 futu. statuam statu=
μην. τύψαιο. μέσος μέλ. ά. στησοίμην. στή=
as. vt verberem. beres.
σοιο. ὡς τυψοίμην. τύψοιο.

Subiunctiua passiua et media.

Ὑποτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

Pre. si statuar. aris. vt si ponar. naris.
Ενε. ἐὰν ἱστῶμαι. ἱστῇ. ὡς ἐὰν τιθῶμαι. τιθῇ.
Preteritūpfe. si statut⁹ fuissez. t⁹ fuisses. vt si posit⁹ fueri. tus
παρακεί. ἐὰν ἐστῶμαι. ἐστῇ. ὡς ἐὰν τεθῶμαι. τε=
fueris. Indefi. si statut⁹ ero. t⁹eris. vt si vapulauero. vapu=
θῇ. ἀόρι. ά. ἐὰν σταθῶ. ῇς. ὡς ἐὰν τυφθῶ. τυφ
laueris. Medium indefi. si statuero. statueris. vt
θῇς. μέσος ἀόρι. ά. ἐὰν στήσωμαι. στήσῃ. ὡς
si verbeueraro. ueris.
ἐὰν τύψωμαι. τύψῃ.

Infinitiua passiua et media.

Ἀπαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα.

Pre. statui. Preteritūpfectū. statutū esse. In
Ενε. ἵστασθαι. παρακείμενος. ἐστάσθαι. ἀό
defi. statutū esse. Futu. statutum iri. Postpau
ρι. ά. σταθῆναι. μέλ. ά. σταθήσεσθαι. μετ᾽ ὀ=
lo futu. statutū iri. Medium indefi. statuis=
λίγον μέλ. ἐστάσεσθαι. μέσος ἀόρι. ά. στήσα=

se. Medium futu. staturu3 esse.
σθαι. μέσος μέλ. ά. στήσεσθαι.

Participia passiua et media

Μετοχαὶ παθητικαὶ καὶ μέσαι.

Pre. qui statuitur. que statuitur. quod statuitur. vt
Ενε. ὁ ἱστάμενος. ἡ ἱσταμένη. τὸ ἱστάμενον. ὡς
qui ponitur. Preteritūpfe. hic statutus. hec statu
ὁ τιθέμενος. Παρακεί. ὁ ἐσταμένος. ἡ ἐστα=
ta. hoc statutū. vt hic verberatus. Inde
μένη. τὸ ἐσταμένον. ὡς ὁ τετυμμένος. Ἀό=
fi. hic statutus. vt hic verberatus. Futu. hic statu
ρι. ά. ὁ σταθείς. ὡς ὁ τυφθείς. μέλ. ά. ὁ στα
endus. vt hic verberandus. Postpau
θησόμενος. ὡς ὁ τυφθησόμενος. μετ᾽ ὀλι=
lo futu. hic statuendus. vt hic verberandus.
γον μέλ. ὁ ἐστασόμενος. ὡς ὁ τετυψόμενος.
mediu3 indefi. qui statuit vt qui verberauit.
μέσος ἀόρι. ά. ὁ στησάμενος. ὡς ὁ τυψάμενος.
Medium futurū. hic staturus. vt hic verberaturus.
μέσος μέλ. ά. ὁ στησόμενος. ὡς ὁ τυψόμενος.
Nota ꝙ medium secundum indefinitum in
σημείωσαι ὅτι ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος ἐπὶ
statuo defecit. potuisset autē vtiq; secundū conse=
τοῦ ἵστημι ἐξέλιπε. δύναιτο δ᾽ ἂν κατὰ τὴν ἀκο=
quentiam formationis a statui acti=
λουθίαν τοῦ σχηματισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἔστην ἐνερ
uo statui: statuisti et statuisti. dici.
γητικοῦ ἐστάμην, ἔστασο καὶ ἔστω. λέγεσθαι.
queadmodū et a posui. posui. posuisti. et po
ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ ἔθην. ἐθέμην. ἔθεσο. καὶ ἔ=
suisti. factū est similiter et in imperati
θου. ἐγένετο. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ προστακτι=
uo: statuito. statuito. secundū solum formatio
κοῦ, στῶ. στάσθω. κατὰ μόνον τὸν σχηματισ=
nem vtiq; diceretur. secūdū regulam dicentem
μὸν ἂν λέγοιτο. κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα ὁ

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

medius indefinitū secunde persone
μέσος β΄ ἀόριστος τοῦ δευτέρου προσώπου
que in principio est vocatiuā ꝓductionē abijciens. et
τὴν ἐν ἀρχαῖς κλητικὴν ἔκτασιν ἀποβαλὼν καὶ
deducens accentū: ꝓpriū imperati
καταβιβάσας τὸν τόνον, τὸν ἴδιον προστακτι=
uum facit. accepi. accepiſti. accipe. poſui. po
κὸν ποιεῖ. ἐλαβόμην. ἐλάβου. λαβοῦ. ἐθέμην. ἔ=
ſuiſti. ponito. dedi. dediſti. dato. ſic et ſtatui.
θου. θοῦ. ἐδόμην. ἔδου. δοῦ. οὕτω καὶ ἐστάμην.
ſtatuiſti. ſtatuito. et in optatiuo aūt p̄ſente
ἔστω. στῶ. καὶ ἐπὶ τοῦ εὐτικοῦ δὲ ἐνεστῶτος
ſtatuerer. ereris. retur. in aūt preterito pfe
ἱσταίμην. ἵσταιο. ἵσταιτο. ἐπὶ δὲ τοῦ παρακειμέ
cto ſtatutꝰ fuiſſē tus fuiſſes. ſic ſecūdū formatio
νου. ἑσταίμην ἑσταῖο. οὕτω κατὰ τὸν σχηματισ
nem. ſtatuiſſem. ſſes. vt poſuiſſem. ſſes. diceretur.
μόν. σταίμην. σταῖο. ὡς θείμην. θεῖο. λέγοιτο.
et in ſubiunctiuo aūt ſi ſtatuero. ſi ſtatueris.
καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ δὲ ἐὰν στῶμαι. ἐὰν στῇ.
vt ſi poſuero. ſi poſueris. et in infinitiuo:
ὡς ἐὰν θῶμαι. ἐὰν θῇ. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπαρεμφάτου,
ſtatuiſſe. vt poſuiſſe. et in participio: qui ſta
στάσθαι. ὡς θέσθαι. καὶ ἐπὶ τῆς μετοχῆς, στάμε
tuit. vt qui poſuit. hec aūt abuſiua. In omni
νος. ὡς θέμενος. ταῦτα δὲ ἄχρηστα. Ἐπὶ πα
bus eniꝫ modis in ſtatuo: medium
σῶν γὰρ τῶν ἐγκλίσεων ἐπὶ τοῦ ἵστημι, ὁ μέσος
ſecundū indefi. abuſiuus: vt dictū eſt. formatio
δεύτερος ἀόρι. ἄχρηστος, ὡς εἴρηται. ὁ δὲ σχη=
aūt ipſius ſecūdū dicta vtiꝗ fieri potuiſſet.
ματισμὸς αὐτοῦ κατὰ τὰ εἰρημένα ἂν γένοιτο.
Optatiuus preſens ſtatuerer. ſecunda: ſtatue
Ὁ εὐκτικὸς ἐνεστὼς ἱσταίμην. τὸ δεύτερον, ἵ=
reris ꝓparoxytonice: et tertia ſimili
σταιο προπαροξυτόνως, καὶ τὸ τρίτον ὁμοί=

ter ſtatueretur iuuenitur ſcriptum. in aūt
ως ἵσταιτο εὑρίσκεται γραφόμενον. ἐπὶ δὲ τοῦ
ponerer optatiuo preſente: ponereris et poneretur
τιθείμην εὐκτικοῦ ἐνεστῶτος, τιθεῖο καὶ τιθεῖτο
properiſpomenice dicunt. et in preteri
προπερισπωμένως λέγουσι. καὶ ἐπὶ τοῦ πα=
to perfecto aūt ſtatutꝰ fuiſſē. tꝰ fuiſſes. properiſpomeni
ρακειμένου δὲ ἑσταίμην. ἑσταῖο. προπερισπω=
ce dicitur.
μένως λέγεται.

Coniugatio tertia verborum in
συζυγία τρίτη τῶν εἰς μι.
Indicatiua actiua.
ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Preſens. do. das. dat. d. datis duo.
Ἐνεστώς. δίδωμι. δίδως. δίδωσι. δ. δίδοτον.
dant duo. p. damus. datis. dant. et ioni
δίδοτον. π. δίδομεν. δίδοτε διδοῦσι. καὶ ἰωνι=
ce dant. in vſu. Preteritū īpfe. dabam. da
κῶς διδόασιν ἐν χρήσει. Παρατα. ἐδίδων. ἐ=
bas. debat. d. dabatis duo. dabant duo. p. daba
δίδως. ἐδίδω. δ. ἐδίδοτον. ἐδιδότην. π. ἐδίδο=
mus. dabatis. dabant vt ponebam. Preteritū pfe.
μεν. ἐδίδοτε. ἐδίδοσαν. ὡς ἐτίθην. παρακεί.
dedi. dediſti. vt verberaui. verberauiſti. Preteritū
δέδωκα. δέδωκας. ὡς τέτυφα. τέτυφας. Ὑπερ
pluſ. dederam. dederas. vt verberauerā. ue
συν. ἐδεδώκειν. ἐδεδώκεις. ὡς ἐτετύφειν. ἐτετύ
ras. Indefi. dedi. dediſti. vt verberaui. verberauiſti.
φεις. Ἀόρι. α΄. ἔδωκα. κας. ὡς ἔτυψα. ἔτυψας.
Indefi. dedi. dediſti. dedit. d. dediſtis duo. dederūt duo. p.
Ἀόρι. β΄. ἔδων. ἔδως. ἔδω. δ. ἔδοτον. ἐδότην. π.
dedimus. dediſtis. dederūt. Futu. dabo. dabis.
ἔδομεν. ἔδοτε. ἔδοσαν. Μέλ. δώσω. δώσεις.
vt verberabo. verberabis.
ὡς τύψω. τύψεις.

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA

Imperatiua actiua.

προστακτικὰ ἐνεργητικά.

Presens. da. det. d. date duo. dent duo.
Ενεστώς. δίδοθι. διδότω. δ. δίδοτον. διδότων.
p. date. dent. preteritũpfe. dato. da
π. δίδοτε. διδότωσαν. παρακεί. δέδωκε. δεδω
to. vt verberato. verberato. Indefi. dato.
κέτω. ὡς τέτυφε. τετυφέτω. ἀόρι. ά. δῶκον.
dato. vt verberato. rato. abusiuuz Indfi.
κάτω. ὡς τύψον. τυψάτω. ἄχρηστος. ἀόρι.
dato. et per syncopen dato. dato. d. datote duo.
β'. δόθι. καὶ κατὰ συγκοπὴν δός. δότο. δ. δότον.
danto duo. p. datote. danto. vt ponito et per syn
δότων. π. δότε. δότωσαν. ὡς θέθι. καὶ κατὰ συγ
copen. ponito. ponito.
κοπὴν. θές. θέτω.

Optatiua actiua.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά.

Presens. darem. dares. vt ponerem. poneres.
Ενεστώς. διδοίην. διδοίης. ὡς τιθείην. θείης.
preteritũpfe. dedissez. dedisses. vt verberauissem.
παρακεί. δεδώκοιμι. δεδώκοις. ὡσ τετύφοιμι.
Indefi. dedissez. dedisses. vt verberauissẽ. rasses. abu
ἀόρι. ά. δώκαιμι. δώκαις. ὡς τύψαιμι. τύψαις. ἄ
siuuz. Indefi. dedissez. dedisses. sset. d. dedisse
χρηστοσ. ἀόρι. β'. δοίην. δοίης. δοίη. δ. δοίη
tis duo. dedissent duo. p. dedissemus dedissetis. dedissent et
τον. δοιήτην. π. δοίημεν. δοίητε. δοίησαν. καὶ
dedissent. vt posuissẽ. posuisses. posuisset. Futu. dem.
δοῖεν. ὡς θείην. θείης. θείη. μέλ. ά. δώσοιμι.
des. vt verberem. verberes.
δώσοις. ὡς τύψοιμι. τύψοις.

Subiunctiua actiua.

Υποτακτικὰ ἐνεργητικά.

presens. si dem. des. det. d. detis duo. dent duo. p.
Ενεστώς. ἐὰν διδῶ. δῷς. δῷ. δ. δῶτον. τον. π.

demus. detis. dent. vt si ponã. ponas. vel si
δῶμεν. δῶτε. δῶσι. ὡς ἐὰν τιθῶ. τιθῇς. ἢ. ἐὰν δι=
dẽ. des. a circunflexo per diph=
δῶ. διδοῖς. ἀπὸ τοῦ περισπωμένου διὰ διφ=
thongum similiter indicatiuis. Preteritũpfe.
θόγγου ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς. παρακεί.
si dederim. ris. vt si verberauerĩ. ueris.
ἐὰν δεδώκω. δώκης. ὡς ἐὰν τετύφω. τετύφης.
Indefi. si dedero. dederis. vt si verberauero. ueris.
ἀόρι. ά. ἐὰν δώκω. δώκης. ὡς ἐὰν τύψω. τύψης.
Indefi. si dedero. ris. rit. d. si dederitis duo. dederĩt duo.
ἀόρι. β'. ἐὰν δῶ. δῷς. δῷ. δ. ἐὰν δῶτον. δῶτον. π.
si dederimus. tis. rint. vt si ponero. poneris.
ἐὰν δῶμεν. δῶτε. δῶσιν. ὡς ἐὰν θῶ. θῇς.

Infinitiua actiua.

Απαρέμφατα ἐνεργητικά.

Presens. dare. Preteritũpfectum. dedisse
Ενεστώς. διδόναι. παρακείμενος. δεδωκέναι.
Indefinitũ dedisse. inusitatum. Indefinitũ
Αόριστος ά. δῶκαι. ἄχρηστος. Αόριστος β'.
dedisse. Futurum datum ire.
δοῦναι. μέλλων ά. δώσειν.

Participia actiua.

μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Pre. hic dans: huius dantis. hec dans: huius dan
Ενε. ὁ διδούς, τοῦ διδόντος. ἡ διδοῦσα, τῆς δι
tis. hoc dans: huius dantis. Preteritũpfe.
δούσης. τὸ διδόν, τοῦ διδόντος. παρακεί.
qui dedit: huius qui dedit. vt qui verberauit: huius
ὁ δεδωκώς, τοῦ δεδωκότος. ὡς ὁ τετυφώς, τοῦ
qui verberauit. Indefi. qui dedit: huius qui dedit. vt qui
τετυφότος. Αό. ά. ὁ δώκας, τοῦ καντος. ὡς ὁ
verberauit: huius qui verberauit. abusiuuz. Indefi. qui dedit:
τύψας, τοῦ ψαντος. ἄχρηστος. Αό. β'. ὁ δούς,
hui⁹ q̃ dedit. que dedit: hui⁹ que dedit. qđ dedit: hui⁹ quod dedit.
τοῦ τος. ἡ δοῦσα, τῆς δούσης. τὸ δόν, τοῦ ντος.

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA

Futu. hic daturus: huius daturi. vt hic verberaturus. Mo
μέλ. ά. ὁ δώσων, τοῦ οντος. ὡς ὁ τύψων. ση=
ta φ tertię coniugationis verborū in prę
μείωσαι ὅτι τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι, οἱ ἐ
sentia etsi sunt: sed non inueniuntur in v=
νεστῶτες εἰ καὶ εἰσίν, ἀλλ᾽ οὐχ εὕρηνται ἐν χρή
su preter do. In preterito pfecto
σει. πλὴν τοῦ δίδωμι. Ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ
singularia dabam. et dabas. et dabat. in=
τὰ ἑνικὰ τὸ ἐδίδων. καὶ ἐδίδως. καὶ ἐδίδω. ἄ=
usitata. quēadmodū in ponebaz. et statuebaz. in v
χρηστα. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἐτίθην. καὶ ἵστην. ἐν χρή
su vero magis et hic quę a circunfle
σει δὲ μᾶλλον κἀνταῦθα τὰ ἀπὸ τοῦ περισπω
xo themate. dabam. et dabas. et da
μένου θέματος. τὸ ἐδίδουν. καὶ ἐδίδους. καὶ ἐδί
bat. dualia et pluralia inusitata.
δου. τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ ἄχρηστα. τὸ
tertia vero pluralium et dabant. et
δὲ τρίτον τῶν πληθυντικῶν καὶ ἐδίδοσαν. καὶ
dabant. Indefinituz dedi debebat esse: vt ha
ἐδίδουν. Ὁ ἀόριστος ἔδωσα ὤφειλεν εἶναι, ἵν᾽ ἔ
beat consonantem futuri. sed nota
χῃ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος. ἀλλὰ σεση
tum ē: vt dictū est. Secundi indefiniti
μείωται, ὡς εἴρηται. Τοῦ δευτέρου ἀορίστου
singularia dedi et dedisti videlicet abusiua.
τὰ ἑνικὰ τὸ ἔδων καὶ ἔδως δηλονότι ἄχρηστα.
quēadmodū in posui. pluralia aūt vsitata.
ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἔθην. τὰ πληθυντικὰ δὲ εὔχρηστα.
Imperatiui presentis secunda per=
τοῦ προστακτικοῦ ἐνεστῶτος τὸ δεύτερον πρό
sona da abusiuuz. da vero vsita
σωπον τὸ δίδοθι ἄχρηστον. δίδου δὲ εὔχρη=
tū a circunflexo. reliquę vero per
στον ἀπὸ τοῦ περισπωμένου. τὰ λοιπὰ δὲ πρό

sonę in vsu. quēadmodū in pone et statue
σωπα ἐν χρήσει. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ τίθετι καὶ ἵσταθι
similiter dictū est. Imperatiuū indefi.
ὁμοίως εἴρηται. Ὁ προστακτικὸς ἀόρι. τοῦ δί
do abusiuuz: et in alijs vero mo
δωμι ἄχρηστος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ ἐγκλίσε
dis abusiuuz. quēadmodū et in pono. et cau
ων ἄχρηστος. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ τίθημι. καὶ ἡ αἰ=
sa aūt in illo dicta est. darem optatiui
τία δὲ ἐπ᾽ ἐκείνου εἴρηται. Τοῦ διδοίην εὐκτικοῦ
presentis dualia et pluralia meli
ἐνεστῶτος τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ βέλτι=
us daretis duo: darent duo: et daremus: a circun
ον διδοῖτον, διδοίτην, καὶ διδοῖμεν, ἀπὸ περισ=
flexo dicere. Et dedissem optatiui secun
πωμένου λέγειν. καὶ τοῦ δοίην εὐκτικοῦ δευ=
di indefiniti pluralia: et maxime
τέρου ἀορίστου τὰ πληθυντικά, καὶ μάλιστα
tertia persona pluralium meli
τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν βέλτι=
us vtiq dedissent a circunflexo diceretur.
ον ἂν δοῖεν ἀπὸ τοῦ περισπωμένου λέγοιτο.

Indicatiua passiua et media.
Ὁριστικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.

Pre. dor. daris. datur. vt ponor. pone=
Ἐνε. δίδομαι. δίδοσαι. δίδοται. ὡς τίθεμαι. τίθε
ris. ponitur. et reliqua. Preteritū ipfe. da
σαι. τίθεται. καὶ τὰ λοιπά. Παρατα. ἐδιδό=
bar. ris. et ris. batur. vt ponebar. ponebaris. et
μην. οσο. καὶ δου. δοτο. ὡς. ἐτιθέμην. ἐτίθεσο. καὶ
ponebaris. ponebatur. Preteritū pfe. datus sū. tus es. vt
ἐτίθου. ἐτίθετο. Παρακεί. δέδομαι. οσαι. ὡς
verberatus sū. verberatus es. Preteritū pluſ. datus fueram.
τέτυμμαι. τέτυψαι. Ὑπερσυν. ἐδεδόμην.
datus fueras. vt verberat⁹ fuerā. tus fueras. Indefi. datus
ἐδέδοσο. ὡς ἐτετύμμην. ἐτέτυψο. ἀόρι. ά. ἐδό

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS

fui. datus fuisti. vt verberat' fui. tus fuisti. Futu. da
θην.ἐδόθης.ὡς ἐτύφθην.ἐτύφθης. μέλ.ά.δοθή
bor daberis. vt verberabor. verberaberis. Post
σομαι.δοθήση.ὡς τυφθήσομαι.τυφθήση. με
paulo futu. dabor. daberis. vt verbera
τὄλίγον μέλ.δεδόσομαι.δεδόση.ὡς τετύψο
bor. verberaberis. Mediuz indefi. dedi. dedisti. vt
μαι.τετύψη. μέσος ἀόρι.ά.ἐδοκάμην.κω. ὡς
verberaui. verberauisti. abusiuuz. Medium indefi.
ἐτυψάμην.ἐτύψω.ἄχρηστος. μέσος ἀό.β΄.ἐ
dedi. dedisti. et dedisti. vt posui. posuisti. et po=
δόμην.ἔδοσο.καὶ ἔδου.ὡς ἐθέμην.ἔθεσο.καὶ ἔ=
suisti. Mediuz futu. dabo. dabis. vt verbera=
θου. μέσος μέλ.ά.δώσομαι.δώση.ὡς τύψο
bo. rabis' Imperatiua passiua et media.
μαι.ψη. ϖροστακτικὰ ϖαθητικὰ καὶ μέσα.
Pre. dare et dare. detur. vt ponere.
Ενε.δίδοσο καὶ δίδου.διδόσθω.ὡς τίθεσο.
Preteritūpfe. dator. dator. vt verberator. Indefi.
ϖαρακεί.δέδοσο.δεδόσθω.ὡς τέτυψο. Αόρι.
dator. vt verberator. Mediū indefi. da.
ά.δόθητι.ὡς τύφθητι. μέσος ἀόρι.ά.δῶκαι.
vt verbera. abusiuum. Mediū indefi. da. abusi=
ὡς τύψαι.ἄχρηστος. μέσος ἀό.β΄.δόσο.ἄχρη
uuz. vsitatum aūt: da. det. vt pone. ponat.
στον.εὔχρηστον δέ,δοῦ.δόσθω.ὡς θοῦ.θέσθω.
Optatiua. passiua et media.
Ευκτικὰ ϖαθητικὰ καὶ μέσα.
Pre. darer. dareris. daretur. vt ponerer. po=
Ενε.διδοίμην.διδοῖο.διδοῖτο.ὡς τιθείμην.τι=
nereris. poneretur. Preteritūpfe. datus fuissē. datus fuisses.vt po
θεῖο.τιθεῖτο. ϖαρακεί.δεδοίμην.δεδοῖο.ὡς τε
situs fuissez.tus fuisses. Indefi. datus fuissē.tus fuisses.vt verberat' fuissē.
θείμην.τεθεῖο. Αό.ά.δοθείην.θείης.ὡς τυφθείην.
Futu. der. deris. vt verberer. verbe=
μέλ.ά.δοθησοίμην.σοιο.ὡς τυφθησοίμην. τυφ

reris. Post paulo futu. der. de
θήσοιο. μετὄλίγον μέλ.δεδοσοίμην.δόσοι
ris.vt verberer. reris. Mediuz indefi. dedis=
ο.ὡς τετυψοίμην.ψοιο. μέσος ἀόρι.ά.δωκαί
sem. dedisses. vt verberauissez. sses. abusiuuz.
μην.δώκαιο.ὡς τυψαίμην.τύψαιο.ἄχρηστον.
Mediuz indefi. dedissem. dedisses. vt posuissez. posuisses. me=
μέσος ἀόρι.β΄.δοίμην.δοῖο.ὡς θείμην.θεῖο. μέ
dium. futu. dem. des. vt verberē. verbe
σος.μέλ.δωσοίμην.δώσοιο. ὡς τυψοίμην.τυ=
res. Subiunctiua passiua et media.
ψοιο. ὑϖοτακτικὰ παθητικὰ καὶ μέσα.
Pre. si der. deris. detur. d. si demur
Ενε.ἐὰν διδῶμαι.διδῶ.διδῶται.δ.ἐὰν διδώμε
duo. demini duo. dētur duo. p. si demur. demini. den
θον.ῶσθον.ῶσθον.π.ἐὰν διδώμεθα.διδῶσθε.ῶν
tur. Preteritūpfe. si datus fuerī. tus fueris. tus fuerit. et
ται. ϖαρακεί.ἐὰν δεδῶμαι.δεδῶ.δῶται.καί
relique similiter. Indfi. si dat' fuero. tus fueris.
τὰ λοιπὰ ὁμοίως. ἀόρι.ά.ἐὰν δοθῶ.δοθῆς.
vt si vepulauero. ueris. Mediū indefi. si de
ὡς ἐὰν τυφθῶ.τυφθῆς. μέσος ἀόρι.ά.ἐὰν δώ
dero. ris. vt si verberauero. abusiuuz. Me
κωμαι.δώκη.ὡς ἐὰν τύψωμαι.ἄχρηστος. μέ
diuz indefi. si dedero. dederis. dederit.
σος ἀόρι.β΄.ἐὰν δῶμαι.δῶ.δῶται.
Infinitiua passiua et media
Απαρέμφατα παθητικὰ καὶ μέσα.
Pre. dari. Preteritūpfe. datū esse. Indefi.
Ενε.δίδοσθαι. παρακεί.δεδόσθαι. ἀόρι.ά.
datū fuisse. Futu. datū iri. postpaulo futu.
δοθῆναι. μέλ.ά.δοθήσεσθαι. μετὄλίγον μέλ,
datū iri. Medium indefi. datum esse. abusi
δεδόσεσθαι. μέσος ἀόρι.ά.δώκασθαι.ἄχρησ=
uuz mediū indefi. datū eē. mediū futu. datum ire.
τος.μέσος ἀό.β΄.δόσθαι.μέσ.μέλ.ά.δώσεσθαι.

Participia passiua et media
μετοχαὶ παθητικαὶ καὶ μέσαι.
Presens. qui datur. que datur. quod da
Ἐνεστώς. ὁ διδόμενος. ἡ διδομένη. τὸ διδόμε-
tur. Preteritū ipse. hic datus. vt hic verbera
νον. παρακεί. ὁ δεδομένος. ὡς ὁ τετυμμέ-
tus. Indefi. hic datus. vt hic verberatus. Futu.
νος. Ἀόρι. α΄. ὁ δοθείς. ὡς ὁ τυφθείς. μέλ.
hic dandus. vt hic verberandus. Post pau
α΄. ὁ δοθησόμενος. ὡς ὁ τετυψόμενος. μετὸ-
lo futu. hic dandus. vt hic verberandus.
λίγον μέλ. ὁ δεδοσόμενος. ὡς ὁ τετυψόμενος.
Medium indefi. qui dedit. vt qui verberauit.
μέσος ἀόρι. α΄. ὁ δωκάμενος. ὡς ὁ τυψάμενος.
abusiuum. mediū indefi. qui dedit. vt qui
ἄχρηστος. μέσος ἀόρι. β΄. ὁ δόμενος. ὡς ὁ
posuit. medium futu. hic daturus. vt hic
θέμενος. μέσος μέλ. α΄. ὁ δωσόμενος. ὡς ὁ
verberaturus. medium indefi. dedi. queād
τυψόμενος. Ὁ μέσος ἀόρι. τοῦ ἔδωκα. ὥσ
modū et posui. abusiuum. et enī neque de
περ καὶ τοῦ ἔθηκα. ἄχρηστος. καὶ γὰρ οὐδὲ τὸ ἔ
di queādmodū neque posui nequaquā vlterius
δωκα ὥσπερ οὐδὲ τὸ ἔθηκα οὐδαμῶς περαιτέ
procedit. et causa in illo dicta est. gratia
ρω πρόεισι. καὶ ἡ αἰτία ἐπεκείνου εἴρηται. χάριν
vero exempli solum formationis
δὲ παραδείγματος μόνον τοῦ σχηματισμοῦ
aliorum: in omnibus modis hic
τῶν ἄλλων, ἐπὶ πασῶν τῶν ἐγκλίσεων ἐνταῦ
ponuntur. In imperatiuo passi
θα τίθενται. Ἐπὶ τοῦ προστακτικοῦ παθητι
uo presentis in secunda persona melius
κοῦ ἐνεστῶτος ἐν δευτέρῳ προσώπῳ βέλτιον
dare: vt ne coincidat pprio actiuo
τὸ δίδοσο, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἰδίῳ ἐνεργητι

medium secundū indefinitū da. det.
κῶ. ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος δοῦ. δό-
a quo rede. redat. darer
σθω. ἀφ᾽ οὗ ἀπόδου. ἀποδόσθω. Τοῦ διδοί-
optatiui presentis secundas et ter
μην εὐκτικοῦ ἐνεστῶτος τὰ δεύτερα καὶ τὰ τρί-
tias personas: aliq quidē dareris et daretur pparo-
τα πρόσωπα, οἱ μὲν δίδοιο καὶ δίδοιτο προ-
xytonice: aliqui vero dareris et daretur scri
παροξυτόνως, οἱ δὲ διδοῖο καὶ οἶτο γράφου-
bunt. hi quidē secundū consequētia barytono
σιν. οἱ μὲν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν βαρυτό-
rum: hi vero scdm cōsequentiam circunflexo
νων, οἱ δὲ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν περισπω
rum videlicet. similiter aūt et in dualibus
μένων δηλονότι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δυϊκῶν
et pluralibus. datus fuissem passi
καὶ τῶν πληθυντικῶν. Τοῦ δοθείην παθητι
ui indefiniti in plurali tertia per
κοῦ ἀορίστου ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ τρίτου προ
sona magis in vsu dati fuissent.
σώπου μᾶλλον ἐν χρήσει τὸ δοθεῖεν. Τοῦ
si der subiunctiui passiui presen
ἐὰν διδῶμαι ὑποτακτικοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶ-
tis secundam personam plerique quidē si
τος τὸ δεύτερον πρόσωπον οἱ πλείους μὲν ἐ-
deris dicunt: vt eiusdē vocis sit tertie
ὰν διδῷ λέγουσιν, ἵνα ὁμόφωνον ᾖ τῷ τρίτῳ
persone pprii actiui. vel vt a
προσώπῳ τοῦ ἰδίου ἐνεργητικοῦ. ἢ ἵνα ἀπὸ
tertia fiat: apocope vltime
τοῦ τρίτου γίνηται, ἀποκοπῇ τῆς τελευταίας
syllabe. nō nulli vero per et diphthongū di
συλλαβῆς. τινὲς δὲ διὰ τῆς ο καὶ ι διφθόγγου λέ
cunt: si deris: forsitā a circunflexo
γουσιν, ἐὰν διδοῖ, ἴσως ἀπὸ τοῦ περισπωμένου

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

secũdum imitationẽ si deaurer: deaurer. si
κατὰ μίμησιν τοῦ ἐὰν χρησόωμαι, ῶμαι. ἐὰν

deaureris: reris. illud enim per et diphthon
χρυσόη, σοῖ. ἐκεῖνο γὰρ διὰ τῆς ο καὶ ι διφθόγ

gũ scribitur. et in actiuo si deau=
γου γράφεται. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐὰν χρη

res: deaures. si deauret: deauret. circunfle=
σόης, χρυσοῖς. ἐὰν χρυσόη, χρυσοῖ. τὸ περισπώ

xum per et diphthongum scribitur.
μενον διὰ τῆς ο καὶ ι διφθόγγου γράφεται. ἡ

secuuda enim et tertia coniugatio circunflexo
δευτέρα γὰρ καὶ ἡ τρίτη συζυγία τῶν περισπω

rum similiter indicatiuis declinat subiun
μένων ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς κλίνει τὰ ὑποτα

ctiua. tertia vero si detur. et reliquę
κτικά. τὸ τρίτον δὲ ἐὰν διδῶται. καὶ τὰ λοιϖὰ

primę personę ipsius per magnum.
ϖρῶτα ϖρόσωπα αὐτοῦ διὰ τοῦ ω μεγάλου.

Nota aũt simpliciter in omnibus verbis
σημείωσαι δὲ ἁπλῶς ἐπὶ πάντων τῶν ῥημάτων

ꝙ in alijs omnibus modis preter
ὅτι ἐϖὶ τῶν ἄλλων ϖασῶν ἐγκλίσεων ϖλὴν

indicatiua: presens. et preteritũipfectum côiũ
τῶν ὁριστικῶν, ὁ ἐνεστὼς καὶ ὁ παρατατικὸς σύ

cta sũt: et preteritũpfectũ et preteritũplusꝙpfe
νιασι, καὶ ὁ ϖαρακείμενος καὶ ὁ ὑϖερσυντέλι=

ctum. veluti et supra dictũ est. quare quod scribitur
κός. καθὰ καὶ ἄνω εἴρηται. ὥστε ὁ γραφόμενος

in omnibus presens: idem et preteritũipfe. intel
ἐπὶ πάντων ἐνεστώς, ὁ αὐτὸς καὶ ϖαρατα. νοεῖ=

ligit. et quod scribitur preteritũpfe. idem et pre=
ται. καὶ ὁ γραφόμενος ϖαρακεί. ὁ αὐτός καὶ ὑ=

teritũ plus. vocatur aũt a quo deducitur.
περσυν. καλεῖται δὲ ἀφ' οὗ ϖαράγεται.

Coniugatio quarta verborũ in
συζυγία τετάρτη τῶν εἰς μι.

Indicatiua actiua.
Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Pre. iungo. iungis. iungit. d. iũgitis duo.
Ἐνε. ζεύγνυμι. ζεύγνυς. ζεύγνυσι. δ. ζεύγνυτον.

iungunt duo. p. iũgimus. gitis. iũgũt. inngunt
ζεύγνυτον. π. ζεύγνυμεν. νυτε. γνῦσι. ζευγνύα

aũt nõ dicitur: sed iungunt. Preteritũ
σι δὲ οὐ λέγεται, ἀλλὰ ζευγνύουσι. ϖαρα

ipfe. iungebã. gebas. gebat. d. iungebatis duo. iũgebãt duo. p.
τα. ἐζεύγνυν. γνυς. γνυ. δ. ἐζεύγνυτον. νύτην. π.

iungebamus. batis. gebant. alia vero tempora:
ἐζεύγνυμεν. νυτε. νυσαν. οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι,

preter presens: et preteritũ ipfectũ: in
ϖλὴν τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ τοῦ ϖαρατατικοῦ, ἐπὶ

quarta coniugatione verboꝝ in defecerũt: et in
τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι ἐξέλιπον, ἐϖί

actiuis et in passiuis.
τε τῶν ἐνεργητικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ϖαθητικῶν.

Imperatiua actiua.
ϖροστακτικὰ ἐνεργητικά.

Pre. iunge. et iunge. iungat. d. iungite duo.
Ἐνε. ζεύγνυθι. καὶ ζεύγνυ. νύτω. δ. ζεύγνυτον.

gãt duo. p. iungite. iungant. Optatiua et subiũ
των. π. ζεύγνυτε. νύτωσαν. Τὰ εὐκτικὰ καὶ ὑπο

ctiua vniuersaliter in quarta coniugatione
τακτικὰ καθόλου ἐϖὶ τῆς τετάρτης συζυγίας

verborũ in defecerunt: et in actiuis et
τῶν εἰς μι, ἐξέλιϖον, ἐπί τε τῶν ἐνεργητικῶν καὶ

passiuis.. tamẽ aũt presentia ipsorum
τῶν ϖαθητικῶν. ὅμως δὲ οἱ ἐνεστῶτες αὐτῶν

possunt a barytono formari.
δύνανται ἀϖὸ τοῦ βαρυτόνου σχηματίζεσθαι.

Infinitiua actiua.
Ἀϖαρέμφατα ἐνεργητικά.

Presens. iungere. alia tempora defecerunt.
Ἐνεστώς. ζευγνῦναι. οἱ ἄλλοι χρόνοι ἐξέλιπον.

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Participalia actiua.
μετοχικὰ ἐνεργητικά.
Presens et preteritũ imperfectum vt dictum est: Hic iũ
Ὁ ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς ὡς εἴρηται. Ὁ ζευ
gens: huius iungentis. hec iungens: huius iungen
γνὺς, τοῦ ζευγνῦντος. ἡ ζευγνῦσα, τῆς ζευγνύ-
tis. hoc iungens: huius iungentis. dicitur autẽ
σης. τὸ ζευγνύν, τοῦ ζευγνύντος. λέγεται δὲ ἀ
a barytono: hoc iungens. huius iungen
πὸ τοῦ βαρυτόνου, τὸ ζευγνύον. τοῦ ζευγνύ-
tis. Indicatiua passiua.
οντος. Ὁριστικὰ παθητικά.
Presens. iungor. iungeris. gitur. d. iungimur duo. mi
Ἐνεστώς. ζεύγνυμαι. νυσαι. νυται. δ. μεθον. νυ-
ni duo. gũtur duo. p. gimur. mini. guntur. preteri
σθον. νυσθον. π. νύμεθα. νυσθε. νυνται. παρα
tũ imperfe. iũgebar. baris. batur. d. bamur duo. bamini
τα. ἐζευγνύμην. γνυσο. γνυτο. δ. μεθον. γνυ-
duo. bantur duo. p. bamur. mini. bantur. Imperati
σθον. γνύσθην. π. μεθα. σθε. γνυντο. προστα
ua. presens. iũgere. iungatur. d. mini duo.
κτικά. ἐνεστώς. ζεύγνυσο. ζευγνύσθω. δ. σθον.
gantur duo. p. mini. iungantur. Infiniti
γνύσθων. π. σθε. ζευγνύσθωσαν. Ἀπαρέμ-
ua presens. iungi participia. pre
φατα ἐνεστώς. ζεύγνυσθαι. μετοχαί. ἐνε-
sens. qui iungitur. Nota quod in
στώς. ὁ ζευγνύμενος. σημείωσαι ὅτι ἐπὶ τοῦ
tertia persona pluralium indi-
τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν τοῦ ὁρι
catiui actiui presentis. iungũt
στικοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος, τὸ ζευγνῦ-
et iungunt defecit: in vsu autẽ a
σι καὶ ζευγνύασιν ἐξέλιπεν, ἐν χρήσει δὲ ἀπὸ
baritono iungunt. similiter et
τοῦ βαρυτόνου τὸ ζευγνύουσιν. ὁμοίως καὶ

ostendunt. rumpunt: figũt: et a
τὸ δεικνύουσι. ῥυγνύουσι, πηγνύουσι, καὶ τἄλ
lia verborũ in penultimantia tenui dati
λα τῶν εἰς μι παραληγόμενα τῷ υ ψιλῷ τῇ δο
uo pluraliũ participij bary
τικῇ τῶν πληθυντικῶν τῆς μεταχῆς τοῦ βαρυ-
toni verbi concordãt. Quarta coniu
τόνου ῥήματος ὁμοφωνεῖ. Ἡ τετάρτη συζυ
gatio verborũ in vsque ad preteritũ imperfectũ moue
γία τῶν εἰς μι, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κινεῖ-
tur et in actiuis et in passi
ται ἔν τε τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ ἐν τοῖς παθητι-
uis et optatiua autẽ minime habẽt. vt ne
κοῖς. καὶ εὐκτικὰ δὲ οὐδαμῶς ἔχουσιν. ἵνα μὴ
inueniatur diphthongus que per tenui et
εὑρεθῇ ἡ υι δίφθογγος ἡ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ καὶ ι
ante vniuersaliter enim talis diphthougus
πρὸ τοῦ μ. καθόλου γὰρ ἡ τοιαύτη δίφθογγος
non vult consonantem insequi: sed vo-
οὐκ ἐθέλει σύμφωνον ἐπακολουθεῖν, ἀλλὰ φω
calem sẽp. sed neque subiunctiua minime
νῆεν τι ἀεί. ἀλλὰ οὐδὲ ὑποτακτικὰ οὐδαμῶς
habent. In omnibus simpliciter in verbis:
ἔχουσιν. ἐν πᾶσιν ἁπλῶς τοῖς εἰς μι ῥήμασιν,
si quedã in vsu apparent aliter haben
εἴ τινα ἐπὶ τῆς χρήσεως φαίνοιντο ἑτέρως ἔχον
tia: a proprijs barytonis vel circunfle
τα, ἀπὸ τῶν ἰδίων βαρυτόνων ἢ περισπωμέ-
xis regulantur. vt: a pono et pono.
νων κανονίζονται. οἷον, ἀπὸ τοῦ τιθέω καὶ τιθῶ.
et a statuo et statuo. hoc vero et statuo
καὶ ἀπὸ τοῦ ἱστάω καὶ ἱστῶ. τοῦτο δὲ καὶ ἱστά
et statuo et statuo dicitur et a
νω καὶ στήκω καὶ ἑστήκω λέγεται. καὶ ἀπὸ τοῦ
do et do. et a iungo. illa
διδόω καὶ διδῶ. καὶ ἀπὸ τοῦ ζευγνύω. ἐκεῖνα

vero sine geminationibus prius sunt:
δὲ χωρὶς ἀναδιπλασιασμῶν πρότερον τυγ=
videlicet pono et statuo et do. et in
χάνει, δηλονότι θῶ καὶ στῶ καὶ δῶ. καὶ ἐπὶ τῶν
aliis similiter. si quedã igitur appareant in
ἄλλων ὁμοίως. εἴ τινα γοῦν φαίνοιντο ἐπὶ τῆς
usu aliter habentia: ab aliis his et
χρήσεως ἑτέρως ἔχοντα, ἀφ᾽ ἑτέρων τούτων καὶ
talibus regulantur thematis. hoc aũt
τῶν τοιούτων κανονίζονται θεμάτων. τοῦτο δὲ
et in barytonis accidit. et tentan=
καὶ ἐπὶ τῶν βαρυτόνων συμβαίνει. καὶ πειρατέ
dũ singulũ in ꝓprium thema inducere. ⁊ si abusi
ον ἕκαστον εἰς τὸ ἴδιον θέμα ἀνάγειν. κἂν ἄχρη=
uum hoc fuerit. sequentia quidẽ in ver
στον τοῦτο ᾖν. ἥγε μὴν ἀκολουθία τῶν εἰς μι ῥη
borum diligenter hęc est In omnibus
μάτων ἀκριβῶς αὕτη τυγχάνει. Ἐν πᾶσιν
simpliciter verbis vniuersaliter secundę perso
ἁπλῶς τοῖς ῥήμασιν καθόλου τὰ δεύτερα πρό
nę imperatiuorum breuidesinunt
σωπα τῶν προστακτικῶν βραχυκαταλήκτου
Uniuersaliter tertię personę impe
σι. Καθόλου τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν προ
ratiuorum per magnũ scribuntur.
στακτικῶν διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται.
Et omne optatiuum diphthongo penultimat.
Καὶ πᾶν εὐκτικὸν διφθόγγῳ παραλήγεται.
Et omne subiunctiuũ in actiuis quidẽ
Καὶ πᾶν ὑποτακτικὸν ἐν μὲν τοῖς ἐνεργητικοῖς
vult habere vel magnũ in vltima: in pas
τὸ η θέλει ἔχειν ἢ τὸ ω μέγα ἐν ληγούσῃ, ἐν δὲ
siuis aũt et in penultima. Et
τοῖς παθητικοῖς καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ. Καὶ
omne infinitiuum: vel proprie diphthongum: vel abu
πᾶν ἀπαρέμφατον, ἢ κυρίως δίφθογγον, ἢ κα=

siue habet in vltima syl
ταχρηστικῶς ἔχει κατὰ τὴν τελευταίαν συλ=
laba. vt: verberare. ridere. pręter viuere. fa
λαβήν. οἷον, τύπτειν. γελᾶν, πλὴν τοῦ ζῆν. πει=
mescere. sitire. mingere Et pręteritũ pfectũ nun
νῆν. διψῆν. οὐρῆν. Καὶ ὁ παρακείμενος οὐ
quã abiicit augumẽtũ suum.
δέποτε ἀποβάλλει τὴν αὔξησιν αὑτοῦ.
Et a barytonis thematis semp breui penul
Καὶ ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων ἀεὶ βραχεῖα πα=
timat secundum indefinitum. Et partici
ραλήγεται ὁ δεύτερος ἀόριστος. Καὶ αἱ μετο
pia et participalia nomina eosdem ha
χαὶ καὶ τὰ μετοχικὰ ὀνόματα τὰς αὐτὰς ἔχου
bent rectos et vocatiuos. Et penultimantes
σιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς. Καὶ τὰ παραλήγον
vocales in finalibus circunflexo
τα φωνήεντα ἐπὶ τῶν ἐντελῶν τῶν περισπωμέ=
rum coniugationũ semp breues sunt. et in
νων συζυγιῶν ἀεὶ βραχέα εἰσί. καὶ τὸ ε κατὰ
pręteritis pręcedens et de
τοὺς παρῳχημένους προερχόμενον καὶ ἀπο
cidẽs: attenuatur. si vero pręcedit quidẽ non deci=
πίπτον, ψιλοῦται. εἰ δὲ προέρχεται μὲν οὐκ ἀπο
dit vero: quod in pręterito pfecto verborũ in
πίπτει δέ, ὅπερ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τῶν εἰς
aliqñ accidit: spiritũ pręsentis
μι ἐνίοτε συμβαίνει, τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνεστῶτος
habet. vt: statuo. statuam. statui.
ἔχει. οἷον, ἵστημι. στήσω. ἕστακα.
Substantiuũ verbũ. indicatiua.
ὑπαρκτικὸν ῥῆμα. ὁριστικά.
Pręsens. sum. es. et es. est. d. estis duo. sunt duo. p.
Ἐνεστώς. εἰμί. εἶς. καὶ εἶ. ἐστί. δ. ἐστόν. ἐστόν. π.
sumus. estis. sunt. Pręteritũ ipfectũ. fui. fuisti. fuit. et
ἐσμέν. ἐστέ. εἰσί. παρατατικός. ἦν. ἦς. ἦ. καὶ

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA

fuit. d. fuistis duo. fuerūt duo. p. fuim⁹. fuistis. fuerunt. Futu.
ἦν. Δ. ἦτον. ἤτην. π. ἦμεν. ἦτε. ἦσαν. Μέλ.
ero. eris. eris. erit. erit. d. erimus duo. eritis
ἔσομαι. ἔσεαι. ἔσῃ. ἔσεται. ἔσται. Δ. ἐσόμεθον. ἔσε
duo. erunt duo. p. erimus. eritis. erunt.
σθον. ἔσεσθον. π. ἐσόμεθα. ἔσεσθε. ἔσονται.
Imperatiua. presens. es et es. esto. d. este
προστακτικά. ἐνεστώς. ἴσθι καὶ ἔσο. ἔστω. Δ. ἔσ=
duo. sint duo. p. este. sint. et sint. Opta
τον. ἔστων. π. ἔστε. ἔστωσαν. καὶ ἔστων. Ευ=
tiua. presens. essem. esses. esset. d. essetis duo. essent duo. p.
κτικά. ἐνεστώς. εἴην. εἴης. εἴη. Δ. εἴητον. εἰήτην. π.
essemus. essetis. essent. et essent. Futurum. sim.
εἴημεν. εἴητε. εἴησαν. καὶ εἶεν. Μέλλων. ἐσοί=
sis. sit. d. simus duo. sitis duo. sint
μην. ἔσοιο. ἔσοιτο. Δ. ἐσοίμεθον. ἔσοισθον. ἐσοί=
duo. p. simus. sitis. sint. Subiuncti
σθην. π. ἐσοίμεθα. ἔσοισθε. ἔσοιντο. Υποτακτι
ua. presens. si fuero. fueris. rit. d. si ritis duo. fuerit duo. p. si
κά. ἐνεστώς. ἐὰν ὦ. ᾖς. ᾖ. Δ. ἐὰν ἦτον. ἦτον. π. ἐὰν
fuerim⁹. fueritis. fuerit. Infinitiua. presens. es
ὦμεν. ἦτε. ὦσιν. Απαρέμφατα. ἐνεστώς. εἶ=
se. Futurum fore. Participia. presens.
ναι. μέλλων. ἔσεσθαι. μετοχαί. ἐνεστώς.
hic ens: hui⁹ entis. hec ens: huius entis. hoc ens. hui⁹
ὁ ὤν, τοῦ ὄντος. ἡ οὖσα, τῆς οὔσης. τὸ ὄν. τοῦ
entis. Futurum hic futurus: huius futuri.
ὄντος. μέλλων. ὁ ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου.
hec futura: huius future. hoc futurum: hui⁹ futu
ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης. τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσο=
ri. De pronomine.
μένου. περὶ ἀντωνυμίας.

Quot species pronominum? quinque. primiti
Πόσα εἴδη τῶν ἀντωνυμιῶν; πέντε. πρωτό=
ue. possessiue. demonstratiue. subiectiue. et
τυποι. κτητικαί. δεικτικαί. ἐπιταγματικαί. καὶ

composite: Quot primitiua pronomina?
σύνθετοι. Πόσαι πρωτότυποι ἀντωνυμίαι;
tria. ego. tu. ipse. Quomodo declinatur ego pno
τρεῖς. ἐγώ. σύ. ὅς. Πῶς κλίνεται ἡ ἐγὼ ἀντω
men? sic. ego. mei. mihi. me. vocatiuos pri=
νυμία; οὕτως. ἐγώ. ἐμοῦ. ἐμοί. ἐμέ. κλητικὰς αἱ
mitiua pronomina non habent. rectus
πρωτότυποι ἀντωνυμίαι οὐκ ἔχουσιν. ἡ εὐθεῖ
et accusatiuus dualiū. nos et nos duos. genitiuus
α καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυικῶν. νῶϊ καὶ νώ. ἡ γενικὴ
et datiuus dualiū. nrm nobis et nrm nobis. plura
καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκῶν. νῶϊν καὶ νῶν. τὰ πληθυν
lia: nos. nostrū. nobis. nos. Quomodo declinatur
τικὰ. ἡμεῖς. ἡμῶν. ἡμῖν. ἡμᾶς. Πῶς κλίνεται ἡ
tu pronomē? sic. tu. tui. tibi. te. rectus
σὺ ἀντωνυμία; οὕτως. σύ. σοῦ. σοί. σέ. ἡ εὐθεῖα
et accusatiuus dualium. vos vos duos et vos vos. geniti
καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυϊκῶν. σφῶϊ καὶ σφώ. ἡ γενι
uus et datiuus dualium. vri vobis et vestri vobis.
κὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκῶν. σφῶϊν καὶ σφῶν. τὰ
pluralia. vos. vestrū. vobis. vos. Quomō
πληθυντικὰ. ὑμεῖς. ὑμῶν. ὑμῖν. ὑμᾶς. Πῶς
declinatur ipse pronomen? sic. ipse abusiuum
κλίνεται ἡ ὃς ἀντωνυμία; οὕτως. ὃς ἄχρηστον
in recto. in vero aliis casibus in
ἐπὶ τῆς εὐθείας. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων πτώσεων, ἐν
vsu. genitiuus sui datiuus sibi. accusatiuus se. in
χρήσει. ἡ γενικὴ οὗ. ἡ δοτικὴ οἷ. ἡ αἰτιατικὴ ἕ. ἐν
dualibus se et se in accusatiuo so
τοῖς δυϊκοῖς σφῶε καὶ σφὲ ἐπὶ αἰτιατικῆς μό=
lum. et sibi in datiuo. pluralia.
νον. καὶ σφίν, ἐπὶ τῆς δοτικῆς. τὰ πληθυντικά.
ipsi: ipsi. sui: sui. sibi. se: se.
σφέες, σφεῖς. σφέων, σφῶν. σφίσι. σφέας, σφᾶς.
Quot possessiua? octo. a dictis primi
Πόσαι κτητικαί; ὀκτώ. ἀπὸ τῶν εἰρημένων πρω

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SAL
VNiVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS

tiuis deducta. quorum vnumquodque tripliciter per
τοτύπων παραγώμεναι. ὧν ἑκάστη τριχῶς κατὰ
genera dicitur. quando vnus solus habeat possessionem: a
γένη λέγεται. ὅταν εἷς μόνος ἔχῃ τὸ κτῆμα, ἀπὸ
singularium ego pronomine: meus. mea.
τῶν ἑνικῶν τῆς ἐγὼ ἀντωνυμίας, ὁ ἐμός. ἡ ἐμή.
meum. cum duo participent possessionem:
τὸ ἐμόν. ὅταν δύο μετέχωσι τοῦ κτήματος, ἀ-
a dualibus: noster. nostra. no
πὸ τῶν δυϊκῶν, ὁ νωΐτερος. ἡ νωϊτέρα. τὸ νωΐτε
strum. cum plures participent possessionem:
ρον. ὅταν πλείους μετέχωσι τοῦ κτήματος, ἀ-
a pluralibus. noster. nostra.
πὸ τῶν πληθυντικῶν. ὁ ἡμέτερος. ἡ ἡμετέρα. τὸ
nostrum. A tu pronomine. tuus.
ἡμέτερον. Ἀπὸ τῆς σὺ ἀντωνυμίας. ὁ σός.
tua. tuum. vester. vestra: ve
ἡ σή. τὸ σόν. ὁ σφωΐτερος. ἡ σφωϊτέρα. τὸ σφωΐ
strum. vester. vestra. vestrum.
τερον. ὁ ὑμέτερος. ἡ ὑμετέρα. τὸ ὑμέτερον.
Ab ipse pronomine: cum vnus habeat possessionem:
Ἀπὸ τῆς ὅς ἀντωνυμίας, ὅταν εἷς ἔχῃ τὸ κτῆμα,
suus. sua. suum. cum duo participent possessio
ὁ ἑός. ἡ ἑή. τὸ ἑόν. ὅταν δύο μετέχωσι τοῦ κτήμα
nem: non habet. cum plures participent posses
τος, οὐκ ἔχει. ὅταν πλείους μετέχωσι τοῦ κτή-
sionem: suus. sua. suum. qua-
ματος, ὁ σφέτερος. ἡ σφετέρα. τὸ σφέτερον. ὥσ-
re possessiua: vt dictum est: pronomina octo. meus.
τε κτητικαί, ὡς εἴρηται, ἀντωνυμίαι ὀκτώ. ἐμός.
tuus. suus. noster. vester. noster per
σός. ἑός. νωΐτερος. σφωΐτερος. ἡμέτερος διὰ τοῦ
et vester per tenue. et suus
η. καὶ ὑμέτερος διὰ τοῦ ὑψιλοῦ. καὶ σφέτερος.
Declinantur autem omnia indiferenter secundum
κλίνονται δὲ πᾶσαι ἀπαραλλάκτως κατὰ τὰς

nominum declinationes: illis subiacen
τῶν ὀνομάτων κλίσεις, ἐκείναις ὑποπίπτου-
tia. Quot demonstratiua? duo. hic. iste cuius istius fe-
σαι. Πόσαι δεικτικαί; δύο. οὗτος. οὗ τὸ θη
mininum hec. ista neutrum hoc. istud et ille.
λυκὸν αὕτη. τὸ οὐδέτερον τοῦτο. καὶ ἐκεῖνος.
cuius femininum illa. neutrum illud.
οὗ τὸ θηλυκὸν ἐκείνη. τὸ οὐδέτερον ἐκεῖνο.
vtimur vero ille pro dicto primi
Χρώμεθα δὲ τῇ ἐκεῖνος ἀντὶ τῆς ῥηθείσης πρω
tiuo pronomine ipse. eo quod illud est
τοτύπου ἀντωνυμίας ὅς. διὰ τὸ ἐκείνην εἶναι
abusiuum. ille vero et nomen relatiuum
ἄχρηστον. τὸ ἐκεῖνος δὲ καὶ ὄνομα ἀναφορικὸν
dicitur. Declinantur vero hic prono
λέγεται. Κλίνεται δὲ ἡ οὗτος ἀντωνυ-
men sic. hic. huius. huic. hunc. o
μία οὕτως. οὗτος. τούτου. τούτῳ. τοῦτον. ὦ
tu d. hi duo hos duos. horum duorum his duobus. o vos duo. p. hi.
οὗτος. δ. τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω. π. οὗ-
horum. his. hos. o vos. Fe
τοι. τούτων. τούτοις. τούτους. ὦ οὗτοι. τὸ θη
mininum. hec. huius. huic. hanc. o tu d.
λυκόν. αὕτη. ταύτης. ταύτῃ. ταύτην. ὦ αὕτη. δ.
hec due has duas. harum duarum his duabus. o vos due. p. he. ha
ταύτα. ταύταιν. ὦ ταύτα. π. αὗται. του-
rum. his. has. o vos. Neu
των. ταύταις. ταύτας. ὦ αὗται. τὸ οὐδέτε-
trum. hoc. huius. huic. hoc. o tu. d.
ρον. τοῦτο. τούτου. τούτῳ. τοῦτο. ὦ τοῦτο. δ.
hec duo. horum duorum his duobus. o vos duo. p. hec. horum.
τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω. π. ταῦτα. τούτων.
his. hec. o vos. Ille:
τούτοις. ταῦτα. ὦ ταῦτα. Ὁ ἐκεῖνος,
et illa: et illud: declinationibus
καὶ ἡ ἐκείνη, καὶ τὸ ἐκεῖνο, ταῖς κλίσεσι τῶν
K

~~ουτος~~ ουτος ετι αντι αυτος λαμβανεται

nominũ subiacuere. Quot subiuncti
ὀνομάτων ὑποπέπτωκε. πόσαι ἐπιταγ=
na? vnũ: in tribus generibus dicta
ματικαί; μία, ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν λεγομένη.
accipitur aũt et in tribus personis.
λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν προσώπων,
vt: ipse: pro ego: et tu: et ille.
οἷον, αὐτός, ἀντὶ τοῦ ἐγώ, καὶ σύ, καὶ ἐκεῖνος.
et ipsa in feminino. et ipsũ in neu
καὶ αὐτὴ ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ. καὶ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ οὐ
tro. et hec aũt declinationib⁹ nomi
δετέρου. καὶ ταῦτα δὲ ταῖς κλίσεσι τῶν ὀνομά
num subiacuerunt. Quot composita pronomi
των ὑποπέπτωκε. πόσαι σύνθετοι ἀντωνυ=
na: tria. singulum in tribus generibus di
μίαι; τρεῖς. ἑκάστη ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν λεγο=
ctum. quoniã vero in persepassionez accipitur:
μένη. διότι δὲ ἐπὶ αὐτοπαθείας λαμβάνεται,
rectos non habent: genitiui aũt ipsorum meiip=
εὐθείας οὐκ ἔχουσιν. αἱ γενικαὶ δὲ τούτων ἐμαυ
sius. tui ipsius. et sui ipsius. feminina. mei ipsius.
τοῦ. σαυτοῦ. καὶ ἑαυτοῦ. τὰ θηλυκά. ἐμαυτῆς.
tui ipsius. et sui ipsius. neutra. mei ipsius.
σαυτῆς. καὶ ἑαυτῆς. τὰ οὐδέτερα. ἐμαυτοῦ.
tui ipsius. et sui ipsius. et hec aũt declina
σαυτοῦ. καὶ ἑαυτοῦ. καὶ ταῦτα δὲ ταῖς κλί=
tionib⁹ nominum subiacuerunt.
σεσι τῶν ὀνομάτων ὑποπέπτωκε.
Mei ipsius vero et tui ipsius in plurali
Ἡ ἐμαυτοῦ δὲ καὶ σαυτοῦ ἐν τοῖς πληθυντι=
bus nõ secundũ cõpositionez: sed diuise decli=
κοῖς οὐ κατὰ σύνθεσιν, ἀλλὰ διῃρημένως κλί=
nantur. vt: nostrũ ipsorũ. nobis ipsis. nos
νονται. οἷον, ἡμῶν αὐτῶν. ἡμῖν αὐτοῖς. ἡμᾶς
ipsos. Sui ipsius aũt et secũdũ contractionem
αὐτούς. Ἡ δὲ ἑαυτοῦ καὶ κατὰ συναίρεσιν

et diuise declinatur. et enim sui ipsorũ: et
καὶ διῃρημένως κλίνεται. καὶ γὰρ ἑαυτῶν, καὶ
sui ipsorum. et sibi ipsis: et sibiipsis.
σφῶν αὐτῶν. καὶ σφίσιν αὐτοῖς, καὶ ἑαυτοῖς.
et se ipsos: et seipsos. et in a
καὶ σφᾶς αὐτούς, καὶ ἑαυτούς. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλ
liis similiter.
λων ὁμοίως.

De prepositione.
περὶ προθέσεως.

Quot prepositiones? decẽ et octo. monosylla
πόσαι προθέσεις; δέκα καὶ ὀκτώ. μονοσύλλα=
be quidẽ: ex. in. in. ex. cum ad: ante. bisylla
βοι μέν, ἐξ. ἐν. εἰς. ἐξ. σύν. πρός. πρό. δισύλλα=
be vero: due et decem. per. secũda. per cum. a
βοι δέ, δύο καὶ δέκα. ἀνά. κατά. διά. μετά. πα=
pud. contra: in. circuz. circũ. ab. sub. super.
ρά. ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ.
secundũ ꝙ et quedã aduerbia pro prepositioni
ἰστέον ὅτι καὶ τινὰ ἐπιρρήματα ἀντὶ προθέσε=
bus capiuntur. que vt plurimum geniti
ων λαμβάνεται. ἃ ὡς ἐπιτοπλεῖστον τῇ γενι=
uo construuntur. vt: sine. vsqꝫ. et
κῇ συντάσσεται. οἷον, ἄνευ. μέχρι. καὶ τὰ
reliqua.
λοιπά.

De aduerbio.
περὶ ἐπιρρήματος.

Quotupliciter aduerbia? multipliciter. vel enim
ποσαχῶς τὰ ἐπιρρήματα; πολλαχῶς. ἢ γὰρ
temporis declaratiua sunt. vt: nunc. tunc. rursus.
χρόνου δηλωτικά εἰσιν. οἷον, νῦν. τότε. αὖθις.
tunc. dum. quãdiu. vsqꝫ. quãdo: quando. iteruz.
τόφρα. ὄφρα. τέως. ἕως. πηνίκα, ἡνίκα. ἄψ.
postea. postea. Vel temporis assiste
ἔπειτα. μετέπειτα. ἢ καιροῦ παραστα=

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA

tia. vt: hodie. cras. heri. quod et heri dici
τικά. οἷον, σήμερον. αὔριον. χθές. ὃ καὶ ἐχθὲς λέ
tur. Uel mediocritatis. vt: bene. docte.
γεται. ἢ μεσότητος. οἷον, καλῶς. σοφῶς.
Uel quātitatis. vt: bis. ter quater. quinqui
ἢ ποσότητος. οἷον, δίς. τρίς. τετράκις. πεντά-
es. sepe. paucies. Uel qualitatis. vt:
κις. πολλάκις. ὀλιγάκις. ἢ ποιότητος. οἷον,
racematim. gregatim. Uel localia. vt. supra.
βοτρυδόν. ἀγεληδόν. ἢ τοπικά. οἷον, ἄνω.
infra. extra. intra. longe. coram. solitarie.
κάτω. ἔξω. ἔσω. πόρρω. ἐνώπιον. καταμόνας.
humi. hinc. ibi. vnde. vlterius. longe.
χαμαί. ἔνθεν. ἔνθα. ὅθεν. ἐπέκεινα. μακράν.
Localium aūt habitudines sunt tres. vel in loco.
τῶν δὲ τοπικῶν σχέσεις εἰσὶ τρεῖς. ἢ ἐν τόπῳ.
vel ad locum. vel de loco vt. domi. domuz.
ἢ εἰς τόπον. ἢ ἐκ τόπου. οἷον. οἴκοι. οἴκαδε.
domo. Uel orationis significatiua. vt: vtinā. vti-
οἴκοθεν. ἢ εὐχῆς σημαντικά. οἷον, εἴθε. αἴ-
nā. vtinam. Uel miserabilia. vt: vae.
θε. ὄφελον. ἢ σχετλιαστικά. οἷον, οὐαί.
heu. heu. heu. pape. Uel admiratiua.
ἰού. ὤμοι. οἴμοι. παπαί. ἢ θαυμαστικά.
vt: pape. heu. Uel negatiua. vt non.
οἷον, βαβαί. φεῦ. ἢ ἀρνητικά. οἷον, οὔ.
nequaquā. nequaquā. Uel cōparationis vel similitu
οὐδαμῶς. οὔκουν. ἢ παραβολῆς ἢ ὁμοι-
dinis. vt: sicut. sicut. sicut. sicut. velut. ve-
ώσεως. οἷον, ὡς. ὥσπερ. καθά. καθάπερ. ἠΰ. ἠ-
luti. Uel coniecture. vt: forsitaz. forte. fortuitu.
ΰτε. ἢ εἰκασμοῦ. οἷον, ἴσως. τάχα. τυχόν.
Uel ordinis. vt: deinceps. deinceps. Uel congregationis vt:
ἢ τάξεως. οἷον, ἑξῆς. ἐφεξῆς. ἢ ἀθροίσεως. οἷον,
simul. simul. vna. satis. pro sufficienter.
ἄρδην. ἅμα. ὁμοῦ. ἅλις. ἀντὶ τοῦ αὐτάρκως.

Uel exhortantis. vt: age. euge. age. agi
ἢ παρακελεύσεως. οἷον, ἄγε. εὖγε. φέρε. δεῦ-
te. eia. age. age: Uel comparationis. vt: ma
τε. εἶα. δεῦρο. ἴθι. ἢ συγκρίσεως. οἷον, μᾶλ
gis. minus. Uel interrogationis. vt: vnde. vbi.
λον. ἧττον. ἢ ἐρωτήσεως. οἷον, πόθεν. ποῦ.
quando. quomodo. Uel intentionis. vt: valde. ni
πηνίκα. πῶς. ἢ ἐπιτάσεως. οἷον, λίαν. ἄ-
mis. valde. maxime. vehementer. Uel confirmatio
γαν. πάνυ. μάλιστα. σφόδρα. ἢ βεβαιώσε-
nis. vt: videlicet. certe. omnino. sane.
ως. οἷον, δηλαδή. δήπουθεν. πάντως. ὄντως.
Uel positiua. vt: legendum. nauigandum. Uel
ἢ θετικά. οἷον, ἀναγνωστέον. πλευστέον. ἢ
iuratiua. vt: per. ne. Uel abiuratiua. vt:
κατομωτικά. οἷον, μή. ναί. ἢ ἀπομωτικά. οἷ-
per. Uel diuinitatis. vt: euoe. euan.
ον. μά. ἢ θειασμοῦ. οἷον, εὐοῖ. εὐάν.

De coniunctionibus.
περὶ συνδέσμων.

Quot modi coniunctionum? octo. alię quidē enim
Πόσοι τρόποι τῶν συνδέσμων; ὀκτώ. οἱ μὲν γὰρ
sunt copulatiuę. alię aūt disiunctiuę. alię aūt con-
εἰσὶ συμπλεκτικοί. οἱ δὲ διαζευκτικοί. οἱ δὲ συ-
tinuatiuę: alię aūt subcontinuatiuę. alię aūt causa
ναπτικοί. οἱ δὲ παρασυναπτικοί. οἱ δὲ αἰτιολο
les. alię aūt dubitatiuę. alię aūt collecti
γικοί. οἱ δὲ ἀπορηματικοί. οἱ δὲ συλλογιστι-
uę. alię aūt completiuę. Que sunt
κοί. οἱ δὲ παραπληρωματικοί. Τίνες εἰσὶ
copulatiuę? queciq; interpretationē in infinitū
συμπλεκτικοί; ὅσοι τὴν ἑρμηνείαν ἐπ' ἄπειρον
que effertur colligant. sūt aūt iste. quidē. aūt.
ἐκφερομένην συνδοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἵδε. μέν. δέ.
q;. et. sed. et. et et. at. sed.
τέ. καί. ἀλλά. ἠμέν. ἠδέ. ἰδέ. ἀτάρ. αὐτάρ.

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS

idest. vtiqȝ. vtiqȝ. Que sūt disiunctiue? queçūqȝ
ἤτοι. μέν. ἄν. Τίνες εἰσὶ διαζευκτικοί; ὅσοι τὴν
locutionē quidē colligant: ab aūt re in
μὲν φράσιν συνδοῦσιν, ἀπὸ δὲ πράγματος εἰς
rem disiungunt. sūt aūt istę. vel siue siue.
πρᾶγμα διιστῶσιν. εἰσὶ δὲ οἵδε. ἤ. ἤτοι. ἠέ.
Que sunt continuatiue? queçūqȝ substantiam quidē non de
Τίνες εἰσὶ συναπτικοί; ὅσοι ὕπαρξιν μὲν οὐ δη
clarant: significant aūt sequētiam: et ordinem.
λοῦσι, σημαίνουσι δὲ ἀκολουθίαν, καὶ τάξιν.
sunt aūt istę. si. siquidē. siquidē. siquidē. Que sūt
εἰσὶ δὲ οἵδε. εἰ. εἴπερ. εἰδή. εἰδήπερ. Τίνες εἰ
subcontinuatiue? queçūqȝ cū substantia et or
σὶ παρασυναπτικοί; ὅσοι μεθ᾽ ὑπάρξεως καὶ τά=
dinē declarant. sūt aūt istę. quoniā. quoniā. quoniam.
ξιν δηλοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἵδε. ἐπεί. ἐπείπερ. ἐπειδή.
quoniam. Que sunt causales? queçūqȝ in
ἐπειδήπερ. Τίνες εἰσὶν αἰτιολογικοί; ὅσοι ἐπ᾽ ἀ
redditione causę accipiuntur. sunt aūt istę
ποδόσει αἰτίας παραλαμβάνονται. εἰσὶ δὲ οἵ=
vt. vt. vt. ꝓpter. ꝓpter. enim. inquātū. eo
δε. ἵνα. ὄφρα. ὅπως. ἕνεκα. οὕνεκα. γάρ. καθό. κα
quod. inquātum. et ideo. quia. apud iuniores. que
θότι. καθόσον. καὶ διό. διότι. παρὰ τοῖς νῦν. ἃ οἱ
antiqui diuidebant. Que sunt dubitatiue?
παλαιοὶ διῄρουν. Τίνες εἰσὶν ἀπορηματικοί;
quibuscūqȝ dubitantes consueuimus vti. sunt aūt
ὅσοις ἐπαποροῦντες εἰώθαμεν χρῆσθαι. εἰσὶ δὲ
istę. forsā ꝛ postea. an. Que sunt collecti
οἵδε. ἆρα. κᾆτα. μῶν. Τίνες εἰσὶ συλλογιστι
uę? q̄cūqȝ ad allata ꝗ et cōprehensiones
κοί; ὅσοι πρὸς τὰς ἐπιφοράς τε καὶ συλλήψεις
demonstrationū bene disposite sūt. sunt aūt istę. igitur.
τῶν ἀποδείξεων εὖ διάκεινται. εἰσὶ δὲ οἵδε. ἄρα.
sed. verum. igitur. itaqȝ. igitur.
ἀλλά. ἀλλαμήν. τοίνυν. τοιγάρτοι. τοιγαροῦν.

Que sūt completiue? queçūqȝ metri vel
Τίνες εἰσὶ παραπληρωματικοί; ὅσοι μέτρου ἢ
ornamenti causa accipiuntur: sunt aūt istę.
κόσμου ἕνεκεν παραλαμβάνονται. εἰσὶ δὲ οἵδε.
quidē. q̄dē. q̄dē. qđ et quidē scribitur. a quo igitur.
δή. ῥά. νύ. ὃ καὶ νῦν γράφεται. ἀφ᾽ οὗ τὸ τοίνυν.
vtiqȝ. vtiqȝ. vtiqȝ. vtiqȝ. quidē. quidē. q̄dē. quidē. vtiqȝ. quidē. quidē.
πού. τοί. θήν. ἄρ. δῆτα. πέρ. πῶ. μήν. ἄν. αὖ. οὖν.
quidē. vtiqȝ. Quidam aūt addiderunt et aduersati
κέν. γέ. Τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ ἐναντιω=
uas. Que sunt aduersatiue? de=
ματικούς. Τίνες εἰσὶν ἐναντιωματικοί; οἱ δη
clarantes aliquid oppositū potentię rei
λοῦντές τι ἐναντίον τῇ δυνάμει τοῦ πράγμα=
vt: tamen. tamen. Sciendum ꝙ multę
τος. οἷον, ἔμπης. ὅμως. ἰστέον ὅτι πολλοὶ
coniūctiones eędem in Multis modis di
σύνδεσμοι οἱ αὐτοὶ ἐπὶ πολλῶν τρόπων λέ=
cuntur. vt sed et copulatiua et colle=
γονται. ὡς ὁ ἀλλὰ καὶ συμπλεκτικὸς καὶ συλ
ctiua. vtiqȝ et copulatiua et comple=
λογιστικός. ὁ ἂν καὶ συμπλεκτικὸς καὶ παρα=
tiua.
πληρωματικός.

De comparatiuo nomine.
περὶ συγκριτικοῦ ὀνόματος.

Comparatiuum nomen est: ꝑ qđ comparatio fit
συγκριτικόν ὄνομά ἐστι, δι᾽ οὗ σύγκρισις γίνε
ad eiusdeꝫ generis. vt: achilles forti
ται πρὸς ὁμογενεῖς. οἷον, ὁ ἀχιλλεὺς ἰσχυρό
or grecis. vel ad alterius generis. vt: he
τερος τῶν δαναῶν. ἢ πρὸς ἑτερογενεῖς. οἷον, ἕκ
ctor erat audatior cephalenis.
τωρ ἦν τολμηρότερος τῶν κεφαλήνων. Οἱ
Formę comparatiuorū duę sunt. vel enim in
τύποι τῶν συγκριτικῶν δύο εἰσί. ἢ γὰρ εἰς ων,

vt maior: vel in vt dicior.
οἷον μείζων, ἢ εἰς ρος. οἷον πλουσιώτερος.
Nominum in desinentium si quidē lon-
Τῶν ὀνομάτων τῶν εἰς ος ληγόντων εἰ μὲν μα-
ga fuerit penultima natura vel positione: tūc vl-
κρὰ εἴη ἡ παραλήγουσα φύσει ἢ θέσει, τότε τὸ ἔ-
timum in paruum manet: et in facit
σχατον εἰς ο μικρὸν μένει, καὶ εἰς τερος ποιεῖ τὸ
comparatiuum. vt: gloriosus: gloriosior. anti-
συγκριτικόν. οἷον, ἔνδοξος, ἐνδοξότερος. πα-
quus: antiquior. mansuetus: mansuetior. si aūt
λαιός, παλαιότερος. πρᾶος, πραότερος. εἰ δὲ
breuis fuerit: paruum in magnū vertitur.
βραχεῖα εἴη, τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα τρέπεται.
vt: vtilis: vtilior. iuuenis: iuni-
οἷον, ὠφέλιμος, ὠφελιμώτερος. νέος, νεώτε-
or. doctus: doctior. Similiter et
ρος. σοφός, σοφώτερος. Ὁμοίως καὶ τὰ
superlatiua additione forman-
ὑπερθετικὰ προσθέσει τοῦ τατος σχηματίζον-
tur. vt: gloriosus: gloriosissimus. antiquus:
ται. οἷον, ἔνδοξος, ἐνδοξότατος. παλαιός,
antiquissimus. iuuenis, maxīe iuuenis. vtilis: vti-
παλαιότατος. νέος, νεώτατος. ὠφέλιμος, ὠ-
lissimus. preter magnus: maior: maximus.
φελιμώτατος. πλὴν μέγας, μείζων, μέγιστος.
pulcher: pulchior: pulcherrimus. bonus: meli-
καλός, καλλίων, κάλλιστος. ἀγαθός, ἀμεί-
or vel melior melior: optimus optimus opti-
νων ἢ βελτίων κρείττων, βέλτιστος ἄριστος κρά-
mus. multus: plus: plurimus. malus: pe-
τιστος. πολύς, πλείων, πλεῖστος. κακός, κακί-
ior vel peior: pessimus. paruus: minor vel minor vel
ων ἢ χείρων, κάκιστος. μικρός, μείων ἢ ἥττων ἢ
minor: minimus. turpis: turpior: turpissi-
ἐλάττων, ἐλάχιστος. αἰσχρός, αἰσχίων, αἴσχι-

mus. inimicus: inimicior: inimicissimus. facilis: facilior:
στος. ἐχθρός, ἐχθίων, ἔχθιστος. ῥάδιος, ῥάων,
facillimus. amicus aūt per syncopen facit amicis-
ῥᾷστος. φίλος δὲ κατὰ συγκοπὴν ποιεῖ φίλ-
simus. Que aūt in per ge-
τατος. Τὰ δὲ εἰς ης διὰ τοῦ ους τὴν γε-
nitiuum faciunt a ꝓprio neutro
νικὴν ποιοῦντα ἀπὸ τοῦ ἰδίου οὐδετέρου
in comparatiuum et superlatiuum faci-
εἰς ες, τὸ συγκριτικὸν καὶ τὸ ὑπερθετικὸν ποι-
unt. vt. verax: veratior: veracissimus.
εῖ. οἷον, ἀληθής, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.
dei amās: dei amātior: dei amātissimus. di-
θεοφιλής, θεοφιλέστερος, θεοφιλέστατος. ἀ-
ligens: diligentior. diligentissimus.
κριβής, ἀκριβέστερος. ἀκριβέστατος.
Que vero in per comparatiuum
Τὰ δὲ εἰς υς, διὰ τοῦ υτερος τὸ συγκριτικὸν
et per superlatiuum faciunt. vt:
καὶ διὰ τοῦ υτατος τὸ ὑπερθετικὸν ποιεῖ. οἷ-
breuis: breuior: breuissimus. dul-
ον, βραχύς, βραχύτερος, βραχύτατος. γλυ-
cis: dulcior: dulcissimus. hec quidē
κύς, γλυκύτερος, γλυκύτατος. ταῦτα μέντοι
faciunt. suauis: suauior: suauissimus. velox: velo-
ποιοῦσι. ἡδύς, ἡδίων, ἥδιστος. ταχύς, τα-
cior vel velocior: velocissimus. Alia vero
χύτερος ἢ ταχίων, τάχιστος. Τὰ δὲ ἄλλα
in aliud quid desinentia: vt plurimū in
εἰς ἄλλο τι λήγοντα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς
et in faciunt. vt: gratiosus:
εστερος καὶ εἰς εστατος ποιεῖ. οἷον, χαρίεις,
gratiosior: gratiosissimus. castus: casti-
χαριέστερος, χαριέστατος. σώφρων, σωφρονέ-
or: castissimus. beneuolus: beneuolentior:
στερος, σωφρονέστατος. εὔνους, εὐνούστερος,

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

benevolentissimus. Comparatiua genitiuo constru
εὐνούστατος. Τὰ συγκριτικὰ τῇ γενικῇ συν=
untur: et datiuo significant exces
τάσσεται, καὶ τῇ δοτικῇ σημαίνουσιν ὑπερβο=
sum. vt: andronicus maior est theodoro
λήν. οἷον, ἀνδρόνικος μείζων ἐστὶ θεοδώρου ἑ=
no digito. Feminina in si quidē oxyto
νὶ δακτύλῳ. Τὰ θηλυκὰ εἰς α, εἰ μὲν ὀξύτο=
na vel perispomena fuerint producunt. vt: gaudium.
να ἢ περισπώμενα εἴη, τὸ α ἐκτείνει. οἷον, χαρά.
minerua. properispomena autē et paroxytona:
ἀθηνᾶ. προπερισπώμενα δέ, καὶ παροξύτονα,
corripiunt. vt: musa. gloria. si autē masculinum
συστέλλει. οἷον, μοῦσα. δόξα. ἐὰν δὲ ἀρσενικὸν
habeāt: fini pprij masculini in genitiuo
ἔχῃ, τῷ τέλει τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ ἐν τῇ γενικῇ
eiusdē tēporis sūt. vt: domesticus domestici: domestica. grauis
ὁμοχρονεῖ. οἷον, οἰκεῖος οἰκείου, οἰκεία. βαρὺς
grauis: grauis. si vero a in verbis
βαρέος, βαρεῖα. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ευω ῥημάτων
fiūt: longa vltimant. vt: regno: re=
γίνεται, μακροκαταληκτεῖ. οἷον, βασιλεύω, βα
gnū. Que vero in bisyllaba quidē: bre
σιλεία. Τὰ δὲ εἰς αια δισύλλαβα μέν, βρα=
ue habent. vt: anus. obstetrix. plurisyllabica
χὺ τὸ α ἔχει. οἷον, γραῖα. μαῖα. πολυσύλλαβα
autē: longum. vt. luna. Que vero in et
δέ, μακρόν. οἷον, σεληναία. Τὰ δὲ εἰς ρα καὶ
vnivoci penultimantia: longū ipsum
μονοφθόγγῳ παραληγόμενα, μακρὸν αὐτὸ
habet. vt: pera. diphthongo autē penultimā
ἔχει. οἷον, πήρα. διφθόγγῳ δὲ παραληγόμε=
tia. breue. vt: parca. experientia. Que autē in
να, βραχύ. οἷον, μοῖρα. πεῖρα. Τὰ δὲ εἰς λα
et producunt ipsum. vt: leda. cissetha.
καὶ θα, μακρύνει αὐτό. οἷον, λήδα. κισσαίθα. Τὰ

alia autē omnia breuia sunt. Quare: col
δὲ ἄλλα πάντα βραχέα εἰσίν. ὥστε, συλ=
ligere licet. omnia: oxytona: et peris
λέγειν ἔξεστιν, ἅπαντα, τὰ ὀξύτονα, καὶ περισ=
pomena feminina: et habentia masculinum lon
πώμενα θηλυκά, καὶ τὰ ἔχοντα ἀρσενικὸν μα=
ga vltimans genitiuū: et que ab
κροκαταληκτοῦν τὴν γενικήν, καὶ τὰ παρὰ τοῦ
et que in plurisyllabica: et que in
ευω, καὶ τὰ εἰς αια πολυσύλλαβα, καὶ τὰ εἰς ρα
vnivoci penultimantia: et que in et
μονοφθόγγῳ παραληγόμενα, καὶ τὰ εἰς δα, καὶ
in vniuersaliter longum seruare reliqua autē:
εἰς θα, καθόλου μακρὸν τηρεῖν τὸ α. τὰ δὲ λοι=
breue.
πά, βραχύ.

Regule de his que attenuantur et aspi
Κανόνες περὶ ψιλουμένων καὶ δα
rantur dictionibus.
συνομένων λέξεων.

Quot spiritus? duo. densus et tenuis.
Πόσα πνεύματα; δύο. δασεῖα καὶ ψιλή.
Omnis dictio a vocali vel diphthongo in
Πᾶσα λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρ=
cipiens: aspiratur vel attenuatur. a vero conso
χομένη, δασύνεται ἢ ψιλοῦται. ἀπὸ δὲ τῶν συμ
nantibus solum in pricipio dictionis existēs: aspira
φώνων μόνον τὸ ρ ἐν ἀρχῇ λέξεως ὄν, δασύνε=
tur. Regule vniuersaliter.
ται. Κανόνες καθόλου.

Nota vniuersaliter in q nominibus et nomi
σημείωσαι καθόλου ἔν τε τοῖς ὀνόμασι καὶ ὀνο
natiuis: q recti spiritus retine
μαστικοῖς, ὅτι τὸ τῆς εὐθείας πνεῦμα φυλάσ=
tur et in his que ab illo declinātur. qui spiri
σεται καὶ ἐν τοῖς ἀπ᾽ ἐκείνης κλινομένοις. ὁ πνεῦ

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS

tus declinationis in illis que ab illa dicatur Et
μα κλίσεως ἐν τοῖς ἀϖ᾽ ἐκείνης λεγέσθω. Καὶ
in verbis aūt spiritus thematis ser
ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ τὸ ϖνεῦμα τοῦ θέματος φυ
uatur et in illis que ab illo declinantur. vt:
λάσσεται καὶ ἐν τοῖς ἀπ᾽ ἐκείνου κλινομένοις. οἷον,
pecco. peccaui. traho: trahebam. qui spiritus
ἁμαρτάνω, ἡμάρτανον. ἕλκω, εἷλκον. ὃ πνεῦμα
declinationis in illis que ab illo dicatur. preter
κλίσεως ἐν τοῖς ἀϖ᾽ ἐκείνου λεγέσθω. πλὴν τοῦ
habeo. habebo. et salto: saltauit. Preterea in ver
ἔχω. ἕξω. καὶ ἅλλομαι, ἧλτο. Ετι ἐϖὶ τῶν ῥη
bis in preteritis prece
μάτων τὸ ἐν τοῖς ϖαρωχημένοις ε ϖροερχό=
dens et excidens: attenuatur. si aūt precedit
μενον καὶ ἀϖοϖίπτον, ψιλοῦται. εἰ δὲ ϖροέρχε
quidē: nō excidit aūt: quod in praete
ται μέν, οὐκ ἀϖοϖίϖτει δέ, ὅϖερ ἐϖὶ τοῦ ϖα=
ritoꝑfecto aliqñ accidit: spiritum pre
ρακείμενον ἐνίοτε συμβαίνει, τὸ ϖνεῦμα τοῦ ἐ
sentis habet. vt: sto: steti: qui stetit. et
νεστῶτος ἔχει. οἷον, ἵστημι, ἕστηκα, ἑστηκώς. καὶ
hi aūt spiritus declinationis dicantur.
ταῦτα δὲ ϖνεύματα κλίσεως λεγέσθωσαν.
Omnis articulus a vocali incipiens: aspi
Πᾶν ἄρθρον ἀϖὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δα=
ratur. Omne pronomen ab inci
σύνεται. Πᾶσα ἀντωνυμία ἀϖὸ τοῦ ε ἀρχο
piēs: attenuatur. preter se. et que ex eo.
μένη, ψιλοῦται. ϖλὴν τοῦ ἑ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. ἀ
ab aūt alia vocali incipiens: aspiratur.
πὸ δὲ ἄλλου φωνήεντος ἀρχομένη, δασύνεται.
preter ipse: et que ab eo Omnis
ϖλὴν τῆς αὐτός καὶ τῶν ἀϖ᾽ αὐτῆς. Πᾶσα
prepositio a vocali incipiens: attenua
ϖρόθεσις ἀϖὸ φωνήεντος ἀρχομένη, ψιλοῦ=

tur. preter sub et super. Omnis coniunctio
ται. ϖλὴν τῆς ὑϖὸ καὶ ὑπέρ. ϖᾶς σύνδεσμος
a vocali incipiens: attenuatur: preter
ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος, ψιλοῦται, ϖλὴν
causales. nam causales om
τῶν αἰτιολογικῶν. οἱ γὰρ αἰτιολογικοὶ ϖάν=
nes aspirātur. preter vt. Colligitur
τες δασύνονται. πλὴν τοῦ ὄφρα. συνάγεται
a dictis vniuersaliter de partibus
ἀπὸ τῶν εἰρημένων καθόλου ϖερὶ τῶν μερῶν
orationis: q aspirātur omnis articulus a
τοῦ λόγου, ὅτι δασύνονται ϖᾶν ἄρθρον ἀϖὸ
vocali incipiens. et omne pnomen
φωνήεντος ἀρχόμενον. καὶ πᾶσα ἀντωνυμία ἀ
a vocali: preter ipse: et preter que
πὸ φωνήεντος, πλὴν τῆς αὐτός, καὶ πλὴν τῶν ἀ
ab vt dictū est: et sub prepositio: et su=
πὸ τοῦ ε, ὡς εἴρηται, καὶ ἡ ὑϖὸ πρόθεσις, καὶ ἡ ὑ=
per: et omnes causales: preter vt.
πέρ, καὶ πάντες οἱ αἰτιολογικοί, πλὴν τοῦ ὄφρα.
alie regule vniuersaliter.
Ετεροι κανόνες καθόλου.
Deriuatiua si retinent principiū: spiritum
Τὰ παράγωγα εἰ σώζει τὴν ἀρχήν, τὸ ϖνεῦμα
ꝓprij primitiui habēt. preter sudor
τοῦ ἰδίου ϖρωτοτύπου ἔχει. πλὴν τοῦ ἰδρώς
a laboro quod ē laboro. simul pro simul
ἀπὸ τοῦ ἰδίω τὸ κοπιῶ. ἄμυδις ἀντὶ τοῦ ἅμα
ab ipso. series a necto. vocetur aūt
ἀπ᾽ αὐτοῦ. εἱρμὸς ἀϖὸ τοῦ εἴρω. καλείσθω δὲ
spiritus deductionis. Que per apheresin tenuis
πνεῦμα παραγωγῆς. τὰ κατὰ ἀφαίρεσιν ψιλοῦ
consonantis fiunt relatiua: aspirantur.
συμφώνου γινόμενα ἀναφορικά, δασύνονται.
vt: tantus: quātus. tunc: quando. preter tunc: quādo.
οἷον, τόσος, ὅσος. πηνίκα, ἡνίκα. πλὴν τόφρα, ὄφρα

tunc. quādo. aeolica omnia attenuantur.
τῆμος, ἦμος. τὰ αἰολικὰ πάντα ψιλοῦται.
nam aeoles ignorant aspirationē. nume
οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν. τὰ ἀρι
ralia omnia aspirātur. preter octo
θμητικὰ πάντα δασύνονται. πλὴν τῶν ὀκτὼ
et nouē et que ab ipsis. In istis no-
καὶ ἐννέα καὶ τῶν ἀπ᾽ αὐτῶν. ἐν τούτοις ση
ta aspirata numeralia. preter
μείωσαι δασυνόμενα τὰ ἀριθμητικά. πλὴν τοῦ
octo et nouem. nā alia particularib⁹
ὀκτὼ καὶ ἐννέα. τὰ γὰρ ἄλλα τοῖς κατὰ μέρος
regulis subiacent. Istis suppositis
κανόσιν ὑποπίπτει. τούτων ὑποκειμένων
īmutabilibus: igitur dicamus paticulariter quā
ἀμεταποιήτων, λοιπὸν λέγωμεν κατὰ μέρος ἑκά
libet vocaliū vel diphthongorū cum omni
στον τῶν φωνηέντων ἢ διφθόγγων μετὰ πάν-
bus litteris speculantes. saluis existentibus
των τῶν γραμμάτων θεωροῦντες. σωζομένων
presertim dictis vniuersaliter regu
προηγουμένως τῶν εἰρημένων καθόλου κανό-
lis. istis enim exceptis: reliqua regulis
νων. τούτων γὰρ ἐξῃρημένων, τὰ λοιπὰ τοῖς
particularibus subiacent. de quib⁹ iam dicamus.
κατὰ μέρος ὑποπίπτει. περὶ ὧν ἤδη λέγωμεν.

Regule particulares.

κανόνες κατὰ μέρος.

Siue intensionem declarat: siue priuationez: siue si
τὸ α εἴτε ἐπίτασιν δηλοῖ, εἴτε στέρησιν, εἴτε ὁ-
mul: siue maluz: siue modicum: siue abundat: atte
μοῦ, εἴτε κακόν, εἴτε ὀλίγον, εἴτε πλεονάζει, ψι
nuatur. preter catena: ex priuatiuo
λοῦται. πλὴν τοῦ ἅλυσις, ἐκ τοῦ στερητικοῦ
et soluo. et infern⁹: ex priuatiuo et
α καὶ τοῦ λύω. καὶ ἅδης, ἐκ τοῦ α στερητικοῦ καὶ

video. Congregatiuum aspiratur. vt omnis.
ἴδω. ἀθροιστικὸν α δασύνεται. οἷον ἅπας.
Ante seipsum attenuatur semp Et ante
τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται ἀεί. καὶ πρὸ τοῦ
attenuatur. nisi inferatur. Et ante
β ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ ρ ἐπιφέροιτο. καὶ πρὸ
attenuatur. preter castus. sanctus. et
τοῦ γ ψιλοῦται. πλὴν ἁγνός. ἅγιος. καὶ τῶν ἀ-
ab his deducta. quod in omnibus
πὸ τούτων παρηγμένων. ὅπερ ἐπὶ πάντων τῶν
exceptis intelligatur. ante attenua
ἐξαιρουμένων νοείσθω. πρὸ τοῦ δ ψιλοῦ-
tur. preter infernus. adultus. ante attenuatur
ται. πλὴν ἅδης. ἁδρός. πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται
sēper. ante attenuatur. preter veneror quod est
ἀεί. πρὸ τοῦ ζ ψιλοῦται. πλὴν ἅζομαι τὸ σέ
veneror. ante attenuatur semp. ante
βομαι. πρὸ τοῦ η ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ θ
attenuatur semper. ante vel vnā vel duplex
ι κ ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ λ ἢ ἑνὸς ἢ διττοῦ
attenuatur. nisi inferatur. preter sal: capio
ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο. πλὴν ἅλς, ἁλῶ
quod ē capio. satis. sale cōdio. area. catena. halicarna
τὸ κρατῶ. ἅλις. ἁλίζω. ἅλως. ἅλυσις. ἁλικαρνα
sus. salio. ante attenuatur. preter simul. pec
σός. ἅλλομαι. πρὸ μ ψιλοῦται. πλὴν ἅμα. ἁ
co. concertatio. funis: quod est funis: matula. pla
μαρτάνω. ἅμιλλα. ἅμμα, τὸ σχοινίον. ἁμίς. ἅ-
centa. consonante aūt illata post sem
μης. συμφώνου δὲ ἐπιφερομένου μετὰ τὸ μ, ἀ
per attenuatur. ante attenuatur. preter pla
εὶ ψιλοῦται. πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. πλὴν ἁν-
ceo: quod est placeo. ante attenuatur semp.
δάνω, τὸ ἀρέσκω. πρὸ τοῦ ξ ο ψιλοῦται ἀεί.
ante attenuatur. preter ois. simplex. se
πρὸ τοῦ π ψιλοῦται. πλὴν ἅπας. ἁπλοῦς. ἅ-

mel. tango. Ante attenuatur. preter ra
παξ. ἅπτομαι. πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. πλὴν ἁ

rum. ante attenuatur sēp. ante
ραιόν. πρὸ τοῦ σ ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ τ

attenuatur. preter que: in significatione que.
ψιλοῦται. πλὴν ἅττα, ἐπὶ σημασίας τοῦ ἅτινα.

alter. ante attenuatur semp. ante
ἅτερος. πρὸ τοῦ υ φ χ ψιλοῦται ἀεί. πρὸ

attenuatur. preter curuatura rote. mēbra: que
τοῦ ψ ψιλοῦται. πλὴν ἁψίς. ἅψεα, τὰ

mēbra. ante magnū attenuatur semp.
μέλη. πρὸ τοῦ ω μεγάλου ψιλοῦται ἀεί.

Colligitur φ ante omnes vocalem
συνάγεται ὅτι τὸ α πρὸ παντὸς φωνήεντος

attenuatur semp. et ante consonantes
ψιλοῦται ἀεί. καὶ πρὸ συμφώνων τῶν θ φ χ κ

attenuatur semp. Quare aspirata
σ ξ ψιλοῦται ἀεί. ὥστε δασυνόμενα τοῦ α

in quibus post sequatur. etiā castus. sanctus.
ἐν οἷς μετὰ τὸ β, ρ ἐπάγοιτο. ἔτι ἁγνός. ἅγιος.

adultus. veneror. infernus. in quib⁹ post induci
ἁδρός. ἅζομαι. ἅδης. ἐν οἷς μετὰ τὸ λ, μ ἐπάγε

tur. etiam sal. capio. et reliqua. in quib⁹. post
ται. ἔτι ἅλς. ἁλῶ. καὶ τὰ λοιπά. ἐν οἷς μετὰ τὸ

sequitur vel etiam rarū. que. alter.
ρ, μ ἐπάγεται ἢ τὸ π. ἔτι ἁραιόν. ἅττα. ἅτερος.

abundans in pricipio dictionis: sequen
Τὸ ε πλεονάζον ἐν ἀρχῇ λέξεως, τὸ τοῦ ἑπομέ

tis spiritum accipit. vt: videbā. videbam. vigin
νου πνεῦμα λαμβάνει. οἷον, ὥρων. ἑώρων. εἴκο-

ti: viginti. ante aspiratur. preter
σιν, ἐείκοσιν. τὸ ε πρὸ τοῦ α δασύνεται. πλὴν

si et bonorū et ver. ante attenua
τοῦ ἐὰν καὶ ἐάων καὶ ἔαρ. πρὸ τοῦ β ψιλοῦ-

tur. preter hebreus. ante atenuatur semp.
ται, πλὴν ἑβραῖος. πρὸ τοῦ γ ψιλοῦται ἀεί.

ante attenuatur. preter pauimētū quod pauimentum. se
πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. πλὴν ἕδος, τὸ ἔδαφος. ἑ

debit pro sedebit. dos. ante at.
δεῖται ἀντὶ τοῦ καθεδεῖται. ἕδνον. πρὸ τοῦ ε ψι

tenuatur. preter desiderium qđ est desiderium. ante
λοῦται. πλὴν τοῦ ἐέλδωρ ἡ ἐπιθυμία. πρὸ

non inuenitur: nisi a declinatione. ante
τοῦ ζ ἡ οὐχ εὕρηται, εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως. πρὸ τοῦ

attenuatur semp. ante attenuatur semp. ante
θ ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ι ψιλοῦται ἀεί. πρὸ

aspiratur. preter socer et inducie.
τοῦ κ δασύνεται. πλὴν ἑκυρὸς καὶ ἐκεχειρία.

ante vel vnū vel duplex attenuatur. nisi
πρὸ τοῦ λ ἢ ἑνὸς ἢ διττοῦ ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ κ ἐ

inferatur. et preter grecus. caliditas. hellespontus.
πάγοιτο. καὶ πλὴν τοῦ ἕλλην. ἕλη. ἑλλήσποντος

helenus. helene. palus. capio. verto. helicon. vermis.
ἕλενος. ἑλένη. ἕλος. ἑλῶ. ἑλίσσω. ἑλικών. ἕλμινς.

ante attenuatur semp. ante vel vnū vel du
πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ν ἢ ἑνὸς ἢ διτ

plex attenuatur. nam propter causale est.
τοῦ ψιλοῦται. τὸ γὰρ ἕνεκα αἰτιολογικόν ἐστι.

ante attenuatur. preter habebo. habitus. deiceps. ante
πρὸ τοῦ ξ ψιλο. πλὴν τοῦ ἕξω. ἕξις. ἑξῆς. πρὸ

attenuatur. preter sequor. ante
τοῦ π ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἕπομαι. πρὸ τοῦ ο

aspiratur semp. ante attenuatur. preter se-
δασύνεται ἀεί. πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἕρ

ptuz. mercuri⁹. ros. facio: ante attenuatur. preter
κος. ἑρμῆς. ἕρση. ἕρδω. πρὸ τοῦ ς ψιλοῦται. πλὴν

habentia ipsū cum vt: conuiuor. ante
τῶν ἐχόντων αὐτὸ μετὰ τοῦ τ. οἷον, ἑστιῶ. πρὸ

attenuatur. preter alter. paratus. socius. ante
τοῦ τ ψιλο. πλὴν τοῦ ἕτερος. ἕτοιμος. ἑταῖρος. πρὸ

attenuatur semp. ante et ante attenua-
τοῦ υ ψιλο. ἀεί. πρὸ τοῦ φ καὶ πρὸ τοῦ χ ψιλοῦ

tur. preter solidus. Ante semp aspiratur.
ται. πλὴν ἑφθός. πρὸ τοῦ ψ ἀεὶ δασύνεται.
Ante aspiratur. preter sum quod ē sum
πρὸ τοῦ ω δασύνεται. πλὴν τοῦ ἔω τὸ ὑπάρ
et pmitto. colligitur q ante vocales
χω. καὶ ἐῶ. συνάγεται ὅτι τὸ ε πρὸ φωνηέντων
attenuatur. preter desiderii ante vero
ει υ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἐέλδωρ. πρὸ δὲ τῶν α
aspiratur. preter ver. et honorū et pmitto. ante
ο ω δασύνεται. πλὴν ἔαρ καὶ ἑάων καὶ ἐῶ. πρὸ
consonantes attenuatur. semp. preter
συμφώνων τῶν θ φ χ γ μ ν ψιλοῦται ἀεί. πλὴν
solidus. ante aspiratur semp. Quare aspira
ἑφθός. πρὸ τοῦ ψ δασύνεται ἀεί. ὥστε δασυνό
ta in quib' inducatur. preter ver et ho
μενα τοῦ ε, ἐν οἷς τὸ α ἐπάγοιτο. πλὴν ἔαρ καὶ ἑ
norū. hebreus. pauimētū. sedebit. desiderium. in quib'
άων. ἑβραῖος. ἔδος. ἑδεῖται. ἐέλδωρ. ἐν οἷς τὸ κ
inducitur. preter socer et inducie. in quib' post
ἐπάγεται. πλὴν ἑκυρὸς καὶ ἐκεχειρία. ἐν οἷς μετὰ
inducitur. grecus. caliditas helespōtus. helene.
τὸ λ, κ ἐπάγεται. ἕλλην. ἕλη ἑλλήσποντος. ἑλένη.
helenus. palus. verto. capio. helicon. vermis. habebo. ha
ἕλενος. ἕλος. ἑλίσσω. ἑλῶ. ἑλικών. ἕλμινς. ἕξω. ἕ
bit'. deinceps. in quib' inducitur. sequor. septum. mer
ξις. ἑξῆς. ἐν οἷς τὸ π ρ ἐπάγεται. ἕπομαι. ἕρκος. ἑρ=
curius. ros. facio. in quib' inducitur. in quib'
μῆς. ἕρση. ἕρδω. ἐν οἷς τὸ σ τ ἐπάγεται. ἐν οἷς τὸ
magnū inducitur. preter sū et pmitto. ante
ω μέγα ἐπάγεται. πλὴν ἔω καὶ ἐῶ. τὸ η πρὸ τοῦ
a declinatione solum idest augumēto inuenitur
α ἀπὸ κλίσεως μόνον ἤτοι αὐξήσεως εὕρηται.
ante aspiratur. nisi a pleonasmo fuerit.
πρὸ τοῦ β δασύνεται. εἰ μὴ ἀπὸ πλεονασμοῦ εἴη.
vt: paululum. Ante aspiratur. preter
οἷον, ἠβαιόν. πρὸ τοῦ γ δασύνεται. πλὴν τοῦ ἠ

diuinus. ante attenuatur. preter voluptas.
γάθεος. πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἡδονή.
ante attenuatur semp. ante aspira
πρὸ τῶν ε ζ η θ ι ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ κ δασύ
tur. preter quiete pro quiete ante
νεται. πλὴν τοῦ ἧκα ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. πρὸ τοῦ
attenuatur. preter clauus. sol. ante
λ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἧλος. ἥλιος. πρὸ τοῦ μ
attenuatur. preter dies. domesticus. dimidiū. ia=
ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἡμέρα. ἥμερος. ἥμισυ. ἡ=
culator qd ē iaculator. Ante attenuatur. preter
μων ὁ ἀκοντιστής. πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. πλὴν
quando. Ante non inuenitur: nisi a decli
τοῦ ἡνίκα. πρὸ τοῦ ξ οὐχ εὕρηται, εἰ μὴ ἀπὸ κλί
natione. ante et attenuatur. preter iecur.
σεως. πρὸ τοῦ ο καὶ π ψιλοῦται. πλὴν ἧπαρ.
ante attenuatur. preter herodes. iuno. herodia
πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. πλὴν ἡρώδης. ἥρα. ἡρωδι
anus. heron. hercules. herodotus. herophilus. he=
ανός. ἥρων. ἡρακλῆς. ἡρόδοτος. ἡρόφιλος. ἥ=
ros. Ante aspiratur semp. Ante atte
ρως. πρὸ τοῦ σ δασύνεται ἀεί. πρὸ τοῦ τ ψι
nuatur. preter vincor. ante attenuatur sē
λοῦται. πλὴν ἡττῶμαι. πρὸ τοῦ υ ψιλοῦται ἀ
per. Ante attenuatur. preter vulcanus.
εί. πρὸ τοῦ φ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἥφαιστος.
et hephestion. Ante attenuatur semp. Ante
καὶ ἡφαιστίων. πρὸ τοῦ χ ψιλοῦται ἀεί. πρὸ
non inuenitur. nisi in augumēto. Ante
τοῦ ψ οὐχ εὕρηται, εἰ μὴ ἐπ' αὐξήσεως. πρὸ τοῦ
magnum attenuatur semp. Colligitur q
ω μεγάλου ψιλοῦται ἀεί. συνάγεται ὅτι τὸ
ante omnes vocales attenuatur. ante
η πρὸ πάντων τῶν φωνηέντων ψιλοῦται. πρὸ
consonantes attenuatur semp. ante aspira
συμφώνων ζ θ χ ψιλοῦται ἀεί. πρὸ γ σ δασύνε

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

tur. quare aspirata in quib⁹ sequitur.
ται. ὥστε δασυνόμενα τοῦ η ἐν οἷς τὸ β ἕπεται.
nisi a pleonasmo adiacet. in quib⁹
εἰ μὴ ἀπὸ πλεονασμοῦ πρόσκειται. ἐν οἷς τὸ γ ἕ
sequitur. suauis. in quib⁹ sequitur: preter quiete.
πεται. ἡδύς. ἐν οἷς τὸ κ ἕπεται. πλὴν τοῦ ἦκα. ἧ
clauus. sol. dies. mansuetus. medium. iaculator. iecur.
λος. ἥλιος. ἡμέρα. ἥμερος. ἥμισυ. ἥμων. ἧπαρ.
herodes. herodianus. iuno. herophil⁹. in quib⁹ se
ἡρώδης. ἡρωδιανός. ἥρα. ἡρόφιλος. ἐν οἷς τὸ σ ἕ
quitur. vincor. vulcanus. hephestion. ante
πεται. ἡττῶμαι. ἥφαιστος. ἡφαιστίων. τὸ ι πρὸ
attenuatur semp. et ante attenuatur.
τοῦ α β γ ψιλοῦται ἀεί. καὶ πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται.
nisi inferatur. preter sciens. ante
εἰ μὴ τὸ ρ ἐπάγοιτο. πλὴν τοῦ ἴδρις. πρὸ τοῦ ε
attenuatur. preter sacrum. accipiter. ante aspira
ψιλοῦται. πλὴν ἱερόν. ἱέραξ. πρὸ τοῦ ζ δασύνε
tur sẽper. ante attenuatur. preter mitto.
ται ἀεί. πρὸ τοῦ η ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἵημι.
ante attenuatur semp. ante non inuenitur.
πρὸ τοῦ θ ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ ι οὐχ εὕρηται.
ante attenuatur. preter sufficiens. suppli
πρὸ τοῦ κ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἱκανός. ἱκετεύ=
co. preuenio. preuenio. ante vel vnū vel duplex
ω. ἱκάνω. ἱκνοῦμαι. πρὸ τοῦ λ ἢ ἑνὸς ἢ διττοῦ
attenuatur. preter propitius. ante voca
ψιλοῦται. πλὴν ἵλεως. πρὸ τοῦ μ φωνήεν=
li quidē allata: aspiratur semp. conso
τος μὲν ἐπιφερομένου, δασύνεται ἀεί. συμ=
nante aūt allata: attenuatur semper. ante
φώνου δὲ ἐπιφερομένου, ψιλοῦται ἀεί. πρὸ
attenuatur semp. ante et attenua=
τοῦ ν ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τῶν ξ καὶ ο ψιλοῦ
tur semp. ante vnū quidē attenuatur.
ται ἀεί. πρὸ τοῦ π ἑνὸς μὲν ψιλοῦται.

preter volo. duplex aūt: aspiratur. Ante
πλὴν τοῦ ἵπταμαι. διττοῦ δὲ δασύνεται. πρὸ
attenuatur semp. Ante attenuatur. ni
τοῦ ρ ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ σ ψιλοῦται. εἰ
si inferatur. si vero inferatur: aspira
μὴ τὸ τ ἐπάγοιτο. εἰ δὲ τὸ τ ἐπάγοιτο, δασύνε
tur. preter ister. Ante atte=
ται. πλὴν τοῦ ἴστρος. πρὸ τῶν τ υ φ χ ψ ω ψι
nuatur semp. Colligitur quod ante omnes
λοῦται ἀεί. συνάγεται ὅτι τὸ ι πρὸ πάντων
quidē vocales attenuatur. preter sacrū. acci
μὲν τῶν φωνηέντων ψιλοῦται. πλὴν ἱερόν. ἱέ=
piter. mitto. ante consonantes attenua
ραξ. ἵημι. πρὸ συμφώνων τῶν β γ θ ξ τ φ χ ψιλοῦ
tur sẽper. ante aspiratur semp. Quare aspi=
ται ἀεί. πρὸ τοῦ ζ δασύνεται ἀεί. ὥστε δασυνό
rata hec. in quibus sequitur. preter
μενα τοῦ ι, ταῦτα. ἐν οἷς τῶν δ, ρ ἕπεται. πλὴν
sciens. sacrū. accipiter. in quibus inducitur. mitto.
τοῦ ἴδρις. ἱερόν. ἱέραξ. ἐν οἷς τὸ ζ ἐπάγεται. ἵημι.
sufficiens. supplico. peruenio. puenio. ꝓpitius. in quib⁹
ἱκανός, ἱκετεύω. ἱκάνω. ἱκνοῦμαι. ἵλεως. ἐν οἷς
cū vocalis inferatur. vt. volo. in
μετὰ τοῦ μ φωνῆεν ἐπιφέροιτο. ἵμα. ἵπταμαι. ἐν
quib⁹ infertur. in qb⁹ inducitur. preter
οἷς π τ ἐπιφέρεται. ἐν οἷς τὸ σ τ ἐπάγεται. πλὴν τοῦ
ister. per superabūdātiam additum:
ἴστρος. τὸ ο κατὰ πλεονασμὸν προστιθέμενον,
aspiratur. vt: quomodocūq; vter. ante
δασύνεται. οἷον, ὁποσοῦν ὁπότερος, πρὸ τῶν α β
attenuatur sẽper. ante attenuatur. preter
γ ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ
via. ante attenuatur semp. ante atte
ὁδός. πρὸ τῶν ε ζ η θ ι ψιλοῦται ἀεί. πρὸ τοῦ κ ψι
nuatur. preter qualis. quantuꝫ. quantuꝫ enim
λοῦται. πλὴν τοῦ ὁκοῖος. ὁκόσον. ὁπόσον γὰρ

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

fuit. ante attenuatur preter totus. pi
ἦν. πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ὅλος. ὅλ
la. tractus. ante attenuatur. preter si-
μος. ὁλκή. πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ὁ
mul. similis. tamen. obses. et homerus. clamor.
μοῦ. ὅμοιος. ὅμως. ὅμηρον. καὶ ὅμηρος. ὁμοκ
planus. coetus. ante et attenua
λή. ὁμαλός. ὅμιλος. πρὸ τοῦ ν καὶ ξ ψιλοῦ
tur semp. ante attenuatur. preter scutu.
ται ἀεί. πρὸ τοῦ π ψιλοῦται. πλὴν ὅπλον.
ante attenuatur. preter video. terminus: qui
πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ὁρῶ. ὅρος, ὁ
e terminus. et preter in quibus vel cu
ὁρισμός. καὶ πλὴν ἐφ᾽ ὧν τὸ κ ἢ τὸ μ μετὰ τοῦ ρ
inducatur. portus. ipetu facio. adiuro. ordo.
ἐπάγοιτο. ὁρμός. ὁρμῶ. ὁρκίζω. ὁρμαθός.
ante vocali quidē illata: aspi-
πρὸ τοῦ σ φωνήεντος μὲν ἐπιφερομένου, δα-
ratur. preter osiris. consonante aut illa
σύνεται. πλὴν τοῦ ὄσιρις. συμφώνου δὲ ἐπι-
ta: attenuatur. ante attenuatur.
φερομένου, ψιλοῦται. πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται.
preter q. quādo. ante attenua
πλὴν τοῦ ὅτι. ὅταν. πρὸ τῶν φ χ ψ ψιλοῦ-
tur semp. ante vel vel non inventu est.
ται ἀεί. πρὸ τοῦ ο ἢ υ ἢ ω οὐχ εὕρηται.
Colligitur q ante omnes voca
συνάγεται ὅτι τὸ ο πρὸ πάντων τῶν φωνηέν-
les attenuatur. ante consonantes
των ψιλοῦται. πρὸ συμφώνων τῶν β γ δ θ μ
attenuatur. preter via. Quare
ξ φ χ ψ ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ὁδός. ὥστε
aspirata hec. via. qualis. quan
δασυνόμενα τοῦ ο, ταῦτα. ὁδός. ὁκοῖος. ὁκό-
tus: totus. pila. tractus. simul. similis. tamen. ob
σος. ὅλος. ὅλμος. ὁλκή. ὁμοῦ. ὅμοιος. ὅμως. ὅ

ses. homerus. clamor. coetus. planus. scu
μηρον. ὅμηρος. ὁμοκλή. ὅμιλος. ὁμαλός. ὅ-
tu. video. terminus. in quib' post sequitur
πλον. ὁρῶ. ὅρος. ἐν οἷς μετὰ τὸ ρ ἐπάγεται τὸ
vel in quib' post vocalis infertur.
κ ἢ τὸ μ. ἐν οἷς μετὰ τὸ σ φωνῆεν ἐπιφέρεται.
preter osiris. q. qn. aspiratur
πλὴν τοῦ ὄσιρις. ὅτι. ὅταν. τὸ υ δασύνεται
semp. preter aeolica. nam aeoles ignorant
ἀεί. πλὴν τῶν αἰολικῶν. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦ
aspirationes. magnu attenuatur semp.
σι τὴν δασεῖαν. τὸ ω μέγα ψιλοῦται ἀεί.
preter que a hora. sic: pro sic.
πλὴν τῶν παρὰ τοῦ ὥρα. ὧδε, ἀντὶ τοῦ οὕτως.
morior. diphthongus in vltra vnam
ὡρακιῶ. Η αι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν
syllabam dictionib' attenuatur. nisi infera
συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοι
tur. preter capio. eligo. Diphthon
το. πλὴν τοῦ αἱρῶ. αἱροῦμαι. Η αυ δίφθογ
gus attenuatur. preter hec. et sui ipsius. pro
γος ψιλοῦται. πλὴν τοῦ αὕτη. καὶ αὑτοῦ. ἀν-
sui ipsius. vt dictuz est prius.
τὶ τοῦ ἑαυτοῦ. ὡς εἴρηται πρότερον. Η ει
diphthongus attenuatur. preter verto. fa
δίφθογγος ψιλοῦται. πλὴν εἱλύσσω. εἱμαρ-
tum. vestis: quod e vestis. indutus. vn'. vsq;. series.
μένη. εἷμα, τὸ ἔνδυμα. εἱμένος. εἷς. ἕως. εἱρμός.
carcer. diphthongus attenuatur. preter illu-
εἱρκτή. Η ευ δίφθογγος ψιλοῦται. πλὴν εὔ
mino: qd e illumino: et inflamo. dormio: qd est dor
ω, τὸ φωτίζω, καὶ φλογίζω. εὕδω, τὸ κοιμῶ-
mio. inuenio. diphthongus in vltra
μαι. εὑρίσκω. Η οι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ
vnā syllabam dictionib' attenuatur. preter via.
μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται. πλὴν οἶμος.
ouis aut: quod e ouis ex ouis attenuatur.
οἶς δέ, τὸ πρόβατον ἐκ τοῦ ὄϊς ψιλοῦται. Η ου

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS

diphthongus attenuatur. quoniã enim causa
Δίφθογγος ψιλοῦται. οὕνεκα γὰρ αἰτιολογι=
le. et cui⁹. articulus aũt: et relatiuum. et hic
κόν. καὶ οὗ. ἄρθρον δέ, καὶ ἀναφορικόν. καὶ οὗ=
aũt relatiuum ꝗ et pronomen. et sic
τος δὲ ἀναφορικόν τε καὶ ἀντωνυμία. καὶ οὕ=
aduerbiũ. Quare aspirata in diph
τως ἐπίρρημα· ὥστε δασυνόμενα ἐν ταῖς δίφ
thongis et in monosyllabis. ni
θόγγοις ἡ αι καὶ ἡ οι ἐν τοῖς μονοσυλλάβοις. εἰ
si aduerbiũ fuerit. etiaꝫ in quib⁹ post induci
μὴ ἐπίρρημα εἴη. ἔτι ἐν οἷς μετὰ τὸ αι τὸ μ ἐπάγε
tur. hec. sui ipsius. tego. fatũ. vestis. indu=
ται. αὕτη. αὑτοῦ. εἰλύσσω. εἱμαρμένη. εἷμα. εἱμέ
tus. yn⁹. vsqꝫ. series. carcer. dormio. inuenio. illumino. in
νος. εἷς. ἕως. εἱρμός. εἱρκτή. εὕδω. εὑρω. εὕω. εὑ
uenio. via. pꝑter. cui⁹. Querentes igitur
ρίσκω. οἶμος. οὕνεκα. οὗ. ζητοῦντες τοίνυν
de aliquo: vtrũ aspiratur vel attenuatur. si
περὶ τινός, πότερον δασύνεται ἢ ψιλοῦται. εἰ
quidẽ nomẽ fuerit: accipimus rectũ. si vero ver
μὲν ὄνομα εἴη, λαμβάνομεν τὴν εὐθεῖαν. εἰ δὲ ῥῆ
bũ vel participiũ: thema. si aũt aliud quid partium
μα ἢ μετοχή, τὸ θέμα. εἰ δὲ ἄλλο τι τῶν μερῶν
orationis: ipsũ illud. et si quidẽ diriuatiuũ:
τοῦ λόγου, αὐτὸ ἐκεῖνο. καὶ εἰ μὲν παράγωγον,
accipimus et quo deducitur: secundũ quod est spiri=
λαμβάνομεν ἐξ οὗ παράγεται, καθὸ ἐστὶ τὸ πνεῦ
tus. si vero compositũ: ex quo componitur: secundũ quod est
μα. εἰ δὲ σύνθετον, ἐξ οὗ συντίθεται, καθὸ ἐστὶ τὸ
spiritus. et si quidẽ alicui vniuersaliũ regularum
πνεῦμα. καὶ εἰ μὲν τινὶ τῶν καθόλου κανόνων ὑ
subiacet: ab illo hoc iudicamus: non
ποπίπτει, ἀπ' ἐκείνου τοῦτο κρίνομεν, μὴ φρον
cogitantes de particularibus. si vero non: tũc a
τίζοντες τῶν κατὰ μέρος. εἰ δὲ μή, τότε ἀπὸ τῶν
particularibus hoc iudicamus.
κατὰ μέρος τοῦτο κρίνομεν. τελ τέλος. τέλος

Ex libro demetrij chalcondile.
Ἐκ τῶν Δημητρίου τοῦ Χαλκονδύλου.

De augumento preteritorum
περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν παρῳχημένων
et syllabico et temporali.
τῆς τε συλλαβικῆς καὶ χρονικῆς.

Preteritorũ autem augumentum sic vtiqꝫ specu
Ἡ δὲ τῶν παρῳχημένων αὔξησις ὧδ' ἂν θεωροῖ
lareẗ. est enim hoc quidẽ: syllabicũ. vt: verbero: verbe
το. ἔστι γὰρ ἡ μέν, συλλαβική. οἷον, τύπτω, ἔτυ
rabam. hoc autẽ: tẽporale. vt: diligo: diligebam.
πτον. ἡ δέ, χρονική. οἷον, ἀγαπῶ, ἠγάπων.

De augumento temporali.
περὶ αὐξήσεως χρονικῆς.

Verborũ igitur: incipientia quidẽ a vocali
τῶν οὖν ῥημάτων, τὰ μὲν ἀρχόμενα ἀπὸ φωνή
bus α ε ο paruo: in preteritis
εντων τοῦ α ε ο μικροῦ, ἐπὶ τῶν παρῳχημένων
augentur temporaliter: et quidẽ α in η verti
αὐξάνονται χρονικῶς. καὶ τὸ μὲν α εἰς η τρέπε=
tur in omni preterito. vt: diligo:
ται ἐπὶ παντὸς παρῳχημένου. οἷον, ἀγαπῶ,
diligebam: dilexi: dilexeram: dilexi.
ἠγάπων, ἠγάπηκα, ἠγαπήκειν, ἠγάπησα.
similiter aũt et ε in η vt: cõtendo: cõtendebã.
Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ε εἰς η. οἷον, ἐρίζω, ἤριζον.
preter quattuordecim quedã: in quib⁹ ε acci
πλὴν δεκατεσσάρων τινῶν, ἐφ' ὧν τὸ ε προσ=
pit ι. vt: habeo: habebã: dico: dicebã:
λαμβάνει τὸ ι. οἷον, ἔχω, εἶχον, ἔπω, εἶπον,
capio: capiebaꝫ. sequor: sequebar. sto: sta
ἕλω, εἷλον. ἕπομαι, εἱπόμην. ἑστήκω, εἱ=
stabam. facio conuiuiũ: faciebã cõuiuiũ. dimitto: dimittebam. ser
στήκειν. ἑστιῶ, εἱστίων. ἑῶ, εἴων. ἑρπύ=
po: serpebam. traho: trahebam. traho:
ζω, εἵρπυζον. ἕλκω, εἷλκον. ἑλκύω,

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

trahebā. serpo: serpebam. traho: trahebam. cōsuesco: cōsue=
εἵλκυον. ἕρπω, εἵρπον, ἐρύω, εἵρυον. ἐθίζω, εἴθι=
scebā. cōsuesco: cōsueui. induo: indut⁹ sū. operor: opera
ζον. ἔθω, εἴωθα. ἕω, εἷμαι. ἐργάζομαι, εἰργαζό=
bar. o aūt paruum vertitur in ω magnū. vt:
μην. Τὸ δὲ ο μικρὸν τρέπεται εἰς ω μέγα. οἷον,
termino: terminabā. similiter aūt et incipien
ὁρίζω, ὥριζον. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀρχόμε=
tia a αι vel αυ diphthongo: temporaliter augen=
να ἀπὸ τῆς αι ἢ αυ διφθόγγου, χρονικῶς αὐξά
tur in omnibus preteritis: mutatiōe
νονται ἐπὶ πάντων τῶν παρῳχημένων, τροπῇ
α in η et ι ascripto. vt: ve=
τοῦ α εἰς η καὶ τοῦ ι προσγραφομένου. οἷον, αἰ
recundor: verecundabar: verecūdat⁹ sū. augeo: augebā: au
δοῦμαι, ᾐδούμην, ᾐδέσθην. αὔξω, ηὖξον, ηὔξη
xi: auxerā: auxi. Etiam que a οι diph
κα, ηὐξήκειν, ηὔξησα. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῆς οι διφ=
thongo incipiunt: versione ο parui in ω
θόγγου ἀρχόμενα, τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω
magnū: et ascripto ι augentur
μέγα, καὶ προσγραφομένου τοῦ ι, αὐξάνονται
in preteritis. vt: pereo: perie
ἐπὶ τῶν παρῳχημένων. οἷον, οἴχομαι, ᾠχό=
bam: perij: perierā. preter solus sū: sol⁹ fui.
μην, ᾤχηκα, ᾠχήκειν. πλὴν τοῦ οἰῶμαι, οἰώθη.
ploro: plorauí. ebrio. vinū emo. insanio. auguror.
οἰμῶ, ὤιμησα. οἰνῶ. οἰνίζω. οἰστρῶ. οἰωνίζομαι.
auguror. auguror. temonē rego. temonez re
οἰωνοσκοπῶ. οἰωνοπολῶ. οἰακίζω. οἰακονο=
go. temonē dirigo. q̄ iam annotata sunt οι diph
μῶ. οἰακοστροφῶ. ἃ δὴ σεσημείωται τὴν οι δίφ
thongum īmutatam habentia in preteri
θογγον ἄτρεπτον ἔχοντα ἐπὶ τῶν παρῳχημέ=
tis. aliqua vero incipientium a ευ augen
νων. ἔνια δὲ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ ευ αὐξά

tur et ipsa temporaliter in preteri
νονται καὶ αὐτὰ χρονικῶς ἐπὶ τῶν παρῳχημέ
tis attice. vt: oro: orabam.
νων ἀττικῶς. οἷον, εὔχομαι, ηὐχόμην.

Que verborum non su
Ποῖα τῶν ῥημάτων οὐκ ἐπι
scipiunt augumentū.
δέχονται αὔξησιν.

Que aūt a ε et ι diphthongo incipiunt: vel
Τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ε καὶ ι διφθόγγου ἀρχόμενα, ἢ
a ου nullum augumētū accipiunt
ἀπὸ τῆς ου, οὐδεμίαν αὔξησιν λαμβάνουσιν
in preteritis vt: impedio: īpediebā: īpedi
ἐπὶ τῶν παρῳχημένων. οἷον, εἴργω, εἶργον. εἶρ
ui. mingo: mingebam. similiter aūt et que īcipiunt
ξα. οὐρῶ, οὔρουν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀρχόμε
a η vel ω magno: vel ι vel υ tenue:
να ἀπὸ τοῦ η ἢ ω μεγάλου, ἢ ι ἢ τοῦ υ ψιλοῦ,
nullo modo augentur in preteritis.
οὐδ᾽ ὅλως αὐξάνονται ἐπὶ τῶν παρῳχημένων.
vt: resono: resonebam: resonaui: resonauerā: resonaui. iu
οἷον, ἠχῶ, ἤχουν, ἤχηκα, ἠχήκειν, ἤχησα. ὠφε=
uo: iuuabam: iuuaui: iuuauerā: iuuaui.
λῶ, ὠφέλουν, ὠφέληκα, ὠφελήκειν, ὠφέλησα.
aucupo: aucupabā: aucupaui: aucupauerā: aucupaui. iniurio. in=
ἰξεύω, ἴξευον, ἴξευκα, ἰξεύκειν, ἴξευσα. ὑβρίζω, ὕ
iuriabā: iniuriaui: iniuriaueraz: iniuriaui. quapp et imutabi
βριζον, ὕβρικα, ὑβρίκειν, ὕβρισα. Διὸ καὶ ἀμετά=
les dicuntur: tanq̄ que non mutantur in
βολα λέγονται, ὡς μὴ μεταβαλλόμενα ἐν τοῖς
preteritis.
παρῳχημένοις.

Quomodo cōposita verba augentur.
Πῶς τὰ σύνθετα ῥήματα αὐξάνονται.

Cōposita vero verba ex prepositionib⁹: q̄n quidē
Τὰ δὲ σύνθετα ῥήματα ἐκ προθέσεων, ὅτε μὲν ἢ

prepositio nihil plus significationi ver
πρόθεσις οὐδὲν πλέον τῇ σημασίᾳ τοῦ ῥήμα=
bi addit: capiunt augmentū in
τος προστίθησι, λαμβάνουσι τὴν αὔξησιν κατὰ
principio. vt: dormio: dormiebam: purgo:
τὴν ἀρχήν. οἷον, καθεύδω, ἐκάθευδον. καθαίρω,
purgabam. dico: dicebam. qñ aūt plus quid
ἐκάθαιρον. ἐνέπω, ἤνεπον. ὅτε δὲ πλέον τι τοῦ
secundū se verbo significat: intrinsecus augmētū
καθ' αὑτὸ ῥήματος σημαίνει, ἔνδοθεν ἡ αὔξησις
fit inter prepositionem et verbum.
γίνεται μεταξὺ τῆς προθέσεως καὶ τοῦ ῥήματος.
vt: obaudio: obaudiebam. peiero: peie-
οἷον, παρακούω, παρήκουον. ἐπομνύω, ἐπώ=
rabam. describo: describebam. In verbis
μνυον. καταγράφω, κατέγραφον. ἐν δὲ τοῖς
aūt a prepositione cōpositis: scire
ῥήμασι τοῖς ἀπὸ προθέσεως συνθέτοις, εἰδέναι
oportet: ꝙ cōposita quidē prepositio ver
δεῖ, ὅτι συντιθεμένη μὲν ἡ πρόθεσις τοῖς ῥήμα=
bis a consonante incipientibus: custodit
σι τοῖς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένοις, φυλάττει
ꝓpriam suam vocalem. vt: describo. in-
τὸ ἴδιον αὐτῆς φωνῆεν. οἷον, καταγράφω. ἐπι=
beo. composita vero a vocali inci-
τάττω. συντιθεμένη δὲ τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρ=
pientibus: amittit ipsam vt: obaudio.
χομένοις, ἀποβάλλει αὐτό. οἷον, παρακούω.
peiero. deuenio. quapp et in preteri
ἐπομνύω. κατέρχομαι. διὸ καὶ ἐν τοῖς παρω=
tis a consonante incipientium ver
χημένοις τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων ῥη=
borū: in quib9 syllabicum augmentū fit:
μάτων, ἐφ' ὧν ἡ συλλαβικὴ αὔξησις τοῦ ε γίνε=
similiter abiicitur vocalis prepositio
ται, ὁμοίως ἐκβάλλεται τὸ φωνῆεν τῆς προθέ=

nis. vt: describebam. permanebam. iubebam.
σεως. οἷον, κατέγραφον. παρέμενον. ἐπέταττον.
Si aūt a vocali incipientia verba as-
εἰ δὲ τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα δα
pirantur: tunc et tenuis prepositio
σύνονται, τηνικαῦτα καὶ τὸ ψιλὸν τῆς προθέ=
nis vertitur in ꝓpriam aspiratā. vt: dor
σεως τρέπεται εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ. οἷον, καθεύ
mio. subsisto. quidē circū et ante prepo
δω. ὑφίστημι. ἤγε μὴν περὶ καὶ ἡ πρὸ πρό
sitio composite verbis a vo-
θεσις συντιθέμεναι τῶν ῥημάτων τοῖς ἀπὸ φω
cali incipientibus: non abiiciunt
νήεντος ἀρχομένοις, οὐκ ἀποβάλλουσι τὸ ἑ=
suam vocalē. vt: circūduco: circūducebam.
αυτῶν φωνῆεν. οἷον, περιάγω, περιῆγον.
preuenio: preueniebam. si quidē aliqua
προέρχομαι, προηρχόμην. ἐὰν μέντοι τινὰ
verborū composita inueniantur in vsu:
τῶν ῥημάτων σύνθετα εὑρίσκωνται ἐν χρήσει,
simplicia aūt non: istorū augmentū vt plu
ἁπλᾶ δὲ μή, τούτων ἡ αὔξησις ὡς τὰ πολ=
rimū in principio fit. vt: dubito:
λὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν γίνεται. οἷον, ἀμφισβητῶ,
dubitabam. supplico: supplicabam. at
ἠμφισβήτουν. ἀντιβολῶ, ἠντιβόλουν. οὐ μὴν
qui et istorum quedā intrinsecus faciunt
ἀλλὰ καὶ τούτων ἔνια ἔνδοθεν ποιοῦνται τὴν
augmentum. vt: fruor: fruebar. et
αὔξησιν. οἷον, ἀπολαύω, ἀπέλαυον. καὶ
fruebar attice conor: conabar.
ἀπήλαυον ἀττικῶς. ἐπιχειρῶ, ἐπεχείρουν.
aggredior: aggrediebar. laudo: lau
ἐγχειρῶ, ἐνεχείρουν. ἐγκωμιάζω, ἐνε=
dabas. reminiscor: reminiscebar.
κωμίαζον. ἐνθυμοῦμαι, ἐνεθυμούμην.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

expecto: expectabam. et aliqua a
προσδοκῶ, προσεδόκων. καί τινα τῶν ἀπὸ τοῦ
et quę cōponuntur. vt: displiceo. dis=
εὖ καὶ δυς συγκειμένων. οἷον, δυσαρεστῶ, δυ=
plicebam. beneiuro: beneiurabam. afficiobeneficio: afficie
σηρέστουν. εὐορκῶ, εὐώρκουν. εὐεργετῶ, εὐηρ
bā beneficio. nuntio: nuntiabam.
γέτουν. εὐαγγελίζομαι, εὐηγγελιζόμην.

Quę verborum duplex habent
ποῖα τῶν ῥημάτων διπλῆν ἔχου
augumentū.
σι τὴν αὔξησιν.

Sciendum aūt q in quibusdā verbis attici
ἰστέον δὲ ὡς ἐπί τινων ῥημάτων οἱ ἀττικοὶ δι=
plex faciunt augumentū. vt: turbo: tur=
πλῆν ποιοῦνται τὴν αὔξησιν. οἷον, ἐνοχλῶ, ἠ=
babam. corrigo: corrigebam. tolero: tolera
νώχλουν. ἀνορθῶ, ἠνώρθουν. ἀνέχομαι, ἠνειχό
bam. debacchor: debacchatus sum. possum: po
μην. παροινῶ, πεπαρώνηκα. δύναμαι, ἠδυνή=
tui. volo: volui.
μην. βούλομαι, ἠβουλήθην.

De augumēto syllabico.
περὶ αὐξήσεως συλλαβικῆς.

Quę aūt a consonante incipiunt: syllabi
τὰ δὲ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, συλλαβι=
ce augentur. addito in pri
κῶς αὔξεται. προστιθεμένου τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρ
cipio preteritorū. in q preterito impfe
χὴν τῶν παρωχημένων. ἐπί τε τοῦ παρατατι=
cto et indefinitis. vt: verbero. verberabam.
κοῦ καὶ τῶν ἀορίστων. οἷον, τύπτω. ἔτυπτον.
verberaui.
ἔτυψα.

De formatione temporum.
περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων.

temporum aūt formationes actiuorum qui
τῶν δὲ χρόνων σχηματισμοὶ τῶν μὲν ἐνεργη=
dem tales sunt.
τικῶν τοιαῦτοί εἰσιν.

Formatio preteriti ipfecti.
σχηματισμὸς τοῦ παρατατικοῦ.

Preteritū iperfectū a presente fit:
Ὁ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος γίνεται,
mutatione vltimę in et acceptio
μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ον, καὶ προσλή=
ne syllabici augumenti: vel temporalis in
ψει τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ἢ χρονικῆς κατὰ
principio. vt: verbero: verberabam. diligo.
τὴν ἀρχήν. οἷον, τύπτω, ἔτυπτον. ἀγαπῶ,
diligebam.
ἠγάπων.

Formatio futuri.
σχηματισμὸς τοῦ μέλλοντος.

Futurū aūt desinit quidē in et coincipit
ὁ δὲ μέλλων λήγει μὲν εἰς ω, καὶ συνάρχεται τῷ
presenti. habet aūt ante vel vel vel
ἐνεστῶτι. ἔχει δὲ πρὸ τοῦ ω, ἢ τὸ ψ ἢ τὸ ξ ἢ τὸ
vel vnū qd quattuor imutabilium. ideo et ver
σ ἢ ἕν τι τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. διὸ καὶ τὰ
ba qdē primę coniugationis barytonorum semp
μὲν τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ἀεί
habent in futuro. vt: verbero:
τὸ ψ ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος. οἷον, τύπτω,
verberabo. verba aūt secundę: et etiam verborū quar
τύψω. τὰ δὲ τῆς δευτέρας, καὶ ἔτι τῶν τῆς τετάρ
tę aliqua vt: dico: dicā. facio: faciam.
της ἔνια τὸ ξ. οἷον, λέγω, λέξω. πράττω, πράξω.
clamo: clamabo. verba aūt tertię et sextę
κράζω, κράξω. τὰ δὲ τῆς τρίτης καὶ τῆς ἕκτης τὸ
vt: ipleo: iplebo. regno: regnabo.
σ. οἷον, πλήθω, πλήσω. βασιλεύω, βασιλεύσω.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS USAL.ES

verba vero quintę custodit ipsā imutabi
Τὰ δὲ τῆς πέμπτης φυλάττει τὸ αὐτὸ ἀμετάβο

lem in futuro. vt: canto: cantabo.
λον ἐπὶ τοῦ μέλλοντος. οἷον, ψάλλω, ψαλῶ.

iudico: iudicabo. Oportet aūt scire: ꝙ in de-
κρίνω, κρινῶ. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς ζω λή

sinentia verba vt in plurimū in
γοντα ῥήματα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς σω τὸν

futurum faciunt. vt: termino: terminabo. ambu
μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ὁρίζω, ὁρίσω. βαδί-

lo: ambulabo. dico: dicam. fabrico: fabricabo. preter
ζω, βαδίσω. φράζω, φράσω. κτίζω, κτίσω. πλὴν

ploro: plorabo: firmo: firmabo: lamētor:
τοῦ οἰμώζω, οἰμώξω, στηρίζω, στηρίξω. αἰάζω,

lamētatabor. suspiro: suspirabo. vlulo: vlulabo.
αἰάξω. στενάζω, στενάξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω.

populor: populabor. publico: publicabo.
ἀλαπάζω, ἀλαπάξω. θρυλλίζω, θρυλλίξω.

clamo: clamabo. ludo: ludam: et ludam attice.
κράζω, κράξω. παίζω, παίξω, καὶ παίσω ἀττικῶς.

iugulo: iugulabo. pungo: pungam. strido: stridam. fa-
σφάζω, σφάξω. στίζω, στίξω. τρύζω, τρύξω. ῥέ

cio: faciam. Que aūt in desinunt per duo
ζω, ῥέξω. Τὰ δὲ εἰς σσω λήγοντα διὰ δύο σσ,

vel duo: vt in plurimū in futu
ἢ δύο ττ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τοῦ μέλλον-

ro habent. vt: fodio: vel fodio: et
τος τὸ ξ ἔχουσιν. οἷον, ὀρύσσω, ἢ ὀρύττω, καὶ

fodio secūdū antiquos: fodiā. ago
ὀρύτγω κατὰ τοὺς παλαιούς, ὀρύξω. πράτ-

agam. preter fingo: fingam. remi
τω, πράξω. πλὴν τοῦ πλάττω, πλάσω. ἐρέσ-

go: remigabo. loro verbero: loro verberabo. fortifico: fortificabo. spar
σω, ἐρέσω. ἱμάσσω, ἱμάσω. ἰμάσσω, ἰμάσω. πάσ

go: spargam. video: videbo.
σω, πάσω. λάσσω, λάσω. λεύσσω, λεύσω.

Formatio futuri in
σχηματισμὸς μέλλοντος τῶν εἰς ιζω

verborū secundū atticos.
ῥημάτων κατὰ τοὺς ἀττικούς.

Etiam in verba super bisyllaba haben
Ἔτι τὰ εἰς ιζω ῥήματα ὑπερδισύλλαβα, ἔχον-

tia in penultima: ꝓprium attici futu
τα τὸ ι ἐν τῇ παραληγούσῃ, ἴδιον ἀττικοὶ μέλ-

rum faciunt circunflexū: a cōmuni
λοντα ποιοῦσι περισπώμενον, ἀπὸ τοῦ κοινοῦ

futuro eiectione vt: puto: putabo:
μέλλοντος ἐκβολῇ τοῦ σ. οἷον, νομίζω, νομίσω,

et putabo attice vado: vadam: et vadā.
καὶ νομιῶ ἀττικῶς. βαδίζω, βαδίσω, καὶ βαδιῶ.

certo: certabo: et certabo.
ἀγωνίζομαι, ἀγωνίσομαι, καὶ ἀγωνιοῦμαι. Τὸ

augeo aūt: et auxilior: et lixo: non sunt futu
δὲ αὔξω καὶ ἀλέξω, καὶ ἕψω, οὐκ εἰσὶ μέλλον-

ra: sed presentia ex passione: ab au
τες, ἀλλ' ἐνεστῶτες ἐκ πάθους, ἀπὸ τοῦ αὐ-

geo: auxilior: lixo. a quibus et futura in
ξέω, ἀλεξέω, ἑψέω. ἀφ' ὧν καὶ οἱ μέλλοντες ἐν

vsu sunt lixabo: augebo: auxiliabor.
χρήσει εἰσὶν ἑψήσω, αὐξήσω, ἀλεξήσω.

Formatio futuri verborum
σχηματισμὸς τοῦ μέλλοντος τῶν

in bisyllaborum.
εἰς εω δισυλλάβων.

Etiam in bisyllaba verba vt in pluri
Ἔτι τὰ εἰς εω δισύλλαβα ῥήματα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ

mum accipientia: futurum faci
στον τὸ υ προσλαβάνοντα, τὸν μέλλοντα ποι-

unt vt: nauigo: nauigabo. fluo: fluam. nato:
οῦσιν. οἷον, πλέω, πλεύσω. ῥέω, ῥεύσω. νέω,

natabo. spiro: spirabo. que secuta sūt et
νεύσω. πνέω, πνεύσω. οἷς ἠκολούθησε καὶ τὸ

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS USAL

accendo: accēdas. fleo: flebo. que in pre
κάω. καύσω. κλάω, κλαύσω. ἅπερ ἐπὶ τοῦ ἐνε-
senti: et fleo et accendo dicuntur. Isto
στῶτος, καὶ κλαίω καὶ καίω λέγονται. τού-
rum aūt prime persone in indicatiuo
των δὲ τὰ πρῶτα πρόσωπα ἐπὶ τοῦ ὁριστικοῦ
presente: et preteritoīpfecto: et etiam tertie
ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ, καὶ ἔτι τὰ τρίτα
pluralium nō cōtrahuntur. alia vero
τῶν πληθυντικῶν οὐ συναιροῦνται. τὰ ἄλλα
contractionē accipiunt. vt: nauigo. nauigas:
συναίρεσιν ἐπιδέχεται. οἷον, πλέω. πλέεις,
nauigas. nauigat: nauigat. nauigatis duo: nauigatis duo. nauigant
πλεῖς. πλέει, πλεῖ. πλέετον, πλεῖτον. πλέε-
duo: gant duo. nauigamus. nauigatis: nauigatis. nauiga
τον, πλεῖτον. πλέομεν. πλέετε, πλεῖτε. πλέου
gant. Nauigabam. nauigabas: gabas. nauigabat: gabat. naui
σιν. ἔπλεον. ἔπλεες, ἔπλεις. ἔπλεε, ἔπλει. ἐ-
gabatis duo: batis duo. nauigabāt duo: gabant duo. nauigaba
πλέετον, ἐπλεῖτον. ἐπλεέτην, ἐπλείτην. ἐπλέο
mus. nauigabatis: batis. nauigabant. Similiter aūt
μεν. ἐπλέετε, ἐπλεῖτε. ἔπλεον. ὡσαύτως δὲ
et optatiua et subiunctiua istorū non con
καὶ τὰ εὐκτικὰ καὶ ὑποτακτικὰ τούτων οὐ συ-
trahuntur omnino. vt: nauigarē. nauigares. nauigaret.
ναιροῦνται ὅλως. οἷον, πλέοιμι. πλέοις. πλέοι.
si nauigem nauiges. nauiget.
ἐὰν πλέω. πλέῃς. πλέῃ.

Formatio preteritīpfecti.
σχηματισμὸς τοῦ παρακειμένου.

Preteritū pfectū a futuro fit
Ὁ δὲ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνε-
versione in et si quidem futurum
ται τροπῇ τοῦ ω εἰς α. καὶ εἰ μὲν ὁ μέλλων τὸ ψ
ante habet: preteritūpfectuz habet. vt:
πρὸ τοῦ ω ἔχει, ὁ παρακείμενος τὸ φ ἔχει. οἷον,

verberabo: verberaui. si aūt futurum preteritūpfe
τύψω, τέτυφα. εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ ξ, ὁ παρακεί-
ctum vt: dicam: dixi. si aūt futurum
μενος τὸ χ. οἷον, λέξω, λέλεχα. εἰ δὲ ὁ μέλλων
velnū quid quattuor īmutabilium: pre
τὸ ς ἢ ἕν τι τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων, ὁ πα
teritūpfectum vt: īplebo: īpleui. iudicabo:
ρακείμενος τὸ κ. οἷον, πλήσω, πέπληκα. κρινῶ,
iudicaui. Si aūt preteritūīpfectuz augetur syl
κέκρικα. Εἰ δὲ ὁ παρατατικὸς αὔξεται συλ-
labice: et breue habet augmentū vel cōmune:
λαβικῶς, καὶ βραχεῖαν ἔχει τὴν αὔξησιν ἢ κοινήν,
tunc preteritūpfectum accipit et
τότε ὁ παρακείμενος προσλαμβάνει καὶ τὸ
presentis principalem consonantem. vt: ver
τοῦ ἐνεστῶτος ἀρκτικὸν σύμφωνον. οἷον, τύ
bero: verberabam. verberaui. scribo: scribebam: scri
πτω, ἔτυπτον. τέτυφα. γράφω, ἔγραφον, γέ-
psi preter incipientia verba a
γραφα. πλὴν τῶν ἀρχομένων ῥημάτων ἀπὸ
et vt: cognosco: cognoscebam: co
τοῦ γνω καὶ γρη. οἷον, γνωρίζω, ἐγνώριζον, ἐ-
gnoui. vigilo: vigilabam: vigilaui.
γνώρικα. γρηγορῶ, ἐγρηγόρουν, ἐγρηγόρηκα.
et etiam a incipientia. vt: proiicio:
καὶ ἔτι τῶν ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχομένων. οἷον, ῥίπτω,
proiiciebam: proieci. si aūt preteritūīpfectū habet
ἔρριπτον, ἔρριφα. εἰ δὲ ὁ παρατατικὸς ἔχει τὴν
incipientē. positione longam: et preteritūpfectum
ἄρχουσαν θέσει μακρὰν, καὶ ὁ παρακείμενος
ab eadem incipit. vt: seminabā: semina
ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται. οἷον, ἔσπειρον, ἔσπαρ
ui: cantabā: cantaui. in quibꝰ aūt verbis est
κα. ἔψαλον, ἔψαλκα. ἐφ᾽ ὧν δὲ ῥημάτων ἔστι
in principio aspirata: non eandem assu
κατὰ τὴν ἀρχὴν δασύ, οὐ τὸ αὐτὸ προσλαμ-

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

mit preteritūpfectum: sed oppositam
βάμει ὁ παρακείμενος, ἀλλὰ τὸ ἀντιστοιχοῦν
ipsi tenuē. vt: dico: dixi. separo:
αὐτῶ ψιλόν. οἷον, φράζω, πέφρακα. χωρίζω,
separaui. venor: venatus sum. Penulti
κεχώρικα. θηρεύω, τεθήρευκα. παραλήγου=
mam aūt eandē habet preteritūpfectum futu
σαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ παρακείμενος τῶ μέλ
ro vt: verberabo: verberaui. scribam: scri
λοντι. οἷον, τύψω, τέτυφα. γράψω, γέγρα=
psi. faciam: feci. preter bisylla
φα. ποιήσω, πεποίηκα. πλὴν τῶν δισυλλά=
ba verba quinte coniugationis penul=
βων ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας τῶ ε παρα
timantia: et etiā verba prime coniugationis bi=
ληγόντων, καὶ ἔτι τῶν τῆς πρώτης συζυγίας δι
syllaba habentia et ipsa in penulti
συλλάβων ἐχόντων καὶ αὐτῶν ἐν τῆ παραλη=
ma syllabizatū cum
γούση τὸ ε συλλαβιζόμενον τῶ ρ μετὰ τοῦ τ.
istorum enim in preteritopfecto verti
τούτων γὰρ τὸ ε ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τρέπε=
tur in vt: semino: seminabo: seminaui. scido:
ται εἰς α. οἷον, σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα. κείρω,
incidā: incidi mitto mittam: misi. ver
κερῶ, κέκαρκα. στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα. στρέ=
to: vertam: verti. muto: mutabo: mutaui.
φω, στρέψω, ἔστραφα. τρέπω, τρέψω, τέτραφα.
nutrio: nutriam: nutriui. attici aūt in quibusdā
τρέφω, θρέψω, τέθραφα. οἱ δὲ ἀττικοὶ ἐπ᾽ ἐνίων
disyllabis prime et secunde coniu=
δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυ=
gationis barytonorū vertunt in vt:
γίας τῶν βαρυτόνων τρέπουσι τὸ ε εἰς ο. οἷον,
furor: furabor: furatus sum. mitto: mittam:
κλέπτω, κλέψω, κέκλοφα. πέμπω, πέμψω,

misi. dico: dicam: dixi. pluo: pluam:
πέπομφα. λέγω, λέξω, λέλοχα. βρέχω, βρέξω,
plui. ipsorum aūt
βέβροχα. ἐμέκω, ἐμέξω, ἤμοχα. τῶν αὐτῶν δέ
est et aliqua incipientiū a vel
ἐστι καὶ τὸ ἔνια τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ λ ἢ
facere pprium preteritūpfectū: eiectione videli
τοῦ μ ποιεῖν ἴδιον παρακείμενον, ἐκβολῆ δηλο
cet in geminatione consonantis:
νότι τοῦ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν συμφώνου,
et interpositione vt: capio: capiam: ce
καὶ παρενθέσει τοῦ ι. οἷον, λήβω, λήψω, λέλη=
pi cōmuniter. et cepi attice. sortior sortiar: sor=
φα κοινῶς. καὶ εἴληφα ἀττικῶς. λήχω, λήξω, λέ=
titus sū: et sortitus sū. dico: dicam: dixi: et di=
ληχα, καὶ εἴληχα. λέγω, λέξω, λέλοχα. καὶ εἴ=
xi. sortior: sortiar: sortitus sum: et sorti
λοχα. μείρομαι, μεροῦμαι, μέμαρμαι, καὶ εἵμαρ
tus sum. vnde fatum.
μαι. ὅθεν εἱμαρμένη.

De formatione attici
περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἀττικοῦ
preteritipfecti.
παρακειμένου.

Etiam sciendū quod attici pprium preteritūpfectum
Ἔτι ἰστέον ὡς οἱ ἀττικοὶ ἴδιον παρακείμενον
faciunt in verbis incipientibus ab
ποιοῦσιν ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῶν ἀρχομένων ἀπὸ
vel vel paruo. istorū enim cōmu
τοῦ α ἢ τοῦ ε ἢ τοῦ ο μικροῦ. τούτων γὰρ τῶ κοι
ni preteritopfecto principales duas presentis
νῶ παρακειμένω τὰ ἀρκτικὰ δύο τοῦ ἐνεστῶτος
litteras apponentes: et tertiam corripien=
γράμματα προστιθέντες, καὶ τὴν τρίτην συστέλ
tes syllabam: ppriū preteritūpfectū faci
λοντες συλλαβήν, ἴδιον παρακείμενον ποιοῦ=

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

unt. vt: venio: veni: veni. audio. au
σιν. οἷον, ἐλεύθω, ἤλευθα, ἐλήλυθα. ἀκούω. ἤ=

diui: audiui. vngo: vnxi: vnxi. fo
κουα, ἀκήκοα. ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα. ὀρίσ=

dio: fodi: fodi. in quibusdã aũt ab
σω, ὤρυχα, ὀρώρυχα. ἔν τισι δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ ο

incipientibus solum addunt in ꝙ
ἀρχομένων τὸ ε μόνον προστιθέασιν ἐπί τε

preterito ĩpfecto et preteritopfecto et indefi
τοῦ παρατατικοῦ καὶ παρακειμένου καὶ ἀορί=

nito. vt: video: videbam: vidi. emo: e
στου. οἷον, ὁρῶ, ἑώρων, ἑώρακα. ὠνοῦμαι, ὠ=

mebam: et emebam. emi: emi. ĩpul
νούμην, καὶ ἐωνούμην. ὤνημαι, ἐώνημαι, ὦσ=

sus sũ: ĩpulsus sum. ĩpuli: ĩpuli. iussi: ius
μαι, ἔωσμαι. ὠσάμην, ἐωσάμην. ἄνωγα, ανέω=

si. similiter aũt istis et videor: videor. Ali
γα. ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ τὸ οἶκα, ἔοικα. Εν

qua quidẽ istorũ non corripiunt penulti
ά γε μὴν τούτων οὐ συστέλλουσι τὴν παρα=

mã. vt: aptaui. comedi. erraui. vn
λήγουσαν. οἷον, ἄρηρα. ἔδηδα. ἀλάλημαι. ἀλή

ctus sum. Etiam sciendũ ꝙ quinte con=
λειμμαι. Ἔτι ἰστέον ὅτι τῶν τῆς πέμπτης συ=

iugationis verborũ in vel desinentia: custodi
ζυγίας ῥημάτων τὰ εἰς λ ἢ ρ λήγοντα, φυλάτ=

unt ipsam in preteritopfecto. vt: can
τουσι αὐτὸ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου. οἷον, ψάλ=

to: cantabo: cantaui. semino. seminabo: seminaui.
λω, ψαλῶ, ἔψαλκα. σπείρω, σπερῶ. ἔσπαρκα.

habentia vero in vltima syllaba:
τὰ δὲ ἔχοντα τὸ ν ἐπὶ τῆς ἐσχάτης συλλαβῆς,

interposita inter et preteri
ἐντιθεμένου τοῦ η μεταξὺ τοῦ ν καὶ κ, τὸν παρα

tũpfectum faciunt. vt: distribuo: distribuã: distribui.
κείμενον ποιοῦσιν. οἷον, νέμω, νεμῶ, νενέμηκα.

incido: incidaz: incidi. et per syncopen inci=
τέμνω, τεμῶ, τετέμηκα. καὶ κατὰ συγκοπὴν τέτ

di. eo ꝙ enim nõ construitur
μηκα. διὰ γὰρ τὸ ἀσύντακτον εἶναι τὸ ν τῷ κ,

interpositio inter ista facta est.
παρένθεσις τοῦ η μεταξὺ τούτων ἐγένετο.

Similiter aũt et in desinentia: abijciunt
Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς νω λήγοντα, ἐκβάλλει τὸ

in preteritopfecto: vt: habentia in
ν ἐπὶ τοῦ παρακειμένου, οἷον, τὰ ἔχοντα ἐπὶ

penultima vel diphthongum. vt:
τῆς παραληγούσης τὸ ι ἢ τὴν ει δίφθογγον. οἷ=

iudico: iudicabo: iudicaui. occido: occidaz: occidi.
ον, κρίνω, κρινῶ, κέκρικα. κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα.

preter ante habentia in penulti
πλὴν τῶν πρὸ τοῦ νω ἐχόντων ἐν τῇ παραλη

ma diphthongum: et quedã penulti
γούσῃ τὴν αι δίφθογγον, καί τινων τῷ υ παρα

mantia. hec enim custodientia ver
ληγόντων. ταῦτα γὰρ φυλάττοντα τὸ ν, τρέ=

tunt ipsam in preteritopfecto in vt:
πουσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου εἰς γ. οἷον,

foedo. foedabo: foedaui. inquino: inquinabo. in
μιαίνω, μιανῶ, μεμίαγκα. μολύνω, μολυνῶ. με

quinaui. vniuersaliter enim ante vel vel
μόλυγκα. καθόλου γὰρ τὸ ν πρὸ τοῦ γ ἢ κ ἢ χ,

in vertitur. vt: reliquo: reliquo.
εἰς γ τρέπεται. οἷον, καταλείπω, ἐγκαταλείπω.

fio: ingeneror. fundo: confundo. Etiã notan
γίνομαι, ἐγγίνομαι. χέω, συγχέω. Ἔτι σημει=

dum: q̃n preteritũ pfectũ in desinens lon=
ωτέον, ὅτε ὁ παρακείμενος εἰς κα λήγων μα=

gam habet penultimam: si eijcit
κρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, εἰ ἀποβάλλει τὸ

corripit penultimam more ionico.
κ, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν ἔθει ἰωνικῷ.

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ut: steti: steti. iui: iui. mortuus sum: mor
οἷον, ἕστηκα, ἕσταα. βέβηκα, βέβαα. τέθνηκα, τέ-
tuus sum. timui: timui. letatus sum: letatus sum.
θναα. δέδοικα, δέδια. γέγηκα, γέγαα.
Formatio preteriti plusquamperfecti.
σχηματισμὸς τοῦ ὑπερσυντελίκου.
Preteritum plusquamperfectum autem a preterito perfecto
Ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου
fit: mutatione in et acceptione
γίνεται, τροπῇ τοῦ α εἰς ειν, καὶ προσλήψει τῆς
augumenti in principio: si a consonan
τοῦ ε αὐξήσεως κατὰ τὴν ἀρχήν, εἰ ἀπὸ συμφώ
te preteritum perfectum incipit. verberaui: verbera
νου ὁ παρακείμενος ἄρχεται. τέτυφα, ἐτετύ-
ueram. plicaui: plicaueram. si autem a voca
φειν. πέπλεχα, ἐπεπλέχειν. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεν-
li incipit: non est opus additione. ut: cantaui:
τος ἄρχεται, οὐ δεῖ προσθήκης. οἷον, ἔψαλκα,
cantaueram. dilexi: dilexeram.
ἐψάλκειν. ἠγάπηκα, ἠγαπήκειν.
Formatio medij preteriti perfecti.
σχηματισμὸς τοῦ μέσου παρακειμένου.
Medium autem preteritum perfectum ab acti
Ὁ δὲ μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητι-
uo preterito perfecto: accipiens ante
κοῦ παρακειμένου, λαμβάνων πρὸ τοῦ α τὸ
consonantem presentis. si autem due consonan
σύμφωνον τοῦ ἐνεστῶτος. ἐὰν δὲ δύο σύμφω
tes sint in presenti: magis designati
να ἢ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος, τὸ μᾶλλον χαρακτηρι
uam coniugationis. ut: libo: libaui. ver
στικὸν τῆς συζυγίας. οἷον, λείβω, λέλοιβα. τύ-
bero: verberaui. si quidem presens desinit in
πτω, τέτυπα. εἰ μέντοι ὁ ἐνεστὼς λήγει εἰς ω
purum: et medium preteritum perfectum similiter
καθαρόν, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ὁμοίως

purum habet. ut: audio: audiui. oportet tamen
τὸ α καθαρὸν ἔχει. οἷον, ἀκούω, ἤκουα. δεῖ μέν-
scire: quod in quibusdam habentibus duas conso
τοι εἰδέναι, ὡς ἐπὶ τινῶν τῶν ἐχόντων δύο σύμ
nantes in presenti: non designati
φωνα ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος, οὐ τὸ χαρακτηριστι
ua coniugationis presentis semper acci
κὸν τῆς συζυγίας τοῦ ἐνεστῶτος ἀεὶ λαμβά-
pitur: sed aliquando vel opposita ipsi aspi
νεται, ἀλλὰ ἐνίοτε ἢ τὸ ἀντίστοιχον αὐτῷ δα
rata: vel et medium. ut in fodio: fodi.
σύ, ἢ καὶ τὸ μέσον. ὡς ἐπὶ τοῦ σκάπτω, ἔσκαφα.
noceo: nocui. Si autem in desinens pre
βλάπτω, βέβλαβα. Ἂν δὲ εἰς ζω λήγων ὁ ἐ-
sens: in futurum facit: medium pre-
νεστώς, εἰς σ τὸν μέλλοντα ποιεῖ, ὁ μέσος πα
teritum perfectum ante habet. ut: dico:
ρακείμενος πρὸ τοῦ α τὸ δ ἔχει. οἷον, φράζω,
dicam: dixi. si autem in vel in duo desi
φράσω, πέφραδα. εἰ δὲ εἰς ζω ἢ εἰς δύο σσ λή-
nens presens: in futurum format:
γων ὁ ἐνεστώς, εἰς ξ τὸν μέλλοντα σχηματίζει,
Medium preteritum perfectum habet. ut: clamo:
ὁ μέσος παρακείμενος τὸ γ ἔχει. οἷον, κράζω,
clamabo: clamaui. percutio: vel percutio: vel percutio:
κράξω, κέκραγα. πλήσσω, ἢ πλήττω, ἢ πλήγω,
percutiam: percussi. Habet autem eandem penul
πλήξω, πέπληγα. Ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παρα-
timam medium preteritum perfectum acti
λήγουσαν ὁ μέσος παρακείμενος τῷ ἐνεργη-
uo preterito perfecto. ut: verberaui: verberaui. per
τικῷ παρακειμένῳ. οἷον, τέτυφα, τέτυπα. πέ-
cussi: percussi. preter habentia in
πληχα, πέπληγα. πλὴν τῶν ἐχόντων ἐπὶ τοῦ
futuro in penultima vel solum vel cum
μέλλοντος ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ ε ἢ μόνον ἢ με

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

tunc enim in ipsum vertit medium prete
τὰ τοῦ ι. τότε γὰρ εἰς ὁ αὐτὸ τρέπει ὁ μέσος πα
ritũpfectum. vt: corrũpã: corrumpi. psuadebo: psua
ρακείμενος. οἷον, φθερῶ, ἔφθορα. πείσω, πέποι
si. pariã: peperi. gignã: factus sũ. cedã: cessi et atti
θα. τέξω, τέτοκα. γενῶ, γέγονα. εἴξω, οἶκα. καὶ ἀτ
ce cessi. si aũt presens diphthongo pe=
τικῶς ἔοικα. εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς τῇ αι διφθόγγῳ πα
nultimat: medium preteritũpfectũ in penulti
ραλήγει, ὁ μέσος παρακείμενος ἐν τῇ παραλη=
ma habet. vt: ostendo: ostendi: insanio:
γούσῃ τὸ η ἔχει. οἷον, φαίνω, πέφηνα, μαίνω,
insaniui. oscito: oscitaui. disco: didici.
μέμηνα. χαίνω, κέχηνα. δαίω, δέδηα.

De medio preteritopfecto
περὶ τοῦ μέσου παρακειμένου τῶν
circunflexorum.
περισπωμένων.

Sciendum aũt ꝙ in circunflexis ver
ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ τῶν περισπωμένων ῥημά=
bis raro inueniũtur media preteritapfecta: et
των σπανίως εὕρηνται μέσοι παρακείμενοι, καὶ
indefinita secunda. qñ aũt inueniantur: minora
ἀόριστοι δεύτεροι. ὅτε δὲ εὑρεθῶσιν, ἐλαττοῦν
sunt: illud qdẽ actiuo preteritopfecto: istõ aũt
ται, ὁ μὲν τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου, ὁ δὲ
primo indefinito vna syllaba. vt: stre
τοῦ πρώτου ἀορίστου μιᾷ συλλαβῇ. οἷον, δου
po: strepui: strepui. pulso: pulsaui:
πῶ, δεδούπηκα, δέδουπα. κτυπῶ, ἐκτύπηκα,
pulsaui. iubeo: iussi: iussi. mugio: mugi=
ἔκτυπα. ἀνωγῶ, ἠνώγηκα, ἤνωγα. μυκῶ, μεμύ
ui: mugiui. similiter aũt et in indefinito:
κηκα, μέμυκα. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου,
strepui: strepui. mugiui: mugiui. dedi oracu
ἐδούπησα, ἔδουπον. ἐμύκυσα, ἔμυκον. ἐλάκη=

lum. dedi oraculum.
σα, ἔλακον.

Formatio medij preteritiplusꝙpfecti.
σχηματισμὸς τοῦ μέσου ὑπερσυντελίκου.

Medium preteritũ plusꝙperfectũ similiter acti
Ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος ὁμοίως τῷ ἐνεργητι
uo preteritoplusꝙpfecto a proprio preteritopfe
κῷ ὑπερσυντελίκῳ ἀπὸ τοῦ ἰδίου παρακειμέ
cto. vt: verberaui: verberauerã. percussi: percu=
νου. οἷον, τέτυπα, ἐτετύπειν. πέπληγα, ἐπε=
seram. seminaui: seminaueram.
πλήγειν. ἔσπορα, ἐσπόρειν.

Formatio primi indefiniti.
σχηματισμὸς τοῦ πρώτου ἀορίστου.

Primus autẽ indefinitus a futuro
Ὁ δὲ πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος
fit mutatione in et augumẽto vel tempora
γίνεται. ἀμοιβῇ τοῦ ω εἰς α καὶ αὐξήσει ἢ χρονι
li vel syllabico. vt: audiam: audiui. verberabo:
κῇ ἢ συλλαβικῇ. οἷον, ἀκούσω, ἤκουσα. τύψω,
verberaui. custodit aũt semp consonantem futu
ἔτυψα. φυλάττει δὲ ἀεὶ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλ
ri. vt: dicam. dixi. dicam: dixi. preter
λοντος. οἷον, λέξω, ἔλεξα. φράσω, ἔφρασα. πλὴν
dixi: et tuli: in barytonis. et
τοῦ εἶπα, καὶ ἤνεγκα, ἐπὶ τῶν βαρυτόνων. καὶ
preter posui: misi: dedi: in verbis in
πλὴν τοῦ ἔθηκα, ἧκα, ἔδωκα, ἐπὶ τῶν εἰς μι.

De penultima primorum
περὶ τῆς παραληγούσης τῶν πρώτων
indefinitorum quinte coniugationis.
ἀορίστων τῆς πέμπτης συζυγίας.

Nota autẽ et ꝙ prima indefinita
σημείωση δὲ καὶ ὅτι οἱ πρῶτοι ἀόριστοι τῆς
quinte coniugationis barytonorũ longa pe
πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων μακρᾶ πα

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

nultimant. et si quidē futurū penultimat
ραλήγουσιν. καὶ εἰ μὲν ὁ μέλλων παραλήγει τῷ
acceptione producunt penulti
ε, προσλήψει τοῦ ι ἐκτείνουσι τὴν παραλήγου
mam vt: distribuā: distribui: seminabo: seminaui. si aūt
σαν. οἷον, νεμῶ, ἔνειμα. σπερῶ, ἔσπειρα. εἰ δὲ τῷ
vertūt ipsum vt in plurimū in vt:
α, τρέπουσιν αὐτὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς η. οἷ
cantabo: cantaui. ostendā: ostendi. significabo: significa
ον, ψαλῶ, ἔψηλα. φανῶ, ἔφηνα. σημανῶ, ἐσήμη
ui. aliqn̄ aūt custodiunt ipsam longam. vt:
να. ἐνίοτε δὲ φυλάττουσιν αὐτὸ μακρόν. οἷον,
foedabo. foedaui. tepefaciam: tepefeci.
μιανῶ, ἐμίανα. χλιανῶ, ἐχλίανα.

Formatio secundi indefiniti.

σχηματισμὸς τοῦ δευτέρου ἀορίστου.

Secundum indefinitū desinit quidē in habet aūt
Ο δεύτερος ἀόριστος λήγει μὲν εἰς ον, ἔχει δὲ
ante semp consonantem medij preteri
πρὸ τῆς ον ἀεὶ τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρα
tipfecti. vt: verbero: verberaui: verberaui. libo:
κειμένου. οἷον, τύπτω, τέτυπα, ἔτυπον. λείβω,
libaui: libaui. audio: audiui: audiui. habet aūt
λέλοιβα, ἔλιβον. ἀκούω, ἤκουα, ἤκοον. ἔχει δὲ
et breuem penultimam vt in
καὶ βραχεῖαν τὴν παραλήγουσαν ὡς ἐπὶ τὸ
plurimum: si a barytono themate fieret.
πλεῖστον, εἰ ἀπὸ βαρυτόνου θέματος γίνοιτο.
et si quidē presens vel diphthongo penulti=
καὶ εἰ μὲν ὁ ἐνεστὼς τῇ ει ἢ ευ διφθόγγῳ παρα=
mat: eiecione vt in plurimum secun
λήγει, ἐκβολῇ τοῦ ε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ δεύ
dum indefinitum effertur vt: sacrifico: sacrificaui.
τερος ἀόριστος ἐκφέρεται. οἷον, λείβω, ἔλιβον.
linquo: linqui. fugio: fugi: venio: ve
λείπω, ἔλιπον. φεύγω, ἔφυγον, ἐλεύθω, ἤλυ=

ni. similiter aūt et ostendo: ostendi. disco: didi
θον. ὁμοίως δὲ καὶ φαίνω, ἔφανον. δαίω, ἔδα=
ci. eiecione videlicet et capio: cepi.
ον. ἐκβολῇ δηλονότι τοῦ ι. καὶ λήβω, ἔλαβον.
sortior: sortitus sum. mordeo: momordi. mutatione in
λήχω, ἔλαχον. δήκω, ἔδακον. τροπῇ τοῦ η εἰς
quecūqꝫ aūt in presenti habēt quidē diph
α. ὅσα δὲ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἔχει μὲν τὴν ει δίφ
thongum: vel habēt aūt et imutabilem ante
θογγον, ἢ τὸ ε, ἔχει δὲ καὶ ἀμετάβολον πρὸ
ipsa alteri consonanti subiectam: vel post
αὐτῶν ἑτέρῳ συμφώνῳ ὑποτασσόμενον, ἢ με
hec: tunc secundum indefinitum in
τὰ ταῦτα, τηνικαῦτα ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐπὶ
penultima habet. vt: semino: se
τῆς παραληγούσης τὸ α ἔχει. οἷον, σπείρω, ἔσ=
minaui. plico: plicaui. verto: verti pene
παρον. πλέκω, ἔπλακον. τρέπω, ἔτραπον. πεί=
tro: penetraui. populor: populatus sū. video: vidi.
ρω, ἔπαρον. πέρθω, ἔπαρθον. δέρκω, ἔδαρκον.
orno: ornaui. incido: incidi. duxi aūt
στέλλω, ἔσταλον. τέμνω, ἔταμον. τὸ δὲ ἤγα=
et percussi: per geminationem mo
γον, καὶ ἐπέπληγον, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν
re ionico. et habui interpositione ꝑpria
ἔθει ἰωνικῷ. καὶ τὸ ἔσχον παρενθέσει τοῦ σ ἰδίο
formatione. vel et a teneo: tenebo. qđ
σχηματίστως. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ σχέω, σχήσω. ὃ
et melius existimo.
καὶ βέλτιον οἶμαι.

Formatio secundi futuri.

σχηματισμὸς τοῦ δευτέρου μέλλοντος.

Secundū aūt futurum a secundo in=
Ο δὲ δεύτερος μέλλων ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀο
definito fit in circunflexū. ideo et
ρίστου γίνεται εἰς ω περισπώμενος. διὸ καὶ τὸ

candem consonantem secundi indefiniti cu
οὐτὸ σύφωνον τοῦ δευτέρου ἀορίστου φυ=
stodit: et penultimam eandē habet: abie-
λάττει, καὶ παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει, ἐκ=
ctione quidem augumenti: coincipit enim
βολῇ μέντοι τῆς αὐξήσεως, συνάρχεται γὰρ
primo futuro. vt: verberaui: verberabo. se
τῷ πρώτῳ μέλλοντι. οἷον, ἔτυπον, τυπῶ. ἔσ
minaui: seminabo.
παρον, σπαρῶ.

De formatione passiuorum.
περὶ σχηματισμοῦ τῶν παθητικῶν.

Consequenter aūt et de formatione passiuo
Ἐφεξῆς δὲ καὶ περὶ σχηματισμοῦ τῶν παθητι-
rum dicēdum est. Presens.
κῶν λεκτέον. Ἐνεστώς.
Presens igitur in indicatiuo passi
Ὁ ἐνεστὼς τοίνυν ἐπὶ τοῦ ὁριστικοῦ παθητι=
uo fit ab actiuo presente:
κοῦ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος,
mutatione magni in et additione
τροπῇ τοῦ ω μεγάλου εἰς ο, καὶ προσθέσει τῆς
vt: verbero: verberor.
μαι, οἷον, τύπτω, τύπτομαι.

Preteritū ipfectum.
παρατατικός.

Preteritū vero ipfectū ab actiuo prete
Ὁ δὲ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ πα=
ritoipfecto interpositione vt: verberabam: verbera
ρατατικοῦ ἐνθέσει τῆς μην. οἷον, ἔτυπτον, ἐτυπτό
bar. vel et ab eiusdē ordinis presente muta
μην. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ συστοίχου ἐνεστῶτος μετα
tione in et principiū augēs
βολῇ τῆς μαι εἰς μην, καὶ τὴν ἄρχουσαν αὔξων
temporaliter vel syllabice. vt: verberor: ver
χρονικῶς ἢ συλλαβικῶς. οἷον, τύπτομαι, ἐτυ

berabar. ducor: ducebar.
πτόμην. ἄγομαι, ἠγόμην.

Passiuum preteritūpfectum.
παθητικὸς παρακείμενος.

Passiuū autem preteritūpfectum ab acti
Ὁ δὲ παθητικὸς παρακείμενος ἀπὸ τοῦ ἐνερ=
uo fit: mutatione vltime in et
γητικοῦ γίνεται, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μαι, καὶ
si quidem in desinit actiuum preteritūpfe
εἰ μὲν εἰς φα λήγει ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμε=
ctum: passiuum debebat quidē ante accipe
νος, ὁ παθητικὸς ὤφειλε μὲν πρὸ τῆς μαι προσ
re accipit aūt pro isto
λαμβάνειν τὸ β, προσλαμβάνει δὲ ἀντὶ τοῦ=
eo q incōgressibiliter habet ad
του τὸ μ, διὰ τὸ ἀσυλλήπτως ἔχειν τὸ β πρὸς
vt: verberaui: verberatus sū. si aūt in pas=
τὸ μ. οἷον, τέτυφα, τέτυμμαι. εἰ δὲ εἰς χα, ὁ πα=
siuum ante accipit vt:
θητικὸς πρὸ τῆς μαι προσλαμβάνει τὸ γ. οἷ=
dixi: dictus sū. si aūt in qñ quidē pre=
ον, λέλεχα, λέλεγμαι. εἰ δὲ εἰς κα, ὅτε μὲν ὁ ἐνε=
sens ipsius ante consonantem habet: si quidē
στὼς αὐτοῦ πρὸ τοῦ ω σύμφωνον ἔχει, εἰ μὲν
non imutabilis fuerit: semp accipit. vt:
μὴ ἀμετάβολον εἴη, ἀεὶ τὸ σ προσλαμβάνει. οἷ
impleo: ipleui: ipletus sū: canto: cecini: can
ον, πλήθω, πέπληκα, πέπλησμαι, ᾄδω, ᾖκα, ᾖσ
tatꝰ sū. fingo: finxi: fictus sum: calcitro: cal
μαι. πλάττω, πέπλακα, πέπλασμαι, λακτίζω, λε
citraui: calcitratus sum si aūt imutabilis: si
λάκτικα, λελάκτισμαι. εἰ δὲ ἀμετάβολον, εἰ
quidē vel istas custodit et passi
μὲν τὸ ρ ἢ τὸ λ, ταῦτα φυλάττει καὶ ὁ παθητι=
uum preteritūpfectum ante similiter acti
κὸς παρακείμενος πρὸ τοῦ μ ὁμοίως τῷ ἐνερ=

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

uo. vt: semino: seminaui: seminatus sũ. can
γητικῶ. οἷον, σπείρω, ἔσπαρκα, ἔσπαρμαι. ψάλ
to: cantaui: cantatus sũ. si aũt habet aũt et
λω, ἔψαλκα, ἔψαλμαι. εἰ δὲ τὸ μ, ἔχει δὲ καὶ ὁ
actiuum preteritũpfectũ versum quidem
ἐνεργητικὸς παρακείμενος τετραμμένον γε μὴν
in vt dictum est: et passiuum habebit ipsam ver
εἰς τὸ γ, ὡς εἴρηται, καὶ ὁ παθητικὸς ἕξει αὐτὸ τε
sam in ppter quę inducitur vt: foe
τραμμένον εἰς μ, διὰ τὸ ἐπαγόμενον μ. οἷον, μι
do: foedaui: foedat⁹ sum. foedatus sũ aũt hete
αίνω, μεμίαγκα, μεμίαμμαι. μεμίασμαι δὲ ἑτε=
roclitice secundũ atticos. si aũt pręsens qui
ροκλίτως κατὰ τοὺς ἀττικούς. εἰ δὲ ὁ μὲν ἐνε=
dem habet ipsam: actiuum aũt preteritũpfe
στὼς ἔχει αὐτὸ, ὁ δὲ ἐνεργητικὸς παρακείμε=
ctum non habet: neq; passiuum habebit. vt: iudico:
νος οὐκ ἔχει, οὐδ᾽ ὁ παθητικὸς ἕξει. οἷον, κρίνω,
iudicaui: iudicatus sũ. si aũt pręsens desinit in pu
κέκρικα, κέκριμαι. εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς λήγει εἰς ω κα
rum: passiuum preteritũpfectum vt in
θαρὸν, ὁ παθητικὸς παρακείμενος ὡς ἐπὶ τὸ
plurimũ nihil assumit. vt: deprehen
πλεῖστον οὐδὲν προσλαμβάνει. οἷον, πεφω=
di: deprehensus sũ. feci: factus sum. sagi=
ρακα, πεφώραμαι. πεποίηκα, πεποίημαι. τετό
taui: sagitatus sum. traho tamen tractus sũ. au
ξευκα, τετόξευμαι. ἑλκύω μέντοι ἕλκυσμαι. ἀ=
dio: auditus sũ. rideo: risus sum. finio:
κούω, ἤκουσμαι. γελάω, γεγέλασμαι. τελέω,
finitus sum. penultimam aũt semp eandem
τετέλεσμαι. παραλήγουσαν δὲ ἀεὶ τὴν αὐτὴν
habet passiuum preteritũpfectum actiuo.
ἔχει ὁ παθητικὸς παρακείμενος τῷ ἐνεργητικῷ.
vt: verberaui: verberatus sũ. feci: factus sum.
οἷον, τέτυφα, τέτυμμαι. πεποίηκα, πεποίημαι.

preter in quib⁹ in actiuo preteritopfe=
πλὴν ἐφ᾽ ὧν τὸ ε ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακει=
cto vertitur in attice. hęc enim in
μένου τρέπεται εἰς ο ἀττικῶς. ταῦτα γὰρ ἐπὶ τοῦ
passiuo preteritopfecto resumunt
παθητικοῦ παρακειμένου ἀναλαμβάνουσι τὸ
vt: dico: dixi: dictus sum. furor: furatus
ε. οἷον, λέγω, λέλοχα, λέλεγμαι. κλέπτω, κέκλο
sum: surreptus sum. pluo: plui: cõplutus sum.
φα, κέκλεμμαι. βρέχω, βέβροχα, βέβρεγμαι.

Preteritũplusq̃pfectum.

Ὑπερσυντέλικος.

Preteritũplusq̃pfectũ aũt a proprio preterito
Ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ ἰδίου παρα=
perfecto mutatione in et assumens
κειμένου τροπῇ τῆς μαι εἰς μην, καὶ προσλαμβά
in principio si preteritũpfectum inci=
νων κατὰ τὴν ἀρχὴν ε, εἰ ὁ παρακείμενος ἄρχε
pit a consonante. vt: verberatus sũ: verberat⁹ erã.
ται ἀπὸ συμφώνου. οἷον, τέτυμμαι, ἐτετύμμην.
dictus sũ: dictus eram. si aũt a vocali inci=
λέλεγμαι, ἐλελέγμην. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρ
pit: nihil assumit. vt: versus sum:
χεται, οὐδὲν προσλαμβάνει. οἷον, ἔστραμμαι,
versus eram. auditus sum: auditus eram.
ἐστράμμην. ἤκουσμαι, ἠκούσμην.

Primum indefinitum.

Πρῶτος ἀόριστος.

Indefinitum primum a passiuo prete=
Ὁ ἀόριστος πρῶτος ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρα
ritopfecto fit versione in et si
κειμένου γίνεται τροπῇ τῆς μαι εἰς θην. καὶ εἰ
consonantem in principio habet: abijciens ipsam.
σύμφωνον κατ᾽ ἀρχὰς ἔχει, ἀποβάλλων αὐτό.
vt: verberatus sũ: verberatus sũ. dictus sum: dictus
οἷον, τέτυμμαι, ἐτύφθην. λέλεγμαι, ἐλέχ=

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS USAL

sum. si aũt a vocali incipit preteritũ pfe
θην. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται ὁ παρακείμε
ctum: eandẽ custodit et indefinitus. vt:
νος, τὸ αὐτὸ φυλάττει καὶ ὁ ἀόριστος. οἷον,
armatus sum: armatus sum. cantatus sum: cantatus sum. et
ὥπλισμαι, ὡπλίσθην. ἔψαλμαι, ἐψάλθην. καὶ
si quidẽ passiuum preteritũ pfectum ante
εἰ μὲν ὁ παθητικὸς παρακείμενος πρὸ τῆς μαι
habet: vertit ipsam in aspiratã consonantem
τὸ γ ἔχει, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ δασὺ σύμφωνον
actiui preteriti pfecti. vt: dixi:
τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου. οἷον, λέλεχα,
dictus sum: dictus sum. si aũt mutatã
λέλεγμαι, ἐλέχθην. εἰ δὲ τὸ μ τετραμμένον
quidẽ a similiter vertit ipsam in
μὲν ἀπὸ τοῦ β, ὁμοίως τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ
ppriam aspiratã. vt: verberaui: verberatus sũ: verbera=
οἰκεῖον δασύ. οἷον, τέτυφα, τέτυμμαι, ἐτύφ=
t⁹ sũ. mutatam aũt a indefinitum
θην. τετραμμένον δὲ ἀπὸ τοῦ γ, ὁ ἀόριστος
assumit. vt: foedatus sum: foedatus suz.
τὸ ν προσλαμβάνει. οἷον, μεμίαμμαι, ἐμιάνθην.
si aũt vel vel istas custodit et
εἰ δὲ τὸ σ ἢ τὸ ρ ἢ τὸ λ, ταῦτα φυλάττει καὶ ὁ
indefinitus. vt: seminatus sum: seminatus sũ. cantatus
ἀόριστος. οἷον, ἔσπαρμαι, ἐσπάρθην. ἔψαλ=
sum: cantatus sũ. dictus sum: dictus sum. si aũt ni
μαι, ἐψάλθην. πέφρασμαι, ἐφράσθην. εἰ δὲ οὐ
hil habet passiuum preteritũ pfectum: neq passi
δὲν ἔχει ὁ παθητικὸς παρακείμενος, οὐ δὲ ὁ παθη
uuz indefinitus habebit. vt: iudicatus suz: iudicat⁹ sũ. fa
τικὸς ἀόριστος ἕξει. οἷον, κέκριμαι, ἐκρίθην. πε=
ctus sum: factus sum. notata sunt recordatus sũ:
ποίημαι, ἐποιήθην. σεσημείωται τὸ μέμνημαι,
recordatus sum. et saluatus sum: saluatus sũ. Penulti
ἐμνήσθην. καὶ σέσωσμαι, ἐσώθην. Παραλή=

mam aũt eandem habet indifinitus passi=
γουσαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ ἀόριστος τῷ πα=
uo preterito pfecto. vt: verberatus sũ: verberatus sũ.
θητικῷ παρακειμένῳ. οἷον, τέτυμμαι, ἐτύφθην.
factus sũ: factus sũ. preter inuentus sũ: inuẽ=
πεποίημαι, ἐποιήθην. πλὴν τοῦ εὕρημαι, εὑ=
tus sum. priuatus sum: priuatus sum. et bisylla
ρέθην. ἀφήρημαι, ἀφηρέθην. καὶ τῶν δισυλλά=
ba prime coniugationis habentia
βων τῆς πρώτης συζυγίας τῶν ἐχόντων τὸ ε
mutatũ in in preterito pfecto.
τετραμμένον εἰς τὸ α ἐπὶ τοῦ παρακειμένου.
in istis enim rursus assumit
ἐπὶ τούτων γὰρ πάλιν τὸ ε προσλαμβάνει ὁ
indefinitum. vt: versus sum: versus sum. nutritus
ἀόριστος. οἷον, ἔστραμμαι, ἐστρέφθην. τέθραμ
sum: nutritus sum. Passiuuz vero secundus
μαι, ἐθρέφθην. Ο δὲ παθητικὸς δεύτερος
indefinitus ab actiuo secundo in=
ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου ἀο=
definito: mutatione vltime in vt: verberaui:
ρίστου, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ην. οἷον, ἔτυπον,
verberat⁹ sũ. seminaui: seminatus sum. Primũ aũt
ἐτύπην. ἔσπαρον, ἐσπάρην. Ο δὲ πρῶ=
et secundũ futurũ a secunda
τος καὶ δεύτερος μέλλων ἀπὸ τοῦ δευτέρου
persona eiusdẽ ordinis idefinitorũ acceptio
προσώπου τῶν συστοίχων ἀορίστων προσλή
ne et ablatione quod in principio est
ψει τῆς ομαι, καὶ ἀφαιρέσει τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν
augumenti. vt: verberatus es: verberabor. verberatus es:
αὐξήσεως. οἷον, ἐτύφθης, τυφθήσομαι. ἐτύπης,
verberabor. Post paulo aũt futurũ a
τυπήσομαι. Ο δὲ μετ' ὀλίγον μέλλων ἀπὸ τοῦ
secunda persona singularium passiui
δευτέρου προσώπου τῶν ἑνικῶν τοῦ παθητικοῦ

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

preteritiperfecti. interpositione vt: verberatus es: ver
παρακειμένου ἐπενθέσει τοῦ ω. οἷον, τέτυψαι, τε
berabor. dictus es: dicar. dictus es: di-
τύψομαι. λέλεξαι, λελέξομαι. πέφρασμαι, πε
car. Media aũt indefinita et futu
φράσομαι. Οἱ δὲ μέσοι ἀόριστοι καὶ μέλλον
ra a homonymis actiuis fiunt.
τες ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων ἐνεργητικῶν γίνονται.
primũ quidem indefinitum a primo addi-
ὁ μὲν πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ πρώτου προσ
tione vt: verberaui: verberaui. similiter
θέσει τῆς μην. οἷον, ἔτυψα, ἐτυψάμην. ὁμοίως
aũt et secundũ vt: verberaui: verberaui. Pri
δὲ καὶ ὁ δεύτερος. οἷον, ἔτυπον, ἐτυπόμην. ὁ δὲ
mũ aũt futurũ a primo mutatione
πρῶτος μέλλων ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀμοιβῆ τοῦ
magni in et assumptione vt:
ω μεγάλου εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι. οἷον,
verberabo: verberabo. Secundũ aũt a secun
τύψω, τύψομαι. ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ τοῦ δευτέ
do mutatione in vt: verberabo: verberabo.
ρου μεταβολῆ τῆς ο εἰς ου. οἷον, τυπῶ, τυποῦμαι.
et de formatione quidem temporum sint
καὶ περὶ μὲν τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων ἔστω
hęc satis. De personarũ formatione.
ταυτὶ ἱκανά. Περὶ προσώπων σχηματισμοῦ.
Fit igitur secunda singularium et
γίνεται τοίνυν τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν τοῦ τε
pręsentis: et passiuorum futurorũ: et
ἐνεστῶτος, καὶ τῶν παθητικῶν μελλόντων, καὶ
medij primi: a prima eiectione
τοῦ μέσου πρώτου, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐκβολῆ
et mutatiõe in et cõtractione et
τοῦ μ καὶ τροπῆ τοῦ ο εἰς ε, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ
diphthongi in vt: verberor: verberaris:
αι διφθόγγου εἰς η. οἷον, τύπτομαι, τύπτεαι,

verberaris. verberabor: verberaberis: verberaberis. verbe
τύπτῃ. τυφθήσομαι, τυφθήσεαι, τυφθήσῃ. τύ-
rabor: verberaberis: verberaberis. verberabor: verbe
πήσομαι, τυπήσεαι, τυπήσῃ. τετύψομαι, τετύ
raberis: verberaberis. verberabo: verberabis: verberabis. Ter
ψεαι, τετύψῃ. τύψομαι, τύψεαι, τύψῃ. Τὸ δὲ
tia aũt singularium fit a nõ cõtracto
τρίτον τῶν ἑνικῶν γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐντελοῦς
secundo interpositione vt: verberaris: ver
δευτέρου παρενθέσει τοῦ τ. οἷον, τύπτεαι, τύ-
beratur. verberaberis: verberabitur. verberaberis: ver
πτεται. τυφθήσεαι, τυφθήσεται. τυπήσεαι, τυ-
berabitur. verberaberis: verberabitur. verberabis: verbe
πήσεται. τετύψεαι, τετύψεται. τύψεαι, τύ-
rabit. Dualium prima quidem a
ψεται. Τῶν δυϊκῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ
prima singularium mutatione vlti
πρώτου τῶν ἑνικῶν μεταποιήσει τῆς ληγού-
mę in vt: verberor: verberamur duo. verbe
σης εἰς μεθον. οἷον, τύπτομαι, τυπτόμεθον. τυφ
rabor: verberabimur duo. Secunda et
θήσομαι, τυφθησόμεθον. Τὸ δεύτερον καὶ
tertia consonant: et a tertia fi
τρίτον ὁμοφωνεῖτον, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου γί-
unt mutatione vltimę in ver-
νεσθον μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τύ-
beratur: verberamini duo. verberabitur: verberabimini
πτεται, τύπτεσθον. τυφθήσεται, τυφθήσε-
duo. pluralium vero prima quidẽ:
σθον. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀ
a prima dualium mutatione vlti
πὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς λη
mę in verberamur duo: verberamur. Secũ
γούσης εἰς θα. τυπτόμεθον, τυπτόμεθα. Τὸ δεύ
da a secunda: mntatione vlti
τερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχά

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

me in verberamini duo. verberamini. tertia vero
της εἰς θε. τύπτεσθον, τύπτεσθε. Τὸ δὲ τρίτον
a tertia singulariū: mutatione penulti
ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ παρα
mantis in paruum et assūptione
λήγοντος ε εἰς ο μικρὸν καὶ προσλήψει τοῦ ν.
verberatur: verberantur. Similiter aūt istis
τύπτεται, τύπτονται. Ὁμοίως δὲ τούτοις
et medij futuri secundi perso
καὶ τοῦ μέσου μέλλοντος δευτέρου τῶν προ-
narum formatio fit. preter quantū in
σώπων ὁ σχηματισμὸς γίνεται. πλὴν ὅσον ἐπὶ
hoc secunda singulariū fit mutatione
τούτου τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν γίνεται τροπῇ
in diphthongum. vt: verberabo: verbera
τῆς ου εἰς ει δίφθογγον. οἷον, τυποῦμαι τυπεῖ
bis: et contractiōe diphthongi in ver
αι, καὶ κράσει τῆς ει καὶ αι διφθόγγου εἰς η, τυ-
berabis. et tertia pluralium mutatione
πῆ. καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τῆς
diphthongi in vt: verberabit: verberabunt.
ει διφθόγγου εἰς ου. οἷον, τυπεῖται, τυποῦνται.
Preteriti ipfecti vero et medij indefiniti secū
τοῦ δὲ παρατατικοῦ καὶ μέσου ἀορίστου δευ
di secunda singularium a pri
τέρου τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώ-
ma fit: ablatione et et mutatione
του γίνεται, ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ ν, καὶ τροπῇ τοῦ
in et traspositione: et contractione et in
η εἰς ε, καὶ μεταθέσει, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς ου.
vt: verberabar: verberabaris: verberabaris. Et ter
οἷον, ἐτυπτόμην, ἐτύπτεο, ἐτύπτου. καὶ τὸ τρί
tia a secunda interpositione vt:
τον ἀπὸ τοῦ δευτέρου παρενθέσει τοῦ τ, οἷον,
verberabaris: verberabatur. alię vero similiter psonis
ἐτύπτεο, ἐτύπτετο. τὰ δὲ ἄλλα ὁμοίως τοῖς

presentis et futurorū formatur
τοῦ ἐνεστῶτος καὶ τῶν μελλόντων σχηματί-
tur. preter quantū tertia dualium non con
ζεται. πλὴν ὅσον τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν οὐχ ὁμο
sonat pprio secundo: sed ab hoc fit:
φωνεῖ τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ, ἀλλὰ ἀπὸ τούτου γί
mutatione vltimę in vt: ver
νεται, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς θην. οἷον, ἐ-
verberabamini duo: verberabantur duo. Medij aūt inde
τύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. Τοῦ δὲ μέσου ἀορί
finiti primi secunda a prima:
στου πρώτου τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου,
ablatione et et mutatione in et
ἐξαιρέσει τοῦ μ καὶ ν, καὶ μεταβολῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ
istius rursus in et cōtractiōe et in
τούτου πάλιν εἰς ο, καὶ κράσει τοῦ α καὶ ο εἰς ω.
vt: verberaui: verberauisti: verberauisti. Tertia
οἷον, ἐτυψάμην, ἐτύψαο, ἐτύψω. Τὸ δὲ τρί
aūt a secunda nō cōtracto. vt: ver-
τον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τοῦ ἐντελοῦς. οἷον, ἐτύ
berauisti: verberauit. Alię autem similiter personis
ψαο. ἐτύψατο. Τὰ δὲ ἄλλα ὁμοίως τοῖς τοῦ
secundi indefiniti. preter quātū hic pe-
δευτέρου ἀορίστου. πλὴν ὅσον ἐνταῦθα τὸ πα
nultimans in oībus personis custodi
ραλῆγον α ἐν πᾶσι τοῖς προσώποις φυλάττε-
tur īmutata. Passiui vero preteritipfe
ται ἄτρεπτον. Τοῦ δὲ παθητικοῦ παρακειμέ
cti secunda a prima: mutatiōe
νου τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ
finalis in siue actu vel potentia. si quidē
ληκτικοῦ μ εἰς σ ἤτοι ἐνεργείᾳ ἢ δυνάμει. εἰ μὲν
enim futurum per vel formatio
γὰρ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ ἢ ξ, ὁ σχηματισμὸς
secundi singularium passiui pre-
τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν τοῦ παθητικοῦ πα-

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

teritipfecti per ipsam duplicem fit.
ρακειμένου διὰ τοῦ αὐτοῦ διπλοῦ γίνεται.
vt verberabo: verberatꝰ sũ: verberatus es. dicã: dictus
οἷον, τύψω, τέτυμμαι, τέτυψαι. λέξω, λέλεγ-
sum: dictus es. si aũt futurum alteram consonantem
μαι, λέλεξαι. εἰ δὲ ὁ μέλλων ἕτερον σύμφωνον
in vltima habet: assumit.
ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχει, τὸ σ προσλαμβάνει.
vt: faciã: factus sum: factus es. iudicabo.
οἷον, ποιήσω, πεποίημαι, πεποίησαι. κρινῶ,
iudicatus sum: iudicatus es. Tertia aũt a secun-
κέκριμαι, κέκρισαι. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευ-
da mutatione siue actu existentis siue po-
τέρου τροπῇ τοῦ σ, εἴτε ἐνεργείᾳ ὄντος εἴτε δυ-
tentia: in et si quidẽ secunda habet aliquã du-
νάμει, εἰς τ, καὶ εἰ μὲν τὸ δεύτερον ἔχει τι τῶν δι-
pliciũ: ante assumitur tenuis:
πλῶν, πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνεται τὸ ψιλόν,
quę fuit potentia in duplici. vt: verberatꝰ es.
ὅπερ ἦν δυνάμει ἐν τῷ διπλῷ. οἷον, τέτυψαι,
verberatꝰ est. dictus es: dictus est. // si aũt in desi-
τέτυπται. λέλεξαι, λέλεκται. εἰ δὲ εἰς σαι λή-
nit secunda singulariũ: si quidẽ prima
γει τὸ δεύτερον τῶν ἐνικῶν, εἰ μὲν τὸ πρῶτον
ante habet: vel vel istę et
πρὸ τῆς μαι τὸ σ ἔχει, ἢ τὸ λ, ἢ τὸ ρ, ταῦτα καὶ
in tertia persona custodiuntur. vt:
ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου φυλάττεται. οἷ-
auditus sum: auditus es: auditus est. seminatus sũ:
ον, ἤκουσμαι, ἤκουσαι, ἤκουσται. ἔσπαρμαι,
seminatus es: seminatus est. cantatus sũ: cantatus es:
ἔσπαρσαι, ἔσπαρται. ἔψαλμαι, ἔψαλσαι,
cantatus est. si aũt ante alteram habet mu-
ἔψαλται. εἰ δὲ πρὸ τῆς μαι ἕτερον μ ἔχει τε-
tatã a ante acci-
τραμένον ἀπὸ τοῦ γ, τὸ μ πρὸ τοῦ τ προσ-

pitur. vt: roratus sum: roratus est. ostensus
λαμβάνεται. οἷον, ἔῤῥαμμαι, ἔῤῥανται. πέφαμ-
sum: ostensus est. si aũt prima singulariũ in
μαι, πέφανται. εἰ δὲ τὸ πρῶτον τῶν ἐνικῶν εἰς
purum desinit et tertia singulariũ
μαι καθαρὸν λήγει, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἐνικῶν
nihil ante accipit. vt: factus
οὐδὲν πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνει. οἷον, πεποί-
sum: factus es: factus est. iudicatus sũ: iudica-
ημαι, πεποίησαι, πεποίηται. κέκριμαι, κέκρι-
tus es: iudicatus est. Prima aũt persona
σαι, κέκριται. τὸ δὲ πρῶτον πρόσωπον τῶν
dualium prima quidem a prima
δυϊκῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν
singulariũ similiter pręsenti. vt: verberatꝰ sum:
ἐνικῶν ὁμοίως τῷ ἐνεστῶτι. οἷον, τέτυμμαι,
verberati sumꝰ duo. dictus sum: dicti sumus duo. Se-
τετύμμεθον. λέλεγμαι, λελέγμεθον. τὸ δὲ
cunda aũt a tertia singulariũ mutatiõe
δεύτερον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἐνικῶν τροπῇ τῆς
in et tenuis: si sit: in propriam
ται εἰς θον, καὶ τοῦ ψιλοῦ, ἐὰν ᾖ, εἰς τὸ οἰκεῖον
aspiratã. vt: verberatꝰ est: verberati estis duo. dictꝰ est: dicti
δασύ. οἷον, τέτυπται, τέτυφθον. λέλεκται, λέλεχ-
estis duo. vbi aũt nõ inest tenuis: semꝑ secun-
θον. ἔνθα δὲ μὴ ὑπάρχει ψιλόν, ἀεὶ τὸ δεύτε-
da dualium assumit vt: factus
ρον τῶν δυϊκῶν προσλαμβάνει τὸ σ. οἷον, πεποί-
est: facti estis duo. auditus est: auditi estis duo. pręter
ηται, πεποίησθον. ἤκουσται, ἤκουσθον. πλὴν ἐ-
in quibꝰ vel est istę enim et in se-
φ' ὧν τὸ ρ ἢ τὸ λ ἐστί. ταῦτα γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ δευ-
cunda dualiũ seruãtur: non potente
τέρου τῶν δυϊκῶν φυλάττεται, μὴ δυναμένου
vel cum esse ipsi vt: seminatꝰ
τοῦ ρ ἢ τοῦ λ συνυπάρχειν αὐτῷ. οἷον, ἔσπαρ-

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

est: seminati estis duo. cantatus est: cātati estis duo. Pluralium
ται, ἔσπαρθον. ἔψαλται, ἔψαλθον. Τῶν δὲ πλη
autem prima a prima
θυντικῶν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν
dualium mutatione vltime in simili
δυϊκῶν μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα, ὁμοί=
ter presenti. verberati sum⁹ duo: verberati sumus. di
ως τῷ ἐνεστῶτι. τετύμμεθον, τετύμμεθα. λε=
cti sumus duo: dicti sumus. Secunda vero a
λέγμεθον, λελέγμεθα. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ
secunda dualium eiectione et ver=
τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν ἐκβολῇ τοῦ ν καὶ τρο
sione in verberati estis duo. verberati estis. dicti estis duo: di
πῇ τοῦ ο εἰς ε. τέτυφθον, τέτυφθε. λέλεχθον, λέ
cti estis. Tertia vero a tertia sin=
λεχθε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνι
gulariū fit. et si quidē in purum finit:
κῶν γίνεται. καὶ εἰ μὲν εἰς ται καθαρὸν λήγει,
assumptione fit tertia plura=
προσλήψει τοῦ ν γίνεται τὸ τρίτον τῶν πλη=
lium vt: factus est: facti sunt. iudica
θυντικῶν. οἷον, πεποίηται, πεποίηνται. κέκρι=
t⁹ est: iudicati sūt: si aūt duas cōsonantes in vl
ται, κέκρινται, εἰ δὲ δύο σύμφωνα ἐπὶ τῆς λη=
tima habet tertia singularium: cōmuniter quidē
γούσης ἔχει τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν, κοινῶς μὲν
fieri non possibile est. ionice aūt: versione
γενέσθαι οὐχ οἷόν τε. ἰωνικῶς δὲ, τροπῇ τοῦ
tenuis: in quib⁹ vtiq₃ fuerit: in aspiratā: et interpositione
ψιλοῦ, ἐν οἷς ἂν ᾖ, εἰς δασὺ, καὶ παρενθέσει τοῦ
verberatus est: verberati sūt. plicatus est: plicati
α. τέτυπται, τετύφαται. πέπλεκται, πεπλέχα=
sunt. in quib⁹ aūt presens habet: nō sed
ται. ἐφῶν δὲ ὁ ἐνεστὼς τὸ ζ ἔχει, οὐ τὸ σ, ἀλλὰ
pro isto accipit tertia
τὸ δ ἀντὶ τούτου προσλαμβάνει τὸ τρίτον τῶν

pluralium. vt: dictus est: dicti sūt.
πληθυντικῶν. οἷον, πέφρασται, πεφράδαται.
Et persone preteriti plusq̄pfecti aūt similiter psonis
Καὶ τὰ τοῦ ὑπερσυντελίκου δὲ ὁμοίως τοῖς
preteriti pfecti fiunt. preter in qb⁹ pre=
τοῦ παρακειμένου γίνεται, πλὴν ἐφῶν τοῦ πα
teriti pfecti desinentia diphthongus: in hoc
ρακειμένου κατάληξις ἡ αι δίφθογγος, ἐπὶ τοῦ
paruum. vt: verberatus es: verberat⁹ eras. verbe
του τὸ ο μικρόν. οἷον, τέτυψαι, ἐτέτυψο. τέ=
ratus est: verberatus erat.
τυπται, ἐτέτυπτο.

De formatione temporū verborū in
Περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων τῶν εἰς μι.

Verborū aūt in tres sunt: vt dictū est: ppria tempo
Τῶν δὲ εἰς μι τρεῖς εἰσιν, ὡς εἴρηται, ἴδιοι χρό=
ra: presens: et preteritū īpfectū: et secun
νοι, ὅ, τε ἐνεστώς, καὶ ὁ παρατατικός, καὶ δεύτε
dum indefinitum. fit aūt preteritū īpfectum
ρος ἀόριστος. γίνεται δὲ ὁ μὲν παρατατικὸς ἀ
a presenti: versione syllabe in
πὸ τοῦ ἐνεστῶτος, τροπῇ τῆς μι συλλαβῆς εἰς
et assumptione syllabici augumenti
ν, καὶ προσλήψει τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως
vel tēporalis in principio: vbi vtiq₃ locū h₃. vt:
ἢ χρονικῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἔνθα ἂν ἐγχωρῇ, οἷ=
pono: ponebā. statuo: statuebā. do: dabam.
ον. τίθημι, ἐτίθην. ἵστημι, ἵστην. δίδωμι, ἐδίδων.
iungo: iungebam. Secundum aūt indefinitum
ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν. Ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος
a preterito ipfecto: eiectione prime
ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ, ἐκβολῇ τῆς πρώτης
sylabe que est secūdū geminationem. vt:
συλλαβῆς τῆς κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. οἷον,
ponebā: posui. statuebā: statui. dabam: dedi. verborū enim
ἐτίθην, ἔθην. ἵστην, ἔστην. ἐδίδων, ἔδων. Τῶν γὰρ

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

in vt generaliter dicatur: primitiua per ge
εἰς μι, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, τὰ πρωτότυπα κατὰ ἀ
minationem formantur: assumptione
ναδιπλασιασμὸν σχηματίζεται, προσλήψει
incohatiui consonantis cū vt: pono: po-
τοῦ ἀρκτικοῦ συμφώνου σὺν τῷ ι. οἷον, θῶ, θι-
no. ꝓpter aūt alternitatem aspiratarū versione
θῶ. διὰ δὲ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δασέων τροπῇ
in effertur. pono: pono. do: do.
τοῦ θ εἰς τ ἐκφέρεται. τιθῶ, τίθημι. διδῶ, δίδωμι.
sto quidē non ꝓpter malū sonum: sed
στῶ μέντοι οὐ σιστῶ διὰ τὸ δύσφωνον, ἀλλ᾽ ἐκ
eiectione effertur. statuo: statuo. verba quidē
βολῇ τοῦ σ ἐκφέρεται. ἱστῶ, ἵστημι. τά γε μὴν
in quartę cōiugationis nō geminan
εἰς μι τῆς τετάρτης συζυγίας οὐκ ἀναδιπλα-
tur. vt: iungo: iungo: iungo. scin-
σιάζεται. οἷον, ζεύγω, ζευγνύω, ζεύγνυμι. ῥήγ
do: vel scindo: scindo: scindo. ostendo: osten
τω, ἢ ῥήγω, ῥηγνύω, ῥήγνυμι, δείκω, δει-
do: ostendo.
κνύω, δείκνυμι.

Formatio futuri verborum in
σχηματισμὸς τοῦ μέλλοντος τῶν εἰς μι.

Esset aūt vtiqꝫ formare et futura verborū
Εἴη δ᾽ ἂν σχηματίσαι καὶ τοὺς μέλλοντας τῶν
in primę et secundę et tertię
εἰς μι τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης ἀ-
a ꝓprio primitiuo: ablatione quę est secū
πὸ τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου, ἀφαιρέσει τῆς κα
dū geminationem principalis syllabę. vt:
τὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀρκτικῆς συλλαβῆς. οἷ-
pono: ponam. statuo: statuam. do: dabo. quē
ον, τιθέω, θήσω. ἱστάω, στήσω. διδόω, δώσω. κα
admodū iam et futura circumflexo-
θάπερ δὴ καὶ οἱ μέλλοντες τῶν περισπωμέ-

rum formantur. Quartę aūt futu
νων σχηματίζονται. τῆς δὲ τετάρτης οἱ μέλ-
ra aliqñ quidē habent: aliqñ aūt et
λοντες ποτὲ μὲν τὸ ξ ἔχουσι, ποτὲ δὲ τὸ σ. καὶ
qñ quidē penultima pręsentis syllabi
ὅτε μὲν ἡ παραλήγουσα τοῦ ἐνεστῶτος συλλα
zatur vel tūc habet futurum. vt:
βίζεται τῷ γ ἢ τῷ κ, τότε τὸ ξ ἔχει ὁ μέλλων. οἷον,
rumpo: rumpam. ostendo: ostendam. qñ aūt penul
ῥήγνυμι, ῥήξω. δείκνυμι, δείξω. ὅτε δὲ ἡ παρα-
tima neutrum istorum habet: futurum
λήγουσα οὐδέτερον τούτων ἔχει, ὁ μέλλων
assumit vt: induo. indu
προσλαμβάνει τὸ σ. οἷον, ἀμφιέννυμι, ἀμφιέ-
am. satio: saciabo. Melius quidem et p-
σω. κορέννυμι, κορέσω. βέλτιον μέντοι καὶ ἰδι
prius resoluentes in primitiua
αίτερον ἀναλύοντας εἰς τὰ πρωτότυπα τῶν
barytonorum hinc futura quar
βαρυτόνων, ἐντεῦθεν τοὺς μέλλοντας τῆς τετάρ
tę coniugationis verborū in formare vt: ostendo:
της συζυγίας τῶν εἰς μι σχηματίζειν. οἷον, δείκω,
ostendo: cuius deriuatiuum ostendo: ostendam. iun-
δείκνω, οὗ τὸ παράγωγον δεικνύω, δείξω. ζεύ
go: iungam. induo: induā. satio: satiabo.
γω, ζεύξω. ἕω, ἕσω. κορέω, κορέσω.

Formatio in actiuarū per-
σχηματισμὸς τῶν εἰς μι ἐνεργητικῶν προ
sonarum personę indicatiuorū.
σώπων. πρόσωπα τῶν ὁριστικῶν.

Istorum aūt verborū in secunda quidē actiuo
τούτων δὲ τῶν εἰς μι τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἐνερ
rum indicatiui pręsentis a pri
γητικῶν τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεστῶτος ἀπὸ τοῦ πρώ
ma fit: ablatione et versione
του γίνεται, ἀφαιρέσει τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ ν

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

in pono: ponis. statuo: statuis. do: das.
εἰς σ. τίθημι, τίθης. ἵστημι, ἵστης. δίδωμι, δίδως.
iungo: iungis. Tertia vero a secũ-
ζεύγνυμι, ζεύγνυς. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευ-
da assumptione ponis: ponit. das:
τέρου προσλήψει τοῦ ι. τίθης, τίθησι. δίδως,
dat. Secunda vero dualiũ a
δίδωσι. Τὸ δὲ δεύτερον τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τοῦ
secunda singulariũ: mutatione longe vo
δευτέρου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ μακροῦ φω-
calis in penultimam vocalem ꝑprij
νήεντος εἰς τὸ παραλῆγον φωνῆεν τῆς οἰκείας
principij: et in et additione vt:
ἀρχῆς, καὶ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσθέσει τοῦ ον. οἷ-
ponis: ponitis duo. statuis: statuitis duo. das: datis
ον, τίθης, τίθετον. ἵστης, ἵστατον. δίδως, δίδο-
duo. iungis: iungitis duo. Tertia conso
τον. ζεύγνυς, ζεύγνυτον. Τὸ τρίτον ὁμοφω-
nat ꝑprio secundo. Prima vero plu
νεῖ τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ. Τὸ δὲ πρῶτον τῶν πλη-
ralium a prima singulariũ: mutatiõe
θυντικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ
longe vocalis: vt dictũ est: in penul
τοῦ μακροῦ φωνήεντος, ὡς εἴρηται, εἰς τὸ πα-
timam ꝑprij principij: et mutatione in
ραλῆγον τῆς ἰδίας ἀρχῆς, καὶ ἀμοιβῇ τῆς μι εἰς
vt: pono: ponimus. statuo: statuimus. do:
μεν. οἷον, τίθημι, τίθεμεν. ἵστημι, ἵσταμεν. δίδω
damus. iungo: iungimus. Secunda ve
μι, δίδομεν. ζεύγνυμι, ζεύγνυμεν. Τὸ δὲ δεύτε
ro a secunda dualiũ: versione
ρον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, τροπῇ τοῦ
in ponitis duo: ponitis. Tertia vero a
ον εἰς ε. τίθετον, τίθετε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ
tertia dualium: mutatione in
τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταβολῇ τῆς τον εἰς σι,

et interpositione vt: ponunt duo: ponunt.
καὶ παρενθέσει τοῦ α. οἷον, τίθετον, τιθέασιν.
statuunt duo: statuunt. et per contractionẽ statuunt.
ἵστατον, ἱστάασι. καὶ κατὰ συναίρεσιν ἱστᾶσι.
dant duo: dant. In aũt quarta coniu
δίδοτον, διδόασιν. Ἐπὶ δὲ τῆς τετάρτης συ-
gatione tertia persona plurali
ζυγίας τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντι-
um consonat barytonorũ tertijs
κῶν ὁμοφωνεῖ τοῖς τῶν βαρυτόνων τρίτοις
personis. iungũt duo. iungunt. inuenitur
προσώποις. ζεύγνυτον. ζευγνύουσι. εὕρηται
tamen et iungunt. secunda aũt perso
μέντοι καὶ ζευγνύασι. Τὸ δὲ δεύτερον πρόσω
na preteriti ĩpfecti et indefiniti secundi
πον τοῦ παρατατικοῦ καὶ ἀορίστου δευτέρου
fit: versione in ponebam: ponebas. statuebã:
γίνεται, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ. ἐτίθην, ἐτίθης. ἵστην,
statuebas. dabam: dabas. iũgebam: iungebas.
ἵστης. ἐδίδων, ἐδίδως. ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς. Τὸ
Tertia vero a secunda: eiectione
δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ.
Secunda vero et tertia dualium: vt et
Τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον τῶν δυϊκῶν, ὡς καὶ
in presenti. similiter aũt et prima
ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πρῶτον
et secunda pluralium. Tertia vero
καὶ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν. Τὸ δὲ τρίτον
a tertia dualium: versione in
ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, τροπῇ τῆς την εἰς
vt: posuerũt duo: posuerũt. statuerũt duo: statuerunt.
σαν. οἷον, ἐθέτην, ἔθεσαν. ἱστάτην, ἵστασαν.

Persone imperatiuorum.
πρόσωπα τῶν προστακτικῶν.

Imperatiuorũ aũt secunda quidem singu
τῶν δὲ προστακτικῶν τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνι

larium a participii genitiuo ablatione quod ē
κῶν ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς ἐξαιρέσει τοῦ
in penultima et mutatione vlti
ἐν τῇ παραλήγουσῃ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχά
me in vt: ponentis: pone. statuentis: statue.
της εἰς θι. οἷον, τιθέντος, τίθετι. ἱστάντος, ἵσταθι.
dantis: da. iungentis: iunge.
διδόντος, δίδοθι. ζευγνύντος, ζεύγνυθι. τὰ
Imperatiua enim in præsentium bre
γὰρ προστακτικὰ τῶν εἰς μι ἐνεστώτων βρα=
ui volunt penultimari. vniuersaliter aūt omnis
χεία θέλει παραλήγεσθαι. καθόλου δὲ πᾶσα
genitiuus per declinatus: in facit impera
γενικὴ διὰ τοῦ ντ κλινομένη, εἰς θι ποιεῖ τὸ προσ
tiuum. Imperatiua quidem secundo
τακτικόν. τά γε μὴν προστακτικὰ τῶν δευτέ=
rum indefinitorum primę et tertię coniugatio
ρων ἀορίστων τῆς πρώτης καὶ τρίτης συζυγί=
nis. et a secunda persona ho
ας, καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τῶν ὁ=
monymorū indicatiui esset vtiq; formare:
μωνύμων τοῦ ὁριστικοῦ εἴη ἂν σχηματίσαι,
mutatiōe longę vocalis in penulti
τροπῇ τοῦ μακροῦ φωνήεντος εἰς τὸ παραλη=
mam pprij principij. vt: posuisti: pone. dedisti:
κτικὸν τῆς οἰκείας ἀρχῆς. οἷον, ἔθης, θές. ἔδως,
da. quę iā et magis in vsu. ponito enim et
δός. ἃ δὴ καὶ μᾶλλον ἐν χρήσει. τὸ γὰρ θέτι καὶ
dato opponuntur regulę dicenti in
δόθι ἀντίκειται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι τὰ εἰς θι
imperatiua et in infinitiua indefini
προστακτικὰ καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα ἀορί=
ti existētia natura longa penultimant. ideo et
στου ὄντα φύσει μακρᾷ παραλήγεται. διὸ καὶ
statuito: nō statuito dicim⁹: et ascendito nō ascendi
στῆθι, οὐ στάθι φαμέν, καὶ ἀνάβηθι, οὐκ ἀνάβα

to. Tertia vero a secunda: mutatione
θι. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, τροπῇ τῆς
in vt: pone: ponat. da: det.
θι εἰς τω. οἷον, τίθετι, τιθέτω. δίδοθι, διδότω.
statuito: statuito: dato: vel dato: dato. alię vero cōse
στῆθι, στήτω. δόθι, ἢ δός, δότω. τὰ δὲ ἄλλα ἀκο
quenter: vt psonę barytonorum.
λούθως, ὡς τὰ τῶν βαρυτόνων.

Personę optatiuorū.
πρόσωπα τῶν εὐκτικῶν.

Optatiuorū aūt prima quidē persona a
τῶν δὲ εὐκτικῶν τὸ μὲν πρῶτον πρόσωπον ἀπὸ
genitiuo ppriorū participiorū mutatione vlti
τῆς γενικῆς τῶν ἰδίων μετοχῶν τροπῇ τῆς ἐσχά
mę in et eiectione et additione
της εἰς ην καὶ ἐκβολῇ τοῦ ν καὶ προσθέσει τοῦ ι.
vt: ponentis: ponerē. statuentis: statuerem. dan
οἷον, τιθέντος, τιθείην. ἱστάντος, ἱσταίην. διδόν
tis: darē. alię vero personę similiter
τος, διδοίην. τὰ δὲ ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως τοῖς
optatiuis barytonorū passiuorū indefinitorū
εὐκτικοῖς τῶν βαρυτόνων παθητικῶν ἀορίστων
fiunt. Personę subiunctiuorū.
γίνεται. πρόσωπα τῶν ὑποτακτικῶν.
Subiunctiuorū aūt prima quidē a
τῶν δὲ ὑποτακτικῶν τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ
pprio primitiuo. vt: pono: pono: si ponā.
ἰδίου πρωτοτύπου. οἷον, τιθέω, τιθῶ, ἐὰν τιθῶ.
statuo statuo: si statuā. do do: si dem.
ἱστάω ἱστῶ, ἐὰν ἱστῶ. διδόω διδῶ, ἐὰν διδῶ. τῆς
quartę aūt nō est facere subiunctiuum. pro
δὲ τετάρτης οὐκ ἔστι ποιεῖν ὑποτακτικόν. διὲ=
pter oppositionē duarū coincidentium regularum: quarū
ναντιότητα δυοῖν συμπιπτόντων κανόνων, ὧν
vna quidē dicit: q subiunctiua vborū in eiusdē
ὁ μὲν εἰς φησιν, ὅτι τὰ ὑποτακτικὰ τῶν εἰς μι ὁμο

ω

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

vocis et eiusdẽ toni esse volunt suis primi
φωνεῖν καὶ ὁμοτονεῖν θέλει τοῖς ἑαυτῶν πρωτο
tiuis. altera vero ꝙ habẽtia in oxytonum
τύποις. ἅτερος δὲ ὅτι τὰ ἔχοντα εἰς σ ὀξύτονον
participium: circũflexa habere debet sub
τὴν μετοχὴν, περισπώμενα ἔχειν ὀφείλει τὰ ὑ
iunctiua. hic igitur primitiuũ quidem:
ποτακτικά. ἐνταῦθα οὖν τὸ μὲν πρωτότυπον,
barytonon: participium vero in oxytonon. ideo et
βαρύτονον, ἡ δὲ μετοχὴ εἰς σ ὀξύτονος. διὸ καὶ
defecit omnino. Secunda vero prime qui
ἐξέλιπε παντελῶς. Τὸ δὲ δεύτερον τῆς μὲν πρώ
dem et secũde coniugationis vborũ in a
της καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι ἀπὸ τοῦ
prima fit: versione in vt: si po
πρώτου γίνεται, τροπῇ τοῦ ω εἰς ης. οἷον, ἐὰν τι
nas: pones. tertie vero coniugationis a pri
θῶ, τιθῇς. τῆς δὲ τρίτης συζυγίας ἀπὸ τοῦ πρώ
ma: additione solus si des: des:
του, προσθέσει μόνον τοῦ σ. ἐὰν διδῶ, διδῷς.
et omnino in omnibus personis hic
καὶ ὅλως ἐπὶ πάντων τῶν προσώπων ἐνταῦ-
custoditur. vel et aliter verborũ in
θα τὸ ω φυλάττεται. ἢ καὶ ἄλλως τῶν εἰς μι τὰ
secunde et tertie persone subiunctiuorũ
δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ὑποτακτικῶν
prime quidem cõiugationis per efferuntur.
τῆς μὲν πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ η ἐκφέρονται.
secunde vero per tertie vero per
τῆς δὲ δευτέρας διὰ τοῦ α. τῆς δὲ τρίτης διὰ τοῦ
longum. Formatio infinitiuorum.
ω μεγάλου. ¶ Σχηματισμὸς τῶν ἀπαρεμφάτων.
Infinitiua vero verborũ in in desinunt: et
Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα τῶν εἰς μι εἰς ναι λήγει, καὶ
a prima persona fiunt plu-
ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου γίνονται τῶν πλη

ralium mutatione in ponimus: ponere.
θυντικῶν τροπῇ τῆς μεν εἰς ναι. τίθεμεν, τιθέναι.
statuimus: statuere. damus: dare. iungimus:
ἵσταμεν, ἱστάναι. δίδομεν, διδόναι. ζεύγνυμεν,
iungere. vel et aliter. omne participiũ in oxy
ζευγνύναι. ἢ καὶ ἄλλως. πᾶσα μετοχὴ εἰς σ ὀξύ
tonum per quod declinatur: in facit
τονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη, εἰς ναι ποιεῖ τὸ ἀ
infinitiuũ. notandũ tamen: ꝙ presentium
παρέμφατον. σημειωτέον μέντοι, ὅτι τὰ μὲν τῶν
quidem infinitiua corripiunt pe
ἐνεστώτων ἀπαρέμφατα συστέλλουσι τὴν πα
nultimam: ꝓpriam principalem vocalẽ custodien
ραλήγουσαν, τὸ ἴδιον ἀρχικὸν φωνῆεν φυλάτ
tia. vt: pono: ponere. statuo: statuere do:
τοντα. οἷον, τιθέω, τιθέναι. ἱστάω, ἱστάναι, δι-
dare. iungo: iungere. Secũ
δόω, διδόναι. ζευγνύω, ζευγνύναι. Τῶν δὲ
dorum aũt indefinitorum producũt penulti
δευτέρων ἀορίστων ἐκτείνουσι τὴν παραλή-
mam: prime quidẽ assumentia
γουσαν, τῆς μὲν πρώτης προσλαμβάνοντα τὸ
cum ꝓpria principali vocali. vt. posuis
ι μετὰ τοῦ οἰκείου ἀρχικοῦ φωνήεντος. οἷον. θεῖ
se. Tertie aũt tenue. vt: didisse. hu-
ναι. τῆς δὲ τρίτης τὸ υ ψιλόν. οἷον, δοῦναι. ταύ
ius aũt aliqua in ꝙ imperatiuis et in
της δέ τινα ἐπί τε τῶν προστακτικῶν καὶ τῶν ἀ
finitiuis: et magnũ in penultima
παρεμφάτων, καὶ τὸ ω μέγα ἐν τῇ παραληγού
accipiunt. vt cognoscito. cognouisse. et capito. ca
σῃ λαμβάνει. ὡς τὸ γνῶθι. γνῶναι. καὶ ἅλωθι. ἁ
ptũ esse. Secunde vero et Quarte pro-
λῶναι. Τῆς δὲ δευτέρας καὶ τετάρτης μηκυ-
ducta vocali sola. vt: statuisse.
νομένου τοῦ φωνήεντος μόνου. οἷον, στῆναι.

dixisse. ingressū esse.
φᾶναι. δῦναι.

Formatio in participiorum.
σχηματισμὸς τῶν εἰς μι μετοχῶν.

Similiter aūt et participia verborū in mascu
ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ μετοχαὶ τῶν εἰς μι, τῶν μὲν
linorū quidem in oxytonon desinentia prime quidē
ἀρσενικῶν εἰς ς ὀξύτονον λήγουσαι τῆς μὲν πρώ
cōiugationis assumunt cū
της συζυγίας προσλαμβάνουσι τὸ ι μετὰ τοῦ
ꝓpria principali vocali. vt: hic ponēs: huius po
ἰδίου ἀρχικοῦ φωνήεντος. οἷον, ὁ τιθείς, τοῦ τι
nentis. hic qui posuit hui⁹ q̄ posuit. tertię aūt te
θέντος. ὁ θεὶς τοῦ θέντος. τῆς δὲ τρίτης τὸ υ ψι=
nue. vt: hic dans: huius dantis. hic qui dedit: huius
λόν. οἷον, ὁ διδούς, τοῦ διδόντος. ὁ δούς, τοῦ
qui dedit. secundę aūt et quartę vocalez
δόντος. τῆς δὲ δευτέρας καὶ τετάρτης τὸ φωνῆ
solum primitiuorum producunt. nihil
εν μόνον τῶν πρωτοτύπων ἐκτείνουσι, μηδὲν
alterū assumētes. vt: hic statuens:
ἕτερον προσλαμβάνουσαι. οἷον, ὁ ἱστάς,
huius statuentis. hic iungens: huius iungentis.
τοῦ ἱστάντος. ὁ ζευγνύς, τοῦ ζευγνύντος. τῶν
femininorū aūt a proprio masculino fa
δὲ θηλυκῶν ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ γινόμε=
cta additione vt hic ponēs: hec ponēs. hic
ναι προσθέσει τοῦ α. οἷον, ὁ τιθείς, ἡ τιθεῖσα. ὁ
statuens: hec statuens. hic dans: hec dans: hic iungens:
ἱστάς, ἡ ἱστᾶσα. ὁ διδούς, ἡ διδοῦσα. ὁ ζευγνύς
hec iungens. Neutrorum aūt a geni
ἡ ζευγνῦσα. τῶν δὲ οὐδετέρων ἀπὸ τῆς γενι
tiuo proprii masculini: abiectione
κῆς τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, ἐξαιρέσει τοῦ τος.
vt huius ponentis. hoc ponens: huius statuentis:
οἷον τοῦ τιθέντος, τὸ τιθέν, τοῦ ἱστάντος,

hoc statuens. hui⁹ dantis: hoc dans. huius iungen
τὸ ἱστάν. τοῦ διδόντος, τὸ διδόν. τοῦ ζευ=
tis: hoc iungens.
γνύντος, τὸ ζευγνύν.

Formatio verborū in passiuorum
σχηματισμὸς τῶν εἰς μι παθητικῶν
pręsentis.
τοῦ ἐνεστῶτος.

Passiuorū aūt pręsentis quidem pri
τῶν δὲ παθητικῶν τοῦ μὲν ἐνεστῶτος τὸ πρῶ
ma persona fit a ꝓprio acti
τον πρόσωπον γίνεται ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἐνεργη
uo mutatione in et correptione pe
τικοῦ τροπῇ τῆς μι εἰς μαι, καὶ συστολῇ τῆς πα
nultimę in propriā principalem vocalē. vt:
ραληγούσης εἰς τὸ ἴδιον ἀρκτικὸν φωνῆεν. οἷον,
pono: ponor. statuo: statuor. do: dor.
τίθημι, τίθεμαι. ἵστημι, ἵσταμαι. δίδωμι, δίδο=
iungo: iungor. Vba enim in in
μαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι. τὰ γὰρ εἰς μι ἐπὶ τῶν
dualibus et pluralibus corripiunt pe
δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν συστέλλουσι τὴν πα
nultimam vt dictū est. pręter quędā secun
ραλήγουσαν. ὡς εἴρηται. πλὴν τινῶν τῆς δευ=
dę coniugationis quę in dualibus et plura
τέρας συζυγίας ἅπερ ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ πλη
libus secundorū indefinitorum custodi
θυντικῶν τῶν δευτέρων ἀορίστων φυλάττου=
unt penultimam longam. vt: statuistis duo.
σι τὴν παραλήγουσαν μακράν. οἷον, ἔστητον.
statuimus. et iuitis duo. iuimus. quorū iā et impera
ἔστημεν. καὶ ἔβητον. ἔβημεν. ὧν δὴ καὶ τὰ προσ=
tiua eadem longa penultimant. vt dictū
τακτικὰ τῇ αὐτῇ μακρᾷ παραλήγεται. ὡς εἴρη=
est. vt: statuito: statuito. ito: ito. Secunda
ται. οἷον, στῆθι, στήτω. βῆθι, βήτω. τὸ δὲ δευ

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

vero a prima mutatione in
τερον ἀπὸ τοῦ πρώτου τροπῆ τῆς μαι εἰς σαι.
vt: ponor: poneris: et poneris. statuor: statueris:
οἷον, τίθεμαι, τίθεσαι, καὶ τίθη. ἵσταμαι, ἵστασαι,
et statueris. eiectione et contractione vocali
καὶ ἵστη. ἐκβολῆ τοῦ σ καὶ κράσει τῶν φωνηέν=
um in in prima et secunda coniugatio
των εἰς η ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγί=
ne. in secunda enim persona singu
ας. ἐπὶ γὰρ τοῦ δευτέρου προσώπου τῶν ἑνι=
larium tertię et quartę coniugationis nõ fit
κῶν τῆς τρίτης καὶ τετάρτης συζυγίας οὐ γίνε=
contractio. vt: dor: daris. iungor:
ται κρᾶσις. οἷον, δίδομαι, δίδοσαι. ζεύγνυμαι,
iungeris. Tertia vero a secunda:
ζεύγνυσαι, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου,
mutatione in vt: poneris: ponitur. statue
τροπῆ τοῦ σ εἰς τ. οἷον, τίθεσαι, τίθεται. ἵστα=
ris: statuitur.
σαι, ἵσταται.

Formatio preteriti iperfecti.

σχηματισμὸς τοῦ παρατατικοῦ.

Preteriti vero ipfecti prima fit a
τοῦ δὲ παρατατικοῦ τὸ πρῶτον γίνεται ἀπὸ
pprio presente mutatione in po
τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος τροπῆ τῆς μαι εἰς μην. τί=
nor: ponebar. statuor: statuebar. dor: da=
θεμαι, ἐτιθέμην. ἵσταμαι, ἱστάμην. δίδομαι, ἐδι
bar. iungor: iungebar.
δόμην. ζεύγνυμαι, ἐζευγνύμην.

Formatio secundi indefiniti.

σχηματισμὸς τοῦ δευτέρου ἀορίστου.

Secundi vero indefiniti ab eiusdẽ gene=
τοῦ δὲ δευτέρου ἀορίστου ἀπὸ τοῦ συνδιαθέ
ris eiusdẽ ordinis preterito ipfecto: eiectione pri
του συστοίχου παρατατικοῦ, ἐκβολῆ τῆς πρώ

mę syllabę que est per geminationem: vt
της συλλαβῆς τῆς κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ὡς
et in actiuis dictũ est. vt: ponebar:
καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν εἴρηται. οἷον, ἐτιθέμην,
posit⁹ sum. dabar: datus sũ. Secunda vero
ἐθέμην. ἐδιδόμην, ἐδόμην. τὸ δὲ δεύτερον ἀ=
a prima: mutatione vltimę sylla
πὸ τοῦ πρώτου, ἀμοιβῆ τῆς ἐσχάτης συλλα=
bę in vt: ponebar: ponebaris. statuebar: statue
βῆς εἰς σο. οἷον, ἐτιθέμην, ἐτίθεσο. ἱστάμην, ἵστα
baris. dabar: dabaris. que iã et per cõtractionẽ ef
σο. ἐδιδόμην, ἐδίδοσο. ἃ δὴ καὶ κατὰ κρᾶσιν ἐκ
feruntur. vt: ponebaris. statuebaris. dabaris. preter quar
φέρεται. οἷον, ἐτίθου. ἵστω. ἐδίδου. πλὴν τῆς τε
tam coniugationem. Tertia vero a secũ=
τάρτης συζυγίας. τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευ
da: mutatione in vt: ponebaris: ponebatur.
τέρου, τροπῆ τοῦ σ εἰς τ. οἷον, ἐτίθεσο, ἐτίθετο.
statuebaris: statuebatur. alię vero omnes similiter psonis
ἵστασο, ἵστατο. τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς
passiuorum barytonorũ. preter in istis
τῶν παθητικῶν βαρυτόνων. πλὴν ἐπὶ τούτων
ppria principalis vocalis per totũ custoditur.
τὸ ἴδιον ἀρχικὸν φωνῆεν δι᾽ ὅλου φυλάττεται.

Θεοδώρου γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τέσσαρα, τὸ τέταρτον.

Λοιπὸν δὲ περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν εἰπεῖν. γραμματικοῦ γὰρ καὶ ἡ περὶ ταῦτα θεωρία, καὶ τῆς γε τοιαύτης συντάξεως καὶ τοῦ λόγου ἕνεκα πραγματεύεται ὁ περὶ ἑκάστου τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν σκεπτόμενος, ὡς ἔχει ἤτοι κλίσεως, ἢ σχηματισμοῦ, ἢ προσῳδίας, ἢ ὀρθογραφίας. καθάπερ καὶ ὁ διαλεκτικὸς τοῦ συλλογιστικοῦ λόγου ἕνεκα, περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος καὶ προτάσεως θεωρεῖ. λεκτέον τοίνυν καὶ ὅπως ἂν τὰ τοῦ λόγου μέρη ἀλλήλοις ὀρθῶς συντασσόμενα ἀποτελοίη τὸν λόγον. ἵνα τέλος ἡ εἰσαγωγὴ ἔχῃ. καὶ διαιρετέον ἀκριβέστερον ἕκαστα καὶ ὁριστέον ἐνταῦθα. Ὅρος στοιχείου. Ἀρκτέον δ' ἴσως ἀπὸ τοῦ πρώτου, οἷον τῶν στοιχείων. ταῦτα γὰρ ἡ πρώτη καὶ ἀμερής ἐστι τἀνθρώπου φωνή. οὐ γὰρ ὡς ἔτυχεν ἐπιπλέκεται ἀλλήλοις εἰς σύστασιν συλλαβῆς, ἀλλ' ὥς καὶ τοὔνομα δηλοῖ· στείχει τε καὶ εὐτάκτως κινούμενά πως συντάσσεται κατὰ λόγον. Διαίρεσις τῶν στοιχείων. Τῶν οὖν στοιχείων τὰ μὲν ἀφ' ἑαυτῶν τυγχάνει ἀποτελοῦντα φωνήν. οἷον, τὰ φωνήεντα καλούμενα. τὰ δὲ ψόφον. οἷον, τὰ σύμφωνα πάντα, φωνὴν δὲ οὔ, ἄνευ τῆς τῶν φωνηέντων ἐπιπλοκῆς. Τούτων δ' αὖ πάλιν τὰ μὲν ψοφεῖ ἀτελέστερον. οἷον τὰ ἄφωνα. τὰ δὲ τελεώτερον. οἷον, τὰ ἡμίφωνα. Συμπάντων δὲ τὰ μέν, προτακτικά. τὰ δέ, ὑποτακτικά.

Τῶν μὲν γὰρ φωνηέντων προτακτικά, ὡς ἐπὶ τῶν διφθόγγων τὰ α ε ο. ὑποτακτικὰ δέ, τὰ ι υ. προτακτικόν γε μὴν καὶ αὐτὸ τὸ υ τοῦ ι. ὡς ἐπὶ τοῦ μυῖα, καὶ υἱός, καὶ ἅρπυια, καὶ ἑτέρων πλειόνων. Τῶν δὲ συμφώνων προτακτικὰ μέν, ὡς οὐδαμοῦ ἐπὶ τέλει τασσόμενα λέξεως, τὰ δασέα καὶ τὰ ψιλὰ καὶ μέσα, τῶν ἀμεταβόλων τὸ λ καὶ μ, καὶ τῶν διπλῶν τὸ ζ. Καὶ τῶν μὲν δασέων τὸ φ καὶ χ ἐπιδέχεται τὸ θ. ἐχθρός, φθορά. ἀνάπαλιν δὲ οὔ. τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὰ ψιλά τε καὶ μέσα ἔχει. ἀκτίς. ἅπτω. ὄγδοον. βδέλλω. ὅτι μὴ ἡ τοῦ γδ σύνταξις ἐπὶ ὑποτακτικῆς συλλαβῆς μόνον. Ἔτι τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς τε καὶ μέσοις οὐδέποτε συμφέρεται προτασσόμενα. ὑποτασσόμενα δὲ τοῖς ψιλοῖς, καὶ ἐν διαστάσει. ἀτθίς. σαπφώ. ἴακχος. οὐκ ἔτι δὲ καὶ τοῖς μέσοις. Τῶν δὲ ἀμεταβόλων τὸ μὲν ν πρὸ τοῦ μ κεῖσθαι οὐ πέφυκεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέξεως. διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ κέκλιμαι, καὶ κέκριμαι, τὸ πρὸ τοῦ μ συμβαῖνον ν, ἀποβάλλεται. ἐπικεῖσθαι μέντοι κατ' ἄμφω. ὡς ἐπὶ τοῦ μνεία. ἀμνός. ἀνάπαλιν δὲ τὸ σ. οὐδέποτε γὰρ ὑποτακτικὸν τοῦ μ ἐπὶ τῆς αὐτῆς. καίτοι τοῦ λ καὶ ν, σπανίως μέντοι· ὡς ἐπὶ τοῦ ἅλς. καὶ τίρυνς. καὶ ἕλμινς. τοῦ δὲ ρ, εὖ μάλα. πέρσω. πυρσός. διὰ τὸ φωνήεντος δύναμιν ἔχειν τὸ ρ. αὐτὸ δέ τι ρ οὐκ ἔστιν ὅτου προτάσσοιτ' ἂν συντασσόμενον. ἔτι τῶν δασέων τὸ θ καὶ χ συζευγνύμενα τῷ μ, ἀποτελεῖ συλλαβὴν ὑποτακτικήν, προτακτικὴν δ' οὔ. ἀριθμός. αὐχμός. ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ψιλῶν τὸ κ. καὶ τῶν μέσων τὸ γ.

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS USAL.ES

ἀκμή. ὄγμος. ταυτὸ δὲ τοῦτο συμβαίνει καὶ
πρὸ τοῦ δ τῷ γ. ὄγδοος. καὶ τῷ φ καὶ τ πρὸ
τοῦ ν. ἔτνος. ἀφνειός. ἔτι τὸ θ καὶ χ, τῶν μὲν λ καὶ
ν καὶ ρ τῶν ἀμεταβόλων, συντάσσεται προτι=
θέμενα εἴς τε προτακτικὴν συλλαβὴν εἴς τε ὑπο
τακτικήν, τῷ δὲ μ εἰς ὑποτακτικὴν μόνον ὡς εἴ=
ρηται. τὸ δὲ φ, ὁμοίως μὲν καὶ τὰ σύστοιχα πρὸς
τὸ λ καὶ ρ, εἰς μόνην δὲ ὑποτακτικὴν πρὸς τὸ ν,
ἄφνω. ἀσυλλήπτως δὲ πρὸς τὸ μ ἔχει πάντα πα
σι. καὶ τὰ ψιλὰ δὲ καὶ μέσα τοῖς ἀμεταβόλοις
συντάσσεται, ὥστε τὸ θ καὶ χ. πλὴν τοῦ π ἀσυμβάν
τως ἔχοντος πρὸς τὸ μ. καὶ πλὴν τοῦ τ ἀσυντά
κτου μὲν τῷ ν εἰς προτακτικὴν συλλαβήν, τὸ μ δὲ
προσλαμβάνοντος ὑποτακτικὸν ἐπ' ἄμφω. τμῆ
μα. ἀτμίς. καὶ πλὴν τοῦ β ἀσυντάκτως πρὸς τὸ
μ καὶ ν ἔχοντος ὅλως. καὶ πλὴν τοῦ δ τῷ μὲν μ
καὶ ἐπιπλεκομένου καὶ προπλεκομένου. δμώς.
ἄδμητος. τῷ δὲ λ μὴ δ' ὅλως οἷόν τε ὄντος συ=
νάπτεσθαι. καθόλου δὲ πᾶν σύμφωνον μετα
ξὺ ὂν δυοῖν φωνήεντοιν περὶ μίαν λέξιν, τῷ δευ
τέρῳ συλλαβιστέον. ἄγω. φέρω. καὶ ἐὰν μὴ ᾖ δὲ
μία λέξις, ἀλλὰ δύο, πάθῃ δὲ ἔκθλιψιν ἡ πρώτη,
τὸ πρὸ τῆς ἀποστρόφου σύμφωνον τῷ ἑπομέ
νῳ φωνήεντι συντακτέον. κατὰ ἐκείνου, κατ' ἐκεί=
νου. ἔτι ἐὰν τύχῃ κατ' ἀρχὴν λέξεως σύμφω=
νον συμφώνου ἡγησάμενον ἐν συλλήψει, οὐ=
δ' ἐν μέσῳ λέξεως συνθέτου χωρίζεται. καὶ ὅλως
τὰ κατ' ἀρχὴν λέξεως πρὸ ἑτέρων τῷ εἴδει συμφώ
νων πεφυκότα συντάττεσθαι, ταῦτα δὴ καὶ ἐν μέ
σῳ λέξεως εὑρίσκοιτ' ἂν ἐν συλλήψει. οἷον ὕ=
βρις, ὅτι καὶ βρέχω. ἀγρός, ὅτι καὶ γράφω. ὅ=

πλον, ὅτι καὶ πλέω. ὕμνος, ὅτι καὶ μνεία. ὅ=
σα δὲ μὴ, ἐν διαστάσει κεῖται ἀεί. οὔκουν τὸ ἐσ=
θλὸν ἐν συλλήψει. ὅτι οὐδὲ λέξις ἀπὸ τοῦ σθ
λ τυγχάνει τὶς ἀρχομένη. οὐδὲ τὸ ὄγδοον, ὅτι
οὐκ ἀπὸ τοῦ γδ ἀρχή. οὐδὲ τὸ ὄγκος, ὅτι οὐκ
ἀπὸ τοῦ γκ. ἔτι τὰ αὐτὰ σύμφωνα οὐδέποτε
ἐν συλλήψει. ἐκκόπτω οὖν καὶ ἔδδεισε καὶ κάβ=
βαλε καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν διαστάσει. ἔτι πᾶσα
συλλαβὴ εἰς σύμφωνον λήγουσα, καὶ τὴν ἑξῆς
ἔχει ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένην. ἔτι οὐκ ἔστιν
εὑρεῖν τρία σύμφωνα ἀμέσως κείμενα, ὧν τὰ
δύο ταυτοδυναμεῖ. μετάθεσις. γίνεται δὲ καὶ
μετάθεσις τῶν στοιχείων. καρδία, κραδία. ἀτρα
πός, ἀταρπός. σφάγανον, φάσγανον. ὀλίγος,
λοιγός. καὶ πάθη συμβαίνει τοιαῦθ' ἅττα. τὸ μὲν
μακρὸν εἰς βραχέα διαλύεσθαι. ἦγε, ἔαγε. καὶ ἀ
νάπαλιν συναιρεῖσθαι. ἱερόν, ἱρόν, δίϊος, δῖος.
ταῦτά γε μὴν ἑτέρας ἂν θεωρίας εἴη. ὅρος συλ
λαβῆς. οὕτω μὲν οὖν τὰ στοιχεῖα πρὸς ἄλλη
λα ἔχοντα, συντίθησι διαφόρως τὴν συλλα=
βήν, σύλληψιν οὖσαν στοιχείων ἐναρμόστως
συνταττομένων. ὃν δὲ τρόπον ἡ τῶν στοιχεί
ων συμπλοκὴ οὐθὲν ἄτακτον ἔχει, οὕτω καὶ
αἱ συλλαβαὶ κατὰ λόγον ἀλλήλαις συνιοῦ=
σαι τὴν λέξιν ποιοῦσι. καὶ ἂν πάλιν αἱ λέξεις
τὸν λόγον. ὅρος λόγου. ἔστι γάρ=
τοι ὁ λόγος σύνταξις λέξεων ἐναρμόστως
συντιθεμένων διάνοιαν ἔχουσα αὐτοτελῆ.
ὅρος λέξεως. λέξις δὲ μέρος ἐλάχιστον τοῦ
κατὰ σύνταξιν λόγου. καὶ μέντοι καὶ πολλα
χῆ ὅμοιόν τι ἐπί τε τῶν στοιχείων, καὶ ἐπὶ τῶν
λέξεων, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἐστὶν εὑρεῖν. δι=

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

πλασιάζεται γὰρ οὐ μόνον στοιχεῖον. ἵππος.
ἄλλος. ἀλλὰ καὶ συλλαβή. ἀλαλάζω. μεμέμη-
κα. προπροκυλινδόμενος. καὶ λέξις. ἆρες ἄρες. τὸ
ὁμήρου. καὶ ὦ κύκλωψ κύκλωψ. τὸ θεοκρίτου.
καὶ ἰοὺ ἰού. τὸ ἀριστοφάνους. καὶ λόγος. τοῦ
δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, εἰ πυ
ρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ. τὸ ὁμή-
ρου. καὶ τὺ δ' ὦ δᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ὦ δᾶς ἄρχεο
πρᾶτος. τὸ θεοκρίτου. πλεονασμός. Ετι
καθάπερ στοιχεῖόν ἐστιν ὃ οὐ πλεονάζει οὐ τὸ
αὐτό. στάχυς, ἄσταχυς. πνοή, πνοιή. τοῦτον,
τουτονί. οὕτω καὶ συλλαβή. λιπών, προλι-
πών, ἔτυμος, ἐτήτυμος. ἔφης, ἔφησθα. καὶ λέξις.
τοῦτο μὲν ἐν συνθέσει, τοῦτο δὲ ἐν παραθέσει.
βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ. χρυσοῦ δὲ στήσας
ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα. καὶ ἦ μάλα δὴ
τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός. ἔνθα μὲν γὰρ
τὸ πάντα, ἔνθα δὲ τὸ μάλα πλεονάζον. τοιοῦ-
το δὲ καὶ τὸ ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι. καὶ οἱ παρα
πληρωματικοὶ δὲ οὐθὲν πολλαχῆ εἰς ἔννοιαν
συντελοῦσι. καὶ λόγος. ἔοικέ τοι οὔτοι ἀεικές.
τὸ γὰρ οὔτοι ἀεικές, παρέλκον. καὶ ὅσσα οἱ αἶ-
σα γινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
πλεονάζει γάρ τὸ ὅτε μιν τέκε μήτηρ. ἔλλει-
ψις. Ετι στοιχείου μὲν ἔλλειψις. γαῖα, αἶα.
ἑκατέρωθεν, ἑκάτερθεν. πολλάκις, πολλάκι,
συλλαβῆς δὲ, ἀστράπτει, στράπτει. ἀμφιφο-
ρεύς, ἀμφορεύς. ἀπόλλωνα, ἀπόλλω. λέξεως
δὲ, εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
ἐνδεῖ γὰρ τὸ ἐστίν. καὶ τὸ θεοκρίτου, ὁ δέ μοι
τὸ λαγωβόλον ἁδὺ γελάσας ὡς πάρος ἐκ μοι

σᾶν ξυνήιον ὤπασεν εἶμεν. ἐνδεῖ τὸ ὑπέσχετο.
λόγου δὲ ἔλλειψις, κἄπειτ' ἀπὸ ταῤῥοῦ τοὺς
θεοὺς ὑπερφρονεῖς, ἀλ' οὐκ ἀπὸ γῆς, εἴπερ. ἐλ
λείπει τὸ ἠβούλου ὑπερφρονεῖν. τοιοῦτο καὶ
τὸ εἰ μὲν κατέλυσάν τινα, εἰ δὲ μή, ἀνεκρούοντο
πρὶν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν. ἐνδεῖ γὰρ τὸ εὖ εἶχεν. ὅ-
μοιον δ' ἂν εἴη καὶ τὸ τὸν ἅπαξ ῥηθέντα λόγον
δὶς καὶ τρὶς καὶ πολλάκις λαμβάνοντα ἀπὸ κοι
νοῦ ἐννοεῖν. οἷον, κόσμος ἀνθρώπῳ φρόνησις,
σωφροσύνη, δικαιοσύνη, ἀνδρία. πᾶσι γάρ τοι
προσυπακούεται τὸ κόσμος ἐστίν. ὑποτα
κτικὴ θέσις. Ετι ὡς ἐπὶ τῶν συλλαβῶν ἔστιν
ἃς ὑποτασσομένας μηδέποτε προτασσομένας
εὑρεῖν, οὕτω τοι καὶ ἐπὶ τῶν λέξεων. τὰ γὰρ ὑπο
τακτικὰ τῶν ἄρθρων καὶ αἱ ἐπιταγματικαὶ ἀν-
τωνυμίαι καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων τοι
άδε. ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ λόγου. τοιοῦ
το γάρ τοι τὸ συνημμένον. εἰ περιπατεῖ σωκρά-
της, κινεῖται. διάλυσις καὶ συναίρεσις.
Ετι ὡς τὰ στοιχεῖα ἀνάλυσιν καὶ συναίρεσιν
πάσχει. οὕτω καὶ συλλαβή. πηλείδου, πηλεί
δαο. ἑρμέας, ἑρμῆς. καὶ λέξις, κατὰ ταῦρον ἐδη-
δὼς, ἤγουν, κατεδηδωκώς. κἀκ τοῦ ἐναντίου
λέξεις δύο εἰς μίαν. βαρυστενάχων καὶ δακρυ-
χέων. ἀντὶ τοῦ βαρὺ στενάχων καὶ δάκρυ χέ-
ων. καὶ λόγος. συντίθενται μὲν γὰρ συνδεδε-
μένοι ἀλλήλοις οἱ λόγοι. διήρηνται δὲ ἀσύνδε
τοι ὄντες. μετάθεσις. Καὶ μὲν δὴ καὶ συλ
λαβαὶ μετατίθενται τοῖς στοιχείοις ὁμοίως. κε
λάρυζα, λακέρυζα. κρυπτοκέφαλος, κεπτο-

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL

κρύφαλος. καὶ λέξις. οἷον, εἴ τις θεὰς σεμνὰς τὰς
σεμνὰς θεὰς λέγοι. καὶ ἄπυρον θεῖον τὸ θεῖον ἄ-
πυρον. ἔνθα μὲν γὰρ τὸ σεμνάς, ἔνθα δὲ τὸ θεῖ-
ον προτάττειν σύνηθες. καὶ λόγος. οἷον, τὸ κα-
λούμενον πρωθύστερον. οἱ δ᾽ ἄνεσάν τε πύλας
καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας. Δύναμις. Ἔτι ὃν τρό-
πον τῶν στοιχείων τὰ μὲν φωνήεντα τὰ δὲ σύμ-
φωνα, ταύτῃ καὶ τῶν λέξεων, τὰς μὲν οἷόν τε προ-
φέρεσθαι καθ᾽ αὑτάς. οἷον τὰ προστακτικὰ τῶν
ῥημάτων, καὶ τὰς κλητικὰς τῶν ὀνομάτων, καὶ
ἀντωνυμιῶν ἔσθ᾽ ὅτε. τὰς δὲ οὐκ ἔστιν ἄνευ ἑτέ-
ρου τοῦ προενεχθῆναι κατὰ διάνοιαν ἐντελῆ.
οἷον, προθέσεις τε καὶ συνδέσμους. αἱ γὰρ τοι-
αῦται λέξεις αἰεὶ συσσημαίνουσι προσκείμεναι
δηλονότι ἑτέροις. ὅθεν δὴ αἱ σημασίαι τούτων
μεταπίπτουσι πρὸς τὴν τῶν συναπτομένων
αὐτοῖς δύναμιν δηλονότι. οἷον, ἡ μετὰ ἕτερον
μὲν τῇ αἰτιατικῇ συναπτομένη, ἕτερον δὲ τῇ γε-
νικῇ. καὶ σὺν τοῖς ῥήμασιν ὁμοίως καὶ τοῖς συν-
δέσμοις. ἡ μὲν οὖν ἀλλήλοις ὅμοια στοιχεῖον
καὶ συλλαβὴ καὶ λέξις καὶ λόγος, εἰρήσθω ἐπὶ
τοσοῦτον. ἀνάλογον. Κοινὸν δ᾽ ἀνάλο-
γον λέξεως καὶ λόγου, τὸ τὸν μὲν λόγον πα-
ρὰ τὴν ποιὰν τῶν λέξεων σύνθεσιν ὀρθῶς ἔχειν
καὶ μή. τὴν δὲ λέξιν παρὰ τὴν τῶν συλλαβῶν
καὶ στοιχείων. ὅ, τε γὰρ βαρβαρισμὸς ἁμάρτη-
μα περὶ λέξιν ἐστίν. ὅ, τε σολοικισμὸς ἁμάρτη-
μα περὶ λόγον. βαρβαρισμός. καὶ τετρα-
χῶς μὲν ὁ βαρβαρισμός, τοσαυταχῶς δὲ καὶ ὁ
σολοικισμός. ἢ γὰρ ἐνδείᾳ βαρβαρίζων τὶς ἐ-
λέγχεται, δημοσθένους, δημοσθένου. γεγρά-

φασιν, γέγραφαν. ἢ πλεονασμῷ. αἰσχίνου, αἰ-
σχίνους. κοιμᾶ, κοιμᾶσαι. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ δι-
αιρούμενον φαύλως. κοῖλον, κόϊλον. ἢ μετα-
θέσει, κρόταφον, κότραφον. δίφρον, δρίφον. ἢ
ἐναλλαγῇ. φιάλη, φιέλη. ὕαλον, ὕελον. αἰνείου,
αἰνεία. καὶ περὶ προσῳδίαν. φίλος, φιλός. μι-
σθωτός, μίσθωτος. καὶ περὶ χρόνον τε καὶ
γραφήν. νῖκος τῷ ι, δέον τῇ ει. περὶ ὧν ἄρα καὶ εἴ-
ρηται πρότερον τὸ ὀρθόν. σολοικισμός.
Ὁμοίως δέ τοι καὶ ὁ σολοικισμός. ἢ γὰρ ἐνδείᾳ.
ἔρχονται πεδίοιο, ἐνδεῖ γὰρ ἡ διά. ἢ πλεο-
νασμῷ. ἐξ οὐρανόθεν. πλεονάζει γὰρ ἡ ἐξ. ἢ ἐ-
ναλλαγῇ. τόξων εὖ εἰδώς, ἀντὶ τοῦ τοξεύειν.
νέον δ᾽ ἐσαγείρατο θυμόν. ἀντὶ τοῦ νεωστί. ἀκτί-
νεσσιν ἐοικότες, ἀντὶ τοῦ ἐοίκασιν. τῷ τοι προ-
φρονέως ἐρέω, ἀντὶ τοῦ διό. εἴσω ἁλὸς εὐρέα
κόλπον, ἀντὶ τοῦ εἰς εὐρέα κόλπον. τοιοῦτο
δὲ καὶ τὸ τὰ παρεπόμενα τοῖς τοῦ λόγου μέρε-
σιν. οἷον, εἶδος. γένος. ἀριθμόν. σχῆμα. πτῶσιν.
ἢ ἐπιρρήματα. ἢ προθέσεις. ἢ τάξιν συνδέσμων.
καὶ συνδέσμους αὐτοὺς ἐναλλάσσειν. εἶδος
μέν. δῖα γυναικῶν καὶ μελάντερον ἠΰτε πίσσα.
γένος δέ. αἴθη θῆλυς ἐοῦσα. καὶ οὐκ ἂν ἐφ᾽ ἡμετέ-
ρων ὀχέων πληγέντε, ἀντὶ τοῦ πληγεῖσαι.
Ἀριθμὸν δέ. θέσπειαν γραῖάν τε, ἀντὶ τοῦ θεσπει-
αί. σχῆμα δέ. αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσσομαι,
ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν. πτῶσιν δέ. νεστορίδα δ᾽
μὲν οὔτασεν, ἀντὶ τοῦ νεστορίδων. καὶ ἀστρά-
πτων ἐπιδέξια, ἀντὶ τοῦ ἀστράπτοντα. καὶ δοι-
οὺς δ᾽ ἄρ᾽ ὑπήλυθε θάμνους ἐξ ὁμόθεν πεφυῶ-
τας, ὃ μὲν πτελέης, ὃ δ᾽ ἐλαίης. Διάθεσιν δέ. ὁρῶ

μαι, ἀντὶ τοῦ ὁρῶ. Πρόσωπον δέ. ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ σοί τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεθα. καὶ σφέτερον πατὲρ ὑμνείουσαι. ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον. Χρόνον δέ. ἐγὼ δὲ κἄγω βρισηΐδα. ἀντὶ τοῦ ἄξω. περὶ ἐπιρρήματα δὲ σολοικισμὸς ἐξ ἀναλλαγῆς. εἴσω δόρπον ἐκόσμει. ἀντὶ τοῦ ἐντός. καὶ ἐγγύθεν ἱσταμένη. ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. περὶ δὲ προθέσεις. εἰς ἀγαμέμνονα δῖον, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀγαμέμνονα. καὶ ὑπὸ ἴλιον ἦλθον, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἴλιον. περὶ δὲ συνδέσμους. αὐτὸς μὲν ἐγὼ μενέω, ἀλλ' ἕταρον πέμπω, ἀντὶ τοῦ ἑταῖρον δέ. καὶ κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν, ἀντὶ τοῦ κρατερὸν γάρ. σολοικισμὸς δ' ἐκ μεταθέσεως. ὡς τὸ μενάνδρου θυγάτριον. ἡ νῦν ἡμέρα δίδωσί μοι ἢ δόξαν ἤτοι διαβολήν. τὸ γάρ τοι ὀρθῶς ἔχον, ἤτοι δόξαν ἢ διαβολήν. ταῦτά γε μὴν πάντα εἰ καὶ τοῖς ποιηταῖς σχήματα τἄττα ἐστίν, ἡμῖν μέντοι ὡς ὑποδείγματα κείσθω τοῦ περὶ τὸν πεζὸν λόγον σολοικισμοῦ.

Ἐπεὶ δὲ περὶ λόγου συντάξεως καταλλήλου θεωροῦμεν, περὶ αὐτοῦ πρότερον τοῦ καταλλήλου ῥητέον κοινῇ. εἶτα περὶ ἕκαστα τῶν μερῶν ἰδίᾳ θεωρητέον τὸ ὀρθόν τε καὶ μή. Ἐστι μὲν οὖν οὐκ ἐν τοῖς ὑποκειμένοις τὸ ἀκατάλληλον καὶ μή, ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει τῶν λέξεων. αἷς παρέπεται τὸ μεταποιεῖσθαι εἰς τὸ δέον. εἰ οὖν ὑπούσης θηλείας λέγοι τίς, αὕτη μὲ ἔτυψαν, σολοικίζει διὰ τὸ ἀκατάλληλον τῶν λέξεων, κἂν ἀληθεύει τῷ γένει. εἰ μέντοι, οὗτός με ἔτυψεν, οὐθὲν ἁμαρτάνει. ἔχει γὰρ τὸ τοῦ καταλλήλου δέον ὁ λόγος. ὥστε αἱ λέξεις ἀναμεμερισμέναι εἰς θέσεις ἰδίας, τὰ ὁπωσοῦν παρεμπίπτοντα εἰς οὐκ ἐπιβάλλουσαν θέσιν, ἐλέγχουσιν διὰ τῆς παρ' ἑαυτῶν ἀκολουθίας. Τῶν τοίνυν τοῦ λόγου μερῶν, ἃ μὲν εἰς ἀριθμοὺς καὶ γένη καὶ πτώσεις μετασχηματιζόμενα, ἃ δὲ εἰς πρόσωπα καὶ ἀριθμούς, ἃ δὲ μηθὲν ἐπιδεχόμενα τοιοῦτόν τι, ἀλλὰ καθ' ἕνα μόνον σχηματισμὸν ἐκφερόμενα. ταῦτα δὴ μεταληφθέντα ἐξ ἰδίων μετασχηματισμῶν εἰς τὰς δεούσας ἀκολουθίας ἀριθμῶν ἢ προσώπων ἢ γενῶν, τῇ τοῦ λόγου συντάξει ἀναμεμέρισται εἰς ἐπιπλοκὴν τοῦ πρὸς ὃ φέρεσθαι ἕκαστον δεῖ. οἷον, εἰ οὕτω τύχοι πληθυντικὸν πρὸς πληθυντικὸν κατὰ τὴν τοῦ αὐτοῦ προσώπου παρέμπτωσιν. γράφομεν ἡμεῖς. μανθάνουσιν ἄνθρωποι. τὸ γὰρ ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου οὐ πάντως ἀπαιτήσει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν. ἔστι γὰρ φάναι, καὶ τύπτουσι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τύπτουσι τοὺς ἀνθρώπους. κατὰ πτῶσιν. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος κἀπὶ τῶν κατὰ γένος ἢ πτῶσιν ἢ πρόσωπον λαμβανομένων. ἔτι γὰρ καὶ τὸ ἐν μεταβάσει ἀδιαφορεῖ. ἡμῶν αὐτὸς ἀκροᾶται. καὶ οὖν εἰ συνέλθοι κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν, ὑποπεσεῖται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον. ἡμῶν αὐτῶν ἀκροῶνται. εἰ μὴ παρέμπτωσις συνδεσμικὴ τὸ πρόσωπον διαστήσει. ἡμῶν καὶ αὐτῶν ἀκροῶνται. κατὰ γένος. ὡσαύτως δὲ κἀπὶ τῶν γενῶν. οὗτοι οἱ ἄνδρες. τούτους τοὺς ἄνδρας. πάλιν γὰρ τὸ ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου ἀδιαφορήσει καὶ κατὰ γένος, καὶ κατὰ ἀριθμόν. τούτους γυνὴ ὕβρισεν.

κατὰ πρόσωπον. καὶ ἐπὶ προσώπου. ἐκεῖνος πατὴρ ὢν ἐπιμελεῖται τοῦ παιδός, ἀλλὰ δὴ καὶ σοῦ καὶ ἐμοῦ. εἴπερ οὖν μὴ ἐπισυμβαίνοι τῇ λέξει τὸ τὴν διάκρισιν δυνάμενον φανερῶς

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ποιεῖσθαι, ἀδιαφορήσει τὸ ἐπιπλέκεσθαι διαφόροις τῷ γένει ἢ τῇ πτώσει ἢ τῷ ἀριθμῷ ἢ τῷ προσώπῳ ἢ τοιούτῳ τινί. ἀνέλεγκτα γὰρ οὕτω τὰ τοῦ μετασχηματισμοῦ γίνεται. καλῶς γράφω, γράφεις, ἔγραψα. δῆλον γὰρ ὅτι κατάλληλος πάντη ἡ σύνταξις. ἡ γὰρ τοῦ ἐπιρρήματος σύνοδος μὴ οὖσα δεκτικὴ ἀριθμῶν ἢ προσώπων ἢ πτώσεων ἢ χρόνων, ὧν παραδέχεται τὸ ῥῆμα, ἀκώλυτον τὴν ἐπιπλοκὴν ἴσχει, καὶ ἥκιστα ἔκ του ἐλεγχομένην ὁμοειδοῦς. οὐκ ἔτι δὲ ταυτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τοῦ καλός. προσώπου γὰρ τρίτου ἀριθμοῦ ἑνικοῦ τουτί. ὅθεν καὶ πρὸς ἑνικὸν τὸ γράφει ἡ σύνταξις. καλὸς γράφει. καὶ αὖ πάλιν ἐπεὶ τὸ καλὸς οὐ παρέμπτωσιν χρόνου σημαίνει, ἀδιαφορεῖ χρόνοις συνταττόμενον διαφόροις. καλὸς γράφει, ἔγραψε, γράψει. κατὰ ἐπίρρημα. ἔτι τῶν ἐπιρρημάτων τὰ εἰς διαφόρους ἀναμεριζόμενα χρόνους, προσώποις μὲν διαφόροις καὶ ἀριθμοῖς συντάσσεται, χρόνοις δ' οὔ. κατέβην χθές, κατέβης, κατέβη. καταβαίνει δὲ ἢ καταβήσομαι οὔ. ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσα σημαινόμενον ἐπιδέχεται ἐγκλίσεως. οἷον, εἴθε, ἄγε. ἡ γὰρ προστακτικὴ ἀνεπίπλοκος τῇ εὐκτικῇ. τἄλλα δὲ σημασίας ἀμοιροῦντα τοιαύτης, ἀκώλυτον ἔχει ἐπὶ πασῶν τῶν ἐγκλίσεων τὴν σύνταξιν. κατὰ σύνδεσμον. καὶ οἱ σύνδεσμοι δὲ οὐδὲν τῶν εἰρημένων τεμνόμενοι, ἀδιαφόρως τὰς συνδέσεις ποιοῦνται πρὸς διάφορα γένη ἢ πτώσεις ἢ πρόσωπα. εἴ γε μὴν καὶ ἐπ' αὐτῶν γένηταί τις ἐν μέρει διαφορά, κἂν τὰ περὶ τὴν σύνταξιν σώζοιτο. οἷον, ὁ ἂν ὅτι τὰ μὴ γεγονότα ἀναιρῶν, θέλει περιστᾶν αὐτὰ εἰς τὸ δύνασθαι. ὅθεν ἄρα καὶ δυνητικὸς εἴρηται. διὰ τοῦτο πα-

ρῳχημένοις συντάσσεται, πλὴν τοῦ παρακειμένου. εἰ οὖν τις λέγοι γράψω ἄν, ἀκαταλλήλως συντάξει. κατὰ ἀντωνυμίαν. Ἔτι ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν τὸ ἐμοὶ ἐπὶ τρίτου οὐ τίθεται, ὡς διελεγχόμενον ἂν ὑπὸ τοῦ συζύγου τοῦ οἱ. δῆλον δ' ὅτι οὐδὲ τὸ οἱ ἐπὶ πρώτου διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. ἥ γε μὴν αὐτὸς τρίτου οὖσα, καὶ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ συντάττεται. ὅτι οὐδὲν ἀκόλουθον πρόσωπον κατὰ συζυγίαν ὑπάρχει, ὃ ἂν τὸ ἀλλότριον συνελέγξειεν, αὐτὸς οὖν ἐγώ. αὐτὸς σύ. ὅλως γὰρ οὐθὲν συμβαίνει ἁμάρτημα περὶ τὰ ἐν ἀκολουθήσει ὡρισμένῃ μὴ ὄντα, γινόμενα δὲ μὴν ἔκ του ἀκόλουθα, οὐκέτι παρὰ τὸ δέον συνοισθήσεται. οὐκοῦν τὸ ἑαυτοὺς ἐπὶ πρώτου ἐν κακῇ, οὐ γὰρ ὑπὸ τοῦ ἐμαυτοὺς διελέγξεται. τὸ ἑαυτὸν δ' ἴσως. ἔστι γὰρ καὶ τὸ ἐμαυτόν. οὔτε μὴν τὸ σὺ ἢ ἐγὼ ἐπὶ διαφόρων γενῶν φαύλως. οὐ γάρ τοι διακριτικὸν γένους. σὺ οὖν αὐτός. σὺ αὐτή. ἐγὼ αὐτός. ἐγὼ αὐτή. ῥήματα. Ὁ αὐτὸς δὲ κἀπὶ τῶν ῥημάτων λόγος. αἱ γοῦν κυρίως ἐγκλίσεις εἰς πρόσωπα καὶ ἀριθμοὺς μερισθεῖσαι, τὸ ἀκατάλληλον συνελέγχουσι δι' ἀριθμῶν καὶ προσώπων. ἡ δ' ἀπαρέμφατος ἀμοιρήσασα τούτων, ἐπὶ πάντα πρόσωπα καὶ ἐπὶ πάντας ἀριθμοὺς ἐπιβάλλει. γράφειν ἐμέ, ὑμᾶς, σέ, ἡμᾶς. χρόνου γε μὴν καὶ διαθέσεως οὐκ ἀμοιροῦσα, παρὰ τὴν τούτων ἐναλλαγὴν τὸ ἀκατάλληλον ἐμφανίζει. μετοχαί. δῆλον ταυτὸ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν μετοχῶν. αἷς μετουσία γένους καὶ πτώσεως καὶ ἀριθμοῦ. οὐ μὴν δὲ καὶ προσωπικῆς διακρίσεως καὶ ψυχικοῦ τοῦ βουλήματος. διὸ δὴ καὶ περὶ τὰ μὴ προσόντα ταῦτα οὐθὲν φαῦλον συμβαίνει.

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

γράψας ἀνέστην, ἀνέστης, ἀνέστη, ἀναστῆθι, ἀναστάίην. Ὀνόματα. ἔτι τὸ ἔλεγον καὶ τὰ ὅμοια ἑνικὰ ὄντα διὰ τὸ συμπίπτειν τῷ τρίτῳ πληθυντικῷ καταλλήλως συντάσσεται τῷ πληθυντικῷ. ἔλεγον ἐκεῖνοι. ὑπεξαιρείσθω τὰ δωρικά. ἡ γὰρ ἐν αὐτοῖς καταβιβαζομένη ὀξεῖα ἀφίστησι τὴν πρὸς τὸ ἑνικὸν σύμπτωσιν. ὀνόματα. ὁμόλογον δὲ καὶ τὸ τὰ συμπίπτοντα ἤτοι κατὰ γένος ἢ καθ' ὁτιοῦν ἀφίστασθαι τοῦ ἀκαταλλήλου. οἷον, σοφὸς ἡ θεός, καὶ ὅλως τὰ τριγενῆ. τὸ μὲν γὰρ θεὸς σαφὲς κἂν πρὸς θηλυκὸν τάσσηται. τὸ δὲ κλυτὸς καὶ ἄγριος ὄν. ὅθεν ἐναλλαγὴ τὸ κλυτὸς ἱπποδάμεια. μετοχή. ὁμόλογον δὲ καὶ τό, τὸ γράφων συντάττεσθαι παρατατικῷ. ἢ δῆλον ὅτι συνέμπτωσιν παρατατικοῦ ἐπιδέχεται. γράφων ἔχαιρον. ἀπαρέμφατον. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δὲ γράφειν, μεταληφθὲν ἐξ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ, κατάλληλον ἀποτελεῖ λόγον ἐν συντάξει τῶν τοιούτων ἐπιρρημάτων. συνέβη χθὲς γράφειν σωκράτει. συμβαίνει σήμερον γράφειν σωκράτει. διάθεσις. δῆλον δέ τοι καὶ ἐπὶ διαθέσεως. τὰ γὰρ καλούμενα μεσότητος ῥήματα συνέμπτωσιν ἀναδεχόμενα ἐνεργείας καὶ πάθους, οὐθὲν παρὰ τὰς διαθέσεις ἁμαρτάνεται. πρόσωπον. καὶ ἐπὶ συμπτώσεως δὲ προσώπου δῆλον ταὐτόν. τὸ γὰρ νικῶ κατάλληλον μὲν ἐπὶ πρώτου ὁριστικοῦ καὶ τρίτου εὐκτικοῦ. ὡς ἔχει τὸ παρ' ἀλκμᾶνι, νικῷ δ' ὁ κάρρων. ἀκατάλληλον δὲ ἐπὶ δευτέρου ὁριστικοῦ. ἢ τὸ δεύτερον νικᾷς. τὸ μὲν οὖν κατάλληλόν τε καὶ μὴ τῆς συντάξεως οὕτω πως ληπτέον. καὶ ὅτι τὸ μεταβατικόν, καὶ ὅλως τὸ πρὸς ἕτερον τῶν μερῶν, πρὸς γὰρ τὰς

διαφόρους τούτων δυνάμεις, διάφορα καὶ τὰ τῆς συντάξεως. ὡς ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ἔσται δῆλον. Τί τὸ εὖ συντάττειν. Διὸ καὶ εἴη ἂν τὸ εὖ συντάττειν καταλλήλως ἐπιπλέκειν πρὸς ἄλληλα τὰ τοῦ λόγου μέρη, ὡς ὁ λόγος ὀρθῶς λέγει. καὶ τοὐναντίον τὸ σολοικίζειν. ἁμαρτία γὰρ περὶ σύνταξίν τε καὶ φράσιν ὁ σολοικισμός. τὸ δὲ ὀρθὸν ἐν τοῖς παρ' ἐνδοξοτέροις τῶν λογίων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγομένοις. ἐκ τούτων γὰρ καὶ περὶ τούτων ἡ γραμματικὴ θεωρία καὶ μέθοδος. περὶ ὀνόματος. Τῶν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τὰ πρωτεῖα εἴληχε τοὔνομα καὶ ῥῆμα. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων χωρὶς γίγνοιτ' ἂν λόγος τέλειος. ἄνευ δὲ τουτωνὶ οὐκ ἂν γίγνοιτο. διαφερέτω δὲ μηθὲν ὄνομα λαβεῖν ἢ ἀντωνυμίαν. Ὅρος ὀνόματος. Ἔστι δὲ τοὔνομα μέρος λόγου πτωτικὸν σημαντικὸν ἄνευ χρόνου. εἴδη δὲ τούτου τὰ μὲν κατὰ φωνήν, τὰ δὲ κατὰ σημασίαν. κατὰ μὲν φωνήν, πρωτότυπον καὶ παράγωγον. κατὰ δὲ σημασίαν, κύριον, προσηγορικόν, ἐπίθετον, καὶ ὅσα εἴρηται πρότερον. διήρηται δὲ καὶ τὰ τοῦ παραγώγου εἰς πατρωνυμικόν, κτητικόν, κυγκριτικόν, ὑπερθετικόν, ὑποκοριστικόν, παρώνυμον, καὶ ῥηματικόν. κύριον. Ἔστι δὲ κύριον τὸ τῆς πρώτης καὶ κατὰ μέρος οὐσίας σημαντικόν. οἷον, σωκράτης. πλάτων. προσηγορικόν. προσηγορικὸν δέ, τὸ τῆς δευτέρας καὶ καθόλου οὐσίας. οἷον, ἄνθρωπος. ἵππος. ἐπίθετον. ἐπίθετον δέ, τὸ κατὰ κυρίων ἢ προσηγορικῶν λεγόμενον. οἷον, ἀνδρεῖος, ταχύς. σύνταξις ἐπιθέτου. Τοιοῦτο δ' ὂν τὸ ἐπίθετον, οὐ μόνον ὁμοιογενῶς τε καὶ ὁμοιοπτώτως καὶ ὁμοιαρίθμως τοῖς κυρί-

οἷς καὶ προσηγορικοῖς πρόσκειται, ἀλλὰ καὶ πλα
γίως συντάσσεται ὀνομάτων ἑτέρων αἰτιατικῇ. ἡ
γὰρ τῆς δοτικῆς χρῆσις οὐ πάνυ τοι ἀκριβής. ὑγι
ὴς οὖν τὸ σῶμα. καὶ λευκὸς τὴν τρίχα. καὶ πυρὸς
τοὺς ὀφθαλμούς. ἐνάρθρως. καὶ τὰ μὲν ἐνάρ
θρως, τὰ δὲ ἀνάρθρως. ἐνάρθρως μὲν, ἔνθα ἡ τοῦ ὑ
παρκτικοῦ μετοχὴ ἀποῦσα, ὅμως ἐπινοεῖται. οἷ
ον ὁ ἀγαθὸς σωκράτης φιλοσοφεῖ. τὸ γὰρ ἐντελὲς
ἦν, ὁ σωκράτης ὁ ὢν ἀγαθός. ὥστε εἰ καὶ τὸ κύριόν
γε προτάττοιτο, οὐδ᾽ οὕτως ἄνευ ἄρθρου τὸ ἐ=
πίθετον λέγοιτ᾽ ἄν. ὁ σωκράτης γάρ τοι ὁ ἀγαθὸς
φαμὲν, ἑκατέρῳ τῶν ὀνομάτων ἄρθρον συνάπτον
τες. οὕτω γὰρ συμβαίνειν ἀνάγκη προηγουμένου
τοῦ κυρίου ἢ προσηγορικοῦ. ἀνάρθρως δέ τοι
προφέρεται, ἔνθα τὸ ὑπαρκτικὸν αὐτὸ ῥῆμα μόνον
ἢ λεγόμενον ἢ νοούμενον. σωκράτης ἀνὴρ ἀγα=
θός. ἀριστοτέλης σοφός. ταῦτά γε μὴν καὶ εἰς ἔναρ
θρον γενικὴν πληθυντικοῦ μεταβάλλειν οὐθὲν ἂν
κωλύοι. σωκράτης τῶν ἀγαθῶν ἦν. ἀριστοτέλης
τῶν σοφῶν. τὰ μὲν οὖν κύριά τε καὶ προσηγορικὰ
ὁμοιογενῶς τε καὶ ὁμοιοπτώτως καὶ ὁμοιαρίθμως
σφίσι τὰ ἐπίθετα ἴσχει. συμπαρειλήφθω δὲ τού
τοις καὶ τὰ ὁμώνυμα, ὧν ὄνομα μὲν κοινόν, ὁ δὲ κα
τὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας διάφορος. καὶ
τὰ συνώνυμα, ὧν τό, τε ὄνομα καὶ ὁ λόγος κοι=
νόν. καὶ τὰ ἔθνους δηλωτικά. καὶ τὰ περιεκτι=
κά. οἷον τὰ ἅμα δηλοῦντα τὸ περιέχον καὶ τὸ πε=
ριεχόμενον. οἷον, δαφνών. κοιτών. καὶ τὰ μιμητι
κῶς πρὸς τὰς τῶν ἤχων ποιότητας πεποιημένα.
καὶ πρὸς τούτοις τὰ γένους ἢ εἴδους σημαντικά.
καὶ τὰ ἀπολελυμένα, οἷον τὰ καθ᾽ ἑαυτὰ νοούμε=

να. θεός. λόγος. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν κατὰ σημα
σίαν εἰδῶν ποίαν τινὰ σύνταξιν ἔχει, λέγωμεν. τὰ
μὲν οὖν πρὸς ἕτερον ἀεὶ θεωρούμενα, καὶ διὰ τὴν
τοιαύτην σχέσιν ὀνομαζόμενα πρός τι, καθ᾽ ὑπερο
χὴν μὲν ὄντα ἢ καθ᾽ ὑποταγήν, ἀπὸ εὐθείας εἰς γε
νικήν, τῶν πρὸς ἃ ἡ σχέσις ἀποδίδοται. οἷον πα
τήρ, υἱοῦ. δοῦλος, δεσπότου. διπλάσιον, ὑπὸ δι
πλασίου. ὡσαύτως δὲ καὶ κατὰ διαφορὰν λε=
γόμενα. οἷον, ἄλλο. ἕτερον. διάφωρον. καλείσθω
δὲ διαφορικά. ἐξ ἴσου δὲ ὄντα, ἀπ᾽ εὐθείας πρὸς δο
τικήν. ὡς τὸ φίλος τῷ δεῖνι. καὶ ἴσος. καὶ γείτων.
καὶ ὅμοιος. καὶ ὁ αὐτός. καὶ ὁ ἐναντίος. καὶ ὅσα ἐκ
τοῦ ὁμοῦ ἢ τῆς σὺν τυγχάνει συγκείμενα. οἷον, ὁ
μοούσιος. ὁμοφυής. σύμψηφος. σύνεδρος. τὸ δὲ
πρὸς γενικὴν ταῦτα συντάσσειν κτητικοῦ ἂν ἔη,
οὐ τοῦ περὶ τὸ πρός τι ἐτύμου. ὡσαύτως δὲ καὶ
τὰ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου καὶ ἴσου καὶ τῶν τοιούτων. οἷ
ον, ὁμοιοσχήμων, ἰσοπαλής. ὡς πρός τι. τὰ
δὲ ὡς πρός τι οἷον τὰ ἀμέσως ἀντικείμενα, διεζευ=
γμένως ἀλλήλοις συντάσσεται. ἤτοι ἡμέρα ἐστίν,
ἢ νύξ. ἢ φῶς, ἢ σκότος. ἢ ζωή, ἢ θάνατος. ἢ νόσος, ἢ
ὑγίεια. πευστικά. τὰ δὲ πευστικὰ οἷον τὰ ἀ=
πόκρισιν ὡρισμένως ζητοῦντα, ἥκιστα ἄρθροις
συντάσσεται ἐπ᾽ ἐρωτήσει ἀρκτικῇ λόγου. ὅτι τὸ
μὲν πύσμα, ἀγνοοῦντος. τὸ δὲ ἄρθρον, ἀναφέρον
τος. τίς. ποῖος. πότερος. πόστος. πόσος πηλίκος.
ποδαπός. ποσταῖος. ἐπανερωτήσει δέ τοι τοῦ εἰ
ρημένου καὶ ἐνάρθρως ἔσθ᾽ ὅτε. οἷον τὰ ποῖα λέγεις;
τὸν τίνα λέγεις; καὶ ὁ τίς ἐρωτᾷς; συνάπτεται δὲ τὰ
ἐρωτηματικὰ ταῦτα καὶ μάλιστα τὸ τίς, τῶν ῥημά
των τοῖς ὑπαρκτικοῖς τε καὶ κλητικοῖς, ἐπαγομένου

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

τὲ ὀνόματος. καὶ εἰ ἀντωνυμία, ἐκ τρίτου πρόσκει-
ται. τίς ἐστιν οὗτος; ἢ τίς ὅδε καλεῖται; ὅτι σωκρά-
της. καὶ ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ. τίς οὗτος;
εἴ γε μὴν τὸ τίς τάττηται μόνον, παντὶ ῥήματι συντά-
ττεσθαι δυνατὸν ἂν εἴη. τίς βαδίζει; τίς διαλέγε-
ται; καὶ εἰ μὲν ἀντωνυμία ἀποδοθείη, ἥκιστ᾽ ἂν ἐπε-
ρωτήσεως δέοι. οἷον, τίς γράφει; ἐγώ. εἰ δ᾽ ὄνομα,
ἔτι δεῖ ἐρωτήσεως ἑτέρας, διὰ τὸ τοῦ ὀνόματος ὁ-
μώνυμον καὶ ἄλλως πολύσημον. τίς γράφει; ἡ-
σαΐας. τίς ἡσαΐας; ὁ νικολάου. διαπορητικῶς δὲ
ἐρωτῶν, πρὸς ὑποτακτικὸν συντετάξεται. πότε-
ρον σιωπῶ; τί λέγω; ὅλως τε ἡ ἐρώτησις ὑποτα-
κτικὸν τοῦ ῥήματος ἀπαιτεῖ. βούλει εἴπω; ἀόρι-
τα. καὶ τὰ μὴ δηλοῦντα δὲ ὡρισμένως μηθέν, καὶ
διὰ τοῦτο ἀόριστα προσαγορευόμενα, οὐ συν-
τάσσεται ἄρθροις. ὅστις. ὁποῖος. ὁπότερος. τὶς ἐγ-
κλινόμενον. τὸ δ᾽ ἐν τούτοις ἀρκτικὸν ο, οὐκ ἄρθρον
ἀλλὰ λέξεως μέρος. ἀναφορικά. τὰ δὲ ἀναφορι-
κὰ καὶ αὐτὰ ὡς τὰ πευστικὰ καὶ ἀόριστα ἐπί τε πο-
σοῦ καὶ ποιοῦ λέγεται. τοῖς τε κυρίοις καὶ προ-
σηγορικοῖς συντάσσεται ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιο-
πτώτως, καὶ ὁμοιώσεως ἢ δείξεως ἕνεκα. Ἔστι
δ᾽ ὅτε καὶ θαυμαστικῶς προφερερόμενα. καλεῖται
δ᾽ οὕτω διὰ τὴν διάνοιαν ἐπί τι ἀναφέρεσθαι τῶν
προεγνωσμένων. συμβαίνει γὰρ τὸ τοιοῦτο, ὅταν
τις λέγῃ. τοιοῦτος ἦν ἀχιλλεύς, οἷος αἴας. ταῦτα
μὲν οὖν εἴη ἂν ἀναπολητικά του τῶν προεγνωσ-
μένων, καὶ ὁμοιωματικά. δεικτικὰ καὶ ἀντα-
ποδοτικά. ἐξέστω δέ τοι ταυτὰ καὶ δεικτι-
κὰ καὶ ἀνταποδοτικὰ ὀνομάζειν. ὅτι πολλάκις
χρώμενοι τοῖς τοιούτοις δεικνύομεν ὁρῶντές
τι ὅμοιον. καὶ ὅτι πρὸς ἄλληλα ἀνταποδί-

δοται ἡγούμενα καὶ ἑπόμενα. κυρίως δ᾽ ἀνταπο-
δοτικά, τὰ ἔχοντα τὸ τ ἀρκτικόν. τοιοῦτος. τηλίκος.
τόσος. ἃ δὴ καὶ τῷ δε ἐπεκτείνεται. τοιόσδε. καὶ ἄρ-
θροις συντάσσεται. τά γε μὴν ἀπὸ φωνήεντος ἀρ-
χόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις. οὐ γὰρ ὁ οἷος
λέγομεν. οὐδὲ ὁ ὅσος. ἡγεῖται μὲν δὴ ἀλλήλων
ἐν τῇ συντάξει καὶ ἐπιφέρεται, ὡς εἴρηται. οἷον, αἴ-
θ᾽ ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἴην. καὶ ἀλ-
λ᾽ οὔτοι τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες ἀχαιοί. καὶ χω-
ρὶς δὲ ἀναφορικοῦ λαμβάνεται τὰ ἀνταποδοτικὰ
ἀπολύτως, ἤτοι ἀποστηματικῶς ἢ θαυμαστικῶς.
τοίην κεφαλὴν ποθέω. πολλῷ δὲ μᾶλλον τὰ ἀνα-
φορικά, δίχα τῶν ἀνταποδοτικῶν. συμφορῶν γὰρ
πεπείραται οἵων οὐδεὶς φαμέν. καὶ σοφοῖς ἐνέτυ-
χεν οἵοις οὐδείς. καὶ πολέμους διήνυσεν ὅσους
οὐδείς. περιληπτικά. τὰ δὲ περιληπτι-
κά, οἷον τὰ δι᾽ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ πλῆθος σημαίνον-
τα, ἑνικοῖς καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν.
ὁ δῆμος εἶπεν. καὶ ὁ δῆμος εἶπον. καίτοι τἄλλα
πάντα τῶν ὀνομάτων ἑνικῶς μὲν προφερόμενα,
ἑνικοῖς συντάσσεται ῥήμασι. δυϊκῶς δέ, δυϊκοῖς.
πληθυντικῶς δέ, πληθυντικοῖς. πλὴν τῶν ἀττι-
κῶς συντασσομένων ἑνικοῖς οὐδετέρων πληθυν-
τικῶν. ἀττικοὶ γὰρ τὰς πληθυντικὰς τῶν οὐδετέ-
ρων ὀνομάτων εὐθείας ἑνικοῖς συντάσσουσι ῥή-
μασι. παίζει τὰ παιδία. κἂν ᾖ δὲ ἄττα τῷ μὲν
σχηματισμῷ πληθυντικά, τῇ δὲ σημασίᾳ ἑνικὰ ἢ
δυϊκά, ταῦτα τῷ μὲν σημαινομένῳ ῥήμασιν ἑνικοῖς
ἢ δυϊκοῖς οὐ χρὴ συντάττειν. τῷ δὲ σχηματισμῷ
πληθυντικοῖς. ἀθῆναι φιλοσοφίᾳ διέπρεπον. οὐ
διέπρεπε. καὶ ἀμφότεροι γράφουσιν. οὐ γράφε-

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

τόν. τὸ δ᾽ ἄμφω καὶ δύο δυϊκῶς ὡς τῇ σημασίᾳ, οὕτω καὶ τῇ φωνῇ δυϊκοῖς τε καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν. τὸ μέν, διὰ τὴν φυσικὴν σημασίαν. τὸ δέ, διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ τὸ ἓν καὶ τὰ δύο. ἄμφω οὖν τρέχετον λέγομεν. καὶ ἄμφω τρέχουσιν. καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ ἅπασαν λέξιν ἐπιθετικὴν ἀριθμοῦ χρώμεθα τῷ πληθυντικῷ πολλάκις. ὁ γὰρ εἷς λέγοι ἄν, ἡμεῖς ἐγράφομεν. ἀνάπαλίν γε μὴν ἑνικοῖς χρῆσθαι ἢ δυϊκοῖς ἀντὶ πληθυντικοῦ, φαῦλον. τὸ δ᾽ ὁμήρου, μήπως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένησθε, σχῆμα ποιητικόν ἐστι, καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ ἄχρηστον. οὐ μὴν ἀλλ᾽ οὐδὲ δυϊκῷ πρὸς ἑνικὸν χρώμεθα. δυάδος γάρ τοι σημαντικὸν ἀεὶ τὸ δυϊκόν.

Τὰ μὲν δὴ περιληπτικὰ ταῦτα προσηγορικὰ ὄντα, ὁμοιογενῶς τε καὶ ὁμοιοπτώτως σφίσι τὰ ἐπίθετα σχηματίζει. ὁ εὐτυχὴς δῆμος. ἡ εὐδαίμων πληθύς. ἐπιμεριζόμενα. Τῶν δὲ ἐπιμεριζομένων τετραχῶς σχηματιζομένων, τὸ μὲν εἷς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος. δύο καθ᾽ ἕνα, ὡς ἑκάτερος. εἷς ἐκ πολλῶν, ὡς ἄλλος. πολλοὶ καθ᾽ ἕνα, ὡς ἕκαστος. ἕτερον καὶ ἄλλο ἐπιδέχεται ἄρθρον. τὸ δ᾽ ἑκάτερον καὶ ἕκαστον, οὔ. πάντα δέ τοι πρὸς γενικὴν ἢ κτητικῶς ἢ διαφορικῶς. οἷον, ἕκαστον τῶν ζώων, ἕτερον τοῦ λίθου ἐστίν. ἐπιθετικῶς μέντοι καὶ ταῦτα ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως συντάσσεται τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς. τακτικά. καὶ τὰ τακτικὰ δέ, οἷον τὰ σημαντικὰ τάξεως, ὁμοιογενῶς τε καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται. ὁ πρῶτος θεός. ἡ πρώτη

οὐσία. τὸ πρῶτον εἶδος. μετουσιαστικά.

Τὰ δὲ μετέχοντα οὐσίας τινός, καὶ ταύτῃ καλούμενα μετουσιαστικά, πρὸς τὰ κύρια καὶ προσηγορικὰ τὴν σύνταξιν καὶ αὐτὰ ἔχει ὡς τὰ ἐπίθετα. ξύλινος πίναξ. ὀστράκινον σκεῦος. ὁμοιογενῆ τέ ἐστι καὶ ὁμοιόπτωτα τοῖς ὑποκειμένοις. οὕτω μὲν καὶ τὰ κατὰ σημασίαν εἴδη. πατρωνυμικά.

Τῶν δὲ κατὰ φωνὴν τὰ μὲν ἀπὸ πατρὸς καὶ προγόνων ἐσχηματισμένα, καὶ πατρωνυμικὰ διὰ τοῦτο καλούμενα, κύριά τε δυνάμει ἐστίν. ὅθεν δὴ καὶ σύνταξιν τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις ἔχει πρὸς τὰ ἐπίθετα. οἷον, πηλείδης γενναῖος. καὶ συντάσσειν δὲ τοῖς πατρωνυμικοῖς ἔξεστι τὰ κύρια τῶν παίδων αὐτῶν ὀνόματα τοῦ σαφοῦς χάριν, ἔνθα κοινὸν πλείοσιν ἡ πατρωνυμία. οἷον, ἀτρείδης μενέλαος. ὁ πριαμίδης ἕκτωρ. κτητικά. οὐ μὴν δὲ καὶ τὰ ὑποπεπτωκότα τῇ κτήσει ὡσαύτως. ἐμπεριείληπται γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ κεκτημένον. ἀλλ᾽ ἀνάγκη προσυπακούεσθαί τι. εἰ γάρ τις λέγων ἀνθρώπινον, μὴ ἐπιφέροι σῶμα ἢ τοιοῦτό τι, ἀτελὲς ἄν τι φράζοι. δεῖ τοίνυν προστιθέναι τι τῶν κυρίων ἢ προσηγορικῶν. συντάσσεται δὲ καὶ ταῦτα ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμοιοπτώτως καὶ ὁμοιογενῶς τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς, τήν τε σύνταξιν τοῦ ἄρθρου ὁμοίως ἕξει τοῖς ἐπιθέτοις. ἡ ἰωνικὴ στολή. ἡ στολὴ ἡ ἰωνική. καὶ μεταλαμβάνοντι τὸ ἰωνικὸν τῆς στολῆς. ἀνάλυσίς τε εἰς τὴν τοῦ πρωτοτύπου γενικήν. τελαμώνιος υἱός. τελαμῶνος υἱός. τὸν ἐμὸν φίλον. τὸν φίλον μου. πλατωνικὴ δόξα. πλάτωνος δόξα. συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικά.

Τὰ δὲ συγκριτικά τε καὶ ὑπερθετικὰ κοινῇ μὲν πρὸς

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

τὰ ὑποκείμενα προσηγορικά τε καὶ κύρια ὧν κατηγορεῖται, συντάσσεται ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως. πρὸς ἃ δὲ ἔχει τὴν σύγκρισιν γενικὴν ἀπαιτεῖ. ἀχιλλεὺς ἰσχυρότερος αἴαντος. καὶ ἰσχυρότατος ἑλλήνων.

Διαφέρει δέ, ᾗ τὰ μὲν οὐ μόνον ἑνικοῦ ἀλλὰ καὶ πληθυντικοῦ εἴληχε γενικήν. τὰ δὲ ὑπερθετικά, πληθυντικοῦ μόνον. συγκριτικὸν μὲν γὰρ τὸ κατ᾽ ἐπίτασιν ἢ πρὸς ἓν λαμβανόμενον ἢ πρὸς πλείω. σωκράτης μελίσσου σοφώτερος, καὶ ἑτέρων ἐνδόξων.

ὑπερθετικὸν δὲ τὸ κατ᾽ ἐπίτασιν πρὸς πλείω ἀεί. σωκράτης ἑλλήνων σοφώτατος. τὸ δ᾽ ἄριστα ἑαυτοῦ διαλεχθῆναί τινα, λέγεται μέν, οὐ πρὸς τὸ πρόσωπον δὲ οὗ ἡ γενική, ἡ παράθεσις, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτοῦ διαλέξεις. ὅλως οὖν ἄλλ᾽ ἄττα ἀεὶ τῶν περὶ τὸ πρόσωπον θεωρητέον. ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ ὑπερθετικόν. ὡς ἂν εἰ λέγοι τις, ἄριστα τῶν ἄλλων ἑαυτοῦ διαλέξεων.

καὶ τὰ μὲν οὐ μόνον πρὸς ὁμοφυὲς ἢ ὁμότεχνον ἢ συγγενές, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑτερογενές. Διονύσιος εὐφυέστερος δίωνος. ὅμηρος ὀρφέως σοφώτερος. δημοσθένης αἰσχίνου δεινότερος. διομήδης ἥττων ἀχιλλέως. αἴας ἰσχυρότερος τρώων. τὰ δὲ ὑπερθετικὰ πρός τι τῶν ὁμοίων καὶ συγγενῶν ἀεί. ἕκτωρ ἀνδρειότατος τρώων. τὸ δ᾽ ὁμήρου πρώτιστος καὶ τρίτατος σχῆμα μόνον ὑπερθετικοῦ ἔχει. καὶ τὰ μὲν συγκριτικά, καὶ τοῦ η μεσοσυλλαβοῦντος, καὶ μετ᾽ αὐτὸ πτώσεως ἧς καὶ τὸ συγκριτικὸν ἦν, ἐπαγομένης, συντάσσεται. οἷον, ἀρείοσιν ἤπερ ὑμῖν ἀνδράσιν ὡμίλησα. καὶ ἔτι μετὰ τὸ η τῆς κατὰ σὺν αἰτιατικῆ προσκειμένης. πλέον ἢ κατὰ ἄνθρωπον. καὶ μετὰ τοῦ ως ἔσθ᾽ ὅτε. οἷον, ὡς κατὰ ἄνθρωπον. καὶ μὴν καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον λέγεται μεσοσυλλαβοῦντος ὁτὲ μὲν τοῦ η καὶ ἅμα τοῦ ὥστε ἀποστατικοῦ, ὁτὲ δὲ τοῦ η μόνου. οἷον, τὸ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν. καὶ ἢ ὥστε δύνασθαι φέρειν. τὸ δ᾽ ὑπερθετικὸν οὐδὲν τούτων προσλαμβάνειν ἐθέλει.

ἔτι τὰ μὲν ὑπερθετικὰ μεγίστην ἐπίτασιν ἔχοντα, οὐδὲν τῶν ἐπιτατικῶν δέχεται ἐπιρρημάτων. οἷον, λίαν, ἢ μάλιστα, ἢ τοιοῦτό τι. τὰ δὲ συγκριτικά, ἅτε μὴ τὴν τελεωτάτην ἐπίτασιν ἔχοντα, ἔσθ᾽ ὅτε δευτέραν ἐπιρρηματικὴν προσλαμβάνει ἐπίτασιν. οἷον τὸ ὁμήρου. πολὺ παυρότεροι καὶ ῥηΐτεροι δὴ μᾶλλον ἔσεσθε.

ἔτι τὸ ὑπερθετικὸν ἔστιν ὅτε καὶ πρὸς οὐδεμίαν ἀποδίδοται γενικήν. οἷον, ἕσπερος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ. τὸ γοῦν ἀστὴρ ἀντὶ τοῦ ἀστέρων κατὰ μετάληψιν.

ἔστι δὲ ἃ καὶ ἀπολύτως λεγόμενα ὑπερθετικῆς τυγχάνει συντάξεως, δι᾽ ὑπεροχὴν ἐνυπάρχουσαν σφίσιν. οἷον, τὸ δῖα. καὶ ἔξοχος. καὶ κορυφαῖος. καὶ μόνος, δῖα γὰρ θεάων. καὶ μόνος ἁπάντων. καὶ κορυφαῖος καὶ ἔξοχος πάντων.

ἀνάπαλιν δ᾽ ἐνίοτε τοῖς συγκριτικοῖς ἀντὶ ἁπλῶν θετικῶν ἔστι χρήσασθαι. καί τι καὶ τοῦ θετικοῦ μετριώτερον βούλεσθαι ὁ λέγων δοκεῖ.

ὡς μὲν οὖν ὅλως εἰπεῖν, ἡ σύγκρισις ἐπὶ δυοῖν. ἐμφαίνεταί γε μὴν ἤτοι πρόσωπα μόνον, ἢ μετὰ τῶν προσώπων καὶ πρᾶγμα. εἰ μὲν γὰρ λέγοι τίς, ὅδε μοι γνωριμώτερος ἢ σύ, τρία τὰ πρόσωπα. εἰ δὲ ὅδε ἐμοῦ ἰσχυρότερος, δύο μὲν τὰ πρόσωπα, ἓν δὲ τὸ πρᾶγμα ἡ ἰσχύς. ὥστε καὶ καλείσθω τὸ μὲν. τῆς συγκριτικῆς συντάξεως, προσωπικόν. τὸ δέ, πραγματικὸν διὰ ταῦτα.

ὑποκοριστικά.

τὰ δὲ ὑποκοριστικὰ ἀπόλυτον ἔχει τὸ σχῆμα καὶ σημαινόμενον, μείωσιν ἀσυγκρίτως δηλοῦντα τοῦ πρωτοτύπου. σύνταξιν δὲ τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς πρὸς τὰ ἐπίθετα ἔχει. ὁμοιογενῶς γὰρ καὶ ὁμοιοπτώτως. παρώνυμα καὶ ῥηματικά. τῶν δὲ παρωνύμων καὶ ῥηματικῶν ἰδία ὀνομασθέντων, ὡς ἀπὸ ὀνόματος ἢ ῥήματος ἐσχηματισμένων, ὅσα μὲν ἐστι κύρια ἢ προσηγορικά, ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως σφίσι τὰ ἐπίθετα συντασσόμενα ἔχει, ὡς εἴρηται. ὅσα δὲ ἐπίθετα, δῆλον ὡς ταύτῃ καὶ τὴν ἐπιθετικὴν λαμβάνοι ἂν σύνταξιν πρὸς τὰ κύριά τε καὶ προσηγορικά.

Ἔτι περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων συντάξεως συνοπτικώτερον.

Εἴη δ' ἂν καὶ εἰς τρία διελόντι τὸ ὄνομα, κύριον, καὶ προσηγορικόν, καὶ ἐπίθετον, περὶ τῆς κατ' αὐτὸ συντάξεως θεωρεῖν. πάντα γὰρ τἄλλα συντάσσοιτ' ἂν ἐπιθετικῶς τοῖς ὡς κυρίοις ἢ προσηγορικοῖς ὑποτιθεμένοις. καὶ κοινὸν μὲν ἂν εἴη τὸ ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως καὶ ὁμοιαρίθμως συμφέρεσθαι τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς. ἴδιον δὲ τῶν μὴ ἀπολύτως ἀλλὰ πρὸς ἕτερον λεγομένων, τὸ ἢ εἰς γενικὴν ἢ εἰς δοτικὴν ἢ εἰς αἰτιατικὴν ἢ εἰς ἀπαρέμφατον. τετραχῶς οὖν. ὧδε δέ. τὰ μὲν συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ πάντα εἰς γενικήν. διαφέρει δὲ τῷ ὁμοιογενεῖ τε καὶ ἑτερογενεῖ καὶ ἀριθμῷ ὡς εἴρηται. καὶ ἡ δὴ τὸ μὲν ὑπερθετικόν, καὶ χωρὶς γενικῆς. τὸ δὲ συγκριτικόν, οὔ. ἔτι τε τὰ διαφορικὰ εἰς γενικήν. οἷον, τὸ ἕτερον. καὶ διάφορον. καὶ ἄλλο. καὶ τῶν πρός τι τὰ καθ' ὑπεροχὴν καὶ ὑποταγήν. καὶ τὰ στερητικά. πένης. ὀρφανός. ἐνδεής. καὶ τὰ πληρωματικά. πλούσιος. εὔπορος. πλήρης. καὶ τὰ ὡς κτητικὰ θεωρούμενα ὅλως. τὰ δὲ ἐξ ἴσου τῶν πρός τι εἰς δοτικήν. φίλος. γείτων. ἴσος, ὅμοιος. εἰς αἰτιατικὴν δὲ καὶ ἀπαρέμφατον, τά τε κυρίως ἐπίθετα καὶ τὰ ἀναφορικά. οἷον, καλὸς τὸ εἶδος. καὶ καλὸς ἰδεῖν. καὶ οἷος εἰπεῖν καὶ ἀκοῦσαι. καὶ μονοθετοῦντες οὖν λέγομεν, ἢ παραθετικῶς, ἢ διαφορικῶς, ἢ καθ' ὑπεροχὴν καὶ ὑποταγὴν καὶ ἰσότητα τῶν πρός τι, ἢ συνεκδοχικῶς. σύνταξις μὲν τοίνυν τῶν ὀνομάτων τοιαύτη πρὸς ἄλληλα.

περὶ πτώσεως. πτῶσις δὲ μεταβολὴ μὲν εἴη ἄν τις ὀνόματος ἢ ὀνομαστικοῦ τοῦ κατὰ τὸ τέλος. πέντε δὲ ἀριθμουμένων πτώσεων, ἡ πρώτη καὶ ὀρθὴ καταχρηστικώτερον λέγεται πτῶσις. ταυτὸ γάρ τοι ὀρθὸν εἶναι καὶ πεπτωκὸς ἅμα οὐχ οἷόν τε. ὀνομάζεται δὴ αὕτη καὶ εὐθεῖα καὶ ὀνομαστική. ἁρμόζει τε τῷ ὀρθῷ καὶ ἀποφαντικῷ λόγῳ. γενική. τῶν δὲ τεσσάρων πλαγίων, ἡ μὲν γενικὴ γενεαλογίαις καὶ κτηματολογίαις συντέτακται. παῖδα γὰρ σωκράτους εἶναι φαμέν. καὶ οἶκον ἀριστοτέλους. ὅθεν εἴ τις καὶ κτητικὴν ταύτην καλεῖ, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι. δοτική. ἡ δὲ δοτικὴ τὴν τοῦ διδόναι καὶ χαρίζεσθαι καὶ ἐπιστέλλειν καὶ καθόλου τὴν τοῦ περιποιεῖσθαι εἴληχε τάξιν. γλαῦκος διομήδει ὅπλα ἐδεδώκει χρυσᾶ. φέρεκλος ἀλεξάνδρῳ ἐναυπήγει. αἰτιατική. ἡ δ' αἰτιατική, αἰτιολογοῦσι μάλιστα ἥκει εἰς χρῆσιν. οἷον, σωκράτης ἀξιοῖ ἐπαινεῖσθαι δι' ἀρετήν. κλητική. ἡ δὲ κλητική, ἐπὶ τὸ καλεῖν τινα καὶ ἐ-

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

πιστρέφειν, ἀμεταβάτως τοῖς δευτέροις τῶν ῥημάτων προσώποις συντασσομένη. δεῦρ' ἄγ' ἰὼν πολύαιν' Ὀδυσσεῦ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν. ἀνθυπαλλαγή. ἀναμερισθέντων δὴ τῶν ὀνομάτων εἰς πέντε πτώσεις, τὰς ἀνθυπαλλαγὰς τῶν πτώσεων, ἢ παραδεχόμεθα ὡς σχήματα ἅττα διαλέκτου τινὸς συνηθέστερον τὸ τοιοῦτο ἐνδειξαμένης, ἢ ἀπαραδέκτους ποιούμεθα ὡς ἀκαταλλήλους. ἀττικὸν μὲν γὰρ τὸ τὴν εὐθεῖαν λαμβάνειν ἀντὶ κλητικῆς. μακεδονικὸν δὲ ἢ θεσσαλικὸν τὸ ἀνάπαλιν. αὐτὰρ ὃ αὖτε θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν. ἔνθα γε μὴν ἡ κλητικὴ καὶ εὐθεῖα συνεμπίπτει οὐδετέραν εἰς ἔλεγχον τοῦ σχήματος ἔσται λαμβάνειν. ὡς εἴρηται.

περὶ ῥήματος.

Τὸ δὲ ῥῆμα, ἔστι μὲν λόγου μέρος προσώπων τε διακριτικὸν καὶ χρόνων διαφόρων προσημαντικὸν κατὰ διαφόρους μετασχηματισμούς. τί δέ ἐστιν ὁ χρόνος, πλέον ἂν εἴη ἢ κατὰ γραμματικὴν θεωρῆσαί τε καὶ ὁρίσασθαι. λαβεῖν οὖν καὶ τὸν χρόνον ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ συγκεχυμένως χρῆναι φαμέν, ἀλλὰ μὴ περιεργάζεσθαι τὸν τῆς κινήσεως ἀριθμὸν κατὰ τὸ πρότερόν τε καὶ ὕστερον. πλέον γάρ τοι οὐδὲν εἰς τὸ παρὸν ἡ τοῦ διωρισμένου γνῶσις συμβαλεῖται. διῃρημένου δ' ἄρα τοῦ χρόνου εἰς ἕξ, ὁ μὲν ἐνεστώς, τὸ ἐνιστάμενον σημαίνει καὶ ἀτελές. ὁ δὲ παρατατικός, τὸ παρατεταμένον καὶ ἀτελὲς τοῦ παρῳχημένου. ὁ δὲ μέλλων, τὸ μήπω γεγονός. ὁ δὲ ἀόριστος, τὸ παρεληλυθὸς μὲν καὶ τέλειον, οὐχ ὡρισμένον δὲ τὰ περὶ τὴν ἐνέργειαν ἢ τὸ πάθος. ὁ δὲ παρακείμενος, τὸ παρεληλυθὸς ἄρτι καὶ ἐντελὲς τοῦ ἐνεστῶτος. ὁ δ' ὑπερσυντέλικος, τὸ παρεληλυθὸς ἄρτι καὶ ἐντελὲς τοῦ παρακειμένου.

Διαίρεσις ῥήματος.

Διῃρήσθω δὲ τὸ ῥῆμα καὶ ἐπὶ πλέον ὡδί. τὸ μὲν γάρ τοι προσωπικόν. οἷον, λέγω. τὸ δὲ ἀπρόσωπον. οἷον, χρή. προσωπικοῦ δ' αὖ τὸ μέν, ἐνεργητικόν. τὸ δέ, παθητικόν. τὸ δέ, οὐδέτερον. οἷον, ζῶ. καὶ τὸ μέν, μέσον. οἷον, βιάζομαι. τὸ δέ, αὐτοενεργητικόν. μάχομαι. τὸ δέ, αὐτοπαθητικόν. πάσχω. καλείσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι ὁλοενεργητικόν, ἐν τοῖς οὐδετέροις. οἷον, τὸ ἀναβαίνω. καὶ τρίτον αὐτοουδέτερον. οἷον, τὸ πλουτῶ. ὥσπερ ἂν πάλιν καὶ ὁλοπαθὲς ἕτερόν τι τῷ αὐτοενεργητικῷ ἀντιδιαιρούμενον κατὰ γένος τὸ ἐπίμεσον ἢ ἐπίκοινον. καλῶ γὰρ ἐπίμεσον καὶ ἐπίκοινον, τὸ παθητικὴν μὲν ἀεὶ ἔχον φωνήν, σημασίαν δέ, τῇ μὲν ἐνεργητικήν. οἷον, μάχομαι. τῇ δὲ παθητικήν. οἷον, γίγνομαι.

ἔτι τε τῶν οὐδετέρων, τὸ μέν, ὑπαρκτικόν. τὸ δέ, ὄν. καὶ τὸ μέν, τέλειον. τὸ δέ, ἀτελές. ἔστι δὲ καὶ τοῦ ἀπροσώπου τὸ μέν, ὡς ἐνεργητικόν. οἷον, προσήκει. τὸ δέ, ὡς παθητικόν. οἷον, λέγεται.

συμπάντων δὲ τῶν ῥημάτων τὰ μέν, κατ' εἰσπομπὴν θεωρείσθω ἔξωθέν τι λαμβάνοντα. τὰ δέ, κατὰ ἐκπομπὴν οἴκοθεν προσλαμβάνοντά τι. τὰ δέ, κατὰ περιποίησίν τε καὶ ὑπουργίαν. καὶ τὰ μέν, ἀμεταβάτως. τὰ δέ, μεταβατικῶς. καὶ τὰ μέν, τελείως. τὰ δέ, ἀτελῶς.

σύνταξις δὲ τῶν ἐνεργητικῶν. ὥστε τὴν ἐνέργειαν ἐπί τι διαβιβάζεσθαι ὑποκείμενον. οἷον, τέμνω τὸν λίθον. καὶ ἰατρεύω τὸν νοσοῦντα. οἷς δὴ καὶ

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

τὸ παθητικὸν ἐκ προϋφισταμένης διαθέσεως ἐνεργητικῆς ἐπιφέρεται. ἰατρεύεται ὁ νοσῶν. τέμνεται ὁ λίθος. οὐδετέρων. οὐκ ἔτι δὲ καὶ τὰ οὐδέτερα ὁμοίως τοῖς ἐνεργητικοῖς. τοῦ γὰρ ὑπάρχω, καὶ ζῶ, καὶ φρονῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω, καὶ τῶν τοιούτων, ἡ παθητικὴ διάθεσις κεχωρισμένη ἐστίν. ἐπεὶ οὐ διὰ τῆς ὁριστικῆς τούτων ἐγκλίσεως ἐνεργοῦντα ἄττα καὶ πρὸς διατιθέντα παρίσταται. ὥστ᾽ εἴ τις τὰ τοιαῦτα κλίνει εἰς παθητικὰς προφοράς, μελέτημα φωνῆς οὐ φυσικήν τινα καὶ συστατικὴν κλίσιν ποιεῖται. οἷον, εἰ καὶ ἀρσενικὸν τοῦ γαλουχήσασα καὶ ἐκτρώσασα λέγοι, ἢ ἑτέρου του τῶν κατὰ φωνὴν μὲν συμπιπτόντων, ἐν παραδοχῇ δὲ λόγου μὴ δυναμένων. τὰ μὲν οὖν οὐδέτερα αὐτοῦ μόνου ἐμφαίνει ὁρισμὸν τοῦ συνεῖναι τὸ σημαινόμενον. οἷον, τὸ ζῆν. ἢ φρονεῖν, ἢ γηρᾶν. καὶ τὴν εἰς μαι κατάληξιν οὐ προσίεται τὸ παράπαν. μέσων καὶ αὐτοενεργητικῶν. ἀνάπαλιν δὲ τὰ μέσα καὶ αὐτοενεργητικά. τούτοις γὰρ ἀπαράδεκτον τὸ λῆγον εἰς ω. βοιάζομαι. μάχομαι. δῆλον οὖν ὅτι παντὸς παθητικοῦ εἰς μαι λήγοντος, ἐνεργικὸν ἔστι παραδέξασθαι, ἐὰν μετὰ τῆς λέξεως καὶ τὰ τῆς συντάξεώς τε καὶ διανοίας σώζηται. οἷον, φιλῶ σε, ὅτι φιλοῦμαι. ἔχει δ᾽ ἄρα ἅπαντα πτῶσιν προϋφισταμένην ἐκ πρώτου ὀρθήν. ἣ καὶ συμφέρεται ἤτοι λεγομένη ἢ νοουμένη ἐπὶ πάσης κλίσεως καὶ ἀριθμοῦ καὶ προσώπου καὶ χρόνου. πλὴν τῶν ἀπαρεμφάτων. ταῦτα γὰρ αἰτιατικὴν περιέχει. συμπλοκὴ λόγου. ἢ γοῦν ἐν συνάπτεται ἑνί. οἷον, σωκράτης φιλοσοφεῖ. ἢ ἐν δυοῖν. σωκράτης καὶ πλάτων φιλοσοφεῖ. τοῦτο δὲ ἤτοι φύσει ἢ σχήματι. φύσει μὲν ἐὰν τὸ ῥῆμα προτάττηται ἢ μεσοσυλλαβῇ ἑνικῶς. οἷον, φιλοσοφεῖ σωκράτης καὶ πλάτων. σωκράτης φιλοσοφεῖ καὶ πλάτων. σχήματι δὲ προεπιζευκτικῷ, ἐὰν πληθυντικῶς. φιλοσοφοῦσι σωκράτης καὶ πλάτων. σωκράτης φιλοσοφοῦσι καὶ πλάτων. ἔτι φύσει ἐὰν ἐπιτάττηται πληθυντικῶς. σωκράτης καὶ πλάτων φιλοσοφοῦσι. σχήματι δὲ ἐπιζευκτικῷ, ἐὰν ἑνικῶς. σωκράτης καὶ πλάτων φιλοσοφεῖ. ᾧ ἀντίκειταί πως τὸ περιληπτικόν. ὡς φασαν ἡ πληθύς. καὶ ἐσκίδναντο ἕκαστος. ἐκδέχονται μὲν οὖν αἱ πλάγιαι τὰ ῥήματα μεταβατικῶς. οἷς ἀμεταβάτως ἡ εὐθεῖα συντάσσεται. εἴδη τῶν μεταβατικῶν προσωπικῶν. εἴδη δὲ τῆς καθ᾽ ἕκαστα μεταβάσεως τῶν προσωπικῶν ὑποκείσθωσαν καθόλου τε καὶ ἁπλᾶ τρία. πρῶτον μὲν εἰς αἰτιατικὴν τῶν κατ᾽ ἐκπομπὴν θεωρουμένων. οἷον, διδάσκω σε, καὶ διδάσκω γράμματα. δεύτερον δὲ εἰς γενικὴν τῶν κατ᾽ εἰσπομπήν. οἷον, δέομαί σου. τρίτον δὲ εἰς δοτικὴν τῶν κατὰ περιποίησιν. οἷον, δίδωμί σοι. τέτταρα δὲ συγκείμενα ἄττα καὶ τῶν εἰρημένων κοινά. τὸ μέν, εἰς αἰτιατικήν. οἷον, διδάσκω σε τὰ γραμματικά. δέομαί σου τὰ δίκαια. δίδωμί σοι χρυσίον. καλείσθω δὲ διαβατικόν. τὸ δέ, εἰς γενικήν. οἷον διδάσκω σε τοῦ καλοῦ. δέομαί σου τῆς χρείας. μεταδίδωμί σοι τῆς ἐνδείας. καλείσθω δὲ αἰτιολογικὸν ἢ ἐλλειπτικόν. τὸ δὲ εἰς δοτικήν. οἷον, διδάσκω σε τύχῃ ἀγαθῇ. δέομαί σου ὅλῃ ψυχῇ. δίδωμί σοι χειρί. καλείσθω δὲ ὀργανικόν. τὸ δὲ εἰς ἀπαρέμφατον, διχῶς δέ, ἢ γάρτοι ὡς εἰς τέλος, ἢ ὡς εἰς

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

εἶδος. ὅθεν δὴ καὶ τῆ μὲν τελικόν, τῆ δὲ εἰδικὸν κα-
λείσθω. διδάσκω σε διαλέγεσθαι. δέομαί σου βοη
θῆσαι. δίδωμί σοι πρίασθαι. λέγω σωκράτην γε
γονέναι σοφόν. οἶμαι πάντας ὁμολογήσειν.
προσκείσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι εἰς αἰτιατικὴν κοινό-
τερον. διδάσκω σε χρόνον συχνὸν τὰ γραμματι-
κά. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. καλείσθω δὲ ἐλ
λειπτικὸν δεύτερον. καὶ ἔτι ἕτερόν τι ὁμοίως
εἰς ὁτιοῦν τῶν προσηκόντων ἐπιῤῥημάτων ἢ δι-
ήστινοσοῦν τῶν προθέσεων. διδάσκω σε νῦν, ἢ ἡ-
δέως, ἢ ὡς ἂν ἄλλως κατηγορεῖν πρὸς τὴν χρεί-
αν δοκέη. καὶ ἀσθενὴς ἦν διὰ χρηματίαν. καὶ ὅπως
ἄλλως χρῆσθαι προθέσει κατὰ λόγον ἂν ᾖ. καλεί
σθω δὲ τῆ μὲν προσρηματικόν. τῆ δὲ ἑτεροτελές.
τὸ σύνολον δὲ συγκατηγορηματικόν. τὸ δὲ
ἐλλειπὲς ἢ πληρέστερον τῆς συντάξεως πρὸς τὸ
δοκοῦν ἱκανῶς ἂν ἔχειν, ἔσται ἐκ τῶν εἰρημένων. οἷ
ον διδάσκω σε διαλένεσθαι. διδάσκω σε τὰ γραμ
ματικὰ διαλέγεσθαι εὖ. ἐπεὶ κἂν εἰς ἓν συλλαμβά
νοντι τὰ συγκείμενα προστιθέναι ἑκάστω, τῶν ἁ-
πλῶν ἂν εἴη. οἷον δίδωμί σοι χρυσίον τῆς χρείας
χειρὶ τῆ ἐμαυτοῦ πρίασθαι ὧν ἂν δέη. φράζειν μέν
τοι ἐπὶ τὸ σαφέστερον δεῖ ἐπιτιθέντας ἢ σύνδεσ-
μον ἢ πρόθεσιν ἢ ἐπίρρημα, ἢ ὡς ἂν ἄλλως εὖ ἔχη
ἑλληνισμοῦ. οἷον, δίδωμί σοι χρυσίον τῆς παρού
σης ἕνεκα χρείας, ὅπως πριάμενος ὧν ἂν δέη ἔχης.
ἢ ὥστε πρίασθαι ὧν ἂν δέη. ἐπιβατικά. εἰ
λήφθω δὲ καὶ τὸ μάχομαι μάχην. καὶ ζῶ ζωήν. καὶ
δουλεύω δουλείαν. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὡς ἐπι
βατικά. καλῶ γὰρ ἐπιβατικόν, τὸ τοῦ διαβατικοῦ

ἐλλειπτικόν. οἷον, διδάσκω γραμματικά.

Τόποι τοῦ πρώτου.

Τόποι δὲ τοῦ μὲν πρώτου τὰ ὁποσοῦν ἐνεργητικά·
εἴτε κατὰ μείζω ἐνέργειαν. οἷον, τιμῶ σωκράτην· εἴτε
καὶ ἐλάσσω. οἷον, τὸ λέγω τὰ δέοντα, καὶ φρονῶ
τὰ εἰκότα. σκοπεῖν οὖν εἰ ἐπὶ σωματικὴν διά
θεσιν ἀναφέρεται, οἷον, γυμνάζω. κινῶ. ῥίπτω.
πλήττω. φθείρω. λύω. δεσμῶ. βρέχω. βιάζομαι.
τρίβω. κρατῶ. κείρω. θερίζω. καίω. ἔτι εἰ ἐπὶ ψυ
χήν τε καὶ ἦθος· φιλῶ. ἀγαπῶ. στέργω. δικαιῶ. ἀ-
δικῶ. βλάπτω. ὠφελῶ. ὑβρίζω. ἀνιῶ. λοιδορῶ.
ἔτι εἰ ἐπιδεικτικά· ἐπαινῶ. ἐγκωμιάζω. ὑμνῶ. ᾄδω.
εὐλέγω. ἔτι εἰ σεπτικά. τιμῶ. σέβω. πρεσβεύω.
προσκυνῶ. κολακεύω. αἰδοῦμαι. ἔτι εἰ ὑπομονητι
κά, καὶ δοξαστικά, ἢ γνωστικά. νοῶ. κρίνω. οἶδα. οἴ
ομαι. ὑφορῶμαι. ἔτι εἰ προαιρετικά· βούλομαι.
προαιροῦμαι. ἐθέλω. ἔτι εἰ ζητικά. ἐξετάζω. ἀνακρί
νω. ἐρωτῶ. ἐρευνῶ. εὑρίσκω. ἔτι εἰ ἐπικρατητικά. ἔ-
χω. φυλάσσω. ἀναγκάζω. εἴργω, ἐλαύνω. νικῶ.
ἔτι εἰ προτρεπτικά. παρακαλῶ. ἐρεθίζω· προτρέπω· πα
ρορμῶ. παροξύνω. ἔτι εἰ κλητικά. φωνῶ. ὀνομά
ζω. καλῶ. ἔτι εἰ ἐπιστημονικά. οἰκοδομῶ. σκυτοτο
μῶ. ἰατρεύω. ἔτι εἰ διακρουστικά. πλανῶ. ἐξαπα
τῶ. φενακίζω. κλέπτω. παραλογίζομαι. ἔτι εἰ
διδασκαλικά, ἢ διαθετικά. παιδεύω. σωφρονίζω.
πείθω. διδάσκω. ψύχω. θερμαίνω. διατίθημι.
ἔτι εἰ οἰκτικά. ὀδύρομαι. κλαίω. θρηνῶ. οἰκτίζω.
ἐλεῶ. ἔτι εἰ ἱκετευτικά. ἀντιβολῶ. ἱκετεύω.
ἐκλιπαρῶ. λιτανεύω. ἐρωτῶ. ἐν ἴσω τῶ παρα-
καλῶ. γουνοῦμαι. ἔτι εἰ συμβολαίων ση-
μαντικά· πωλῶ. ἀγοράζω. συμβάλλω. ἔτι εἰ

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

φυσικά. οἷον, γεννῶ. καὶ φύω. καὶ αὔξω. αἰτιατικῇ γὰρ τὰ τοιαῦτα.

Τόποι τοῦ δευτέρου.

Τοῦ δὲ δευτέρου τὰ κατ᾽ αἴσθησιν ἀναληπτικά. οἷον, αἰσθάνομαι. ἀκούω. ἅπτομαι. γεύομαι. ὀσφραίνομαι. ἐρῶ. ἐπιθυμῶ. τὸ δὲ ἐρῶ αἰτιατικῇ. διὰ τὸ ἐνεργεστάτην εἶναι τὴν ὄψιν καὶ ἐπὶ πλέον διήκειν. καὶ τὰ τούτοις συνωνυμοῦντα. ὁρῶμαι. θεῶμαι. καὶ τὰ φροντιστικά. καὶ κτητικά. φροντίζω. ἐπιμέλομαι. φείδομαι. ἀπολαύω. κοινωνῶ. μετέχω. μέμνημαι. καὶ τὰ ἀρχικά. βασιλεύω. δεσπόζω. κυριεύω. τυραννῶ. ἄρχω. κρατῶ. εἴη δ᾽ ἂν καὶ ὡς κτητικὰ τὰ τοιαῦτα. καὶ τὰ διαφορικά. καὶ τὰ ἀποστηματικά. καὶ ἐκστατικά. διαφέρω. χωρίζομαι. ἀπέχω. στέρομαι. ἁμαρτάνω.

Τόποι τοῦ τρίτου.

Τοῦ δὲ τρίτου τὰ περιποιητικά. καὶ ἀντιπεριποιητικά. οἷον, δίδωμι. πέμπω. λέγω. χαρίζομαι. ἀντιλέγω. παλαίω. ἐναντιοῦμαι. ἀμφισβητῶ. μάχομαι. καθόλου δὲ πᾶν ῥῆμα ὅπως ἂν ἔχῃ, καὶ ὡς περιποιητικὸν ἔστι λαμβάνειν ταυτό. ὠφελῶ γάρ τοι ἀνθρώπους. ἀλλὰ καὶ ὠφελῶ ἀνθρώπους τῇ πόλει. διδάσκω τὸν νέον. καὶ διδάσκω σοι τὸν νέον. ὥσπερ ἄρα καὶ πᾶν εἴη ἂν ἐνεργείας ἐλάσσονος ἐνεργητικόν. ὠνάμην ὁπόσα ἔδει τἀνδρός. ἐχρησάμην πάμπολλα τῷ ἀνδρί. ὠφέλησα προθύμως τὰ δυνατά. εἰλήφθω δὲ καὶ ὡς περιποιητικὸν καὶ τὸ δουλεύω. πιστεύω. καὶ ὑπηρετῶ. καὶ ἀκολουθῶ. καὶ εἴκω. καὶ τὰ ὅμοια. δῆλον δ᾽ ἐκ τούτων καὶ ὅπως τοῖς συγκειμένοις χρησώμεθα. ἐκ γὰρ τῶν εἰρημένων ἁπλῶς συνθέντες ὡς ἂν τὰ παρὰ τῆς χρείας καὶ διανοίας ἀπαιτῇ, φθεγξόμεθα. ἤτοι διαβατικῶς εἰ δεῖ τοῦ κατ᾽ ἐνέργειαν πράγματος. οἷον, ὠφελῶ ἀνθρώπους τὰ δυνατά. παρέχομαι χρήματα ἀνδρὶ πένητι. ἢ αἰτιολογικῶς, καὶ ἐλλειπτικῶς. εἰ δεῖ τῆς αἰτίας ἐξ ἧς ἡ ἐνέργεια. οἷον, ἐπαινῶ σωκράτην τῆς ἀρετῆς. ὠνοῦμαι πυροὺς στατήρων τριῶν. μεταδίδωμί σοι τοῦ περιόντος. ἢ ὀργανικῶς. εἰ ὅθεν ἡ κατ᾽ ἐνέργειαν κίνησις φάναι δέοι. οἷον, φθόνῳ οὐκ ἐπαινεῖ κλέων τὰ καλά. ἢ τελικῶς. εἰ τὸ οὗ ἕνεκα δέοι προσθῆναι. οἷον τάττω σε προηγεῖσθαι τῶν ἄλλων. ἢ εἰδικῶς. εἰ τὸ καθ᾽ ὃ σημαίνει δοκεῖ. οἷον, φησὶ τοὺς περὶ τὸν βασιλέα ἐληλυθέναι. ἢ ἐλλειπτικῶς τῆς κατα. δῆλον δ᾽ ἐκ τῆς τῶν τόπων ἐκθέσεως. Τόποι δὲ τοῦ μὲν τελικοῦ, ἔνθα τὸ ἵνα ἁρμόττει. οἷον, τάττω σε ἵνα προηγῇ τῶν ἄλλων. Τοῦ δὲ εἰδικοῦ, ἔνθα τὸ ὅτι. φασὶν ὅτι ἐληλύθασιν οἱ περὶ τὸν βασιλέα. Τοῦ δὲ ἐλλειπτικοῦ δευτέρου, ἔνθα χρόνον δηλῶσαι δέοι ποσόν. οἷον, ἔζησεν ἔτη πολλά. ἢ τὸ ἀπ᾽ αὐτοῦ τοῦ ἐνεργοῦντος προσώπου καὶ πάσχοντος. οἷον, φθείρεις τὰ κοινὰ τὸ σὸν μέρος. ἢ τὸ κατά τι. οἷον, ἐν τίκτουσι τὰ πολλὰ αἱ γυναῖκες, καὶ σοφὸς τὰ μηχανικά. ἢ τὸ αἴτιον οὗ πάνυ τοι τῷ ὀργανικῷ ἀνομοίως. οἷον, πάντα δὲ ταῦτα γέγραφε τὸν εἰρημένον τρόπον ὡς ἂν εἰς βιβλίον κατάθοιτο.

Τόποι τοῦ αἰτιολογικοῦ καὶ ἐλλειπτικοῦ.

Ὑποκείσθωσαν δὲ καὶ τοῦ αἰτιολογικοῦ καὶ ἐλλειπτικοῦ τόποι τοιοίδε. σκοπεῖν εἰ ἀνταλλαγματικῶς, καὶ ἀποτιμητικῶς. ὠνοῦμαι. πωλῶ. ἀλλάττω. ἀποτιμῶ. Ἔτι εἰ πληρωτικῶς. γεμίζω. πληρῶ. κενῶ. Ἔτι εἰ διαιρετικῶς τε, καὶ ἀφοριστικῶς, καὶ ἐκστατικῶς, καὶ ἐφεκτικῶς. γυμνῶ. ἀπαλλάττω.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ἀφίστημι. ἀπολύω. κολύω. ἀναστέλλω. συγχωρῶ. ὑπείκω. κουφίζω. ἀμβλύνω. καθαίρω. περιαιρῶ. ψεύδω. ἔτι εἰ ἐπιδεικτικῶς, καὶ εἰς ἀρετὴν ἀποδεκτικῶς. ἐπαινῶ. θαυμάζω. εὐδαιμονίζω. ζηλῶ. ἀποδέχομαι. ἔτι εἰ μετουσιαστικῶς τε καὶ μεταδοτικῶς. κοινωνῶ. μετέχω. μεταδίδωμι. ἀξιῶ. ἔτι εἰ φιλικῶς. ἢ οἰκτικῶς. φιλῶ. ἀγαπῶ. ἐλεῶ. οἰκτείρω, καθόλου δὲ τὸ περὶ τὴν αἰτίαν ἐλλεῖπον. μέμφομαί σοι ἀχαριστίας. αἰτιῶμαί σε διαβολῆς. καὶ κατηγορῶ σου κλοπῆς.

ἔτι εἰ ἀποφάσει χρόνου παρήκοντος ἐντελοῦς δέοι ποσὸν χρονικὸν προσορίσασθαι. οὐκ ἦλθον. οὐκ εἶδον. οὐκ εἶπον χρόνου πολλοῦ. ἔτι εἰ τὸ ἐγγὺς τοῦ γενέσθαι καὶ παρὰ μικρὸν συμβεβηκέναι τι δηλῶσαι δέοι. μικροῦ παρῆλθον. μικροῦ διέφυγον. ἔτι εἰ ἀπὸ μέρους. οἷον, κρεμῶ σε τοῦ ποδός. πίνω τοῦ ὕδατος. δρέπομαι τῶν ἀνθέων. ἔτι εἰ καιροῦ ὡρισμένου χρεία. οἷον, ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἐργάζεται. ἑσπέρας ἧκεν. χειμῶνος καὶ ἔαρος αἱ κοιλίαι θερμαί εἰσι. φανερὸν οὖν καὶ ὡς τὸ αὐτὸ ῥῆμα λαμβανόμενον διαφόρως, διοίσει τε ἑαυτοῦ τῷ εἶναι, καὶ διαφόρως προσαγορευθήσεται καὶ συντάξεται. οἷον, τὸ λύω σωματικὸν μὲν, ἢ δεῖ σωματικῆς ἐνεργείας τῷ λύοντι. διαιρετικὸν, ἢ τὸ λυόμενον γίνεται ἔξω δεσμοῦ. παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων θεωρητέον. καὶ πρὸς τὸ ἐπινοούμενον ἀεὶ συντακτέον.

παθητικόν.

Τὸ δὲ παθητικὸν δῆλον ὅτι ὁσαχῶς καὶ τὸ ἐνεργητικὸν συντετάξεται. κοινὸν μὲν τὴν ἐκ πρώτου ὀνομαστικὴν ἔχον. ἴδιον δὲ τὴν ἐκ τρίτου γενικὴν ὁμοῦ τῇ ὑπὸ ἢ τῇ πρὸς ἢ τοῖς ἴσοις, ὡς εἴρηται, ἀντεστραμμένως τοῖς ἄκροις. σωκράτης φιλεῖ φαῖδρον. φαῖδρος φιλεῖται ὑπὸ σωκράτους. καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτοῦ. κοινὸν οὖν καὶ τὸ ἐκ τετάρτου καὶ ὁμοιόπτωτον, πλὴν ἐπὶ τῶν κλητικῶν. ταύτῃ γὰρ πρὸς εὐθεῖαν. καλοῦμαι σωκράτης. λέγομεν οὖν βυβλίον πωλεῖται ὑπὸ κορίσκου στατήρων πολλῶν. χρυσίον δίδοται πρὸς τοῦ πλουτοῦντος τῷ πένητι. ἴδιον δὲ μάλιστα τοῦ παθητικοῦ τὸ συνεκδοχικὸν τῆς συντάξεως. οἷον, πλήττομαι τὸν πόδα, ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.

οὐδέτερον ὑπαρκτικῶς.

Τῶν δὲ οὐδετέρων τὸ μὲν ὑπαρκτικὸν ὀνομαστικῇ ἐκ τρίτου συντάσσεται. σωκράτης ἐστὶν ἢ τυγχάνει λευκός. τό γε μὴν τυγχάνει βέλτιον, εἰς εὐθεῖαν μετοχικὴν ἐκ τρίτου. σωκράτης τυγχάνει ὢν ἀγαθός. ἣν δὲ ἡ μετοχὴ μὴ ὑπαρκτικοῦ ᾖ, οὐδενὸς δεῖ ἐκ τετάρτου. ἐντελῶς γὰρ φαμὲν, σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, ἢ διαλεγόμενος. τἄλλα δὲ κοινὰ πρὸς τὸ ἐνεργητικόν. τῶν τε οὖν κατεῖς πομπήν τε καὶ κτῆσιν, ἡ ἐκ τρίτου γενική. χρήζω. διέχω. πληθύω. δέω. ἀπορῶ. εὐπορῶ. ἀμοιρῶ. ἀπολαύω. τρυφῶ. ὄζω. βρίθω δέ, καὶ εὐσθενῶ, ὀργανικῶς δοτικῇ. καὶ ὅλως τῶν ἀπολελυμένων εἰ δοκεῖ προστιθέναι. οἷον, ἀγρυπνῶ. καὶ γρηγορῶ. καὶ ζῶ. καὶ πλουτῶ. ἀρετῇ, ἢ διἀρετήν. ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐγχωρῇ φράζειν τὸ αἴτιον. τῶν δὲ περιποιητικῶν, ἡ δοτική. συμβαίνω. ὑπάρχω. ὑποχωρῶ. εἴκω. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν συντακτέον κατὰ τὰ κοινῇ εἰρημένα.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

αὐτοπαθητικόν.

Τὸ δὲ αὐτοπαθητικὸν οὐ δέτερον μέντοι καὶ αὐ-
τό, ὡς μὴ μετασχηματιζόμενον τῇ μὲν εἰς παθητι
κὴν σημασίαν. αὐτοπαθητικὸν δὲ κληθὲν ἅμα μέ-
ρος εἴληπται, ἢ πάθος ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τυγχάνει δη-
λοῦν, καὶ ἀντιδιαιρούμενον τῷ ὁλοενεργητικῷ
καὶ τῷ αὐτοουδετέρῳ. οἷα, τὰ πάσχω. φθίνω. ἔῤ-
ῥω. ἀλγῶ. φρίττω. πυρέττω. ἐρυθριῶ. νοσῶ. ἀπο
θνήσκω. καὶ τὰ ὅμοια, σύνταξις δὲ τοῦ τοιού
του ἡ αὐτὴ τοῖς παθητικοῖς, ὡς εἰκός. πάσχει ὑπὸ
τοῦ ποιοῦντος. φθίνει ὑπὸ τοῦ φθείροντος. τὸ δ᾽ ἕκ
του, καὶ καθ᾽ ὅ, καὶ δι᾽ ὅ, καὶ ὅλως τὸ αἰτιολογικόν,
κοινόν. καὶ ἔτι τὸ ἐπιβατικόν, καὶ συνεκδοχικὸν τῆς
συντάξεως. πάσχω ταῦτα. καὶ νοσῶ νόσον. καὶ ἀλ
γῶ τὴν κεφαλήν.

ὁλοενεργητικόν.

Τὸ δὲ ὁλοενεργητικὸν τὴν πρὸς αἰτιατικὴν βούλε
ται σύνταξιν. οἷον, φεύγω σε. καὶ λανθάνω. καὶ κρύ
πτω. καὶ παραλλάττω. καὶ παρελαύνω. καὶ θέλω.
καὶ ἀναβαίνω.

αὐτοουδέτερον.

Τοῦ δὲ αὐτοουδετέρου ἡ αὐτὴ σύνταξις τοῖς ἀπο
λελυμένοις ἐστίν. ἀπολελυμένον γάρ τοι καὶ τὸ
τοιοῦτο. οἷον, ζῶ. πλουτῶ. ὑγιαίνω. δῆλον οὖν
ὅτι πρὸς τὰς διαφόρους τῶν αὐτῶν δυνάμεις καὶ
χρήσεις τὴν σύνταξιν ποιητέον, κατὰ τὰ ὑποτεθέν
τα. ἀναβαίνω τὸ ὄρος. τρέχω ἐπὶ τὴν ἀγοράν. ἀλ
λὰ καὶ τρέχω τὸ στάδιον. τὸ μὲν ἀτελῶς. τὸ δὲ ὁ
λοενεργητικῶς.

μέσον,

Τῶν δὲ μέσων εἴτ᾽ οὖν κοινῶν, ἡ αὐτὴ σύνταξις καὶ
αὐτῶν τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ παθητικοῖς. ἀμφοτέ
ραις γὰρ ἐφαρμόζει ταῖς διαθέσεσι. θύομαι οὖν τῷ

θεῷ. καὶ θύομαι ὑφ᾽ ἑτέρου τῷ θεῷ. βιάζομαι τὸν ἐ-
χθρόν. καὶ βιάζομαι ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. καὶ ὅλως κα
τὰ τὰ διωρισμένα εἴδη σχηματιστέον καὶ συντα-
κτέον. ἐπαινέσομαι ἀρετὴν τὰ εἰκότα. καὶ ἐπαινέσο
μαι ὑπὸ τοῦ φίλου.

ἐπίμεσον.

Καὶ τοῦ ἐπιμέσου δὲ τὸ μὲν αὐτοενεργητικόν, τὴν
αὐτὴν τῷ ἐνεργητικῷ σύνταξιν ἔχει, ὡς καὶ αὐτὸ
σημαντικὸν ἐνεργείας ὄν. τὸ δὲ ὁλοπαθητικόν, τὴν
αὐτὴν τῷ παθητικῷ. ἐνεργητικῆς γὰρ ἀμοιροῦν ἐν
χρήστου γε προφορᾶς, παθητικῶς σημαίνει τι πα
θητικόν. γίνομαι. οἴχομαι. κοιμῶμαι.

τόποι ἐπιμέσου.

σκοπεῖν δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐπιμέσου τοῦ δε, εἰ περι-
ποιητικόν. ἢ ἀντιστατικόν, καὶ ἐναντιωματικόν.
ταῦτα γὰρ δοτικῇ ὡς τὸ τρίτον. χρῶμαι. ἥδομαι.
ἰππάζομαι. μάχομαι. ἀγωνίζομαι. ἐναντιοῦμαι.
ὀργίζομαι. ἀνθίσταμαι. Ἔτι εἰ ἐπικρατείας ση-
μαντικόν. αἰτιατικῇ γὰρ ὡς τὸ πρῶτον. κέκτημαι.
ὠνοῦμαι. μιμοῦμαι. Ἔτι εἰ ἀτελές, ἀπαιτεῖ γὰρ
τὸ εἴς τι, ἢ ἔν τινι, ὡς ἐπὶ τῶν οὐδετέρων ἐλέχθη.
πορεύομαι ἀθήναζε. ᾠχόμην ὡς τὸν θεόν. κάθημαι
ἢ κεῖμαι ἐνταυθοῖ. ἔτι εἰ καθ᾽ αἴσθησιν ἀναληπτι
κόν, ἢ ἄλλως ἀντιληπτικόν, καθ᾽ ὑπεροχὴν ὀρεκτι
κόν. γενικῇ γὰρ ταῦτα, ὡς τὸ δεύτερον. ἅπτομαι.
ὀσφραίνομαι. γεύομαι. ὀρέγομαι. ἐφίεμαι. περιέ-
χομαι. ἀντιλαμβάνομαι. περιγίνομαι. κοινὸν δὲ ἡ
τοῦ αἰτίου χρῆσις ἁπανταχοῦ. δι᾽ ὅ. ἐφ᾽ ὅ. ἵνα. καὶ ὅ
πως ἂν ἄλλως φράζειν ἢ πρὸς τὰ δόξαντα.

ἀπρόσωπον.

Τῶν δ᾽ ἀπροσώπων ὀνομαζομένων διὰ τὸ μὴ πα

VNIVERSIDAD
DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ῥιστάναι πρόσωπον. τὰ μὲν καθ' αὑτὰ κεῖται, ἥκιστα πρὸς ἕτερον συντάττεσθαι πεφυκότα. οἷον, τὰ παθητικά. λέγεται. θύεται. λείπεται. εἴρηται. εἰρήσθω. καὶ τὰ ὅμοια. πλὴν εἰ μὴ περιποιητικῶς. οἷον, ἤκουσταί μοι. καὶ ἔγνωσταί μοι. καὶ ὡς τὰ παθητικά. ἤκουσται ὑπ' ἐκείνων. τὰ δὲ πρὸς ἕτερον ἢ κτητικῶς, ἢ περιποιητικῶς, ἢ ἐπιβατικῶς. τὸ μὲν οὖν κτητικόν, εἰς γενικὴν καὶ ἅμα δοτικὴν περιποιητικῶς. μέτεστι τούτου ἐμοί. διαφέρει. ἢ μέλει. ἢ δεῖ. ἢ προσήκει τούτου ἐμοί. τὸ δὲ περιποιητικόν, εἰς ἀπαρέμφατον καὶ δοτικήν, ὡς εἰκός. ἔξεστι. συμβαίνει. προσήκει. πρέπει. δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ πέμψαι πρέσβεις. τὸ δ' ἐπιβατικόν, εἰς ἀπαρέμφατον μοναχῶς. δεῖ φάναι. χρὴ λαβεῖν. ἐνδέχεται εἶναι. φιλεῖ γενέσθαι. δεῖ εἰπεῖν. κοινὸν δὴ οὖν κἀνταῦθα τὸ ἀπαρέμφατον. ἀλλ' ἢ παρῳχημένου ἢ ἐνεστῶτος. μέλλοντος δὲ οὐδέποτε.

ἀνάλυσις ῥήματος.

Ἀνάλυσις δ' ἁπλῶς τῶν ῥημάτων εἴς τε τὸ σύστοιχον ὄνομα, ἢ τὴν μετοχήν, καὶ εἰς τὸ ὁμοειδὲς ὑπαρκτικόν. καὶ ἢ κατ' εὐθεῖαν, ἢ κατὰ γενικήν. λύκιοι συνεμάχουν τοῖς Τρωσί. σύμμαχοι τοῖς Τρωσὶν ἦσαν. τῶν συμμάχων ἦσαν. συμμαχοῦντες ἦσαν. τῶν συμμαχούντων ἦσαν. πληροῦμαι. πλήρης γίνομαι. τῶν πληρουμένων εἰμί. καὶ δὴ οὕτω ταῦτα.

ἔγκλισις.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι ἐγκλίσεων, λόγος μέν, βούλημα εἴτ' οὖν πάθημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμενον.

ὁριστική.

καλεῖται δὲ ἡ ὁριστική, καὶ ἀποφαντική. ἰδίως μέντοι ὁριστική. ὅτι διὰ ταύτης ἀποφενόμενοι ὁριζόμεθα. ὅθεν δὴ καὶ οἱ καλούμενοι διαβεβαιωτικοὶ σύνδεσμοι καὶ προσέτι οἱ αἰτιολογικοὶ τείνουσιν ἐπὶ ταύτην. γέγραφα. λέγω ὅτι γέγραφα. καὶ ὅτι περιπατῶ κινοῦμαι. ἔχει δὲ τὰ ὁριστικὰ σφίσι τὴν κατάφασιν ἐγκειμένην. διὸ καὶ τὸ ἀποφατικὸν ἐπίῤῥημα κατάλληλον τοῖς τοιούτοις, ἵνα τὴν ἐνοῦσαν κατάφασιν ἀποστήσῃ. οὐ γράφω. οὐ μὴν δὲ καὶ τοῖς προστακτικοῖς ἢ εὐκτικαῖς ἢ ὑποτακτικοῖς. τὸ μέντοι ἀπαγορευτικὸν μὴ τοῖς τοιούτοις οἰκεῖον. καὶ οὖν λέγομεν. μὴ γίνωσκε. μὴ γνοίης. μὴ γνῷς. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὸ οὐ συντάσσεται. οὐθὲν γὰρ οὐδ' αὐτὰ καταφάσκει. ἀποβάλλουσά γε μὴν ἡ ὁριστικὴ τὴν ἐνοῦσαν κατάφασιν, οὐκέτι ἂν καλοῖτο ὁριστική. εἰς γὰρ ἐπερώτησιν μέτεισιν. ἆρα γράφεις.

προστακτική.

ἡ δὲ προστακτικὴ εὔδηλον ἂν ἔχοι τὴν σύνταξιν τῶν δευτέρων προσώπων, κἂν ὁμόφωνα ᾖ τοῖς ὁριστικοῖς. ἥ τε γὰρ σύνταξις κλητική, τό, τε συντασσόμενον πρόσρημα τὸ ἄγε ἀφίστησι τὴν ἀμφιλογίαν. τὰ δὲ πρωτοπροσωποῦντα οὐ προστακτικά, ἀλλ' αὐθυπότακτα οἱ πλεῖστοι καλοῦσιν. ἔοικε δὲ τὰ τῆς ἐγκλίσεως συγκεχύσθαι, καὶ δύο ἐγκλίσεις εἰς μίαν συνάπτειν. ὅτι γὰρ οὔτε προσκαλούμεθα ἑαυτούς, οὔτε μὴν προστάσσομεν ἑαυτοῖς, ὑποτιθέμεθα δέ, ὑποθετικὰ ἂν τὰ τοιαῦτα. συλληπτικὰ δή. ἵνα γὰρ ἐκκλίνη τὴν ἐν δευτέρῳ πρόσταξιν, σύλληψιν δέχεται εἰς τὸ πρῶτον ὑποθετικὸν ὄν. τὸ μὲν οὖν ἐλλεῖπον τῶν προστακτικῶν πρῶτον, καὶ τὰ ἐλλείποντα τῶν ὑποθετικῶν δεύτερα καὶ τρίτα. εἰς ἕνωσιν ἄγει τὰς δύο ἐγκλίσεις. ἵνα ἑκατέρα ἀναπληρῶται. τὸ δὲ τρίτον τῶν πραστακτικῶν πρόσταξιν ἀ

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

πόντος προσώπου δηλοῖ, δευτέρου ἐξ ἀνάγκης παραλαμβανομένου εἰς μετάδοσιν τῆς προστάξεως. ἀσύστατος γάρ τοι ἡ πρόσταξις ἄνευ δευτέρου.

εὐκτική.

ἡ δ' εὐκτικὴ ἀπὸ τῆς γινομένης εὐχῆς ὠνόμασται. καὶ ἐπιρρήματα ἔχει. εἴθε. αἴθε. ἃ τοῖς μὲν εὐκτικοῖς εἰς πλείονα ἐπίτασιν παρατίθεται. τοῖς δὲ ὁριστικοῖς δεόντως. εἴθε ἔγραψεν. ἵνα ἡ ὁριστικὴ εὐκτικὴν ἀναδέξηται σύνταξιν. διαφέρει δὲ τὸ περὶ τὰ ῥήματα εὐκτικὸν τοῦ περὶ τὰ ἐπιρρήματα. ἢ τὰ μὲν ῥήματα μετὰ τοῦ ἐνόντος πράγματος τὴν εὐκτικὴν σημαίνει διάθεσιν. τὸ γάρ τοι γράφοιμι, εὐχή ἐστι πράγματος τοῦ γράφειν. καὶ τὸ φιλολογοῖμι τοῦ φιλολογεῖν. τὸ δὲ εἴθε σχεδόν τι ὄνομά ἐστιν εὐχῆς. οὐ γὰρ συμπαρίσταται καὶ τὸ ἐφ' ᾧ τὰ τῆς εὐχῆς. ὥσπερ ἄρα καὶ τὸ εἷς διαφέρει τοῦ ἄνθρωπος. ἢ τὸ μὲν εἷς ὄνομά ἐστι μοναχῶς ἀριθμοῦ. τὸ δὲ ἄνθρωπος πρὸς τῷ τῆς κοινῆς οὐσίας σημαινομένῳ παρυφιστάμενον ἔχει τὸ εἷς. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἐγὼ πρὸς τὸ γράφω ἔχει. καὶ τὸ ἄλλοθεν πρὸς τὸ ἰλιόθεν. καὶ τὸ τάχιστος δὲ τὴν ἐπίτασιν ὡς ἐν ὑποκειμένῳ σημαίνει. οὐκέτι δὲ καὶ τὸ ἄγαν. αὐτὸ γὰρ μοναχῶς ἐπιτάσεώς ἐστιν ὄνομα. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ γράψον πρὸς τὸ ἄγε. τὸ δὲ αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἧσθαι, οὐκ ἐκ παραλλήλου. διάκρισιν γὰρ παρυφίστησι προσώπου τὸ ὄφελες, ἥτις οὐκ ἔνεστι τῷ εἴθε.

ὑποτακτική.

τὴν δὲ ὑποτακτικὴν ἔνιοι καὶ διστατικὴν καλοῦσιν, ὅτι οὐκ ἔστι χωρὶς συνδέσμου διστατικοῦ τοῦ ἐάν. οὐ καθόλου δὲ τὸ τοιοῦτο. καὶ οἱ καλούμενοι γὰρ ἀποτελεστικοὶ σύνδεσμοι ἐπὶ τὴν αὐτὴν σύνταξιν φέρονται. σωκράτης περιπατεῖ ἵνα ὑγιαίνῃ. ὅτι μὲν οὖν οὐ συνίσταται εἰ μὴ ὑποταγῇ τοῖς προκειμένοις συνδέσμοις, προσαγορεύεται ὑποτακτική. φέρεται δὲ ἡ τοιαύτη μετὰ τοῦ ἐὰν καὶ τῶν ἴσων ἐπὶ μέλλοντα ἢ ἐνεστῶτα. οἷον, ἐὰν φιλολογῶ, παρέσται δίων. ἐὰν ἀναγινώσκω, παραγίνεται θέων. ὡσαύτως δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἵνα, ἵνα φιλολογήσω παρέσται ἢ πάρεστι δίων. ἐὰν γε μὴν σύνταξις παρῳχημένου ἐγγένηται, ὁ σύνδεσμος καλείσθω αἰτιολογικός. ἵνα φιλολογήσω παρεγένετο δίων. τοῦτο δὲ καὶ ἀποτελεστικῶς ἔχει ἀκούεσθαι. ἐπὶ μέντοι τοῖς ἐσομένοις ἡ τοῦ αἰτιολογικοῦ σύνταξις οὐκ ἂν εἴη. ἐπὶ γὰρ γεγονόσι τὰ αἴτια ἐπιλέγεται. διὸ καὶ καταλληλότερον τὸ αἰτιολογικὸν ἐπιφερομένων τῶν παρῳχημένων, ἵνα διδάξῃ παρεγένετο δίων. οὐ παραγενήσεται. ἐπὶ μέντοι τοῦ ἀποτελεστικοῦ παραγενήσεται. ὡς δὲ πρὸς τὸ μέλλον ἢ ἐνεστὸς τὸ ὑποτακτικόν, οὕτω καὶ τὸ εὐκτικὸν ἐπὶ παρεληλυθότος. οἷον, παρεγένετο δίων ἵνα λιδάσκοιμι, ἢ διδάξαιμι. βούλεται γὰρ καθόλου τι τὸ τοιοῦτο εἶναι. κἂν μὴ ἀεὶ οὕτω χρωμένους ὁρῶμεν τοὺς λέγοντας.

ἀπαρέμφατος.

τὸ δ' ἀπαρέμφατον ὄνομά ἐστι ῥήματος. καὶ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς δὲ τοῦτο μὲν ῥῆμα καλοῦσι. τὰ δὲ ἄλλα πάντα κατηγορήματα ἢ συμβάματα. διὸ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ κοινὸν ὄνομα τὸ ἀπαρέμφατον πᾶσα ἀναλύεται ἔγκλισις. οἷον, περιπατεῖ θέων, ὁρίζομαι περιπατεῖν θέωνα. ἐξ ἀποφάσεως δὲ εἰς ἀφήγησιν μεταβάλλει ὁ λόγος. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων, προσκειμένου ἀεὶ τοῦ τῆς ἐγκλίσεως ἰδιώματος. οἷον, εὔχομαι ἢ προστάττω. αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀπαρεμφά-

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

τοῦ κυρίως οὐκ ἔσται ἔγκλισις. βουλήματος γὰρ οὐδεμίας ἐστὶ σημαντικόν. διαλύοιτο δ' ἂν καὶ ὧδε. ὑγιαίνει δίων. φασὶ δίωνα ὑγιαίνειν. λέγουσι δίωνα ὑβρίσαι θέωνα. ταῦτ' ἄρα καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου προσθήκη κατάλληλος τοῖς ἀπαρεμφάτοις. καλὸν γὰρ φαμὲν τὸ ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι. καὶ τοῦ φιλοσοφεῖν οὐδὲν ἥδιον. καὶ τῶν ἀνθέων τὸ ὀδωδέναι. ἀντὶ ὀνόματος οὖν ἡ χρῆσις. ἴδιον δὲ τοῦ ἀπαρεμφάτου πρὸς τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις καὶ τό, τε αἰτιατικὴν περιέχειν. ἐπεὶ ὥστε ῥῆμα τὴν τοῦ ῥήματος διάφορον ἕξει μετάβασιν. οἷον, συγγινώσκειν σε τῷ ἡμαρτηκότι. καὶ τὸ παντὶ προσώπῳ καὶ παντὶ ἀριθμῷ συντάττεσθαι. διὰ τὸ ἀμοιρεῖν τῶν τοιούτων. καὶ τὸ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι πάσαις, καὶ ἑαυτῷ δὴ συντάττεσθαι. ὁρῶ σε μελετᾶν ἀναγινώσκειν. καὶ μετοχῇ. μελετῶντα ἀναγινώσκειν. καὶ ὀνόματι. καλὸς ἰδεῖν. ἀνδρεῖος μάχεσθαι. καὶ τὸ τοῖς διωρισμένοις τρόποις περὶ συντάξεως ἅπασιν οἷόν τε εἶναι προσκεῖσθαι. διδάσκω σε διαλέγεσθαι. ἀπαιτῶ σε χρήματα δουλώσασθαι τοὺς ἐχθρούς. ἀκούω σου μαθεῖν τὰ περὶ τὴν πόλιν. ἀπολύω σε τῶν δεσμῶν πορεύεσθαι ὅπῃ δοκέῃ. δίδωμί σοι ἀργύριον πρίασθαι ὧν ἂν δέῃ. κοινωνῶ σοι τῶν ἀγαθῶν μὴ φθονερὸς εἶναι δοκεῖν. πολλαχῇ μέντοι τοῦ σαφεστέρου χάριν ὡς εἴρηται, προστεθέον ἢ ἀποστατικὸν τὸ ὥστε, ἢ ἐπιλλειπτικὸν τὸ τοῦ, ἢ προθετικὸν ὁμοῦ ἄρθρῳ. ὅπως ἂν ἡ χρεία ὑπαγορεύῃ. παρακαλῶ σε ταῦτα ὥστε τυχεῖν, τοῦ τυχεῖν, ἐφ' ᾧ τυχεῖν τιμῆς τε καὶ δόξης.

προαιρετικὰ καὶ ὑπηρετικά.

μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῖς προαιρετικοῖς καὶ ὑπηρετικοῖς καλουμένοις τὸ ἀπαρέμφατον ἐπιφέρεται. βούλομαι ἢ θέλω γράψαι. προαιροῦμαι ἢ ἐφίεμαι φιλοσοφεῖν. ἐπιθυμῶ ἰατρεύειν. ποθῶ ἰδεῖν. προθυμοῦμαι βοηθεῖν. ἐπίσταμαι ἢ δύναμαι γράφειν. καὶ ἔτι γε τοῖς ἀπροσώποις. δεῖ γενέσθαι. λέγεται ἀφικέσθαι πολλούς.

ἐνεστὼς ἀόριστος.

ἀποδώσομεν δὲ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν τῷ μὲν τελικῷ κατά τε ἀόριστον καὶ ἐνεστῶτα. πορεύομαι ἐντυχεῖν τανδρί. ἀντιβολῶ σε παραγενέσθαι, ἢ παραγίνεσθαι. εἰ τὸ ἅπαξ ἢ τὸ πολλάκις ἐν χρείᾳ.

ἐνεστὼς ἀόριτος μέλλων.

τῷ δὲ εἰδικῷ, κατά τε τὸ παρῆκον, καὶ τὸ ἐνεστὼς καὶ τὸ μέλλον. ἀλλ' οὐ πάντως. ἀλλ' ἀφηγηματικῶς μὲν καὶ δοξαστικῶς καὶ γνωστικῶς ὁτιοῦν. φασίν, ἢ δοκῶ, ἢ οἶδα τὸν ἄνδρα εἰρηκέναι, λέγειν, ἐρεῖν. ἐπαγγελτικῶς δὲ καὶ παρωνύμως πρὸς τὸ μέλλον. τὸ μέλλον ὑπισχνοῦμαι ἐρεῖν. ἐλπίζω ὄψεσθαι. μέλλω δράσειν. κατάλληλός γε μὴν καὶ ὁ ἐνεστὼς τῷ μέλλοντι. μέλλω δρᾶν. ἀποδοθήσεται δὲ καὶ τοῖς ἀπροσώποις τὰ περὶ τὸν χρόνον ὁμοίως τοῖς τελικοῖς, ὡς εἴρηται.

πρόσωπα.

τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι τὰ πρόσωπα τρία ὄντα, πρῶτον, ᾧ περὶ ἑαυτοῦ φράζει ὁ λέγων, δεύτερον, ᾧ περὶ τοῦ πρὸς ὃν ὁ λόγος, τρίτον, ᾧ περὶ ἑτέρου, οὐκ ἰσοδύναμα ἀλλήλοις ἐστίν. ἀλλὰ πολὺ τὸ τρίτον λείπεται τοῦ πρώτου τε καὶ δευτέρου. τὸ δὲ δεύτερον ἔτι τοῦ πρώτου. καὶ οὖν πρώτου καὶ δευτέρου λαμβανομένου δίχα τρίτου, λόγος ἂν γίνοιτο, οἷον, τό. τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον. τρίτον δ' οὐκ ἂν λέγοιτο, μὴ καὶ πρώτου ἢ δευτέρου λεγομένου ἢ

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

συνυπακουομένου. σύλληψις. ἔτι τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον δυνατὸν συλλαμβάνειν τὸ τρίτον εἰς πληθυντικὸν ἴδιον. τὸ δὲ τρίτον οὐδέτερον τούτων. καὶ γὰρ ἐγὼ μὲν κἀκεῖνος περιπατοῦμεν φαμέν. καὶ σὺ κἀκεῖνος περιπατεῖτε. οὐκέτι δὲ καὶ ἐκεῖνος κἀγὼ περιπατοῦσιν. ἢ ἐκεῖνος καὶ σὺ περιπατοῦσιν. ὡς δὲ τὸ τρίτον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἔχει, οὕτω καὶ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον τὸ μὲν γὰρ πρῶτον συλλαμβάνει τὸ δεύτερον. ἀνάπαλιν δ᾽ οὔ. ἐγὼ οὖν καὶ σὺ περιπατοῦμεν φαμέν. περιπατεῖτε δ᾽ οὔ.

περὶ μετοχῆς.

μετοχὴ δ᾽ ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, μέρος ἐστὶ λόγου μετέχον τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος. μετέχει δὲ τοῦ μέν, γένος καὶ πτῶσιν. τοῦ δέ, διάθεσιν καὶ χρόνον καὶ συζυγίαν. διὸ καὶ τῇ μέν, τῆς ἀμφὶ τοὔνομα συντάξεως ἔχεται. τῇ δέ, τῆς ἀμφὶ τὸ ῥῆμα. ὥστε καὶ ὡς ἔχει συντάξεως τὰ ῥήματα πρὸς ἄλληλά τε, καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς ἀλλήλας τε καὶ πρὸς τὰ ῥήματα καὶ ὀνόματα. ὡς γὰρ φαμὲν γράφειν ἐθέλω, καὶ τοῦ λέγειν ἐφίεμαι. οὕτω καὶ γράφειν ἐθέλων, καὶ τοῦ λέγειν ἐφιέμενος. καὶ βέλτιόν γε ἐπὶ μέλλοντος τὸ μετοχικόν. ἥκω ἐρῶν. πέμπω σε ἀγγελοῦντα. ἔτι ὡς δίδωμι σωκράτει, οὕτω καὶ ὁ διδοὺς σωκράτει. ἔτι ὡς φιλῶ τὸν σωτῆρα, οὕτω φιλῶ τὸν σώζοντα. καὶ ὡς θεῶμαι τοὺς γυμναστάς, οὕτω καὶ θεώμενος τοὺς γυμναζομένους. τὸ δὲ τόξων εὖ εἰδώς, ποιητικὸν κατὰ ἀντιμέρειαν. ὡσανεὶ ἐλέγετο τόξων εἰδήμων. φέρονται δὲ αἱ μετοχαὶ ἐπὶ τὰς αὐτὰς πτώσεις τῷ ῥήματι. καί τοι τῶν

ἄλλων πτωτικῶν, λέγω δὴ τῶν ἀπὸ ῥήματος γινομένων, οὐκ εἰς τὸ αὐτὸ τῆς συντάξεως φερομένων. κόπτω τοῦτον. κοπεὺς τούτου. ὅθεν καὶ δῆλον ὅτι πάντα τὰ πτωτικὰ ἐπὶ γενικήν. πλὴν τῶν μετοχῶν. ἔτι ὡς ἀπολελυμένως φαμὲν ἀναπνέω, καὶ ζῶ, καὶ γράφω, καὶ χαίρω. οὕτω καὶ ἀναπνέων ζῶ. καὶ γράφων χαίρω.

διατί εὕρηται ἡ μετοχή.

Ὅθεν καὶ δῆλον, ὅτι πολύ τι εἰς βραχυλογίαν καὶ ἑλληνισμὸν λόγου συμβάλλονται αἱ μετοχαί. πολὺ γάρ τοι διαφέρει εἰς εὐφραδίαν τὸ γράφων ἔλεγον, τοῦ ἔγραφον καὶ ἔλεγον. καὶ τὸ γράψας ὠφέλησα, τοῦ ἔγραψα καὶ ὠφέλησα. καίτοι σημασίας ὂν τῆς αὐτῆς. εἰ δὲ καὶ ἑτέρας, δεόντως. καὶ δὴ τὸ ῥῆμα εἰς τὸ πτωτικὸν μετηνέχθη σχῆμα. ἡ γὰρ τῆς μετοχῆς πρὸς τὸ ῥῆμα σύνταξις, δήλωμα ἂν εἴη αἰτίας. ὥστ᾽ ἴσον γενέσθαι τὸ γράψας ὠφέλησα τῷ ἐκ τοῦ γράψαι ὠφέλησα. πλαγίως. πολλὴ δὲ χρῆσις καὶ τοῦ πλαγίου τῶν μετοχῶν. οἷον, ἐμοῦ διδάσκοντος ἥκει σωκράτης. καὶ ἐμοῦ διδάσκοντος σὺ μανθάνεις. τό, τε πλάγιον τῆς συντάξεως τοῦτο ὡς ἐκεῖνο τὸ ὀρθὸν ἤτοι αἰτιωδῶς ἢ κατὰ συμβεβηκός. δύο μὲν τοίνυν τρόποι τῆς πρὸς τὸ ῥῆμα μετοχῆς συντάξεως οἱ εἰρημένοι. ὁ μὲν κατ᾽ ἀκολούθησιν ἀπ᾽ εὐθείας εἰς ῥῆμα ὁμοιοπροσωποῦν τῇ εὐθείᾳ. ἡ γάρ τοι παραλλαγὴ τοῦ προσώπου ἐνταῦθα σολοικισμός. ὡς εἴρηται πρότερον. σωκράτης περιπατῶν διαλέγεται. καλείσθω δὲ ὁ τοιοῦτος ταυτοπροσωπικός. ὁ δέ, ἀπὸ γενικῆς ἀδιαφόρως ἑτεροπροσωποῦντος τοῦ ῥήματος. σωκράτους διαλεγομένου, δι-

ων ἢ σὺ γράφεις. προσαγορευέσθω δὲ ἕτερο προσωπικὸς ἀμετάβατος. Τρίτος δὲ ὁ ἀπὸ δοτικῆς κατὰ διάφορον καὶ οὗτος ἐπαγωγὴν τοῦ ῥήματος. διαλεγομένῳ Σωκράτης παρῆν. Τέταρτος δ᾽ ὁ ἀπὸ αἰτιατικῆς διαφόρως καὶ οὗτος. διαλεγόμενον ὁρᾷς καὶ ἑώρα. Καθόλου δὲ ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς ἐκ πρώτου πτωτικοῖς συντασσομένη ἡ μετοχὴ τὴν τοῦ ῥήματος ποιήσεται ἀκολούθησιν. ὁρῶ σε κρύπτοντα. ἐμοὶ βουλομένῳ ἦν. τοῦ μὲν ἀπέσχοντο ὡς προειδότος. Ἀπροσώπως. Ταῖς δὲ τῶν ἀπροσώπων μετοχαῖς ἴδιον μάλιστα τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν οὐδετέρων πρὸς ἀναπλήρωσιν γίνεσθαι τοῦ δευτέρου τρόπου. οἷον, ἄδηλον ὂν ὁπότε τὶς ἐπελθὼν ἄλλος ἀφαιρήσεται. καὶ ἰδιώτης ἦν ὡς οὐ μετὸν ἢ προσῆκον αὐτῷ τῆς ἀρχῆς. καὶ ἔπρασσον ταῦτα δέον ἕτερα. καὶ ἀκουσθὲν αὐτῷ τοὺς πολεμίους παρεῖναι, ἀντεπεξῄει εἰς μάχην. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Προσωπικῶς. αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν καὶ εὐθυλογούμεναι, ἀδιαφόρως τοῖς τῶν ῥημάτων προσώποις συντάσσονται. γράφων ὠφελῶ. ὠφελεῖς. ὠφελεῖ. διὰ τὸ μὴ διακριτικὰς εἶναι προσώπων. καὶ ὀνόμασι μὲν συντασσόμεναι, ἐν ῥήματος μοίρα λαμβάνονται. τοὺς λόγους ἐπαινῶν. ῥήμασι δέ, ἐν μοίρα ὀνόματος. τοὺς λέγοντας ἐπαινῶ. κἂν ὁμοῦ ἀρσενικά τε καὶ θηλυκὰ προτάσσηται μετοχῆς, τὴν τοῦ ἐπικρατεστέρου γένους τουτέστι τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχὴν ἐπάγειν. οἷον ἄνδρες καὶ γυναῖκες καθήμενοι διαλέγονται. δῆλον οὖν ὅτι καὶ θηλυκῶν προτασσομένων σὺν οὐδετέροις,

τὴν τοῦ θηλυκοῦ ἐποίσομεν ἅτε προτέρου. οἷον, τὸ ὁμήρου αἱ δέ που ἡμέτεραί τ᾽ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ᾽ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι. ἢν δ᾽ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ὁμοῦ προταχθῇ κατὰ μετασχηματισμὸν φωνῆς ἀλλὰ μὴ κατὰ σημασίαν, τὴν οὐδετέραν ἀποδώσομεν μετοχήν. οἷον δὴ καὶ τό, νοῦς μὲν ἤδη καὶ αἴσθησις ἀπ᾽ ἀλλήλων διακριθέντα. ἔτι ἐὰν διάφορα προτάσσηται γένη χωρίς, ἡ μετοχὴ τοῦ ἐγγυτέρου ἔσται. οὐδὲ κἄρης λαοσσόος οὐδὲ κ᾽ ἀθήνη τόνγε ἰδοῦσ᾽ ὀνόσαιτο. συνάπτονται δὲ καὶ τοῖς ὑπαρκτικοῖς ῥήμασι μηδὲν πλέον δηλοῦσαι τῶν συστοίχων ῥημάτων. οἷον, γράφων εἰμί, καὶ γεγραφώς. ἴσον γὰρ τῷ γράφω, καὶ γέγραφα.

περὶ ἄρθρου.

Τὸ δὲ ἄρθρον ἐστὶ μὲν λόγου πτωτικὸν μέρος προτασσόμενον τοῖς ὀνόμασι. διαιρεῖται δὲ εἰς προτακτικόν τε καὶ ὑποτακτικόν, ὡς διώρισται πρότερον. κυρίως γε μὴν ἄρθρον τὸ προτακτικόν. ποιεῖ δ᾽ ἀναπόλησιν προεγνωσμένου του ἐν τῇ συντάξει. οἷον, εἰ μὲν λέγοι τις, ἄνθρωπος ἥκει. ἄδηλον τίνα ἄνθρωπον λέγει. εἰ δὲ ὁ ἄνθρωπος, δῆλον, προεγνωσμένον γάρ τινα τῶν ἀνθρώπων. τοῦτο δ᾽ αὐτὸ βούλονται καὶ οἱ φάσκοντες τ᾽ ἄρθρον σημαντικὸν οὐ πρώτης γνώσεως ἀλλὰ δευτέρας.

Τὰ μὲν οὖν προτακτικὰ πάντων τῶν ὀνομάτων προτίθεται. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἑνὸς ἀορίστου τοῦ τὶς ἐγκλινομένου, ὅστις. προτίθεται δὲ ταυτὸ ὁμοίως καὶ συνδέσμου τοῦ περ, ὅσπερ. καὶ τοῦ γε, ὅσγε. καὶ τοῦ πού, ὅσπου. ποιηταὶ δὲ καὶ ὅς ῥα, καὶ ὅσνυ λέγουσιν. ἀλλ᾽ ὅταν ἁπλῶς οὕτω λαμβάνη

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ται, τῷ τις συντάσσεται μόνον, ἢ τῶν εἰρημένων
τῷ. ὅταν δὲ αὐτόν τις ἀγνοοῦντα δηλῶσαι βού-
ληται καὶ τὸ ποτε ἐπιπλέκει τῷ τις ἐγκλινόμενον.
οἷον, ὅστίς ποτε ἦν ἐκεῖνος. προσκείσθω δὲ τού-
τοις καὶ τὸ ἄττα, ὡς μὲν τὸ ἄτινα προτασσόμενον,
ἄττ᾽ ἂν εἴπῃς. ὡς δὲ τὸ τινὰ ὑποτασσόμενον, ὁποῖ
ἄττ᾽ ἂν ἦ. ἔτι τὰ μὲν προτακτικὰ ὀνομάτων καὶ
μετοχῶν καθόλου προτίθεται. ἀντωνυμιῶν δὲ οὐ
πασῶν. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ καθόλου ὀνόμασί τε
καὶ μετοχαῖς καὶ ἀντωνυμίαις τυγχάνει ἑπόμε-
να. ἀκολουθητικὸν ἄρα τὸ ὑποτακτικὸν πάντων
τῶν πτωτικῶν. προηγητικὸν δέ, τῶν ῥημάτων.
οἷον, λέγοι τίς, σώφρων ὃς τῶν φαύλων κρατεῖ ἐ-
πιθυμιῶν. ὅθεν δὴ καὶ οὐ κυρίως ἂν εἴη ἄρθρον ταυ
τί. ῥημάτων γὰρ προηγεῖται τῶν μὴ πεφυκότων
ἄρθροις συνάπτεσθαι. Χρῆσις δὲ τοῦ προτα-
κτικοῦ κἀπὶ τῶν ἐπιμεριζομένων πτωτικῶν τοῖς
μεριστικοῖς καλουμένοις συνδέσμοις τῷ μεν καὶ
δε. τριχῶς δέ. ἢ γὰρ κατ᾽ εὐθεῖαν. οἷον, ἄνθρωποι οἱ
μὲν ἤδη εἰσέτρεχον. οἱ δὲ παρεσκευάζοντο. ἢ κατὰ
γενικήν. τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν ἕλληνες. οἱ δὲ βάρβα
ροι. ἢ κατὰ αἰτιατικήν. τοὺς στρατηγοὺς τοὺς μὲν ἔ
λαβον. τοὺς δὲ λαβεῖν οὐδαμῶς ἠδυνήθησαν.
πρόληψις. ἔνθα δὴ καὶ εἰ μὲν κατὰ πρόληψιν
πληθυντικὸν ῥῆμα προτάσσεται πρὸς ἑκάτερον
τὸ ἑπόμενον, εὐθεῖαν δεῖ προηγεῖσθαι ἐν τῇ ἀθροί
σει. οἷον, ἀετοὶ διέπτησαν δύο. ὁ μέν, ἀπ᾽ ἀνατολῶν
ὁ δέ, ἀπὸ δυσμῶν. εἰ δὲ πρὸς τὰ μεριζόμενα
ἑνικὸν ἕπεται, γενικὴν δέοι ἂν ἡγεῖσθαι πληθυντι-
κήν. δυοῖν ἀετοῖν ὁ μέν, ἀπ᾽ ἀνατολῶν ἔπτη. ὁ δέ,
ἀπὸ δυσμῶν. ἔξεστί γε μὴν καὶ τὸ ἑνικὸν ὁτὲ

μὲν εἰς ἑνικὰ διελεῖν. ὁτὲ δὲ εἰς πληθυντικά. τἀν-
θρώπειον γένος τῇ μέν, ἀγαθόν. τῇ δέ, φαῦλον. τἀν
θρωπείου γένους οἱ μέν, ἀγαθοί. οἱ δέ. φαῦλοι.
καὶ αὖ πάλιν τὸ πληθυντικὸν ὁτὲ μέν, εἰς πληθυν
τικά. ὁτὲ δέ, εἰς ἑνικά. τῶν ἀνθρώπων οἱ μέν, ἀγα-
θοί. οἱ δέ, φαῦλοι. δυοῖν ὀρνίθων ὁ μέν, πτητικός.
ὁ δέ, οὔ. εἰ μὲν οὖν εὐθεῖα ἡγεῖται, κείσθω ἐν τῇ
ἀθροίσει τὸ ῥῆμα. εἰ δὲ γενική, ἐν τοῖς μεριζομένοις
ὡς δέδεικται. βουλομένοις δὲ καὶ τὴν ἀθροι-
σιν καὶ τὸν μερισμὸν πλαγίως προενεγκεῖν, ἀνάγ
κη δὴ καὶ μετοχῇ χρῆσθαι πλαγίᾳ ἐν μοίρᾳ λαμ-
βανομένῃ ῥήματος, καὶ μετάβασιν ἑτεροπροσω-
πικῶς ποιεῖσθαι. ἀετῶν διαπτάντων, τοῦ μέν, ἀ-
π᾽ ἀνατολῶν. τοῦ δέ, ἀπὸ δυσμῶν, ἴσον τὸ τάχος.
καὶ πρὸς δοτικήν. ἀετοῖς διαπτᾶσι, τῷ μέν, τῷ δέ. καὶ
πρὸς αἰτιατικήν. ἀετοὺς διαπτάντας, τὸν μέν, τὸν
δέ. τὸ δ᾽ ὁμήρου ἄμφω δ᾽ ἑζομένω γεραρώτε-
ρος ἦεν ὀδυσσεύς, σολοικοφανές. ἴδιον δὲ τοῦ
προτακτικοῦ οὐδετέρου τὸ πᾶσι τοῖς τοῦ λόγου
μέρεσι καὶ τῷ λόγῳ αὐτῷ συντάττεσθαι ὁρικῶς.
οἷον, τὸ ἄνθρωπος. τὸ γυνή. τὸ λέγω. τὸ σωκρά-
της διαλέγεται. ὥσθ᾽ οὕτω καὶ εἴη ἂν ὡς οὐδέτερα
πάντα καὶ ἄκλιτα. ἔτι τὸ ὃς ὀνόματος αἰτιατι
κῇ ἐπιπλεκόμενον, ἀνάγκη μὴ πρὸς τὸ ἡγούμε-
νον ὄνομα μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συνημμένον
αὐτῷ ἕτερον ῥῆμα προφέρεσθαι. ἄνδρα μοι ἔννεπε
μοῦσα πολύτροπον. ὃς μάλα πολλὰ πλάγχη.
μετάβασις δὲ τοῦτο ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσω
πον. εἰ δὲ εὐθεῖα συντάττοιτο εὐθεία, πρὸς τὸ
αὐτὸ πρόσωπον ἄμφω τὰ ῥήματα ἀναφέρεται.
ἦ κεν ἀνὴρ ὃς ἐπέστελλεν. εἰ δὲ δύο πλάγιαι εἰ

εν, ἤτοι πρὸς ἕτερον πρόσωπον μετάβασις γίνοιτ᾽ ἄν. οἷον, τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐλεῶ τρέφω. ἢ κατ᾽ ἐπιστροφήν. ἐμαυτὸν ὃν φιλῶ θεραπεύω, εἰ δ᾽ ἡ μὲν τῶν πτώσεων εἴη εὐθεῖα, ἡ δὲ πλαγία, ἐνίοτε μὲν καὶ πρὸς τὴν εὐθεῖαν ἡ μετάβασις τοῦ ῥήματος γίνεται ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. ἐπαινεῖ τοὺς δαναοὺς ὅμηρος ὃν τιμῶ. καὶ πάλιν τέθνηκε πάτροκλος ὃν ἐφίλει ὁ ἀχιλλεύς. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ πρὸς πλαγίαν. τιμῶ ὅμηρον ὃς τοὺς δαναοὺς ἐπαινεῖ. καὶ αἱ πλάγιαι δὲ τοῦ ὃς πρὸς τὰς εὐθείας ἁπάντων τῶν πτωτικῶν ἀναφέρονται. ὅμηρος, οὗ. ᾧ. ὅν. καὶ ἀνάπαλιν τῇ ὃς εὐθείᾳ πᾶσαι αἱ τῶν ἄλλων πτώσεις καταλλήλως συντάσσονται. ὅμηρος ὃς τὴν ἰλιάδα συνέγραψεν. ὁμήρου ὅς. ὁμήρῳ ὅς. ὅμηρον ὅς. ὅμηρε ὅς. καὶ ἔτι αἱ τοῦ ὃς πλάγιαι ταῖς τῶν πτωτικῶν πλαγίαις ἁπάσαις. ὁμήρου οὗ. ᾧ. ὅν. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. καὶ ὁμοῦ ταῖς προθέσεσιν. ἀφ᾽ οὗ. σὺν ᾧ. περὶ ὅν. ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ μετὰ ὑποτακτικὸν εὐθὺς μετοχὴν ἐπάγομεν ὁμοιογενῆ καὶ ὁμοιόπτωτον καὶ ὁμοιάριθμον. ἢ πλαγιοσύντακτον κατὰ γενικὴν ἀεί. καὶ ἤτοι μόνην ἢ σὺν ὀνόματι ἢ ἐπιρρήματι. οἷον αἱροῦμαι ἀρετὴν ἣν παροῦσαν οὐδεὶς ἄν με ἀφέλοιτο. ἐπαινῶ τὸν τρόπον σωκράτους οὗ καθηγησαμένου ἢ σπουδαίου γενομένου πλεῖστοι ὤναντο τὰ εἰς ἀρετήν. καὶ σὺν ἐπιρρήματι, οὗ ἄριστα τὸν βίον διάγοντος. μετοχὴν δὲ ἑτεροπροσωπικῶς ὡς καὶ τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς ἐπάγομεν ὧδε. ἐπαινῶ σωκράτην οὗ ἀρετῆς ἐν ἑαυτῷ οὔσης τελείας, πολλοὶ μιμησάμενοι ἐπέδωσαν περὶ τὰ καλά. ἔτι τὸ ὑποτακτικὸν

πολλάκις οὖν πρὸς ἣν πτῶσιν ἀπαιτεῖ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα ἀποδίδοται, ἀλλὰ πρὸς ἣν τὸ ἡγούμενον. ἀττικὸν δὲ τὸ τοιοῦτο. χρῶμαι οἷς ἔχω βιβλίοις. καὶ ἀπολαύω ὧν ἔχω ἀγαθῶν.

ἔτι τὸ ὑποτακτικὸν ἔστι μὲν οὖν πρὸς πληθυντικὸν ἑνικὸν ἀποδιδόμενον εὕρηται. οἷον, ἀνθρώπους τίνυνται ὅστις κεν ἐπίορκον ὀμόσσῃ. ἔστι δ᾽ οὖν τὸ ἀνάπαλιν. μή τις ἀχαιῶν ἐνθάδ᾽ ἐπέλθῃ βουληφόρος, οἵ τέ μοι ἀεὶ βουλὰς βουλεύουσι. προκείσθω δὲ καὶ λαμβάνειν ἔνθα ἂν οἷόν τε ᾖ, ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ τὸ προτακτικόν. καὶ ἀντὶ ἑπομένου ῥήματος, μετοχήν. τὴν αὐτὴν τοῦ λόγου φυλάττοντας ἔννοιαν. εἶναί γε μὴν ὁμοιόπτωτα καὶ ὁμογενῆ καὶ ὁμοάριθμα τὰ μεταληφθέντα ἀλλήλοις τέ καὶ τοῖς ἡγουμένοις πτωτικοῖς δεῖ. σωκράτης ὃς πολλὰ πεποίηκεν ἀγαθά. ὁ πολλὰ πεποιηκὼς ἀγαθά. κἂν μὴ ᾖ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πρὸς τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, μεταληπτέον τὸ σύστοιχον ἢ συνώνυμον τι ἢ ὅμοιον ὧδε. σωκράτης οὗ λόγος ἐπ᾽ ἀρετῇ πολύς. τοῦ μάλιστα δι᾽ ἀρετὴν ἐπαινουμένου. τοῦ πολὺν ἐπ᾽ ἀρετὴν λόγον ἔχοντος. σωκράτης ᾧ πλάτων διδασκάλῳ ἐχρήσατο. τῷ διδάξαντι πλάτωνα. ἢ καθηγησαμένῳ πλάτωνος. ἐλλειπτικῶς. πολλάκις δὲ τὰ ὑποτακτικὰ καὶ σὺν ἐλλείψει ἑτέρων πτωτικῶν κεῖται. ἧκεν ὃς ἐμοὶ φίλος. φείδομαι ὧν φείδεσθαι ἄξιον. κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτον πάντων τῶν ἀναφορικῶν. ἐλλειποπτωτεῖ δέ τι καὶ τὰ προτακτικά, ἀλλὰ πρὸς γενικήν, καὶ ἀφηγουμένην τὴν πτῶσιν συνεκφέρονται νοουμένην. οἷον, λόγος μὲν οὑτοσὶ πρῶτος. δεύτερος δὲ ὁ τῶν φιλοσόφων. ἀποδίδοται δὲ καὶ τῷ τις ἐρωτηματικῷ τὸ ὃς ὑποτακτικὸν μετὰ

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ῥήματος τοῦ αὐτοῦ τῷ προηγουμένῳ, ἢ καὶ ἑτέρῳ τῷ. οἷον, τίς ἐποίησε τὴν ὀδύσσειαν; ὃς καὶ τὴν ἰλιάδα ἐποίησε. καὶ ἄνευ ῥήματος ἔξωθεν ἀπὸ κοινοῦ· τίς ἐποίησε τὴν ὀδύσσειαν; ὃς καὶ τὴν ἰλιάδα. ὅταν δὲ μεθ᾽ ἑτέρου, μοναχῶς. τίς κέρβερον ἐξ ᾅδου ἀνήγαγεν; ὃς τὸν ἐν νεμέᾳ λέοντα ἀνεῖλεν. καὶ σὺν προτακτικῷ δὲ ἄρθρῳ καὶ μετοχῇ γένοιτ᾽ ἂν ἡ ἀπόδοσις ὁμοίως. τίς ἐποίησε τὴν ὀδύσσειαν; ὁ καὶ τὴν ἰλιάδα ποιήσας. τίς ἀνήγαγεν κέρβερον; ὁ καὶ τὸν λέοντα ἀνελών. συνθήκη. βελτίων δὲ πολλάκις συνθήκη λόγου ἀποτελεῖται, τῶν ἄρθρων τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς μὴ συναπτομένων, ἀλλά τινος μεσοσυλλαβοῦντος ἑτέρου· οἷον, οἱ τὴν φροντίδα ἔχοντες. ἔνθα δὴ καὶ συμβαίνει ἐπάλληλά τε κεῖσθαι τὰ ἄρθρα καὶ μὴ τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἔχειν τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς, ἀλλ᾽ ἀντίστροφον. τὸ γὰρ πρῶτον τῶν ἄρθρων ἀεὶ τοῦ δευτέρου τῶν πτωτικῶν γίνεται. λέγω δὲ περὶ δυοῖν ἀεὶ τελευτώντων. ὥστε κἂν τρία ἐπάλληλα ᾖ, ταυτὸ ἂν τῷ δευτέρῳ πρὸς τὸ πρῶτον συμβαίνειν, ὡς τό γε πρῶτον καὶ δεύτερον ὁμοιοτακτεῖσθαι τοῖς ἰδίοις αὐτῶν πτωτικοῖς, οὐδὲν ἂν κωλύοι. οἷον, οἱ τὴν τῶν ἀπόντων ἀνειληφότες φροντίδα. ἀλλὰ τὰ μὲν τοιαῦτα ἑτέρας ἐστὶ θεωρίας.

περὶ ἀντωνυμίας.

Ἀντωνυμία δὲ κατὰ τοὔνομα λέξις ἐστὶ λαμβανομένη ἀντὶ ὀνόματος. τῶν γὰρ ὀνομάτων πρώτου καὶ δευτέρου ἀμοιρούντων προσώπου, ἥδε πρόσεισι δυναμένη πᾶν πρόσωπον παρέχειν τοῖς ῥήμασιν εἰς λόγου τελείωσιν. ἐγὼ γράφω. σὺ γράφεις, ἐκεῖνος γράφει. διαίρεσις. αἱ

αἱρεῖται δὲ εἰς πρωτότυπον καὶ δεικτικὴν καὶ ἐπιταγματικήν, καὶ ὅσα ἄλλα διώρισται πρότερον. ἔστι δὲ καὶ ἡ μέν, ἐντελής. ταῦτα ἐμοί. ἡ δέ, ἐγκλιτική. ταῦτά μοι. καὶ αἱ μέν, αὐτοπαθεῖς εἴτουν ἰδιοπαθεῖς. ἐμαυτόν. αἱ δέ, ἑτεροπαθεῖς. οἷον, ἐμέ. πρωτότυποι. τῶν μὲν οὖν πρωτοτύπων αἱ εὐθεῖαι πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἀεὶ ἑτέρων λαμβάνονται. ἡμεῖς εἴπομεν καὶ οὐχ ἕτεροι. ἐγὼ γέγραφα καὶ οὐχ ἕτερός τις. αἱ δὲ πλάγιαι, ἢν μὲν ὀρθοτονῶνται, καὶ αὗται δὴ πρόσωπα διαστέλλουσιν. ἐμοῦ ἤκουσας καὶ οὐκ ἄλλου. ἢν δὲ τὸ ἀρκτικὸν ἀποβάλλουσι φωνῆεν, ἀπολύτως λέγονται ἐγκλινόμεναι. ἤκουσάς μου. καὶ ἔδωκάς μοι. καὶ εὔφρανάς με. πάντῃ δὲ αὗταί τε καὶ αἱ καλούμεναι δεικτικαὶ καὶ ἀναφορικαί, οὐκ ἐπιδέχονται ἄρθρον. παράγωγοι. τῶν γε μὴν παραγώγων τὰ ἄρθρα προτίθενται. ὥσπερ καὶ τῶν ἐπιθέτων δὴ καὶ τῶν ὀνομάτων. ταυτὸν γάρ πως ἐκείνοις δύνανται. ὅλως τε σύνταξιν ἔχουσιν, ἣν τὰ ἐπίθετα καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς τὰ κύριά τε καὶ προσηγορικά. ὁμοιογενῶς δὲ καὶ ὁμοιοπτώτως καὶ ὁμοιαρίθμως τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται. ὁ ἐμὸς οἶκος. ἡ ἐμὴ οἰκία. τὸ ἐμὸν οἴκημα. ὁ ἡμέτερος πατήρ. ἡ ἡμετέρα μήτηρ. τὸ ἡμέτερον τέκνον. ἀνάγκη δὲ ταῖς κτητικαῖς ταῖσδε ῥήματι πρώτου ἢ δευτέρου προσώπου συναπτομέναις τὰς πρωτοτύπους συντάττειν, καθάπερ καὶ τοῖς ὀνόμασιν. οἷον, σὺ ὁ ἐμὸς παῖς μανθάνεις. ἐγὼ δὲ ὁ σός γε πατὴρ διδάσκω. ὥσπερ σὺ μὲν ὁ πλάτων διδάσκῃ. ἐγὼ δὲ ὁ σωκράτης διδάσκω. ἔτι αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου κτητικαί, τοῖς

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ἔξωθεν εὖ μάλα προσώποις συνάπτονται. οἷον, ὁ ἐμὸς παῖς σὲ ἢ ἐκεῖνον φιλεῖ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου, δίχα τοῦ ἑτέρου τὸν κεκτημένον δηλοῦντος αὐτόν, συνταχθῆναι πρὸς ἕτερον πρόσωπον οὐκ ἐθέλουσι. σολοικισμὸς γὰρ τὸ φάναι ὁ σφέτερος παῖς φιλεῖ ἐμέ. καὶ οὖν ὁ σφέτερος αὐτῶν παῖς ῥητέον. ἢ ὁ παῖς αὐτῶν ἄνευ τοῦ κτητικοῦ. ἀντιμετάβασις. κατὰ μέντοι γε ἀντιμετάβασιν εὖ ἔχει συντάξεως τὸ σφέτερον μόνον. ὡς καὶ τὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου. κάλλω δὲ ἀντιμετάβασιν, ἵνα ἑκατέρωθεν ἐπὶ θάτερα μετάβασις θεωρεῖται ῥήματος. οἷον, δέονταί σου τοῖς σφετέροις ἐπικουρῆσαι. καὶ τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν. ἔτι αἱ κτητικαὶ ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν πρὸς τὰ ἔχοντα οὐ πρὸς τὰ ἐχόμενα. οἷον, τὸ φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. ἐνίοτε μέντοι καὶ πρὸς τὰ ἐχόμενα. τὸ ἐμὸν φῶς τῶν ὀφθαλμῶν. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ ἔγνως ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν. διαφορά. διαφέρει δὲ τὰ περὶ τὴν σύνταξιν ἡ παράγωγος ἀντωνυμία τῆς πρωτοτύπου. ἡ δὴ ἡμὲν πρωτότυπος συντάσσεται ῥήματι καὶ ὀνόματι καὶ μετοχῇ. παῖδα δέ μοι λύσατε φίλην. καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιον. ἀέκοντος ἐμοῖο. καὶ ταυτοπροσωπικῶς τε καὶ ἑτεροπροσωπικῶς, ἐκεῖνος τῆς ἀρχῆς λαβόμενος παροῦν δὲν ἦγε τοὺς ἄλλους. ὁ δὲ μεγίστης περὶ αὐτὸν συνειλεγμένης δυνάμεως, ᾔει ἐπὶ τοὺς πολεμίους, καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιον. οἷον δὴ καὶ τὸ δημοσθένους, κατασκευάσας γραφὴν οὐκ ἐπ' ἐμὲ ἀλλ' ἐπὶ τὸν θεῖόν μου. ἡ

δὲ παράγωγος ὀνόμασι μόνοις. τίσειαν δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα. αὐτοπάθεια. ἐπ' αὐτοπαθείας γε μὴν οὔτ' οὖν πρωτοτύπῳ, ὅταν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε καὶ πάσχῃ. οὔτ' οὖν παραγώγῳ χρώμεθα, ἀλλὰ τοῖς συνθέτοις. ἑαυτοῖς βοηθοῦμεν, καὶ ὅρα σαυτόν. ἐπαναφορά. συμβαίνει δὲ τῇ ἀντωνυμίᾳ καὶ ἐπαναφορὰ ἐν τρίτῳ προσώπῳ. δι' ἧς προειλεγμένα ἄττα ὀνόματα σὺν ἀναμνήσει ἀντωνομάζοιτ' ἄν, ληφθῆναι γε μὴν δυνάμενα ἔτι. ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν τρῶάς τε καὶ ἕκτορα νηυσὶ πέλασσεν, τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζὺν νωλεμέως. αὐτὸς μὲν πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ. εἰ γάρ τις ζεύς πάλιν λέγοι καὶ οὐκ αὐτός, οὐ συντάξει ἀμφότερα πρὸς τὸν δία. ἀλλ' ἀρχὴν ὥσπερ λόγου ἑτέρου ποιήσεται. ἐγγὺς δέ τι τούτου. καὶ τὸ ὑπῆρχε τῷ κύρῳ αὐτὸν μᾶλλον φιλοῦσα. οὐ μόνον δὲ ἀντωνόμασται, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντωνυμιῶν ἐπινοῆσαί ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἀναφέρεταί γε, ὅπερ οὐκ ὀνομάτων ἂν εἴη. ἀλλ' ἢ προσλαβόντων τὰ ἄρθρα. δεικτικαί. οὐ καθάπερ δὴ αἱ ἀναφορικαὶ οὕτω τοι καὶ αἱ δεικτικαί, ἀντὶ προλεχθέντων ὀνομάτων λαμβάνονταί τινων. ἀλλ' ἀντὶ τῶν δεικτικῶς ἐξενεχθῆναι μὴ δυναμένων. ἴδιον γέ τοι τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ τὸ κατὰ διαφόρους φωνὰς διάφορα ποιεῖν πρόσωπα τρίτα. τὰ γάρ τοι ῥήματα κατὰ μίαν φωνὴν πλείοσι τρίτοις ἀνήκει προσώποις. λέγομεν οὖν ὅτι γράφει σωκράτης, ἢ καλλίας, ἢ ὁστισοῦν. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπ' ἀντωνυμίας ὡσαύτως. ὥρισται δὲ τὰ τῶν ἀντωνυμιῶν πρόσωπα οὐ μόνον τῇ τῶν παρόντων δείξει, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀναφορᾷ καὶ ἀναπολήσει τῶν ἀπόντων. ὅ

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

θεν δὴ καὶ τῷ ἀριστάρχῳ εἴρηται συζύγους εἶναι τοῖς προσώποις τὰς ἀντωνυμίας. ὁρίζεται γὰρ ὁμοίως κατὰ πᾶν πρόσωπον ἤτοι ἐνδείξει ἢ ἀναφορᾷ. τῶν ῥημάτων ἐν τρίτῳ προσώπῳ ἀοριστούντων. εἰ μὴ τῳ ἐξαίρετόν τι. οἷον, βροντᾷ, καὶ ἀστράπτει καὶ ὕει. τὸν γὰρ θεὸν ἐπινοητέον ὡς ταῦτ' ἐνεργοῦντα. ἐπεὶ τό γε τρίτον οὐ πάνυ τι οὐδ' ἐπὶ τούτων γε ὥρισται. καθόλου δὲ ὥσπερ τὰ ὀνόματα οὕτω καὶ αἱ ἀντωνυμίαι τοῖς ῥήμασι κατὰ πτῶσιν ἑκάστην συντάσσονται. καὶ ταῖς μὲν εὐθείαις ἀμεταβάτως. οἷον, οὗτος τρέχει. ταῖς δὲ πλαγίαις μεταβατικῶς, τούτου φείδομαι. τούτῳ χαρίζομαι. τοῦτον ἐπαινῶ. ἢν μὴ τὰ ῥήματα ἀπόλυτα ἄττα καὶ ἄσχετα ᾖ. οἷον, τὸ ζῶ. καὶ πλουτῶ. καὶ ὑγιαίνω. διακριτικόν. προστίθεμεν δὲ τὴν εὐθεῖαν τοῖς ῥήμασι πολλαχῇ οὐχ ὡς μὴ ἐνοῦσαν δυνάμει καὶ νοουμένην. ἀλλ' ἤτοι πλείονος ἐνδείξεως ἕνεκα ἢ διαστολῆς. διακριτικωτάτη γάρ τοι προσώπων ἡ ἀντωνυμία. ἄλλως τε κἂν σύνδεσμος προσλαμβάνηται ὧδε. σὺ μὲν ἐδίδασκες. ἐγὼ δὲ ἐφοίτων. σύνθετοι. τῶν δὲ συνθέτων χρῆσις μὲν ὥσπερ εἴρηται ἐπὰν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε καὶ πάσχῃ, ἑκάστη δὲ ἐπὶ τὸ ἐνεργοῦν αὐτὸ ἐπιστρέφει, ἢ ἐπί τι τῶν αὐτοῦ, ὡσπερεὶ ἀντανακλωμένη. σώζω ἐμαυτόν. σώζω τὰ ἐμαυτοῦ. ἔστι δὲ φάναι καὶ τὰ ἐμαυτοῦ ἐμὲ σώζει. ὥστε διχῶς ἡ περὶ τὸ αὐτοπαθὲς κτητικὸν σύνταξις. ἤτοι ἀπὸ τοῦ κεκτημένου ἐπὶ τὸ κτῆμα. ἢ ἀνάπαλιν. ἔνθα δὴ καὶ μεταλαμβάνειν ἔξεστιν ὄνομα ἰσοδυναμοῦν. οἷον, τὸ ἴδιον. ἢ οἰκεῖον. ἢ τοιοῦτό τι. σωκράτης τὸν ἑαυτοῦ παῖδα παιδεύει. καὶ τὸν ἴδιον παῖδα. πρός τε αὐτῷ τῷ ὀνόματι καὶ τὴν γενικὴν τοῦ συνθέτου συντάσσειν, ἀφίημι κληρονόμον τὸν ἴδιον ἐμαυτοῦ παῖδα. φιλεῖ πᾶς ὁστισοῦν τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ υἱόν. ὁμήρου ἴδιον τὸ βυβλίον. τῇ ἰδίᾳ τοῦ λέγοντος ἐπιμελείᾳ. κοινὸν δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ πρὸς τὰς κτητικάς. οἷον, σὸν ἄρα ἐστὶν ὦ σώκρατες καὶ τοῦτο γνῶναι τοῦ πάντα τὰ δίκαια ἐν ἡμῖν εἰδότος. καὶ τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου βίον. τὸ δ' ἐμὲ αὐτὸν ὠφελεῖ, ἐπιτατικῶς λέγεται πρὸς τὸ ἐμὲ ὠφελεῖ ἀπολελυμένον.

ὅτι δὲ τὸ σύνθετον ἐπὶ μόνων τῶν ἑνικῶν, διὰ τοῦτο τῇ ἀναφορικῇ συντάσσοντες, ταῖς ἁπλαῖς χρώμεθα ὁμοιοπτώτως ἐπί τε δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ. οἷον, νῶϊ αὐτὼ ὠφελοῦμεν. νῶϊν αὐτοῖν ἀπτώμεθα. σφῶϊ αὐτὼ ὠφελεῖτον. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ὁμοίως. κἀπὶ τῶν πληθυντικῶν δέ τοι ὡσαύτως. ἡμῶν αὐτῶν. ἡμῖν αὐτοῖς. ἡμᾶς αὐτούς. σφῶν αὐτῶν. σφίσιν αὐτοῖς. σφᾶς αὐτούς. ἔστι γε μὴν πληθύνοντι λέγειν, καὶ ἑαυτῶν. ἑαυτοῖς. ἑαυτούς. κοινῇ κατὰ πάντων προσώπων. ἑαυτοὺς ὠφελοῦμεν. ὠφελεῖτε. ὠφελοῦσιν. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἑαυτὸν ὠφελῶ. ἢ ὠφελεῖς. διελέγχεται γάρ τοι ἀκαταλλήλως ἔχον ὑπὸ τοῦ ἐμαυτὸν ἢ σαυτόν, ὡς εἴρηται. ἀλληλοπαθές. παραπλήσια δέ πως τούτοισι καὶ ἡ τοῦ ἀλλήλου σύνταξις. δι' αὐτοπάθειαν γὰρ τοῦ ὅλου ἀθροίσματος καὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν συμπλεκομένων λαμβάνοντες λέγομεν. ἀλλήλους ὠφελοῦμεν. ὠφελεῖτε. ὠφελοῦσιν. ὅτι γε μὴν οὐ τὰ μέρη καθ' ἕκαστον ὑφ' ἑαυτῶν πάσχει ἀλλ' ὑφ' ἑτέρου ἀμοιβαδόν, προσαγορευέσθω ἡμῖν μὴ αὐτοπαθὲς τὸ τοιοῦτο, ἀλλ' ἀλλη-

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

λοπαθές. δῆλον δ᾽ ἄρα καὶ ὡς αἱ τοιαῦται ἀντω-
νυμίαι ῥήματα οὐκ ἂν ἐπιδέχοιντο παθητικά. τὸ
γὰρ αὐτοπαθὲς ἐνέργεια τοῦ εἰς ἑαυτὸ ἐνεργοῦν-
τός ἐστιν ὡς εἴρηται.

περὶ προθέσεως.

ἡ δὲ προτιθεμένη λέξις πάντων τῶν τοῦ λόγου
μερῶν, καὶ διὰ τοῦτο πρόθεσις ὀνομαζομένη, δι-
ήρηται μὲν πρότερον. ἐνταῦθα δὲ ὅπως συντάξε-
ται θεωρῶμεν. προτίθεται μὲν οὖν τῶν τοῦ λό-
γου μερῶν ἢ κατὰ σύνθεσιν ἢ κατὰ παράθεσιν. συν-
θέσεως μὲν γὰρ τὸ σύνοικος. πάροικος. ἔποικος.
μέτοικος. παραθέσεως δὲ, τὸ ἐπὶ τὴν ἀττικήν. ἢ κα-
τὰ τῆς ἀττικῆς, ταύτην δὲ τὴν ἐκ παραθέσεως σύν-
ταξιν δηλοῦν βούλονται, καὶ οἱ προτίθεσθαι λέ-
γοντες ἔν τε συνθέσει καὶ συντάξει. ἐοίκασι δ᾽ αἱ
προθέσεις συνδεσμικῆς συντάξεως γενόμεναι
παρεμφαντικαί. ὅθεν καὶ τοῖς στωϊκοῖς προθετι-
κοὶ σύνδεσμοι ἐκαλοῦντο. τὸ γὰρ διατί λυπῇ, τὸ
ἕνεκα τίνος λυπῇ, παρεμφαίνει. καὶ τὸ ἐκ ῥαθυμί-
ας, τὸ ἕνεκα ῥαθυμίας. οὐ δὴ οὖν ἀπεμφαῖνον, εἰ
καὶ τὸ ὅτι παραδεξάμενον τὴν διὰ καὶ κατὰ, σύν-
ταξιν ἐπέχει συνδεσμικήν. τοῖς γε μὴν ῥήμασιν ἀ-
εὶ κατὰ σύνθεσιν αἱ προθέσεις. οἷον, καταγράφω.
καὶ προκαλοῦμαι. ἔνδοθέν τε ἡ κλίσις κατέγρα-
φον, εἴ τι τοῦ ἁπλοῦ διαφέρον, δηλοῦται ἐκ τῆς
συνθέσεως. εἰ γὰρ μηδέν τι πλέον, ἔξωθεν ἡ κλίσις,
καθάπερ καὶ τοῖς ἁπλοῖς. καθεύδω, ἐκάθευδον. κα-
θέζομαι, ἐκαθεζόμην. πρόθεσις δὲ κατὰ παράθεσιν
σὺν εὐθείᾳ ἢ κλητικῇ οὐδέποτε τάξεται. συντάσ-
σεται δὲ ταῖς πλαγίαις ὧδε. ἐν. ἡ μὲν ἐν, ἀεὶ
δοτικῇ. ἐν οἴκῳ. ἐν ἀγορᾷ. τὸ δ᾽ ἐν ᾅδου καὶ ἐν δ

oportet et hic subaudire

σκάλου, ἐλλειπτικῶς. δεῖ γὰρ κἀνταῦθα ἐπινοεῖν
τὴν τόπῳ καὶ οἴκῳ δοτικήν. εἰς. ἡ δὲ εἰς, ἀεὶ αἰτια-
τικῇ. εἰς ἐκκλησίαν εἰς ἀγοράν. τὸ δὲ εἰς ᾅδου καὶ
εἰς διδασκάλου, ἐλλειπτικῶς. ὡς ἐπὶ τῆς ἐν. ἀλλὰ
γὰρ ἐπὶ μὲν ἀψύχων, τῇ εἰς. ἐπὶ δὲ ἐμψύχων τῇ
πρός μάλιστά γε χρηστέον. πορεύομαι εἰς ἀγο-
ράν. πέμπω τὸ χρυσίον πρὸς σέ. ἰδιαίτερον δὲ τῇ
μὲν εἰς, ἐπὶ ἐπαίνου καὶ ἀναφορᾶς. τῇ δὲ πρός, τὸ
ἀνάπαλιν. ἀνήνεγκε μὲν γὰρ εἰς τὸν ἄρχοντα φα-
μέν, καὶ ὕμνους εἰς ἀπόλλωνα. πολεμεῖ δὲ πρὸς
ὁμόρους. καθ᾽ ἣν δὴ ἔννοιαν καὶ τῇ εἰς ἔστιν ὅτε χρη-
στέον. ἠγνωμόνηκεσαν εἰς ἡμᾶς. ἐξ. ἡ δὲ ἐξ. ἀεὶ γε-
νικῇ. ἐξ ἀττικῆς, ἐκ μεγάρων. σύν. ἡ δὲ σύν. ἀεὶ δο-
τικῇ. σὺν θεῷ. σὺν λόγῳ. ¶ πρός. ἡ δὲ πρός, γενικῇ,
καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μέν, ὅταν τὴν ἀ-
πὸ προσώπου σημαίνει κίνησιν. πρὸς θεοῦ τἀγα-
θά. ἢ τάσσηται ἐπὶ ὅρκου, ἧκε πρὸς θεοῦ. ἢ τὸ ἐναν-
τίον δηλοῖ. πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν
ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
θροεῖν ἐπῳδάς. δοτικῇ δέ, ὅταν τὸ ἐγγύς τε καὶ
παρακείμενον. οἷον, πρὸς τοῖς ποσίν. αἰτιατικῇ
δέ, ὅταν κίνησιν πρὸς ἔμψυχον μάλιστά τι, καὶ ὡς
ἄλλως δὴ εἴρηται. καὶ ἔτι ὅταν ἡ σχέσιν τινὰ καὶ
λόγον. ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέσσαρα, οὕτω καὶ τὰ
τέσσαρα πρὸς τὰ ὀκτώ. ἢ παράδειγμα. ᾄδει πρὸς
αὐλόν. πρό. ἡ δὲ πρό, ἀεὶ γενικῇ. πρὸ τῶν θυ-
ρῶν. πρὸ τοῦ χρόνου, ἀμά. ἡ δὲ ἀμά, ἀ-
εὶ αἰτιατικῇ. ἀμά τε ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. κα-
τά. ἡ δὲ κατά, γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μέν,
ἐπὶ καταφορᾶς καὶ κατηγορίας. κατὰ αἰσχίνου
λόγος. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω καὶ περί τι ἢ περί του

σὺν ἔτι τῇ δοτικῇ συντάσσεται ἔστι τετ τικὸς ὁ λόγος

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

δηλοῖ. κατὰ γῆς κάθημαι. κατ᾽ ἀνθρώπου τὸ ζῶον,
τὸ δὲ κατ᾽ οὐλύμποιο καρήνων, ἀντὶ τοῦ ἀπό. αἰτια
τικῇ δέ, ὅταν τὸ παραβαλλόμενόν τε καὶ ὅμοιον.
οἷον, καθ᾽ ὅμηρον. κατὰ νοῦν προχωρεῖ. ἢ τὸ περί τι
καὶ ἔν τινι. καθ᾽ ὁδὸν ταῦτα ἐποίουν. καὶ ἔμενον κα
τὰ χώραν. ἢ χρόνου. ὁ καθ᾽ ἡμᾶς γεγονὼς ἀνὴρ ἔν
δοξος. διά. ἡ δὲ διά, γενικῇ μέν, ἐνέργειάν τινα ἢ
τὸ μέσον δηλοῦσα. διὰ σοῦ ταῦτα ἂν ἄμεινον γί
νοιτο. καὶ ἐπορευόμην δι᾽ ἀγορᾶς. αἰτιατικῇ δέ,
αἰτίαν. διὰ σὲ ταῦτα γράφω. ὅμηρος δὲ καὶ τὸ μέ=
σον αἰτιατικῇ ἐνίοτε φράζει. διά τε ἔντεα καὶ μέλαν
αἷμα. μετά. ἡ δὲ μετά, γενικῇ μέν, τὸ ὁμοῦ ση=
μαίνουσα. ἡδὺς μετὰ φίλων ὁ βίος. τὸ δὲ μετὰ τρι
τάτοισιν ἄνασσε, ποιητικόν. αἰτιατικῇ δέ, τὸ ὕστε
ρον. μετὰ τὴν ἑορτήν. καὶ πλάτων μετὰ σωκράτη.
παρά. ἡ δὲ παρά, γενικῇ μέν, τὴν ἀπὸ προσώπου
σημαίνουσα κίνησιν. οἷον παρὰ θεοῦ τἀγαθά. ἡ
μὲν γὰρ ἀπὸ καὶ ἐκ, τῇ ἀπὸ τόπου μάλιστα κινή
σει οἰκεῖαι. ἡ δὲ παρὰ καὶ πρός, τῇ ἀπὸ προσώπου.
δοτικῇ δέ, στάσιν καὶ τὸ ἐγγύς. παρ᾽ ἐμοὶ διατρί=
βει. αἰτιατικῇ δέ. κίνησιν ἐπί τι. παρὰ σὲ ἔρχομαι.
ἢ τὸ διατί. παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρία. ἢ τὸ ἔξω
σκοποῦ καὶ ἐπαγγελίας. οἷον, παρὰ γνώμην συμ
βαίνει. ἀντί. ἡ δ᾽ ἀντί, ἀεὶ γενικῇ. ἀντὶ πολλῶν.
ἀνθ᾽ ἑνός. ἐπί. ἡ δ᾽ ἐπί, γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτια=
τικῇ. γενικῇ μέν, χρόνον δηλοῦσα. ἐπὶ ἄρχοντος
ἀθήνησι πυθοδώρου. ἢ τὸ περί τι καὶ ἔν τινι. ἐπὶ
πολλῶν μάθοι τὶς ἂν τὰ λεγόμενα. ἢ τὸ ἐπάνω.
τὰ τετράποδα ἐπὶ γῆς. δοτικῇ δέ, αἰτιολογοῦσα
τὸ οὗ ἕνεκα. οἷον, ἐπὶ ἀγαθῷ πάντα ἐποίει. ἢ δύ=
ναμιν καὶ αὐτεξούσιόν τι δηλοῦσα. ἐπὶ τῷ βασι=

λεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων. ἢ τὸ ὕστερόν τε καὶ δευτε=
ρος χετον. ἐπὶ τούτοις πολλὰ ἕτερα διέξεισι. ἢ τὸ
ἐπάνω. ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἕστηκεν ἰσχυρᾶ. αἰτια
τικῇ δέ, κίνησίν τινα λέγουσα. ἐπὶ τὴν ἀττικὴν ἐπο
ρεύετο. καὶ γενικῇ δέ, ταυτὸ τοῦτο ἔσθ᾽ ὅτε δηλοῖ.
ἐπὶ οἴκου. καὶ ἐπὶ τῆς χώρας. ὀρθῶς μὲν καὶ ἀττι=
κῶς. οὐ κατὰ πολλὴν δέ τινα χρῆσιν. περί.
ἡ δὲ περί, γενικῇ μέν, αἰτιολογοῦσα. περὶ προθέ=
σεως γράφω. τὸ δὲ περί του δεδοικέναι μοναδι=
κόν. αἰτιατικῇ δέ, κύκλῳ σημαίνουσα καὶ περιποι
ητικὸν ἢ συστατικόν. οἷον, περὶ τὴν πόλιν τὸ στρά
τευμα. τὸ δ᾽ ἐρωήσει περὶ δουρὶ καὶ περὶ πύργῳ,
ποιητικά. ἀμφί. ἡ δὲ ἀμφί, ὡς ὁμόσση
μός τε ἐστὶ καὶ ὁμοιοσύντακτος τῇ περί. συνηθεσ=
τέρα μέντοι γε ἡ περί. ἀπό. ἡ δὲ ἀπό,
ἀεὶ γενικῇ. ἀπὸ δικαίου. ἀφ᾽ ἑτέρου. ὑπό.
ἡ δὲ ὑπό, γενικῇ, αἰτιολογοῦσα τὸ ποιητικόν. οὐ
δ᾽ ὑπὸ πενίας εὐεργετῶ. καὶ ἔτι τὸ ὑποκάτω ση=
μαίνουσα. ὑφ᾽ εἵματος κρύπτοντα χεῖρα. ὁ δὴ καὶ
δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντασσομένη δηλοῖ. ὑπὸ
δένδρον, καὶ ὑπὸ δένδρῳ. ὑπέρ. ἡ δὲ ὑ=
πέρ, γενικῇ μέν, ἐπὶ βοηθείας. οἷον, ὑπὲρ κτησιφῶν
τος ὁ λόγος. καὶ αἰτιολογίας ὁμοίως τῇ περί. ὑ=
πὲρ ὧν εἶπον πάλιν ἐρῶ. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω δη=
λοῖ. ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον. αἰτιατικῇ
δέ, τὸ πλέον τε καὶ ἐπέκεινα, καὶ ὅλως ὑπερκείμε
νον ἀποφέρεται. οἷον, ὑπὲρ ἄνθρωπον τί ἐστιν ὁ=
θεὸς εἰδέναι. συντεθεῖσαι δὲ τοῖς ῥήμασιν αἱ
προθέσεις, τὴν ἰδίαν ἔτι φυλάττουσαι σημασίαν,
ἀπαιτοῦσι τὴν αὐτῶν πτῶσιν ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ἅπασαι. κατηγορῶ σου. ἀφίστημί σου. ὑπερέχω σου. παραινῶ σοι. ὅτι μὴ ἐπὶ τῶν κτητικῶν καὶ περιποιητικῶν. ἐμφοροῦμαι. ἐντρυφῶ. καὶ παραπολαύω σου. καὶ περιτίθημί σοι. ἥ γε μὴν κατὰ συντεθεῖσα καὶ ἐπιτείνει ὁμοιοπτώτως. κατεσθίει πάντα. κάτειπέ μοι. καὶ ταῦτα μέντοι καὶ εἴ τι ὡς σύνθετον οὕτω προφέροιτο ἕτερον, μηδὲ τοῦ προθετικοῦ ἰδιώματος ἀπολείπεσθαι, οὐδὲν ἂν κωλύοι. κατειπεῖν οὖν ἑτέρου. καὶ κατεσθίειν. καὶ καθορᾶν. καλείσθω δὲ τὸ μέν, προθετικόν. τὸ δέ, ῥηματικόν. ἀναστροφή. ἀναστρέφονται δέ, αἱ μὲν μονοσύλλαβοι ἐπὶ τέλει που τῶν ἐπῶν. ὡς ἐπὶ τῶν ὁμηρικῶν ἐκείνων. οὐ μέντοι κακὸς εἴδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ. ἤλθεν ἀργυρότοξος ἀρτέμιδι ξύν. τῶν δὲ δισυλλάβων ἔν τε τοῖς πεζοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐμμέτροις. πλὴν τῆς διά, καὶ ἀνά. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ ἡ μέν, τῇ δία αἰτιατικῇ. ἡ δὲ τῇ ἄνα κλητικῇ. ἄνα λητοῦς υἱέ. ὀρθοτονεῖσθαι γὰρ ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὀρθείᾳ τάσει ἀνάγκη. αἱ δὲ τρίχρονοι, οὔ. οἷον, ἥ τε ἀντὶ καὶ ἡ ἀμφί. ὅθεν οὐδὲ τῷ ι πλεονάζουσαι. οἷον, καταί παραί. ὑπείρ. ἅτε δὴ γενόμεναι τρίχρονοι. ἡ δὲ ἐν προσλαβοῦσα τὸ ι, καὶ γινομένη ἐνὶ καὶ δισυλλαβήσασα καὶ διχρονήσασα ἀναστρέφεται. οἷον, ἡμετέρω ἔνι οἴκω. καὶ ὧ ἔνι κούρη κοιμᾶται. ἐνίοτε δὲ καὶ αἱ δισύλλαβοι διχρονοῦσαι, ὅμως οὐκ ἀναστρέφονται. οἷον, ἰθάκην κατακοιρανέουσι. καὶ εὗρε δὲ πατρόκλῳ περικείμενον. εἰ δὲ μεταξὺ δυοῖν ὀνομάτων ἡ πρόθεσις, τοῦ μὲν κυρίου, τοῦ δὲ προσηγορικοῦ ἢ ἐπιθέτου, ἀναστρέφειν δεῖ. ἵνα τοῦ ὅλου προηγήσηται λόγου. οἷον, ποταμοῦ ἄπο σελλήεντος. καὶ ξάνθω ἔπι δινήεντι. ὡσαύτως δὲ κἂν μεταξὺ κυρίων δυοῖν ἢ προσηγορικῶν κέηται, συνδέσμου μετὰ τὴν πρόθεσιν ἐπιφερομένου. οἷον νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων. ἀγαμέμνονος πέρι καὶ ἀχιλλέως. κἂν μεταξὺ μὲν ἐμπίπτῃ, καὶ μηθὲν ἕτερον μέρος λόγου μεσοσυλλαβῇ, ὑποτάττηται δὲ οὗπερ ἐχρῆν προηγεῖσθαι, ἀναστρέφεται ἔτι. οἷον, ὧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα. ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων. θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς. ἐὰν δὲ μεταξὺ προθέσεως καὶ τοῦ ῥήματος ἢ τοῦ ὀνόματος πρὸς ὃ ἡ πρόθεσις, μέρος λόγου ἕτερον παρεμπίπτῃ, οὐκ ἀναστρέφεται. τῷ δ' ἔπι τυδείδης ὦρτο. εἰ μέντοι εἴη ἐπὶ τέλει τοῦ ἔπους καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἐν στιγμῇ νοήματος, ἀναστρέφεται καὶ μεσοσυλλαβοῦντός του. πάντων δ' ἔπτυσε πολὺ κάτα. καὶ αἱ παθοῦσαι δὲ ἔκθλιψιν τοῦ φωνήεντος οὐκ ἀναστρέφονται. εἰ μὴ στιγμὴ ἐπιφέροιτό τις. ἢ τὸ σημαινόμενον διαφθείροιτο μὴ ἀναστρεφομένης. ὡς ἐπὶ τοῦ στεῦτο γὰρ ἡφαίστοιο πάροισ' ἔμεν ὅπλα. ποιηταὶ μὲν οὖν μετὰ τὰς προθέσεις ἐνίοτε στίζουσι. λογογράφοι δ' οὔ. ὅτι μὴ ἐπὶ τῆς πρός. ταύτην γὰρ μόνην καὶ πρὸ στιγμῆς τάττουσιν. ὡς τὸ καὶ μικρόν τι πρός. ἔνιοι δὲ καὶ κατ' ἔλλειψιν προθέσεων λέγεσθαι τὰ τοιαῦτά φασι. βοῦν σίτου ὠνοῦμαι. ἐνδεῖν γὰρ τὴν διά. πολὺς τὸν λόγον. ἐνδεῖν τὴν κατά. ἡδὺ τῶν φυτῶν ἀναπνεῖ. καὶ δρέπομαι τῶν ἀνθέων. καὶ πίνω τοῦ ὕδατος. καὶ κρεμῶ σε τοῦ ποδός. ἐνδεῖν τὴν ἀπό.

περὶ ἐπιρρήματος.

τὸ δ' ἐπίρρημα, πρὸς τὰ ῥήματα ἔχει τὴν σύνταξιν. αἰεὶ γὰρ ῥήματι προηγεῖται ἢ ἐφέπεται ταῖς λεγο

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

μέναις ἐνεργίαις ἐπιλεγόμενον. ὅθεν καὶ τὴν προ
σηγορίαν ἀπηνέγκατο καὶ τὸν λόγον. ἔστι γὰρ μέ
ρος λόγου ἄπτωτον κατὰ ῥήματος λεγόμενον ἢ
ἐπιλεγόμενον ῥήματι καὶ οἷον ἐπίθετον ῥήματος.
καθάπερ οὖν τὰ τῶν ὀνομάτων ἐπίθετα τῶν κυ
ρίων κατηγορεῖται καὶ προσηγορικῶν, οὕτω δὴ
καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα. κἂν γάρ τοι μεταξὺ τοῦ ῥήμα
τος καὶ ἐπιῤῥήματος τύχῃ παραπεσόντα πλείονα
ἄττα, ὅμως μέντοι αὐτὸ τὸ ἐπίῤῥημα πρὸς τὸ
ῥῆμα ἀναφερόμενον λέγεται. καὶ μὲν δὴ πλείω
πολλάκις συμπλέκοντες ἐπιῤῥήματα, ἑνί τῳ ῥή=
ματι ἀποδίδομεν ἱκανῶς, οἷον καλῶς καὶ εὐσεβῶς
καὶ δεόντως πεποίηκας. κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτο.
ἔχει μὲν οὖν τὰ ἐπιῤῥήματα τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ
ῥῆμα. πλὴν τοῦ κλητικοῦ ἐπιφθέγματος, καὶ τῶν
σχετλιαστικῶν, καὶ θαυμαστικῶν, καὶ τῶν θετικῶν.
τὸ μὲν γάρ τοι, πρὸς κλητικήν. ὦ φίλε πῶλε. τὰ μέν,
πρὸς γενικήν. φεῦ τῶν κακῶν. ὢ τοῦ μεγέθους. τὰ
δέ, πρὸς δοτικὴν ἢ αἰτιατικήν. γραπτέον ἡμῖν. γρα
πτέον ἡμᾶς. ἔστι δὲ χρῆσθαι σχετλιαστικοῖς τε
καὶ θετικοῖς καὶ ἄνευ τινὸς ἐπεκφορᾶς πτωτικῆς.
τὰ μὲν οὖν, πτωτικῶς συντάσσεται. φεῦ τοῦ
μεγέθους. τὰ δέ, ῥηματικῶς. εὖ ἔχει. τὰ δέ, συ
ναμφοτέρως. πόῤῥω ἡμῶν οἰκεῖς, καὶ τὰ μέν, συ=
ναμφοτέρως καὶ ῥηματικῶς. οἷον. πόρρω οἰκεῖ.
τὰ δέ, ῥηματικῶς ἢ πτωτικῶς, οὐκ ἐξ ἀνάγκης δὴ
καὶ συναμφοτέρως. Χρονικά. τῶν δὲ χρονικῶν,
τὸ μὲν νῦν πᾶσι τοῖς τοῦ χρόνου μορίοις συντάσ
σεται. πλὴν τοῦ ὑπερσυντελίκου. νῦν πειρᾶται. νῦν
ταῦτ᾽ ἔγχει. πειρήσομαι. νῦν μὲν δὴ μενέλαος ἐνίκη
σε σὺν ἀθήνῃ. καὶ δηλοῦν μὲν τὸ τοῦ χρόνου ἐνεστη

κός, ἐνεστῶτι συντάσσεται μόνῳ, καὶ ἀρκτικὸν γί=
νεται λόγου. ἀκολουθίαν δέ τινα σῶζον προηγου
μένου, οὐκ αὐτάρκτικόν ἐστι λόγου, καὶ ἀεὶ τῷ δὲ συν
δέσμῳ συνάπτεται. οἷον, ἐγὼ μὲν ᾤμην ταῦτ᾽ ἐκεῖ=
νον ἐρεῖν. νῦν δὲ οὐθὲν τούτων εἴρηκεν. ἀντιπαρά
κειται δὲ τοῦ ἐνεστῶτος νῦν, τὸ αὐτίκα καὶ ἄρτι.
νῦν ποιῶ. ἄρτι πεποίηκα. αὐτίκα ποιήσω. ὁμοί=
ως δ᾽ ἔχει καὶ τὸ χθὲς καὶ αὔριον πρὸς τὸ σήμερον.
εἰρήσθω δέ τοι καὶ αὔριον ἔρχομαι. εἰ πρὸς θυμοῦ
τὸ μέλλον γίνεσθαι ἐπὶ πλέον πιστοῦσθαι. κοι
νὸν δὲ καὶ τὸ ὅτε καὶ τότε. πλὴν τοῦ παρακειμέ=
νου. τὸ δὲ πρώην καὶ πάλαι, ἴδια τοῦ παρῳχη
μένου. πάλαι ποτ᾽ ἦσαν. πρώην ἐλήλυθε. τὸ δὲ ἤ
δη κοινὸν μέλλοντος καὶ παρῆκοντος. ἤδη βεβάδι
κα, ἤδη βαδίσω. λέγεταί τε ἐπὶ τῶν μὴ πολὺ ἀφεσ
τηκότων. ὡς καὶ τὸ πρώην. καὶ τὸ πρὶν ἐν παρελη
λυθότι πρὸς ὁριστικόν. πρὶν εἶπεν. οὐ μὴν ἀλλὰ
καὶ σὺν ἀπαρεμφάτῳ. πρὶν εἰπεῖν, καὶ διὰ μέσου
τοῦ ἢ, πρὶν ἢ εἰπεῖν. ὥσπερ διὰ τοῦ ἂν ἐπὶ μέλλον=
τος πράγματος. πρὶν ἂν γένηται. πρὶν γένηται. ὁ
μοίως δὲ καὶ τὸ ἕως, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ἕως
παρατείνω. καὶ ἕως παρατεῖναι. τὸ δὲ ὅτε ἀδια=
φόρως τοῖς χρόνοις πρὸς ὁριστικόν. εἰ μὴ δυνητι=
κόν τι ἐπινοοῖτο. εὐκτικοῦ γὰρ τὸ δυνητικόν. ὅτε
βούλοιτο. καὶ τὸ οὐκέτι, καὶ τὸ οὐδέποτε, καὶ τὸ
ἀεί. τὸ δὲ οὐδεπώποτε. μόνον ἐπὶ παρῳχημέ
νου. ὥσπερ τοὐναντίον τὸ εἰσαεὶ καὶ αὖθις ἐπὶ
μέλλοντος. εἰσαεὶ ἔσται κίνησις. αὖθις διδάξω.
τὸ δὲ οὔπω παρῳχημένου τε καὶ ἐνεστῶτος. οὔ
πω γίνεται. οὔπω γέγονεν. ἔστι δ᾽ ὡς ἁπλῶς εἰ
πεῖν καὶ πρὸς γενικὴν ἀποδίδομαι τὰ χρονικὰ κτη

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

τικῶς πως. οἷον ποτὲ τοῦ χρόνου. οὐδέποτε τῶν
χρόνων. τό γε μὴν χωρὶς γενικῆς, πολὺ ἐν τῷ λό-
γῳ. ἔστι δὲ καὶ τῶν χρονικῶν, τὰ μέν, ἀναφορικά.
τὰ δέ, ἀπολελυμένα. ὥστε καὶ προηγεῖται ἀλλή-
λων. τότε, ὅτε. τηνικαῦτα, ἡνίκα. τέως, ἕως. ἐπιτα-
τικά. τὰ δὲ ἐπιτατικά, τοῖς τε ἐπιθέτοις τῶν ὀνο-
μάτων συντάσσεται πᾶσιν, ὑπερθετικῶν χρείαν
ἀναπληροῦντα. οἷον, λίαν σοφός. πάνυ τίμιος, καὶ
ἀναφορικῶς. ὁ λίαν σοφός, μεσοσυλλαβοῦντα.
τῶν τε τῆς μεσότητος κατηγορεῖται ἐπιρρημάτων.
οἷον. γράφει πάνυ καλῶς. καὶ τρέχει λίαν ταχέως.
καὶ χωρὶς δὲ ἐπιλέγεται. λίαν πονεῖ. σφόδρα ἐπι
θυμεῖ. αὐτῇ δὲ τῇ μεσότητι καὶ τῶν τούτοις ἰσο-
δυνάμων καθόλου μὲν τὸ ῥηματικόν. ζῇ σωφρό-
νως. ἀξίως γε εὐτυχεῖ. καὶ κατὰ μέρος δέ τοι ὡς ἕκα
στον ἔχει παραγωγῆς, οὕτω δὴ καὶ συντάξεταί γε
τῷ πτωτικῷ. τῇ γὰρ ἀρχῇ συνῳδὸν εἶναι χρεών.
ἀξίως οὖν λόγου, ὅτι ἄξιος λόγου. καὶ ὁμοίως
τοῖς ἄλλοις, ὅτι ὅμοιος τοῖς ἄλλοις. καὶ καταφρονι
τικῶς τῶν εὐτελεστέρων, ὅτι καταφρονῶ τῶν εὐ-
τελεστέρων. οἷον δὴ καὶ τὸ ἄριστα πάντων. κοινὸν
δὲ τῶν τοιούτων καὶ ἡ προσκειμένη τῷ ἔχω γενι-
κή. οὕτως ἔχει γνώμης. πονήρως ἔχω τοῦ σώμα-
τος. τοπικά. τὰ δὲ τοπικά, γενικῇ. ἔξω τῆς χώρας.
ἐνταῦθα τοῦ λόγου. ποῦ γῆς. ἄλλῃ πῃ τῆς οἰκί-
ας. καὶ χωρίς. ἐνταῦθά ἐστιν. σαφέστερον μέντοι καὶ
εὐχρηστότερον ἐπ' ἐνίων τὸ φράζειν προθετοπτώ
τως. οἴκοι ἐν ἀττικῇ. οἴκαδε εἰς τοῦ πολεμάρχου.
πάντα δὲ τὸ προσῆκον σφῖσιν ἠρεμίας τε καὶ κινή
σεως ἕξει προσκείμενον. οἷον, οἴκοι εἰμί. πορεύο-
μαι οἴκαδε. παραθετικά. καὶ τὰ συγκριτικὰ δὲ καὶ ὑ

περθετικὰ ὁμοίως εἰς γενικήν. μᾶλλον τῶν ἄλλων
φιλοσοφεῖ. καὶ μάλιστα πάντων. τὰ δὲ συγκριτικὰ
καὶ πρὸς εὐθεῖαν μεσοσυλλαβοῦντος τοῦ ἤ. μᾶλ
λον ἢ ἄλλοι. ἔτι τὰ ἐπικρυπτικά. κρύφα ἢ λάθρα
τῶν ἄλλων ποιεῖ. καὶ τὰ διαιρετικά. χωρὶς τῶν
ἄλλων. καὶ τὰ ποσότητος. ἅπαξ ἢ δὶς τῆς ἡμέρας.
τρὶς τοῦ μηνός. τετράκις καὶ πολλάκις τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ. καὶ τὰ τακτικά. τὰ δύο ἐφεξῆς τοῦ ἑνός. καὶ
ἡ δευτέρα τῆς νουμηνίας. τὰ δὲ ἀθροιστικά, δοτι
κῇ. ὁμοῦ καὶ ἅμα τοῖς ἄλλοις. καὶ χωρίς. τὰ δὲ ὀ-
μοτικά, αἰτιατικῇ μόνως. μὴ δία οὐκ εἶπον. μὰ δί-
οὐκ εἶπον. τὰ δ' ἐρωτιματικά καὶ ἀοριστούμενα
καὶ ἢ τοπικὰ γινόμενα ἢ τροπικὰ ἐγκλίνεται. εἰ μὴ
τρισυλλαβία κωλύη. οὐθὲν γὰρ ἐγκλίνεται ὑπὲρ
δισύλλαβον ὄν. πόθεν ἔρχῃ. ἐλθὼν δέ ποθεν. πῶς
ἔχει; οὕτω πως ἔχει. ἔξεστι δὲ καὶ τὸ πότε καὶ ποῦ
ἐπ' ἐρωτήσει τῷ ἕως καὶ μέχρι καὶ ἄχρι ὑποτάσσειν.
οἷον, ἕως πότε. ἄχρι που. μέχρι που. τὰ δὲ βεβαιω
τικά, ὁριστικοῖς. λέγει ὅτι ἥξει. οὕτω δὴ κρίνει. τὸ
γε μὴν ὅτι καὶ πρὸς εὐκτικόν. εἰ περὶ παρῳχημένου
τουτέστι διηγηματικῶς. οἷον. ἠγγέλλετο ὅτι γένοι
το. καὶ εἴη. καὶ ἔσοιτο. ὅθεν δῆλον, καὶ ὡς διχῶς τὸ
διηγηματικόν. ἢ γὰρ ἐντονωτέρως. ὡς τὸ ἀπαρέμ
φατον. λέγεται γενέσθαι τί. ἢ ὑπτιωτέρως. ὡς τό,
τε ὁριστικὸν καὶ εὐκτικόν, ὡς εἴρηται. ὅλως δεῖ-
πεῖν τὸ παρεληλυθὸς φιλευτικόν τι ἔοικεν ὄν. ἀπα
γορευτικά. ὁπότε καὶ τὸ ἀπαγορευτικὸν ἀπὸ μὲν
ἐνεστῶτος πρὸς ὑποτακτικόν. δέδοικα μὴ ᾖ. ἀ-
πὸ δὲ παρῳχημένου πρὸς εὐκτικόν. ἐδεδοίκειν
μὴ εἴη. καὶ τὸ ἐπεὶ καὶ ἐπειδὴ χρονικόν, οὐ μόνον
πρὸς ὁριστικόν, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐκτικόν. ἐπειδὴ
γένοιτο. τὰ δ' εὐκτικά, εὐκτικῷ καὶ ὁριστικῷ.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ὡς εἴρηται. Τὰ δὲ παρακελευστικά, τοῖς δευτέροις τῶν προστακτικῶν, καὶ προσέτι τοῖς ἀνυποτάκτοις. ἄγε λέγωμεν. φέρε εἰπέ. τοῖς τρίτοις δὲ τὸ ἀπαγορευτικόν. μὴ λεγέτω. μὴ τυψάσθω. οἰκεῖον δ᾽ ὡς εἴρηται καὶ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι. μὴ γνῷς. μὴ γνώσῃς. μὴ γνῶναι. πλὴν τῇ ὁριστικῇ. ταύτης δὲ τὸ ἀποφαντικὸν ἴδιον. οὐ λέγω. ναὶ λέγω. τὸ δὲ μὴ δι᾽ ἐμὴν ἰότητα, ἀντὶ τοῦ οὔ. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰκαστικά. ἴσως ἐρῶ. εἰ δ᾽ εὐκτικῷ, οὐκ ἂν εἴη χωρὶς συνδέσμου. ἴσως φαίην ἄν. κοινὸν δὲ τοῦτο τῶν ῥηματικῶς συντασσομένων ἁπάντων. οἷον, εὖ ἂν ἔχοι. πόρρω ἂν εἴη. μὴ δ᾽ εἴποιμ᾽ ἄν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. καὶ τὰ παραβολικὰ δέ, ὁριστικοῖς. ὡς εἶπον, οὕτως ἔγραψα. καὶ τὰ δεικτικά, ῥηματικῶς. ἰδοὺ ἧκεν εἰς τέλος. ἰδοὺ ὁ ἀμνός. ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ. καὶ τὰ ἀνετικά. ἠρέμα λέγειν. μόγις δύναται. τὸ δὲ ἀποστατικόν, ἀπαρεμφάτῳ. ὥστε λέγειν. καὶ εὐκτικῷ. ὥστε λέγοι ἄν, καὶ ἔτι ὁριστικῷ. ὥστε λέγει. ἐπιτατικόν τε οὐ μόνον ἐπιρρήματος, ἀλλὰ καὶ ὀνόματός τοι ὁμοιωματικοῦ ἢ παρισωτικοῦ. οἷον, τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε καὶ νοεῖν καὶ λέγειν τὰ δέοντα. τηλικοῦτος, ὥστε ἅπαντας ὑπερβάλλειν. καὶ οὕτως, ὥστε πάντας θαυμάζειν. τὸ δ᾽ ἀποθετικὸν εἶεν, λόγου μακροτέρου πέρας, καί τις ἀρχὴ ἔσται τῶν ἑπομένων. εἶεν, τί δ᾽ ὦ παῖς ὁ τοῦ λαερτίου.

περὶ συνδέσμου.

Ὁ δὲ σύνδεσμος λέξις συνδετικὴ οὖσα τῶν ἑτέρων τοῦ λόγου μερῶν εἰς κατάλληλον σύνθεσίν τε καὶ τάξιν τὰ ὅμοια συνάπτει ἀεί. ὄνομα γὰρ ὀνόματι. καὶ ῥῆμα ῥήματι. καὶ εὐθεῖαν εὐθείᾳ. καὶ ὅλως πτῶσιν ὁμοίᾳ πτώσει. καὶ χρόνον ὁμοίως καὶ ἔγκλισιν. καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ὁμοίως. σύνταξιν δὲ διαφόρως κατὰ τὴν αὐτοῦ διαφορὰν τῶν εἰδῶν ἔχει.

συμπλεκτικός. Τῶν οὖν ἐπὶ πολὺ ἐκφερομένην τὴν ἑρμηνείαν συμπλεκόντων, καὶ διὰ τοῦτο συμπλεκτικῶν καλουμένων, ὁ μὲν καί, προτάσσεται τῶν λέξεων. ὁ δὲ τέ. ἐπιφέρεται ἐγκλινόμενος. θεοί τε καὶ ἄνδρες. καὶ οὕτω τοι ἀλλήλοις συντάσσονται. ὥστε τὸν τὲ προηγεῖσθαι τοῦ καί. ἀρκτικὸς δὲ ὑπάρχων ὁ καί. δεῖ πάντως καὶ ἕτερον καὶ ἐπιφέρεσθαι, ἤτοι ῥῆμα συμπλέκοντα ῥήματι, ἢ ὄνομα ὀνόματι, ὅπως ἔτυχε συντασσόμενος ὁ πρῶτος. εἰ γάρ τις λέγοι. καὶ περιπατεῖ σωκράτης, ἐπιφέροι ἂν ἐξ ἀνάγκης, καὶ διαλέγεται, ἤτοι οὕτω τι. εἰ δὲ καὶ σωκράτης γράφει λέγοι, ἐποίσει δήπου καὶ πλάτων. ἢ ἄλλος τις. καθόλου γάρτοι ἡγούμενος ὁ συμπλεκτικὸς ἢ ὁ διαζευκτικός, ὅμοιον ἀπαιτεῖ μέρος, ἤτοι πτωτικὸν ἢ ἄπτωτον. καὶ εἰ μὲν πτωτικόν, τὴν αὐτὴν πτῶσιν. εἰ δὲ ἄπτωτον, τὴν αὐτὴν ἔγκλισιν. ἀλλ᾽ οὐκ ἐξ ἀνάγκης. οἷον, καὶ γράφω καὶ νοῶ. ἢ γράφω ἢ νοῶ. καὶ ὁ ἐμὸς δοῦλος καὶ σός. καὶ ἔξεστι ἐπὶ τῆς αὐτῆς συντάξεως συνάπτειν ἀρθρικὰς εὐθείας ταῖς γενικαῖς. οἷον, ἄριστα τὰ ὁμηρικὰ ἔπη καὶ τὰ ἡσιόδου. Διαφερούσης δὲ τῆς ἐγκλίσεως, τὸ αὐτὸ ῥῆμα φυλάττεσθαί γε ἀνάγκη. οἷον, καὶ γράφω καὶ γράφοιμι. καὶ ἔλεγες καὶ λέγε. Τῆς αὐτῆς δὲ οὔσης, διάφορα κεῖται τὰ ῥήματα. καὶ περιπατῶ καὶ διαλέγομαι. καὶ πτώσεις δὲ τὰς αὐτὰς ἀπαιτοῦσιν οἵτε συμπλεκτικοὶ καὶ διαζευκτικοί. ἡγούμενοί τε καὶ μεταξὺ τιθέμενοι, ἐπὰν πρὸς τὸ αὐτὸ ἀναφέρων-

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ται ῥῆμα, οἷον, καὶ ἐγὼ καὶ σὺ γράφομεν. ἢ ἐμοῦ ἢ σοῦ φείδεται. ὁ δὲ μέν, λέξεως μέν, οὐδαμοῦ ἀρκτικός, λόγου δέ. ὁ δέ τοι δὲ ἐπιτακτικὸς ὤν, καὶ λόγου καὶ λέξεως ἐπακολουθητικός ἐστι τοῦ μέν, ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ εὗδον παννύχιοι, δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος. τυγχάνει δ' ὁ αὐτὸς καὶ μεταβατικὸς ὤν, ὡς δι' αὐτοῦ γινομένων τῶν περὶ τὸ νόημα καὶ διήγημα μεταβάσεων. ὁ δ' ἀτὰρ καὶ αὐτάρ, ἀρκτικοί. καίτοι τῷ δὲ ἰσοδυναμοῦντες. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. ἀτὰρ οὔ τι μοι ἐθάδε τοῖον. ὁ δ' ἀλλά, ἐστὶν ἐπιτακτικός. τυδεὺς μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής. ὥστ' εἴη ἂν καὶ τοῦ μὲν ἐπακολουθητικὸς δὴ καὶ ὄντος. ὁ δὲ ἢ μὲν καὶ ἢ δέ, ἀρκτικοί. ἀλλ' ὁ μὲν ἢ μὲν λόγου καὶ λέξεως. ὁ δὲ ἢ δέ, λέξεως μόνης, τῷ ἢ μὲν ἐπακολουθῶν. ἢ μὲν ὅσοι ναίουσιν οὐρανόν. ἢ δὲ ὅσοι κληρώσαντο χθόνα. ποιητικοὶ δέ γε οὗτοι. οἷος δὴ καὶ ὁ ἤτοι ἀρκτικὸς λόγου καὶ αὐτὸς ὤν. ἤτοι ὅ γ' ὣς εἰπών, κατ' ἄρ' ἕζετο. διαζευκτικός. οἱ δὲ διαζευκτικοί, τὰ διαζευγμένα συντιθέασιν. καὶ ἢ πρᾶγμα ἀπὸ πράγματος, ἢ πρόσωπον ἀπὸ προσώπου διαζευγνῦντες, τὴν φράσιν ἐπισυνδοῦσιν. νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι ἠὲ σωθῆναι. εἷς δέ τις ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω. ἢ αἴας ἢ ἰδομενεὺς ἢ δῖος ὀδυσσεύς. ὁ γοῦν ἤτοι ἰσοδυναμῶν τῷ ἤ, προτακτικός ἐστι τοῦ ἤ. ἤτοι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον. ἰσοδυναμῶν δὲ τῷ μέν, ἀρκτικὸς γίνεται λόγων τοῖς ποιηταῖς ὡς εἴρηται. ἤτοι ὅ γε ὣς εἰπών. διαζευγνύων μὲν τοίνυν ὁ ἢ ἀορίστως, οὐκ ἄνευ ἑτέρου ἢ λέγεται. ἤτοι προσκειμένου ἢ νοουμένου. ὡρισμένως δέ, εἴτ' οὖν διασαφητικῶς μόνος κεῖ-

ται, βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. σημαίνει γὰρ τὸ καὶ οὐκ ἀπολέσθαι. ὅθεν ἴσως καὶ ἀναιρετικὸς ἂν οἰκείως προσαγορεύοιτο. μοναδικῶς δὲ συντάσσεται καὶ ἀπορρηματικὸς ὢν ἢ λυτικός τις ἀπορρηματικῶς. τί δὲ λαὸν ἤγαγεν ἐνθάδε, ἢ οὐχ ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο. τί δή ποτε ὁ πορνοβοσκὸς τραπεζούντιος ἀγνοεῖ τὸ τοῦ ἢ σημαινόμενον, ἢ ὅτι οὐδὲ πώποτε ἔμαθεν. τὸ δὲ ἢ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός, καὶ τὰ ὅμοια, ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν ἔχει τῶν βεβαιωτικῶν. οἷον δὴ καὶ τὸ ἢ θέμις, τῶν ὁμοιωματικῶν. συναπτικός. οἱ δὲ συναπτικοί, τουτέστιν οἱ ὕπαρξιν μὲν οὔ, ἀκολουθίαν δέ τινα καὶ τάξιν δηλοῦντες, συνάπτουσι μὲν ἀτελεῖς ἐννοίας. συντάσσονται δὲ κατά τε ὀρθὸν καὶ ἀντεστραμμένον. ἢ γὰρ προηγοῦνται ἢ ἐπάγονται. καὶ προηγουμένοις μὲν τὸ ὀρθόν. εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ, ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ. ἐπιφερομένοις δὲ τὸ ἀντεστραμμένον. ἦ κεν γηθήσαι πρίαμος πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε τρῶες, εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοισι. καὶ πρὸς ὑποτακτικὸν μὲν οὖν τὸν εἰ συντακτέον. ἄλλως τε καὶ εἰ σὺν τῷ καὶ λαμβάνοιτο, καὶ ὅλως μεθ' ἑτέρων συνδέσμων. καὶ πρὸς εὐκτικὸν καὶ πρὸς ὁριστικόν, ὡς ἔτυχεν ὁμολογίας ἢ ἀμφιλογίας ἡ ἀκολούθησις. ἔοικε γὰρ ἐπὶ μὲν ὁμολογουμένων, τὸ ὁριστικόν τε καὶ ὑποτακτικὸν βούλεσθαι. ἐπὶ δὲ ἐνδοιαζομένων, τὸ εὐκτικόν. ὅθεν δὴ καὶ τὸν δυνητικὸν ἂν ἐπὶ τὸ τοιοῦτο οἰκειοτέρως ἂν ἀποδοίημεν. οἷον, εἰ ἦδο-

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

μὴ τἀγαθὸν εἴη, ταύτῃ ἂν ὁρίζοιτο ἡ εὐδαιμονία.
ἀλλ᾽ οὐκ ἀεὶ οὕτως ἡ χρῆσις. κατὰ παρῳχημένου
γε μὴν πράγματος τὸ ὁριστικὸν ἀεί. εἰ ἦν. εἰ καὶ ἦν.
παρασυναπτικός. Παραπλησίως δέ τοι καὶ
οἱ παρασυναπτικοὶ συντάσσονται. πλὴν ὅτι καὶ
ὕπαρξιν μετὰ τάξεως σημαίνουσιν οὗτοί γε. αἰ-
τιολογικός. Οἱ δ᾽ αἰτιολογικοί, προτακτικοί τέ
εἰσι τῶν λέξεων, πλὴν τοῦ γάρ, καὶ κατ᾽ ὀρθὸν καὶ
ἀντεστραμμένον συντάσσονται. καὶ τὰ ὑποτακτι-
κὰ τῶν ῥημάτων ποιοῦσιν ἔνιοι τούτων. ἐὰν μάθω
ἵνα διδάξω. καὶ ἐπιρρηματικῶς. ἐπειδὰν διδάξω.
ἢ ὅταν διδάξω. Ὅ γε μὴν ἵνα καὶ τὰ ἰσοδυνα-
μοῦντα, καὶ πρὸς εὐκτικὸν ἔτι συντάσσονται, εἰ πε-
ρὶ παρῳχημένου ὁ λόγος. οἷον, ἀφίκετο, ἵνα θεῷ-
το. καὶ πρὸς ὁριστικὸν παρατατικόν, ἔνθα τι περὶ
παρῳχημένου ἀξιοῦμεν ὑπάρχειν ἢ μή. οἷον, ἐ-
χρῆν αὐτὸν λαβεῖν συγγραφήν, ἵν᾽ εἶχεν ἀπαιτεῖν
κατὰ νόμους. Τό γε μὴν ὅπως ἀντὶ τοῦ πῶς
παραγγελματικῶς πρὸς ὁριστικὸν μέλλοντα.
σκοπεῖτε δὲ τοῦτο ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσιν. ἄλ-
λως δὲ παντὶ ἐφαρμόττει χρόνῳ. Πρὸς ὁριστι-
κὸν δὲ τὸ ὅτι, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ὅτι οὐδεὶς
μισθός, οὐδὲ τέχνη. Τὸ δὲ ἐφ᾽ ᾧ, πρός τε ὁριστικὸν
καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον. ἐφ᾽ ᾧ ἔγραψεν. ἐφ᾽ ᾧ κομι-
οῦται. ἐφ᾽ ᾧ μεμνῆσθαι. Τὸ δὲ ἕνεκα, γενικῆς. Τὸ δὲ
οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ᾽ ἀρητῆρα, ἰωνικόν. Ὁ
δὲ γάρ, παντὶ μέρει λόγου ὑποτάσσεται, καὶ ἀρ-
κτικὸς οὐδαμοῦ ἐστιν. ἡ γάρ. οὐδὲ γάρ. οὐ δὲ δρύ-
αντος υἱός. ἐναντιωματικοί. Οἱ δὲ λεγόμενοι ἐ-
ναντιωματικοί, καὶ προτάσσονται τῶν λέξεων καὶ
ὑποτάσσονται. λόγου μέντοι προτάσσεσθαι οὐ-

δαμοῦ πεφύκασιν. ἔκαμον παραινῶν, ἀλλ᾽ ὅμως
παραινέσομαι ἔτι. καίτοι σπεύδων, ὅμως οὐκ ἔσ-
χον καταλαβεῖν. συλλογιστικοί. Τῶν δὲ
συλλογιστικῶν, οἷον τῶν ἐπιφοραῖς τε καὶ συμ-
περάσμασι προσῳκοιωμένων, ὁ ἀλλὰ ἢ ἀλλὰ
μήν, προτακτικός ἐστι λέξεως μόνως. Οἱ δ᾽ ἄλ-
λοι πάντες καὶ προτάσσεσθαι καὶ ὑποτάσσε-
σθαι δύνανται. πᾶς ἄνθρωπος ζῷον, ἀλλὰ μὴν
πᾶν ζῷον οὐσία. πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐσία.
ἀπορρηματικοί. Οἱ δ᾽ ἀπορρηματικοί, ἐπ᾽ ἀπο-
ροῦντι καὶ ἐρωτῶντι εἰς χρῆσιν ἥκουσιν. ἆρ᾽ οὖν ἀ-
γαθὸν τὸ ἡδύ; προηγοῦνται δὲ τῶν λόγων, εἰ μή
τί γε καθ᾽ ὑπερβατόν. παραπληρωματικοί.
Οἱ δὲ παραπληρωματικοί, τὸ μὲν ὄνομα ἔσχον ἀ-
πὸ τοῦ τὴν φράσιν παραπληροῦν, ἢ μέτρου ἢ κό-
σμου χάριν. ἔχουσι δὲ καὶ σημασίαν διάφορον. οἷ-
ον ὁ γέ, μειωτικός. ὁ δή, περιγραφικὸς καὶ μεταβα-
τικὸς καὶ βεβαιωτικός. ὁ ἄν, δυνητικὸς καὶ ἀοριστι-
κός. πάντες γε μὴν τοῖς ἑτέροις τοῦ λόγου μέρε-
σιν ὑποτάσσονται. οἷον, ἄλλοι μὲν ῥὰ θεοί. ὁ δὲ ἄν,
καὶ ὑποτάσσει ἀοριστολογικὸς ὤν. ὅσα ἂν λέγῃς,
ὅσα ἂν εἴπῃς. δυνητικὸς δέ. κατὰ μὲν ἐνεστῶτος καὶ
μέλλοντος, πρὸς εὐκτικόν. οὐκ ἂν λέγοις. οὐκ ἂν
φαίης. οὐκ ἂν λέξοις. εἴτε προστάσσοιτο, εἴτε ἐπιτάσ-
σοιτο. καὶ πρὸς ὁριστικόν, οὐκ ἂν ἐρεῖς. ἀλλὰ σπα-
νίως τοῦτό γε. κατὰ δὲ παρῳχηκότος πρὸς ὁριστικόν.
οὐκ ἂν εἶπες. ἢ ἔλεγες. ἔτι δὲ γνωριμώτερον ἂν μὲν
καὶ πρὸ τοῦ ῥήματος καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα δύνηται ὁ
ἂν θεωρεῖσθαι ἀδιαφόρως πρὸς εὐκτικόν. ἂν δὲ
μὴ ἐπαμφοτερίζῃ τοῖς τόποις, πρὸς ὑποτακτικὸν
μόνον. Καὶ μεταλαμβάνοντες τὸ ἀπαρέμφα-

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

τὸν πρὸς τὴν τοῦ ὁριστικοῦ κατάλληλον σύνταξιν, λέγομεν δυνητικῶς κατὰ τὰς τρεῖς τοῦ χρόνου διαφοράς. λέγειν ἄν. εἰπεῖν ἄν. καὶ ἐρεῖν ἄν. καὶ πρὸς μετοχήν. εἰπόντας ἄν, καὶ ἐροῦντας. καὶ εἰπὼν ἄν, καὶ εἰπόντων. ὁμοίως ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἥκιστα δὲ ὁ παρακείμενος τοῦ ἂν ἐπιδεκτικός. τὰ μὲν δὴ μέρη οὕτω συντάσσοντες, κατάλληλον ἂν ποιοῖμεν τὸν λόγον.

περὶ τοῦ ἀπαγγέλλειν διαστολῆς.

Ἀπαγγέλλειν δὲ τὰ συντεταγμένα μὴ μόνον καθ᾽ ὑπόκρισίν τε καὶ προσῳδίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ διαστολήν. οὕτω γὰρ ἂν ἡ τοῦ λόγου διάνοια εἴη συμφανεστέρα. καὶ γράφοντας οὖν τι στικτέον εἰς διαστολήν. καὶ φθεγγομένους διακριτέον τριχῶς. ἢ γὰρ τελείως. ἢ ἀτελῶς. ἢ μέσως. ἔνθα μὲν γὰρ τὰ περὶ τὴν ἔννοιαν συναποτελούμενα λήγει τοῖς κώλοις, διασταλτέον ἐπὶ τέλει ἐννοίας τὸν λόγον καὶ πλέον τι χρόνον ἀποστηματιστέον εἰς ἀπόδοσιν τοῦ τελείου. ἔνθα δὲ ἀτελῶς πάμπαν ἔχει. ὑπομένοντας τι τῆς φωνῆς καὶ ἐπ᾽ ἐλάχιστον διαστηματίζοντάς τε ἀπαγγελτέον. μέσως δέ τοι, τὰ κώλων τε καὶ τοῦ ἐντελοῦς ἀπαρκτικὰ κόμματα ἀποδοτέον. δίον, ἐγὼ μὲν διδάσκω, σὺ δὲ μανθάνεις. καὶ στίζειν δὲ γράφοντας κατὰ τὰς εἰρημένας διαφοράς, τὸ μὲν τέλειον ἐφεξῆς ἐν τῷ μέσῳ. τὸ δ᾽ ἀτελὲς παρεκκλίνοντας πρὸς τὸ κάτω. τὸ δὲ μέσον παρεκκλίνοντας πρὸς τὸ ἄνω. καὶ περὶ μὲν κλίσεως καὶ σχηματισμοῦ καὶ διαιρέσεως καὶ ὀνομασίας καὶ προσῳδίας καὶ ὀρθογραφίας καὶ χρόνου καὶ συντάξεως τῶν γραμματικῶν, καὶ ὅλως περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ. ἔστω δὴ εἰρημένον ἀποχρώντως. ὡς ἐν εἰσαγωγῇ. τὸ γὰρ ἐπὶ πλέον καὶ ἀκριβέστερον περὶ τούτων εἰπεῖν. ἥκιστ᾽ ἂν τῆς παρούσης εἴη προθέσεως. μετὰ ταῦτα δὲ ὅπως δὴ ἐρωτηματίζειν κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν τήνδε ἡμῖν μέθοδον, λέγωμεν.

Περὶ ἀνωμάλων ῥημάτων κατὰ στοιχεῖον.

ἀρχὴ τοῦ α.

Ἄγαμαι. μέλ. ἀγάσομαι. ἀό. ά. ἠγάσθην. μέσος ἀό. ἠγασάμην. ἄγω. μ. ἄξω. ἀό. β. ἤγον. καὶ ἀττικῶς ἤγαγον κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. παρακεί. ἦχα. καὶ ἀττικῶς ἀγήοχα. ἄγνυμι. μ. ἄξω. μέσος παρακεί. ἀττικῶς ἔαγα. ἐξ οὗ τὸ κατέαγα. ἀό. ά. ἔαξα. ὅθεν τὸ κατέαξα. αἱροῦμαι. μ. αἱρήσομαι. παρακεί. ἥρημαι. ἀό. ά. ἡρέθην. μέσος. ἀό. β. εἱλόμην. ἀπὸ τοῦ ἕλω ἀχρήστου. ὅθεν καὶ τὸ εἷλον. αἰσθάνομαι. μ. αἰσθήσομαι. παρατα. ᾐσθόμην. μέσος β΄ ἀό. ᾐσθόμην. ἀπὸ τοῦ αἰσθέομαι ἀχρήστου. ἀλέξω. μ. ἀλεξήσω. ἀπὸ τοῦ ἀλεξέω ἀχρήστου. ἁμαρτάνω. παρατα. ἡμάρτανον. μ. ἁμαρτήσομαι. παρακεί. ἡμάρτηκα. ἀό. β΄ ἥμαρτον. ἀπὸ τοῦ ἁμορτέω, ῶ ἀχρήστου. ἀνοίγω. μ. ἀνοίξω. ἀό. ἀνέωξα ἀττικῶς. μέσος παρακεί. ἀνέωγα. ὁ παθητικὸς παρακεί. ἀνέῳγμαι. ὁ ἀό. ά. ἀνεῴχθην. ἀπεχθάνομαι μ. ἀπεχθήσομαι. παρακεί. ἀπήχθημαι. μέσος β΄ ἀό. ἀπηχθόμην. ἀπὸ τοῦ ἀπεχθέομαι ἀχρήστου. αὐξάνω καὶ αὔξω. μ. αὐξήσω. ὡς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ θέματος αὐξέω, ῶ. ἀό. ά ηὔξησα. ἁλίσκομαι. μ. ἁλώσομαι. ὁ β΄ ἀό. ἥλων καὶ ἑάλων ἀττικῶς. παρὰ τὸ ἁλόω, ῶ ἁλῶ. ὅθεν ἡ μετοχὴ ὁ ἁλούς, τοῦ ἁλόντος. ἀμφιέννυμι. μ. ἀμφιέσω. ὁ παθητικὸς παρακεί. ἠμφίεσμαι. ἀναγινώσκω. παρατα. ἀνεγί-

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

νώσκον. μ. ἀναγνώσομαι. παρακεί. ἀνέγνωκα. ἀό. β' ἀνέγνων. ἀπὸ τοῦ ἀναγνόω, ῶ. ἀναγνῶμι ἀχρήστου. ἀναῤῥηγνύω καὶ ἀναῤῥήγνυμι. μ. ἀναῤῥήξω. ἀπὸ τοῦ ἀναῤῥήσω. ἀποχρῇ. ἀπρόσωπον. μ. ἀποχρήσει. ἀό. ἀπέχρησε. ἀπὸ ἀποχρέει παλαιοῦ.

ἀποδιδράσκω. μ. ἀποδράσω. ἀό. ά ἀπέδρα. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἀπέδραμεν. ἀριστοφάνης. δεῦρο δ' ἂν οὐκ ἂν ἀπέδραμεν. τὸ τρίτον ἀπέδραν. σοφοκλῆς. ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν. ἡ μετοχὴ ὁ ἀποδράς. ὅμηρος ὀδυσσείας. π. νῦν δ' ἂν θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ διὸς ἀποδράς. ἀπὸ τοῦ ἀποδράω, ἀπόδρημι ἀχρήστου. ὁμοίως δὲ καὶ ὑποδιδράσκω. καὶ διαδιδράσκω. ἀναπεταννύω καὶ ἀναπετάννυμι. μ. ἀναπετάσω. ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω, ῶ. ἀποδεικνύω καὶ ἀποδείκνυμι. μ. ἀποδείξω. ἀπὸ τοῦ ἀποδείκω. ἀπολέω, ῶ. μ. ἀπολέσω. παρακεί. ἀπώλεκα. καὶ ἀττικῶς ἀπολώλεκα. καὶ μέσος παρακεί. ἀπῶλα. καὶ ἀττικῶς ἀπόλωλα. μέσος β' ἀό. ἀπολώμην. ἀπὸ τοῦ ἀπόλλω ἀχρήστου. τὰ γὰρ ἐν χρήσει ἀπολλύω καὶ ἀπόλλυμι. ἀποσβεννύω καὶ ἀποσβέννυμι. μ. ἀποσβέσω. ἀό. β' ἀπέσβην. ἀποτέμνω. μ. ἀποτεμῶ. καὶ ἀποτμήσω. ἀό. β' ἀπέτεμον. ἀπαυράω, ῶ. ἀό. ἀπηῦρα. ἀποκλαίω. μ. ἀποκλαύσω. ἀπὸ τοῦ κλαύω παλαιοῦ. ἀναμιμνήσκω. μ. ἀναμνήσω. ἀό. ἐμνήσθην. ἀπὸ τοῦ ἀναμνάω παλαιοῦ. ἀρέσκω. μ. ἀρέσω. ἀπὸ τοῦ ἀρέω παλαιοῦ. ἀφίσταμαι. μ. ἀποστήσομαι. ἀό. β' ἀπέστην. μέσος ἀπεστάμην. ἀπὸ τοῦ ἀφιστάω ἀχρήστου. ἄχθομαι. μ. ἀχθέσομαι. ἀό. ά ἠχθέσθην. ἀπὸ τοῦ ἀχθέομαι ἀχρήστου.

ἀρχὴ τοῦ β.

βάλλω. μ. βαλῶ. ἀό. ἔβαλον. παρακεί. βέβληκα. ἀπὸ τοῦ βλῶ βλήσω. βλαστάνω. μ. βλαστήσω. ἀό. ἔβλαστον. ἀπὸ τοῦ βλαστέω, ῶ. βούλομαι. μ. βουλήσομαι. παρακεί. βεβούλημαι. ἐβεβουλήμην. ἐβουλήθην. ἀπὸ τοῦ βουλέομαι ἀχρήστου. βαίνω. μ. βήσομαι. ἀό. ά ἔβην. ἀπὸ τοῦ βάω βῆμι ἀχρήστου. βιόω. μ. βιώσω. ὁ β' ἀό. ἐβίων, ἐβίως. ἐβίω. ἡ μετοχὴ ὁ βιούς. παρὰ τὸ βιόω βιῶμι ἀχρήστου. βιβρώσκω. ὅθεν διαβιβρώσκω. μ. βρώσω. ἀπὸ τοῦ βρόω ἀχρήστου.

ἀρχὴ τοῦ γ.

γαμέω, ῶ. μ. γαμήσω. ἀό. ά ἔγημα. ἀπὸ τοῦ γήμω ἀχρήστου. γείνομαι. μ. γενοῦμαι. μέσος ἀό. ά ἐγεινάμην. γηθέω, ῶ. γηθήσω. ὁ μέσος παρακεί. γέγηθα. ἀπὸ τοῦ γήθω ἀχρήστου. γηράσκω καὶ γηράω, ῶ. ἄχρηστον. μ. γηράσω. γρηγορέω, ῶ. μ. γρηγορήσω. μέσος παρακεί. ἐγρήγορα. ὁ ὑπερ. ἐγρηγόρειν. γίνομαι καὶ γίγνομαι. μ. γενήσομαι. ἀπὸ τοῦ γενάομαι, ῶμαι. παρακεί. γεγένημαι. μέσος ἀό. ά ἐγενησάμην. μέσος ἀό. β' ἐγενόμην. μέσος παρακεί. γέγονα. ἀπὸ τοῦ γείνω ἀχρήστου. γινώσκω. ἐγίνωσκον. μ. γνώσομαι παρακεί. ἔγνωκα. ἀό. β' ἔγνων. ἀπὸ τοῦ γνόω, ῶ. γνῶμι. ἡ μετοχὴ ὁ γνούς, τοῦ γνόντος.

ἀρχὴ τοῦ δ.

δαίω. μ. δαήσω. ὁ παθητικὸς παρακεί. δέδασμαι καὶ δεδάημαι. ὁ β' ἀό. ἐδάην. ἀπὸ τοῦ δαέω ἀχρήστου. δάκνω. ἔδακνον. μ. δήξω. ἀό. β' ἔδακον. ἀπὸ τοῦ δήκω ἀχρήστου. δεῖ. ἀντὶ τοῦ πρέπει

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

καὶ χρεία ἐστί. μ. δεήσει. ἀό. ἐδέησε. ὁ παρατα. ἔδει.
τὸ ἀπαρέμφατον δεῖν. Δείδω. τὸ φοβοῦμαι. ποι
ητικὸν ῥῆμα. μ. δείσω. παρακεί. δέδεικα. καὶ ἰωνι=
κῶς δέδια. ὁ μέσος δέδοικα. καίτοι ὤφειλε δέδοι
δα. ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τοῦ τριπλοῦ δ,
τὸ ὕστατον ἐτράπη εἰς τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ
ἐνεργητικοῦ κ. ὑπερ. ἐδεδοίκειν. μέσος παρακεί. δέ
δια. μέσος ὑπερ. ἐδεδίειν. Δέομαι. μ. δεήσομαι.
παρακεί. δεδέημαι. ὁ ἀό. ά ἐδεήθην. ἀπὸ τοῦ δεέο=
μαι, δεοῦμαι. Διαζωννύω καὶ διαζώννυμι. μ. δια
ζώσω. ἀπὸ τοῦ διαζόω, ζῶ. Διαλαγχάνω. ἀό. β΄ διέ
λαχον. ἀπὸ τοῦ διαλήχω. Διδάσκω. ἐδίδασ
κον. μ. διδάξω. ἀπὸ τοῦ διδάχω. ἀό. ά ἐδίδαξα.
Διαφθείρω. μ. διαφθερῶ. μέσος παρακεί. διέφθο=
ρα. Δοκέω, ῶ. μ. δόξω. ἀπὸ τοῦ δόκω ἀχρήστου.
ὁ ἀό. ά ἔδοξα. τὸ δὲ δεδόκηκα. ἀπὸ τοῦ δοκέω, ῶ.
Δύνω καὶ δύω καὶ δῦμι. μ. δύσω. ἀό. β΄ ἔδυν.
ὅθεν τὸ κατέδυν καὶ ἀνέδυν.

ἀρχὴ τοῦ ε.

ἔδραμον. ἀπὸ τοῦ τρέχω. δραμοῦμαι. ἀό. β΄ ἔδρα
μον. ἀπὸ τοῦ δρέμω. ἐγκαλέω, ῶ. μ. ἐγκαλέσω.
παρακεί. ἐγκέκληκα. ἐγείρω. μ. ἐγερῶ. ὁ ἀό. ά ἤ=
γειρα. ἐγχέω. ὁ μ. ἐγχεύσω. ἀπὸ τοῦ ἐγχεύ=
ω. ὁ ἀό. ά ἐνέχεα καὶ ἐνέχευα. αἰολικῶς. εἴδω
ἄχρηστον. μ. εἴσομαι. καὶ εἰδήσω, ἀπὸ τοῦ εἰδέω
ἀχρήστου. μέσος παρακεί. οἶδα. ὑπερ. ᾔδειν. ὤφει
λε δὲ εἶναι εἴδειν. τρέπεται δὲ τὸ ε εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπο
γράφεται. τὸ ἀπαρέμφατον εἰδέναι. ἡ μετοχὴ ὁ εἰ
δώς. εἶπα. ἀό. ά. ἀφ᾽ οὗ ἡ μετοχὴ ὁ εἴπας. καὶ εἶπον
ἀό. β΄. ἀπὸ τοῦ ἔπω ἀχρήστου. ἔδω. τὸ ἐσθίω. ὁ
παρακεί. ἐδήδοκα. εἰσπλέω, μ. εἰσπλεύσω.

ἀπὸ τοῦ πλεύω. ἔρχομαι. μ. ἐλεύσομαι. μέ=
σος παρακεί. ἤλυθα. καὶ ἀττικῶς ἐλήλυθα. ἀό. β΄ ἤ=
λυθον, καὶ ἦλθον. ἦλθες. ἦλθε. κατὰ σύγκοπην. ἀ=
πὸ τοῦ ἐλεύθω ἀχρήστου. ἔρομαι. μ. ἐρήσο=
μαι. ὁ β΄ ἀό. ἠρόμην. ἕζω. μ. ἕσω. ἀό. ά εἷσα. ἐκ
καίω καὶ ἐκκάω ἀττικῶς. μ. ἐκκαύσω. ὁ ἀό. ἔκηα. ἔμ
μορα μέσος παρακεί. ἀπὸ τοῦ μορέω, ῶ. μέμορα. καὶ
ἔμμορα. ἢ ἀπὸ τοῦ μείρω. μερῶ. μέμορα. καὶ ἔμμο
ρα. ἐμπίπτω. μ. ἐμπεσοῦμαι. παρακεί. ἐμπέ
πτωκα. ἀό. β΄ ἐνέπεσον. ἐμπίπρημι. μ. ἐμπρήσω.
ἔολπα, ἀπὸ τοῦ ἔλπω ἀχρήστου, μέσος πα=
ρακεί. παρὰ ποιηταῖς. ἔρω ἄχρηστον. μ. ἐρῶ.
παρακεί. εἴρηκα. ἀπὸ τοῦ ἐρέω ἀχρήστου. εὑ=
ρίσκω. μ. εὑρήσω. παρακεί. εὕρηκα. ὁ παθητικὸς πα
ρακεί. εὕρημαι. ὁ ἀό. εὑρέθην. ἀό. β΄ εὗρον. ἀπὸ τοῦ
εὑρέω, ῶ. ἀχρήστου. ἕω. τὸ πορεύομαι ἄχρη=
στον. ἀφ᾽ οὗ ὁ μέσος παρακεί. ἧα. ὁ ὑπερ. ᾔειν.
ἐν χρήσει. ὅθεν τὸ διεξῄειν. ἔρρω. ὁ μ. ἐρρήσω. ἀ
πὸ τοῦ ἐρρέω ἀχρήστου. ἔχω. μ. ἕξω. καὶ σχή
σω. παρακεί. ἔσχηκα. ἀό. β΄ ἔσχον. ἀπὸ τοῦ σχέω,
σχῶ. ἀχρήστου. τὸ προστακτικὸν σχές, καὶ ἐπίσ=
χες. τὸ εὐκτικὸν σχοίην. ἀφ᾽ οὗ τὸ κατέσχημαι. ὁ
ἀό. κατεσχέθην. τὸ δὲ ἕξω δασύνεται. ὅθεν τὸ ἀ=
φέξομαι.

ἀρχὴ τοῦ ζ.

ζεύγνυμι καὶ ζευγνύω. μ. ζεύξω. ἀπὸ τοῦ ζεύγω.
ζωννύω καὶ ζώννυμι. μ. ζώσω.

ἀρχὴ τοῦ θ.

θάπτω. μ. θάψω. ἀό. ά ἔθαψα. ἀό. β΄ ἐτάφην. θέ=
λω. μ. θελήσω. ἀό. ά ἐθέλησα. καὶ ἐθέλω ἐθελήσω.
ἀόρισ. β΄ ἠθέλησα. θνήσκω. ἔθνυσκον. μελ.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

θαμοῦμαι. ὅυ τὸ θέμα θείμω ἄχρηστομ. ἀό. β' ἔθαμομ. παρακεί. τέθμηκα. ἀπὸ τοῦ θμάω. μέσος παρακεί. τέθμαα. τὸ ἐυκτικόμ. τεθμαίημ. τὸ ἀπαρέμφατομ. τεθμᾶμαι. ἡ μετοχή. τεθμεώς.

ἀρχὴ τοῦ ι.

ἵκμοῦμαι. ὅθεμ τὸ ἀφικμοῦμαι. μ. ἵξομαι. ἀό. β' ἱκόμημ. παράκει. ἷγμαι. ἀπὸ τοῦ ἵκομαι ἀχρήστου. ἱλάσκομαι. μ. ἱλάσομαι. ἀπὸ τοῦ ἱλάω ἀχρήστου. μέσος ἀό. ά ἱλασάμημ. ἵσταμαι. ὅθεμ τὸ ἀφίσταμαι καθίσταμαι. ὁ μ. στήσομαι. ὁ β' ἀό. ἔπτημ. ἀπὸ τοῦ ἱστάω, ἵστημι ἀχρήστου. παρατα. ἱστάμημ, ἵστασο καὶ ἵστω, ἵστατο.

ἀρχὴ τοῦ κ.

καίω καὶ κάω. ὁ μ. καύσω. ὁ παθητικὸς β' ἀό. ἐκάημ. κλαίω καὶ κλάω ἀττικῶς. ὁ μ. κλαύσω καὶ κλαιήσω. ἀπὸ τοῦ κλαιέω ἀχρήστου. καθίζω καθέζομαι. ὁ μ. β' καθεδοῦμαι. κάθημαι. μ. καθήσομαι. καθίημι. ἀό. ά καθῆκα. κλάζω. ὁ μ. κλάγξω. ἀπὸ τοῦ κλάγγω ἀχρήστου. ἀό. ά ἔκλαγξα. παρακεί. κέκληγα. κάμμω καὶ κάμω. ὁ μ. καμοῦμαι. ἀό. β' ἔκαμομ. παρακεί. κέκμηκα. ἀπὸ τοῦ κμῶ. μ. κμήσω. κορέω, ῶ. καὶ κορέμμυμι καὶ κορεμμύω. μ. κορέσω. κρεμάζω καὶ κρεμάω, ῶ. καὶ κρέμαμαι. μ. κρεμάσω. κρυβεὶς καὶ ἐκρύβημ ἀό. β'. ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι, ἢ κρύβομαι παλαιοῦ, ὁ μ. κρύψομαι. καταδαρθάμω. ὁ μ. καταδαρθήσομαι. ὁ β' ἀό. κατέδαρθομ. ἀπὸ τοῦ καταδάρθω ἀχρήστου. καλέω. ὁ μ. καλέσω. ὁ παρακεί. κέκληκα. ἀπὸ τοῦ κεκάλεκα κατὰ συγκοπὴμ καὶ τροπὴμ τοῦ ε εἰς η. κεραμμύω καὶ κεράμμυμι. ὁ μ. κεράσω. ὁ παθητικὸς παρακεί. κεκέραμαι. καὶ κατὰ συγκοπὴμ κέκραμαι. κρέμαμαι. ὁ μ. κρεμάσομαι.

ἀρχὴ τοῦ λ.

λαγχάμω. ὁ μ. κληρόσομαι. ἀπὸ τοῦ κληρόω, ῶ. παρακεί. λέλογχα. καὶ ἀττικῶς ἔιληχα. ὁ β' ἀό. ἔλαχομ. ἀπὸ τοῦ λήχω. λήξω. λαμβάμω. ἐλάμβαμομ. μ. λήψομαι. ἀπὸ τοῦ λήβω ἀχρήστου. ὅθεμ ὁ β' ἀό. ἔλαβομ. παρακεί. λέλειφα. καὶ ἀττικῶς ἔιληφα. ὁ ὑπερ. ἐιλήφειμ. λαμθάμω. ἐλάμθαμομ. μ. λήσομαι. ἀπὸ τοῦ λήθω. μέσος παρακεί. λέληθα. ἀό. β' ἔλαθομ. παρακεί. λέλησμαι. μέσος ἀό. β' ἐλαθόμημ.

ἀρχὴ τοῦ μ.

μαίμομαι. ὁ μ. μαμοῦμαι. ὁ μέσος παρακεί. μέμημα, ὁ β' ἀό. ἐμάμημ. μαμθάμω. ἐμάμθαμομ. ὁ μ. μαθήσομαι. ἀπὸ τοῦ μαθέω, ῶ. ὁ παρακεί. μεμάθηκα. ὁ ἀό. β' ἔμαθομ. ἀπὸ τοῦ μήθω ἀχρήστου. μάχομαι. ὁ μ. μαχοῦμαι καὶ μαχέσομαι. ἀπὸ τοῦ μαχέομαι ἀχρήστου. ὁ μέσος ἀό. ά ἐμαχεσάμημ. μείρω ἄχρηστομ. μέσος παρακεί. μέμορα. καὶ ἔμμορα ποιητικόμ. ὁ παθητικὸς παρακεί. ἔιμαρμαι. μέλομαι. ὁ μ. μελήσω. ἀπὸ τοῦ μελέω ἀχρήστου. ὁ μέσος παρακεί. μέμηλα ποιητικόμ. μέμμημαι. ἀπὸ τοῦ μμάομαι. ὁ ὑπερ. ἐμεμμήμημ. ὁ ἀό. ά ἐμμήσθημ. ὁ μ. ά μμησθήσομαι. μέμω ὁ μ. μεμῶ. ἀό. ά ἔμειμα. ὁ παρακεί. μεμέμηκα. ἀπὸ τοῦ μεμέω ἀχρήστου. μιγμύω καὶ μίγμυμι. ὁ μ. μίξω. ὁ β' ἀό. ἐμίγημ. ἀπὸ τοῦ μίγω ἀχρήστου.

ἀρχὴ τοῦ μ.

μέω. μ. μεύσω. μέμω. μ. μεμῶ. ὁ παρακεί. μεμέμηκα. παρεμθέσει τοῦ η. διὰ τὸ ἀσύμτακτομ τοῦ μ καὶ κ. ἀό. ά ἔμειμα.

VNiVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ἀρχὴ τοῦ ξ.

ξυρίημι. μ. ξυρήσω. ὁ ἀό. ξυρῆκα· καὶ ξυρέηκα ποιη
τικῶς.

ἀρχὴ τοῦ ο.

ὄζω. μ. ὄσω. μέσος ϖαρακεί. ὦδα. καὶ ἀττικῶς ὄ=
δωδα. οἴχομαι. μ. οἰχήσομαι. ἀϖὸ τοῦ οἰχέο
μαι ἀχρήστου. μέσος ἀό. β΄ ᾠχόμην. οἴομαι.
καὶ κατὰ συγκοϖὴν οἶμαι. οἴει. οἴεται. μ. οἰήσο=
μαι. ἀϖὸ τοῦ οἰέομαι ἀχρήστου. ἀό. ά ᾠήθην. ὁ
ϖαρατα. ᾠόμην. καὶ κατὰ συγκοϖὴν ᾤμην. ὀμ
νύω καὶ ὄμνυμι καὶ ὀμόω, ῶ. ὁ μ. ὀμόσω καὶ ὀμοῦ
μαι. ὁ ϖαρακεί. ὤμοκα. καὶ ἀττικῶς ὀμώμοκα.
ὀλολύζω. μ. ὀλολύξω. ὀμόργνυμι. μ. ὀμόρ
ξω. ὀφείλω. μ. ὀφειλήσω. ἀϖὸ τοῦ ὀφειλέω
ἀχρήστου. καὶ ὄφλω. ὀφλήσω· κατὰ συγκοϖήν.
παρακεί. ὤφληκα. ἀό. ὤφλησα. ὁ β΄ ἀό. ὤφελον. καὶ
κατὰ συγκοϖὴν ὦφλον.

ἀρχὴ τοῦ ϖ.

ϖάσχω. ἔϖασχον. ὁ μ. ϖείσομαι. ἀϖὸ τοῦ ϖείθω.
ὁ μέσος ϖαρακεί. ϖέϖονθα· ἀϖὸ τοῦ ϖένθω ἀχρή
στου. ἀό. β΄ ἔϖαθον· ἀϖὸ τοῦ πήθω ἀχρήστου.
ϖέμϖω. ὁ μ. ϖέμψω. ὁ ϖαρακεί. ϖέϖομφα. ἀό. ά ἐ
ϖέμφθην. ϖεταννύω. ὁ μ. ϖετάσω. ὁ ϖαρακεί.
ϖεϖέτακα. καὶ κατὰ συγκοϖὴν πέπτακα. ὅθεν ὁ πα
θητικὸς ϖαρακεί. ϖέϖταμαι. ἀϖὸ τοῦ ϖετάω ἀ=
χρήστου. ϖέττω καὶ ϖέσσω. καὶ ϖέϖτω ϖοιη
τικῶς. μ. ϖέψω. ϖάομαι, ῶμαι. μ. ϖάσομαι.
ϖαρακεί. ϖέϖαμαι· ϖείρω. μ. ϖερῶ. ἀό. ά ἔϖει
ρα. ϖέφρικα. ἀϖὸ τοῦ φρίττω. μ. φρίξω. ὁ ϖα
ρακεί, ἠμαρτημένος ϖέφρικα. ϖηγνύω καὶ ϖή
γνυμι. ὁ μ. ϖήξω. ὁ μέσος ἀό. ἐϖάγην. ἀπὸ τοῦ ϖή
γω· πίνω. ἔπινον. πίομαι ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, κἂν μὴ
μέλλοντος ἔχῃ σχηματισμόν. ὁ παρακεί. πέπωκα. ὁ
παθητικός. πέπομαι. ἀπὸ τοῦ πόω, πῶμι ἀχρήστου.
ὁ β΄ ἀό. ἔπιον. πίπτω. μ. πεσοῦμαι. ὁ παρακεί. πέπ
τωκα. ἀπὸ τοῦ πτόω ἀχρήστου. ὁ β΄ ἀό. ἔπεσον. ἀ
πὸ τοῦ πέτω ἀχρήστου. πέρθω. ἀό. β΄ ἔπραθον.
πυνθάνομαι. μ. πεύσομαι. ἀπὸ τοῦ πεύθομαι
ἀχρήστου ἐν πεζῷ λόγῳ.

ἀρχὴ τοῦ ρ.

ῥέω. μ. ῥεύσω καὶ ῥυήσω. ὁ παρακεί. ἐῤῥύηκα. ὁ β΄ ἀ
ό. ἐῤῥύην. ἀπὸ τοῦ ῥυέω ἀχρήστου. ῥηγνύω
καὶ ῥήγνυμι. ὁ μ. ῥήξω. ὁ μέσος παρακεί. ἔῤῥωγα. ὁ
β΄ ἀό. ἐῤῥάγην. ῥωννύω καὶ ῥώννυμι. ὁ μ. ῥώσω.
ῥωννύομαι. μ. ῥώσομαι, παρακεί. ἔῤῥωμαι. ἔῤ
ῥωσαι. ἔῤῥωται. προστακτικόν. ἔῤῥωσο. ἐῤῥώσθω.
ἔῤῥωσθε. ἐῤῥώσθωσαν.

ἀρχὴ τοῦ σ.

σβεννύω καὶ σβέννυμι. ὁ μ. σβέσω καὶ σβήσομαι. ἀ
ό. β΄ ἔσβην. ἀπὸ τοῦ σβέω σβῆμι ἀχρήστου. σεύο
μαι. ἀό. ἔσευα. ὁ παθητικός. ἐσύθην. ὁ παρακεί. ἔσυ=
μαι. σπένδω. μ. σπείσω ἀπὸ τοῦ σπείδω ἀχρήστου
ἀό. ά ἔσπεισα· στάζω, καὶ σταλάζω. μ. στάξω· στέ
νω καὶ στενάζω. μ. στενάξω· στίζω. μ. στίξω·
στορεννύω καὶ στορέννυμι. ὁ μ. στορέσω· ἀπὸ τοῦ
στορέω ἀχρήστου· ἀό. ά ἐστόρεσα· στρωννύ
ω καὶ στρώννυμι. μ. στρώσω· ἀπὸ στρόω ἀχρήσ=
του· ἀό. ά ἔστρωσα·

ἀρχὴ τοῦ τ.

τάζω. μ. τάξω· ἀό. β΄ ἔταγον· καὶ κατὰ ἀναδιπλα=
σιασμὸν ἐτέταγον· ἡ μετοχὴ ὁ τεταγών· τίκτω. μ.
τέξω ὁ μέσος ϖαρακεί· τέτοκα· ὁ ἀό. β΄ ἔτεκον· ἀπὸ

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA

τοῦ τέκω ἀχρήστου. τιτρώσκω. ἐτίτρωσκον. μ. τρώσω. ἀό. ά ἔτρωσα. ϖαρακεί. τέτρωκα. ἀϖὸ τοῦ τρόω, ῶ. ἀχρήστου. τίνω καὶ τίω. μ. τίσω. τλάω, ῶ. μ. τλήσω. ἀό. β΄. ἔτλην. ἀϖὸ τοῦ τλῆμι. τιτράω. ὅθεν τὸ διατιτράω. μ. τρήσω. ἀπὸ τοῦ τρά ω. τρέχω, μ. θρέξω καὶ δραμοῦμαι. ὁ παρακεί. δε δράμηκα. ἀϖὸ τοῦ δραμέω ἀχρήστου, ὁ β΄ ἀό. ἔ=δραμον. ἀϖὸ τοῦ δρέμω ἀχρήστου. τρώγω, καὶ ἐϖὶ τοῦ μέλλοντος φάγομαι. μὴ ἔχον τὸν τοῦ μέλλοντος σχηματισμόν. ὁ μ. φαγοῦμαι. ὁ β΄ ἀό. ἔφαγον. ἀϖὸ τοῦ φήγω ἀχρήστου. τρέφω. μ. θρέψω, ϖρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ [τρέψω. ἀό. ά ἔθρεψα. ὁ μέσος ϖαρακεί. τέτροφα. ὁ ϖαρακεί. ϖα=θητικός. τέθραμμαι. ὁ β΄ ἀό. ἐτράφην. τυγχά=νω. ἐτύγχανον. μ. τεύξομαι. ἀπὸ τοῦ τεύχω ἀχρή στου ἐν ϖεζῷ λόγῳ. ϖαρακεί. τετύχηκα. ἀϖὸ τοῦ τυχέω, ῶ. ἀχρήστου. ἀό. β΄. ἔτυχον.

ἀρχὴ τοῦ υ.

ὑϖισχνοῦμαι. μ. ὑϖοστήσομαι. ἢ ὑϖοσχήσομαι. ϖαρακεί. ὑϖέσχημαι. ἀό. ά ὑϖεσχέθην. ὁ μέσος ἀό. β΄ ὑϖεσχόμην. ἀϖὸ τοῦ ὑϖοσχέομαι ἀχρή=στου. ὑϖοστερίσκω. μ. ὑϖοστερήσω. ὑπνώτ τω. μ. ὑϖνώσω.

ἀρχὴ τοῦ φ.

φάσκω. παρατα. ἔφασκον. καὶ πλέον οὔ. φεύγω. ὁ μ. φεύξομαι καὶ φευξοῦμαι. ὁ μέσος παρα. πέφευ γα. ἀό. β΄ ἔφυγον. φέρω. μ. οἴσω. ἀϖὸ τοῦ οἴω ἀ χρήστου. ϖαρακεί. ἐνήνοχα. ἀό. ά ἤνεγκα. ἀό. β΄ ἤνε γκον. ἀϖὸ τοῦ ἐνέγκω ἀχρήστου. φημί. φής. φησί. φατόν. φατόν. φαμέν. φατέ. φασί. μ. φήσω. ἀό. ά ἔφησα. ἀό. β΄ ἔφην. τὸ ἀϖαρέμφατον φάναι.

φθάνω. ἔφθανον. μ. φθάσω. ἀϖὸ τοῦ φθάω, ῶ. ϖα=ρακεί. ἔφθακα. ἀό. ά ἔφθασα. ἀό. β΄ ἔφθην. ἀϖὸ τοῦ φθάω, φθῆμι. ἡ μετοχὴ ὁ φθάς. φθίνω. μ. φθί=σω. ἀϖὸ τοῦ φθίω ἀχρήστου. φοινίσσω καὶ φοινί ζω. μ. φοινίξω. φύω. μ. φύσω. ϖαρακεί. ϖέφυκα. ἀό. β΄. ἔφυν. ἀϖὸ τοῦ φῦμι.

ἀρχὴ τοῦ χ.

χάσκω. μ. χανοῦμαι. ὁ μέσος ϖαρακεί. κέχηνα, ὁ β΄ ἀό. ἔχανον. ἀϖὸ τοῦ χαίνω ἀχρήστου. χαί ρω. μ. χαιρήσομαι καὶ χαρήσομαι. ἀϖὸ τοῦ χα=ρέω ἀχρήστου. ὁ β΄ ἀό. ἐχάρην. χαλεϖαίνω. μ. χαλεϖανῶ. ἀό. ἐχαλέϖηνα. χέω. μ. χεύσω. ἀϖὸ τοῦ χεύω. ἀό. ά ἔχεα. τὸ ἀϖαρέμφατον χέ=αι. χρωννύω καὶ χρώννυμι. μ. χρώσω. ὁ ϖα=θητικὸς ϖαρακεί. κέχρωσμαι. ἀϖὸ τοῦ χρόω ἀ=χρήστου. χύω καὶ χύνω. μ. χύσω. χωννύω καὶ χώννυμι. μ. χώσω. ἀϖὸ τοῦ χόω ἀχρήστου.

ἀρχὴ τοῦ ω.

ὤθω καὶ ὠθέω, ῶ. μ. ὤσω καί ὠθήσω. ἀό. ά ἔωσα. ὅ θεν τὸ ἀϖέωσα. ὁ ϖαθητικὸς ϖαρακεί. ἔωσμαι. ὠνέομαι, οῦμαι, ὁ ϖαρατα. ἐωνούμην. ὁ μ. ὠνή=σομαι. ὁ παρακεί. ὤνημαι καὶ ἐώνημαι ἀττικῶς. ὅθεν ἐωνημένος. ὦρσα. ἀϖὸ τοῦ ὀρούω. μ. ὀρού=σω. ἀό. ά ὤρουσα. καὶ κατὰ συγκοϖὴν ὦρσα. ἢ ὄ=ρω. ὄρσω. ὦρσα αἰολικῶς.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Ἡρωδιανοῦ περὶ ἐγκλινομένων καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ συνεγκλιτικῶν μορίων.

Ἐγκλινόμενόν ἐστι μόριον, λέξις κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένη, τρέπουσα δὲ εἰς βαρεῖαν κατὰ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν, καθάπερ ἔχει ἥ μὴ μητρυιὴ περικαλλὴς ἐρίβοια. ἐγκλιτικόν ἐστι μόριον, ὃ τὴν ἰδίαν ὀξεῖαν κομίζον, τὴν προκειμένην βαρεῖαν εἰς ὀξεῖαν μεθίστησιν· ᾧ ἢ δυνάμει ἢ φύσει ἑτέρα βαρεῖα ὑπέρκειται. δυνάμει μέν, ὡς τὸ δώματά μοι. φύσει δέ, καθάπερ ἀρκεσίλαός τε. συνεγκλιτικὸν δέ ἐστι, σύνταξις δυοῖν ἢ πλειόνων μορίων ἐγκλιτικῶν ἐπαλλήλων ὀξυνομένων. ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει. ὁ μὲν γὰρ η ὀξύνεται, διὰ τὸ νυ ἐγκλιτικόν. τὸ δὲ νυ διὰ τὴν ἀντωνυμίαν τὴν σε. ἡ δὲ σε ἀντωνυμία, διὰ τὸν που παραπληρωματικὸν σύνδεσμον. εἴρηται δὲ συνεγκλιτικόν, διὰ τὸ σὺν ἐγκλιτικῷ παραλαμβανόμενον διεγείρειν τὴν ὑπερκειμένην ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως ὀξεῖαν. διαφέρει δὲ ἐγκλινόμενον ἐγκλιτικοῦ. ἢ τὸ μὲν ἐγκλινόμενον, κοινὸν ὄνομα πάσης λέξεώς ἐστι κατὰ τὸ τέλος ὀξυνομένης, τρεπούσης τε εἰς βαρεῖαν. τὸ δέ, ἐν ἰδίοις θέμασι καταλειπόμενον ἀριθμῷ ἰδίῳ. καὶ ὅτι τὸ μέν, αὐτὴν μόνην τὴν ἐπὶ τέλους ὀξεῖαν ἀμείβει εἰς βαρεῖαν. τὸ δέ, καὶ μετατίθησιν εἰς τὴν ὑπερκειμένην συλλαβήν· εἰ τὰ τοῦ λόγου ἐπιδέχοιτο. πᾶν τοίνυν ἐγκλιτικὸν μόριον ἢ μονοσύλλαβόν ἐστιν, ἢ δισύλλαβον. καὶ πᾶν ἐγκλιτικὸν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν τρίχρονόν ἐστιν· ἀναπέμπει τε τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τὴν ὑπερκειμένην βαρεῖαν ἐν τῇ συντάξει καθόλου ἐπὶ μόνων τῶν προπαροξυτόνων καὶ προπερισπωμένων. οἷον, ἀρκεσίλαόν τε. χοῖόν τε. σκῶλόν τε. οὐδέποτε δὲ ἐπὶ τῶν περισπωμένων. διὰ τὸ τὴν περισπωμένην μηδὲν πάσχειν ἐν τῇ συντάξει. ἐπὶ δὲ τῶν παροξυτόνων μόνων τῶν τροχαίων. λάμπέ τε. φύλλά τε. καὶ φλοιόν. οὐδέποτε δὲ τοῦτο ἐν σπονδείῳ παρακολουθεῖ, ὡς δὴ ἐπὶ τοῦ ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν. φοίβῳ θ᾽ ἱερὴν ἑκατόμβην. ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐν ἰάμβῳ. πάρος γέ μεν οὔτι θαμίζεις. ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐν τῷ πυρριχίῳ. ὅτι οἱ συμφράσατο βουλάς. ἐὰν δέ ποτε τροχαῖος γένηται διπλασιασθέντος τοῦ τ. ἔσονται ἐπάλληλοι ὀξεῖαι. οἷον, ὅττί μιν ὡς ὑπέδεκτο. πλὴν εἰ μὴ τὸ ἐπιφερόμενον μόριον δισύλλαβον εἴη ἀπὸ τοῦ σφ ἀρχόμενον. ἀκολουθήσει γὰρ τοῖς παροξυνομένοις οὐκ ἐν μόνῳ τροχαίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις ποσίν. οἷον, ἵνά σφιν δῶκ᾽ ἐνοσίχθων. ἔνθά σφεας ἐκίχανεν υἱὸς δολίοιο μελανθεύς. τόξά σφεών τις ἄριστα κυδωνίῳ. τάξει δὲ χρῆται τῇ ὑποτακτικῇ τοῦ τοιούτου εὐλόγως πάνυ γινομένου. εἰ γὰρ τὸ ἀναπέμπειν τὴν ὀξεῖαν εἰς τὰ ὑπερκείμενα, ἐγκλιτικὰ καλεῖται, σαφὲς ὅτι ἀποδέξεται τὸ ὑποτάσσεσθαι, ἵνα καὶ τὸ ἰδίωμα ἐνδείξηται. ἐκ μὲν οὖν ὀνομάτων ἐγείρει τὴν ὀξεῖαν τὸ τίς. καὶ αἱ τούτου πτώσεις. καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τούτῳ, ὅτε ἀοριστωδῶς ἐκφέρεται. οἷον, ἦλθέ τις. ἐκάλεσέ τις. ἐνίσης καὶ πάντοτε ὑποτακτικόν ἐστι. τὸ μὲν οὖν τίς, ἐγείρει ἐν τῷ, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον. τινός, μή τινος. τινί, ὅν τινι κοιμηθεῖσα. τινά, καί τινα τρωϊάδων. τινές, οἵτινες ἀνέρες εἰσί. τινάς, οὕς τινας μεθιέντας ἴδοι. ἰσοδυναμεῖ δὲ τῷ μὲν τινός, τὸ τεῦ ἀλλ᾽ οὔ τευ οἶδα.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

τῶ δὲ τινί, τὸ τῶ. οἷον, οὔτε σοί. οὔτε τῷ ἄλλῳ.
ἐκ δὲ ῥημάτων τὸ εἰμὶ καὶ φημὶ μόνα ἐγκλιτικά εἰ-
σιν. οἷον, ὅσον σέο φέρτερός εἰμι. καὶ ἀπὸ τούτου
ἐγκλιτικά εἰσιν. εἷς. οἷον, αἵματός εἰς ἀγαθοῖο. ἐσ-
σί. ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι. ἐστόν, οἵ μοι σκυζο-
μένω περ ἀχαιῶν φέρτεροί ἐστον. ἐσμέν. αὐτοὶ
γάρ ἐσμεν. εἰσίν. οἵ με φέρτεροί εἰσι μοῦσαί τε κρῖ-
ναί τε. καὶ τὸ φημί. πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ τροί
ην ἐρίβωλον.   ἐκ δὲ μετοχῶν οὐχ οἷον τέ ἐστιν
ἐγκλιτικὸν εἶναι μόριον. ἀεὶ γὰρ ταῦτα ἐκ θέμα-
τος ἀνάγεται. αἱ δὲ μεταλήψεις ῥημάτων εἰσίν.
ἀλλ' οὐδὲ ἐξ ἄρθρου. τῇ γὰρ συντάξει ἡ παράθεσις
τῶν ἄρθρων μάχεται. ἅπαντα γὰρ ταῦτα προτα
κτικά ἐστιν. οὐχ ἥκιστα δὲ τὰ ὑποτακτικὰ ἀρκτι-
κώτερα ὄντα, τῶν καλουμένων προτακτικῶν, ἣ κα
τάρχει ὅλου λόγου. ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν.
καὶ ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη. διὰ τοῦτο καὶ ἰδί-
ῳ ῥήματι κατακλείεται, πρὸ αὐτοῦ τε πίπτουσιν
αἱ στιγμαί. καὶ ἐξ ἁπάντων τῶν ὄντων πολλά
ἐστι μόρια εὑρεῖν, ἃ εἰς τὴν προκειμένην σύνταξιν
ὑπάγεται.   ἐκ δὲ ἀντωνυμιῶν, αἱ μὲν ἐγείρου-
σαι τὴν ὀξεῖαν τὴν πρὸ αὐτῶν, ἐγκλιματικαὶ κα-
λοῦνται. αἱ δὲ μὴ ἐγείρουσαι, ὀρθοτομούμεναι. αἱ
μὲν οὖν ἀεὶ ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν, εἰ-
σὶν αἵδε. μεῦ. μοῦ. μοί. τοί. μέ. μίν. σφίν. σφέ. σφωέ.
τούτων παραδείγματα. τῆς μὲν μευ. κλῦθί μευ
ἀργυρότοξε. μοι. οὐ γάρ μοι βωμός. τοι. καί τοι ἐ-
γὼ συνέριθος. με καί με. φίλησ' ὥσειτε πατὴρ φί-
λον υἷα. μιν. καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προ
σηύδα. σφιν. καί σφιν ἅμ' ἔστὶ μέδων. σφε. γίνωσκε
γάρ σφε πάρος. σφωε. τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν. αἱ δὲ πο-

τὲ μὲν ἐγείρουσαι τὴν πρὸ αὐτῶν. ποτὲ δὲ μή. σεῦ.
σέο. σοῦ. σοί. σέ. εὖ. οἷ. ἕθεν. σφί. σφώ. σφίσι. σφέας.
ὅτε μὲν οὖν ἀπολελυμένως λέγονται, καὶ οὐχὶ
πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἀντιδιαστέλλονται, ἐ-
γείρουσι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν. ὅτε δὲ κατὰ τὴν
πρός τι ἕτερον διαστολὴν ἐκφέρονται, ὀρθοτο-
μοῦνται. οἷον, ἀπολελυμένως. σεῦ. ἀλλά σευ ἀκά-
ματος. ὀρθοτομουμένως δέ. σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυ-
χήν. σέο. ἀπολελυμένως. ὥς σεο νῦν ἔραμαι. καί
σεο πρῶτον ἔθηκα. ὀρθοτομουμένως δέ, μὴ σέο
ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκῃ. σφώ. ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ τρίτου
προσώπου λέγεται, ἐγείρει τὴν πρὸ αὐτοῦ ὀξεῖ-
αν, ὅτε δὲ ἐπὶ δευτέρου, ὀρθοτομεῖται. σφὼ δὲ μά-
λ' ἠθέλετον. αἱ δὲ τοῦ τρίτου προσώπου ἑνικαί τε
καί πληθυντικαί, ὅτε μὲν τὸ ἐκ τῆς αὐτὸς μετα-
φραζόμεναι δηλοῦσιν, ὃ καὶ ἐπίταγμα λέγεται,
ἐγείρουσι τὴν πρὸ αὐτῶν ὀξεῖαν. ἡ μὲν ἕο. ἐπεί ἑο
κήδετο λίαν. ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ αὐτοῦ τοῦ ὀ-
δυσσέος ἐκήδετο λίαν ὁ εὔμηλος. ὅτε δὲ μετα-
φραζομένη μετὰ τοῦ ε λέγεται ἡ χώρα, τοῦ ι ἐκφε-
ρομένου δασυνομένου, οὐκ ἐγείρουσιν. οἷον, διή-
φοβος δ' ἄσπιδα ταυρίην σχέθ' ἄπὸ ἕο. ἔστι γὰρ ἀ-
φ' ἑαυτοῦ. εἰσὶ δέ. ἕο, ἕυ. ἕθεν. οἷ. ἕ. σφέων. σφίσι. σφέ-
ας. αὗται δὲ καὶ σὺν τοῖς ἐπιτάγμασι λέγονται.
ὅτε δὴ καὶ ὀρθοτομοῦνται πάντως. οἷον, πὰρ δὲ
οἷ αὐτῷ. ἐὰν δὲ ἐκ περισσοῦ τὸ ἐπίταγμα λαμβά-
νηται, ἐγκλίνονται. ἀλλά οἱ αὐτῷ ζεὺς ὀλέσειε βί-
ην. ἔστι γὰρ ἀλλ' αὐτῷ ψιλῶς. ὑποδείγματα τῶν
ἐγκλινομένων. ἕο. ἐπεί ἑο κήδετο λίαν. ἑυ. ἐπεί ἑυ
φημὶ βίῃ πολυφέρτερος. ἕθεν. ἐπεὶ οὔ ἑθεν ἐστὶ χε-
ρείων. οἷ. καί οἱ εὐχόμενοι. ἕ. καί ἑ κακὴ βούβρω-

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

στις. σφέων. τῶ καί σφεων πολέες κακὸν ὅι τον ἐπέ
σπον. σφίσιν. ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὀλώλει. σφέας.
καί σφεας φωνήσας. τῶν δὲ ὀρθοτονουμένων. ἕο.
δηΐφοβος δ᾽ ἄσπιδα ταυρίην σχέθ᾽ ἀπὸ ἕο. ἕυ. φρί
ξας δ᾽ ἕυ λοφίην. ἕθεν. ἀινείας δὲ καὶ ὑπὸ ἕθεν ἀσπὶ
δ᾽ ἀνέσχεν. ὅι. ἐπεὶ ὅυτινα φησὶν ὅμοιον ὅι ἔμμεναι
δαναῶν. ἕ. καλέονταί μιν ἐις ἓ ἕκαστος. σφῶν. σφῶν
τε αὐτῶν καὶ κλισιάων. σφίσι. καὶ τὰ μὲν ἓυ δάσαν
το μετὰ σφίσι. σφέας. ἐρχομένων δὲ κατὰ ἄστυ δι
ὰ σφέας. ἐξ ἐπῤῥημάτων δέ ἐγερτικά ἐστι, τὰ ἐκ
πνεύσεως ἀοριστούμενα ἔχοντα τὴν αὐτὴν ἀκο-
λουθίαν τῶν τόνων, τήν τε ποσότητα δύο συλλα
βῶν. τὸ μὲν γὰρ πού ἐγκλιτικόν ἐστιν, ὡς ἐν τῶ ἔι
πού ἐσαθρήσειε. τῶν πευστικῶν ἑκάστοτε ὀρθοτο
νουμένων. ἐκ πεύσεως δὲ ἀοριστούμενα. ποτέ. καὶ
πότε τοι τρὶς τόσσα. πόθι. ἄικέ ποθι ζεὺς. πῆ. ἀλλά
πη ἄλλη. πόθεν. καί ποθεν ἐλθών. πῶς. ὀυ γάρ πως
ἅμα πάντα. καὶ χωρὶς τοῦ σ. μηδέ πω ὑπόσχεσ-
φιν. ἐκ δὲ συνδέσμων ἐγείρουσι τὴν πρὸ αὐτῶν
ὅι δε. ἐκ μὲν συμπλεκτικῶν. τέ. καί τε θεοὶ ξείνοισι.
κέν. καί κεν ἐλαφρότερος. κέ. καί κε τὸ βουλοίμην.
ἐκ δὲ παραπληρωματικῶν. γέ. ἔι γε μὲν ἤδεις. τάρ.
ἔι ταρ ὅ γ᾽ ἔυχωλῆς. νύ. μή νύ τοι ὀυ χραίσμη σκῆ-
πτρον καὶ στέμμα θεοῖο. νῦν. δεῦρό νυν ἢ τρίπο-
δος. πού. ἤ που καγχαλόωσι. πέρ. μὴ δ᾽ ὅυτως
ἀγαθός περ ἐών. θήν. ὄυ θην ἕκτορι πάντα. ῥά. ἄλ-
λοι μέν ῥα θεοί τε. ὁ δὲ ὕρα ὀυ παραλαμβάνεται.
ἐπεί ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται. ὥςπερ γὰρ ἁι ἀντω
νυμίαι τὸ κατ᾽ ἄρχας ε ἀποβάλλουσαι ἐγκλιτικαὶ
ἐγίνοντο. ἐμοῦ. μοῦ. ἐμοί. μοι. ἐμέ. με. ὅυτως καὶ ἄ
ρα ἀπέβαλε τὸ α, καὶ ἐγένετο ῥά. καὶ ἐνεκλίθη. καὶ
ταῦτα μὲν ὅυτως. περὶ τοῦ ἔστιν.

τὸ ἔστιν, ἡνίκα ἄρχη λόγου, ἢ ὑποτάττεται τῆ ου
ἀποφάσει, ἢ τῶ καὶ, ἢ ἐι, ἢ ἀλλὰ συνδέσμω, ἢ τῶ
ὡς ἐπιῤῥήματι, ἢ τῶ τοῦτο, τηνικαῦτα τὴν ὀξεῖαν
ἔχει ἐπὶ τοῦ ε. οἷον, ἔστι πόλις ἐφύρη μυχῶ ἄργε
ος ἱπποβάτοιο. ὀυκ ἔστ᾽ ὄυδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρ-
νήσασθαι. ὡς ἔστι τῶν αἰσχρῶν. εἰ ἔστιν ὅυτως.
ἀλλ᾽ ἔστιν ἐιπεῖν. τοῦτ᾽ ἔστιν ἁμάρτημα. ἐὰν δὲ ὑ
ποτάττηται ὀξυτόνω λέξει ἢ περισπωμένη, ἐγκλί
νεται. οἷον, καλός ἐστιν. ἑρμῆς ἐστιν. ἢ τροχαίω μὴ
παροξυτόνω ἀλλὰ προπερισπωμένω. οἷον, οἶκός
ἐστι. δεῖ προσθῆναι. ἐι μὴ ἔχοι τὴν τελευταίαν συλ
λαβὴν ὁ τροχαῖος θέσει μακράν, ὡς ἔχει τὸ φοῖνιξ
ἐστί. δοίδυξ ἐστί. διὰ γὰρ τὴν τοῦ ξ ἐπιφοράν, ὀυ
γίνεται ἔγκλισις. μὴ παροξυτόνω δὲ εἶπον. διὰ τὸ
φύλλα ἐστί. παροξύτονος γὰρ ὅυτος ὁ τροχαῖος,
ὀυχὶ προπερισπώμενος. καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἔστιν ὀυκ
ἐγκλίνεται. ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ ι ἔχει τὴν ὀξεῖαν. γίνεται
ὄυν ἡ ἔγκλισις ὀξυτόνω μὲν λέξει. κακός ἐστι. προ
παροξυτόνω δέ, ἄκακός ἐστι. περισπωμένη δέ, φῶς
ἐστι. προπερισπωμένη δέ. φαῦλός ἐστι. καὶ γὰρ ἐ-
παναγωγὴν τῶν αὐτῶν πεποιήμεθα διὰ σαφεστέ
ραν γνῶσιν. ἐὰν δὲ μὴ ὅυτως ἔχη, ἤγουν ὡς προτέ
τακται, τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τοῦ ι δέχεται, καὶ ἐὰν προκῆ
ται αὐτοῦ ὁ τροχαῖος παροξύτονος. οἷον, μάν-
τις. πόρνος. ἢ προπερισπώμενος μέν, ἔχων δὲ τὴν τε
λευταίαν θέσει μακράν, ὡς ἔχει τὸ θῶραξ. δοῖδυξ.
ἢ σπονδεῖος, ὥσπερ τὸ ἥρως. ἕιλως. ἢ ἴαμβος. ὡς τὸ
ἔρως. γέλως. ἢ πυῤῥίχιος. καθάπερ τὸ λόγος. πό
νος. τηνικαῦτα τὸν τόνον ἐπὶ τοῦ ι δέχεται. οἷον,
μάντις ἐστί. δοῖδυξ ἐστί. ἥρως ἐστί. γέλως ἐστί. λό
γος ἐστί.

γνῶμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον
ἐκ διαφόρων ποιητῶν.

εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας.

Ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.
γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίγνεται.
ἐσθλῷ γὰρ ἀνδρὶ ἐσθλὰ καὶ διδοῖ θεός.
ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα καὶ τὸν σώφρονα.
ἤθους δὲ βάσανός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος.

εἰς ἀλήθειαν,

ἡ γλῶσσ᾽ ἁμαρτάνουσα τἀληθῆ λέγει.

εἰς ἁμαρτίαν.

αἰσχρὸν δὲ μηδὲν πράττε, μὴ δὲ μάνθανε.
δὶς ἐξαμαρτεῖν ταυτὸν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ.
ἔργων πονηρῶν χεῖρ᾽ ἐλευθέραν ἔχε.
ὁ μηδὲν εἰδώς, οὐδὲν ἐξαμαρτάνει.

εἰς ἀνάγκην.

ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δουλοῦται ταχύ.
ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πολλὰ ποιοῦμεν κακά.

εἰς ἀρετήν.

ἀνάπαυσίς ἐστι τῶν κακῶν ἀπραξία.
ἃ μὴ προσήκει μήτ᾽ ἄκουε μήθ᾽ ὅρα.
βέλτιόν ἐστι σῶμά γ᾽ ἢ ψυχὴν νοσεῖν.
εὔτακτον εἶναι τἀλλότρια δειπνοῦντα δεῖ.
ἐλευθέρου γὰρ ἀνδρὸς τἀληθῆ λέγειν.
ἐλεύθερον φύλασσε τὸν σαυτοῦ τρόπον.
καλὸν φύουσι καρπὸν οἱ σεμνοὶ τρόποι.
καρπὸς δ᾽ ἀγαθός ἐστιν εὔτακτος βίος.
λάβε πρόνοιαν τοῦ προσήκοντος βίου.
μακάριος ὅστις μακαρίοις ὑπηρετεῖ.
ὅπλον μέγιστόν ἐστιν ἡ ἀρετὴ βροτοῖς.

σαυτὸν φύλαττε τοῖς τρόποις ἐλεύθερον.
ταμεῖον ἀρετῆς ἐστι σωφροσύνη μόνη.
ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ καθὰ δύνη.

εἰς ἀχαριστίαν.

ἀχάριστος ὅστις εὖ παθὼν ἀμνημονεῖ.
ἀεὶ δ᾽ ὁ σωθείς ἐστιν ἀχάριστος φύσει.
ἄνἤλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.
ἐπιλανθάνονται πάντες οἱ παθόντες εὖ.
καλὸν δὲ θησαύρισμα κειμένη χάρις.
μετὰ τὴν δόσιν τάχιστα γηράσκει χάρις.
χάριν λαβὼν εὔκαιρον, ἐν καιρῷ δίδου.
χάριν χαρίζου, καθ᾽ ὅσον ἰσχύεις ὅμως.
χάριτας δικαίας καὶ δίδου καὶ λάμβανε.
χάριν λαβὼν μέμνησο, καὶ δοὺς ἐπιλάθου.

εἰς βασιλέα

ἀρχῆς τετευχώς, ἴσθι ταύτης ἄξιος.
εἰκὼν δὲ βασιλεύς ἐστιν ἔμψυχος θεοῦ.

εἰς βίον.

ἀμελοῦντα τοῦ ζῆν, οὐκ ἔνεστ᾽ εὐσχημονεῖν.
βιοῖ μὲν οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται βίον.
βίος ἐστίν, ἄν τις τῷ βίῳ χαίρῃ βιῶν.
βίος κέκληται δ᾽ ὡς βίᾳ πορίζεται.
βίος βίου δεόμενος οὐκ ἔστι βίος.
γῆ πάντα τίκτει καὶ πάντα κομίζεται.
ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ᾽ ὡς δυνάμεθα.
οὐκ ἔστι βίον εὑρεῖν ἄλυπον ἐν οὐδενί.
τυφλὸν δὲ καὶ δύστηνον ἀνθρώποις βίος.
τὸ ζῆν ἀλύπως ἀνδρός ἐστιν εὐτυχοῦς.
ὡς ἡδὺς ὁ βίος ἄν τις αὐτὸν μὴ μάθῃ.

εἰς βοήθειαν.

ἀνὴρ γὰρ ἄνδρα καὶ πόλις σώζει πόλιν.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

χεὶρ χεῖρα νίπτει δάκτυλος τε δάκτυλον.

εἰς βουλήν.

ἀνὴρ ἄβουλος εἰς κενὸν μοχθεῖ τρέχων.
ἀβουλίᾳ γὰρ πολλὰ βλάπτονται βροτοί.
ἀνὴρ ἄβουλος ἡδοναῖς θηρεύεται.
βουλῆς γὰρ ὀρθῆς οὐδὲν ἀσφαλέστερον.
βουλὴν δὲ παντὸς πράγματος προλάμβανε.
ἐν νυκτὶ βουλὴ τοῖς σοφοῖσι γίγνεται.
ἱερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβουλία.
σύμβουλος ἐσθλὸς μὴ κακὸς γίγνου φίλοις.
σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς προσδέχου συμβουλίαν.
σοφὴ σοφῶν γὰρ γίγνεται συμβουλία.
σύμβουλος ἴσθι τῶν ἀγαθῶν μὴ τῶν κακῶν.

εἰς γάμον.

ἄλυπον ἕξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου.
γαμεῖν ὁ μέλλων εἰς μετάνοιαν ἔρχεται.
γάμος γὰρ ἀνθρώποισιν εὐκταῖον κακόν.
γαμεῖν δὲ μέλλων, βλέψον εἰς τοὺς γείτονας.
δαίμων σεαυτῷ πλουσίαν γήμας ἔσῃ.
ἦθος προκρίνειν χρημάτων γαμοῦντα δεῖ.
νόμιζε γήμας δοῦλος εἶναι τῷ βίῳ.
ὁ μὴ γαμῶν ἄνθρωπος οὐκ ἔχει κακά.
ῥᾷον βίον ζῇς, ἂν γυναῖκα μὴ τρέφῃς.
ὡς τρισκακοδαίμων ὅστις ὢν πένης γαμεῖ.

εἰς γέλωτα.

γέλως ἄκαιρος ἐν βροτοῖς δεινὸν κακόν.
γελᾷ δ' ὁ μωρὸς κἄν τι μὴ γελοῖον ᾖ.

εἰς γῆρας.

ἅπαντ' ἀφανίζει γῆρας, ἰσχὺν σώματος.
γήρως δὲ φαύλου τίς γένοιτ' ἂν ἀτροπή.
γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων.

ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας ἀεὶ κατατίθου.
ἥξει τὸ γῆρας πᾶσαν αἰτίαν φέρον.
καλὸν τὸ γηρᾶν καὶ τὸ μὴ γηρᾶν πάλιν.
ὁμιλίας δὲ τὰς γεραιτέρας φίλει.
ὀχληρὸς ἀνὴρ ἐστιν ἐν νέοις γέρων.
πολιὰ χρόνου μήνυσις οὐ φρονήσεως.
φοβοῦ τὸ γῆρας, οὐ γὰρ ἔρχεται μόνον.
χαλεπὸν τὸ γῆρας ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.

εἰς γονεῖς.

βούλου γονεῖς πρὸ παντὸς ἐν τιμαῖς ἔχειν.
γονεῖς δὲ τίμα, καὶ φίλους εὐεργέτει.
ἔλπιζε τιμῶν τοὺς γονεῖς πράξειν καλῶς.
θεοὶ μέγιστοι τοῖς φρονοῦσιν οἱ γονεῖς.
ἱκανῶς βιώσεις γηροβοσκῶν τοὺς γονεῖς.
νόμιζε σαυτῷ τοὺς γονεῖς εἶναι θεούς.
πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ.

εἰς γυναῖκα.

βίου σπάνις πέφυκεν ἀνδράσιν γυνή.
γυναικὶ πάσῃ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
γυναικὸς ἐσθλῆς ἐστι σώζειν οἰκείαν.
γυναικὶ κόσμος ὁ τρόπος οὐ χρυσία.
γυνὴ δικαία τοῦ βίου σωτηρία.
γυναικὸς ἐσθλῆς ἐπιτυχεῖν οὐ ῥᾴδιον.
γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν.
γυνὴ τὸ σύνολόν ἐστι δαπανηρὸν φύσει.
γυναικὶ μὴ πίστευε τὸν σαυτοῦ βίον.
γυνὴ γὰρ οὐδὲν οἶδε πλὴν ὃ βούλεται.
γυνὴ δὲ χρηστὴ πηδάλιόν ἐστ' οἰκίας.
γυναικὶ δ' ἄρχειν οὐ δίδωσιν ἡ φύσις.
γυνὴ γὰρ οἴκῳ πῆμα καὶ σωτηρία.
γυνὴ γυναικὸς πώποτ' οὐδὲν διαφέρει.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ἐν γὰρ γυναιξὶ πίστιν οὐκ ἔστι δεῖν.
ἐκ τῶν γυναικῶν ὄλλυται κόσμος μέγας.
ζῆλος γυναικὸς πάντα πυρπολεῖ δόμον.
ζήτει γυναῖκα σύμμαχον τῶν πραγμάτων.
ζῆν οὐκ ἔδει γυναῖκα κατὰ πολλοὺς τρόπους.
θησαυρός ἐστι τῶν κακῶν κακὴ γυνή.
θηρῶν ἁπάντων ἀγριωτέρα γυνή.
θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ κακὰ τρία.
ἱστοὶ γυναικῶν ἔργα κοὐκ ἐκκλησίαι.
ἰὸς πέφυκεν ἀσπίδος κακὴ γυνή.
ἶσον λεαίνης καὶ γυναικὸς ὠμότης.
καλὸν γυναικὸς εἰσορᾶν καλοὺς τρόπους.
καλὸν φυτὸν πέφυκεν ἐν βίω γυνή.
λύπη παροῦσα πάντοτ᾽ ἔστιν ἡ γυνή.
λέοντι συζῆν ἢ γυναικὶ συμβιοῦν.
μεστὸν κακῶν πέφυκε φορτίον γυνή.
νύμφη δ᾽ ἄπροικος οὐκ ἔχει παῤῥησίαν.
οὐδὲν γυναικὸς χεῖρον οὐδὲ τῆς καλῆς.
πολλοὶ γυναικῶν δυστυχοῦσιν εἵνεκεν.
ῥύπος γυνὴ πέφυκεν ἠργυρωμένος.
τερπνὸν κακὸν πέφυκεν ἀνδράσιν γυνή.
ὑπερήφανον πρᾶγμ᾽ ἔστιν ὡραία γυνή.
ὑπὲρ γυναικὸς καὶ φίλου πονητέον.
χειμὼν κατ᾽ οἴκους ἐστὶν ἀνδράσιν γυνή.
ὡς ἔστ᾽ ἄπιστον ἡ γυναικεία φύσις.

εἰς δῆμον.

ἰσχυρὸν ὄχλος ἐστίν, οὐκ ἔχει δὲ νοῦν.

εἰς δίκαιον.

ἀνδρὸς δικαίου καρπὸς οὐκ ἀπόλλυται.
ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν. οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν,
ἀλλ᾽ ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος, οὐ βούλεται.

βάδιζε τὴν εὐθεῖαν ἢν δίκαιος ᾖς.
βίου δικαίου γίγνεται τέλος καλόν.
δίκαιος ἴσθ᾽ ἵνα καὶ δικαίων δὴ τύχης.
δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ χρηστὸς θέλε.
δίκαια δράσας, συμμάχου τεύξη θεοῦ.
κρίνειν δίκαιον μὴ τὸ συμφέρον θέλε.
πρὸς εὖ λέγοντας οὐ δὲν ἀντιπεῖν ἔχω.
τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον.

εἰς δόξαν.

ζήτει σεαυτῷ δόξαν ἐγκαταλιπεῖν.
καλῶς ἀκούειν μᾶλλον ἢ πλουτεῖν θέλε.
κενῆς δὲ δόξης οὐδὲν ἀθλιώτερον.

εἰς δούλους.

δούλου δὲ χεῖρον οὐδὲν οὐδὲ τοῦ καλοῦ.
εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.
λυπεῖ με δοῦλος δεσπότου μεῖζον φρονῶν.
ὡς ἡδὺ δούλῳ δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν

εἰς δυστυχίαν.

δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.
δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ᾽ εὐτυχεῖς.
ἐπ᾽ ἀνδρὶ δυστυχοῦντι μὴ πλάσης κακόν.
ἐξ ἡδονῆς γὰρ φύεται τὸ δυστυχεῖν.
μή ᾽μβαινε δυστυχοῦντι. κοινὴ γὰρ τύχη.
μηδέ ποτε σαυτὸν δυστυχῶν ἀπελπίσης.
νόμιζε κοινὰ πάντα δυστυχήματα.
οἴμοι, τὸ γὰρ ἄφνω δυστυχεῖν μανίαν ποιεῖ.
τῶν δυστυχούντων εὐτυχὴς οὐδεὶς φίλος.

εἰς ἐγκράτειαν.

γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν.
ἡ κοιλία καὶ πολλὰ χωρεῖ κὠλίγα.

εἰς ἐλπίδας.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ἀνὴρ ἀτυχῶν δὲ σῴζεται ταῖς ἐλπίσιν.
αἱ δ᾽ ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν.
ἔλπιζε πάντα μέχρι γήρως θνητὸς ὤν.

εἰς ἔπαινον.

ὑπὲρ σεαυτοῦ μὴ φράσῃς ἐγκώμια.
φίλων ἔπαινον μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε.

εἰς εὐγενῆ.

ἀνὴρ ἄριστος οὐκ ἂν εἴη δυσγενής.

εἰς εὐτυχίαν.

δίκαιον εὖ πράττοντα μεμνῆσθαι θεοῦ.
κατ᾽ ἰδίαν φρόνησιν οὐδεὶς εὐτυχεῖ.
κοινὸν δὲ καλόν ἐστι χρηστὸς εὐτυχῶν.
οὐκ ἔστιν ὅς τις πάντ᾽ ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
πολλοὶ μὲν εὐτυχοῦσιν, οὐ φρονοῦσι δέ.
τὸν εὐτυχοῦντα, καὶ φρονεῖν νομίζομεν.
τῷ γὰρ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
τῶν εὐτυχούντων πάντες εἰσὶ συγγενεῖς.
ὡς εὐκόλως πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι.

εἰς εὐσέβειαν.

θνητὸς πεφυκὼς μὴ φρονῆς ὑπὲρ θεά.
θεὸν σέβου καὶ πάντα πράξεις ἐνθέως.
ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ λάλει καὶ μάνθανε.

εἰς εὐχήν.

ψυχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος θεὸς.

εἰς ἐρῶντα.

γέρων ἐραστὴς ἐσχάτη κακὴ τύχη.

εἰς ἔχθραν.

ἀθάνατον ἔχθραν μὴ φύλαττε θνητὸς ὤν.
ἐχθροὺς ἀμύνου μὴ ἐπὶ τῇ σαυτοῦ βλάβῃ.
ἐχθροῖς ἀπιστῶν, οὔποτ᾽ ἂν πάθοις βλάβην.
λόγον παρ᾽ ἐχθροῦ μήποτ᾽ ἡγήσῃ φίλον.

εἰς ζωήν.

ζῆν βουλόμενος μὴ πράττε θανάτου ἄξια.
ζῆν αἰσχρὸν οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἡ τύχη.
πάντες καλῶς ζῆν ἐθέλομεν, ἀλλ᾽ οὐ δυνάμεθα.
ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν μὴ φθονούσης τῆς τύχης.

εἰς ἡδονήν.

ἡ γὰρ παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην.
ὡς πολλὰ διὰ τὰς ἡδονὰς λυπούμεθα

εἰς θάνατον.

βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται.
ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἱρετώτερος.
ἢ ζῆν ἀλύπως, ἢ θανεῖν εὐδαιμόνως.
θνητὸς πεφυκὼς μὴ γέλα τεθνηκότα.
καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει.
κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως.
ὃν γὰρ φιλεῖ θεὸς γ᾽ ἀποθνήσκει νέος.
οὔπω ποτ᾽ ἐζήλωσα πολυτελῆ νεκρόν.
τὸ γὰρ θανεῖν οὐκ αἰσχρόν, ἀλλ᾽ αἰσχρῶς θανεῖν.

εἰς θεόν.

θεὸς συνεργῶν πάντα ποιεῖ ῥαδίως.
θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐν ἑκάστῳ θεός.
πάντη γάρ ἐστι πάντα τε βλέπει θεὸς.
τὸ γὰρ τρέφον με τοῦτ᾽ ἐγὼ κρίνω θεόν.

εἰς ἰατρούς.

ἰατρὸς ἀδόλεσχος νοσοῦντι πάλιν νόσος.
πολλῶν ἰατρῶν εἴσοδός μ᾽ ἀπώλεσεν.

εἰς καιρόν.

ἅπαντα καιρῷ χάριν ἔχει τρυγώμενα.
καλὸν τὸ καιροῦ παντὸς εἰδέναι μέτρον.
καιρὸς γάρ ἐστι τῶν νόμων κρείττων πολύ.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

καιροὶ δὲ καταλύουσι τὰς τυραννίδας.
καιροῦ τυχὼν γὰρ πτωχὸς ἰσχύει μέγα.
πολλῶν ὁ καιρὸς γίνεται παραίτιος.
πολλοὺς ὁ καιρὸς ἄνδρας οὐκ ὄντας ποιεῖ.
τάχισθ' ὁ καιρὸς μεταφέρει τὰ πράγματα.
τὸν καιρὸν εὔχου πάνθ' ἵλεων ἔχειν.
ὡς μέγα τὸ μικρόν ἐστιν ἐν καιρῷ δοθέν.
ὥρα τὰ πάντα τοῦ βίου κρίνει καλῶς.

εἰς κάλλος.

μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον,
ὡς ἡδὺ κάλλος ὅταν ἔχει νοῦν σώφρονα.

εἰς κέρδος.

βίον πορίζου πάντοθεν πλὴν ἐκ κακῶν.
βουλόμεθα πλουτεῖν πάντες, ἀλλ' οὐ δυνάμεθα.
βέλτιστε μὴ τὸ κέρδος ἐν πᾶσι σκόπει.
ζήτει συνάγειν ἐκ δικαίων τὸν βίον.
ἦθος πονηρὸν φεῦγε καὶ κέρδος κακόν.
κέρδος πονηρὸν μὴ λαβεῖν βούλου ποτέ.
κέρδος πονηρὸν ζημίαν ἀεὶ φέρει.
τὰ μικρὰ κέρδη μείζονας βλάβας φέρει.
τὸ κέρδος ἡγοῦ κέρδος ἂν δίκαιον ᾖ.
τὰ δ' αἰσχρὰ κέρδη συμφορὰς ἐργάζεται.

εἰς κρίσιν καὶ εἰς τὴν θείαν δίκην.

κατηγορεῖν οὐκ ἔστι καὶ κρίνειν ὁμοῦ.
ἀνεξέταστον μὴ κόλαζε μηδένα.
ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην.
ἔστιν δίκης ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.
θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός.
λήσειν διὰ τέλους μὴ δόκει πονηρὸς ὤν.
ὀξὺς θεοῦ δ' ὀφθαλμὸς εἰς τὸ πάνθ' ὁρᾶν.

εἰς κρύφια.

ἀφεὶς τὰ φανερὰ μὴ δίωκε τἀφανῆ.
ἢ μὴ ποίει τὸ κρυπτόν, ἢ μόνος ποίει.
ὑπόνοια δεινόν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.

εἰς λιμόν.

λιμὸς μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφυ.
λιμῷ γὰρ οὐδέν ἐστιν ἀντειπεῖν ἔπος.

εἰς λόγον.

ἰσχυρότερον δέ γ' οὐδέν ἐστι τοῦ λόγου.
λόγος γάρ ἐστι λύπης φάρμακον μόνος.
λόγῳ μ' ἔπεισας φαρμάκῳ σοφωτάτῳ.
λόγοις ἀμείβου τὸν λόγοις πείθοντά σε.
λύπην γὰρ εὔνους οἶδεν ἰᾶσθαι λόγος.
λόγῳ διοικεῖται βροτῶν βίος μόνῳ.
μέγιστόν ἐστιν ὀργῆς φάρμακον λόγος.
ὁ λόγος ἰατρός ἐστι τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους.
ῥῆμα παρὰ καιρὸν ῥιφθὲν ἀνατρέπει βίον.
ῥίψας λόγον τίς, οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.
ψυχῆς νοσούσης ἐστὶ φάρμακον λόγος.

εἰς λύπην.

ἀεὶ τὸ λυποῦν ἐκ δίωκε τοῦ βίου,
ἆρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος;
βιοῦν ἀλύπως θνητὸν ὄντ' οὐ ῥάδιον.
λῦπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσι νόσους.
πλοίου λιμὴν μέν, ἀλυπία δ' ὅρμος βίου.
οὐκ ἔστι λύπης χεῖρον ἀνθρώποις κακόν.
τὸ ζῆν ἀλύπως ἀνδρός ἐστιν εὐτυχοῦς.

εἰς μέθην.

καλὸν τὸ νήφειν ἢ τὸ πολλὰ κραιπαλᾶν.
ὁ πολὺς ἄκρατος μικρ' ἀναγκάζει φρονεῖν.

εἰς τὸ μέλλον

θνητὸς πεφυκώς, τοὐπίσω πειρῶ βλέπειν.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

μένει δ' ἕκαστον τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.
μή μοι γένοιθ' ἃ βούλομαι, ἀλλ' ἃ συμφέρει.
οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς βουλεύεται.

εἰς μετάνοιαν.

ἡ δὲ μετάνοια γίγνετ' ἀνθρώποις κρίσις.

εἰς μετριότητα.

ἄνθρωπον ὄντα σαυτὸν ἀναμιμνήσκ' ἀεί.
βούλου δ' ἀρέσκειν πᾶσι μὴ σαυτῷ μόνον.
εἰ θνητὸς εἶ βέλτιστε θνητὰ καὶ φρόνει.
ἐν δ' εὐπροσηγόροισιν ἔστι τὶς χάρις
ἴσος μὲν ἴσθι πᾶσι κἂν προὔχῃς βίῳ.
σωτηρίας σημεῖον ἥμερος τρόπος.
τὸ γνῶθι σαυτὸν πανταχοῦ 'στὶ χρήσιμον.

εἰς μητρυιάν.

δεινότερον οὐδὲν ἄλλο μητρυιῆς κακόν.

εἰς νεότητα.

ἀκμὴ τὸ σύνολον οὐδὲν ἄνθους διαφέρει.
μέμνησο νέος ὢν ὡς γέρων ἔσῃ ποτέ.
νέος πεφυκὼς πολλὰ χρηστὰ μάνθανε.
νέῳ δὲ σιγᾶν μᾶλλον ἢ λαλεῖν πρέπει.
νέος ὢν ἀκούειν τῶν γεραιτέρων θέλε.

εἰς νόμους.

ἰσχυρὸν ὁ νόμος ἐστίν, ἢν ἄρχοντ' ἔχῃ.
νόμῳ τὰ πάντα γίγνεται καὶ κρίνεται.
νόμοις ἕπεσθαι τοῖσιν ἐγχώροις καλόν.
βίας παρούσης οὐδὲν ἰσχύει νόμος.
ῥήτωρ πονηρὸς τοῖς νόμοις λυμαίνεται.

εἰς ξένους.

ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.
ξένοις ἐπαρκῶν τῶν ἴσων τεύξῃ ποτέ.
ξενίας ἀεὶ φρόντιζε, μὴ καθυστέρει.
ξένοισι πιστοῖς πιστὸς ὢν γίγνου φίλος.
ξένον ἀδικήσεις μηδέποτε καιρὸν λαβών.
ξένῳ μάλιστα συμφέρει τὸ σωφρονεῖν.
ξένος ὢν ἀπράγμων ἴσθι, καὶ πράξεις καλῶς.
ξένον προτιμᾶν μᾶλλον ἀνθρώποις ἔθος.
ξένον δὲ σιγᾶν κρεῖττον, ἢ κεκραγέναι.
ξένος πεφυκὼς τοὺς ξενοδόχους σέβου.
ξένους ξένιζε, καὶ σὺ γὰρ ξένος γ' ἔσῃ.
πλάνη βίον τίθησι σωφρονέστερον.

εἰς ὅρκον.

ἀνδρῶν δὲ φαύλων ὅρκον εἰς ὕδωρ γράφε.
θεὸν ἐπιορκῶν μὴ δόκει λεληθέναι.
ὅρκον δὲ φεῦγε κἂν δικαίως ὀμνύῃς.

εἰς ὀργήν.

ἄνθρωπος ὢν γίγνωσκε τῆς ὀργῆς κρατεῖν.
γίγνου δ' ἐς ὀργὴν μὴ ταχὺς ἀλλὰ βραδύς.
βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
ζήσεις βίον κράτιστον ἂν θυμοῦ κρατῇς.
θυμοῦ κρατῆσαι κἀπιθυμίας καλόν.
νίκησον ὀργὴν τῷ λογίζεσθαι καλῶς.
ὀργὴ δὲ πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά.
οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται.
ὀργὴ φιλούντων μικρὸν ἰσχύει χρόνον.
ὀργὴν ἑταίρου καὶ φίλου πειρῶ φέρειν.
φεύγειν ἀεὶ δεῖ δεσπότας θυμουμένους.

εἰς παῖδας.

ἀνθαίρετος λύπη 'στὶν ἡ τέκνων σπορά.
μακάριόν ἐστιν υἱὸν εὔτακτον τρέφειν.
μακάριος ὅστις εὐτύχησεν εἰς τέκνα.
στῦλος γὰρ οἴκου παῖδές εἰσιν ἄρρενες.
φιλίας μέγιστος δεσμὸς αἱ τέκνων γοναί.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

εἰς παιδείαν.

ἀναφαίρετον κτῆμ᾽ ἐστὶ παιδεία βροτοῖς.
ἅπαντας ἡ παίδευσις ἡμέρους ποιεῖ.
βραβεῖον ἀρετῆς ἐστιν εὐπαιδευσία.
βλέπων πεπαίδευμ᾽ εἰς τὰ τῶν ἄλλων κακά.
γράμματα μαθεῖν δεῖ, καὶ μαθόντα νοῦν ἔχειν.
διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
βακτηρία γάρ ἐστι παιδεία βίου.
κάλλιστόν ἐστι κτῆμα παιδεία βροτοῖς.
κἂν τοῖς ἀγροίκοις ἐστὶ παιδείας λόγος.
καλὸν δὲ καὶ γέροντι μανθάνειν σοφά.
τιμὴ πέφυκε πᾶσι παιδεία βροτοῖς.
ὁ γραμματεῖ ἰδὼς καὶ περισσὸν νοῦν ἔχει.
ὁ σοφὸς ἐν αὐτῷ περιφέρει τὴν οὐσίαν.
ὁ μὴ δαρεὶς ἄνθρωπος οὐ παιδεύεται.
ὁ γραμμάτων ἄπειρος οὐ βλέπει βλέπων.
οὐκ ἔστι σοφίας κτῆμα τιμιώτερον.
σοφοῖς ὁμιλῶν κ᾽ αὐτὸς ἐκβήσῃ σοφός.
σοφία γάρ ἐστι καὶ μαθεῖν ὃ μὴ νοεῖς.
σοφῷ παρ᾽ ἀνδρὶ πρῶτον εὑρέθη λόγος.
σοφὸς γὰρ οὐδεὶς ὃς τὰ πάντα προσκόπτει.
σοφία δὲ πλούτου κτῆμα τιμιώτερον.
σοφοῦ παρ᾽ ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν.
σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας.
ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις, ἂν μὴ νοῦς παρῇ.

εἰς παραίνεσιν.

ἅπαντες ἐσμὲν ἐς τὸ νουθετεῖν σοφοί,
αὐτοὶ δ᾽ ἁμαρτάνοντες, οὐ γιγνώσκομεν.

εἰς πενίαν.

πενία δ᾽ ἀγνώμονάς γε τοὺς πολλοὺς ποιεῖ.
καλῶς πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν κακῶς.
λεπτῶς καλῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ λαμπρῶς κακῶς.
μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον.
πενίαν φέρειν οὐ παντός, ἀλλ᾽ ἀνδρὸς σοφοῦ.
πένητας ἀργοὺς οὐ τρέφει ῥαθυμία.
πενία δ᾽ ἄτιμον καὶ τὸν εὐγενῆ ποιεῖ.
πενίαν φέρειν καὶ γῆράς ἐστι δύσκολον.
οὐδὲν πενίας βαρύτερόν ἐστι φορτίον.
τῶν γὰρ πενήτων εἰσὶν οἱ λόγοι κενοί.

εἰς πίστιν.

μὴ πάντα πειρῶ πᾶσι πιστεύειν ἀεί.

εἰς πλεονεξίαν.

ἰσότητα δ᾽ αἱροῦ. πλεονεξίαν φύγε.
κακὸν μέγιστον ἐν βροτοῖς ἀπληστία.

εἰς πλοῦτον.

δύναται τὸ πλουτεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖν.
δύναμις πέφυκε τοῖς βροτοῖς τὰ χρήματα.
ἂν δ᾽ ἔχωμεν χρήμαθ᾽ ἕξομεν φίλους.
ἥδιστόν ἐστι τῶν ὑπαρχόντων κρατεῖν.
μέμνησο πλουτῶν τοὺς πένητας ὠφελεῖν.
μὴ σπεῦδε πλουτεῖν μὴ πένης γένῃ ταχύ.
πλούτῳ πεποιθὼς ἄδικα μὴ πειρῶ ποιεῖν.
ῥάθυμος ὢν σὺ πλούσιος, πένης ἔσῃ.
χρυσὸς δ᾽ ἀνοίγει πάντα, κἀΐδου πύλας.

εἰς πολυπραγμοσύνην.

πολυπραγμονεῖν τἀλλότρια μὴ βούλου κακά.
πολλοὶ σχολὴν ἄγουσιν εἰς τὰ χείρονα.
τὸ πολλὰ πράττειν ἐστὶ πανταχοῦ σαπρόν.
τὸ πολλὰ πράττειν κωλύμας πολλὰς ἔχει.

εἰς πονηρούς.

ἀνὴρ πονηρὸς δυστυχεῖ κἂν εὐτυχεῖ.
ἀνδρὸς πονηροῦ φεῦγε συνουσίαν ἀεί.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ἀσυλλόγιστόν ἐστιν ἡ πονηρία.
ἀνουθέτητόν ἐστιν ἡ πονηρία.
ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχνον οὐ μαλάσσεται.
δύσμορφος εἴην μᾶλλον, ἢ καλὸς κακός.
τὸν δόλιον ἄνδρα φεῦγε παρ' ὅλον τὸν βίον.
ἑαυτὸν οὐδεὶς ὁμολογεῖ κακοῦργος ὤν.
ἤθη πονηρὰ τὴν φύσιν διαστρέφει.
θεοῦ δ' ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐδαιμονεῖν.
κακοῖς ὁμιλῶν, κ' αὐτὸς ἐκβήσῃ κακός.
κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται.
κακῷ σὺν ἀνδρὶ μὴ δόλως ὁδοιπόρει.
πονηρὸν ἄνδρα μηδέποτε ποιοῦ φίλον.
φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί.
φασὶν κακίστους οἱ πονηροὶ τοὺς καλούς.
χρηστὸς πονηροῖς οὐ τιτρώσκεται λόγοις.
ὡς ἔργον εὖ ζῆν ἐν πονηροῖς ἤθεσιν.
ὡς πάντα τιμῆς ἐστι, πλὴν κακοῦ τρόπου.

εἰς προσοχήν.

εἰ μὴ φυλάσσεις μίκρ' ἀπολεῖς τὰ μείζονα.
τῆς ἐπιμελείας πάντα δοῦλα γίγνεται.

εἰς σιωπήν.

γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν.
γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προσγίνεται.
διὰ δὲ σιωπῆς πικρότερον κατηγόρει.
ἐνίοις τὸ σιγᾶν ἐστι κρεῖττον τοῦ λέγειν.
εὐκαταφρόνητόν ἐστι σιγηρὸς τρόπος.
ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν.
ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε.
πολλοῖς ἀπόκρισις ἡ σιωπὴ τυγχάνει.
ἡ γλῶσσα πολλῶν ἐστιν αἰτία κακῶν.

ἢ δεῖ σιωπᾶν ἢ λέγειν ἀμείνονα.
κρεῖττον σιωπᾶν ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει.
οὐδὲν σιωπῆς ἐστι χρησιμώτερον.
σιγή ποτ' ἐστὶν αἱρετωτέρα λόγου.
οὐ δεῖ σιωπᾶν καὶ λαλεῖν ὅπου χρεών.

εἰς συνείδησιν.

βροτοῖς ἅπασιν ἡ συνείδησις θεός.

εἰς τέχνην.

λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.
τύχη τέχνην εὕρηκας, οὐ τέχνη τύχην.

εἰς τιμήν.

τιμώμενοι γὰρ πάντες ἥδονται βροτοί.

εἰς τόλμαν.

εὔτολμος εἶναι κρῖνε τολμηρὸς δὲ μή.
ἔστι τὸ τολμᾶν ὦ φίλ' ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
προπέτεια πολλοῖς ἐστιν αἰτία κακῶν.
τὸ πολλὰ τολμᾶν, πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.

εἰς τύχην.

ἄνθρωπος ὤν, μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης.
βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.
δοὺς τῇ τύχῃ τὸ μικρόν, ἐκλήψῃ μέγα.
δυσπαρακολούθητον δὲ πρᾶγμ' ἔσθ' ἡ τύχη.
θεῷ μάχεσθαι δεινόν ἐστι καὶ τύχῃ.
οἷς μὲν δίδωσιν, οἷς δ' ἀφαιρεῖται τύχη.
πολλοὺς κακῶς πράσσοντας ὤρθωσεν τύχη.
πᾶσι γὰρ εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη.
ῥέγχει παρούσης τῆς τύχης τὰ πράγματα.
στρέφει δὲ πάντα τὰν βίῳ μικρὰ τύχη.
τύχη τὰ θνητῶν πράγματ' οὐκ εὐβουλία.
ταὐτόματον ἡμῶν κάλλιω βουλεύεται.
τὰ θνητὰ πάντα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

χειμὼν μεταβάλλει ῥᾳδίως εἰς εὐδίαν.
ὡς ποικίλον πρᾶγμ' ἐστὶ καὶ πλάνον τύχη.

εἰς ὕβριν.

δύσμοιρος ἴσθι μᾶλλον, ἢ κακηγόρος.
ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος.
οὐδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῇ.

εἰς ὑγείαν.

οὐκ ἔσθ' ὑγείας κρεῖττον οὐδὲν ἐν βίῳ.
ὑγίεια καὶ νοῦς ἐσθλὰ τῷ βίῳ δύο.

εἰς ὑπεριφανίαν.

ἀλαζονείας οὔτις ἐκφεύγει δίκην.
ὅτ' εὐτυχεῖς μάλιστα μὴ μέγα φρόνει.

εἰς ὕπνον.

ὕπνος δὲ θανάτου τὶς προμελέτησις πέλει.
ὕπνος δὲ πᾶσίν ἐστιν ὑγίεια βίου.
ὕπνου τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια.
ὕπνος πέφυκε σώματος σωτηρία.
ὕπνος δὲ πεῖναν τὴν κακέσχατον δαμᾷ.

εἰς ὑπομονήν.

ἀνδρὸς τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν.
ἔνεγκε λύπην καὶ βλάβην ἐρρωμένως.
κούφως φέρειν δεῖ τὰς παρεστώσας τύχας.
νίκα λογισμῷ τὴν παροῦσαν συμφοράν.
πειρῶ τύχης ἄγνοιαν εὐχερῶς φέρειν.
ῥᾶον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.
στερρῶς φέρειν χρὴ συμφορὰν τὸν εὐγενῆ.
τὴν τῶν κρατούντων μάθε φέρειν ἐξουσίαν
φρονοῦντός ἐστι ζημίαν ῥᾶον φέρειν.
φέρειν ἀνάγκη θνητὸν ὄντα τὴν τύχην.

εἰς φθόνον.

αὐτὸς πενωθεὶς τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.

εἰς φίλους.

ἄδικον τὸ λυπεῖν τοὺς φίλους ἑκουσίως.
ἅπασιν εὖ πράττουσιν ἥδομαι φίλοις.
ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.
βέβαιος ἴσθι καὶ βεβαίως χρῶ φίλοις.
δεῖ τοὺς φιλοῦντας πίστιν οὐ λόγους ἔχειν.
ἐν τοῖς δὲ δεινοῖς χρημάτων κρείττων φίλος.
εὔχου δ' ἔχειν τι, κἂν ἔχῃς, ἕξεις φίλους.
ἐν τοῖς κακοῖς δὲ τοὺς φίλους εὐεργέτει.
ἴσον θεῷ σοῦ τοὺς φίλους τιμᾶν θέλε.
ἰδίας νόμιζε τῶν φίλων τὰς συμφοράς.
κρίνει φίλους ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ.
καλὸν τὸ μηδὲν εἰς φίλους ἁμαρτάνειν.
καλὸν θέαμα δ' ἐστὶν εὖ πράττων φίλος.
κακὸν φέρουσι καρπὸν οἱ κακοὶ φίλοι.
μισοῦντα μίσει καὶ φιλοῦνθ' ὑπερφίλει.
λίαν φιλῶν σεαυτὸν οὐχ ἕξεις φίλον.
μὴ φεῦγ' ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.
μακάριος ὅστις ἔτυχε γενναίου φίλου.
μηδέποτε πειρῶ δύο φίλων εἶναι κριτής.
νόμιζ' ἀδελφοὺς τοὺς ἀληθινοὺς φίλους.
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐχ αὑτὸν φιλεῖ.
ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ 'κφάνῃς φίλου.
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον φίλου.
πειρῶ φίλοισι μὴ κακὸς γ' εἶναι φίλος
πολλοὶ τραπέζης οὐκ ἀληθείας φίλοι.
τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους.
φίλον δι' ὀργὴν ἐν κακοῖς μὴ παρίδῃς.
φίλος φίλῳ γὰρ συμπονῶν αὑτῷ πονεῖ.
φίλου τρόπους γίνωσκε· μισήσῃς δὲ μή.
φίλος με βλάπτων οὐδὲν ἐχθροῦ διαφέρει.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

φίλους ἔχων, νόμιζε θησαυροὺς ἔχειν.
φιλεῖ δ᾽ ἑαυτοῦ πλεῖον οὐδεὶς οὐδένα.
φιλίας δικαίας κτῆσις ἀσφαλεστάτη.
φίλον βέβαιον ἐν κακοῖσι μὴ φοβοῦ.

εἰς φιλοπονίαν.

ἔργοις φιλόπονος ἴσθι, μὴ λόγοις μόνον.
ἐν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.
μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.
φιλόπονος ἴσθι, καὶ βίον κτήσῃ καλόν.
ὡς ἡδὺ τοῖς σοφοῖσι μεμνῆσθαι πόνων.
ὡς πολλὰ θνητοῖς ἡ σχολὴ ποιεῖ κακά.
αὐτά σε διδάσκει τοῦ βίου τὰ πράγματα.

εἰς φρόνησιν.

ἀγαθὸν μέγιστον ἡ φρόνησίς ἐστ᾽ ἀεί.
ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.
ἄριστόν ἐστι πάντ᾽ ἐπίστασθαι καλά.
ἂν εὖ φρονῇς τὰ πάντα γ᾽ εὐδαίμων ἔσῃ.
ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τἀσφαλέστατον.
ἔνιοι κακῶς φρονοῦσι πράσσοντες καλῶς.
ἐμπειρία γὰρ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.
ἡδύ γε πατὴρ φρόνησιν ἀντ᾽ ὀργῆς ἔχειν.
ἥδιστόν ἐστιν εὐτυχοῦντα νοῦν ἔχειν.
μισῶ σοφιστήν, ὅς τις οὐχ αὑτῷ σοφός.
νοεῖν γάρ ἐστι κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχειν.
συνετὸς πεφυκὼς φεῦγε τὴν κακουργίαν.
ὁ παρ᾽ ἡλικίαν νοῦς μῖσος ἐξεργάζεται.
οὐδεὶς ὃ νοεῖς μὲν οἶδε, ὃ δὲ ποιεῖς βλέπει.
οὐ πανταχῆ δ᾽ ὁ φρόνιμος ἁρμόττειν δοκεῖ.
τὸ μηδὲν εἰκῆ πανταχοῦ ᾽στι χρήσιμον.
ψυχῆς μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις ὁ νοῦς.
ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις ἢν μὴ νοῦς παρῇ,

εἰς φύσιν.

ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις.
ἡ φύσις ἑκάστου γὰρ γένους ἐστὶ πατρίς.
ἡ φύσις ἁπάντων τῶν διδαγμάτων κρατεῖ.
φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥάδιον.

εἰς χρόνον.

ἄγει δὲ πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος.
μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.
πάν τἀκαλύπτων ὁ χρόνος πρὸς φῶς φέρει.
σύμβουλος οὐδείς ἐστι βελτίων χρόνου.
χρόνῳ τὰ πάντα γίγνεται καὶ κρίνεται.
χρόνος δίκαιον ἄνδρα δεικνύει μόνος.
χρόνος δ᾽ ἀναιρεῖ πάντα καὶ λήθην ἄγει.

εἰς χρέος.

λαβὼν ἀπόδος ἄνθρωπε καὶ λήψῃ πάλιν.
τὰ δάνεια δούλους τοὺς ἐλευθέρους ποιεῖ.

εἰς ψεῦδος.

ψευδόμενος οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον.
ψεύδους διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται.
ψεῦδος δὲ μισεῖ πᾶς σοφὸς καὶ χρήσιμος.

εἰς ψόγον.

ἤθους δικαίου φαῦλος οὐ ψαύει λόγος.
νικᾷ γὰρ αἰεὶ διαβολὴ τὰ κρείττονα.
τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ ψέγειν ἀνδρὸς κακοῦ.

εἰς ψυχήν.

ψυχὴν ἔθιζε πρὸς τὰ χρηστὰ πράγματα.

Τέλος.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Δημήτριος Δούκας ὁ κρὴς τοῖς ἐν κομπλούτου ἀκαδημίᾳ σπουδαίοις εὖ πράττειν.

Ἐγὼ ἐλθὼν μὲν ἐς ἰσπανίαν προσκαλεσθεὶς παρὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου τῆς ἰσπανίας καρδηναλίου τῆς ἑλληνίδος φωνῆς δηλονότι χάριν, εὑρὼν δὲ μεγάλην ἑλληνικῶν βιβλίων ἀπορίαν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐρημίαν, ὡς οἷόν τε ἦν ἐμοί, καὶ γραμματικὰ καὶ ποιητικά τινα χαρακτῆρσιν οἷς ἐνετύχομεν ἐντυπώσας ὑμῖν ἐδωρησάμην. μηδενὸς οὔτε ἐν ταῖς μεγάλαις τῆς ἐντυπώσεως δαπάναις, οὔτε ἐν ταῖς ταλαιπωρίαις τῆς διορθώσεως ἐμοὶ συναγωνιζομένου, ἀλλὰ μόνος ὁσημέραι καὶ κοινῶς ἀναγινώσκων, καὶ ἀντιγράφων, καὶ διορθῶν, μόγις διήρκουν. ὑμέτερον οὖν ἐστὶ τὰ ὑπ᾽ ἐμοῦ καὶ ἱδρῶτι καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ δαπάνῃ πονηθέντα, εὐγνωμόνως δέξασθαι, καί μοι χάριν οἰδέναι, χάριν δὲ παρ᾽ ὑμῶν ἀπειληφέναι ὁμολογήσω. εἰ σπουδάζοντες ἐν τῇ ἑλληνικῇ παιδείᾳ λόγιοι ἀποβήσεσθε. ἔρρωσθε.

Laurentius martinus bradyglossus de illo ad lectores.

Intumuit pharia cythara tymbreus apollo:
Dulcia virgineo carmina monte canens.
Pentheos amphion diuino pectine muros
Struxit. ⁊ hismenon carmine mulsit ouans
Hesperias dulcis decorat demetrius oras.
Candida cui nimium calliopea fauet.
Quo veterum cecinit maiori fulgure nullus.
Cum quicunqꝫ suo fulguret ore potens.
En agit ipse virum nitidi qua cerula fessos
Branchiade ignipedes tethyos vnda lauat.
Quaqꝫ vagam pheben tyrias nox mergit in vndas.
Demetri ⁊ toto nomen in orbe micat:
Qua rutilis humeros pallantis fusa capillis
Sidereo nitidum dat phaethonta polo:
Erigonesqꝫ patrem donat rhodopeius vmbris
Ampelos. ⁊ thetidis parrasis imbre caret.
Ac per hyanteos populos interrita virtus
Gorgoneis tensum tangit athlanta comis.

Impressum in compluti academia ab Arnaldo Guillelmo Brocario. Anno Dñi. M.ccccc.xiiij. Die vero decimo Aprilis.

Registrũ huius operis.

Omnes sunt quaterni. Preter. a. x. que sunt duerni. a.b.c.d.e.f.g.h.i.k.l.m. n.o.p.q.r.s.t.u.x.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

VNIVERSIDAD
DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

UNIVERSIDAD
DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES